

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 08160690 1

Volume 2

1. Look language. - Dictionaries or indexes of
author.

INDICES GRÆCITATIS,

QUOS

IN SINGULOS ORATORES ATTICOS

CONFECIT

J. J. REISKIUS,

(Reiske, Hermann Jacob)

PASSIM EMENDATI ET IN UNUM CORPUS REDACTI

OPERA

T. MITCHELL A.M.

COLL. SIDNEIENSIS APUD CANTABRIGIENSES NUMER SOCII.

TOM. I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVIII.

757c

天
地
人
三
才
一
理
也

EXPLICATIO SIGLARUM.

A. — Antiphon.

Æ. — Æschines.

An. — Andocides.

D. — Deinarchus.

De. — Demades.

I. — Isæus.

L. — Lysias.

Ly. — Lycurgus.

Ii loci, quibus nulla nota adjacet, ex Demosthene petiti sunt. Paginarum et versuum numeri, in Demosthene editionis Reiskianæ sunt; in ceteris omnibus, Stephanianæ: qui quidem numeri in dextro margine editionis Bekkerianæ comparent.

Operi Reiskiano accesserunt voces uncinulis circumdatae, ex iis Isæi orationibus excerptæ, quæ apud Bekkerum unice exstant. In his designandis, necessitate coacti, sectiones Bekkerianas adhibuimus.

Stellula quibusdam verbis præfixa, indicat eum locum aliter apud Bekkerum, aliter apud Reiskium legi.

De Germanicis Anglice redditis, satis sit dicere, quod in his cum Reiskio ipso quam plurimum congruere enixi sumus; is autem, elegantiae parum studiosus, id potissimum in suis versionibus curasse videtur, ut locutiones oratorum Atticorum formis quam maxime quotidianis et vernaculis suæ linguæ interpretaretur.

De plurimis mendis, in hac nostra editione sublatis, dicere prætermittimus; satis contenti, si ob eas, quæ supersunt, censores minus infestos habeamus. Locos, qui multo labore insumto diligentiam nostram effugerunt, lineola adjecta designari curavimus.

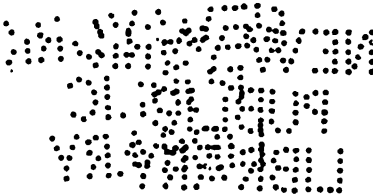

CORRIGENDA.

In vv. ἀμυλῶν, γυνή, διόθως pro fr. 43. leg. fr. 44.

In v. πλοῦς Æ. pro certam rectam deg. sartam tectam.

INDEX

GRÆCITATIS.

ἈΒΑΚΙΟΝ] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου παλῶν ταυτὸν (cum abacchio mensulaque vendens se ipsum) *by the help of a slate to write on, and a board to count money on* L. 489.

ἀβασάνιστος A. 112, 46.

Ἀβδηρίτης. symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐθήθειαν 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω) 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος 114, 4. μηδὲν ὑμῖς ἀβέλτερον πάθετε 449, 25. ἂ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον ᾤετο ἵσασθαι ταυτοῦ ἔχον βίον 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστέων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ταυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399, 2. = ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι τὸν λοιπὸν βίον. ἰμαυτῷ. Æ. 17, 17. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. ἀβίωτὸν εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28. penult. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. neutraliter, sine τὸν βίον. = ἀβίωτον τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διέκλω. A. 122, 16. = ἀβίωτος βίος L. 106, 1.

ἀβουλεῖν] οὐδ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere 1471, 19.

ἀβουλία] ἀβουλίαν φυλάττεσθαι. Æ. 38, 5. 15. = ἀβουλία τῇ ταυτοῦ ἀπώλειτο A. 126, 29.

ἀβούλως, incondite, temere, neque salutis suæ, neque famæ ratione habita, neque reputata rei atrocitate, καὶ ἀδίκως, nulla divini Numinis reverentia A. 113, 45.

ἄβροχος] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. Æ. 31, 5.

ἀγάζεσθαι] τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν ἡγάσθη L. 194, 25. et utroque modo dici posse videtur ἡγασθέντα τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἡγάσθη αὐτοὺς ἕνεκα τῆς τόλμης cum Lysia. TAYLOR.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστὶ 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejectionis 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν πάντων τῶν ἀγαθῶν 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν

αὐτῶν ἔχητε 167, 10. τὶ δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι—τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 20. ἀγαθὴ τύχη συμβεβιασώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις—τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσασθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτήσις παραγίγνεται 658, 2.=αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τάγαθὰ ΔΕ. 70, 32. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιέται 74, 34. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33.=ὡ'γαθῆ, etiam cum ad plures conversa est oratio I. 45, 3. κτήσιν ἀγαθὴν 70, 30.=ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ habe tibi, et opto ut eo prospere fruaris An. 16, 6. ἀγαθὸς λογιζέσθαι. bonus conector, existimator, calculator 17, 3. ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαύρεσθαι 20, 2. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι 20, 13. ἐργάζεσθαι τὴν πόλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα 21, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιῆσθαι 28, 12. προκινδυνεύειν ἐθέλειν πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω 29, 4. ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν 29, 8. προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων 29, 9.=ἀγαθοί, nude, sine ἄνδρες L. 192, 38. παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς 197, 10. ἀγαθὸς γεωργὸς ἦν ὁ πατήρ 161, 5.=οἱ ἀγαθοί, sine ἄνδρες Ly. 153, 35. 157, 11. ἔπαινος μόνος ἄλλων τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι 153, 36. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον 158, 10. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει 159, 45.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ὅς γὰρ aliis: modestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in inferioribus animi recessibus laetatur, exultat, sese effert 1489, 7:: ::

ἀγαλμα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασιν τὰ ἱερὰ I. 55, 16:: :: :: :: ::

ἀγαμὸς ὡς τάλαντα τὸν βῆλον 1086, 15.

ἀγαν praepositur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istaec pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἀγαν—κολακείας ἐπισχῆσθετε 1128, 16. tanquam ἀγαν sit praepositio, ut sunt illa Latinorum prae et vae (vægrandis) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἀγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428, 22.

ἀγανακτεῖν, de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα μᾶλλον ἢ χρόνον ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπὶ τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχῶς, οὐχ ἦπτον τοῦτ' ἀγανακτῆσαιμ' ἂν 1261, 25, =ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ I. 41, 5.=ἀγανακτεῖν ἂν εἰκότως μοι δοκῶ. si queror hac de re atque indignor, videor mihi sat graves ejus rei causas habere A. 126, 5.=ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις L. 91, 5. τῷ πράγματι 97, 40. τῶν τειχῶν καθηρημένων 143, 23. TAYLOR.

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἡγάπησα 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἡγαπημένον φαίνεσθαι I 404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ

πάντων ἀνθρώποις ἡγαπημένη 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea 13, 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικὸν ὑμῖν 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνοιο λαμβάνοντες 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδοὺς. satis habet, quod vias repararet 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσασαι ἂν ὑμῖν—ἡ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176, 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. ὃν εἰ τις εἶα ξῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοιοῖσι. Boeotus his contentus non est 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *be thankful to heaven, that*—ὅς γὰρ ὡς ἀγαπῶντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male. = ἀγαπᾶν valde contentus esse præsenti malo, sibi que congratulari, quod non pejus sit *Æ.* 24, ult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientis studio fabellas de rebus extraneis 34, 29. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐὰν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1. = οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, neque contentus est haud merita et insperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημάτων *I.* 49, 29. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ—73, 44. = ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς *L.* 192, 26. τῇ σωτηρίᾳ 194, 40. ἀγαπήσειν με, εἰ τὸ σῶμα σώσω 121, 10. Ita στέργῃν 913, 6. *TAYL.* ἀγαπῶμεν contenti simus atque congratulemur nobis ἂν ὀποσούτινοσούν πρὶ αὐτῶν ἀπέλθωμεν 165, 32. οὐκ ἀγαπᾷ satis non habet, non acquiescit, εἰ τις αὐτὸν οὐκ ἐξ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ—175, 17. = οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἐστήσαν [pro στήσαντες ἡγάπησαν] contenti non erant hoc, quod victoriae monumentum istud fixissent *Ly.* 157, 5.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus Deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἔχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἔχθρῶν 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχειν κακῶς αὐτοῖς 1234, 6. ἔστι δὲ ἀνθρωπὸν ὅτα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Nicisæ 567, 24. = ἀγαπητὸν κακὸν malum necessarium, et pro re nata vel exoptabile *An.* 26, 14.

ἀγαπητῶς vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491, 3. εἰτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. = ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην *Æ.* 38, 12. = δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγον πρότερον σεσσωμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι *L.* 147, 18. *TAYL.* ἀγα-

πητῶς ὑφ' ὑμῶν σωθέντα. vix, ægre, ut causæ multum ei sit, cur sibi congratuletur 107, 16.

ἀγασθαι delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τὴς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472, 7.

ἀγγεῖον arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἐν ᾗ δύο 934, 25. = ἀγγεῖα ἀπόλοιτο L. 154, 38.

ἀγγέλλειν] ἐσπέρα γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἀγγέλλων 284, 21.

ἀγγελος] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ΑΓ. 67, 14.

ἀγειν. agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἀδειαν] τοῦ μὴ πᾶσχειν αὐτοῦ πᾶσαν ἀδειαν ἤγετε. securi eratis 387, 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκείνων ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἀγειν 388, 11. δεδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην. ἐπὶ πολλῶν ἄγοντες 372, 2. ἡσυχίαν] ἀδικον καὶ ὑπουλον ἡσυχίαν ἀγειν 327, ult. θεωρίαν ἀγειν princeps sacræ legationis esse 552, 6. θιάσον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγασσι 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἰκοὶ μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἀγειν 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ὥς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἀγειν. bajulare, apportare, subvehere 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε 122, 2. cum εἰς. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἀγειν 330, 14. εἰς δουλείαν 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἀγειν τοὺς δικάζοντας 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις 959, 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῶου ἦγον, εἰς τᾶλλα ἱερὰ 1315, 15. cum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῇ στρέφων, οὐχ ὁλός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τὰδικήματα 704, 21. cum ὑπό. ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revoke eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios esse 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi 1388, 13. φέρειν καὶ ἀγειν deprædari, depopulari, auferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς ληστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἀγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrave. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199, 18. medicum 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617, 27. μὴδ' ὑφ' ἐνὸς σου φρονούντων χεῖρον ἄγου παtere te agi, duci, gubernari, μὴδὲ ἥττω, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ

σοι δοκοῦντα 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἤγε τὴν Ἑλλάδα 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἡγμένοι 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re præsente alienis ἡγμένους 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis mone-tæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἐκάστη μνᾶν 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἤγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia corrente compensaretur 1193, 21. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. εἰς ἀνάμη-σιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, direptas, in captivitatem abductas 76, 3. = τὴν ἑορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῷ I. 70, 26. εἰς τὰ Διούσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς 70, 25. εἰς τὰ ἱσρὰ 77, 42. εἰς βασάνους τὰ πράγματα 108, 2. pro βαδί-ζειν, χωρεῖν. ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες. id est ὀρμήσαντες 47, 20. pro ἐνεγκεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere 54, 7. = ἑτερόν τινα εἰς αἰτίαν ἀγαγόν A. 143, 13. = ἄγειν ἐπὶ ζύγους εἰς τὸ Πρυτανεῖον. quod erat genus honoris, cui habebatur An. 7, 13. ἐπὶ τὸν βωμὸν 16, 32. σπορδὰς ἡγομεν ἐπὶ ῥητοῖς 26, 15. ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους 27, 42. = ἄγειν γυναῖκα εἰς οἰκίαν L. 92, 17. ἡσυχίαν 98, 11. 99, 7. 108, 20. χρυσίον 154, 17. 18. ΤΑΥΛ. aureum vas, quoquo is, tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ τείχους ἦγον καὶ ἔφερον ἡμᾶς 160, 30. abducere in servitutem 167, 26. = ἄγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τοῦτον ἐκ' αὐτὴν τὴν τιμωρίαν Ly. 159, 15. = ἄγειν τινὲ τὴν βοήθειαν D. 92, 37. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν 111, 7. ἄγειρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγειρεῖ καὶ προσαιτεῖ 93, 17.

ἀγένειος πυρριχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενελοῖς L. 162, 4.

ἀγένητος, quod non fuit, aut factum nunquam est. βασάνους ἐκ' αἰτίαις ἀγενήτοις Æ. 86, 1.

ἀγεννής] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vo-bis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris 563, ult. κῦνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνιᾳ οὐδεὶς ἐπιστήσεις φυλάττειν 807, 3. = ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν Æ. 48, 4.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγῆμένα Dorice pro νενομισμένα 1072, 27. statuta, usu re-cepta, sancita.

ἀγῆστατοι μῆμαι L. 198, 8.

ἀγῆσαν εὐκλειαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se relinquere 1399, 15. ἀγῆρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐκ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώ-ρους 1213, 24. ad ancoram stare in salo. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύ-ραιν ὀρμεῖν αὐτοὺς ἔατε 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi prospexerunt,

gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκῶν cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἔξουσιν ἀπὲς πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259, 21.

ἀγλαδός] ἀγλαὸν ἔδος Ly. 162, 39. ἀνθος τῆς ἡβῆς 163, 14.

ἀγνεία] μισαίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν A. 116, 11. 117, 26.

ἀγνεύειν castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων 618, 9. 758, 20. ἀγνεύω καὶ εἰμι καθαρὰ καὶ ἀγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαραυόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371, 22.=lustrare, repurgare a piaculo, castum, pium, mundum reddere. ἀγνεύετε τὴν πόλιν A. 119, 11. ἀγνεύσει ἑαυτὸν 141, 34.=ἀγνεύοντες θύομεν L. 107, 39.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν 390, 8. ἑαυτοῦς. semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. inolescere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προεόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτοὺς 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἓνα ὄντα ἑμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσεαι. plane tardus et stipes sis 958, 2. τὴν πόλιν mores civitatis haud tenere 413, 11. τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρίδοντα, οὐδὲ ἀγνοθέντα, οὐδὲ προδοθέντα 326, 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, ὅλον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἡγνόησεν ἂν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἀνθρώπος 671, 10. διορθοῦσθαι τὰγνοούμενα 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῇτε ἐπιτιμήσοντα 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποιοῦν 1473, pen.=peccare per imprudentiam A. 65, 35.=peccare, delinquere. μὴ λαν οὕτως αἰσχρῶς ἀγνοθέντα προσχήματα ἔχειν I. 106, 17. criminationes tam turpium flagitiorum.=peccare, labi, πλὴν ἀγνοεῖν ἐστὶ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν. A. 134, 30.=peccare, per errorem labi An. 29, 38.

ἀγνοία, inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι—ἀγνοία τοῦ συνισταμένου καὶ φουομένου κακοῦ. ubi ἐτι—ἀγνοία pro uno vocabulo haberi potest. cum tanta adhuc esset ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προέσθε τῶν κοινῶν 271, 24.=τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἰ τοῖς πολλοῖς 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀγνοίαν τῶν πεπραγμένων 986, 16. τοσαύτη τις ἀγνοία παρ' ὑμῖν ἐστὶ 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακία 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum 1472, 4. ἀναρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476, 19.

ἀγνός. v. ἀγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25, 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, cœcitas mentis, stupidity, et scævitas morum, coarseness, clownishness 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς

τοῦθ' ἦναι ἀγνωμοσύνης 958, 23. 1395, 1. 1469, 9. = ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως Æ. 75, 24. = ἀγνωμοσύνη τύχης De. 179, 25.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἀτοπον ὀρώ 143, 26. ἴν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιὰρὸν 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πιπρὺς ἡμᾶς κατισκέυασε 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατον ἔστιν 1477, 25. μὴδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἔτιστοι ἦτε 1479, 24. = ἀγνώμων, brutus, ratione cassus. τὰ ἀφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, ligna, enses Æ. 88, 37. = ἀγνωμονέστατος Ly. 154, 40.

ἀγνῶς ignotus. οὐτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὐτ' ἐπὶ τὸ χειρόν γινώσκόμενοι 851, 27. ἀγνῶτες ἦσαν ὅποιοι τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri 990, 20. 1140, 7. εἰ τίνα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβει θραστήν 1359, 4. μὴδ' ἔστω τῶν ἀγνῶτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γινώσκασθαι 1481, 1. = L. 103, 36. πιστεύειν ἂν μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων 105, 41. ἀγνῶτας ἰάν κολλάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων 140, 34. = ἀγνῶς ἄνθρωπος Ly. 149, 26. = D. 104, 20.

ἀγνωσία, cæcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἐαυτῶν ἀγνωσίας ὑπεμνήματα ἔχουσιν 1412, 8.

ἀγορά forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορὰς καρποῦσθαι, vectigalia e foris et nundinis percipere 15, 20. τῶν δὲ πάντα ἄσπερ ἐξ ἀγορὰς ἐκπέμπεται 121, 5. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν. portable stalls, booths or shops, tabernæ institorum in foro 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statibus temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio, πηλίνους στρατηγούς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. for sale 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum 1308, 1. = μὴδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιτριμμάτων πορεύεσθαι Æ. 4, 2. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem

tribuum 57, 37. ἀγορᾶς ἦτα, *damnum in emendo et vendendo et exercitatione commercii universa*. ἦταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείγει 79, 2. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήϊετο An. 20, 38. = ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θεράπεινα L. 92, 27. 93, 13. ἐγγυὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς 157, 4. = περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα Ly. 148, 23.

ἀγοράζειν *emere*. πόρνας ἡγόραζε καὶ ἰχθύς περιῶν 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παιδα) πρίασθαι τῆς ἰσῆς τιμῆς, τοῦτον ἡγόρασε 563, 7. *etiam in medio usurpatur*. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσονται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur 1223, 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἡγοράσθη, emta fuissent 1360, 8. = τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, *ementis, quæ Olympias emi Athenis sibi vult, et mandat emenda per epistolas* Æ. 85, 37.

ἀγοραῖα τεκμήρια, e foro et triviis collecta Æ. 17, 36.

ἀγορανόμος *ædilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent* 735, 10. = L. 165, 34.

ἀγόρασμα *merx emta*. ἐνθίσθαι τὰγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis 909, 27. 916, 26. = τοῦ τὰ ἀγοράσματα τῇ Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος Æ. 85, 37.

ἀγορεύειν. *verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem*. ἂν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635, pen. τὶς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat 285, 6. αἷς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit 629, 21. = λοιδορεῖσθαι ἐτ κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem oburgare, hoc absenti obrectare Æ. 5, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σαφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. = ἐγὼ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι A. 123, 16. = ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. το ἐνηγοῖν. διαρρήδην ἀγορεύοντα, *expressedly setting forth* L. 115, 6. ΤΑΥΤ. ἀγορεύοντος τοῦ νόμου διαρρήδην 115, 6.

Ἀγραιλος filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, appetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 28.

ἀγραφίου γραφή quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἂν, ἐγγραφεῖντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἀγραφος] ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διαφέρειν 317, 23. ἀγραφα νόμιμα 643, 18. = ἀγραφος νόμος, *lex, quæ cum olim ante tyrannos obtinisset, postmodum restaurata non fuit, sed tacite abrogata; interea tamen in traditione hominum atque memoria versaretur* An. 11, 45. = ἀγραφο νόμοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγούνται L. 104, 8.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἑνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. = ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini, projectæ impuritatis, corruptores corporum juvenilium infames Æ. 8, 10. ὃς ἄγρίους κυνηγετῶν 90, 7.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808, 15.

ἀγρίως ἀποδέχεσθαι L. 168, 41.

ἀγρός] Διονύσια κατ' ἀγρὸν Æ. 22, 26. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. 65, 9. = ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν I. 55, 24. εἰς ἀγρὸν ἀεὶ ἦγον ἡμᾶς 70, 25. = παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν Ly. 149, 41. πλόντας ἀγροῦς 162, 33.

ἀγυιάς κνισσᾶν 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

ἀγυιεύς Ἀπόλλων 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιῇ. quod posterius est explicatio prioris 406, 5.

ἀγχιστεία cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὁμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051, 11. μέχρις ὅν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058, 13. νόθῳ δὲ, μὴδὲ νόθῳ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὀσίων neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi 1067, 13. = I. 35, 17. νόθῳ, μὴδὲ νόθῳ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὀσίων 61, 6. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδίδωκε 65, 26. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἑτέρων ταῖς ἀγχιστεταῖς προτέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων 68, 7. ἀντιδίκον παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους 72, 34. 83, 8. 25. 85, 25.

ἀγχιστεύειν τινὶ I. 84, 28.

ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τοῦτῳ. hoc eum, ut facile est existimatu, ad restim adigebat Æ. 33, 18.

ἀγώνιμος est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutum, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώνιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώνιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929, 17. 1290, 11. 22.

ἀγὼν est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἰς ἀγὼν ἐστὶν ὁ πρὸς τοὺς προδῆλους ἐχθρὸς

199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ἡμῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανεῖν. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινὸν πᾶσιν εἰσι 633, 6. προσδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue iœenicis) διδόναι 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἦττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἡμὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν, accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται, donec causæ controversæ disceptatæ fuissent 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prælium decretorium) ἐκείνος ἄμεινον ἡμῶν ἦσκηται 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾶδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, præsertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὥς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεπονημένοι contenderant intercedere, quominus ista fierent 295, 13. ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκεν in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἐτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum 1417, 10. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι. *Æ.* I, 10. προδιδόναι τὸν ἀγῶνα. causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus 16, 19. πρῶσι ἀγῶνος ποιῆσθαι, vendere causam, prævaricari 16, 22. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος 18, 35. μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, convertere causam in contrarium 24, 38. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι. victor aut coronandus renunciari 55, 14. καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα 61, 8. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιστῶν ἀγῶνων 79, 24. 26. γυμνικοὶ ἀγῶνες 83, 22. ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est 84, 7. = στάσεις γενομένης καὶ ἀγῶνος *I.* 51, 5. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος 61, 26. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε 74, 4. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι 69, 10. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40. = *A.* 116, 4. 125, 21. ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ

καταστήσαι. in certamen forensæ, et sic per id in magnum discrimen conijcere 136, 25. δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γογγήσθων 139, 28. οἱ πολλοὶ ἀγῶνας τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβόλῃ πολέμιοι 139, 34. = Παναθηναίων ἀγῶνι An. 4, 43. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμῶν καθίστηκεν 14, 16. συμπαρασκευάζειν τὸν ἀγῶνα 17, 16. ἀγὼν στεφανηφόρος 29, 11. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτὸν 33, 28. = ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται βάρους καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 10. οἱ τὸν ἀγῶνα τιβέντες (certamen forensæ puta) 144, 26. τόνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum) πρῶτος συνέγηγει 911, 3. ἀγῶνα σώμάτων ἐποίησε 911. pen. = τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾷν Ly. 154, 22. ἔζημον τὸν ἀγῶνα ἰᾶν 164, 28. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως 169, 8. = πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε D. 96, 6. ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ 96, 22. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν 105, 14.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236, 19. b) contentio. ἀπασαν ὄντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι, nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προσέλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares 1408, 6.

ἀγωνιᾶν] ὁ δὲ ἀγωνιᾷ καὶ ἀγωνιᾶτῳ L. 175, 9.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda. itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in questionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrion) ἡγωνίζετο 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικά) πολλάκις ἡγωνίσω 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπιστάσθαι 1414, 12. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως χρῆσθαι 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὅν ἡγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογίσθαι 407, 27. ἀγωνίζεται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσθαι δέκα μνῶν δίκην 543, 17. ὅτε ἡγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806, 14. ὥς ἂν τῶν ψευδομαρτυρῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν—ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subditiis civibus creatam 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς

ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεῖν συγχωρήσω-
σιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 5. ἀεὶ περὶ
πρωτείαν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. τῶν
ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἡγωνίσασθε 314, 16. μετὰ πάν-
των ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιπαχθέντας 155, 8. = περὶ τοῦ τῆς πατρί-
δος ἰδάφους ἀγωνίζονται *Æ.* 72, 41. = ἀγωνίζεσθαι δίκην. *causam*
dicere, certare I. 30, 25. ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον [27, 53.]
= A. 130, 6. = ἐξάγειν τῶν χορευτῶν τὸν ἀγωνιζόμενον ξένον *An.*
31, 37. = ἀγωνίζεσθαι περὶ πατρίδος καὶ οὐσίας I. 108, 32. *et*
alibi frequenter. ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας 135, 20. ἀγωνίζεσθαι
καλῶς 138, 19. εὖ feliciter 160, 6. ἄμεινον 172, 20. κακῶς in-
feliciter. ἥσθετό με δίκας ἰδίας κακῶς ἀγωνισάμενον 98, 13. *ΤΑΥΛ.*
qui ut testatum faceret, vocabulum κακῶς accipi posse pro
infeliciter, affert e Reinesiano corpore inscriptionem, ubi mater
scelerata appellatur, quæ esset infelix. O te, Bollane, cerebri
infelicem, cui talia domi non nascantur, non reposita in ad-
versariis, memoriae armariis; qui tam exquisitam sapientiam,
neque scias jactare, neque affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι
κίνδυνον 194, 5. περὶ τοῦ σώματος de conditione libera aut tu-
enda aut amittenda certare 102, 35. μετὰ τοῦ δικαίου ἀγω-
νιῆσθαι 160, 6. = ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχροῦς αἰτίας D. 102, 8.

ἀγώνισμα documentum causæ A. 133, 34. = τοῦτο μέγιστον
ἀγώνισμα εἶναι I. 137, 8. *ΤΑΥΛ.* titulus juris, quo tu fidens
jure contendere atque victoriam sperare audes.

ἀγωνιστής, qui exercenda quadam arte studiove contendit ha-
bitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν perfectum te fieri et con-
summatum artificem γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve ar-
tium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414, 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς
χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστὰς 331, 1. ἀγωνιστὴς προήρημαι μᾶλλον εἶναι
τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων 1415, 27. = ἀγωνιστὴς ἀμείνων
ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ *Æ.* 78, ult. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς
ἔχετε 79, 31.

ἀγωνοθετεῖν, ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, insti-
tuere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere
et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119, 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensa-
ret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus. curabat item, ut a
populo coronandorum nomina per præconem significarentur.
τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρωτανεύουσαν
φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253, ult. 266, 1. 267, 1. = ἀγωνοθέτης
πολιτικῆς ἀρετῆς *Æ.* 79, 29. = ἀγωνοθέται τῶν Ἑλλείων *An.* 32,
32.

ἄδαμάντινος.] τεύχεσι χαλκοῖς καὶ ἄδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν
ἐτείχισε *Æ.* 65, 33.

ἀδείης, ἀδείς. quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδείς ὑπο-
λαμβάνω τῇ πόλει 207, 22.

ἀδεία securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas,
inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῷ τῆς

τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἰ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἀδειαν παρασκευάσουσι 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἀδειαν. id est ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδείως φανερώσαι 321, 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θεβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν, securi eramus a Theb. injuriis 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινα ἀδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμὴν τινα δῶῃ 525, 2. τὴν ἀδειαν (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσιν 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει,—μετ' ἀδείας (id est ἐτ' ἀδείας) τοὺς πονηροὺς ἵσσεσθαι 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἐκάστω ἡμῶν δεδωκέναι ἀδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀγδὲς 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικούσι διδωσιν ἀδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν) 732, 12. ποῖ χρεὶ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν, quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus 1342, 22.=λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν Æ. 15, 22. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑπετέρας ἀδείας 52, 37. ἀδειαν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεσθαι 76, 42.=τοῖς ἄλλοις ἀδειαν ἐδώκατε τὴν σφετέραν αὐτῶν (scil. πόλιν vel χώραν) οἰκεῖν A. 138, 23.=ἀδειαν εὐρίσκεσθαι An. 3, 13. ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ὀφειλόντων, id est ἀδειαν τοῦ λέγειν περὶ τ. ὁ 10, 33.=τῶν παίδων τὰ σώματα εἰς ἀδειαν κατέστησε L. 192, 5. in locum tutum. πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἵσσεσθε ποιεῖν ὃ τι βούλονται 166, 8.

ἄδειν] κατακλίνεσθαι καὶ τι καὶ ἄδειν ἐκέλευον 402, 24. ἦδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νεικηκότας 1259, 20. οἱ τῶν ἀδομένων ποιηταὶ poetæ lyrici 1391, 17.

ἀδελφῇ] ἥς τῇ μὲν φύσει πατὴρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαίτε 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὐμός ἔγνημεν οὐχ ὁμοπατρίαν 1304, ult.=ἀδελφαῖς συγγεγόνασιν L. 143, 33.

ἀδελφός] ὀνόματι μὲν ἀδελφός τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους 1008, 2. πλὴν ἔστι, νῆ Δία, ἔστιν αὐτῷ ἀδελφός —ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς διδύμος 793, 21.=διαβολὴ ἀδελφὸν ἔστι καὶ συκοφαντία Æ. 47, 20.=μυῶν μὲν *ἀδελφὸν An. 17, 17.=ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις L. 196, 31. TAYL. similis, consentaneus, quatenus est adjectivum; ut substantivum, in isto. τοῦτον, οὐχ ὥς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὥς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ 142, 19.

ἀδέσποτος L. ap. Polluc. III. 8.

ἀδετος, liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἀδετοὶ περιῖασιν 753, 1.

ἀδείως καρποῦσθαι 16, 18.

ἀθλος] τὸ μέλλον ἀθλον ἄπασιν ἀνθρώποις 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378, 24. ἀθλος χάρις, gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus

416. 4. νόμους ἔθευθε ἐπ' ἀδῆλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδῆλοις δὲ τοῖς ἀδικηθσομένοις. citat schol. Herm. p. 88. = χάρις, πρὸς δὲ ἔχαρίζετο, ἀδῆλος, gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur accipienti *Æ.* 87, 12. = ἀδῆλοι καὶ ἐξαίφνης γενόμενοι πράξεις *I.* 40, 2. = ἅπαντα τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται *A.* 130, 4.

ἀδῆμονεῖν, animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδῆμονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὕτε θελούσης (scil. ἄδειν) οὕτε ἐπιστάμενης 402, 24.

ἄδης] ἵνα ἐν ἄδου τοῖς ἀσεβεῖσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ῥαγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἄδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12. v. etiam tit. ἄδης. = τὸν ἐν ἄδου ὄντα *I.* 37, 32.

ἀδῆφαγος] ἀδῆφάγους (vel ἀδδῆφ.) τριήρεις (triemes pleni stipendii) *L.* fr. 23.

ἀδιάλλακτος ἔχθρος. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit 108, 13. 135, 12. 702, 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτὰ ὑπάρχει, si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sinceræ τῆς ψυχῆς 325, 14.

ἀδιαφθόρος ἐρᾶσθαι. *Æ.* 19, 19.

ἀδίδακτος cui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non sit verbis exprimere 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταυτ' ὁ λέγων ἀδικεῖ 33, 15. (σὺ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ἀνίστασθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι, redimere securitatem ab injuriis 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἡδικῆσθαι,) τὶ τῷ ἀδικούντι προσήκει (scil. ποιεῖν.) 147, 16. τοὺς ἀδικούντας τινὰς χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἔχθρους ἡγεῖσθαι 196, 10. ἵνα ἡ ἐκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212, 6. ἀδικεῖ τις ἐκὼν; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; id est τί ἐγὼ ἀδικῶ 327, 1. σὺ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκαν ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἄλλος, etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἥδη τισὶν ἡδικῆσθαι μείζων τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥς, εἰ τι γένοιτο, ὁ μὴ συμβαίῃ, τοὺς ἄλλους ἀξιόσειε πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433, 16. ἐπ' οὐδενί (id est ἐν οὐδενί) τῶν πεπραγμένων εὐρήσετε ἐμὴ ἡδικηκότητα 1473, 9. = καταγνοῦς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ *Æ.* 29, 4. μηδὲν προκαταγνακότες, ὥς ἀδικῶ 29, 10. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῇ 56, 34. = μάλιστα μὲν ἐβουλόμην μὴδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικεῖσθαι *I.* 107, 10. = τῷ ἡδικημένῳ τὸν ἀδῖον χρόνον *A.* 113, 35. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. = ἀδικῶ pro ἀδικεῖν

δοκῶ An. 17, 21. = οἱ νόμοι ἀπεργασθέντες εἰςί μου μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ὅριον δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικεῖν 96, 13. v. insignem locum Andocidis p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὐτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἡδίκηκότες, τὰ πατρῶα ἀπολαλέεσσι 152, 32. οἱ μὲν ἀδικούντες ἔλασινοι, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀδικούμενοι ἔλασιντε 178, 42. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται fr. 53. = τὸ ὅποσον οὐκ ἀδικήσαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν D. 97, 15. ἐπιτιθέναι τοῖς ἡδίκηκόσι τὴν τιμωρίαν 109, 22.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐκείνων ἀδίκημ' ἂν ἴθῃκα, etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero 188, 19. παρ' αὐτὰ τὰδίκηματα, recentibus, flagrantibus delictis 229, 19. κοινὸν ἔμμεγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τοῦτο παρᾶχθαι δοκεῖ 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθαι πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τὰδίκημ' ἂν εἰδείκνυν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id est περὶ τοῖς νόμοις, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata 983, 25. ἐπειδὴν δὲ πρῶταί τις ἐξελογχθῇ, τηλικαῦτα ἀδικήματα γίνεσθαι appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum 628, ult. = ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere Æ. 5, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare 85, 23. = τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἔστιν. hic est status causæ, species facta, hæc est injuria mihi oblata I. 80, 9. = περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὕτη ἡ τιμωρία ἀποδίδεται L. 92, 2. ὄργην μεγάλαν ἀδικημάτων ἔχοντες 122, 3. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν 187, 43. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφῃ νόμος 189, 23. = φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν Ly. 154, 29. ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων 157, 38. ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν 165, 25. ἕως ἂν ἀκριτα ἢ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστιν 168, 38. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων 169, 5.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασιν νόμους. id est, ἐπὶ τῇ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. ut resp. ex eo detrimentum accipiat 745, 2. = προπτεῖα ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικίᾳ I. 105, 14. = οὔτε μετὰ κακίας, οὔτε μετὰ *ἀδικίας An. 8, 22. = ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὀρηρον Ly. 164, 29. = D. 109, 15. 110, 44.

ἀδικος] παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικάτατον Æ. 25, 24. φόνου δικαίον μηδὲς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοντο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41. θυμοῖς ἀδίκους ἄρξαντας 81, 15. = *ἀδίκων ἐπιθυμεῖν I. 54, 22. = ἄρχων χειρῶν ἀδίκων A. 126, 5.

ἀδίκως] οὐδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται
Æ. 28, 7. = ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως. quocunque
pacto, per fas et per nefas An. 1, 3. 17, 37.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀρίστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.

ἀδοκίμαστος L. 140, 14. ΤΑΥΛ. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν 175, 45. et ap. Harpocr.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῶ ταῦτ' ἀδόκιμα 781, 3. = ἀδόκιμον συνέδριον senatus auctoritatis cassæ D. 98, 39.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73, 21. 1206, 16. οὐτ' εἰσι λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα 725, 25. = ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται A. 122, 42.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστᾶναι 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant 1315, 4 = D. 111, 7.

ἀδοξος] ἐξ ἀνανύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνῶριμοι γεγόνασιν 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μάλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 5. χαρίον ἀδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247, 17. ἀδοξος ἀσφάλεια 295, 16. = ἀδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

Ἀδράστεια eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὧν ἔγωγε προσκυνῶ, deprecans invidiam dicti, ne fortuna ultrix jactantiam meam castiget 781, 8.

Ἀδρίας, mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλακάδα L. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέτερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν fr. 2, 6.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20. = βλέπτει με ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. A. 129, 33.

ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. Æ. 28, 10.

ἀδύνατον excusatio legitima, cur quis minus demandatis fungi minus potuerit. εἰάν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνῇ περὶ ἑαυτὸν δν 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis 238, 13. πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχον ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus 1049, 9. = ἀδύνατοι, invalidi corpore, qui cum ipsi sibi victum comparare nequeant, necesse habent e publico ali. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν Æ. 14, 40. v. in δοκιμασία. — οἱ ἀδυνατώτεροι inferiores, opibus, copiis

amicorum, ingenio, facundia I. 78, 29. = ἀδύνατος τῷ σώματι L. 197, 26. = οἱ ἀδύνατοι 168, 26. TAYL. 169, 37. 187, 44. ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγουμαι λέγειν 171, 11. αὐτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν 187, 47.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίστ, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur. = A. 122, 42.

ἀδωροδόκητος Æ. 65, 21.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

ἀεὶ L. 156, 38. et passim.

ἀεικέλιος, turpis, foedus ad aspectu et auditu. πρᾶβέντες δοσμοῖς τ' ἀεικελίοις δεδόντες 422, 21.

ἀεικὴς] ἀεικὴς οὐδέν. haud est incontentaneum Æ. 80, 23. = οὐ οἱ ἀεικὴς ἀμνηστέον περὶ πατρὸς τιθέντα Ly. 162, 5.

ἀειλογία, sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὡρᾷ προτεινομένους 341, 15. περὶ ὧν ἂν τις ζῶν αἰτίαν σχῆ περὶ τοῦ γίνους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δικαίον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπραχθαι 1456, 17.

ἀειμνηστος] ἀειμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐκπαίδουσι Æ. 74, 37. τὸ ἀειμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. = ἀειμνηστος ἡ τότε ἀμαρτία τῆς Μιτυληναίοις ἐγένετο A. 138, 34. = ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀειμνηστοὶ εἰσιν L. 105, 25. ἀμνηστέτερα 175, 26. TAYL. ἀμνηστοὶ τράπαια 192, 23. = ἀειμνηστον κρίσιν καταλείπειν Ly. 148, 34. δόξα ἀειμνηστος 163, 34.

ἀειμνήστως] παρὰ κλησιν τῆς σφαιροσύνης ἀειμνήστως παρακένηκα. adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram Æ. 52, 22.

ἀειφυγία] θανάτω καὶ ἀειφυγία exilio perpetuo, καὶ δημούσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιούσι 528, 7.

ἀεργία, otium terræ, ut non aretur. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo modo, nullo genere arationis sationisve colatur Æ. 69, 1.

ἀεργος L. 110, 40. septo non cinctus, patens.

ἀζήμιος Æ. 30, 30. = A. 123, 37.

ἀηδής. molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἡμεῖς καὶ τούτω γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. he comported himself most disagreeably 1147, 12.

ἀηδία malevolentia, similtas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεπρακὼς 401, 18. μηδεμίαν πειραιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169, 17. importunitas, scævitas, orationis et morum,

qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκοναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων 564, 12. = ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius Æ. 64, 3. τὴν σὴν ἀηδίαν ἢ πόλιν οὐκ ἔχῳρει, tuam importunitatem civitas non capiebat, vel ferebat 77, 10.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινι ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἡκούετο haud ægre, haud illibenter 1442, 25. = ἀηδῶς καὶ κακῶς πρὸς με τυγχάνει διακείμενος L. 145, 36.

αἰθῆς insuetus. αἰθῆς τοῦ κατακοῦειν τινός εἰσι 15, pen.

αἰτήτης ἢ πόλιν τὸ κατ' ἐμὲ 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γὰρ, ὡς θεῶν, νομίζεται ἐκείνων τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit 42, 16. μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortalis esse; tam illum penes vos gratiosum esse 144, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνδίσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἡξιωμένους ἀθανάτων 1400, 19. = κατήγορος ἀθάνατος Æ. 18, 23. ἀθάνατος μνήμη 79, ult. = τὸν οὐκ ἐκ τῶν θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38. ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς κεκτῆσθαι 914, ult.

ἀθέμιστος] *ἀθέμιστα δόσεται A. 113, 39. ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν 127, 46.

ἄθεος] ἀθεωτέρους οὐ χρὴ γενέσθαι L. 106, 6.

ἀθεραπεία neglectus, omissio medicinæ ægro adhibendæ. ὑπ' ἀθεραπείας διαφθαρήναι A. 127, 38.

ἀθέως καὶ ἀκλεῶς A. 113, 38. ἀβούλως καὶ ἀθέως 113, 45. in-superhabita deorum religione.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἢ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθόν. ibi jurandi ergo 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset. = Ἀθηνᾶ πολίαις Æ. 47, 40. Ἀθηνᾶ Πρόνοια 69, 14. 18, 70. 37. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηνᾶν 74, ult. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. noctu per in-omnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. = καθιερωσθαι τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ I. 47, 16. = Ἀθηνᾶ βουλαία A. 146, 35. = συμπεῖμπι τὴν ἑορτὴν τῇ Ἀθηνᾷ L. 137, 28.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882, 6.

Ἀθῆναι] οὐκ ἤλθε κατηγορήσων εἰς τὰς *Ἀθήνας A. 146, 23.

ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *He wished mightily*

to be a citizen of Athens. Well: he is a citizen; and he now sees what the consequences are of gaining his wish 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι civitate Athen. donari. οὕτω καλὸν καὶ σιμὸν ἡγήσαντο εἶναι—1375, 3.

ἀβλεῖν τῷ σώματι *Æ.* 47, 37.

ἀβλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας 1408, 11.

ἀθλητῆς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28. = ἀθλητὰς ἵππους ἐκτίσαστο *L.* 157, 39. = ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακειμένους *Ly.* 154, 19.

ἄβλιος miser. ἄβλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδαὶς οὕτως ἄβλιος, οὐδ' αἰμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄβλιος οὔτε ἄφρων ἦν 395, 16. = τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν *A.* 114, 32. ἀθλια πάσχω 116, 39. ἄβλιον καὶ πικρὸν ἔμοι σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 11.

ἄβλιος καὶ κακῶς πολεμεῖν 276, 2.

ἀβλοβέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997, 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἀρχῶν, βασιλέως, ἀβλοβέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἀθλοι ludī gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπασχημένον 631, ult. ἄθλων ἵπτικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393, 2. ἀθλα præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἀθλα τοῦ πολέμου 41, 24. = βαρύτεροι ἀθλοι *Æ.* 79, 25. τῆς ἀρετῆς ἀθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. = ἀθλα ironice appellatur necessitas exsilii voluntarii decennalis suscipiendi, nulla culpa commissa *An.* 29, 23. = δρῶντες οἷα τὰ ἀθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων *L.* 96, 8. ἀθλα λαβόντες, ὥσπερ ἕνεκα ἀφίκοιτο 191, 25. ὑπὲρ τῶν ἀθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι 194, 7. ἀθλα τῆς ἑαυτοῦ ποτηρίας λαβὼν τὴν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν 182, 25. τὰ ἀθλα (τῶν ἀγώνων scil.) αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο 189, 45. = ἀθλον τῶν κινδύνων *Ly.* 153, 36.

ἀθροίζειν] πάνθ, ὅσα βούλεται τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. εἴαν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλὰκις) et, quoties, toties multum simul hauriat. (hoc est ἀθρόα.) 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496, 25. ὡς ἀθρόαν δίκην τῆμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est 614, 25. = ἔξουσιν ἀθρόαι. venient una et frequentes *An.* 22, 23. = ἀθροον λῆμμα *D.* 96, 2.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι 40, 11. = ἀθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι *I.* 64, 40.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15, 14. = τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε *Æ.* 79, 12. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων. mæstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata 89, 27.

ἄθυτος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων τῶν ἱερῶν ἐξέπειψε τοὺς στρατιώ-

τας ΑΕ. 72, 16. ἀθύσαν καὶ ἀκαλλιερήσαν ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. = ἄθυστα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι L. 175, 34. 185, 6. sacra non fieri, intermitteri.

ἀθῶος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῶους καθιστᾷσιν 31, 16. ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 17. ἀθῶον ἔασαι impunem transmittere 423, pen. ἀθῶον ἀφεῖναι transmittere sine accusatione 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίσταται. ab hoc quidem iudicio liber et absolutus discedit 616, 13. ἀθῶους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς 1437, 9. innoxia discrimina. = ἀθῶος ἀπαλλαγῇ L. 103, 28. = ἀθῶος ἀδικημάτων Ly. 157, 38. 168, 26.

αἰαντῖδαι 1399, 2.

αἰγιῖδαι 1397, 23.

αἰγίσιος. caprillus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμάς, ἢ τρεῖς 934, 26.

Αἰγισθος pro quocunque ex incestu nato, vel incesto, placuari, abominabili An. 17, 5. 32, 8.

αἰδεῖσθαι. revereri, pudore et reverentia alicujus duci. sed in foro attico est, aut homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. εἰν ἀλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἐκουσίου φόνου—μετὰ ταῦτα αἰδέσθεται commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφ' ab eoque in jure persequendo desistat 983, 19. εἰν μὲν αἰδέσασθαι δέη, — πάντας. scil. αἰδεῖσθαι. omnes ignoscere. (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν καλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstat, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. ἕως ἂν αἰδέσθεται τινὰ τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος ad commiserationem permoverit, ut patiat exsulem in patriam redire 694, 1. μήπω τὸν ἐκβαλόντων ᾗδεσμένον 645, ult. = αἰδεῖσθαι τὴν εὐσέβειαν τῶν μηδὲν ἀδικούντων A. 120, 25. τὴν εὐσέβειαν τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδοῦμενος 122, 23. = τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν ᾗδούντο L. 191, 32. αἰδέσασθαι ap. Harpocr. ubi Taylor reddidit a sua sententia dimoveri.

αἰδεσις. indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσις καὶ φιλάνθρωπία πολλῆς ἤξιωσαν 528, 8.

αἰδής, idem qui αἰδής. ἄλλ' αἰδὴν κοινὸν ἔθεντο βράβην 322, 11.

αἰδῖος] μήτ' αἰδῖος τοῖς ἀτυχήσασιν τὰς συμφορὰς καθιστάναι 1480, 20. = ἡδίκημένον τὸν αἰδῖον χρόνον. injuriam passo, nullo unquam tempore, quamvis longo, reparabilem A. 113, 36.

αἰδοία αἰματόεντα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχειν Ly. 162, 11.

αἰδῶς] αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὁμῶν A. 114, 16. μήτ' ἐλείου τυχοῦσα, μήτ' αἰδοῦς 114, 21. = τὴν τάξιν λήπῃ τῆς αἰδοῦς L. fr. 58. = οὗτ' αἰδῶς εἰσπίσω τελέθει Ly. 162, 42.

αἰθων] ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθωνα κρατερόν τ' Ἀρηα ΑΕ. 80, 11.

αἰκίας δίκη actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας caput illud juris attici, quo

capite his de actionibus constituebatur 525, 14. causas has judicabant XL. viri 976, 11. αἰτίας iudicium est, ὁπότερος ἤρχε χειρῶν ἀδίκων 1141, 7. 1151, 4. αἰτίας δίκην ταυτηνὴν ἔλαχον αὐτῶν 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως. nam hæc erat publica, illa privata. αἰτίαν τινὶ ἐγκαλεῖν 976, 6. αἰτία proprie est, cum homo redditur αἰκῆς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscetur, ut homo fiat ignorabilis. = αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιπίπτειν maximas in molestias et cruciatibus incidere, unde corpus frangatur, fœdetur, mutiletur, corrumpatur, et morbis reddatur obnoxium An. 17, 9. = τὴν αἰτίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὕμῳ θανάτῳ ζημιῶν L. fr. 27.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, αἰκῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075, 11. = αἰκισάμενος ἐκείνῳ I. 76, 22. = αἰκισθέντα σώματα fœde mutilata, contusa, deformata An. 17, 10. = ἰδέσθαι καὶ ἡκίσθαι L. 105, 32. = αἰκίζεσθαι χαλκῆν εἰκόνα mutilare Ly. 167, 15.

αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν, vexationes, vulnera, verbera quotidiana L. 105, 29.

αἰκισμὸς deturpationis corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλω ἀνάγκῃ 102, 20.

αἷμα] βάττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναι τινι 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ 548, ult. = αἵματος ἢ ἀρετῇ ἀνία Æ. 76, 27. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων, animum virilem 76, 28.

αἱμασιὰ maceria villæ circumducta. περιφοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἷμ. 1279, 13. 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἷμ. ἀπροσδοκῆτως 1280, 9.

αἱματώεις Ly. 163, 11.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἰνίγμα. perplexa, ut expedire se nequiret 446, 13. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

αἰξ] αἰγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ I. 59, 32. 88, 16.

αἰπόλος I. 59, 32.

αἶρειν] πόλεμον ἀδοξὸν καὶ δαπανηρὸν ἀρᾶσθαι 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἀρᾶσθαι 1395, 13. αἶρω τὸ πᾶν τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερόν ποιεῶ 537, 13. ἀρᾶσθαι ἔχθραν. suscipere similitudinem cum aliquo 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφεις, ἢ σκορπίοις, ἢ ῥῆκας τὸ κέντρον 786, 4. = εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν Æ. 51, 24. κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι 81, 16. = ἔμπροσθεν ἐπὶ ἀρθείς A. 116, 6. 118, 9. ἀποκτεῖναι χειρὶ ἀράμενον. (id est aut χειρὶ ἐπὶ ἡμῶν, manu sublata, aut ἀραντα βέλος, ἢ ξύλον, ἢ λίθον) 143, 20. = αὕτη ἢ εἰρήνη ὑψηλὸν ἦρε τὸν δῆμον An. 24, 17. αἶρειν τὴν χεῖρα 28, 38.

αἰρεῖν proprie de venatore feram consecrante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἰλεῖν τὴν γραφὴν 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) discernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ἔξιν ἡρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, ult. ἀλλ' ὥς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμόν ἐνῆν, εἰλόμην 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν εἴλοιο κρινόμενος, ἔχων δ' τι ἀπολογησεται 407, 19. nisi ibi μάλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἐντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἐλέσθαι νομίζω. 9, 1. 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην εἰλόμην (subaudi μάλλον,) ἥ—24, 17. εἴλοιντ' ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἰρεῖσθαι 200, 4. πομπεύειν ἐντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μάλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 17. τὴν ὁρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἴλετο ἀνθ' ὑμῶν 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον 249, 20. σιτώνην αἰρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310, 2. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ἡρημένοι σύνδικοι 689, 6. αἰρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἐλομένων. qui sibi delegerunt 1415, pen. Num. αἰρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.=αἰρεῖσθαι, discernere vel malle Æ. 15, 19. εἴλετο τὴν τοῦ τεθνεώτος πίστιν μάλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν 20, 24. κριτῆς λόγων πολλῶν ἦδη ἡρέθη 21, 34. καταλειπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἴλου 23, 2. ἡρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exulum delecti, deputati 47, 8. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰλασθε 48, 8. οὗς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται 58, 7. αἰρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς, ipsa per se ratio, computus, monstrat, arguit, evincit 62, 11. μὴδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, arguite, convincite dementiæ 75, 41.=sensu forensi, reum peragere I. 64, 8. 19. τετελευτηκότα παρανομίας αἰρήσετε 78, 35.=γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διάξας οὐδεμίαν εἴλον A. 115, 24.=δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἡρέθησαν An. 24, 12. φίλους τοὺς κρείττους ἀφιέντες, αἰεὶ τοὺς χείρους αἰρούμεθα 27, 7.=prævertere L. 190, 37. TAYL. ego malim consensui reddere. overtake. Idem Taylor sub titulo αἰρεῖν exhibet hanc dictionem δίκην λαχόντες εἴλον 159, 34. verum aut calami ille error est, aut typographi.=αἰρεῖσθαι, pro ποιῆσθαι si bene ibi habet lectio. ὅστις ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται D. 109, 28.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐβελησάντων καλῶς ἀποδνήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἵρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δο-

κινῶσιν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio 1417, 6. ὅστ' ἐξ ἀπάντων ραδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσιν μοι δοῖη 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν διδῶσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42, 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἔστιν ἀκοῦσαι 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν 947, 20. = αἰρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem *Æ.* 10, 17. αἵρεσις τῆς πρῆβελας, secta, ratio consiliorum, quam quis sequitur, et propositum sibi ante oculos habet in fungenda legatione 29, 30.

αἰρετώτερος 1488, 6. = ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα *Æ.* 53, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5.

αἶσα. sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὐκ οὐκ δαίται αἶσαν 421, 25. = λήθεις αἶσαν λαχόντα *Æ.* 20, 17.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφοτέρω οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος παλύντες 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς—πρῶτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾗσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. ὅστε μὴδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μὴδὲν, ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναῖον αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344, 4. = κραυγῇ αἰσθῆσθαι τοὺς γείτονας *Æ.* 9, 13. = αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὃν εὐ φρονῶν ᾗσθετο. suarum siquid opum se superstitute direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremum toleravit, optime sibi mente constiterit *L.* 155, 29.

αἰσθησις] ἢ καθ' ἡμέραν ραστώνῃ καὶ ραθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἰσθησιν ποιῶ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαιῷ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133, 14. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἰσθησιν 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἰσθησιν πρὸς ἐκάτερα ὑπάρχειν mini- stris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἰσθησιν δηλοῦν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit 1417, 5. = αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν. scil. ὅτι ἀποκτείνετο. nullum de se prodidit indicium, quo admoniti sentiunt alii eum occidi *A.* 134, 29. = αἰσθησις εἴ τις ἐστὶ τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε *Ly.* 167, 13. * 165, 34.

* αἰσχροκερδία 611, 15. = *D.* 104, 5.

αἰσχροκερδής turpis lucri avidus. ἀπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204, 24. = αἰσχροκερδέστατος turpis lucri appetentissimus *An.* 33, 20.

αἰσχρορρημοσύνη foeditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ δηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἐλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὥς ἐστι τῶν αἰσchrῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχρίστων 18, 13. αἰσchrῶν ἀσμάτων ποιηταὶ 23, 21. αἰσchrὸν ὕστερόν ποτ' ἀπείν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἐν εἰρήνῃ ταῦτα γενέσθαι 128, 15. αἰσchrὸν λαπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοίως αἰσchrὸν ἦν τὸ ψεῦδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189, 4. σύνοσις, ἥ τὰ καλὰ καὶ αἰσchrὰ διαγινώσκεται 269, 24. τῇ γαστρὶ μετρουῦντες καὶ τοῖς αἰσchrίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24. = δουλείαν ταῖς αἰσchrίσταις ἡδοναῖς *Æ.* 6, 33. πρόνοιαν οὐδεμίαν πάποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσchrῶν 8, 28. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίας ἐπὶ τοῖς αἰσchrοῖς 15, 7. παρεμβάλλειν αἰσchrὰς ὑποφίας 24, 6. κατακαίει αἰσchrὰς ὑπερβολὴν 43, 1. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσchrίστοις εἰς ταῦτόν 47, 26. ὅταν τὰ μέγιστα τῶν αἰσchrῶν οὕτως ἐστί πτωτὰ 61, 11. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσchrὸν σιωπηθήσεται 75, 36. παραδέχεσθαι ὄθος αἰσchrὸν 81, 32. αἰσchrὸν ἐστὶ, τὸν αἰτιώμενον ὅσα ἔχουσιν ἐπιδειξάι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. παιδεία, ἥ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσchrὰ 90, 32. = ἐπ' αἰσchrίστῳ ἐπιγράμματος *I.* 54, 40. = πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς αἰσchrίστοις ἔργοις *ἐξ* *An.* 13, 28. τῷ ἐμφ' αἰσchrῶ, id est, ἐνείδει. *pro dedecore* 21, 1. ὅ τινι κακῶν τε καὶ αἰσchrῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπεγίνετο 21, 4. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσchrὸν ἔχουσιν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. = μετ' αἰσchrὰς αἰτίας, aut ut alii exhibent ἐπ' αἰσchrαῖς αἰτίαις *L.* 107, 8. τρόποιον στήσαντες ἔργου, καλλίστου μὲν πάοις, αἰσchrίστου δὲ τοῖς πολεμίοις 195, 29. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσchrῶν ἐναντίαν ἔχουσιν τὴν γνώμην *reliquis puta hominibus, aut rerum veritati fr.* 58. = τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσchrστον συμβάλλειν *Ly.* 156, 28. = περὶ αἰσchrὰς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι *D.* 102, 8. ἀδοξία αἰσchrὰ *III.* 7.

αἰσchrουργία *Æ.* 41, 13.

αἰσchrῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἐτέροις αἰσchrῶς ἀκολουθοῦντας 220, 12. οἱ ἄρχει ἐγγίγοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσchrῶς καὶ ἀναξίας ὑμῶν 390, ult. = αἰσchrῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν *Æ.* 1, 13. παρεγγραφεῖς αἰσchrῶς πολίτης 38, 10. ἄρκαί μοι μικρὰ, καὶ μαζόναν αἰσchrῶς οὐκ ἐπιθυμῶ 85, 6. = αἰσchrῶς ἀπόλωσι *A.* 114, 17. *foedum enim spectaculum est homo a veneno expirans. cujus vultus horrendis modis distorquetur, ejulatus sunt miserabiles, intestina et artus dire convelluntur.*

αἰσchrύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσchrυόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52, 9. οὐκ αἰσchrύνονται Φιλίππῳ ζῶντες 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλονται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσchrύνονται μὴ πράττειν 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ἡσchrύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. *non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire* 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ἡσchrύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν 426, 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσchrύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις *ibid.* ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας * αἰσchrύνεσθαι 958, 16. αἰσchrύνομαι ἑμᾶς ὑμᾶς, λέ-

γαν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpia, aut iniquius aliquid hand audeam 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ἡμῶν ὕψιν 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264, 8. ὃ λίαν ἐλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486, 12. = αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους *Æ.* 4, 21. ὑπὲρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυθέντα 4, 35. = ἐγκαλοῦσαν τούτῳ, ὃ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ᾔσχυνέτο ποιῆναι *I.* 55, 5. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνομίᾳ 58, 36. [20, 22.] = αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις rerum gestarum pudore duci *L.* 191, 28. αἰσχυνόμενοι reverentes τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους 193, 8. αἰσχύνονται ὑπὸ τῶν οἰκίαν δρώμενων 97, 3. ἐπ' ἐνίοις, ὧν οὗτος φιλοτιμείται, τοὺς ἔχθρους αἰσχύνεσθαι 139, 34. οὕτω διάκεινται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμᾶσθαι 143, 40. αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ 174, 41. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι 914, 7. = αἰσχύνει τὸ γένος *Ly.* 162, 39.

αἰσχύνῃ] modo est dedecus, turpitude, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέρους μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ 43, 6. 102, 17. αἰσχύνῃ ὀφλισκάνειν 18, pen. et προσοφλισκάνειν 93, 3. χαρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχύνῃς 30, 24. αἰσχύνῃ συμβάσαι τῇ πόλει 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνῃν 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἐπεμψε Φίλιππος stupri ergo, dehonestandum 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνῃν ἔξετε, qui fiat, ut male ne audiat, ut infamia ne laboretis 481, 27. αἰσχύνῃ λέγειν pudet dicere 689, 25. τοιαῦτα ποιοῦντες, ὃ πολλὴν αἰσχύνῃν ἔχει καὶ λέγειν 1262, 11. αἰσχύνῃν οὐ παριστᾶσιν verecundiam, reverentiam non incutiunt 1396, 23. αἰσχύνῃ τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν 1397, 7. = ἐλιγώρωσ' ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνῃν *Æ.* 10, 13. προβάλλονται τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς. prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ γὰς αἰσχύνῃς 22, 8. αἰσχύνῃν τινὸς καταγινώσκειν 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνῃς χαλεποὶ 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνῃς 26, 33. προβάλλεσθαι τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κεκολακευκότα Φίλιππον summo cum dedecore 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. ἐκφύγειν αἰσχύνῃν 89, 12. = αἰσχύνῃν οὐδαμίαν φέρει *I.* [9, 36.] ἢ παρ' ἡμῶν αἰσχύνῃ πεισὶν ἠνάγκαζεν ἂν [12, 48.] = μὴ τυχοῦσα μητ' ἐλέου, μήτ' αἰδοῦς, μήτ' αἰσχύνῃς *A.* 114, 22. usurpatum h. l. hoc vocabulum est honesto sensu, pro reverentia. ἄνθρωπος κακότητος καὶ αἰσχύνῃς. sine dedecore 141, 20. = *D.* 109, 15.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare veniam navigia edificandi 219, 11. μὴ μετὰσχοιεν ὧν ἡμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε 255, 15.

ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήδην οὐκ ἴσῶντες μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεάν αἰτεῖν 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἔῤ, πῶς οὐ σφόδρα γε δοῦναι καλῶς; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον καλεῖν ὁ νόμος 692, 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκὴν ἀποφέροντα ἄλλοτρίαν ᾗτημένην 1155, 6. στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρὰς δύο αἰτήσασθαι 1191, 1. = σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis Æ. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τάγαθα 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favit rogans 82, 17. αἰτεῖν ὄρκον, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirmant. ibid. δημοκρατίαν αἰτεῖν, rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti. ibid. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. = ᾗτησε καὶ ἔτυχε I. 64, 43. = νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὄραν, αἰτουμένων ἡμῶν παρ' ὑμῶν σώσαι. id est, ἐπὶ τῷ σώσει, vel ἵνα με σώσῃτε An. 19, 18. ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε 19, 22. αἰτῶ, posco, ut mihi tribuatis aliquid gratuitum, quod non debetis, εἰ δὲ βούλεσθε ἀπαιτῶ, aut si mavultis, reposco, id est, id postulo, quod vos mihi jure debetis, dudum ante a vobis mihi promissum 22, 29. αἰτεῖσθαι mutuo petere vel sumere, *to get lent to him, to borrow* 32, 46. = ᾗτήσατο Λύσανδρον. usuram ejus ad certum tempus sibi concedi rogabat L. 125, 32. αἰτησάμενος ἐχρήσατο utebatur ea suppellectile, quam ab amicis corrogatam accepisset 154, 24. ἐπὶ τοὺς ᾗτημένους ἵππους ἀναβαλῶ in equos rogatu meo mihi commodatos 169, 17. αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου precantes pro Alc. 141, 31. = αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ Ly. 156, 43.

αἰτήσις] καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. 130, 8.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος 152, 6. αἰτίας καὶ σκόμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230, 5. ἀπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεκρημένους 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῇ 275, 4. 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες 323, pen. ἐκδέχεσθαι culpam, vel crimen in se suscipere 352, 23. πάμπαν λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ 600, 4. ubi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium 998, 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἐτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται, res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur. καὶ μὲν τὴν ἀδίκον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον

φανῆ,) χρηστὸν καὶ καλόν. sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur 645, 7. τῷ ἐπιτελεῖν τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insinulavit 692, 13. τῇ πρὸς πάντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ 1476, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπιτελεῖσθαι αἰτίας 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467, 17. = καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Αἲ. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitur 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλήν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία 76, 39. ἀναφέρειν ἐπὶ τινι αἰτίας 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σεαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas 85, 32. βασάνους ἐκ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. αἰσχροὺς ἐστὶ τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν I. 63, 16. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. περὶ τὸν—Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in A. patrem tantum facinus commisisse 76, 38. = εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν A. 121, 28. τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν, ad nos nil pertinentem, a nobis alienam, ἡμῖν προσέβαλεν 121, 32. = πολλοστὴν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἐγὼ ἔχων An. 20, 40. ὑπάρχει αὐτοῖς αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. τὸ σῶμα τῆς αἰτίας ἀπήλλακται 22, 40. = αἰτίαν περὶ ἐαυτῶν λέγειν L. 95, 10. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι 102, 42. οὐδεμίαν σχῶν αἰτίαν 103, 3. ἐκ' αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. οὕτως ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις περιπέπτωκα 108, 21. ἡγουμένοι ἑμὸι μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορατὰν εἶναι ἀποδείξαι 108, 28. τῆς αἰτίας ἀφίστε 109, 7. οὐ ποιοῖκε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία 137, 38. ΤΑΥΛ. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν 114, 42. offensionis vel criminationis. ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos 165, 46. = D. 102, 8. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάνειν. in criminationem, invidiam adducere 109, 17.

αἰτιάσθαι] αἰτιάται με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου 250, 23. αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292, 4. ὦν τὴν πενίαν αἰτιάσασθαι' ἂν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἡμεῖς 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ

πράγματα ἔχον 1441, 1. = αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπαδειξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον *Æ.* 86, 22. = τὸν διώκοντα μὴ ὁρᾶς αἰτ. *A.* 142, 4. ἡ αἰτία, ἣν αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ 144, 32. = αἰτιώμενος τοιούτῳ τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν *L.* 101, 13. συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι 111, 35. ἥτινάτ' με ἀποκτινῦναι 116, 20. *TAYL.*

αἰτίας, accusatio, criminatio. κρεῖσσον ἢ τὸ ἀληθές καὶ τὸ γεγεννημένοι τῆς τούτων αἰτίας *A.* 132, 25. 140, 4. ἡ αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος 142, 5.

αἴτιος. a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὀσάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἀνοία πολλοῖς αἰτία γίγνεται 195, 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτῶν εἶναι 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὖρη 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὥς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἐνα εἰπεῖν οἴομαι 701, 11. αἰτιώτεροι ὁμῶν οὐδένες εἰσι 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῶ ἀποθανεῖν 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ 742, 26. 1230, 17. = οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν *A.* 115, 10. = αἴτιος τῶν γεγεννημένων *L.* 99, 41. αἰτιώτατος ὀλιγαρχίας 126, 8. *TAYL.* *αἴτιος ἔργων. a quo facinora profecta sunt, aut qui eorum reus agitur 92, 8. αἰτιώτερος 135, 11.

αἰχμαλώτος] λύσεισι αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniæ) εἰς Δελφοὺς 164, 21. αἰχμαλώτα (subaudi σώματα) 384, 12. τρισχίλια αἰχμαλώτα σώματα δεῦρο ἦγαγε 480, 10. αἰχμαλώτον οὖσαν τρυφάν 402, πεν. = λύεσθαι αἰχμαλώτους *Æ.* 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14.

αἰὶν] κατὰ παντὸς αἰῶνος ἀείμνηστος *Ly.* 148, 34. τὸν αἰῶνα in perpetuum 155, 41. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλευέσθαι 162, 24. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένη δόξα 163, 35.

αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens 313, 26.

ἀκαδημία 736, 6. = εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Πανσανίας *L.* 150, 11.

ἀκαθαρσία impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβελὴν ἀκαθαρσίας 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδῶς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὐ τοσὶ 403, 14. ἀκάθ. καὶ μιαρὸς 980, 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδῃτε existimantes nunc illis nil opus esse 169, 15. = ἀκαιρίας ἐπὶ τοσαύτης tempore et loco parum opportuno *Æ.* 84, 11. = ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις *I.* 73, 20.

ἄκαιρον ρῆκος ἡμῖν ἐγγίνοιτο τῷ λόγῳ 1409, 20. ἀπὲρ τῆς καλ-
λῆς καὶ ἀκαίρου ραθυμίας 241, 7. = ἄκαιρον, importunitas in mori-
bus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat.
ἀμαδὲς μὲν καὶ ἄκαιρον Æ. 24, 3.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν
τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν αὐτοῦ 1372, 23. ἀκακία τοῦ
τρόπου 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui
moris hominem 1153, 10. εἰ δὲ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους
ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam
fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ραδίας μοι
καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ἀμολόγη-
σεν 1162, 2.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύρων καὶ ἀκαλλιερέτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς
στρατιώτας Æ. 72, 16. ἀθύρων καὶ ἀκαλλιερέτων ὄντων τῶν ἱερῶν
75, 12.

ἀκαμαντιδαί 1398, 9.

ἀκαρῇ] ἀποκρίνεται μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῇ ne hilum quidem μοι δα-
νεῖσοι 1223, ult.

ἀκαριαῖος πλοῦς trajectus brevissimus, citissime conficiendus
1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολυμῶν sublata spe omni gratiæ reconciliandæ
153, 17.

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ
ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκείσθαι] τῷ τούτου φόρῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀπεσπόμενος Α.
128, 6.

ἀκέραιος. salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς
οἰκείας ἀκέραιου 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πα-
τρίαν οὐσίαν) 1087, 24.

ἀκεστὸν πρᾶγμα res reparabilis, ubi error quoquo modo cor-
rigi possit Α. 140, 15.

ἀκήρατος οἶκος Ly. 162, 7.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314, 16. = ἀκήρυκτος πόλεμος Æ. 33, 12.
ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et
honores præco nullus prædicat 86, 37.

ἀκινάκης Μαρδονίου 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὲς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος
150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑσθῶν 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος
γεγεννημένου 501, 8. = ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι Æ. 7, 15. = μόνων
τούτων τῶν δικῶν (de parentibus male habitis) ἀκινδύνων τοῖς διώ-
κουσιν οὐσῶν I. 42, 29. = ἀκινδυνότερον ἡμῖν ἔδοξεν εἶναι Α. 128, 11.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὃ τι αὖ
βούλονται 913, 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἶκοι 14, 14. = ἀκιν-
δύνως εἰσαγγέλλαν I. 42, 32. = ἀκινδύνως μαρτυρεῖν Α. 119, 4. =
I. 195, 1. ἀκιν. τὸν βίον ἄγειν 187, 21.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα) 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιοῦτους συκοφάντας, ποὶ χρη̃ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποὶ δὲ χρη̃ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν 1342, 21. = Accusativus consequentiae pro genitivo Ly. 159, 10.

ἀκλεῆς] αἰσχίσταρ καὶ ἀκλειστοτάτω ὑλήθωρ L. 133, 42. TAYL. = ἀκλεῆς καὶ ἄδοξος θάνατος Ly. 159, 16.

ἀκλεῶς] καλλίστην ὄραν ὕψους ἀκλειστότατα διαφθεῖρας AE. 22, 38. = A. 113, 38.

ἄκληρος exsors I. 37, 20. ἄκληρον ὀνόματος καταστήσαι 41, 14. τῶν πατρώων 42, 28.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν L. 147, 19.

ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν AE. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μαλῇ 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσι καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ 77, 3. = ἀκμαζούσῃ τῇ βώμῃ τοῦ σώματος χρώμενον A. 127, 25. = ἀκμάζεις, juveniliter agis L. ap. Harpocr.

ἀκμή] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐκ' αὐτὴν ἔκει τὴν ἀκμήν. αὖτ' οὐκέτ' ἐγγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν) in nervum erupit res, venit in extremum discrimen 52, 7.

ἀκοή fama. ἀκοῇ ἴσται 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν testari in iudicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἔων ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, ut ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεώτος 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῇ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα 1300, 14. οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ ταῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300, 16. προσῆκε δῆπουθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia) αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309, 3. = ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ παραιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται AE. 48, 12. = οἷς μὴ παρεγίνετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν I. 61, 34. λόγων ἀκοὴ καὶ μαρτύρων χρώμενος 69, 17. μεμαρτυρήκασιν ἀκοὴν 70, 13. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων 72, 4. = ἀκοὴ ἐπίσταμαι καὶ πρότερον γεγονὸς A. 137, 11. 138, 11.

ἀκολασία] ἐξίτηι τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. (nisi potius ἀκολαστίαν est) 1362, 12. = οὐχ ὕβρει, οὐδ' ἀκολασίᾳ A. 121, 25. 123, 8. διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων 128, 32. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 34.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi,

item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὁρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 14. εἰ ἀρα δεῖ ἑτέροις αἰσχροῦς ἀκολουθοῦντας 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλὴν 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλὴν 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad mensam numularii 1154, 27. incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνημα 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας 1392, ult. ταῖς δέξυτῃσι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς 805, 25. μετὰ τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἑνδεκα. secum ire XI. viros 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητὸς circumcursitans cum Sotade, quaquā is iret, eum comitans 1382, 8. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσποτήριον Αἰ. 7, 2. = ἀκολουθεῖν comitari I. 60, 23. = ἠκολούθει τῆς θυσίας ἕνεκα. accompanied A. 113, 15. = ἀξίῳν, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν An. 31, 35. = ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορὰν L. 92, 24. μετὰ 193, 18. quod Atticistæ damnant v. Phrynich. ΤΑΥΛ. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἑμοῦ fr. 10. = ἀκολουθεῖν μετὰ τινος, ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari D. 92, 35.

ἀκόλουθος substantive acceptum, est minister honestior, pedisequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγει 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδῶναι εἰς βίαν 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum, et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τοῦτοις πράττειν 312, 25. νόμον αὐτῶ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ illa in tribu solerent usurpari 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ πόλινῃ omnia cum grege ovium connexa, eoque pertinentia 1178, 17. οὔτε τῆς μεγαλοφυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον 1477, 1. = in proportion, accordingly L. 162, 25. ΤΑΥΛ. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου. sine pedisequo 903, 5. δύο παῖδας αὐτῶ ἀκολούθους εἶναι fr. 39. = ἀκόλουθος consentaneus. ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιούντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt

poenas Ly. 164, 43. ὁμοια ἔκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι 165, 40.

ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις 1100, 14.

ἀκονᾶν acuere. h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' αὐτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονῆς, ὃ μάταια; quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera 784, 10. = ἀκονᾶν θυμὸν De. 180, 30.

ἀκονίτι nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore 200, 2. ἀκ. προῖσθαι 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' αὐτῶ ποιήσεται 365, 17. = ἌΕ. 9, 40.

ἀκοντίζειν] ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν A. 120, 44. μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν 121, 25. ἄβλιον καὶ πικρὸν ἔμοι σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 10.

ἀκοσμεῖν 1226, 12. = ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σοφροστερέους ποιῆτε L. 140, 34. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μηδεμιᾶς συγκυνῶμης τυγχάνειν 140, 41. TAYL. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σῶζειν βούλωνται 141, 35.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas ἌΕ. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου 27, 3.

ἀκόσμιος] *ἀκοσμιώτατος L. 100, 25.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ἀφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνελίξω 169, pen. 170, 4. (ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καί—citat schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου 227, 12. ἀσμένως 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουες, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίῃ 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κῦπτων εἰς γῆν 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529, 11. τῷ μὲν ἀκούσαι—ad litteram quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapse autem 623, 26. οὕτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἡτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797, 3. ἂ δὲ μὴδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβὲς ἐστὶ 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστὶ τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίκω τοῦτο χρὴ πράττειν. id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς 1446, 25. δεινότετος πάντων ὑμεῖς ἐστε ἀκούειν ὃ τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453, ult. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἐπὶ δήπου μαθεῖν 1454, 21. σισσιπῶντας ἀκούειν 1462, 8. ἀκούσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοὶς ἔχθροί, καὶ πάντα (scil. ἐνεῖδη, vel αἰσχυρά) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se læsum ait 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκούσαι (æquo animo) νοουετομένους, ὥς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil. ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες 1453, 25. = ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι ἌΕ. 28, 10. ἤτῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν 29, 10.

προσεπιπνεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem 34, 1. οὕτως ἀκούειν 41, 26. τοῖς ὡς τῶν ὄντων ἀκοῦσαι, suis auribus, id est, coram, ex ipso obtrectatoris ore 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. εἰ δὲ τισιν ἡμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπίπτωκεν ὁ λόγος 62, 6. παραξύνθη ἀκούσας οὕτως 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσκειν ἀκούων 88, 19. = ὥσπερ ἀκούειν ἐστὶ τοῖς ὡς κατὰ φύσιν A. 128, 15. = οὐδὲν προὔργου ὑμῖν ταῦτα ἀκούσαι μου An. 22, 20. ἀκούειν εὐμενῆς. id est, ἐν τῷ ἀκούειν εὐμενῆς ὄν, vel εὐμενῶς ἀκούειν εἰδισμένος 30, 2. = ἀκούειν κακῶς ὑπό τινος L. 112, 26. 117, 13. δικαίως ἀκούειν κακῶς 118, 11. id quod in inferioribus effert, ἀκούσαντα τὸν Θεόμηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. TAYL. ὄργας τοῖς ἀκούουσιν κατὰ τῶν τὰ δίκαια πράττοντων παρασκευάζειν 94, 23. κλέος μάγα ἀκούειν περὶ χάρας 190, 40. ἀκούοντες ἐν ταυτῷ συμμιγνυμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος 194, 16. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινὸν cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari 118, 8. = ἐν οἷς *ἤκουσαν κακοῖς D. 92, 34.

ἀκούσιος] ἀκουσίαν φόνον δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίᾳ 643, 20. 983, 15. = τὸν ἐκ προβούλης *ἀκουσίας ἀποθανόντα fraude premeditata, qua peremptus invitatus cecidit, seu contra voluntatem suam A. 112, 10. ἐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἀκούσιον τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν 118, 3. (nisi ibi potius ἀκουσίαν leg. sit, quia Antiphon hoc adjectivum usurpare solet pro adj. trium terminationum.) εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν. in criminationes incurrit invitatus, quarum culpa vacat 121, 28. οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίαν εἰσὶ. id est, πράττουσι τὰ ἀκούσια 121, 40. ἀκουσίοις κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστι 123, 16. τὸ ἀκούσιον, ἀμάρτημα τῆς τύχης ἐστὶ, τὸ δὲ ἐκουσίον, τῆς γνώμης 140, 21.

ἀκουσίας καὶ βιαίως ἀπέθανε A. 114, 13. ἀκουσίας (subaudi ἀποκτείνας) οὐχ ἦσαν, ἢ εἰ ἐκουσίας, ἀπέκτεινέ μου τὸν παῖδα. nil ideo minus mihi perit filius, quod invitatus eum peremit, quam perisset, si volens interemisset 123, 11. ὁ διαφθαρεὶς οὐδὲν ἦσεν (subaudi βλαφθεὶς) ἀκουσίας βλαφθεὶς, id est, ἐν τῷ ἀκουσίως βλαφθῆναι, ἢ εἰ ἐκουσίας ἐβλάπτετο 123, 18.

ἄκρα, arg. A. 88, 9.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29, 12.

ἀκρατῆς, ὃν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) A. 20, 3.

ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes I. 39, 34.

ἀκριβεία] τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια I. 65, 7. = ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντες A. 122, 40. τὴν ἀκριβείαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν 127, 12.

ἀκριβῆς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque so-
lenter exsequentia judicium 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὅπως ἐν ἀκριβεστάτῃ γενέσθαι 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθεῖναι ταῦτα παρ' ὑμῖν

εἰς ἀκριβῇ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273, 12. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τὰκριβὲς καταφεύγειν 874, 8. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. = ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. senatus Areopagiticus *Æ.* 13, 11. = φεύγειν οὕτως ἀκριβείς ἐλέγχους *I.* 70, 9. = ἀληθῆ μὲν, λεπτά δὲ καὶ ἀκριβῇ *A.* 124, 13. = ἀκριβῆς καὶ δεινός *L.* 109, 20. ἀκριβῇ τὴν δοκιμασίαν ποιήσασθαι 175, 6. 176, 17. = ἀκριβῆς πείρα *D.* 105, 30.

- ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232, 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσῃς nimis ad vinum ne rescate 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ 669, 1. = ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21.

- ἀκριβῶς diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκρ. σκοπεῖν 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδὲς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν—si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνελεγμένον, qui victum misere et minutim compartiendo conquisivisset 1362, 11. ἀκριβῶς διεξέναι δυσχερές κρίνω 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμостῇ κατατιθεῖς ἀκριβῶς 641, 1. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. = λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς *Æ.* 76, 26. σκέπτεσθαι ἀκριβῶς 80, 39. = ἀκριβῶς μεμνήσθαι *I.* 41, 19. = ἀκριβῶς διαιτᾶσθαι parce et frugaliter victitare, industrie sobrieque et diligenter rem familiarem gerere *An.* 33, 20.

ἀκριτὶ ἀποθήσκειν, pro ἀκρίτως, indicta et inaudita causa *L.* fr. 56.

ἀκριτος ἕρις καὶ ταραχὴ 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carentis, h. e. diremptione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat. = πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, XXX tyranni puta *Æ.* 87, 20. = μὴ ἀκριτον ἀποθανεῖν *A.* 135, 10. = ἀκριτος, de quo nondum judicatum est *An.* 30, 4. = ἀκριτοι ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλογχομένοις (subaudi συνήγορον) *L.* 152, 27. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19. ἀκριτοι qui pereunt, qui minus 178, 26. = ἀκριτος, causa, judicum sententiis nondum disceptata *Ly.* 168, 37.

ἀκρίτως sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννομένους ἀπολλυμένους 212, 22. = ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν *Æ.* 38, 15.

ἀκρόαμα, oratio quæ ad audientes recitatur. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται *Æ.* 88, 16.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθαι ἀκροώμενοι 151, 15. ὁμοίως ἀκροῶν ἀκροᾶσθαι 226, 8. = ἐκ τῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις *Æ.* 25, 5. καρτερεῖν ἀκροαμένος 77, 25. ἐκπῶδην ἀκροᾶσθαι 81, 30. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκροαμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18. = οὐδ' ἀκροασο-

μενοι πάποτ' ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. = ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς (dudum defunctos) ὑμῶν οἶμαι L. 129, 30. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγοῦ, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσθαι 137, 16.

ἀκρόασις] ἦκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν, venire ad disputationem philosophi, magistrivæ artem tradentis, aut oratoris, coram iudicibus causam agentis Æ. 24, 37. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξειν, vestram audientiam a re præsentē avocatam ad aliena traducturum esse 24, 39. κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν τινος, aures alicujus decipere 58, 37. 67, 40. 82, 30. ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. sic in posterum, deinceps, audite 62, 6. 12. ἀκρόασιν ποιῆσθαι de iudicibus partes pro se dicentes audientibus 81, 24. ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκρόασει 83, 25. ἐνεδρεῦναι τῇ ἀκρόασει ibid. = καὶ ἀντι τῆς αἰτήσεως τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν A. 129, 40. = ἀκρόάσεως (scil. παρὰ τῶν δικαστῶν) μὴ τύχῳσι L. 178, 28.

ἀκροατῆς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν æquo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454, 7.

ἀκροδῦρα arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδύρων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22.

ἀκρόπολις arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκείνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερὰς 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεναχθῆναι, nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti pro ærariis 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβαροῖς καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρῆνται 194, 27. οὐ τῶπων, οὐδ' ὀπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρὸς βεβαιότητα ἐγγχειρίζει 392, 27. = προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Æ. 37, 39. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀννήγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. 31. = εἰς τὴν * ἀκρόπολιν κεκόμικας I. 55, 26. = χίλια τάλαντα ἀννήγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. = φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν L. 129, 5. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. = D. 95, 6. 108, 8.

ἄκρος ἀγωνιστῆς perfectus in arte 1414, 20. τριταγωνιστῆς ἄκρος 270, 11.

ἀκρωτήρια artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς Νίκης περικόψαντες 738, 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. = τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθῆσθαι οἰόμενος L. 105, 29.

ἀκρωτηρίαζεσθαι] ἡκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατριδᾶς.

qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324, 22.

ἀκτῇ] κελαιοῦν κύμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς *Æ.* 69, 25. = *Ly.* 149, 47. 50, 2. 155, 1. = ἡ ἀκτῇ. Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες *D.* 110, 2.

ἄκυρος invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξετε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse 437, 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια, quibus jus et fas non est mulctas irrogare 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεὰ, incertum, instabile donum 467, 28. ψήφισμα 651, 27. = ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου *Æ.* 6, 12. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. = ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας τοῖς ἐνὶ τῇ πόλει 1. 37, 26. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε 78, 34. [23, 31.] = ἀκύρους ἔθετε τὰς βουλὰς invalidas reddidistis, cassas et abrogatas declarastis *An.* 23, 14. ἀτελὲς καὶ ἄκυρος σῶσαι. cujus studium servandi sit inefficax et irritum 30, 12. = ἄκυρος de lege irrita apud oratores passim. ita ἄκυροι ὄντες *nulla auctoritate muniti* *L.* 145, 5. v. κύριος. ἄκυρον ποιεῖν τὴν τάξιν. de centurione ordinem mutilante 144, 37. ΤΑΥΤ. = ἄκυρος τοῦ δικαίου *D.* 91, 5. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam adeo factis exsequi valet 110, 44.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων; συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας 317, 17. 716, 8. οὐχ ἄκων, ἀλλ', ὡς οἶδν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16. = ἄκων οὐκ ἐλάσσον ἢ τὴν συμφορὰν κατέστησε τοῦ ἐκόντος *A.* 121, 2. = μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας ἡγούμενοι σημείον ἐλευθερίας εἶναι *L.* 191, 42. ἄκων εἴτις ὑμᾶς κακὰ μεγάλα ἐργάσαιτο, οὐκ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς τούτου ἕνεκα οὐκ αἰνέσθαι 134, 28.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415, 4.

ἀλαζονεία] ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν *Æ.* 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10.

ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονεύμενος, per vanitatem de te jactans ea, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος *Æ.* 85, 10. = ἀλαζονεύεσθαι Τίμωνι παραπλησίως *L.* fr. 43.

ἀλαζόνευμα] *Æ.* 87, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθαι 25, 23.

ἀλαζὼν] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφεῖ περῶνται λέγειν *Æ.* 67, 36.

ἀλάσθαι vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440, 20. = ἀλώμενος διάγει *L.* 105, 40. = *Ly.* 162, 41.

ἀλάστορ] ἄνθρωποι μισροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλπκον ἀποκαλῶν 438, pen.

ἀλγῆν ποιῆν τοὺς ἀκούοντας 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεις ἐπὶ τοῖς Θηβαίοις ἀτυχημασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239, 26. ἀλγ. τοῖς αἰ-

σχροῖς λόγοις καὶ ὀφθαλμοῖς 798, 5. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῇ διηγεί-
σθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489, 8.

ἄλγῃμα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα
1260, 20.

ἀλγιστος (id est, ἀλγεινόςτατος) θάνατος L. 103, 18.

ἀλειπτρίαν (unctorem) L. ap. Poll. VII. 3. imo vero unctri-
cem.

ἀλειτούργητος immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et
onerosis fruens. ἀλειτούργητοι πασῶν *προστακτῶν λειτουργίᾳ 256,
10.

ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere De.
180, 29.

ἀλεκτρυὸν] ἴδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος 1259, 20. = κυβαίφ—
οὐ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν A. 8, 22.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278, 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι
232, 4. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτως
δεικνυμένων 232, 16. πολὺ τι σκότος, ὡς ἴσκειν, ἐστὶ παρ' ὑμῶν πρὸ
τῆς ἀληθείας 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317, 10. ἡ γὰρ ἀλή-
θεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα
ἀλήθειαν πιστὴν 873, 19. b) εἰ ἀλήθειαι in numero plur. Demo-
sthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151,
6. 1154, 10. 1201, 8. = ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimo-
nium de veritate rei A. 7, 21. ἀφελείσθαι, οὕτως τὴν ἀλήθειαν, οὕτως
τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε
πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. ἀλήθεια εὐρίσκει-
ται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἔγκα-
ταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην. si computatio et existimatio ipsa ve-
ritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum
quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi
queat 62, 17. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται 75,
36. = οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο I. 71, 39. =
ὡς τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε. certam cognitionem A. 112, 19.
δόξῃ, μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι 121, 21. τῆς ἀληθείας οὐκ ἦν
τιμωρὸς αὐτῷ οὐδαίς 133, 40. μετὰ τῆς ἀληθείας 136, 14. = D. 90,
31. ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου συνολίκους ἑαυτὰς κατέστησαν. judicio
verum et æquum in pronunciando severissime atque sanctissime
tuenti 101, 18.

ἀληθής] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας
προσέχει εἶναι 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτε-
σθαι 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303,
9. ἀποδόσθαι χρεμάτων τάληθ' 349, 24. τάληθες ἰσχυρόν ἐστι
406, 1. = λογιζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν A. 21, 38. οἱ τάληθ' ἡ-
λέγοντες οὐ καλοῦσι λόγου τυχῶν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἐπινεύειν ἀλη-
θεῖς εἶναι, assentiri 62, 11. 24. μιμῆσθαι τοὺς τάληθ' λέγοντας 67,
41. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84,
27. = ὅπως τὸ πραχθὲν ἢ ἀληθές. in lucem hominumque notitiam

proferatur, eoque ad *certitudinem* adigatur A. 112, 14. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται 117, 13. ἀπιστοι γινόμενοι τοῖς ἀληθέσι (id est ἐπὶ τοῖς ἀλ.) quamvis vera dicerent, fidem tamen non invenerunt 129, 35. κρείσσον ἦν τὸ ἀληθές τῆς τούτων αἰτιάσεως 132, 24. ὥστε μηδέποτε εἰς τάληθες καταστήναι. ad liquidum pervenirent, ad certum publiceque notum, et omni controversiae exemtum 133, 43. τοῦ ἀληθοῦς νικᾶσθαι 139, 40. = ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τάληθῃ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. ἀπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾶδιον τάληθες 152, 16.

ἀληθινὸς φίλος 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269, ult.

ἄλια Dorice idem, quod ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον locus importuosus 1213, 20.

ἄλιος] ἄλιον ἔπος ἔκβαλον. irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

ἀλίσκειν et ἀλῶναι] ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι Æ. 12, 19. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἔᾶ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλῶ μοιχὸς 26, 12. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκονται 27, 29. ἔαλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. γραφὰς δώρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε. in iudicio largitionum victos infamia notatis 87, 3. παρανοίας ἐαλωκάς 89, 28. = τοῖς ἀλισκομένοις ἔσχαται τιμαῖραι I. 42, 33. v. ἀλῶναι. = σαφῶς ᾔδει ἀλωσόμενος αὐτήν. pro certo sciebat futurum, ut hac in causa condemnaretur A. 116, 3. ἀλούς τὴν γραφήν. ex titulo criminis mihi inculsati (sacrilegii puta) condemnatus 117, 18. ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις, ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν 118, 25. = ἀλίσκεσθαι funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat L. 193, 39. v. ἀλῶναι.

ἀλιτήριος furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἀπάντων τῶν ἀπολαλούτων 280, 26. 402, 27. 411, 26. = ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος Æ. 72, 19. ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος 76, 6. = ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν. (id est τῶν θεῶν, τῶν τοὺς ἀλιτῶντας τιμαρουμενῶν) A. 125, 27. δεινοὺς ἀλιτηρίους (punitores delictorum) ἔχομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους 125, 32. ὕμιν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι 127, 2. 128, 5. διπλάσιον καθίστησι τὸ μῖασμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀποκτείνασιν αὐτὸν 129, 11. = ἀλιτήριος τῶν θεῶν impietatis erga deos reus. An. 7, 44. ἀλιτήριον τρέφειν ἐν τῇ οἰκίᾳ 17, 10. = L. 107, 43. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διέλεγτο 137, 19. = Ly. 164, 30.

ἀλιτραίνειν Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄλκιμος θυμὸς Ly. 163, 3. 10.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἄσασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἰβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15, 25. 734, 15. quin etiam 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε. sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρό-

τερον, ἀλλὰ νῦν γε δῆ. si non citius, at nunc certe, cum adhuc opportunum est 37, 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονία, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id est ἡ Ἀρ. 554, 15. *saltem, tamen*. τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γῆρα βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adiutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante ἡ et οὐδέ. ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771, 11. ὦν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλαν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simpliciter. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἐστὶ 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ἀνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας 1284, 16. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλος ἢ. vel ἄλλο ἢ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἢ, *nisi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719, 6. καὶ τί λοιπὸν ἐστ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ) *præterquam* καταλείδσθαι 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (*nisi, præterquam*) βραχία 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ) *præterquam* περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401, 1.=ἀλλ' ἢ *præterquam*, *neminem* alium, *nisi*—ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας I. 80, 45.=Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης;—ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;—ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις L. 197, 31. 106, 35. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γάρ—adde 107, 26. 123, 45. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτε ἑστρατοπεδεύσατο 107, 17. TAYL. ἀλλὰ νῦν γε. at nunc tandem, aliquando tamen, tametsi non citius 117, 28. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χωρίδιον. *præterquam* 154, 27.=ἀλλ' ἢ pro ἢ simpliciter, aut pro εἰ μὴ. *quam, præterquam* D. 94, 29.

ἀλλάττειν] ἀλλαζόμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280, ult.=γραμμάτων ἀλλαγήναι. *that a document has been changed* I. 47, 40.=ἡλλάξαντο πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν A. 138, 35.=ἀλλάττεσθαι ἀντὶ ἀρχῆς δουλείαν. *servitutem ex imperio* (h. e. amisso imperio) subire An. 23, 10.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθι που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν 228, 16. pro ἄλλοσε. εἰ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθι ποὶ σιτηγῆσειεν, ἢ—918, 5.

ἄλλοις abhorrens, inconstantaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζόμενοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἄλλοιότερος φανῇ 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τούτου, δρᾷλειν 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίως τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα 187, 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τοῦ τοῦ τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμὰς. id est τὰς πάσας 569, 25. ἄλλο τι ἢ

—(id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἔαν αὐτὸν ὑβρίζῃν 638, 14. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεται μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τί ἄλλο λείπεται μοι, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius, quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσασθε ὑμεῖς. scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἔν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων. quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων id est [ἀπάντων] ὑμῶν φύσεως. pæne ut Francicum nous autres. = τάλλα pro τὰ σύμπαντα I. 72, 37. = ἄλλο τι (scil. γέγονεν aut ἐποίησα) ἢ An. 15, 19. et sic Andocides sæpe locorum hac formula utitur. = ἄλλο τι ἢ L. 103, 30. ubi vidend. Markland. ἄλλος pro κακός 124, 29. τὸ ἄλλο (id est τὸ ὅλον vel τὸ πᾶν) πλῆθος σάζεται 176, 8.

ἄλλοτριος alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εὖθες, τὰ οἰκίαι αὐτοὺς προιεμένους τῶν ἄλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι 129, 25. ἐν χορηγίῳ ἄλλοτρίῳς ἄλλῃς choregos agentibus 403, 22. εἰς ἄλλότρια ἡμπεσὼν δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐπὶ τῇ τᾷλλότρια λαμβάνειν ὀτιοῦν ἐποῖον 1015, 20. ἄλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας 1349, 13. b) haud congruens cum alio, in consentaneum. οὐδὲν ἄλλοτριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἄλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῇ ὁμοφύλῳ 290, 19. εἴτ' οὐχ ὁράτε τὸν Φίλιππον ἄλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἄλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου 228, 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἄλλοτριον ταῖς πόλεσι 290, 12. = νυκτερεύειν ἐν ἄλλοτρίαις οἰκίαις Æ. 11, 12. = συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιούσιν αἱ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἄλλοτρίων. scil. ἀνδρῶν I. 39, 24. βία ἐξήτει τᾷλλοτρία ἔχειν 67, 25. περὶ τῶν ἄλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. τοῖς ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν 106, 17. = ἄλλότριον ἀμάρτημα L. 104, 43. ἄλλοτρίους αὐτοὺς τῆς πόλεως ἡγήσαντο 180, 4. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἄλλότρια 190, 12. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἄλλοτρίους ποιήσῃ 189, 3. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἄλλοτρίων ἐπιμελοῦνται 171, 6. τοὺς ἄλλοτρίους πιστοὺς νομίζει mulier moecha fr. 58.

ἄλλοτριον] τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἡλλοτριάκotas ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluisent 1233, 11.

ἀλλ' οὐ pro ἢ, quam. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἢ τοῦ βίου) Æ. 5, 11.

ἀλλουγίτου usquam locorum L. 170, 13.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἑξαμαρτανόντων 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὅχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ἄλως, ἀπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὄθλον καὶ φλυαρίαν 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοῦς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466, 5. = μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut secus ne faxint I. 66, 14.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μὴ δένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος 536, 7. = D. 102, 4.

ἀλογίστως 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε 1485, 14. = L. 109, 20.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. καὶ γὰρ ἀλογον ᾧ εἶη 481, 4. = ἀλογον pro ἀσυλλόγιστον L. 177, 9.

ἀλόγως ἐπιτηδεύειν Ly. 154, 17.

ἀλοχός τε σὴ καὶ νήπια τέκνα Ly. 162, 6. κουριδίη ἀλοχος. 162, 36.

ἄλς] οἱ ἄλς sunt convictus et contubernii communio. τοῦ δὲ ἄλς; τοῦ τράπεζαι; τοῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 6. πότεροι οὖν τοὺς ἄλς καὶ τὰς σπονδας παρέβαινον 401, 3. ἁλῶν κοινανὸς καὶ ὁμαρόφιος γινόμενος 553, 5. = τοὺς ἄλς τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιῆσθαι Æ. 31, 14. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλς περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390, 23. = ἄλυπον ἑαυτὸν τινι παρέχειν Æ. 52, 23.

ἀλύπως] ἡμῶς ὁ βίος βιῶναι κρεῖττον ἀλύπως *διπλασίου λυπουμένῳ L. 106, 7. ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριούνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος 169, 9.

ἀλύσει μονονοῦ σιδηρᾷ δεδεμένος 778, 20. arctissimis vinculis constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρον 188, 13. τὸ προῖσθαι καθ' ἑκάστην αἰτί τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὴς 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει 1444, 14. ἀλυσιτελὴς τὸ προελίσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire, reip. gerendæ se tradere 1481, ult.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402, 12.

ἄλφιστα] τὰ ἄλφιστα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιστα ἐν τῷ ᾠδεῖα 918, 8.

ἄλφα festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant 1385, 2.

ἀλῶναι criminis convictus ejusque reus a iudicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἀπαξ ἐκφυγῇ καὶ σωθῇ 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408, 10. ᾧσπερ, εἰ τις ἐκείνων

ἑάλω, σὺ τὰδ' οὐκ ἂν ἔγραφας 653, 21. = ἑάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους I. 56, 17. = ἀλώνας κακηγορίας L. 118, 10. ψευδομαρτυριῶν 118, 19. ἀστρατείας 140, 10. δειλίας 140, 11. τῇ δίκῃ 115, 40. ἀδίκως 116, 5. ἀλίσκεται ἐξαγαγὼν 136, 8. ut ἐλήφθῃ μοιχὸς ibid. TAYL.

ἄλως area trititando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἄλω αὐτόθι, μικροῦ πλῆθρου ἑκατέρα 1040, 23.

ἄμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διέτες ubi primum, simulac in pubertate exegerit biennium 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἄμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. = ἄμα τῇ ἡμέρᾳ. statim cum illucescente die A. 64, 28. ἦκειν ἄμα τῇ ἡμέρᾳ 70, penult. = ἄμα διακονοῦσα A. 113, 19. ἄμα τῇ ἁμαρτίᾳ. in ipso delicti articulo 122, 7. = ἄμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μιστοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes pervenerunt, statim vos odisse incipiunt L. 180, 5. ἀλλ' *ἄμα τούτῳ κραυγὴ γίνεται 136, 23.

ἁμαθῆς] ἁμαθῆς μὲν καὶ ἄκαιρον A. 24, 3. = ἁμαθέστερος L. 107, 15.

ἁμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268, 13. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἁμάξης. currus radium arripere L. ap. Polluc. VII. 26.

ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἁμαρτάνειν deliberato consilio sciens et prudens peccare 297, 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι 297, 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322, 16. 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἁμαρτῶν ἄλλον εὖ οἶδ', ὅτι φήσιναι ἂν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quam voluisset, nominet 405, 14. παρ' ὧν ἀπάντων καλῶν καγάθων ἔτυχον, τούτους ἄμην δύνῃ ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμὲ 1473, 3. = γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν A. 26, 22. πολλοὺς ἑπαρεῖ ἁμαρτάνειν 27, 18. = ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν ἁμαρτόντος; eo quod alius errorem commisit ipsimet fatalem, in semet deliquit A. 121, 27. τοῦ σκοποῦ ἁμαρτῶν 121, 43. ἁμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν, οἰκαίαις συμφοραῖς κέχρηται 122, 2. πάσης γῆς ἁμαρτὸν ἀκόντιον. jaculum, quod nuncquam terram tetigisset 123, 4. οὐδενὸς ἁμαρτεῖν, carere, exors manere, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστι 129, 40. ἡμαρτε τῆς ὑμπεράς γνώμης vestra voluntate (h. e. benevolentia) excidit 138, 17. = ἁμαρτεῖν οὐκ ἦν αὐτῷ δυοῖν τοῖν μεγίστοις κακοῖν An. 4, 2. non poterat evitare. = ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει L. 97, 10. κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. communi spe destituti 191, 20. TAYL. prioris loci hæc est sententia, jactum in me saxum a capite meo aberravit. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα 189, 2. τίς νομοθέτης ἡλπισεν ἁμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινα τοιαύτην ἁμαρτίαν 189, 23. 28.

ἁμαρτήματα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτὴ 1478; 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων 131, 4. ἂ συνέλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309, 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata 352, 19. = γυναικεῖα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνειν A. 26, 22. = τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἁμαρ-

τημέτων υπερβολὰς An. 32, 5. = ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἀμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelerum L. 105, 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ ὑμῶν βουλευσασθαι 173, 22.

ἀμαρτία A. 115, 11. μὴ τὴν ἀμαρτίαν γινῶτε μετανοήσαντες 120, 28. τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἀμαρτίας ροῖνας dans alienorum criminum 122, 13. 21. = οὐκ αὐτοὶ δίκη τῆς σφετέρως ἀμαρτίας διδόν-σιν An. 22, 3. συγκρύπτειν τινὶ τὴν ἀμαρτίαν 9, 33. = ἀφίεντες τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας L. 161, 10.

ἀμάρτυρος ἄγων 372, 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875, 4. = ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντα, in causa a testibus deserta Æ. 13, 14.

ἀμαρτύρως 869, 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ 423, 1.

ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicandi exclusus, vulnere nihil hosti reddens L. ap. Theophrastum in ἐν τοῖς περὶ λίξεως γραφεῖσι.

ἄμαχος, invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit 19, 16.

ἄμβλωσις L. ap. Theo. c. 2.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθὸν τι ποιοῦντας ἑαυτοῦς 458, ult.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072, 15. = διπλασίας ἄμεινον Æ. 44, 20. ἄμεινον, bene, consultum, opportunum. comparativus loco positivi. οὐκ ἄμεινον εἴη, haud expedire 63, 41. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, ult. = συνηνεγκεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὸ ἄμεινον An. 10, 35. τῆς πόλεως εὐ πρᾶ-τούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι 20, 3.

ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίνεσθαι L. 130, 8. TAYL. positum hic est ἄμεινον pro simplici καλῶς vel εὖ. v. βελτίων.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις θείῃ δικαίως 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἢ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnitie in illis criminibus puniendis 1382, 20. τὴν ἴσην υπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσην περ ἐκ τῶν ἀναθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440, 5. τῆς ὑμετέρας βραθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτη-κεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112, 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120, 27. ἐφ' ἐκά-στου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιῇ 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοήθειας 133, 20. ἥς μὲν οἰκοθεν ἤκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελεῖν 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέ-λουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41, 26. = τοῦ ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας An. 32, 39. = ἀμελοῦντες τῶν οἰκεῶν, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται L. 171, 6. πῶς διαθέσεις τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν fr. 43. = Ly. 149, 36.

ἀμελής. passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῇ, id est ἀμελούμενα. cer- nentes remp. supine, per socordiam et contemptum tractari 1211, 7.

ἄμειπτος. οὐκ ἀμείπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε 300, 17.

ἄμη, pala, shouel *Æ.* 70, pen.

ἀμηχανίη] ἀμηχανίην δυσμενέων εὖρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur *Æ.* 80, 12. = ἐν οἷφ κακῶ τι καὶ ἀμηχανία καθίσταται *An.* 20, 37.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius 658, 18. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὁ τι χρὴ λέγειν κορίσασθαι 1392, 16.

ἄμικτος non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786, 10. μιᾶρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788, 10.

ἀμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490, 1.

ἀμιλλᾶσθαι] πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο, multa, quæ a testibus magna cum contentione asseverabantur *Æ.* 21, 35. = ἀμιλλᾶσθαι ἴπποις ἀλλοτρίοις *An.* 32, 34. = νενίκηκα τριήρει ἀμιλλᾶμενος ἐπὶ Σουινῷ *L.* 162, 4. = ἀμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τινα *D.* 103, 18.

ἀμῖς vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννουν καὶ προσεύρουσιν 1257, 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731, 19.

ἀμισθον τὸ στράτευμα καταλύσθαι exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent 1188, 6.

ἀμισθωτον ἐποιοῦν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865, 20.

ἄμμιγα (id est ἀναμιξέ) πάντας omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine 531, 5.

ἄμμορία. immortalitas 86, 23. illa conditio, quæ μόρῃ necessitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69, 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἀμνημονῆσαι 81, 8. 1399, 6, ingratus, immemor esse 320, 24. = *Æ.* 10, 35. 85, 26. = *I.* 46, 5. = τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν *L.* 189, 14. = *Ly.* 150, 23.

ἀμνήμων] ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμαρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίστη. sitis vindictæ cogitationem discriminum, in quæ hoc facinus patrans esset incursum, ex ejus animo evellebat, opprimebat, obliterabat *A.* 115, 28.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158, 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413, 4.

ἀμόργινα scil. ἱμάτια *Æ.* 14, 3.

ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis *Æ.* 24, 2.

ἀμπεδίον pro ἀνὰ πεδίον *Æ.* 80, 20.

ἀμπελουργεῖν] ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν *Æ.* 77, 25.

ἀμπελουργεῖον] σκάπτειν ἐν ἀμπελουργείῳ *Æ.* 49, 13.

ἀμυδρός] ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370, pen.

ἀμύητος] τοὺς ἀμύητους μεταστήσασθαι An. 2, 37.

ἀμύητος] ἀμύητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. ἀμύητα κακὰ καὶ πράγματα μοι παρέχων 520, 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profigere, alias ulcisci, poenas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91, 25. ἡμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀτηπάσθη 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὃ τοὺς βαρβάρους οἶόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δὲ τις, ὃ τοὺς Ἕλληνας 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγῆς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἔχειν 539, 10. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθρούς, ἡ κρίνοντας τοὺς πολίτας 1432, 18. = I. 35, 26. = ἀμύνεσθαι τὴν ἐχθραν A. 115, 28. μεγάλη ἀδικούμενος ἡμυνάμην 117, 24. τὴν ἀνομιαν ἀμύνοντες rependentes 125, 44. ζῶντι, ἡ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν ἐστὶν ἡμῖν. cum pietate nostra magis convenit, ut ei adhuc superstiti succurramus, quam ut mortuo 128, 10. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 39. = propulsare L. 193, 25. τοὺς ἐπιόντας 192, 32. ἐπειδὴ αὐτὸν ἡμυνάμην, ἐκστὰς ἔβαλλε με λίθοις 97, 10. περὶ τοῦ σώματος 98, 4. pro τιμωρεῖσθαι 134, 30. TAYL. = ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ly. 154, 6. ἀμύνειν τῇ πατρίδι 157, 19. ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης 162, 5. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας 166, 29.

ἀμυχῇ] ἀμυχὰς vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157, 5.

ἀμφὶ a) cum dativo constructum. ἀμφ' ἀστραγάλοις χολωθείς Æ. 21, 26. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare 80, 16. b) adverbialiter positum, pro pariter, perinde, æque. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης 80, 24.

ἀμφίβολος ἡ αἰτία Æ. 76, 39.

ἀμφιγνοεῖν dubitare L. ap. Harpocr.

ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας (cum non posset excutere fores, quia catenis vinctæ erant) L. fr. 21. nisi potius ἀμφιδέαις vectes ferrei sunt foribus objecti.

ἀμφιδρόμια L. ap. Harpocr.

ἀμφίθυρος οἰκία L. 121, 23. domus porta, præter anticam, postica quoque instructa.

ἀμφικαλύπτειν Æ. 21, 29.

Ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφ. εἰσδευκὼς 153, 14.

Ἀμφικτυονικὸς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφ. ἱερῶν 632, 27.

Ἀμφικτυῶν] τοὺς συναληλυθότας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτυῶτας εἶναι 60, 20.

ἀμφίς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν 322, 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum

alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθι-
σμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165, 11. τοῦ
σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἡμφισβή-
τει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὶ ἐπεχειροτονήσατε 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων
ἀμφισβητοῦσι 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ
ἀδελφὴ 1255, 8. b) tricarī, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς
ἐν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917, 1. c) aut aiendo, aut inficiando ali-
quid contendere, contradicere. οὐτ' ἡμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asse-
veravit se non habere 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποιήκει τὰ
συγκείμενα 908, 6. εἰ ἄρα ἡμφισβήτη μὴ τάλῃθ' ἴσχειν ἐμὲ 347, 7.
ἔνια μὴδὲ καταλειφθῆναι ἡμφισβήτησεν 820, 26. ἡμφισβήτησεν οὗτος
μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899, 11. = ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se
ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit *Æ.* 47,
ult. 48, 1. ubi posteriori loco est, *ambigere, dubitare.* = οὐ γὰρ
τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων *I.* 35,
6. 38, 5. ἀμφ. τινὶ et πρὸς τινὰ περὶ τῶν πατρῶων 44, 8. quæ
præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος
τοῦ οἴκου 52, 7. ἡμφισβητήμεν. *dubitatum et nobiscum expostu-
latum fuit, utrum cives essemus* 74, 7. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας
ἡμφισβητήσαμεν 84, 22. τοῖς κατὰ ταῦτα ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθεται
καδίσκος 86, 2. = τῶν χρημάτων ἡμφισβήτησιν ἡμῖν *L.* 148, 31.
ΤΑΥΤ. ἀμφισβητήσαι μοι τῶν ἐμῶν 163, 2. ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς
συμφορᾶς οὗσης ἀμφισβήτησιν ἤκει 169, 28. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβη-
τεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου *fr.* 15. = *Ly.* 160, 11. = ἀμφισβητεῖν
τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, *cœlitum honores Alexandro de-
negare D.* 102, 13.

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87, 13. ἀμφισβη-
τησίμου οὐκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος 702, 21. = τῶν ἀμφισβητησίμων
δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι *I.* 82, 17. = *A.* 120, 41.

ἀμφισβήτησις οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (*subaudi* δεῖν) ταῦτα
ποιεῖν, ἀ πονηρὰ αὐτὸς ἐκρίνει εἶναι πρότερον 498, 12. ἀνεκρίθησαν
πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβήτησεις. *partes omnes inter se
litigantes* 1173, 19. περὶ μὲν ὧν ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα—
citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona. = ἀμφισβήτησιν locum
dubitandi vel rixandi, καὶ λόγον locum cavillandi ὑπελίπου A.
131, 17.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθῃσι πίδας 422, ult.
'Αμφιτρίτης] κῦμα Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος ποτικλύζῃ τεμένει θεοῦ
Æ. 69, 24.

ἀμφορεὺς] χρυσῷ ἐν ἀμφορεῖ. *in urna Æ.* 21, 11.

ἀμφιχαίνειν] κλῆρ στυγανὴν καὶ ἀμφόχανε *Æ.* 21, 4.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἢ τῷ ἀρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγγχείαι τῶν
ἀμφισβητούντων 1052, 21. = πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετρημένῃ
τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι *Æ.* 45, 1.

ἀμφορίσκοι δύο 617, 19.

ἀμφοτέρα, *adverbialiter, pariter, perinde, una, simul Æ.* 87,
13. = *ambabus de causis A.* 146, 43.

ἀμφοτέρῳ πλοῦς] ἐδάνεισα Φορμίωνι τούτῳ εἰκοσι μνᾶς ἀμφοτέρῳ πλοῦν

εἰς τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic emisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis redisset 1284, 19.

ἀμφοτέρως] ἐκκοπῆς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31.

ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροῦσθαι 226, 8.

ἀμωσγέντως, quoquomodo L. 130, 22.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799, ult. ὥς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372, 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772, 8. 775, 24. 1422, 11. 1427, 20. v. Aristoph. *Εἴρη*. v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἑορτὴν, ad Polybium annotavi p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχέως ποιῆσαι 1461, 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567, 13. 1221, 23. = ἀναβαίνειν, venire in tribunal, testandi ergo, aut laudandi reum Æ. 18, 33. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. = πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι A. 134, 10. = ἀναβαίνειν ἐπὶ δικαστήριον An. 4, 18. = ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππους L. 190, 36. 140, 23. TAYL. καὶ μοι ἀνάβητε (in tribunal puta) τούτων μάρτυρες 94, 28. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῶν 93, 46. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt 190, 36. οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη εἰς ἄλλην ναῦν, ἢ τὴν ἀριστα πλέουσιν 162, 13. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω 169, 13.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31, 1. πάντ' ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων 51, 11. τὸν πόλεμον 152, 2. ἀναβάλλονται πρὸ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις 1042, ult. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ὥς ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω 1154, 16. 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ τι ἂν βούληται 102, 27. 114, 9. c) εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta 420, 10. = ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονουσαν ἡλικίαν Æ. 19, 34. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλῶ 77, 14. = ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην I. 54, 6.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάζεται in suggestum attollet, ascendere jubebit 440, 18. = ἀναβιβῶμαι, pro ἀναβιβάζομαι Æ. 47, 32. ἀναβιβάζεσθαι, advocatum in tribunal ascendere

jubere 54, 34. = οὗς βούλομαι ἡμῖν ἀναβιβάσας μάρτυρας I. 78, 4. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) ubi ego eum in hoc tribunal ascendere jussero, ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω 83, 19. = ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον imponere rotæ, adigere ad equuleum An. 6, 43. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ 19, 18. evocabo, ut in hunc suggestum ascendat pro me deprecaturus. = ἀναβιβασάμενος αὐτὸν ἔρῃσθαι βούλομαι L. 122, 17. οὐκ ἔχω οὐστinas δεησόμενους ὑμῶν ἀναβιβάσομαι 151, 27. ἀναβιβασάμενος τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίῃ 161, 8. = ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν De. 179, 41.

ἀναβιῶναι ad vitam redire An. 16, 28.

ἀναβοᾶν] παμμέγεθες ἀναβοᾶν Æ. 42, 4. = D. 105, 38.

ἀναβολή dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιουμένους 235, 11. προῦ-
φασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173, 2. = ἀναβολὴν ἐποιήσατο I.
57, 25.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum navigio pervexissent 677, 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum evehi 262, 20. 910, 2. 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναὺν 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τέλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἰληφας 1126, 3. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφὴν. revocate eum ad tabulas pacti 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὥς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783, 20. = τὸν νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα A. 128, 4. τᾶλλα πλοῖα ἀνήγετο. e portu in altum evehebantur 132, 19. 22. = ἀνάγεσθαι de nave e portu solvente. ἐκ Κύπρου ἀναχθεῖσαι An. 22, 22. = navem solvere L. 153, 46. ΤΑΥΛ. ἀνάγειν τὸν ἵππον equum e pugna ad stabulum reducere 113, 13. ap. Harpocr. = ἀναγέσθαι ἐκ τῶν λιμένων Ly. 150, 3. = ἀνάγειν procul a societate hominum abducere D. 106, 15.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίῃ, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κάκεινα 175, 21. τῇ μητρὶ τελοῦσθαι τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας 313, 14. 403, 18. = ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον persuasum, motum, adductum A. 117, 10. ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς τοὺς νόμους (scil. τοὺς φονικούς) ἀνέγνω. docebat eos jura homicidiorum 145, 40.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 15. = ἀναγκάζομενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης Æ. 85, 8. = συμφορὰν, ἣν καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημονεύσω L. 187, 23.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστρεφεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142, 11. οἰκείος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις προσέσσι καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες im-munes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἶχομεν 1088,

16. περί πλείονος ἐπείσαστο τὸν Φερμίανος πλεῖστον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118, 7. οὔτε γὰρ ἰχθυοτέρους, οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἰχθύους εὔρει τις ἂν 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468, 14. = ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38. = πρόσαις ἀναγκαῖαι. excusationes rerum factu necessariorum aut inevitabilium I. 48, 27. = ὑμεῖς vos iudices ἡμεῖς ἀναγκαιοὶ amici necessarii et loco consanguineorum A. 112, 4. σπάνει τῶν ἀναγκαίων (scil. πρὸς τὸν βίον) 125, 24. = ἀναγκαιοὶ ἐκείνου L. 155, 21. ἐκείνῳ 158, 46. v. Κηδιστής. Ἐπιτήδειος. Προσήκειν. ΤΑΥΛ. ὅστις περὶ τοὺς ἐαυτοῦ ἀναγκαιοὺς τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἄλλους ποιήσῃεν 189, 2. = τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδίδουσι Ly. 166, 31.

*ἀναγκαιότης. propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδὲν προσήκειν μᾶλλον ἐπιτροπὴ τῶν παίδων γενέσθαι L. 894, 20.

ἀναγκαιὸς ἔχει pro ἀναγκαῖόν ἐστιν. inevitabile est, factu necessarium A. 111, 4.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπὰ 13, 24. ἐπειδὴν ἀνάγκη τις γένηται 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102, 14. 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπύχιστον δεῖ μὴ γενέσθαι 102, 16. 19. ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν necessario consequitur 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052, 19. 1056, 16. 19. 1065, 19. ἐξ *ἀνάγκης πληροῦν 1229, 27. = παρακαταθέματα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης Æ. 2, 12. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνεται, adducti ad ipsum necessitatis articulum (patiendi stuprum) 11, 4. συντίμνουν ἀνάγκη τοὺς λόγους 32, 23. συμπεριφέρεισθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς 50, 16. = ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est I. 38, 24. 72, 2. = οὐδὲν πικρότερον ἀνάγκης εἶδε (scil. τοῖς παλαιῷς) vulgari proverbio habetur, vel fertur A. 116, 40. ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος 121, 18. τοσαύτην ἀνάγκην ἔχει ὁ νόμος 141, 34. ἡ παρούσα ἀνάγκη ἐν ἐκείνῳ ἰσχυροτέρα τῆς μελλούσης ἔσσεσθαι 144, 21. = τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν (id est τοῦ μισεῖν, vel ὥστε μισεῖν) tot tenetur necessitudinibus odii, ut facere non possit, quominus oderit An. 32, 13. = ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter L. 120, 13. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ 104, 2. idem est ἀναγκαιῶς ἔχει 103, 37. ἀναγκαιῶς ἔχω 106, 17. Ita Suetonius in Julio 23. magno in negotio habuit. Plato de Rep. οὐκοῦν καὶ ἱατρῶν ἐν χροαῖς ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι, ἢ ὥς τὸ πρότερον. ΤΑΥΛ. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης 106, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας 135, 11.

ἀναγνῶς] μιὰρὸν καὶ ἀναγνῶν ὄντα A. 116, 11.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinium prætensionum, quas ambe partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243, 15. = ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι, victor aut coronandus renunciari *Æ.* 55, 14. διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur 59, 27. ἀναγορεύει ὁ κήρυξ, proclamat 70, ult.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ σταφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσιν φυλὴν 253, pen.

ἀναγράφειν] sako, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρόν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων 122, 8. νόμους 701, 14. εἰς λεύκωμα 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκίμασθίντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381, 10. = ἀναγράφειν νόμους dicitur legislator, cujus leges tabulis incisæ publice proponuntur *Æ.* 2, 3. 8. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. ἐν σανίσιν ἀναγεγράφτας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἱκανύμων 59, 11. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, foedere comprehensus esse 63, 32. = ἀναγράφειν ἐν τῇ στοᾷ νόμους *An.* 11, 23. 37. εἰς τὸν τοῖχον 11, 35. *ἐν σανίσιν 11, 27. ἐν στήλαις ignominisæ perpetuæ ergo 7, 44. = ἀναγράφεσθαι εὐεργέτης *L.* 159, 39. ἀναγράψαι νόμους. describere 183, 13. *TAYL.* ἀναγράφειν aliquem in ærariis scribere 115, 1. εἰ ξένος τις ἀναγραφῆναι (sub. ἐν στήλῃ) εὐεργέτης ἔξου 159, 39. τά τε γὰρ οἰκεῖα *ἀνεγέγραπτο (si bene habet, neque potius ἐνεγερ. leg. est) nam et de rebus nostris privatis atque domesticis perscriptum erat illis in literis 160, 25. τέταρτα ἔτη ἀνέγραψε. id est τοσῶτα διέτριψεν ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ quadriennium insumsit legibus in mundo exarandis 183, 23. ἐξ ὧν ἴδαι ἀναγράφειν quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde archontibus exscribendi sumendum esset exordium 183, 24. εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀναγράφειν. in codice legum condendo pietatis maiorem, quam frugalitatis, habere rationem 185, 14. = ἀναγράφειν in monumento publico exarata legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἵστιν ἰδεῖν ἀναγεγραμμένα *Ly.* 163, 26. ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους 164, 30.

ἀναγραφεὺς τῶν νόμων ἐγένετο *L.* 183, 11. τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ὁσίων ἀναγραφεὺς γενόμενος 185, 33.

ἀναγωγή discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὧν in procinctu cum esset in altum evehendi 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγή διὰ ταχείαν ἐγίγνετό μοι 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς distributio fundorum inter colonos, præsertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti novis dominis præter jus et fas tradantur. ἐπιμελίσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται—μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἔλκειν εἰς τὴν Μαρώνειαν. suis e navibus religatas naves alias pertrahere 1213, 3.

ἀναδενδράς ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολέμησιν 20, 4. ἀνεδέξαμην ἐκτίσειν 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκὼν recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati impulari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιοῦμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352, 18. ἀναδέχονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106, 24. εἰάν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται (*confesses thereto*, ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκείνος ὑπόδικος ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. εἰάν δὲ μὴ ἀναδέχεται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131, 2. = ἀναδέχεσθαι τινὶ τι. pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἦν Π. οὐκ ἀναδίδεται αὐτοῖς. *he admitted not to them, that he had written it* I. 39, 41. = ἀναδέχεσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας, καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas D. 90, 20. 103, 37.

ἀναδικία (*judicium irritum*) L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι 1018, 26. = ἀνάδικοι δίκαι. *judicia rescissa* An. 12, 7.

ἀναδύεσθαι tergiversari, cunctari, subterfugere. εἰάν δέ τι ποιῇν, ἀναδύμενοι 109, 12. οὐκ οὐν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδύμεθα, ἢ τί μέλλομεν. *citat Sopater* 102, 11. = *declinare* L. 147, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1.

ἀνάθεσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει L. 162, 3. ΤΑΥΛ. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει. *dedicatione* 161, 38.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (*templis puta*) ἀναθημάτων 35, 17. = ἀνάθημα ἀναθεῖναι. *Æ.* 56, 40. = ἀναθήματα ποιησάμενος. *cum simulacra vel donaria mercede facienda collocasset* I. 55, 25. = *περιποίησι* τῶν ἀναθημάτων An. 5, 31.

ἀναβορυβῆν, *cooriri in fremitum* *Æ.* 10, 22. 12, 5.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου 1123, 11. πλείστης ἀναίδειας καὶ ὀλιγορίας μεστός 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, ut cognata, at diversa tamen, copulantur 777, 2. = τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ *Æ.* 26, 24. = I. 48, 22. 60, 44. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν 65, 39.

ἀναιδής] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής 106, 23. ὅπως τὸν μιαιφόνον καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδής οὗτος 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. εἰάν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἄπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον κα-

λοὺς κάγαθούς νομίζεσθαι 1233, pen. εἰς χρήματα ἀναιδῆς. cupidus emolumentorum 616, pen. impudentis descriptio 790, 25. = τράπηται ὃ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον Αἷ. 7, 21. = I. 84, 2. = ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς Α. 122, 29.

ἀναιδῶς 321, 1. = I. 63, 21.

ἀναινεσθαι] Φορμίωνα κηδεστὴν ἀναινή 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεῦν ἐλομένων δόξαν 1415, pen.

ἀναιρεῖν. de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἀπάσας οὕτως αἰῶς ἀνήρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πῶποτε' ἐκλήθησαν, εἶναι ῥάδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσσου τὰς βλασφημίας 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις 647, 11. ψήφισμα ποιῶ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν 692, ult. ἀνήρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγαλλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur 436, 26. ἐν αἷς ἀνηρημένον εὐρήσετε τῇ πόλει mandatum, præceptum auctoritate numinis 530, 26. θεοὺς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνηρήκασιν 1466, ult. d) in medio recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *to undertake*. ἔχθραν πρὸς τινα ἀναιρεῖσθαι 71, 1. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἐνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι 180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas nostrates *Documents* usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum auferre, eoque ita reddere, *to take back again, to withdraw*. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπὸ τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρὰ τινος γραμματεῖον 1107, 23. τὰς συνθήκας 1180, 6. ἀνέλειτο τὴν γραφὴν actionem occæptam antiquabat, a iudice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosecui 1332, 18. ἀνέλειτο τὴν δίκην τοῦ σίτου—καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πρῶτα ἀναιρήσεσθαι totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in foenus, *to take up, to borrow money*. ἐπτακοσίας δραχμὰς παρὰ Ν. ναυτικὸν ἀνελόμεν 1212, 3. = ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν Αἷ. 56, 9. ἀναιρεῖν νόμον, abrogare, tollere 59, 13. ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πύθια, consulentibus respondet 68, pen. παρανόμων γραφὰς ἀνέλιον 81, 19. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν 82, 39. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα 87, 31. = ἀναιρεῖν διαθήκην I. 36, 32. 59, 17. tollere, cassare, pro irritis declarare. usurpatur hoc sensu quoque in medio 59, 23. οἶκον 66, 38. 67, 39. οὐσίαν 106, 22. in medio ἀναιρεῖσθαι ἀποθανόντα 48, 22. tollere ad humanum, aut imponere humeris bajulorum, ut bajuli cadaver effe-
rant, to lift up, to bear away, to convey to the place of inter-

μενέ. ἔχθρα 36, 11. = * ἀναιρεῖν A. 123, 7. = ἀναιρεῖν ἐτήλην An. 14, 5. qui legibus et magistratibus parere recusat, is μεγίστην ἀσέβειαν τῆς πόλεως φυλακὴν 31, 32. = οὐκ ἔρασαν οἱ τοῖ εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελίσθαι L. 123, 26. μὴ περιῖδῃν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολέμων ἀναιρεθέντας 157, 42. = ἀναιρεῖν de oraculo respondente Ly. 158, 23. 162, 18. τὸ μνημεῖον 164, 38. = ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελλῶν reprehendere, revocare, tollere, antiquare D. 102, 17. ἀναλεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία 110, 36.

ἀναιρεῖν (ab αἶρεῖν) τὰ γέρρα craticulas vimineas, tabernas in-stitorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non de-moliendi, sed extruendi causa, *to begin to construct the booths* 1375, 19.

ἀναιρέσεις versio, strages. τῶν τευχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναιρέσεις 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναιρέσιν ἰδοῦκεν, ἵνα ταφῇ 86, 9. = περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελῆσας scil. τῆς τῶν βελῶν A. 123, 10. τῆς ἀναιρέσεως κοι-νωτός. mortui puta ad humandum 137, 25. = ἀναιρέσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν jus sepulturæ concedere L. 191, 11.

ἀναισθησία ἀποκναίει 564, 12. μηδὲνα ἀναισθησίαν ὑμῶν κατα-γνῶναι 1476, 18.

ἀναισθητεῖν 302, 3.

ἀναισθητός] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀποκταὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. οἱ ἀναισθητοὶ Θηβαῖοι 61, 1. 240, 10. σκαῖος οὕτω καὶ ἀναισθητός εἰ 267, 13.

ἀναισθήτως ἡμῶν ἔχοντων, nobis securis, et fraudem haud sen-tientibus Æ. 33, 39. = ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν L. ap. Suid. in φαῦλον εἰρητ.

ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ I. 78, 29. = ἀναισχυντεῖν εἰδισμένοις An. 20, 16.

ἀναισχυντία et ἀναΐδεια, ut cognata, copulantur 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. = διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντία Æ. 56, 13. = ἀναισχυντία διετήνοχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων L. 169, 22.

ἀναισχυντός] ἡγυῖται, ὅταν τι ψεύδεται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχυν-τῶν ὀφθαλμῶν. mendacium, quod afferre meditatatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos Æ. 48, 33. πραγματείας ἀναισχυντοῦ ἀποστήσῃ 88, 19. = ἀλλ' οὐκ ἀναισχυντός ἐστιν I. 66, 2.

ἀναΐτιος] τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναΐτιον διάκομεν A. 115, 10. = τὸ σῶμα τυγχάνει * ἀναΐτιον δν An. 22, 39.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνα-καλῶ excitō testes, provocho ad eos 799, 9. τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνέκαλει nominatim citabat, calabat 1301, 20. = ἀνακαλεῖσθαι, citare, jubere adesse, ut e. c. ad senatum, ad ra-tionem reddendam Æ. 30, 19. = ἀνακαλεῖν τοὺς στρατηγοὺς. in curiam arcessere An. 7, 6. = ἀνακαλεῖν τινα ad forum suum ci-tare L. 144, 34. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἀμαρτήματα 107, 32. ve-rum Tayloro istæ lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς

examinabo, de genere meo 1319, 20. ἀνακρίνει τοὺς ἐννέα ἀρχοντας, εἰ τοὺς γονείας εὐ ποιῶσι 1320, 18. cum dativo. ὁ ἀρχὼν ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἀρχόντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, partes omnes litigantes 1173, 19. εἰ ἀνακρινόμενην κατὰ τῶν οἰκειῶν τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς 1251, 8. ἀνακακριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν 1252, 5. = I. 54, 11. = ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, a nobis interrogatus A. 116, 7. ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασασμένους cum percontando facinoris auctores explorassent 118, 10. = An. 13, 35. = Ly. 164, 4. = ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examine, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutini formula D. 107, 16.

ἀνάκρισις ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosegui 1142, 10. videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324, 12. = αἱ ἀνάκρισεις ἡμῖν ἦσαν I. 57, 19. ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν 57, 26. 40. 79, 11. examen partium inter se contententium coram arbitro ante litis contestationem. *Confronting.*

ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας Æ. 33, 36.

ἀνακτᾶσθαι sibi devincire. ἀνακτῆσασθαι σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἔπαινεῖν fore, ut te mihi conciliem, adjungam 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποίησατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364, 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατερραθυμνημένα πάλιν ἀναλήψασθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνίστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ράδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὐθις ἀναλαβεῖν 1463, 13. = domi suæ aliquem recipere, et secum habere Æ. 6, 41. 8, 18. 25. 34. 42. (ubi est ὡς αὐτὸν) 9, 3. ὅν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνελήμενος γέγονε 8, 12. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοῦς ἐδυνήθη. ne recuperare quidem vos a risu, et ad priorem modestiam atque sedationem redire poteratis 12, 13. ἀναλαβεῖν

ἐαυτὸν οὐκ ἡδυνήθη 33, 2. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. = ἀναλαμβάνειν τινα comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire D. 93, 43.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaustire. το σκουαδετ, το διασπατε. ἀν δ' ἀναλώσας λάβη 12, 11. ἀν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ᾧ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ᾧ δεῖ 33, 26. λέγων, ὡς σιαπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοι τ' εἶσιν ἀφανίσαι 689, 27. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. το δεστω υρον. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τᾶλλα διεξιὼν ἀνάλωσε 228, 8. τοσούτουσι λόγους ἀνηλωκέναι 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50, 25. τοῖς προδόταις (id est εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρονον 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην] 343, 17. ζητοῖη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὃν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ᾧ λαμβάνουσιν 1331, 13. ἴνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖσι, ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλώσαι impendisse saluti patriæ 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534, 7. c) dependere, numerare, το παρ δωσιν. ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον 937, 24. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Αἲ. 2, 23. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον 8, ult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρώας οὐσίας 27, 26. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων 57, 40. ἀναλώσας κέκραγας 85, 9. = εἰς τὴν πέλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς Ι. 62, 16. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν 67, 27. ἀνήλωκα παρ' ἑμαυτοῦ 73, 25. = ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους Λ. 152, 37. τὰ πατρῴα εἰς τὰς αἰσχρίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰδισμένοι 152, 42. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλευμένοι ἐπιβουλεύουσι 170, 5. οὐδεμίαν ὑμῖν εἰσονται χάρις, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις 181, 8. = ἀναλίσκειν τὸ ὅσον tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluerit D. 105, 38.

ἀναλογισασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt 802, ult. = recensere, enumerare Αἲ. 87, 26. = ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλειπόμενα Λ. 144, 10.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262, 5. secundum

aequam rationem. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλῶσαι purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὅν ποιοῖηκεν, ἀναλῶσαι δύνασθαι 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσονται ἀμαρτίας 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προῖσταςθαι τῶν Ἑλλήνων περιέργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γυνομένους τοὺς πλουσίους. per minutas impensas, ubi parum quid erogarint 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὅστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359, 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἰροῦμαι. si, quo cupita consequeretur, mea compellatione vobis incommodare mallet, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel vendituri potius 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant eis τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) eis τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλήν, καὶ τοὺς ἱππίας, καὶ τὰλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiae, terra marique 731, 1. = τῶν eis τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, imposuit Æ. 74, 3. = οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα τοῖς Λεσβίοις προσέταξεν An. 33, 9. = eis δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὅκτῳ ἔτισσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε L. 905, 1. ὅστε τούτοις λελογίσθαι ὅσοντι περ αὐτῶ ὅλον τὸ ἀνάλωμα γυγίνηται 909, 5.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἔστι πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos læsit crimine 661, 25. = ἀναμάρτητοι τῶν γυναικῶν Æ. 26, 14. = A. 122, 14. ἐλεοῦντες τοῦ ηἱπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, *whic'h he was unable to avoid*, a qua error aut culpa ejus abest 122, 18. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτόντων εἶναι, καὶ μὴ eis τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἀναμαρτήτως εὐθύς 1407, 22.

ἀναμνησθαι Ly. 149, 40.

ἀναμίνειν χρόνον 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα 392, 17. ἀναμίνειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἰτα τότε ἔξιμεν 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμίνειν 730, 12. ἀναμίνῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262, 25. = οὐκ ἰδύνατο ἀναμίνειν τὸ πλεόν Æ. 13, 40. μελλήματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμίνειν 64, 4. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμίνει 77, 7.

ἀνάμειστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779, 25.

ἀναμνησθῆναι] ἀνείχθημεν. in unum congressi sumus 1259, 8. = ἀναμνησθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. immiscebitur etiam nomen Alexandri Æ. 24, 1.

ἀναμνησθήσεται] μὴδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμίας φιλοτιμίας 220, 12.

ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνήσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα 230, 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους 1468, 4. = ἀναμιμνήσκειν, revocare alteri in memoriam *Æ.* 12, 41. ἀναμιμνήσκεισθαι ἡσυγῇ καὶ κατὰ μικρὸν 33, 1. = ἀναμιμνήσκειν τὴν ποιὴν in memoriam revocare *A.* 120, 26. = ἀναμιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν *An.* 11, 13. ἀναμνήσαι Ἀλκιβιάδου τὸν βίον βούλομαι. vitam, mores, res gestas enarrando, vobis, jam gnaris, ad mentem revocare 30, 15.

ἀνάμνησις] εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγῖν τῶν κατηγορημένων *Æ.* 49, 33. = ἀναμνήσεις θυσιαῶν. conceptiones votorum de sacrificiis offerendis *L.* 194, 22.

ἀναμφισβήτητος *I.* 52, 28. ὁμολογουμένα καὶ ἀναμφισβήτητα bona controversiae nulli obnoxia 88, 42. ἀναμφισβήτητος τὸν ἅπαντα χρόνον διστελέσαμεν. nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit 74, 5. = ἀναμφισβήτητα τέριστεια λαμβάνειν *L.* 194, 34.

ἀναμφισβητήτως 218, 19. = *I.* 108, 31. = *A.* 131, 16. = *L.* 101, 26.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199, 6. = ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοῦνομα ἐνεγκάμενος *Æ.* 18, 29. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. ἐφόδια πεπόρισται τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ 84, 5. προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ 89, 11.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστὶν 717, 10. ἀνάνδροι καὶ δοῦλοι 724, 22. οὐκ ἐκ τῶν ἀνάνδρων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι 1349, 2. = μὴδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικεῖᾳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδόναι *Æ.* 52, 17.

ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον *Æ.* 89, 35. = *A.* 116, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι 1308, 15.

ἄναξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς 937, 21.

ἀνάξιος] ὢν ἕκαστος ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476, 11. φήσει δ' ἀνάξιους τινὰς ἀνθρώπους εὐραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυγῆναι τὰς λειτουργίας 457, 7. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀνάξιους αὐτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17. = *ἀνάξιοι τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι *L.* 134, 40. ἀνάξιοι ὑμῶν τε καὶ τῆς πόλεως 161, 19. ἀνάξια ὑμῶν πεπονθότες καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηρεγμένων 164, 7. ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε 904, 5. ubi ἀνάξιον per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον cohaeret.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνωτο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχροῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391, 1.

ἀναξύνει τὰ ἐν τῇ γῇ (scil. ἰχνη τοῦ φόνου) A. 134, 35.

ἀνάπαιστον Æ. 22, 27.

ἀναπαύειν λειτουργούτας otium respirandi a sumtuosorum mun-
nerum functione dare 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἂν με τῶν ἀναλωμά-
των 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049, 6.
= ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαυόμενος L. 130, 40. quod non
venerit in castra, ad ibi pernoctandum.

ἀναπεῖθεσθαι Æ. 90, 13.= μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου L. 108,
11.

ἀναπειρᾶσθαι navem recens structam in aquam demittere, at-
que agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et
num satis densa atque firma sit, constet 1229, 19. 22.

ἀναπέμπειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπε-
σθαι ὁμνεύοντες Æ. 72, 35.= τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν L.
897, 9.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut
deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi
ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδή-
σασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ 403, 5. ἀναπηδῶντες
οἱ βουλευταὶ ἰδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελεῖσθαι τὴν δωρεάν 596, 10.
ἀναπηδ.—ἰβόαν, ἡγανάκτουν, ἰλοιδοροῦντο 703, pen. οἱ συνεστῶτες
τούτω ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302, 25.= adscendere tribu-
nal ad dicendum Æ. 10, 31. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα, insilire, ir-
rumpere illotis pedibus in tribunal, accedere ad causarum in
foro actiones, desertum ab artibus ei rei exercendæ necessariis
78, 29.

ἀνάπηρος] ἀνάπηρον ποιεῖν Æ. 26, 16.= L. 169, 26.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνῃς ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας
466, 1. δόξης φαύλης 764, 4.= ληστῶν δόξης ἀντίμπλατο Æ. 37,
23. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιο, ἥπου ἀδίκου γε
φυλάσσεται 39, 41.= ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te
socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam
atque fatalem adjungere, affricare D. 94, 20.

ἀναπίπτειν de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per negle-
ctum et contemptum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ'
ἀναπεπτακότες ἦτε remissi, supini 411, 3. ἀνεπεπτάκει τὰ τῆς ἐξό-
δου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum
fiebat 567, 12.

ἀναπλάττειν τοῖς ψηφίσμασι φρόνημα μείζον τοῦ δέοντος De. 179,
42.

ἀναπλεῖν Athenis versus Hellespontum classe subvehi 93, 21.
ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290, 3. b) retro revehi, jam peractam na-
vigationem eandem rursus remetiri 887, 15. 20.= τοῖς δ' ἦν πρόσ-
ταξις μὴ ἀναπλεῖν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, τοῖς δ' εἰς Ἰωνίαν An. 10,
28. exempla hæc erant relegationis minoris.

ἀναπληροῦν explere, id, quod numero deest, addere, satiare
alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίλους καὶ
χιλίλους ἀναπληρῶσαι φημι χρῆναι 182, 12. ὥς ἀνεπληρώσατο τὴν

προϊκα 817, 26. ὦν ἂν ἐλλείπηθ' ὑμεῖς, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466, 20. ὁρώμενον οὐκ ἀναπληροί, καὶ μεταστὰν μνημνεύεται 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὁργὴν ἀναπληρῶν 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐὰ ζῆν, ἀγαπᾶν ἴδει 582, 3. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναπόδεικτος λόγος Ly. 166, 18.

ἀναποδίζειν τὸν γραμματεῖα, jubere jam recitata a scriba denuo recitari Æ. 81, 26.

ἀναποκρίτως εἰπὼν A. 122, 34.

ἀναπράττειν exigere, repetere. ἵνα τὰς καταστήσεις ἀναπράττειν παρ' αὐτῶν L. 146, 10.

ἀναπτάσθαι vel ἀναπέτεσθαι vel ἀνίπτασθαι] οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι Æ. 83, ult.

ἀνάπτεσθαι] *ἀναφθέντος τοῦ δήμου, rursus ad vitam quasi revocato populo, ut cum fomes resuscitatur Æ. 51, 42. = τὸν λύχνον ἐκ τῶν γειτόνων *ἀνάψασθαι operam dare, ut vicini te patiantur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ L. 93, 2. = χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιπορεύεται D. 95, 40.

ἀνάργυρος ὦν L. fr. 19.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recensere 346, 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicibus humo evellat. ἡμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348, 1. h) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρκ. surripere. οὐ φανερώς οὕτως μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασιν furati sunt 822, 27. = μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) e Græcia media veluti avulsa erat Æ. 72, 31. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι 73, 11. = ἀναρπάζουσιν τὸν σῆτον. coercent, strangulant L. 165, 30. = ἀναρπάζεσθαι de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur Ly. 152, 2. = ἀναρπάζειν. oppidum devastare D. 93, 13.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est 139, 25.

ἀναρρεῖν vel ἀνειπεῖν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ᾧ αἰετὶ ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος Æ. 60, 9.

ἀνάρρησις prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis 244, 21. = ἀνάρρησις τοῦ στεφάνου Æ. 58, 20.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσασιν ἐξ ὑποσχέσεων 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς, qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt 1480, 5.

ἀνασελεῖν intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metu-

endum, εἰσαγγελλαν 784, 22. = ἀναστῆναι τὰς φοινικίδας L. 107, 40. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro *to swing or wave the red flag*.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *δανκο τυρπο facto* 895, 5. ὀργίξασθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπέζιτῶν iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι 1205, 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄφρυς 442, 11. τοὺς ὄφρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνεσπᾶκε. revulsit, sustulit 1188, 3.

ἀνάστασις devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐκ ἀναστάσει Βυζαντίων 255, pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit 478, 24.

ἀνάστατος] ἐπιδὼν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστασιν γενομένην A. 138, 35. = ἀνάστατον τὸν οἶκον ποιεῖν An. 33, 17. = πόλεις ὑπὸ τυραννῶν ἀναστάτους γεγενημένας, L. 913, 5. = πόλει ὅστι θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι Ly. 155, 35.

*ἀναστενάζειν] αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ *ἀν οἶσθε ἀναστενάζειν Æ. 90, 29.

ἀναστρέφειν] ἀναστρέφειναι ἐν ὑμῖν Æ. 49, 23. = οὐδὲ ὅραξ ἀναστρέψει λιῶς Ly. ἀναστρέφειναι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς 168, 12.

ἀνασώζειν] *ἀνεσώθη τὸ γραμματίδιον. reperta in navigio et illinc protracta, et veluti periculo exiti erepta, atque ad ipsos perlata fuerat. (omnia nempe illa per minimum) A. 136, 2. = ἀνεσώθη ἐν Κατάνῃ L. 160, 13.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν 389, 1.

ἀνατίμνειν] ἀνατιμῆκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου Æ. 77, 26.

ἀνατιθέναι dedicare, consecrare publice, usibus, divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 8. 201, 4. ὧν ἓν οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετίθη 615, 25. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατίθεις ἔμοι 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖν 323, pen. τάλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπειράνται 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male posi-

tum retractando melius colloces. *εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε* 1456, 20. = ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων *Æ.* 29, 25. ἀνάθημα ἀναθεῖναι 56, 40. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χάρακιν ἐπὶ πάσῃ ἀργίᾳ 68, ult. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθηκεν 70, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε, *imposuit* 74, 3. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρων ἀνέθηκε *Θηβαίοις* 74, 6. ἀνατιθέναι, *imputare*. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, *imputare, adscribere*, 87, 38. = τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέντες. *imponentes hujus hominidæ piacula in caput ipsius, h. e. ipsius capite ea tuentes atque expiantes* *A.* 116, 14. 127, 2. ἐγὼ σοὶ μᾶλλον ἢ ἔχοιμι ταύτην τὴν πρόφασιν ἀνατιθέναι *imputare, in te conferre* 136, 13. = ἀναθέμενος (*scil. εἰς τὰς βούς vel εἰς τὴν ἄμαξαν*) ὁ βοηλάτης ὄχρητο, ἀπάγων τὰ ξύλα *L.* 110, 7. *quod TAYLOR ait atticum esse pro ἐπιθέμενος.* = ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγορὰν *D.* 95, 34. τὴν τιнос αἰτίαν τινὶ *imputare* 101, 32.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128, 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324, 27. τὴν τράπεζαν 403, 7. οὐχ ὅπως ὀρθῇ πλευσεῖται (*patritia*) προσιδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419, ult. ἀνατρέφειν οἷοι τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779, 26. ἂ μὴ ἐπιτρέψῃτε ἀνατρέφαι τῷ μιαιφῶ τούτῳ 962, 8. = ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν *Æ.* 26, 31. ἀνατετροφύτας πόλεις 27, 4. ἀνατρέπειν πλοῖον 76, 11. ἄρδην ἀνατετροφύτα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12. = ἀνατρέπειν τὴν τράπεζαν *An.* 17, 10. *symbolice dictum, pro fortunatus et prosperitatem alicujus omnem funditus evertere.* ἀνατέτροφεν αὐτοῦ τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον 17, 13. = ἀνατρέπειν πράγματα *evertere, corrumpere* *D.* 94, 8. πόλιν 101, 27. ἅπαντα 109, 3.

ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου *A.* 116, 28.

ἀναυμάχητος ὁλοθρος *L. ap. Theo.* *clades, ubi classi tuæ per-eundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset. sophisticè dictum.*

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328, 10. ὅπως μὴ χρεὸς ὑστερον γεγόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040, 19. = ἀναφαίνεσθαι, *usurpatur de re subito existente, alia, quam pro spe e rebus ante factis vel gestis concepta.* λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη *Æ.* 78, 26. = ἦδσαν γὰρ οἰκίῳ σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανισόμενον *A.* 112, 45. = ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένος ἐν τοῖς ὅπλοις. *subito spectandum se præbeat haud opinantibus* *L.* 140, 32.

ἀναφέρειν *referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare.* ἀναφ. ἐπὶ τι τὴν αἰτίαν 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. *referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare* 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρειτε. *alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis* 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενεγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493, 1. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἂν ἥς ἐτίθησαν *valorem legum ex illa die ordiri*

714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem æris debiti. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur 920, 26. τὰν εἰς μῦθον ἀνηνεγκμέναν, quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι ne hanc quidem (philalam) in census inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquiarum rerum 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγον, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκευὴ τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso 1148, 16, b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210, 15. = χίλια τάλαντα νομίσματος (signatæ pecuniæ) ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Æ, 51, 25. 31. ἀναφέρειν αὐτῶ τῶν λημμάτων τὰ μέρη 74, ult. ἀναφέρειν ἐπὶ τινὰ αἰτίας 84, 36. = τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης A. 123, 42. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν τὴν ἀμαρτίαν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο 140, 5. 142, 6. = ἀναφέρειν χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν An. 24, 19. 27. = ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους L. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει 127, 32. TAYL. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare 122, 36. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκεῖνους ἀνέφερον 164, 42. ἀναφερομένας ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνους 126, 7. 134, 43. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι exhibent, scil. τοῖς λογισταῖς 183, 26. = ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν D. 108, 8. φόρους εἰς ἀκρ. 95, 6. τίς * ἀνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν 102, 26.

ἀναφορὰ caussatio, perflugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῶ ἅμα μὲν βρασιώνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301, 24. ἀναφορὰν ἐκεῖνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque relutionem repetere 704, 8. = κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἄφανις ἀναφορὰν, refugium, receptum ad inficiationem ejus, quod sibi absconditum in animis suis reservassent, et quod in animo, cum habuissent, habuisse tamen argui non possent, (reservatio mentalis) Æ. 41, 41.

ἀναφῦναι vide ἀνάπτισθαι Æ.

ἀναχαιτίζειν repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόβασις καὶ μικρὸν παῖσμα πάντα ἀνεχαιτίζει καὶ διήλυσεν 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terrore arrepti, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωρεύειν] ἀνακεχωρότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent 1279, 20.

ἀναχωρεῖν domum unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν

τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἡττης 173, 10. = *Æ.* 71, 4. = τῆς ὑμετέρας ἀμαρτίας ἡ ποινὴ εἰς ἡμᾶς ἀναχωρεῖ *A.* 115, 12. = τοῦ σεμνοῦ Σταιριῶς ὑστερον ἀνεχώρησα. *prælio excessai* *L.* 147, 13. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιοῦμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀνεχωρῶν 147, 28.

ἀναχώρησις. *receptus, perfugium.* ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπει 354, 11. = θέν μὴ νικήσας μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις *Æ.* 66, 8. ἀνδραγαθίας ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. *scil.* τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. *formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiae ergo dono darentur* 616, 2. τὸν βασιλία ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ἤρεϊτο 1370, 19. = ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem *Æ.* 81, 9.

ἀνδραποδιζεσθαι πόλιν *An.* 26, 11. = πόλιν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη *L.* 195, 46.

ἀνδραποδισμός] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν *de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat* 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὶ Θηβαίους οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361, 27.

ἀνδραποδιστής] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἰροῦνται μᾶλλον 53, ult. = *L.* 117, 8.

ἀνδράποδον a) *mancipium.* θέν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρῆσθαι 119, 9. ἰδεῖν οὖσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔχοντα 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας 530, 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλιν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὁμολογεῖτο εἶναι 614, 15. b) *homo ignobilis, contemptus, illiteratus, illiberalis.* τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γινώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου 1123, 23. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, *negat, se causam fortunasque suas indicis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum* *Æ.* 45, 8. = ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα *L.* 72, 40.

ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι *Ly.* 162, 25. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν 163, 19.

ἀνδρεῖος *qui sit in rep. gerenda, qui minus* 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρία, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180, 10. ἀρχῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394, 4. *differunt ἀνδρία et εὐψυχία.* v. *hac in vocē.* = ἐν ἀνδρία νενικηκώς *An.* 34, 29. *ubi Taylor legi vult εὐανδρία uno vocabulo.*

ἀνδριάς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στήσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. *programma æneis in tabulis publico in loco propositum* 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μῆδων ἀνίστησεν εἰς Δελφούς 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεστικῶς κατὰ συγγραφὴν. *qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato* 268, 9. ἀνδριάς *per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus,*

agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακείσθαι 420, 13 = ἀνδριάς Κόντος χαλκοῦς ἔσθι πρώτου (scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα) L. ap. Ulpianum ad *Midianam*.

ἀνδρικός] Θαραγγίλοις νικήσας ἀνδρική χορὰ L. 161, 35.

ἀνδρόγυνος, turpissimum conviciūm Æ. 45, 5.

ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremptus fuisset, atque hæc civitas homicidam deprecanti reip. Ath. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfaceret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti) 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et represalium loco capere ad tres, non plures 647, 26. etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ἦ, εἰ μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692, 22. ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a iudice homicida esset declaratus 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitur. = ἀνδροφόνον οὐκ ἐὰν λέγειν L. 116, 38. 40. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπεμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27. = μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν Ly. 166, 39.

ἀνδρανότις L. 92, 29.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποιήκε τὴν πόλιν 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212, 8. 220, 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγεννημένης 229, 3. ποιῶντα * ἀνέδην δεινότητ' ἀνθρώπων ποιεῖν 1459, 9.

ἀναιπεῖν τὸν στέφανον voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει. ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρηθῇ 267, 15. = ἀναιπεῖν palam pronunciare, edicere, præconis voce promulgare An. 6, 5. 7, 6.

ἀνείργειν reprimere D. 108, 3.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἐνδοίαν ἀνεκδότους ἐνδὸν γηράσκειν περιῶ 1124, 7. 1383, 24. = I. 57, 37. = ἀνέκδοτος ἀδελφῇ L. 134, 1.

ἀνεκτός] παιδείας μετέχοντες, ἡ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἔμφυτα 295, 25. = οὕτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοὶ L. 166, 10.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξιλέγκτου leg. est.)
νῦν ἐπενεγκθείσης αἰτίας 1471, 10.

ἀνελεγκτόνως καὶ ἀνοικτίστως ἀπώλεσε A. 114, 10.

ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου Æ. 60, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357, 9. = ἀνελεύθερον καὶ
λίαν φιλόδικον νομίζω εἶναι τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι L. 116, 22.

ἀνέλπιστος] τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκῆτων οὐ γέγονεν ἐφ'
ἡμῶν Æ. 72, 23.

ἀνεμίσσητον ἦν αὐτῷ, invidia carebat, atque reprehensione, quod
sic ageret Æ. 63, 8.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud distractam
τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083, 6. = ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὕσης
Æ. 14, 30.

ἀνεξιλέγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα 782, 3. =
οἱ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξιλέγκτοι ἂν εἴσαν. abirent haud convicti,
vel non possent convinci A. 116, 10.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέλειται
50, 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσας τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν
926, 20. ἐκφανῇ καὶ ἀνέπαφα παράσχης τὰ ὑποκαίμενα 1294, 8.
13. pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπίδικαστος, virgo heres, aut hereditas, pos-
sessori non rite, secundum formulam juris, a iudice adjudicata.
ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135, pen.
1136, 3. = I. 44, 1. 72, 34.

ἀνεπιεικείαν τινα ἔμοι καταγνοίητε. iniquitatem 845, 22.

ἀνεπιτήδειος] ἀνεπιτήδειόν τι γινῶναι An. 23, 15. asperam de
aliquo sententiam pronunciare. = L. 112, 20.

ἀνεπιτήδειος πράττειν τὴν πόλιν (oppositum τῷ εὖ πράττειν) L.
187, 14.

ἀνεπιτίμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuæ amicitiae erga me re-
prehensione vacare 1417, 12.

ἀνεπίφθοнос] οὕτω γάρ ἐμοι περὶ ἑμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπίφθονώτατον
εἰπεῖν 331, 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα
1350, 3. = ἀνεπίφθονον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν Æ. 50,
30.

ἀνερᾶν, ἀνερᾶσθαι] τῆς γραῶς, τολμηροτάτης γυναικὸς, ἀνηράσθη.
denuo exardescere amore An. 16, 37.

ἄνευ] ὥς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ 141, 4. ἄνευ
τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον insuper habito æquo et justo
agatis id, quod e re vestra est 214, 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ
ψηφίσματος 271, 13. ἄνευ ἡμῶν nobis insciis, hac de re non in-
terrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935, 22.
ἄνευ αὐτοῦ ipso inscio et invito 1240, 3. b) ἄνευ non excludit,
sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκυῖν πρᾶ-
τερquam, quod insignem gloriam attulit 255, 9. = ἀρεθῆς ἄνευ
λύτρων Æ. 30, 16. ἄνευ αὐτοῦ. clam, procul eo, excluso eo 74,

40. = ἀνευ ὁμολογίας προικὸς I. 40, 46. 41, 26. ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς. in fraudem filiae legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive maiorem in modum læssa 42, 7. 44, 41. 43. 45, 2. 81, 3. θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν 70, 22. τοῦτο αὐτῷ ἀνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = οὐδὲ πόλει ἔξεστιν ἀνευ Ἀθηναίων θανάτω ζημιῶσαι A. 135, 4. inaciis Athen. et injussu eorum. = ἀνευ τούτου solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, etsi hoc prætextu non potuissent uti L. 115, 10.

ἀνεύθυνος, pro ἀνεύθυντος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius cul-
pæ, aut rationi reddendæ. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων (id est τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα) ταῖς γυναιξί L. ap. Theo.
c. 2.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνα-
σχῆσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat scholiastes Ari-
stophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι. ἴν' ἡ ἐκόντες ἀνέχησθε
ἀδικούμενοι 212, 6. ἰδιςμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰς-
πλους 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228, 17. πέντε δραχμὰς
ἀνέχεσθαι ὄφλοντα 1481, 23. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ
ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει 1449, ult. c) sursum in
altum attollere, manus e. c. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες
531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promon-
torio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς τὴν Ἰμβρον ἀπατάτω τῆς Θράκης 675,
26. = ἀνέχεσθαι τοιαῦτα ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἀξία ἔστιν A.
127, 13. = μὴ ὑπὸ τῶν αἰεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε L.
186, 13. μήτηρ ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παιδῶν ἀν-
έχεσθαι 188, 44. οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων μὴ
δύνανται ἀνέχεσθαι 893, 2.

ἀναψιότης] ἔντὸς ἀναψιότητος 1068, ult.

ἀνηβος ἑταῖραν ἔχων L. 142, 7.

ἀνήκειν pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων 1389, 21. τὰ εἰς
γένος ἀνήκοντα 1390, 17. = ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς τοὺς θεαμένους redit
ergo culpa cædis ad spectatores. hi dicendi erunt eam com-
misisse A. 123, 13. = ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων,
quæ multa pecuniaria lui possunt D. 97, 40.

ἀνήκεστος] ἀν. ραθυμία 101, 5. ἀνήκεστον γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγὸνός
372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον, εἰ navis naufragio elisa
fuerit 927, 7. ὅσπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν 1258,
5. = ἀνίατα καὶ ἀνήκεστα κακὰ Æ. 75, 22. ἀνήκεστοις κακοῖς τὴν
πόλιν περιβάλλειν 86, 8. = πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκε-
στον ἔργον ἐργάζεσθαι facinus irreparabile, ut semel factum est
A. 140, 14. ἐν τοῖς ἀνήκεστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν 140, 17.
= ἀνήκεστοις συμφοραῖς περιβάλλειν An. 18, 32. = ἀνήκεστον συμ-
φορᾷ περιβάλλειν L. 102, 28.

ἀνήκεστος λόγειν περὶ τινος, aut est improbe, contumeliose, aut
indesinenter Æ. 5, 34.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium
441, 15. = ἀνήκοος παιδείας Æ. 19, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἐλ-

ληνικοῦ ᾄμην δαῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι 44, 6.

ἀνήκουστος] ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν. quæ neque deos, neque vos par est ad aures admittere A. 113, 39.

ἀνηλήτός τις εἰμι Æ. 50, 8. = Ly. 169, 6.

ἀνηλεῶς An. 34, 14.

ἀνήρυτα πράγματα ἔχομεν inexplicabilia negotia 208, ult.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. ἐξήλουν, ἐτίμασιν, ἄνδρας ἡγοῦντο 426, 6. εἰ ἵνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἵνα Ἀρκαδία ταῦτά φρονούντα ἔσχον ἡμεῖς 327, 3. ἀνὴρ γίνεσθαι ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφέσθαι 313, 13. collata cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis. = καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. ἄγριοι ἄνδρες, homines porcini 8, 10. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην 14, 38. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδείας διατριβὰς γελοῖος 17, 41. λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν 21, 38. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα 26, 22. εὐσσειτος ἀνὴρ 31, 12. σύμπρεσβος ἀνὴρ 31, 13. ἀμφισβητεῖν ἀνὴρ εἶναι, virum se ferre, vir velle videri, qui animo et moribus mulier sit 47, ult. 48, 1. ubi posteriori loco est ambigere, dubitare. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπήγυρα 49, 26. 73, 3. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυναστοῦ, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης 69, 36. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσάμεθα 73, 1. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. οὕτε πόλις, οὕτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένης συμβούλῳ χρῆσάμενος 76, 8. καταδείστεροι πολλῶν ἄνδρες 79, 16. κοσμητῆρα μάχης ἔσχον ἄνδρα μολεῖν 80, 22. ἀνὴρ συνήγορος (pro simplici συνήγορος) 82, 11. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκὸς 84, 15. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νομαρ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. τὰς διαρεὰς εἰς βελτίῳ σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόδισθε 90, 4. = ἀπορία ἀνδρῶν An. 19, 22. ἀνὴρ homo singularis, privatus 12, 2. = τοῦτον (Alcibiadem juniorem) οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς (uxoris Cliniae) ἀλλ' ὡς ἄνδρα (maritum) εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (Cliniae) εἰσιέναι L. 142, 19. μὴ εἰδίσται λέγειν ἐν ἀνδράσι 898, 15. ἀνδράσι χορηγεῖν 161, 37. = θάνατον * ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίζεσθαι Ly. 169, 11.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἠνθῆσεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2.

ἀνθηρόν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.

ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ 450, 15. διακαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθιστήκει Φιλίππῳ 127, 5. καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθῶνος ἀντιστῇ 1479, 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius sollemniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse 894, 26.

ἄνθος] αἴτης ἄνθηα φυόμενα 423, 2. = * ὅφρ' ἄρα τῆς ἡβης ἄνθος ἔχῃ Ly. 163, 14.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρώπinois ἤθεσι διώρικεν 317, 23. τίς ἀνθρώπινη καὶ μετρία σκῆψις 527, 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη 1465, 26. ἄπειρο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράτταν φαίνεσθαι, utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477, 15. τάγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τάνθρώπινα multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata 998, 20. = οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἢ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρώπινων λογισμῶν Αἲ. 12, 16. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιάκαμεν 72, 24. = ὁ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον γένος Α. 125, 22. ἐκ τῶν ἀνθρώπινων τεκμηρίων quæ doceri possunt ex humanis argumentis, h. e. repetitis ab hominibus et rebus humanis; quibus argumentis paulo post opponuntur divina, h. e. a diis et ostentis repetita 139, 1. = ἀνθρώπινή δίκη L. 105, 7.

ἀνθρώπινως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρώπινως τὰς ἐλπίδας 638, 24. exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρώπινως λογίζεσθαι 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονεικῶς, ἀλλ' ἀνθρώπινως δῶτε concedatis 1485, 4. ἀνθρ. ἐπικουρίζειν τὰ ἀτυχήματα 643, 11. = τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρώπινως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Αἲ. 72, 32. = ἀνθρώπινως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι Απ. 8, 27. γινώσκειν 20, 25.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τάνθρώπιόν ἐστι 307, 23.

ἀνθρώπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγεσάμενος δεινότατον εἶναι 1246, 13. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Αἲ. 1, 18. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ 2, 28. δημόσιος ἀνθρώπος, οἰκίτης τῆς πόλεως 8, 27. μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο 10, 12. ἀμουςός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἀνθρώπος ἐστὶ 24, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ταρατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου 29, 26. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἀνθρώπος 31, 1. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. ἐπαφρόδιτος καὶ ἥδους ἀνθρώπος 33, 35. ἀνθρώπος περὶ τὸ γράφειν μεγά φρονῶν 44, 36. ἐκασκεῖν δυνάμιν ἀνθρώπων ἀπίστων 46, 10. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτεῖᾳ ἀνθρώπων γόητι 48, 32. παρέγγραπτοι ἀνθρώποι 51, penult. μὴδ' ἀνάνδρ καὶ γυναικίᾳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπων παραδοῦναι 52, 17. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπων συκοφάντῃ 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μὴδεὶνα ἀνθρώπων ὤμων ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρώπος οὐκ ἡδύνατο σφῆλαι 71, 20. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii) 72, 9. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόττος μέχρι δυομένου 72, 27. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύ-

τιδας γυναῖκας, ὅψ' μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. ἐπιτοκῇ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσodon ἔχει 84, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. = πιστὶν εἰσηγείσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32, ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις 20, 24. = τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράφαστο L. 136, 34. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη 191, 27. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζαν. neque divina neque humana jura nosse 121, 2. ἀνθρώπους ὑπογραμμάτιας 186, 6. ubi voc. ἀνθρ. poene contempnunt significat.

ἀνθυποβάλλειν, poene idem, quod simplex ὑποβάλλειν *Æ.* 83. ult.

ἀνθυπόμυσθαι] ἀνθυπαυμόςαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiae excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπαυμόςατο neque tum juratus negabat veram esse illam valedudinis excusationem 1136, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536, 21. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιά] ἀνιάμαι μὲν οὐν καὶ αἰσχύνομαι ὅς μέλλω λῆγειν πρὸς ὑμᾶς 1182, 4, = ἀνιώμαι ὑπομιμνήσκων τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς L. 133, 35.

ἀνιάρωτα τοῖς ἐχθροῖς ψηφιεῖσθαι L. 173, 19.

ἀνιάτος] ἀν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκασαν, ἢ ἀπέκουσαν 798, 23. = ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἐκάστους *Æ.* 69, 37. ἀνιάτα καὶ ἀνῆκεστα κακὰ 75, 42. = ἀνιάτος ἢ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστὶν A. 120, 30.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἀσπειστος, ἀνίδρυτος, ἀμικτος ἄνθρωπος 786, 10.

ἀνίεμαι (ab ἀνιμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἀραίων πάγον 707, 5. τηρήσας μὲ ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὅψ' 1252, 8. nam qui ex urbe in Piræum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, ascendere. = ἀνιέναι, (ab εἰμι.) ἀνιόντος ἡλίου *Æ.* 2, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος, μέχρι δυομένου 72, 27.

ἀνιέναι (ab ἀνιμι.) ἀνιέναι τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνικέναι 1290, 22. = remittere, absolvere, poena carceris aut mortis L. 138, 40.

ἀνισον πολιτεῖαν πολιτευόμενοι *Æ.* 1, 24. = ἰγὼ τ' *ἀνισον εἶχον βασανισθείσης L. 102, 14.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερώς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ

oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. *χωρὰν πολλὰν περιειδὲς ἀνασταθεῖσαν* 367, 20. b) avocare a coepto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. *ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας* 270, 14. *ἀνίστας ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ* 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. *ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφοῦς* 164, 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta moenia. *ἀνέστησε τὰ τεῖχη* 477, 23. *ἀνίστασθαι surgere*. a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. *ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστάς εἰπὼτας ἂν συγγνώμης τυχεῖν* 40, 8. *ἀναστάς ἐν τῷ ἑμῷ ὕδατι εἰπάτω* 259, 5. (*ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστάς* citat Hermog. p. 179. et schol. Hermog. p. 14, 11.) *χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἱροῦντα ἀνοστηκίνας, ὥσπερ ῥῥίδιον τὸ καθ' ὑμῶν* 1453, 22. b) de iudicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subcellis suis. *ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου* 228, 18. c) e lecto a morbo 1266, 3. *ὥς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας* 1364, 25. = *ἀναστήνας ἀπὸ τοῦ βωμοῦ* *Æ.* 9, 22. *ἀναστήσαι τὰ τεῖχη* 41, 41. *ἀναστήσαι συνέδρους παρὰ τινος, transferre ex urbe in aliam* 67, 12. *ἀνιστάνειν τινα, redemptum aliquem ære suo liberare a servitute dura et turpi, et ad se transferre* 6, 28. = *ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται*. excedebat popina vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi *I.* 58, 16. *οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον* 59, 40. = *τεῖχη ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν* *L.* 196, 30. *ἀνέστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ* 132, 25.

ἀνίσχειν] μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, exortus sit *Æ.* 2, 17.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔρχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι, quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σαρφρονούσαις 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἑμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἰ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403, 7. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιούντες 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὦν ἀνθρώπων τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀκαίδευτον 311, 11. = ἀνοητέτερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων *L.* 99, 10.

ἀνοητότερον διατεθεὶς πρὸς τὸ μαιράκιον *L.* 96, 15.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν stulti probrum mereri et auferre 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni. = *ἄνοια πολλῇ χράμενος ἐγώ, and I were truly a great fool*,—*A.* 122, 31.

ἀνοίγειν] ἀνεφάειν τινος τὸν ὀπισθόδομον 170, 5. ἀνέφεται τὸ δεσμοθήριον 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέφεται, ὁ * βίος συγχέχεται 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahare signa ostiis œcorum, vel horreorum 1048, 13. ἐπειδὴν ἀνοίχῃ τὸ γραμμα-

τεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικὸν) 1091, 21. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicerē, ne aperiant *Æ.* 2, 22. = τὴν θύραν ἀνίστασθαι *L.* 93, 1: ἀνεωγμένης τῆς θύρας 94, 6. *TAYL.*

ἀνοίγνυναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσιν μόνον τὰ δεσμοτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ 765, 1. = ἀνοίγνυμι τὴν κιβωτὸν *L.* 121, 5. ἐξελθοῦσα ἢ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγνυσιν fr. 29.

ἀνοικοδομεῖν restaurare structuram *Ly.* 158, 7. τὴν θύραν. op-
plere saxis et materia, obstruere 166, 8.

ἀνοικτίστως cum ἀνελεημόνως copulatum *A.* 114, 10.

ἀνομία] τὴν ἀνομίαν τοῦ παθήματος ἀμύνοντες injuriam a peremto
contra jus et fas toleratam pari acerbitate rependentes *A.* 125,
44.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀναμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἀριστα πράτ-
των τῇ πόλει 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀναμολόγημαι 315, 14.
ἀναμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἢ τούτων εὐγένεια 1389, ult.

ἀνομος] πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι καὶ ἀνομώτεροι γένοιτο *A.*
147, 3. = ἀκούειν πᾶν ἄνομον καὶ δεινόν. audire ex eo, qui
crimen infandum tibi exprobrat *L.* 118, 8.

ἀνόητος, qui usumfructum ex aliqua re nullum percipit.
ὥστ' ἀνόητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ
πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν παλούντων γίνε-
ται 121, 16.

ἀνορθιάζειν aut est vociferari, sublata voce loqui, aut verbis
formidinem creantibus ita rem facere horridam, atque detesta-
bilem, ut audienti comæ assurgant *An.* 5, 5.

ἀνορύσσειν τὰ δοτὰ *Ly.* 164, 7.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου 390,
9. = sic appellatur sycophanta, mendax, injuriosus, qui nulla
religione ducitur *Æ.* 28, ult. ἀνόσιοι τέχνηι τῶν λόγων 49, 10.
φανὴν ταύτην τὴν ὀφείαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινόμενος 49, 15. = ἀνοσιώτερον
A. 112, 9. ἀνόσια ὀνειδὴ τοῖς παισὶ καταλείψας. liberis meis hoc
opprobrium relinquam, ut dicantur ab eo sati, qui facinus im-
pium morte merita luisse 117, 20. ἀνόσιόν τι γεγενῆσθαι ἐμοῦ
παρόντος. me coram evenisse sinistra auspicia, aut aliquid,
quod obstaret, quo minus perlitaretur 139, 16. = ἀνόσιος τόπος
infamis locus, quo non licet honestis accedere *D.*—

ἀνοσίως καὶ αἰσχροῶς ἀπώλεσε *A.* 114, 17. 116, 32.

ἀνουβήτης ὢν εἰκότως, τραφεὶς τ' ἐν ἐξουσίᾳ 1477, 14.

ἀνοχή] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖ-
σθαι 232, 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere.
ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι 930, 22. ἐπειδὴν ἀπόδονται ἐν τῷ
Πόντῳ ἃ ἤγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι 930,
ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πᾶν βῆδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀν-
ταγωνίζεσθαι 1078, 11. = ἀνταγωνίζεσθαι περὶ ἄλλων *An.* 29, 23.

ἀνταγωνιστής aemulus, qui cum alio certat, contendit, ei se
opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἀρχεῖν) ἀνταγωνιστὰς

μόνους ὑπειληφῶς ὑμᾶς 70, 6. 134, 19. = πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους
ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν *Æ.* 66, 17.

ἀνταῖρειν *perugnare*. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (*scil.* τὰ
ὄπλα) 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (*scil.* τὰς χει-
ρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μὴδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἑλλη-
νας εἶποιαν 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους 203, 12.
οὐκ ἀνταλλακτίον εἶναι μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους
410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν *recusavi volunta-
tem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam ac-
cipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο
οὐδὲν* 1468, 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαῖς ἡδονῆς
καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163, 15.

* ἀντακόλουθος *I.* 51, 31.

ἀνταναιρεῖν *alia aliis compensare*. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304,
19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους *in nu-
merum, vel ordinem redigere alios aliis respondententes, ut uni
diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles* 182, 22.

ἀνταποδιδόναι χάριτας *I.* 64, 22. = ἀνταποδιδόναι τὰ τροφεῖα *L.*
107, 32.

ἀνταποθνήσκειν] κειμένου τοῦ νόμου ἀνταποθανεῖν τὸν ἀποκτείναντα,
cum in lege scriptum sit, ut homicida sanguine suo luat *A.*
130, 26.

ἀνταποκτείνειν 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ
προϋπάρχοντες 471, 2.

ἀνταπολογεῖσθαι *I.* 52, 22.

ἀνταρκεῖν] ὥς ἀντήρκει ἡ οὐσία *Æ.* 13, 31.

ἀνταφαιρῖσθαι] τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελίσθαι *A.* 125, 46.

ἀντεγγράφειν *loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere*
792, 3.

ἀντεγκαλεῖν *IOI2*, 17.

ἀντεῖπιν] τούτων οὐδὲς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε
τὸ στόμα 405, 25. τούτου μὲν χάριν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. *citat*
Hermogenes p. 354, 11. = τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον *I.*
157, 2.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆται δ' ἀντὶ τούτων 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον *alius legis loco, quæ impugnata et repro-
bata sit, aliam subrogare* 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινὶ *puta*) ἀντεκκόψαι
παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. 20.

ἀντεμβιβάζειν 50, 23. *loco aliorum alios in naves conjicere.*

ἀντεξετάζειν, *exigere aliquid ad propositum aliquid exem-
plum, quo constet, convenientne illa duo secum* *Æ.* 2, 10.

ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινὸς 6, 2.

ἀντεπιγράφειν *deletis prioribus inscriptionibus alias novas sub-
jicere* 615, ult.

ἀντεπιδομῆν τινας. in alicujus rei studio cum aliquo contendere, æmulari An. 32, 42.

ἀντερεῖν vel ἀντεπιεῖν] ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον Æ. 52, 36.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἢ πόλιν ἀντευποποίησε 476, 21. 494, 21. = ἀντευποιεῖν εὖ πεπονθῶς I. 64, 12.

ἀντέχειν] εἰάν γὰρ ἀντέχῃ sustineant impetum τὰ τῶν Ὀλυνθίων 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus 21, 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονούντα ἀντέχεσθαι 1396, ult. = ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας L. 914, 6.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia sere redempta 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐλθεῖν 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν ραθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις πρόεμνοι 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι 242, 23. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθαι Æ. 25, 31. = ἡ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἐτέρα νῦν παρίστηται An. 22, 40. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 23, 11. = ἄθλα—ἀντὶ τῆς πονηρίας mercedem nequitiae, (ubi ἀντὶ redundare videtur) L. 182, 26.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβ. πειραμένους τοῖς Ἡρακλείους ἐγγόνους 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψασθε 799, 22. v. sub ἥλιος. = ὁ τοῖς πολέμοις οὐδέποτε ἀντιβλέψας Æ. 75, 8.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835, 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος 580, 26. = ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω I. [16, 3. 28, 54.] = An. 19, 22. = L. 94, 11. 25.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιπ—πὸς ἔμε μὴ δικάως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1044, 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse 1092, 10. = ἀντιγράφεσθαι, (idem quod ἀντόμνησθαι) ante ipsam litem constitutionem jurato apud prætorem confirmare, se velle illum illo de crimine in jure persequi, et jubere, ut ea professio in literas referatur, et nomen incusati criminisque et rei in tabula perscribatur publice proponenda Æ. 17, 1. ἀντιγέγραμμαι 22, 11. = accusatoris accusationi uam ἀντιγραφήν, seu adversariam exceptionem opponere I. 61,

27. ὅ τι ἀντιγράφονται περὶ τῆς ἀγγιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione mese petitioni opponenda 85, 19. = exceptione fori uti, ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγάγωμον εἶναι L. 166, 45.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὃν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus 615, 14. 755, 14. 21. = ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς κατ' ἑκάστην πρυτανεῖαν ἀπολογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ Æ. 57, 23. ἀντιγραφείως ἀρχὴν ἀρχεῖν 57, 26.

ἀντιγραφὴ actio, qua reus actori exceptionem fori haud competentis opponerebat, negans illo in foro sibi standum esse L. * 167, 21.

ἀντίγραφον. exemplum. *Transcript, Copy* An. 10, 31. 11, 3. = L. 896. pen.

ἀντίγραφος] adjectivum. τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐστῆσθ' ὑμεῖς τε κἀκείνος. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur 468, 9. εἶναι δ' αἱ αὐτοὶ μάρτυρές κασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104, 23. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. ἀντίγραφον substantivum] ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πῶ ἐποίησατο 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exscribere. *to take a copy of a document* 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784, 24.

ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillatiunculis et exceptiunculis Æ. 57, 41.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων 840, ult. = δικάσις χαρηγῆσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ L. 169, 4.

ἀντιδιεξίνα] ἀντιδιέξιμι, in contrariam partem enumerabo Æ. 22, 17.

ἀντιδικάζεσθαι, iudicium mutuo intentare L. ap. Poll. VIII. 5.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἦκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030, pen. 1032, 4. = ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδικήσειν I. 84, 21. 85, 19. πρὸς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν 107, 15. conf. annot. ad. 85, 32. = ἀντιδικεῖν, *to join issue*. ὃ δ' A. ἡντιδίκει L. 104, 16. TAYL.

ἀντιδικός] μὴ τὸν ἀντιδικὸν σύμβουλον ποιήσασθαι 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui 1025, 22. sqq. σὺς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλεῖσθω, ἐμὸς δ' ἀντιδικός 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδικῶν πράγμασι, qui causam adversariorum agebat 1327, 24.

= ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævicatorare, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit *Æ.* 50, 22. 78, 28. = ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβολαίων *I.* 54, 16. τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος *107*, 11. = αὐτοὶ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι (mei) καὶ φονεῖς (patris) *A.* 111, 8. οἱ ἀντίδικοι κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα *124*, 8. = ἀντίδικος καταστήναι *Απ.* 2, 22. = δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηλικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν *L. fr.* 56.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt *840*, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἑκαστον ἔτος *1040*, 4. τοῦτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα horum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes *50*, 20. καταστάς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως *565*, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur p. *1038*, sqq. = *L.* 98, 13. *100*, 41. 45.

ἀντιδρᾶν] ἀνάνδρως, μὴδὲν ἀντιδράσαντα *A.* 116, 2. ταῖς χερσὶ τυπτόμενος, ἀντιδρᾶν ἅπερ ἔκασχον *126*, 11. *128*, 31.

ἀντίθετος] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακὴ ἔθεσι ψυχαγωγεῖσθαι *Æ.* 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς—τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι *273*, 23. = ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον *Æ.* 66, penult. = ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας *Ly.* 159, 2. = ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων *D.* 90, 15. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὅρων ἀντ. τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας *92*, 1. *110*, 25. reum in iudicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente *Æ.* 25, 24. = *L.* 106, 41.

ἀντικρούειν] ἀντίκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἶον οὐκ ἴδει. accidit aliquid adversi *294*, 20.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum *Æ.* 24, 9.

ἀντικρυς] ψήφισμα ἀντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise *381*, 3. ἀντικρυς παρὰ τῷ Καλλίπῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus *1242*, 22. 25. = ἀντικρυς οὕτως πᾶν τοῦναντίον *I.* 86, 11. = ἀντικρυς ἀγούσιν ὡς ἀποκτενοῦντες, without any ceremony, to make short work of it, nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes *L.* 137, 10.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαίταν ἀντιλαχῶν οὐκ ἄμωσεν adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui *592*, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ licebat ipsi exceptio-

nem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti 889, 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόνειν οἱ νόμοι 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτῶν ἐρρωμένως sedulo res vestræ vobis agendæ sunt 13, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15, 5. τῆς ἐλευθερίας 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβάνομένου nemine rem hanc agente, curante 1450, 4. = ἀντιλαμβάνεσθαι σωτηρίας L. 180, 44. TAYL.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλασι 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818, 12. = ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, πρᾶγμα χαλεπὸν ἐστὶ I. 82, 5. = ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον L. 113, 19.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018, 8. = εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς (sic enim leg. est, cum aspero) καὶ λοιδορίαν κατέστησαν L. fr. 45, 1.

ἀντιλογίζεσθαι A. 117, 13. 126, 25.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separare a massa hereditatis sequales aliis partibus inde jam ante avulsis 946, pen.

Ἀντιοχίδας 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλον ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322, 9. = ἀντίπαλος ναυμαχία L. 194, 18.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζεται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ ποιεῖν ταῦτ' ἀντιπαρασκευάζεσθαι βραθυμίᾳ 139, 5.

ἀντιπαρατάττειν] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσίλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16.

ἀντιπαραξέχειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quocumque eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239, 6.

ἀντιπερέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555, 22.

ἀντιπάσχειν μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι εἰσιν οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) A. 126, 10. 16.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145, 8. ὣν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192, 16. = ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων I. 69, 9.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιῖναι 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου 886, 2. = ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν Æ. 90, 30. = D. 103, 15.

ἀντιπροκαλεῖσθαι sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris,

ipse rursus invicem diem dicas. aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris 1153, 3.

ἀντίρροπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens 12, 6.

ἀντισπεύδω] ἀντίσπευδε πρὸς ἐμε. adversus me contendisset, dimicasset A. 112, 16.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιοχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36, 6. μήτε ἀγενῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσας φανεροὶ πρὸς ἐκείνον ἐγγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν—ἀντιτάττεται 507, pen. = ὑμῖν ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare Æ. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem 56, 8. = L. 194, 28. = ἀντιτάττεσθαι πρὸς ὀργισμένους κριτὰς τὴν διανοικαν De. 179, 1.

ἀντιτιθέναι alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093, 22. = Æ. 89, 36. = ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν D. 104, 16.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου cum reus ipse hanc sibi poenam potius statueret, loco poenæ a iudicibus dictatæ 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσιν revehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemptas, et in navem impositas et illinc exportatas 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδαίς ἀντχειροτόνησεν 1346, 25.

ἀντιχορηγεῖν. si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente 534, 25. = An. 34, 30.

ἀντιχόρηγος 533, 14. = An. 31, 36.

ἀντομύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδαίς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γίνεαι τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἰς τῆς γυναικὸς 1051, 10. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. = ἀντόμνυσθαι dejerare I. 50, 16. 18. 52, 19. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντόμωσα 74, 31. ἀντομόσαμεν 78, 19. = πῶς οὖν εὖδωκα ἀντομωμοκῶς ἴσται. how will he then be able to say, that he has taken his counter-oath with a good conscience A. 112, 22.

ἀντωμοσία I. 38, 29. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, inficiandi ergo id, quod accusator incusasset. = ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ τῆς δίκης L. 167, 38.

ἀντανίσσθαι contra liceri, præripere emtori mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντανούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307, 5. =

An. 17, 29. = μὴ ἀλλήλοις ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superare pretii immanitate L. 165, 5.

ἀνύειν] ὥς οὐδὲν ἦναι τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν καταλειπίσαι 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τῶνδ' ἀνυπέρβλητον εἶναι 23, 10. = ἀνυπέρβλητος εὐνοια Lγ. 161, 37. ἀρετὴ 162, 21.

ἀνυπόδατος nudipes, discalceatus L. 903, 5.

ἀνυπονήτον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404, 22. forma, cujus causae sunt extra suspicionem.

ἀνυποπτότερος L. ap. Poll. II. 4.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22, 22. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52, 2. ἄνω καὶ κάτω ποιοῖται τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in subselliis 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύσαν ἐπειρὴ τῇ ἡμέρᾳ 433, 25. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάνθ', ὅσα βούλεται, στρίψει 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολεῖται) susque deque ferri, et per totam epistolam regnare 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴσθε εἶναι 792, 20. 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671, 19. = ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα Α. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41. = κατὰ τοὺς * ἄνω γεγραμμένους. in summo pariete stoeae Paeides dictæ An. 11, 39. = ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι D. 92, 18.

ἀνωθεν ἀρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539, 22. ἀνωθεν διδάσκει rem a principio repetendo 566, 21. ἀνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082, 7. 13. πονηρὸς οὗτος ἀνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακίου, a vetusto inde, a prima ætate 1125, 24.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας Α. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόρον 35, 6.

ἀνώματος εἰρήνη jurejurando non sancita 404, pen. ἀνώματος ἀπηρέχθη 542, 14. = καὶ ἀνώματοι καὶ ὁμόσαντες I. 54, 13. = καὶ ἀνωμένοις ὑμῖν ἐπιτρέψαμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἡμοῦ διαψηφίσασθαι A. 130, 12. ἀνώματος ἡμοῦ κατηγορεῖ, ἀνώματοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι 130, 40.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξαν ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασιν 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150, pen. = ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται I. [25, 44. 28, 56.] = ἀνώνυμοι * κατέστησαν τὴν αὐτῶν πατρίδα L. 191, 6.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν γίνεται 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληψε 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑπετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον,

μὴ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 13. ἀφίεναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν αὐτῆς ἀξίαν 246, 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγοψυχίας ἀξίαν 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cujusque aestimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογίζομενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477, 20. = ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere *Æ.* 13, 40. = ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἀρξάντα ἡμύνατο *A.* 128, 37. = μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης *ἀξίας ἔχοιμι *An.* 21, 19.

ἀξίεπαινος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξίεπαινον 1405, 25.

ἀξιόλογος] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε *Æ.* 90, 4.

ἀξιόπιστος ἀν εἰκώς φαίνοιτο merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet 10, 4. τῶν εὐληφόντων παρ' ὑμῖν ἀξιόπιστότερον δοκεῖν εἶναι 413, 15. = ἀξιόπιστος ἡ βουλή τάληθες εὐρεῖν. senatus Areopag. ea est existimatio, fidesque, ut in causis cædis præmeditatæ credatur verum indagasse atque pronunciasse *D.* 90, 39.

ἄξιος dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnificendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82, 9. ἄξιον λέγειν honestum, aut fas dictu 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἄξιους εἶναι 169, 3. τῶν βασιλείως ἀξία χρημάτων ἔστί. cum regis opibus æquiparanda 169, 4. οὐτ' ἂν ἀξία τοῦ πολέμου τὰ χρήματα nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγὺς 229, 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξομεν 288, 1. ὥς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πράγματα ἐνεστώσῃ 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἀξία τῶν προγόνων φρονεῖν 296, 24. τὸν ἀξία τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἰδημηγόρει 345, 24. λόγον εἰπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἀξιον εἰρῆσθαι 384, 17. ἀξιον αἰσχύνῃς τῆς γενησομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudine inde exstitura facile suscipiatur 463, 7. ἐλάττω κακητημένοι τοῦ τριηραρχίας ἀξία ἔχειν minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultatas habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire 465, 22. ταῦθ' ὥς οὐκ ἀξία non magni facienda, sed contemnenda 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀξία οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντων προσόδου, ἀλλ' οὐδὲ εἰκοσι μνῶν 956, 23. istæc, non dicam duum talentum redditum, sed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἀξία ἔχειν (scil. ἐγκυκαλῖν) ἂν ὀδεδώκαμεν χρημάτων. caussantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos cre-

didicissemus iisdem 970, 4. = οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίος δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι *Æ.* 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἀξιοί 63, 10. ἀξιοί δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρεῖσαι 88, 14. = λειτουργεῖν μὴ ἀξία. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum *I.* 88, 11. δέξαντίς του εἶναι ἀξιοί [17, 7.] φαῦλος ἄνθρωπος καὶ μηδενὸς ἀξίος [27, 53.] = ἀξίος, *authorised*, jus rei agendæ, habendæ, honorisve gerendi, exercendi habens. ὥστερ ἑμαυτὸν ἀξιοί νομίζω, quarum rerum jus mihi competere autumo *An.* 17, 19. οὐ γὰρ φθόνου μοι μάλλον ἢ οἴκτου ἀξία τὰ γεγενημένα 20, 26. ἀξία μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι τινα conferre in aliquem ornamenta ea, quæ aut in numero magnorum beneficiorum haberi, aut præmiis magnis relui debeant 21, 18. ὅπερ μοι πλείστου ἀξιοί ἐγένετο. id quod ad salutem mihi profuit, id-eoque summi a me fit 21, 32. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἀξία εἰργασται, facinora ejus sunt lamentabilia, h. e. inprimis digna, quæ lachrymis et questibus effusis prosecquare 34, 15. = ἀξίος ζημίας *L.* 92, 7. φύγειν τὴν πατρίδα 102, 28. ἐλκεῖσθαι 108, 15. λόγου 154, 33. πολλοῦ 116, 23. 144, 19. πλείονος 140, 40. τὴν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν τῆς πονηρίας 128, 10. ἐλάττωτος 94, 41. οὐδενὸς 116, 21. vid. cl. Markland. p. 329. ἴσου 126, 2. τινὲς 148, 5. ἀξιοί ἦν decuit, convenit 196, 10. τῇ Ἑλλάδι καίρεσθαι, et ἐκαίονον μνηστῆσθαι 196, 16. τοῖς ζῶσι πειθεῖν τοὺς θανόντας 198, 3. πολλῶν ἔπεικεν αὐτοῦ ἀξιοί καταψηφίσασθαι 142, 34. 144, 3. 147, 32. 163, 25. Ἀξίος de vili pretio. ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι 165, 3. vide quæ nos his diebus ad Suidam. ΤΑΥΤ. extrema illa de Suida obscura relinquens. ἀξία οὐδενὸς συμφορὰ 118, 10. Ἦν ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν παλοῖεν 165, 14. ἀξιώτερον vilioris τὸν σίτον ἀνέσπεθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris 166, 22. οὐδὲ πολλάκις ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἀξίαν 179, 25. οὐ τούτων γὰρ ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istæc paterentur 122, 4. = ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις, respectabilis, ut vulgo usurpant, cujus auctoritatem defugere haud licet *D.* 98, 2. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων 108, 2. προδοὺς τὴν πίστιν, ἦν παρ' ἡμῶν, οὐκ ἀξίος εἶν, ἔλαβε 109, 2.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παρούσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum 199, 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοις ἀξιώθησα ὑπὸ τοῦ πατρὸς 834, 14. τῶν αὐτῶν ἡξίως ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἀπαντας ἢ πόλιν τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα θαψεν 297, 16. = postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδεπνεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν *I.* 39, 24. 67, 44. = πρῶτος χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι *A.* 123, 23. τούτων ὑπὸ θεοῦ ἀξιώθεις 125, 25. = ἀξιώ τὰς τῶν ἡμῶν προγόνων ἀρετὰς ἡμεῖς σωτηρίαν γενέσθαι *An.* 18, 36. = οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες *L.* 195, 39. οὐκ ἀξιώ ἡμᾶς ἀπολίσθαι ἀδίκως 155, 43. 196, 34. 141, 13. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν 118, 13.

θανάτου ἡξιώθη 136, 13. τῶν μεγίστων ἀξιούμενος 126, 19. ΤΑΥΛ. ἀξιούμενοι rogati ὑπὸ τούτων οὐκ ἠδελήσαμεν πεισθῆναι 186, 32.= τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν *ἐλέου ἡξιώθησαν Ly. 167, 46.=ἀξιούσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις D. 106, 16.

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρατείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχσθαι 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεω εἰσι δίκην δίδοναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidentis) διαφθαρέντων 1427, 1.=ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα Αἲ. 89, 18.

ἀξίωμα ἀπάντων—περιείλετο 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. representaret 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἐταίρας ἔχει 1384, 9.=ὑποκτῆσσειν ἀξίωμά τινος Αἲ. 42, 1. περιτιθεῖς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένης 87, 40.

ἀξίως] ὦν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5.= τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως D. 104, 38.

ἀξίωσις, postulatio, μεταφέρειν ἀξίωσιν Αἲ. 85, 17.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἄ. παῖδα πεποίηκας domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem 1123, 2.=ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμόνων L. ap. Aristid. in orat. de paraphthegmate.=Ly. 155, 29.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων 1175, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50, 18.=οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψευδῶνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. Αἲ. 67, 36.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν 1241, 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit 342, 20.=ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι Ly. 149, 29.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπήγγελλον (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελλόμενα (scil. ἑαυτοῖς) 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας Hermogenes citat p. 256.=ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare Αἲ. 30, 17. ἐπὶ κεφαλalaίων ἀπαγγέλλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριατίδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως 50, 42. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annuntiaret, corona cohonestaretur aurea 51, 4. κατορθώσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας 51, 5.=λόγου ἀπαγγελέντος πρὸς τοὺς εἰκαίους, ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I. 105, 16.=* A. 112, 35.=*ἀπαγγεῖλαι τε προσέταξαν ἡμῖν παρῆναι imperabant Prytanes regi sacrorum, ut suo (Prytanum) nomine nobis indiceret, (vel ediceret,) ut adessemus—h. e. ut, tanquam interpres et internuncius Prytanum nobis (mihi puta, Cephisioque)

indicaret, ipso, Prytanæ, velle, ut nos adessemus die dicta An. 15, 7.

ἀπάγειν abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad iudicem, thesmothetas, XI viros, aut in servitutem; item iudices, vel auditores a causa præsentē ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἀπεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 1078, 21. ἀπάγειν δῆπου προσῆκε ad supplicium rapere 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630, 16. ἀπάγειν ἐξέσταιν εἰς τὸ δεσμοτήριον 647, 2. ἀπάγειν κλέπτῃν ἐπ' αὐτοφάρω εἰληφώς 1125, ult. ἀπαχθὴ ἡλακώς τῆς τῶν γυναικῶν κακώσεως 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἑνδεκά. pro πρὸς τοὺς ἑνδεκά 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicat 1005, 8. = ἀπάγεσθαι ποι, in flagitiosum sensum detortum Æ. 11, 37. ἀπάγειν reducere, restituere eo, unde abstuleras 20, 10. 16. ἀπαθεῖν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοτήριον ὡς κλέπτῃς I. 49, 23. = ἀπαγοντες τιμωρεῖσθε abductum ex urbe ad confinia vestræ ditionis, illinc ire in exilium jussum A. 124, 1. ἀπάγειν τινὰ νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν 132, 22. ὁ ἀνὴρ ἀπήχθη e carcere domum ad suos salvus et absolutus reducebatur 137, 35. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοτήριον οὐκ ἀσφαλὲς ὑμῖν διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. = ad iudices, ad carcerem, ad locum supplicii tolerandi abducere. λαποδύτην ἀπήγαγε L. 136, 10. ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum 108, 4. = ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad iudices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus Ly. 165, 2. = ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον D. 106, 10.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης αὐτοῖς τοῖς λογισταῖς—ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἡμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας τελευτῶν κακῶς λέγειν 1022, 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἀπεσθαι αὐτῶν 1156, 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαρρήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. = ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant Æ. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πρᾶττειν 6, 22. = ἀπαγορεύει ὁ νόμος μήτε δικαίως μήτ' ἀδίκως ἀποκτείναι A. 123, 13. = ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μὴ δις δικάζεσθαι An. 30, 13. = L. ap. Harpocr.

ἀπαγωγή actio adversus furem aliumve facinorosum, qua flagrante in delicto deprehensus ad iudices rerum capitalium, aut

carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἵνδεα εἶναι 735, ult. αἰλόντι ὃν ἀπαγωγὰί εἰσιν eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν 736, 3. λαποδυτῶν ἀπαγωγῇ 1256, 8. ἰάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἵνδειν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν. eos licere persequi et per ἵνδειν et per ἀπαγωγὴν 1325, 9.=furis in carcerem abductio A. 130, 19.=genus actionis forensis contra fures, latrones, sicarios, veneficos, incendiarios An. 12, 8.=a warrant. οἱ ἵνδεα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην L. 138, 5. ἵνοχος τῇ ἀπαγωγῇ 137, 46. TAYL. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς, (seu de necessitate carceris huic reo irrogandi,) velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπεγεγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφῶρα (scil. εἰληπται ἀνδροφόνος) 137, 43.

ἀπαθῆς] ἀπαθῆς νόσον τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἀπειροὶ τὰς ψυχὰς 1399, 19.=ἀπαθῆς κακῶν L. 193, 15. 107, 24.

ἀπαιδευσία Æ. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14.

ἀπαιδευτός] ὅστις ἀνθρώπος ὃν ἀνθρώπων τύχην προφέρει, πατελιῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαιδευτον 311, 11.=ἀπαιδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis verbis concepta Æ. 7, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαιδευτος ἀνθρώπος ἐστὶ, inficetus et illiberalis 24, 2.

ἀπαιδευτὸς διαλύγεσθαι Æ. 87, ult.

ἀπαιδία sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas 1365, 2.=ὀφορᾶσθαι τὴν ἀπαιδίαν ἑαυτοῦ I. [17, 8.] =ἐλευόντες τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων A. 121, 4. ἐπὶ τῇ ἑμαυτοῦ ἀπαιδία ζῶν *ἔτι κατορυχθήσομαι 122, 16.

ἀπαίρειν proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἢ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις 137, 21. οἱ δὲ πρόσβει ἀπῆρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου 387, ult. ὅτι ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπῆραμεν 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν 883, 20.=ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo Æ. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam se dare, iter ingredi 64, 10. =ἀπαίρειν πρὸς τινα proficisci ad aliquem D. 94, 20.

ἄπαις] ἀπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀρρένων παῖδων 1028, 3.=ἄπαις ὃν γνησίον παῖδων I. 38, 2. ἄπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἀρρένων παῖδων [18, 12.] τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων [19, 17.] =ἄπαις ἀρρένων παῖδων An. 15, 36.

ἀπαιτεῖν repetere, reposcere, deposcere. Πρωγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐληφισμένοι 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἥς με τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖ 308, 23.=πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc depono gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim Æ. 51, 6. προσδοκίας τῶν ἔργων τινα ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπαιτεῖ τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10.=I. 59, 21. =ἀπῆτησεν ὑμᾶς τούτων τῶν ἔργων χάριν. postulavit a vobis remu-

nerationem horum meritorum, ut rem sibi debitam An. 19, 15. αἰτῶ, εἰ δὲ βούλεσθε, ἀπαιτῶ 32, 46. (vid. supra in voc. αἰτεῖν.) = ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν L. 164, 2. ἀμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτῆσόντες τὰ δευλόμιστα fr. 2, 6. = ἀπαιτεῖν χάριτας ὑμᾶς Ly. 167, 30.

ἀπαιτήσις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiat, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat 901, 1.

ἀπαλείφειν expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ inficeria. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε καλεῖται ἶδει, ἃ νῦν οὐ φησι μαρτυρηκῆναι 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπαλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὃ τὴν ἀν ἐκτίσῃ 1338, 8. they must write him a discharge. b) abrader, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud se depositis 1243, 16. = ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης Αἰ. 49, 36.

ἀπαλλαγῇ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης 893, 13. ἀπαλλαγὴ τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγῇ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex os. pro Corona. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μῆκας ἀπαλλαγὴν εἶναι τὴν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων L. 182, 19.

ἀπαλλάττειν avertere, placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163, pen. αἰσχύνῃ ὑπάρχουσιν 420, 26. ἐκ τοῦ θεορβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat 711, 25. 712, 3. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μὲν τὸς τὰ ὑπερόπλοια δανείσαντας ἀπῆλλαξε 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profiteatur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῶδε γέγονεν ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπῆλλαξε (ab omni secum nexu et communionem rerum absolvit) 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφῆς καὶ ἀπαλλάξας διακίηται, γενομένων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τούτῳ 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπῆλλάχασιν, they have come off worse than we have 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπῆλλάχετε 1488, 15. in passivo, liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπῆλλαγμένοι πραγμάτων 11, 16. ἴν' εὐπορίαν

τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πονίας 186, pen. τῆς ἀναληψίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θεβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπῆλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus causae persecutionem omittebat 1331, 1. b) discedere. ἂν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττονται, πολεμίους κρίνειν 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπῆλλαγμαί με cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse 578, 14. ἀπαντὲς εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erant insontes declarati, et a culpa liberi 605, 16. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων, e pueris excedere *Æ.* 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρὰ τινος, ab aliquo dimitti et alio migrare juberi 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. καταγελάσας ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo e negotio excedere 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπῆλλαξε (prosperare, sine noxa discessit) Δημοσθένης συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8. = ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι *I.* 52, 33. ἀπαλλάττειν τοὺς χρηστὰς, to get rid of creditors and debts 53, 36. ἀπηλλάγη τῆς γυναικὸς 58, 38. οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, and yet he persists in the thing 74, 9. = ἀπῆλλακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας *A.* 112, 16. ἀπῆλλαγμαί τῆς ὑποψίας 119, 42. ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου 133, 13. = ἀπαλλάττειν ἐκ φόβου *An.* 8, 39. liberabam terroribus. ἀπαλλάττειν τινα aliquem placare, sorpire, a persequenda accusatione avertere 16, 16. ἀπηλλάχθαι τοῦ βίου 21, 7. mori, sive fataliter, sive sua manu. = ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου *L.* 194, 40. δέους καὶ ταραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν 106, 19. κακῶν ἀπηλλαγμένοι 103, 7. 29. 104, 25. 105, 10. 108, 5. ἐκείνη ἀπηλλάγη. ista abiit 93, 17. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροὺς 181, 25. *TAYL.* placare, ad silentium redigere, aut a se amoliri, profigare. ἀθῶος ἀπαλλαγῇ. discedat 103, 28. ἀπαλλαγῆναι confectum aliquod negotium dare 183, 24. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι 108, 5. ἀπαλλαγεῖς *fr.* 45, 3. idem atque διαλλαγεῖς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπαλλαγὴν. = ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο *Ly.* 164, 13.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ καλῶσας τὸν Ἑλλήσποντον *ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci 255, 3. = ἀπαλλοτριοῦν ἀπὸ τινος *Æ.* 29, 20.

ἀπαλοῶν triturare, frumentum trititando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σίτος εἶη ὁ ἀπηλοημένος. threshed out 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850, 17.

ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων *Æ.* 21, 2. ὁσῶν 21, 9.

ἀπαντᾶν occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed inprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad conductum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ραθυμία—ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾶ. cer-

nitur, quam damnosa et perniciose sit 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἐτέρωθι που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσῃ αὐτῷ hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo 995, 17. οὐδ' αὖ μοι ἐπὶ ταύτῃ (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπήντηκας ἐμοί, nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum similitates exercere 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἐκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλύπων καὶ οὐκ ἔων βαδίζειν 712, 13. ὅταν τοῦτο τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾷ ἐπὶ ταῦτα descendite, confugite ad has exceptiones, obmovere ei hæc argumenta 760, 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσει 1395, 5. τοσαύτην καφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷ 411, 25. πρὸς ἑκάστον ἀπαντᾷ, ὅταν οὗτος λέγῃ 522, 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν διαίταν convenire ad condictum apud arbitrum 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾷ. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκατεμένην ἡμέραν 898, 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὁμοῦσαι οὐκ ἀπήντα 896, 27. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. ἐπαγγελίας τῷ Φαυίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷ 1046, 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant 563, 23. ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχυροῦσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos—958, 16. = μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ βορύβου AE. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται 23, 31. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἀπαντᾷ πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem 34, 22. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiæ ex aliqua re male gesta vel perperam constituta existenti 63, 30. ἀπαντᾷ εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem 82, 21. = ἀπαντᾷ in usu militari. ὁλγοί πρὸς πολλοὺς L. 192, 44. εἰς τὴν Μεγαρικὴν 195, 27. ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἡσέβησεν 107, 46. TAYL. procedere in agmine adversus hostem. ἀπήντησαν veniebant quasi ad conflictum, εἰς Θερμοπύλας 193, 28. 195, 29.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντίχεις valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21, 1. τρίς, οὐχ ἅπαξ ἀπολαλεῖν δίκαιος 374, 27. = ὡς ἀπύξαιτ' ἂν *ἅπαξ ὁ δῆμος ἐνταυθοῖ γενέσθαι 489, 15. = μή ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ᾗδ' A. 111, 10.

ἀπαραίτητος δίκη 772, 25. = ἀπαραίτητος δαίμων L. 198, 5. = ἀπαραίτητος δικαστὴς Ly. 148, 5. = ἀπαραίτητος τιμαρτία D. 93, 8.

ἀπαράσκευος 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἡμοῦ ληφθῆναι 1017, 17.

1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἡδὴ ἀγωνίζεσθαι
1173, 21. ἀπαρασκευότεροι 1453, 2. = ἀπαράσκευος πολομεῖν *Æ.*
63, 37. προσέμιξε φέραν τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῇ τῇ πόλει 74, 24.
ἀπαρασκευῶν αὐτῶ τῶν ἰδίων ὄντων 76, 2. = ἀπαρασκευαστότατον
γενέσθαι *A.* 131, 28. = *L.* 99, 15.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπαριθμηκέναι 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνούμαι τοῦνομα. non recuso nomen hoc
575, 27. = *A.* 118, 18.

ἀπαρνος] καὶ ταύτην οὐκ οὔσαν ἀπαρνον. and she denied not the
fact *A.* 112, 27. εἰ δ' ἀπαρνοί γίνοντο 112, 32.

ἀπαρτῶν disjungere. ἀπηρτημένον καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς
γνώμαις 43, 22. ἀπαρτῶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capituli-
bus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi
244, 27.

ἀπαρτιλογία. summa integra *L.* ap. Harpocr.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδρίαντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς
Δελφοῦς Alexander Macedoniæ rex 164, 21. = ἀπαρχὰς τῶν ὄντων
ἀναθίντες *I.* 55, 14.

ἄπας] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21. ὀλιγόρως ἔχειν
πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην 10, 13. ἐν ἅπασι τοῦτοις τέταγμαι 29, 15.
προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. ἢ εἰς ὑποδοχὴν
ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 32. δεσπότης ἀπάντων
ἀνθρώπων ἂν ἥλιος ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. = *νῦν ὑπὲρ ἁπάν-
των γ' ὥσον τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι *L.* 183, 34.

ἀπάτη] οὐ κολακεία καὶ βλάβη καὶ ἀπάτης λόγος μυστός 151,
23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται τὰ
πράγματα 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνσκευασθῇ τοῦ περὶ
τοὺς Φωκίας ὀλέθρου 365, 5. ἀπάτην ἐτέρων (deceptionem passi-
vam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι
τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non præscribere vobis, neque potestatem
criperē ex animi vestri sententia sciendi 653, 13. τὴν ἀπάτην
κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. =
παραλογίζεσθαι τινα ἀπάτην τινὶ *Æ.* 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ
ἀλαζονευσμάτων ὑπάγεσθε 25, 23. = διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης *A.*
142, 10.

ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς ἀπατούριοις
995, 27. = festi dies Athenis, quibus pueri solebant phratris
seu curiis inscribi, seu immatriculari. Ἰσραῖον ἔχοντες ἦγον τὸ παι-
δίον ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀπατούριοις *An.* 16, 31.

ἀπαυρᾶν] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλιν ἀπῆυρα *Æ.* 49, 26. 73,
3.

ἀπειθίζειν τούτους χρὴ ταῖς τιμωραῖς, dedocere *Æ.* 5, 27. ἀπειθί-
ζειν μὴ—τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι 21, 31.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δῆπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμε-
νος 561, 7. = ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν *Æ.* 29, 22.

ἀπεικός] ὅστις δ' οὐκ ἀπεικός inconsequentaneum, ὡς οὗτοι φασίν,
ἀλλὰ εἰκός *A.* 117, 1.

ἀπειλαῖ] ἐπαγγελίαν τῇ ἐν τῇ θήρῃ ἀπειλαῖ, denunciationem diei ad causam dicendam interminari Æ. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τρέχοντα ἀπεκύβησεν φτεῖλαι 38, 11.

ἀπειλᾷ] πολλὰς δέσεις, καὶ χάριτας, καὶ τὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.

* ἀπείλλειν τῇ θύρᾳ a janua attere. verbum antiquatum L. 117, 37. ΤΑΥΤ. furem excludere fuga, interciperere, opposita janua obsecrata.

ἀπειῖται domo abesse τῆς δίκης ἔνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἂ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἂ δεῖ 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παρούσι τὰ τῶν ἀπόντων 41, 25. = οὗτος μὲν οὐδ' ἀπεισι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ Æ. 8, 19. ἀπειῖται ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων 54, 41.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278, 24. 681, ult. ὅλας ἀπείπει, μήτ' αὐτῶ, μήτ' ἄλλῳ μῆδεν, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717, 4. ἀπείπει μὴ ἀποφαίνεσθαι 898, 24. ἀπειπὼν καὶ καλύσας τοὺς ἐνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἰσχυατιῶς 1040, pen. ἀπειπὼν τοὺς τῆς ὕλης μὴ ἀπτεσθαι 1041, 4. b) renunciare alicui juri, e. c. hereditati. το renounce, renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi 1133, 7. c) deficere viribus, animum, non amplius posse. ἀπειρηκόταν χρήμασι Φακίῳ 30, ante. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέρουσι. id est ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν 735, 1. ἔως ἂν ἀπείπωσιν deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησάμεθα τοῖς ἀεροσταῖς καὶ περὶ τούτου μάτην τερβρευόμεθα 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀπὲρ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere Æ. 8, 16. = κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήραος I. 59, 39. = ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀπειρηκὸς συνεξέσωσε A. 140, 27. = deficere L. 120. 14. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὕτω δυναμένοις 195, 29. ΤΑΥΤ. ἀπειπεῖν ὁμιλίαν renunciare amicitiae, interdicere alicui familiaribus secum congressibus 112, 39. 41. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσθαι. induciis renunciatum iri 165, 28. ap. Suid. in ἀπείπατο. = ἀπειπεῖν τῷ σώματι Ly. 153, 4. = ἀπειπεῖν τι μαρούμενος delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur D. 105, 32. 110, 4.

ἀπειράτος πολέμιας σάλπιγγος Εὐρύστας De. 180, 2.

ἀπειράγειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, δίδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμείσθαι 458, 26.

ἀπειρία imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infancundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ τι εἶπες 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιας τῶν πεπραγμένων 986, 16. φοβούμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δύνησομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028, 15. = ἀπειρία τῆς μέθης imperitia temulentiae, h. e. cum tu nondum sive tuo usu, sive

alieno, didiceris, quam luctuosa mala ex ea soleant existere A. 127, 22. ἀπειρία μάλλον ἢ ἀδικία ἡμαρτῆσθαι 129, 44. = ἀπειρία τοῦ ἔργου, quod usu rei careamus An. 23, 37. = dicendi et agendi in foro imperitia L. 152, 10. ἀπειρία πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων 187, 7.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι 617, 7.

ἀπειρος] οὐχ οὕτως ἀπειροὶ ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι 907, 12. λυπῶν ἀπειροὶ 1399, 19. = ἀπειρος δικῶν A. 111, 34. τοῦ ἀγωνίζεσθαι. in foro dicere 129, 36. = οὔτε γῆς ἀπειροὶ, οὔτε θαλάττης οὐδαμῶς. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset L. 190, 28. ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν 193, 15. τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων 109, 30. τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρὶδος 143, 5. ἀπειροὶ οὐδενὸς ἔργου δεινοῦ γεγενημένοι. qui nullum facinus sibi reliquerunt intentatum 143, 37. ὅτι νέος καὶ ἀπειρος εἶην πραγμάτων fr. 6, 1.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τούτον ἀπέλασεν ἡ βουλὴ 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνόμενους προσδεχόμενος 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου 1373, 12. οὐκ ἀπελαμμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416, 5. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος A. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. = οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος (scil. τοῦ λέγειν) L. 918, ult. *ἀπελοῦμεν pro ἀπελάσομεν 920, 2.

ἀπελέγχειν refutare A. 131, 35. 133, 33. ἀπελέγχομαι agguor, convincor 132, 2.

ἀπελευθερία, emissio in libertatem A. 59, 25.

ἀπελευθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. υποκηρεζάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκίτας ἀφίεσαν ἀπελευθερούς A. 59, 25. = ἀπελευθέρα liberta I. 58, 13. ἀπελεύθερος 47, 19. 58, 17.

ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδὲνα ἐν τῷ θεάτρῳ A. 59, pen.

ἀπελευθερώσεις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμαὶαί γένωνται. infinitæ, æternæ 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια—τί ἀπεργάσατο 301, 16. = οἶους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο A. 10, 12. ποτηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.

ἀπέρχεσθαι abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τίθεις καὶ ἀπέρχεται in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπικρατικῶς abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere 970, 2. ἀπεληλυθὼς reversus ei; τὸν πατρῶον οἶκον 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθεν, he has had recourse to falsehood. descendit, aut

perflugium habuit ad mendacium 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis diocesiasse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὁργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσιν 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131, 10. σὺ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἱλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268, 26.=I. 38, 22.=redire L. 195, 32: κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes 147, 34.

ἀπεσθίει τὴν ρίνα τὰνθρώπου 788, 25.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere Æ. 76, 13.

ἀπεύχεσθαι votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκὸτα δ' ἦδη ἀπεύχεσθε, ἂν σαφρονῇ, ἰεῖν 71, 17. ἀπύχουσαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. τιμαί, ἃς ἀπύχαστ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505, 7. 718, 16. ἐφ' ᾧ δ' ἂν τις καὶ χρήσαιο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779, 19.

ἀπέχιν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχίσσομεν 184, pen. πάμπληθες ἀπέσχεν 347, 8. ἐπειδὴν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσον περ πρὶν δόξαι 1437, 23.=ἰσίζειν ἀπέχεν, exercere in usu et consuetudine continentiae Æ. 3, 20. ἀπέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14.=ἀπεχόμενοι οὐδεμίας τέλεως L. 143, 37.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τιςι θεῖς, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503, 2. οὐ ῥᾶν τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλιγοῖς καὶ τὰ μεγάλα 614, 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807, 24.=ἀπεχθανόμενος οὐδενὶ A. 142, 35.=ἀπεχθήσεσθε pro ἀπεχθασθήσεσθε L. 114, 10. φανερώς τοῖς θεοῖς ἀπέχεσθαι 108, 2. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπεχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant 158, 32. ἀπεχθήσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ 188, 3.=ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Ly. 148, 11.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32, 2. δίδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἢν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428, 20. οὐτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθεια 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἔλθων 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447, 7. πολυλάκεις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεργόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451, 16.=ἀπεχθείας φεύγων Æ. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν 41, ult.=I. [7, 29.]=οὐκ ἐγὼ δ' λέγων, ἀλλ' ὁ πράξας, τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι A. 124, 13. non me par est ferre invidiam.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαι τισιν ὑμῶν 34, 11.=I. 107, 13. ἀπεχθῶς ἔχειν τινι 61, 25.

ἀπῆχου. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνέκειν δοκοῦντα παραλείφεται. non ea omittentur, quæ spectare videntur ad amicæ pyros L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπιάναι] ἄρχετ' εὐθὺς ἀπικὼν 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆ-
στε (e concione) βεβουλευμένοι 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμ-
πίας ἀπῆι 331, 4. ἀπίντος μηνός (idem quod λήγοντος) 238, 4.
= ἡ γυνὴ ἀπῆι κάτω. descendebat L. 92, 32. λαβὼν τὰ σαντοῦ,
ἄπει, aufferens tua tecum, hinc discedes fr. 6, 3. ἄπει pro ἀπε-
λεύσθ. = ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔργα D. 100, 20.

ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, cum non possit oratione
sua me hac suspitione infamare, eamque probatam dare Æ.
28, 12. μισὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] τοσοῦτον μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ)
quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei
diffiditur 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ
μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτη-
σον αὐτοὺς 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν
χρημάτων κύριον ποιῇ. eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72,
1. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. σφίσειν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες 129, 40. τοῖς μάρτυσι 144, 36. = ἀπιστοῦντων σφίσειν
αὐτοῖς εὐφροσύνην ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν L. 191,
13. ἥπισθησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa
est ἀποθανεῦσαι ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71, 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 4. (nisi po-
tius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ἔργῃν ἔχει 142,
27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν 291, 11. = ἀπιστία
καὶ ἡ μετ' ὅλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν
σώματα καὶ πολιτείαν Æ. 1, 22. = ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει I.
[9, 36.] = ἀπιστία ἐκείνων perfidia eorum, ob quam illis fidi ne-
quit An. 23, 38.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo
activum, modo passivum. ὅλας ἀπιστον ὀμαι ταῖς πολιταῖς ἡ
τυραννὶς 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ
ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδὴ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν 15, 16. καὶ μετ'
Δ' οὐδὲν ἀπιστον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15,
ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὥς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος
(diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. = ἐπασχεῖν δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπίσταν Æ. 46, 10. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστό-
τερος προσέπτακεν ὁ λόγος 62, 6. = μὴ παραγενέσθαι με τῷ φόνῳ
ἀπιστότερον, ἢ παραγενέσθαι minus credible esse, me a cæde ab-
fuisse, quam in ea patranda versatum esse A. 119, 7. ἀπιστοι
γενόμενοι τοῖς ἀληθείαι. subaudi ἐπὶ. super, vel cum ipsis veris.
h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. οὐς
σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας. quorum testimonium auctoritatem fi-
demque ipse tute debilitasti 130, 40. τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα

ἄπιστα καταστῆσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7. = πῶστιν εἰσπνεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32. = ἄπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλαῖς ὑποδέδονται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι 958, 7. = εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἐφίκοντο L. 121, 41.

ἀπληστος καὶ αἰσχροκέρδης ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν 1204, 24.

ἀπλότης] καταφεύγειν πρὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quaerere Æ. 86, 28.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18. = ἄπλους, in plur. ἄπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἀπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλῇ hæc est, ἥ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἥ ὡς πεπραγμένα συμφέροι τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἀπλοῦν τι διελογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirifice non est solertise 1091, 3. τί ἦν ἀπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14. = ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος Æ. 17, 4. = ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδαμῶς ταραχῆς ἐγγυγνομένης I. 46, 45. ἀπλὰ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14. = ἀπλῇ συμφορᾷ L. 168, 43. = ἀπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἀπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἑμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi cujusquam 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτρευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τίθεις ἀπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἀπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασιν, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ ποτηρός ἐστὶν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2. = ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἰσῆς (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρᾷ ἡμῖν τι καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν εἶδαν. id est, ἀφορμαμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

ἀπῆχου. inimicitia L. ap. Harpocr.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνέρις δοκῶντα παραλελείφεται. non ea omittentur, quae spectare videntur ad amicæ pyros L. ap. Priscian. l. 18.

ἀπίαναι] ἔρχετ' αὐτὸς ἀπίαν 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆ-
στι (e concione) βεβουλευμένοι 306, 11. ἀστεράνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμ-
πίας ἀπῆι 331, 4. ἀπίωντος μηνός (idem quod λήγοντος) 238, 4.
= ἡ γυνὴ ἀπῆι κάτω. descendebat L. 92, 32. λαβὼν τὰ σαυτοῦ,
ἀπει, auferens tua tecum, hinc disceces fr. 6, 3. ἀπει pro ἀπε-
λεύσθ. = ἀπίαναι ἐπὶ τὰ ἔργα D. 100, 20.

ἀπίθανος ὦν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione
sua me hac suspicione infamare, eamque probatam dare Æ.
28, 12. μισὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα 77, 24.

ἀπιδανότης τῆς αἰτίας Æ. 36, 23.

ἀπιστεῖν] τοσούτω μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ)
quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei
diffiditur 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145, 10. τότε δὲ, τότε καὶ
μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτη-
σον αὐτοὺς 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστοῦμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν
χρημάτων κύριον ποιῶν. eorum, quibus diffiditur 831, 3. = I. 72,
1. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν A. 122, 44. σφίςιν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντας 129, 40. τοῖς μάρτυσι 144, 36. = ἀπιστοῦντων σφίςιν
αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν L. 191,
13. ἥπιστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa
est ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι 188, 39.

ἀπιστία κοινὸν ἀπασὶ φυλακτῆριον 71, 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβά-
ρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 4. (nisi po-
tius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὄργην ἔχει 142,
27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν 291, 11. = ἀπιστία
καὶ ἡ μετ' ὅλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν
σώματα καὶ πολιτείας Æ. 1, 22. = ταῦτα πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει I.
[9, 36.] = ἀπιστία ἐκείνων perfidia eorum, ob quam illis fidi no-
quit An. 23, 38.

ἀπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo
activum, modo passivum. ὅλας ἀπιστον ὀμειν ταῖς πολιτείαις ἡ
τυραννὶς 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπιστα μὲν ἦν δῆπου φύσει καὶ
ἀπὸ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν 15, 16. καὶ μετ'
Δ' οὐδὲν ἀπιστον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15,
ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος
(diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. = ἐπασχεῖν δύναμιν ἀνθρώπων
ἀπίστων Æ. 46, 10. εἰ δὲ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστῶ-
τερος προσπέπτακεν ὁ λόγος 62, 6. = μὴ παραγενέσθαι με τῷ φόβῳ
ἀπιστότερον, ἢ παραγενέσθαι minus credible esse, me a cæde ab-
fuisse, quam in ea patrandā versatum esse A. 119, 7. ἀπιστοι
γενόμενοι τοῖς ἀληθείαι. subaudi ἐπὶ. super, vel cum ipsis veris.
h. e. quamvis vera dicerent, tamen fide caruerunt 129, 34. οὐς
σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας. quorum testimonium auctoritatem fi-
demque ipse tute debilitasti 130, 40. τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα

ἀπιστα καταστήσαι. verbis suis res, quæ veræ sunt, inficiatum eunt, earumque veritatem oratione subversum et abolitum 139, 23. 147, 7. = πῶς εἰς αἰσθῆσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην An. 9, 32. = ἀπιστος κίνδυνος L. 194, 6.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἀπλᾶς ὑποδέδονται 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχῶς καρποῦνται 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναίτο ἐφικέσθαι 958, 7. = εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ ἀσχοκέρδειαν ἐφίκεντο L. 121, 41.

ἀπληστος καὶ ἀσχοκέρδης ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν 1204, 24.

ἀπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere Æ. 86, 28.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γίγνεται piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus 307, 18. = ἄπλους, in plur. ἄπλοι, τριήρης, triremis navigationi inhabilis ob vetustatem An. 24, 6.

ἀπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἀπλὴ hæc est, ἥ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἥ ὡς πεπραγμένα συμφέροι τῇ πόλει 404, 22. οὐδὲν ἦν ἀπλοῦν οὐδ' ὕγιες τούτων 969, 27. τὸ ἀπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089, ult. ἀπλοῦν τι διαλογίσαντο unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est solertiae 1091, 3. τί ἦν ἀπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106, 14. = ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος Æ. 17, 4. = ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 45. ἀπλὰ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν 87, 14. = ἀπλὴ συμφορά L. 168, 43. = ἀπλοῦν τὸ δίκαιον Ly. 152, 16.

ἀπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἑμαυτὸν sine ulla tergiversatione, aut detractione periculi cujusquam 288, 12. ψυχία, ἣν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε sine dolo malo, pura mente 328, 3. πάντα ταῦτα ὕγιᾶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325, 17. ὁ τὸν νόμον τίθει ἀπλῶς præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἴπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. τοῖς ἀπλῶς simpliciter, haud affectate, ὡς κεφύκασι, βαδίζουσι 1122, 17. εἰ πονηρὸς ἐστὶν Ἀρ. ἀπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem constanter servat modum 784, 2. = ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον I. 46, 32.

ἀπυστοῖ συσίρει τούτους (τοὺς λόγους puta) 328, 12.

ἀπὸ cum usurpatur ad indicandum a) aliquid ab aliqua re profectum esse, ex aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipsa repetere 25, ult. οὐκ ἀπ' ἰσῆς (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρᾷ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλήν εἶσαν. id est, ἀφορμαμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυ-

χῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, I. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι ditescentes e furtis in ærarium publicum 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ ultro, sponte sua 141, 11. ἀπὸ τύχης fortuito, impulsu affectuve fortunæ 1193, 12. τρέβαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσθήκει. tropeum ab ipsis stabat. h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxis-
 sent 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τμήσιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. *pro* facultatibus, rite aestimatis. ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης *pro* eadem mercede miles 38, 9. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ τι ἂν βούλονται 687, 25. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους *pro* minuto impendio 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑπετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμῇ. *per* opes, quas socii vestris eripit 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενούς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. d) *cum*, idem quod μετὰ. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθελείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθαι 773, 3. e) *procul*, idem quod πόρρω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τροφήν ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτά μῶν λογιστέον alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum, deducendum, diminuendum est ab illis 77 minis 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἐτοιμότης illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiens 1268, 7. = οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior Æ. 2, 13. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. γινώσκεισθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπὸ τινος 9, 2. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ 9, 22. ἀψευδής τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀρχαῖς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀπαλλοτριοῦν ἀπὸ τινος 29, 20. ἀθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβυτέρῳ 39, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πόποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. συμπερσεβύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑπετέρων προσδῶν 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γαγνήνται 65, 4. ἀπῶθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος 68, 1. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum

aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγούσι 80, 32. ἀποπλανᾷ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλπει 89, 38.=pro παρὰ vel ὑπὸ. ὑμῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παδόντες I. 51, 46.=πότερον πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου before or after table A. 113, 17. et in continente usurpat μετὰ δείπνον.=σημεῖα ἀπὸ τῶν ἔργων. argumenta, indicia a factis ducta An. 22, 45. τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον 33, 22. æquivalet nostro with. τιμᾶν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων 33, 24.=ἀπ' ὅψεως, primo intuitu L. 147, 32. ΤΑΥΛ.=redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμαυρίαν Ly. 157, 39.=ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἡ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? D. 95, 28. ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφέβων ἐπιμελείας 110, 13.

ἀποβαίνειν] ἀτίβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθαι 1377, 7. descendebat, invadebat. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἐπαράχοσι 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412, 10. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνον τοῖς πολιταῖς ἐξουσίαν οὔσαν 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.=ἀμφοῖν ἡμῖν ἀγαθὸν τι ἔμελλον ἀποβῆσθαι A. 121, 24.=ἀποβαίνει ἡ φήμη omen famæ pervulgatæ abit in exitum, eventum sortitur An. 17, 12.=cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere L. 192, 29. ὧν ὅμιν οὐδὲν ἀποβέβηκεν 180, 40. evenit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4.=ἀποβάλλειν ἀσπίδα Æ. 5, 2.=An. 10, 22. ἀπεβαλόμεθα τὴν βασιλείας δύναμιν 27, 12.=ἀποβάλλειν τὰ ὄπλα L. 116, 17. τὴν ἀσπίδα 117, 3.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum εἰς, alias cum πρὸς. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350, 1. οὐκ ἀπίβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515, 1. πρὸς τοὺς πλεσίον 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὥς αὐτοὺς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλεσίον πράξοντα 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269, 1. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ρηθσομένους 1329, 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐξήλουν, ἐτίμαν, ἄνδρας ἡγούντο 426, 6.=ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον Æ. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας 26, περ. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν

90, 10. = ἀποβλέπων respectum habere. h. e. rationem εἰς τι An. 1, 23. πρὸς τι 33, 37. = ἀποβλέπειν eleganter dictum. πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες L. 103, 13. = ἀποβλέπειν πρὸς Ly. 149, 9. 22. 156, 8. 14. 160, 19. = ἀποβλέπειν εἰς τι D. 104, 16.

ἀπογεννᾶν creare. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἔμολ παρ' ὑμῶν ἀξιῶ μηδεμίαν ἀπογ. δυσμένειαν De. 180, 18.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τάνθρώπου, ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δῆμοις ἐὰν μὴδὲς ἀναιρῆται 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτείνω. = ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse Æ. 44, 41. = ἀπογίνεσθαι abesse ab aliquo facinore, patrando non interesse. οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι, ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον A. 118, 20. = οὐκ οἶδα εἰ τι ἔμολ ἀπογίνετο τῶν κακῶν καὶ αἰσχυρῶν. num quod malum dedecusve mihi defuerit An. 21, 4.

ἀπογινώσκειν de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἐαυτῶν ἀπογνώκατε 52, 16. εἰ νῦν ἀπογίνωσκε Θεβαίους 69, pen. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκάς ὑμᾶς, οὐδὲ ἐτίρωσε βλέπων, οὐδαμῶι μετίστην 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193, 5. c) absolvere lite, culpa, poena. insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. ἔαμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ—τοὺς δ' ἀπογνόντας—539, 3: εἰ μὲν ἀπογνώσσεσθε—ἐὰν δὲ καταγνῶτε 604, 26. construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην.) pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvi 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causae absolvatis, (sed vid. articulum proximum d) 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit 913, 22. 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam 913, 25. 920, 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327, 8. = ἀπογνῶναι τινος, aliquem sententia sua absolvere Æ. 29, 4. ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiae sibi suae conscius est 29, 6. ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet 62, 14. = ἀπογινώσκειν τινὸς aliquem absolvere I. 54, 20. = ἀπεγνωκότες μὴ ἀδικεῖν L. 95, 4. desperare. ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας 195, 7. ΤΑΥΛ. ἀπογνώσσεσθε absolvetis ὁμολογούντων αὐτῶν 165, 40.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, aerarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quae quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut aerario debita, sive e mulcta a iudicibus ipsi irro-

gata, neque diluta, sive titulo peculatus ἀφείς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609, pen. 752, 7. ἀπογράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817, pen. et in activo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράφας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράφαντα 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράφαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*made an inventory of*) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent 1015, 2. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν. exhibui strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata 1047, 11. οἱς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud archontem exhibita, filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis 1093, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπογράψατο πρὸς οὐδέναν neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum 1147, 19. 1148, 17. 28. *he put in no judicial complaint against any one, as a person who had withheld what was due to him.* ὑπόμνημα δὲ ἀπογράψατο mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἀ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράφαντι γίνονται, ἀφήμι 1247, 1. τὰ τοῦτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται, τὸ δὲ ἐν οὐκ ἀπογέγραπται, duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit 791, 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφῆσθαι ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι.

futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφῆτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλευμένος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068, 11. = *to cause to be judicially registered*. in activo et medio. praesertim de bonis census vel censendis, sed et de criminibus. ἀπογράφουσι τὰ παῖδε πρὸς τὸν ἄρχοντα. deferunt eorum nomina ad archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum I. 59, 40. 60, 34. ἀπογράφατο τμήμα μικρόν. census exiguum edebat 67, 23. 87, 25. ἀπογραφῆς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν 49, 25. delatus. = ἀπογράφεισθαι dare nomen suum scribe publico publicis in tabulis exarandum, velut ejus, qui alium homicidii reum agat, eoque nomine in judicium citet A. 145, 29. 31. 37. 41. ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην 146, 13. 15. 19. 27. 28. 31. et alibi saepius in ista extrema oratione. = ἀπογράφειν τινὰ dicitur index, qui seu verbis seu scripto, nomen alicujus, ut rei criminis, apud magistratum defert An. 2, 46. 3, 14. 25. = ἀπογράφεσθαι in judicio accusari L. 108, 25. ἀπογράφειν denunciare, deferre reum III, 2. ἀπογράφοντο τὰ ἀνδράποδα curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco addictorum 120, 44. ἀπογράφει ὀνόματα edit scribæ publico nomina in tabulas referenda 132, 26. ἀπογράφειν conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant) quæ substantia fisco esset adjudicata 148, 25. ἀπογραφέντος cum bona ejus proscripta fuissent 156, 22. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητητῶν τὰ ἡμέτερα ἔχειν 163, 6. τῶν Ἐλευσινάδῃ ἀπογραφασμένων eorum, qui cum nomen militiæ dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi conclusos, suscipiendæ, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt 172, 1. τὰ χρήματα ἀπογράψαι (in indices et tabulas referre) τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα 179, 42. πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα fr. 5.

ἀπογραφὴ index quicunque, praesertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφυλαξίν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφὴν indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est 909, 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἑλλιμενισταῖς 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί, hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiae est, item accepit 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιῆσθαι indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ

sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure 1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπογραφάμην πρὸς τοὺς στρατηγούς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητάς. (scil. τοῦ ἔμπορου) licere sic præter æs creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contraband goods*) eo emtæ 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποιήται diluit, persolvit nomen contractum 791, 24. = cum nomen alicujus ad magistratum deferretur, ut defugientis militiam L. 114, 30. inventarium substantiæ perscriptæ 148, 25. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis 181, 23.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191, 17. τοῖς ἀποδειχθείσιν ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus 328, 20. ἰὰν τοῦτ' ἀποδείξῃτε τὸ πλεῖθος 182, 14. 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707, pen. ὃ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπέδεικτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθείς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota ejus substantia indicata et particulatim recensita 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδειγμέναν. cum gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481, 12. = διαρρήδην ἀποδεικνύειν *Æ.* 1, pen. 2, 19. ἀπεδείδειτο τόπος 59, 34. 60, 1. ἀποδείδειται λόγος, assignata, constituta est 82, 11. = coram exhibere, nominatim demonstrare I. 63, 3. διαθήκας ψευδεῖς 78, 7. = αὐθέντης ὡς ἀποδείδειται A. 124, 18. χρόνον ἀπέδειξεν 145, 40. = ἀποδεικνύειν σαφεῖς καὶ βεβαίους ἀποδείξεις An. 20, 8. = ἀποδείξει μεγάλην τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα L. 195, 38. μεγάλην ἀντὶ μικρᾶς τὴν πόλιν 196, 28. γνώμην ἀποδειγμένους 122, 33. νόμον legem proferre 184, 10. 12. 18. τὰς ζημίας τούτων (scil. οὐσας) ἀποδείξει clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvit 908, 11. = ἀποδείκνυσθαι indicari, ut sons et reus criminis peragi Ly. 148, 17.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετα τοῖς λέγουσι 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467, 14. = ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι *Æ.*

7, 8. = τῷ ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις. qui fecit, ei facillimum factu est, ut demonstret qui factum sit A. 137, 7. = ἀποδείξιν ἐποιήσαντο τοῦ ἐκυτῶν τρόπου L. 121, 42. = μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεῖθειν Ly. 162, 1.

ἀποδέκτης susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Taxgatherer. Exciseman. Receiver of the contributions* 750, 24. 762, 2. = ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχεῖν Æ. 57, 26.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὥς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξεσθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξεσθε. citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὥς ὁλόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φανακίζοντος ὑμᾶς 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὥς ὑγιές τι λέγοντος 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαι τι προσήκει τούτων λεγόντων 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρᾶσι τὰς τούτων προφάσεις 1335, 10. παιδείαν ἀποδέχου 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἡ τὴν οἶταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim 842, 13. = approbare, gratam acceptamque habere Æ. 47, 1. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. = ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν A. 121, 20. 122, 37. = ἀποδέχεσθαι κατηγορίαν An. 14, 7. ἀποδέχεσθέ μου τὰ πραττόμενα 23, 8. = ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ si sincerus sit locus L. 102, 3. τῶν ἀπολογουμένων 142, 1. 183, 7. ἐλέγχους 152, 26. ταῦτ' αὐτοῦ ἀποδέχεσθε 137, 36. TAYL. ἀποδέχεσθαι περὶ τούτων οὐ προσήκει ὑμῖν 138, 20. τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ἀγρίως ἀποδέξεσθε 168, 40. ἀποδέχεσθαι τὰς τοιαύτας κατηγορίας περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων 184, 5. = ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν Ly. 155, 9. 160, 9. = ἀποδέχεσθαι τινος. probare alicujus orationem D. 104, 35.

ἀποδημεῖν] ἀπεδημησεν ἐκεῖσε profectus est illuc 988, 14. δημοσία ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem 1102, 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορία, non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo 1236, 23. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν opponuntur inter se, abesse domo et esse domi Æ. 35, 26. 42, 36. 10, 11. = οὐκ ἀποδημηκάσι πῶποτε ὅπη μὴ ὑμεῖς προστάξετε. ergo incivile habebatur, sponte sua, injussu magistratum, urbe abesse, nisi siquis negotiationis ergo peregrinaretur I. 49, 17. = L. 97, 18. ἀποδημησάντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου, ἔδημεύθη ἡ οὐσία 155, 4. = ἀποδημεῖν ἐπὶ ἐμπορίαν Ly. 155, 10.

· ἀποδημία absentia domo, commoratio in solo peregrino I. [19, 15.] = πῶς διέσθε τὴν ἀποδημίαν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν. quomodo se toto illo tempore gesserit, quo per causam ludorum Olympicorum Athenis abfuit An. 33, 7.

ἀποδισαίναν dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδισαίναν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιγθήκει, ἀποδεδιγμένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eum fuisse pronuntiatam 542, 6. 545, 26. ἀποδισαίνωμεν αὐτῷ τὴν δίκαν. arbitrium secundum se daremus 544, 24. ἀπειρήτησέ μου ὁ δισαίτης περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013, 14. ὁ δισαίτης οὐ καταδισαίνα, ἀλλ' ἀπὼν ᾤχετο ἀποδισαίνσας τοῦτο τὴν δίκαν ἐστέρας ἤδη εὐσης 1190, 8. τὰ ἀποδισαίνετα μου λύσας rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant 1021, 12. = ἀποδισαίναν τινός. aliquem absolvere I. 111, 9.

ἀποδιατρίβειν, perdere tempus inutili cessatione, aut contentione in rebus alienis Æ. 34, 29.

ἀποδιδόναι ei, cujus esset, et unde summisses, restituere. οὐδὲν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἀν καὶ ὅπως οὖν μετρίαν ἢ φύσις ὄψιν ἀποδῶ 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206, 15. εὐνοίαν ἴσῃ ἀποδιδόναι 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι priusquam iuramentum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίῃ αὐτοῖς. deferret iurandi conditionem 443, 15. τῶν κακῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἐορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltem, ipsis attribuis, adjudicastis 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis huius juris exercendi, h. e. pænæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur 527, 8. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα iniuriarum mihi oblatarum pœnas dependi 539, 7. τὰς ἐπιστολάς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἀς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persolvere 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ θεῖον πάντα ὁμολογοῦμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, existeret 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν—ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι 167, 6. 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, jus debitum reddidit 638, 6. εἰ μὴ ἐπέσθητε καὶ

πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς 1330, 21. In medio vendere.
 οὐχ ὡς ἀποδασομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις
 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τάληθῃ 349, 24. ὕμιν δ' αὖ καὶ
 δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογι-
 ζεσθε 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπέδιδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689,
 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede se pati corrumpi ad tacen-
 dum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri mi-
 natus esset 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πα-
 τρῶα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστή-
 ριον Ἰππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν Ἰππων 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ
 πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δαινὰ ταῦτα μι-
 κροῦ λήμματος 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δικάτην redemptoribus,
 publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere,
to let to lease, to farm out 475, 5. = ἀποδίδοναι τὴν ψῆφόν τινι, ju-
 dicialium dare secundum aliquem. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι
 χρόνῳ Αἲ. 13, 23. ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere
 13, 40. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque
 13, 41. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, aqua ad dicendum infusa,
 et facultate agendi causam data 23, 20. ἀποδίδοναι ἐπιστολὴν,
 reddere literas iis, quibus reddendæ sunt 34, 8. ἀπέδιδото три-
 ἀκοντα μῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit—
 triginta minis hoc, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque
 jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus
 Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐπειδὴ αὐτοῖς
 ὁ λόγος ἀποδοθῇ, cum ordo dicendi, post actorem reo debitus,
 ad eos devenerit, ejusque rei facta ipsis fuerit copia, prout par
 est 61, 16. ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβασι, legatos ad jusju-
 randum admittere, reposcere ab iis jusjurandum 64, 16. χά-
 ριτας ὁμοίας ἀποδίδοναι, parem gratiam pari referre 66, 3. ἀποδί-
 δοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. ἀποδίδοναι τὸ κεφάλαιον, caput
 pecuniæ debitæ, *the capital* 68, 26. = ἀποδίδοναι δῶγμα, reddere,
 exhibere 71, 16. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86,
 6. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. =
 præstare aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξογγύην ἀπέ-
 δωκεν I. 50, 24. τὴν τιμὴν rependere valorem, rependere nu-
 meratum rei pretium 53, 3. ἀπὶ δωκεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς
 πρὸς μητρὸς 65, 36. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε
 67, 35. 77, 7. ἀπὶ δωκε *gave back, delivered* πάντα ὀρθῶς καὶ δι-
 καίως 105, 19. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδωκαν 108, 25. ἀποδεδωκότες τὰς
 μισθώσεις 108, 30. in medio vendere 59, 20. 32. [24, 36.] =
 permittere, relinquere negotium peragendum ei, cujus est id
 peragere. τὸν μιᾶρον τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι A. 129, 13. θά-
 νατον τῷ μηνύτῃ δωρεὰν ἀπέδωκαν 133, 26. = differentia signifi-
 cationis, quæ hoc in verbo est inter activum et medium apparet ex
 illa dictione πάντα ἀποδόμενος, ubi omnia tyranni peremti bona
 hastæ subjecta vendidero, τὰ ἡμίσεια ἀποδώσω τῷ ἀποκτείναντι.
 partem dimidiam pecuniæ inde redactæ dabo, ut rem debitam,
 ei, qui eum occiderit An. 13, 16. ὡς μὴ ἀναγκασθεῖς τὰ χρη-

μάτα ἀποδοῦναι tradere exigentibus, deposcentibus 13, 26. ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν virtutem avitam, quæ vobis a majoribus, velut sors quædam relicta fuerat, reddidistis, representastis, hoc quasi æs debitum diluistis ea præstando, quæ a vobis exspectabantur 14, 40. ἀπόδοτε πάλιν τὸ ψήφισμα restituite decretum, h. e. reddite ei pristinam vim alio decreto contrario debilitatam 22, 34. ἀποδίδοναι ἀπολογία. reo debitam dare facultatem defensionis 20, 28. = ἡ αὐτὴ τιμωρία ἀποδίδεται τοῖς ἀσθενοστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους L. 92, 3. εἰς τὸ δημοσίον ἀπέδοσαν 121, 41. εἰς τὴν βουλὴν referre ad senatum 104, 17. τιμωρίαν assignare, attribuere alicui poenam ut certam et propriam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque modo denegandam, repetat 92, 2. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ὑφ' ἡμῶν ἀποδίδεται τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζειν 94, 32. τῇ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες 197, 16. ἀπέδοσαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον. reddebant, *they delivered or gave back again the remainder to the public chest* 121, 41. οὐχ ὅπως σκυῖη ἀπέδοσθε. vendidistis, sectioni subjecistis 154, 36. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἀ οὗτοι τὰ μὲν ἀπιδόντο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον 129, 27. ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν, ἀποδοῦναι ἐμοὶ mibi reddendam 160, 24. δύο τάλαντα ἀποδοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita 185, 19. ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι 189, 9. οὔτε χρήσταις (creditoribus) ἀποδεδώκως 910, ult. πλείστου ἀποδίδονται. carissimi vendunt fr. 4. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ὁ παλαιός. ap. Suid. in παλαιόν. συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος (alii ἀποδοῦς) τὸ ἀργύριον (dona colligens et argentum renumerans) fr. 41. ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς fr. 45, 7. = ἀποδίδοναι τῇ πατρίδι τάλανθῃ καὶ τὰ δίκαια Ly. 150, 25. τὰ ὀφειλόμενα 150, 37. τὸ λοιπὸν 150, 38. τὰ τροφεῖα 154, 34. attribuere ut rem competentem 159, 31. ἀποδίδωκα τὸν ἀγῶνα defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui 169, 8. = ἀποδίδοναι (si bene habet ea lectio) sese offerre, ingerere, obtrudere, ἀπέδωκεν (sed rectius legatur ἐπέδ.) ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεῶρον D. 100, 37. τὸ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου. venditorum nullam dabat evictionem 95, 33. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν 105, 8.

ἀποδιδράσκειν] μὴ—ἀπὸ τούτων ἀποδράναι. refugere 91, 3. ἡμῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130, 5. οὐκ ἀπείδρα ταύτην τὴν στρατείαν 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare 1024, 14. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι 1478, 17. = ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω Æ. 61, 28. ἀποδράσῃ (in 2. fut. i. med.) 77, 35. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. = ἀποδιδράσκειν vel ἀποδράναι ἐκ τοῦ κινδύνου L. 105, 29. 147, 20. *ἀποδράσας (si bene habet) 105, 33.

ἀποδικάζειν reprehensione, culpa liberum, innoxium, legitimum, actioni forensi non obnoxium declarare, verbo, absolvere.

ἂ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελύουσι καταδικάσαι A. 147, 5.

ἀποδιοπομπεῖσθαι τὴν πόλιν L. 108, 4. ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον dixit Plutarchus in Lysandro. TAYL. sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἀρὰν, aut cum φαρμακὸν cohæret.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδοκιμασμένοις ἀρχειν λαχοῦσιν 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀποδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἑραστὰς 1402, 20. = reprobare Æ. 12, 3. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρὸν 84, 13. = I. [11, 43.] = ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγὸν L. 130, 33. TAYL. reprobare, ut indignum; v. c. sacerdotio 175, 34. = D. 106, 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568, 8.

ἀποδύειν A. 118, 8. = φάσκειν θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι L. 117, 6. TAYL. ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν fr. 45, 1.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγεννημένων τὰ πλείστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥάων γενήσομαι 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσιν ὑμᾶς 1255, 18. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἅπτε 1400, pen.

ἀποθαυμάζειν] ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος Æ. 13, 29. ἀποθαυμάζειν, majorem in partem mirari 16, 42.

ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis Æ. 14, 12.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν solis reservatum, ut proprium, et peculiare donum 1376, pen. = ἀπόθετος ὑμῖν φίλος ᾧ μιν εἶναι. carus inprimis, neque ad minutos quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus L. 113, 44.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσθε 99, 6. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. = γηραιὸς ἀποθανεῖν Æ. 20, 23. = * ὅτινα οὐκ ἔφην γε μὴ ἀποθανόντος αὐτοῦ A. 136, 23. = ἀποθανεῖν ἢ καμῖν νομίμως ἅπασιν κοινὸν ἀνθρώποις L. fr. 31, 4. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτῆσαι ibid. exempla hujus v. a Taylora annotata vid. in θνήσκειν, quo ille retulerat. = ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως iudicio populi condemnatus extremum supplicium pati Ly. 159, 29. τὰ πετεινά, ἃ ἐστὶν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νοστινῆς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν 166, 33.

ἀποθραύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἢ σὴ σαφροσύνην παρεσκεύακεν 1407, 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικία] ἀποικίας ἀποστέλλειν *Æ.* 51, 34.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν *canalem oppositis murimentis vel aggeribus occlusum* 1273, 6. 8. ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

ἀποινα ἀνόμεζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630, pen.

ἀποινα τινὰ ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemptionis 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἰδωσιν, ἀπέκασαν 798, 23.

ἀποκαλεῖν per contentum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438, pen. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582, 11.=contumelioso aliquo nomine, eoque crebro appellitare. ἀπεκάλεσε προδότας *Æ.* 75, 7.=An. 31, 10.

ἀποκείρεσθαι, lugere *I.* 47, 9 = ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμὴν *De.* 180, 3.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτε τὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 14. reservata erant, aut is sibi reservaverat. ὅτε ποτὶ τῶν ἀπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὂν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat 633, 26. ἐνδον ἀποκειμένος σῖτος sub claustris jacens asservatum, in horreo cellave, aut solario sepositum 1040, 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγὰς. superesse, patere semper, quoties iis indigeant 1263, 20.=ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, quas ipse servabat apud se jacentes in deposito *L.* 153, 45.

ἀποκερδαίνειν βραχία parum quid lucelli ex aliqua re auferre *An.* 17, 32.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα 687, 23. venale proclamare sub voce præconis. b) per præconem alicujus e. c. nominis, aut juris, usurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίου οὐ μόνον θέσθαι τοῦνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006, 21.

ἀποκινδυνεύειν ἐν τινι, in aliquo periculum facere *Æ.* 41, 42.= ἀλλ' ἀποκινδυνεύον τοῦτο *L.* 102, 24.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσδοον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam ejusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632, 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098, 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107, 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαι τι τῶν καταλειφθέντων 1110, 15. ἀπεκεκλείσμεν τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus præclusis 1260, 23. ἀποκλείων ἐνδον domi suæ obseratum tenens mœchum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359, 6.

b) ἀντίδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ—descendi quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, ut mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interversis persequi 841, 5.—ἀπέκλεισαν τὴν θύραν I. 60, 19. νόμος δ' ἀποκλεισμένης 85, 23.=ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ I. 93, 19.

ἀποκληροῦσθαι sub sortitione, seu iterata sortitione ad judicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἴτ' ἀπεκληρώθητε 778, 4. = ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείῳ Æ. 55, 35. = ἀποκληροῦν βουλὴν per sortes senatum cooptare An. 11, 19. = σιτοφύλακας ἀποκλήρουτε L. 165, 35. ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχεῶρεϊ ἄλλον (regem sacrorum) ἀποκληρώσαι 175, 33.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ βῆθυσιν 13, 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν Κερσὸβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere 655, 16. ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει 889, 17. b) ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου in latus dejectum, eversum esse guttum olei a torrente 1278, 24.

ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησία, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et stoliditate coronam enecat, aut aufugere cogit 564, 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην οὖσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57, ult. οὐκ ἀπόκησαν, οὐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497, 3. idem quod simplex ἐκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν secubare, h. e. per noctem a statione sua, praesidio, abesse 238, 10.

ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων, qui extra contubernium coëpulonum suorum alibi pernoctavit Æ. 45, 2.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός 1259, 23. = ἀπεκομίσθην φερόμενος ἐπὶ κλίνης οἰκάδα. referebar domum An. 9, 7.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res novæ, tabulæ novæ, veterum debitorum cassationes 215, 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων οὐ ψηφιοῦμαι 746, 24. = ἀποκοπαὶ χρεῶν An. 12, 7. Bankruptcies.

ἀποκόπτειν] οἱ ἱατροὶ ὅταν καρκίνον—ἴδωσιν, ἀπέκασαν, ἢ ἀπέκοψαν 798, 23. = μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἡπείλει Æ. 38, 11.

ἀπόκορημα πάντα τούτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, praecipitia, invia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem praesidorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis utantur, se vertat, undique septum video, et interceptum 793, 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλων ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131, 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι 1149, 9. = ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δαί μαθεῖν I. 83, 29. = ὁ ἀποκρινόμενος. defensor, factorum rationem reddens A. 143, 30. nam opponitur τῷ κατηγορῶν.

ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δίδωκεν I. 83, 33. = defensio L. ap. Harpocr.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύβομαι. non dissimulabo 73, 17. 168, pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύβομαι 762, 19.

ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυφάμενος πεποίηκε 723, 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121, 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιῶν, ἐξ ᾧ μὴ λειτουργήσης 1045, 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ᾧ μὲν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτονται, ᾧ ὅντως εἰσιν 1314, 22. = μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὀντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere I. 67, 34. 71, 4. = περὶ ᾧ ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι L. 110, 2.

ἀποκτείνειν] ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Αἰ. 38, 15. κλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta tyranni puta 87, 20. μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν 88, 31. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, ἵαν τινα ἑμπιστόντα ἀποκτείνῃ 88, 36. παρ' οὐδὲν ἥλθον ἀποκτείνειν, pœne occidissent 90, 24. = morte condemnatum supplicio afficere. οὐς δημοσίᾳ ἡμῖς ἀπαντας ἀπεκτείναστε I. 49, 25. = τὸ ἀποκτείνειν φασὶ μέγα κακούργημα εἶναι A. 130, 21. τὴν ἴσῃν δύναμιν ἔχει ὅστις τε ἂν τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ, καὶ τῇ ψήφῳ sive manu tu me perimas, sive sententia tua, ad exitum rei tantundem est 140, 23. = de accusatore tam acriter atrociterque reum insectante, ut iudices permoveat ad dicendam ei mortis sententiam An. 34, 7. 14. pari modo quoque et apud Græcos κατακρίνειν et apud Latinos condemnare usurpatur, pro efficiendo, ut quis condemnatur. = ἀπέκτεινα L. 101, 10. 136, 18. ἀπέκτεινεν 122, 15. ἀποκτείνει 138, 4. ἀποκτείναντα 136, 40. ἀπεκτένασι 116, 40. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι. ἀπεκτονέω 116, 19. ἀπεκτονῶς 105, 22. ἀποκτονούντες 137, 11. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. vid. p. 448. not. 3. ἀπέκτεινον 150, 19. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. TAYL.

ἀποκτινύναι] ἀπεκτινύνου L. 158, 35. ubi MS. ἀπεκτινύνσαν. TAYL. ἀνθρώπους ἀποκτινύναι περὶ οὐδενός ἡγούντο 120, 38.

ἀπολαγχάνειν abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere L. 101, 3. 5. ἀπολαχεῖν, sortem adire. ap. Harpocr.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum sit, et quod tu antehac habueris. ἂν τε λάβῃς accipiat pro dono, ἂν τ' ἀπολάβῃς recuperetis vestra 78, 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶω, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162, 17. ἐπιμαλῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστα ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932, 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολάβοντα 1366, 11. b) acceptum ferre, ut debitum, sive debitor eas ipsas res a reposcente accepit, sive alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδικὴν mulctam, quæ condemnato irrogata fuit 1155, 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193, 21. τοὺς τόκους 968, 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, ut jusjurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui præstat, ἀπολαμβάνειν, cui præstat, qui exigit τοὺς ὄρκους 59, 11. 234, 10. 678, 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἰκαδὲ 98, 24. = accipere, audire,

discere. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε *Æ.* 27, 36. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω, *videor mihi gratiam et præmium tulisse pudoris ejus, quem tota vita tuitus sum, omniumque pudenter a me honesteque factorum* 28, 21. λύτρα ἀπολαμβάνειν, *recuperare*, 29, 37. ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων, *repetere, exigere rationem, ut nos quoque usurpatius, to demand an account* 57, 40. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπαραβῆναι τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, *interceptus, septus, inclusus* 77, 9. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38. = *recuperare*. οὐκ ἀπέλαβον ἂν ἰδάνεισαν *I.* 55, 8. οὐκ ἀπολαβὼν τὴν προίκα ὅσῃν ἔδωκε 69, 30. 73, 16. 77, 36. = ἀπολαμβάνειν χρήα *æra debita redigere, to get in debts* *An.* 25, 20. τὰ γὰρ σφίτερ' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 10. *nil expressis verbis cautum sit de restituendis bonis, si quæ civibus Atheniensibus in solo extero essent, per bellum amissa, vel, quod malim, de debitis diluendis, quæ incolæ soli peregrini, ditioni Atticæ non obnoxii, apud ipsos, cives Athenienses, contraxissent. Of what avail to the Athenians was a compact, in which there was no stipulation, that the foreign merchants should be held or admonished by the authorities of each place, to satisfy such demands, as they (the Athenian dealers) had upon those foreign dealers?* = *accipere id quod tibi debeatur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους* *L.* 118, 16. χάριν 160, 35. = ἀπολαμβάνειν ἀργύριον, *aufferre, accipere, recuperare æs mutuo datum* *Ly.* 151, 3. = ἀπολαμβάνειν τῆς θεραπέας τὴν χάριν *De.* 180, 21.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81, 23. *abuti suam in rem eorum absentia, qui si adessent, repugnaturi sint. τῶν δικαίων jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere* 218, 5. τῆς σιωπῆς abuti silentio concionis malis suis consternatæ atque dejectæ ad declamandum et afflictis insultandum 579, 23. ἐξουσίας 681, 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας 717, 2. *cum accusativo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ.* 1174, ult. = ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, *tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere* *Æ.* 8, 38. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς δεδομένης ὑπ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, *abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium potestate ipsi a vobis data* 72, 15. = οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαῦσαι. *de tutore nequam, pupilli bona carpente* *I.* 63, 31. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐτῶν ἀπολαύητε. *ut ærarium vestrum inde fructum percipiat quam minimum* 89, 6. [17, 8.] = τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν *I.* 179, 40. ἀπολαύοντες τῶν τῆς πόλεως εὐτυχῶν 151, 9. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων *fr.* 2, 8.

ἀπολείπειν *deserere, ut uxor maritum. ἀπολειποῦσαν τὴν γυναῖκα* 865, 6. *et ut nautæ navem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τοῦ πληράματος ὄχλοντο τὴν ναὶν ἀπολιπόντες* 1211, 2. b) *reliquum sibi facere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει;* *quam omittit extremam contu-*

metiam? προσεύρου, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδ' ὅτι οὖν ἀπέλειπον 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἰδόντων οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes iudices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055, 19. ἂν τοῦτο τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσῃτε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083, 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνῃται διδάξαι 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312, 27. d) abesse. ἐπιστολῇ, ἣν οὗτος γέγραπεν ἀπολειφθεῖς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπρόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππου. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918, 19. = χωρίον—εἰ μὴ τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολειπεῖν Æ. 14, 13. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi 14, 41. ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγαστάτων, tibi reliquum facere aliquid facinorum flagitiosissimorum, quod non sis ausus 15, 23. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας, expers, exsors largitionis esse, partem ejus nullam ferre 74, 41. = οὐδὲν ἀπολείποντες τῆς δυνάμεως nihil sibi reliquum facientes I. 36, 2. ἀπέλειπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἣ τελευταίησαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ 38, 35. 41, 25. 45, 43. ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλειπον. scil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram 51, 34. = ἐμοὶ μόνῳ ἀπολειπόμενον, qui superstes quidem patri, verum nihilominus solus, desolatus sum, utpote ab adiutoribus desertus A. 112, 3. τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλειπον 117, 4. = ἀπολείπειν τὴν πατρίδα An. 30, 29. de uxore maritum deserente 30, 43. = ἐμοὶ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν ἑμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a scientia dedecorum meorum, me oblatam mihi contumeliam prorsus ignorante L. 93, 6. ἀπολείπειν τοὺς διώκοντας magno intervallo pone se relinquere 190, 37. ἀπολειπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾷτε 141, 2. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη 160, 7. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπομένη 160, 16. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡγτινοῦν ἀπολειπεῖν δίκην omittere, non exercere, ἥτινὰ τις παρὰ τούτων βούλοιο λαμβάνειν 127, 45.

ἀπόλειψις desertio, ut uxoris a marito discedentis 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπέ-

λειψίς ἐγγράφη 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἀρχοντα ἀπεγράφεοντο. Denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίνεται. plurimi milites deserunt ordines suos 1209, 26. ἀπόλειψις ἡμολ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me 1211, 14. πόσῃν δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214, 2.

ἀποληρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε 398, 20.

ἀπολις] ἀπολιν μὴ με ποιήσῃτε 1320, 22. = extorris A. 117, 21. = μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπολίδας ποιήσῃτε L. 161, 16.

ἀπολλύνειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, pessumdare. οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὡν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασπέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δοξαν χρηστὴν 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαλεκότες 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύνειν νομίζοντες, ὃ τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται 118, 17. οὗς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174, 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολυμένους 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262, 19. προδότης τρίς, οὐχ ἅπαξ ἀπολαλέναι δικαίως 374, 27. = μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? Æ. 14, pen. τὴν μόνην καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας, filiam unicam 64, 40. ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν 73, 7. οὐ κηλειῖσθαι φησι τοὺς ἀκρουαμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18. = ὁρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον I. 59, 16. ἀπολώλει ἡ οὐσία 60, 5. = ἐπειδὴ ἔγνω ἀπολούμενος An. 21, 31. ἀπολέσαι κύριοι. quorum sententia satis valet ad supplicium extremum homini consciscendum 30, 12. = mulierem corrumpere, pellicere ad stuprum aliaque flagitia orationis insidiis et consuetudinis turpitudine L. 92, 26. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι 156, 41.

Ἀπόλλων προστατήριος 531, 8. ἀγνιεύς 531, 9. ἀποτρόπαιος 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρώος ἐστὶ τῇ πόλει 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρώου ἦγον, εἰς τᾶλλα ἱερά 1315, 15. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίους ἀπολογουμένου 227, 13. ἀπολ. τὸ δμολογοῦμενον excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὃ τι ἀπολογησεται 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπελογεῖσθαι 407,

pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν καταφύοντο 1052, 25. = ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις *Æ.* 10, 28. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, *depellere a se criminationem legum temeratarum* 83, 20. = οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα (*scil.* ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου) ἀπολογεῖται *A.* 124, 19. ἀπολογησάμενα τὴν προτέραν (*scil.* ἀπολογία) 131, 2. = ἀπολογεῖσθαι οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους *An.* 13, 31. = ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακίᾳ—*L.* 196, 35. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροῶσθε, ἔλαττον ἔχειν 152, 13. οὐκ * ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφοτέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέραν κατηγορεῖν τολμῶσι 163, 27. ἀπελογησάμενα ἔργοις 164, 25. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσαν 165, 10. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μάλλον, ἢ τοὺς ἀδικούντας σάξιν κυρώσθαι 186, 17. = ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ *D.* 96, 22.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [*id est* κἂν] τῇ ἀπολογία, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι χρῆσθαι 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365, 25. ἀπολογία δίκαια καὶ ἀπλῇ *hæc est*, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404, 22. περὶ ὧν ἡμεῖς δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὐρήσετε *eadem argumenta*, quibus *criminationes ejus evertam* 979, 23. ἀπολογία ποιήσεται, ὅτι—*sui purgandi causa hoc afferet* 1201, 25. = εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία *Æ.* 12, 27. μηχανασθῆναι τινι τὴν ἀπολογία 13, 24. προδιήγησις τῆς ἀπολογίας 16, 30. παραχωρεῖν ἀπολογίας 17, 9. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας 25, 25. ἀποστῆναι ἀπολογίας 28, 24. φέρειν εἰς ἀπολογία 58, 36. ὑπερπηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογία 82, 29. ἀπολογία διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, *ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende* 88, 20. = ἀπολογία ποιεῖσθαι *I.* 62, 29. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογία ἦδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων, *id est* ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας 87, 16. = τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι *A.* 122, 37. ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας 122, 43. = ἀπολογία dicitur *judex* ἀποδιδόναι *cum reo defensionis copiam facit* *An.* 29, 28. = ὅν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογία ποιοῦμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀμαρτημάτων *L.* 142, 22. ἀναφέρειν τινι τὴν ἀπολογία conferre *culpam suam in alium, eoque se purgatum ire* 127, 32.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπολογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῶν πεπραγμένων 347, 15. *Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολόγησ.* *Est hoc verbum, pro agere, referre, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.* = ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπολογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ *Æ.* 57, 23. *rationes reddebat.*

ἀπολογισμὸς, ratio reddenda. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἰδικάζετε *Æ.* 89, 8.

ἀπολοφύρεσθαι ἑαυτὸν *An.* 21, 35.

ἀπολύειν] *absolvere, abluerē, detergere.* οὐκ ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην 471, 10. ἀπολύει τῆς αἰτίας 1191, 7. ἀπολύει τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων *in judicio capitis absolvere principes rerum ge-*

rendarum 1439, 26. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε 99, 3. τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι 191, 11. 1438, 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα 226, 26. πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι se purgare ad juniores actis iis, super quibus contenditur 242, 13. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπειυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τούτους τῶν ψήφων 593, pen. 899, 24. = ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις Αἲ. 17, 15. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι 28, 10. ἀπολύειν, absolvere, de iudiciis, impunes dimittere 84, 33. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν 90, 1. = vendere. *to allow a property, which has been previously pledged, to be bought out and out by the person who had the mortgage on it.* ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν I. 59, 32. = ἀπολυομένης πάσης τῆς ὑποψίας. diluta, refutata A. 115, 20. ἀπολύετε τῆς μιαρίας 119, 12. τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένων dilutis, purgatis 129, 8. ἀνδράποδα Θραξίν ἀνθρώποις ἀπολύσαν. venditurus 131, 39. οὐκ ἔστιν ὅποι τις ἂν ἀνενεγκὼν ἀπολύσαιτο, sese culpa purget 140, 6. εἰ δέοι ἀμαρτεῖν ἐπὶ τῷ δικάζειν, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι sontem absolvere, ὁσιώτερον ἂν εἴη τοῦ ἀδίκως ἀπολίσσαι 140, 12. ἀπολύσαιο τὴν αἰτίαν 142, 7. = ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν μεῖζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας purgasti, defendisti L. 136, 44. ἀπελύσατε τοὺς παρόντας 159, 43. = ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων Ly. 157, 37.

ἀπολύσιμον αὐτῶν μηδένα μᾶλλον εἶναι ἢ καταλήψιμον. in horum neutro locum absolutioni magis esse quam condemnationi A. 129, 4.

ἀπολυτροῦν e custodia dimittere pro dato redemptionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἑνέα 159, 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori sordes 313, 17.

ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεσάμεθα. controversiam nostram pugna disceptavimus L. 98, 32.

ἀπομιεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν Αἲ. 75, 3.

ἀπόμισθος miles, cui aut stipendium non solvitur, cum debetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia præhente. ἀθλίων ἀπομισθων ξένων* ἤττηται ὁ στρατηγὸς 53, 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ Τιμοθέου 671, 1. a Timotheo absolvitur a militia mercenaria. = ἀπόμισθοι, mercede fraudati L. ap. Harpocr.

ἀπομισθοῦν] mercede oblata, sponsa, ad aliquam operam præstandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν vicomagister mercede conducito aliquem, qui jacentem humo tollat 1069, 20. = fundum elocare L. 109, 10.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν præfationem orationis ἤρξατο, ἣν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345, 10. ὅσοις πατρικᾶς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε 1479, 9. = ἀπομνη-

μονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, servate vobis hoc mente memori in illam diem, qua vobis licebit, poenas ab iis repetere *Æ.* 15, penult. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον, memoriter recitare, afferre e memoria depromptam legem 56, 7. 61, 36. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, mementote illis sic occurrere 60, 24. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργήν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci 66, 1. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκείνο, promte, libere, nulla cum hæsitatione, quasi memoriter recitantes occurrите ei sic 83, 39.

ἀπομνύναι jurejurando inficiari, ὡς οὐκ εἶρηκε ταῦτα 553, 23. ἂν ἀπομόσῃς jurejurando confirmaveris vera esse τάναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς, per caput filiæ 860, 2. = ἀπόμνυσθαι *Æ.* 10, 11. ἀπόμνυσι, idem quod simplex ὄμνυσι, jurejurando confirmat 20, 27. = *ἀπόμοσεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδικῶς ἀπολλυμένους. jurejurando meque, ipsumque semet crimine liberavit, affirmans, si criminis hujus ergo tollamur, per nefas nos esse interituros *A.* 134, 15. = inficiari cum jurejurando, ut siquis aliquem filium esse suum juratus neget *An.* 16, 42. = *L.* 146, 8.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἐκίστοις ἀπένειμε, ταύτῃ χρηταί 297, 20. εἰ δ' ἄρα εἶδει γενέσθαι, καὶ τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε 1447, 26. = κατηγορίαν ἀντὶ τιμαρίας τῇ πόλει ἀπονέμουσι *A.* 142, 23. = ἀπονέμετε τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς *Ly.* 154, 23. = ἀπονέμειν τῇ γνώμῃ (propensionī animi) πλέον ἢ τῷ δικαίῳ *D.* 97, 14.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονόνημένοι γένοιντ' ἂν 363, 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἐστίν, οὐδ' ἀπονόνημένος ἄνθρωπος 1063, 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγῆται, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἢ τούτου πολιτεία 779, pen.

ἄπονον χάριν τινὶ διδόναι gratiam indulgere indulgenti haud molestam *An.* 22, 26.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περισφόμεθα 219, 3.

ἀποπειρασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης *An.* 14, 13.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πεισομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072, 19. de iudicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστάς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167, pen. εἰς τὰ Παναθήναια φῆσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captivos 394, 3. de marito uxorem a consortio secum ablegante, repudiante. εἰάν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362, 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372, pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον initio quidem eos contempsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257, 20. = οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε

τοὺς νῦν ἐπηρμένους *Æ.* 87, 24. *relegare* 89, 39. = *relegare*, *rebus infectis rursus discedere jubere*. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψε *I.* 36, 34. 41. 37, 29. = ἀποπέμπειν *φαρμακὸν* *L.* 108, 4. *Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας*, ὅταν μὴ ἀποπέμψαμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. *nisi mittamus statas aeris debiti pensiones* 185, 18. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα 908, 7.

ἀποπέμψις *repudiatio*, *relegatio*, *ut uxoris e domo atque convictu mariti*. τὴν ἀποπέμψιν τῆς ἀνθρώπου 1365, 12. = ἀποπέμψεως. *scil. δίκη. actio repulsionis* *L. ap. Poll. VIII. 6.*

ἀποπεφασμένως *disertis*, *planis*, *expressis verbis*. *vel aperte, palam*, *in publico*, *ut alii malunt reddere* 1367, 27.

ἀποπηδᾶν *resilire*, *id est, celeriter auffugere*, *e conspectu se proripere*. καὶ ἀναγκασθῇ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως 411, 14.

ἀποπλανᾶν *τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως* *Æ.* 79, 6. 81, 11.

ἀποπλεῖν *proficiisci in nave*, *abire*. ἔστι γὰρ ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐβίη 932, 17. *referri*, *repetere domum in nave*, *vel cum classe* 568, 14.

ἀπόπληκτος *vecors*, *demens*. οὐχ οὕτως εἰμι ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος 561, 10. μὴ γὰρ οἶσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912, 10.

ἀποπνεῖν *θυμὸν* *Ly.* 162, 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403, 17. *διαμαρτῶν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι*, ἀπεπνίγη 883, *pen.*

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον *nescio*, *neque possum comminisci*, *quid tandem possitis agere*, *aut instituere novum*, *nondum ausum*, *si aperte bellum mecum geratis*, *qui istaec in pace audeatis* 160, 2. ἀπορούμενος ὑποδέξασθαι αὐτοῦς. *non habens*, *qui eos exciperet* 1190, *pen.* ἔνδεεις ἦσαν ἀπάντων καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας 1380, 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι. *si vero rationem non invenis me vexandi* 581, 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ *non desunt quidem, quæ dicam*, *multa* 657, 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759, 16. πολλὰ τοῖνυν ἀπορηθαίσι περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕναστον ἐξελεγχόμενος 830, 2. ἀλλ' ἔκαρα σε ὡς ἠποροῦ 1203, 16. = ἀπορεῖν εὐχαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ *Æ.* 22, 41. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις 45, 28. ἀπορῶν δ' τι χρῆσταιτο αὐτῶ 66, 28. = τὸν δικαίον τι πράττοντα οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθύς λέγειν *I.* 83, 30. = ἀποροῦντες μεταπεῖσαι αὐτοῦς *L.* 115, 2. *TAYL.* *cum eos nullo modo possent a proposito deducere*. ἀπορεῖν τοῖς περιστερῶσι 193, 36. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει 110, 21. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἡύρει. *ad classem expediendam*, *milites et nautas conducendos* 153, 39.

ἀπόρθητος *Æ.* 25, 39. = μόνοι οἰκοῦντες ἀπόρθητον καὶ ἀτελίστητον καὶ ἀστασιαστον *L.* 914, 16. = ἀπόρθητος νομιζομένη εἶναι *Λακεδαιμονίαν χώρα* *D.* 99, 27.

ἀπορία defectus, inopia, seu numerum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407, 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη 1185, 2. ἀπορία πολλῇ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191, 8. in plurali crebro usurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386, 15. 1123, 25. 1311, 27. = ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ, hæsitatio in dicendo, cum dicenda oblitus es, et quæ dicas, non invenis Æ. 33, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10 = διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat I. 69, 31. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν 85, 19. = διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος propterea quod homicidam, ignorantes, indicare nequeunt A. 119, 27. = εἰς πέναν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην An. 18, 42. ἀπορία ἀνδρῶν, defectus virorum, cum urbs incolis parum est frequens, pæne desolata 19, 23. = τοῖς τοσαύτας ἀπορίας καθίστασι L. 185, 24. = ἀπορία in plurali. τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ἐνιδίξειν D. 95, 42.

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γυγνούῃ βοηθείᾳ τοῖς ἀποροῖς φρονούμεν 141, 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς ἄπορους τῶν Ἑλλήνων 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἅλι τοὺς ἀπορωτάτους 182, 23. τοὺς ἄπορους τῶν πολιτῶν ἐκπρίβουσι 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνευκα τὰς τηρηραρχίας 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα) nomina quæ redigere sit arduum 1209, 7. = τὰ ἐκείνου (scil. πράγματα) παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα I. 87, 37. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti 88, 2. = μὴ ἔμοι νόμιστε τὸ ἄπορον τοῦτο. negotium hoc arduum et inexplicabile A. 137, 12. = ἄπορος ἀγὼν L. 108, 25. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξει 108, 29. ἀπορωτάτος κίνδυνος. certamen forense inprimis impeditum et inexplicabile 111, 38.

ἀπορραβυμὲν præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid 108, 21.

ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῃ ἀβρόχῳ Æ. 31, 5.

ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615, 10. 755, 15.

ἀπορρηγνύναι] ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν Æ. 64, 3.

ἀπορρηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόρρησις, interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόρρησιν. contra expressam obnuntiationem 902, 25. = τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως I. [24, 37.]

ἀπόρρητος] ἀπόρρητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἓνα ὄντα κυρίου καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρητῶν, tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt 10, 10. τὸ θροαλούμενον ἀπόρρητον arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους, infanda, fœda dictu et auditu 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόρρητα convicia

mutuo ingerentes turpissima quæque 1335, 5. τὰς ἀπορρήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ γονὰς 563, 1. τὰ ἀπόρρητα οἶδεν 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κυγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776, 17. τὰ ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμῆσεως ἄξια εὐρήκατε 1467, 15. ἐλ-
 γγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας arcana status, latus nudum reip.
 aperit 805, pen.=φασκεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μαιζώνων (scil.
 πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα Æ. 44, 4. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρή-
 των 67, 22. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόρρητον 67, 25.=ἐν ἀπορ-
 ρήτῳ συλλαμβάνειν τινὰ, *to seize upon a person secretly, silently, without any noise* An. 7, 5. ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγ-
 γέλλειν arcana prodere non temere efferenda 20, 6. ἐν ἀπορρήτῳ
 ἴσασι. ipsi quidem sciunt, verum sub fide silentii servandi 22,
 10. ἀ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα. id est. κρύφα, vel, ὡς
 ἀπόρρητόν τι 22, 24. ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἶόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν 22, 16.
 =ἀπόρρητα de Cereris religionibus L. 107, 38. in jure 116, 22.
 in rebus politicis 126, 25. 131, 34. τὰς σπονδὰς ἀπορρηθῆσεσθαι
 165, 28. si lectio sit sincera. TAYL. sincera utique est. Sed locus
 hic non erat huc referendus, quo nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν.
 οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἔνεκα ποιοῦνται τὰ ἀπόρρητα 126,
 5. ἐν ἀπορρήτῳ μὲν 131, 34. ποῖα ἀν ἀπόρρητα τηρήσαι, ὅς οὐδὲ
 τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἔξισσε 189, 37. οὐδ' εἰ τι ἄλλο τῶν ἀπορρή-
 των ἦκουσα. proborum ex illo genere, quæ leges nolunt cui-
 quam ingeri 116, 21.=δι' ἀπορρήτων sub fide silentii ἐξήγγειλα
 τοῖς Ἀθηναίοις Ly. 158, 26.=ἀπόρρητοι διαθῆκαι D. 91, 20.

ἀπορρίπτειν] οὐκ ἀπεριμμένους, abjecti, contemti 242, 3. ὅταν
 ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτεται 792, 25.

ἀπόρας] δεινῶς καὶ ἀπόρος *ἔχοιμι περὶ τοῦ πράγματος. *I should
 succeed but ill in this matter, and not know how to help myself*
 A. 111, 35. ἔτι ἀπορατίρας διάκειμαι, multo minus invenio,
 multo etiam magis ambigo, πῶς χρὴ ταῦτα ὑμῖν ἐρμηνεύσαι 121,
 17.=ἀπόρας ὑμᾶς διαθείη L. 130, 37. μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρας δια-
 τεθέντας. ad incitas redactos 151, 24.

ἀποσαλεύειν ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσα-
 λεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24.

ἀποσβεννύειν] ἔφρασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι L. 93, 2.

ἀποσκεδαννύειν] ἀντιπάλων ὕβριν ἀποσκέδασαν 32, 9.

ἀποσκεινάζειν demoliri τὴν ὁρόφην Ly. 166, 9.

ἀποσκήπτειν (scil. τὴν ὁργὴν) sævitiam animadversionis in ali-
 quem convertere Æ. 27, 20.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας 845, 18.=ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ
 τῆς ἀπολογίας Æ. 25, 25.=ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀπ-
 εσπᾶσθησαν L. 154, 37.

ἀποσπένδειν] ἐπεὶ δὲ ἀπέσπεισαν. ut defuncti libationibus erant,
 vel defusa humo libatione A. 113, 29.

ἀποσπογγίζειν. spongia abstergere A. 134, 36.

ἀποστασίον] ἀποστασίῳ ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti
 patroni. ἀποστασίῳ ὄφλουσαν ἀπέδοσθε vendidistis 790, 2. Li-
 berti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent,

licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid. = ἀποστασίου L. ap. Poll. VII. 4.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων cum quis ipse alteri de bonis suis cedit 386, 12. = πρὶν τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι A. 138, 16.

ἀποστατεῖν] ἀρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς 488, 25.

ἀποστέλλειν] ὥς ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero 1154, 16. 21. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu soluerint 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἀπαντᾶς ἀπέστειλα 252, 7. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεσι ἀποστέλλειν 256, 14. = μὴδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστέλλεσθαι Æ. 3, ult. ἀποικίας ἀποστέλλειν 51, 34.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων τινὰς ἀποστερεῖν, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτοὺς 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἡμᾶς ἀποστερῆσαι γλῆχεται 297, 4. εἰάν τις ἐκὼν παρ' ἐκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, defraudet, reddere recuset 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it 1185, 10. = ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. = ἀποστερεῖν ἀπαντᾶς τῆς ἀμφισβητήσεως I. 62, 12. 64, 8. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσαν 73, 46. περιορᾶν ἀποστεροῦντα οὐ ραῖδιον 107, 13. = ἀποστεροῦμενος μὴδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς. ipsa adeo exclusus opportunitate, vel copia, meas clades ad vos deplorandi A. 119, 23. τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ 123, 45. οὐκ ἀποστερῶν ἑμαυτὸν οὐδενὸς τῶν εἰς τὴν πόλιν. nullam partem meorum erga rempublicam officiorum defugiens 138, 28. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. jus mihi debitum denegans, memet eo defraudans 141, 2. = οὐκ ἀποστερεῖσθε (scil. τούτου τοῦ ἀγαθοῦ) εἴ τι ἐγὼ ὑμᾶς δυνήσομαι εὖ ποιεῖν. nolite vosmet ipsos eo bono privare, si quod ego bonum in vos conferre potuero An. 19, 25. μὴθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε 19, 28. = ἀποστερεῖν διακοσίας δραχμὰς L. 98, 32. = τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα D. 97, 17.

ἀποστερήσις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλάσιας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλάσιας 735, 5.

ἀποστολεύς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη 262, 18. - προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολεάς 1146, ult. = οἱ ἀποστολεῖς erant immunes a militia Æ. 52, 2.

ἀπόστολος classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem

emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis 30, 5. εἰς ᾧ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑπερρίζειν τῶν καιρῶν 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἡμῶν 262, 15. διακαλύοντι τὸν ἀπόστολον 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιέσθαι 1208, 7. = L. 153, 40. 155, 36.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum revocastis 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀποστράφητε aversati sitis 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν detorquere 406, 4. ἀποστραφομένης τῷ χεῖρι 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν dehortatus est, ἢ διεκάλυπεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γενήνται 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψαι οἱ θεοὶ 1491, 3. = fortunam quam οὐτ' ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς οἶδ' ἢ ἀποστρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι. (id est ὥστε μὴ γενέσθαι) A. 143, 16.

ἀποστροφῇ] κατέπηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφὴν carentia perfrugio, receptaculo 42, 22. ἐνούσης οὐδαμῆς ἔτι ἀποστροφῆς 702, 26.

ἀποσυλᾶν I. 54, 2.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit 801, 14.

ἀποσφάττειν supplicio afficere L. 137, 11. 130, 13. ΤΑΥΛ.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interposito septo. ἀποσχοινισμένοις πᾶσι τοῖς δικαίοις 778, 16.

ἀποσώζειν] ἀποσώθη ἐν τῷ λέμβῳ e mari in continentem servabatur in vivis 910, 11.

ἀποτάττειν deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι 238, 8.

ἀποτελεῖν perficere, effectui dare An. 20, 7. 22, 25.

ἀποτίμναι] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάναν 175, 25. = γλῶτταν ἀποτμήσεις Æ. 24, 32.

ἀποτίσαι] τῷ δὲ χρόνῳ ἢ λθ' ἀποτισομένη 422, 12.

ἀποτιθέναι] ραθυμίαν ἀποθέσθαι 101, 6. ἀβελτερίαν 140, 9. ἀποτιθέναι asservare, to have, or take in keeping 1193, 10. = τὰς δωρεὰς εἰς βελτίαν σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀποθέσθαι Æ. 90, 4. = οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτιθένται τὰς τιμαρίας L. fr. 31, 3. = ἀποτιθέναι εἰς τὸ δεσματοῦν Ly. 164, 2. = εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον; cuinam tempori reservabitis D. 94, 6.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλείονων ἢ οὐσία ἀποτετιμημένη (legally valued, seu potius, mortgaged) ἢ χρημάτων 262, 4. τὴν προίκα; ἢς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod 865, 4. in place of the dowry he had got the estate registered to him, as a property which was equal in value to the dowry, and by means of which he could assure himself of its repayment, and feel that he had something to

come upon. ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata equivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871, 19. 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἔα διαρρήδην εἰς αὐτὸς ἀποτίμησεν, εἶναι δίκας 1030, 4. ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *I procured myself a legal mortgage on the house for the ten minæ, which I had to advance to him* 1029, 19. = ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων I. 108, 29.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπυομένοις καθιστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπυόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisfactionem pro tutela male gesta repetere possint 866, 3. ἀποτίμημα καθιστῆται τῷ παιδί *was valued to him as ready money, and pledged for the payment* 1187, 20. = a mortgage, a pawning of an immoveable, a dead pledge. ἀποτιμήματα κατασταθῆναι I. 59, 46. = L. ap. Harpocr.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν 841, 7. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024, ult. ὃ τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι solennis formula in estimatione litis. quæ poena corpore toleranda, aut quæ multa seraria luenda 523, 2. = ἀποτίσάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. vid. ἀποτίνυσθαι = ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα I. 47, 27. = μεγάλας ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα A. 117, 34. = ἀποτίνειν ἔτοιμος ἢν χρήματα L. 94, 26.

ἀποτίνυσθαι] ἀποτίνυται, ulciscitur Æ. 73, 8.

ἀποτολμᾶν, audere, sustinere Æ. 9, 36. ἀποτολμᾶν λέγειν 72, 17. 76, 24. = audere facinus, idem atque simplex τολμᾶν L. 110, 41.

ἀποτόμως præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὕτε καλῶν, οὐτ' αἰσχυρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402, 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abstertere, prohibere 217, 22. poenarum severitate 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἑξαμαρτάνειν μέλλοντας 606, 8. οὐκ ἀποτρέφομαι (scil. τοῦ λέγειν) haud dubitabo dicere. absterre me non patiar, quominus dicam 700, 11. ἢν οὐκ ἔστιν ἀποτρέφαι τοῦ τέλει εἰπεῖν 1397, 2. ἵνα δείξας ὃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν 1431, 19. καὶν ὑμῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέφομαι λέγειν 1434, 12. = ἀποτρέπειν τῆς ἐπιθέσεως A. 118, 37. ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου 113, 4. ἀπετρέποντο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδου 133, 17. = ἀποτρέπειν τῆς γνώμης An. 26, 12. = ἀποτρέπεσθαι a cœpto desistere L. 97, 32. ἀποτρέπειν τοὺς ἑξαμαρτάνοντας sc. a delinquendo 124, 37. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἀποτρέπειν 158, 14. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονήτων ἀπέτρεπε πάντας 158, 34. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέψει τοῦ τιμαρῆσθαι 182, 32.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριφώμεθα 12, 19. = ἀποτρίβεσθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, amoliri a se, refutare Æ. 25, 29.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίω 531, 26.

ἀποτροπή τῶν τοιούτων λόγων, ratio ejusmodi sermones avertendi, excludendi e judiciis Æ. 82, 31.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἀχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν 295, 3. γνώμη διαμαρτῶν ἀποτυχεῖν 716, 3. ἀπέτυχε τούτου 1053, 20. ἂν μὴ τύχη ἂν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθῆσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχῶν cupita et sperata haud consecutus 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας 1379, 14. = cladem accipere Æ. 66, 18. ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως, excidere proposito 66, 40. ἀριστείων ἀποτυχῶν 84, 16. = ἀποτυγχάνειν κρίσει. causa cadere D. 101, 16.

ἀποτυμπανίζειν fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνω μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσει 126, 17. παραχρῆμα ὥς δεῦρο ἐπατήλητον ἀποτυμπανισμένους 383, 16. = L. 135, 9. 136, 8. 10.

ἀποτυχία cum coeptum aliquod exitum sinistrum sortitur, secus atque tu volueras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέψαντες detorquentes infortunia, in quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum D. 94, 6.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hostem declarare 160, 27. Φωκεῖς ἐκσπόνδους ἀπέφηναν 395, 26. ὁμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1042, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455, 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων in ærarium intulit, aut a Rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit 480, 11. 481, 9. ἑνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε in indice acceptorum retulit. *he put to my account as something which he had received and had to account for to me* 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθέκας proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826, 13. χρεὸς οὐδὲν ὀφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχρατῇ νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀποφαίνων τὸν πρῶτον πατάξαντα hunc aiebam primum mihi verbera infixisse 1265, 25. in medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφῆνασθαι 169, 12. ὁ σύμβουλος

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφαινομένου tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390, 7. ἀποφανῆσθαι ἔφη τὴν διαίταν εἰς ἄν, se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum 898, 18. 24. ἀπεφῆνατο κατ' αὐτοῦ ἑρμῆν τὴν διαίταν 899, 9. ἔφη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης. sententia jam pronuntiata 1265, 20. = reddere, efficere, præstare. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων Ἄ. 24, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. = ἀποφαίνειν θυγατέρα, ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam I. 41, 3. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus 58, 32. διαθήκας proferre, exhibere 47, 42. 50, 41. 52, 10. 76, 29. ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. hi non indicant 88, 30. = ἔνοχον τοῖς τοῦ φόνου ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα A. 126, 13. 26. ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν 132, 29. πλὴν τῆς αἰτίας ταύτης σαφιστάτην ἀπέφαινον 139, 19. 144, 34. ἀποφῆνασι (pro φῆνασι) καὶ ἐλέγξασι 142, 17. ἀποφ. θεράποντας τοὺς παραγενομένους servorum nomina edere eorum, qui rei gestæ interfuere 144, 28. τεκμήρια μὴ ἀποφαίνοιτο τοῖς μαρτυροῦσιν ὁμοία 145, 4. (nisi forte h. l. activum sufficiens est in locum verbi medii.) τοῖς λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίλω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα 145, 5. 147, 7. = γνώμην ἀποφηνάμενος ἐξανδραποδίζεσθαι An. 32, 6. = ἀποφαίνειν ὁμολοοῦσαν ἀντὶ στασιαζούσης L. 196, 29. ἑαυτῷ ζημίας 109, 31. TAYL. ἐπιπλα ἀπεφαίνοντο. were set down in the Inventory 154, 39. οὐδενὶ ὁλόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ οὐ δικαίως ἀπαφάνθη, aut non bona fide apud quæstores ærarii indicata fuisse 155, 28. παρ' ὧν ἂν κερδαίνασιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι 158, 28. ἀποφαίνοντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἑαυτῶν εὐεργεσίας 183, 4. ἵαν ἀπόφαινασι τοὺς φεύγοντας πάλοι πονηροὺς ὄντας 183, 9. ἀποφαίνειν indicare, deferre, εἴ τις τινα ὀδὲ τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν 186, 43. 187, 19. ἀπέφαινον (in ratione retulit expensum) ἑκακίδεκα δραχμῶν ἀρνίον ἱσθημένον εἰς Διονύσια 906, 2. πρόσδοτον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων 909, pen. = ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν—Ly. 149, 16. = ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit D. 91, 4. ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπανα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποκίφονται (declaravit) χρήματα ἔχειν κατ' ὑμῶν 92, 4. οὐτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὐτ' ἐμέλλησε 96, 25. ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν 97, 25.

* ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἵποιστο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio 899, 14. ἀπόφανσιν δοῦναι μοι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ. enumerationem, indicationem substantiæ suæ 1039, 2. 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπό-

φανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας) 1043, 11. ἀπόφανσις ἢ τῆς δίκης dies erat peremptoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur 1153, 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad praetorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243, 11. ἀπήνεχθη exhibebatur ejus nomen judici, ut sarrario debentis 542, 13. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332, 13. magistratui exhibere gestae a se tutelae, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptae sunt, reddere. *to deliver a letter* 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde summisses, vel abstulisses. πῦδα δικάκονον ὕδριαν ἀποφέροντα χαλκῇν ἄλλοτριαν ἡτημένην 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκιν ὁ Αἰσχρίαν, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκιν 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, ἀπενεγκῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμὰς 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repraesentare 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud praetorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commississes 1244, 14. = ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ὄρος Αἴ. 13, 37. αἰκέτας δημιουργοὺς, ἃν ἕκαστος ταῦτα δύο ὀβολοὺς ἀπέραρα τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀποφέρειν λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam ad Rationalem afferre, eique exhibere 56, pen. ἀποφέρειν τὴν γραφὴν, scil. ad judices, in forum 85, 2. 11. = *perferre*, quo oportet. vel pro simplici *offerre*. ἀπήνεχθη τὸ κούριον I. 58, 30. = ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τεθναὺς L. 121, 34. τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκῖν τοὺς ἱππεύσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel ut TAYLOR reddidit, *to bring in a list* 146, 10.

ἀποφεύγειν effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicium sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποφευγόντα 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ἃν ἀποφεύζονται τὴν νόσον, ἐπειδὴν δὲ τελευτήσουσιν αὐτῶν τις—308, 1. ὡς ἦσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξόμενος 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, αὐτ' ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἡμοί, vel ἀπαλύθη ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἡμοί ἐγκλημέναις 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἔτερος δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει 1117, 17. εἴ τι γε γραφὴν (in jus vocatum) ἀπέφυγε 652, 21. = I. 38, 21. = ἀποφεύεσθαι τὴν γραφὴν A. 115, 32. ἀποφυγεῖν τὰς διώξεις 118, 26. 123, 19. 37. = εἰ δ' ἀποφεύξομαι αὐτόν. si ex hac lite, qua is me exagitat, absolutus discessero An. 16, 17. = D. 97, 40.

ἀποφεύξις] ἐν τούτῳ μοι ἀξιούτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι. ob hoc me dignum censete absolutione A. 137, 13.

ἀποφθινύθειν] ἀποφθινύθουσι λαοὶ Αἴ. 73, 6.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072, 26.

ἀποφροῖταιν finem facere itandi ad scholam L. ap. Eustath. ad Homeri Il. Σ.

ἀποφορὰν δεῖν κομίζεσθαι pensionem menstruam mercedis annue aufferre An. 6, 11.

ἀποφράς] συνειστιάωντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. nefastorum L. fr. 31, 2.

ἀποφράττειν ἀπαντες καὶ προσικοδομαῖν εἰδόμεν 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν absolvi in iudicio 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remove. ἀποχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676, 10. 19. ἀποχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678, 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δὲ τινες τῶν νόμων τῶν χειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀποχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐδ᾽ αὖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονήθη) 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀποχειροτόνησι Μειδίῳ si plebs Midiam absolvisset 583, 7. ἀποχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri—τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *you declared the ship a lawful prize.* ἀποχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur 1187, 3. 1210, 7.=reprobare, vetare, interdicere I. 60, 4. 40, 43.=ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπὸ τινος ἐπιμελείας commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare D. 110, 12.

ἀποχρήναι satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη 688, 14.

ἀποχρησθαι abuti. τοῖς δ' ἐνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρησμένοι 215, 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, praetextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793, 14. 972, 26. διαφύγουσιν αὐτοὺς αἱ οἰκίται, καὶ ἄλλος ἄλλοσι ἀποχωρήσῃ 1155, 11. νυκτὶ δὲ τοῦτ' ἴσως τὸ αἷμα ἀποχωρήσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abecedens, vel dejectus 1260, pen.=aufugere Ly. 159, 42.

ἀποχώρησεν ταχέϊαν ποιῆσθαι Ly. 160, 3.

ἀποχωρίζειν de reliquo exercitu deligere τάξεις, αἱ τινες βοηθήσοις L. 147, 17.

ἀποψηφίζεσθαι latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. 1) probare, iudicio absolvere, innotem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφισασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere 407, 8. ἀποψηφισασθαι ὑμᾶς γυνόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine absolvisse 1383, 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀποψηφίζεσθε repudiastis oblatam conditionem, οὐ τὰ γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa est 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα suffragiis omnium reprobatum 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν

γραφείσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀποψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare 1302, 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ, qui me cœtu suo, communione sua, expulerunt 1316, 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίαν καὶ ὁμοπατρίαν, τῶν μὲν ἀποψηφισμένοι, τῶν δὲ οὐ. alios repudiarunt, alios minus 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum 1365, 19. = repudiare aliquem et e demo suo ejicere per lata ideo suffragia Æ. 16, 14. ἀποψηφίζεσθαι τὴν γραφὴν, accusationem rejicere, irritam, cassam, facere 86, 31. = ἀποψηφίζεσθαι ἃ — absolvere se in ejusmodi causa I. 54, 19. διὰ τί οὖν ἀξιόσις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποψηφίσασθαι 55, 30. ἀποψηφίζεσθαι τοῦ μάρτυρος τουτοῦ [28, 54.] = A. 139, 25. = construitur fere cum genitivo L. 106, 27. 107, 2. 139, 1. ΤΑΥΛ. absolvere. ἀποψηφίσασθε τῶν κατήλων 166, 19. = sententia sua aliquem a pœna liberare. νομίζειν χρὴ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφίσασθαι Ly. 169, 10. = decreto cavere, vetare ne quid fiat D. 106, 12.

ἀποψήφισις] πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀποψ. νομιμασάτην καὶ δικαιοσάτην A. 130, 20.

ἀπραγμοσύνη studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui 560, 22. 1329, 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλὴ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνηκος 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. εἰ δὲ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαίνομεθ' ἂν 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας, [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent] ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους 1342, 26. = A. 121, 12.

ἀπρακτος. irritus, infructuosus, inefficax, *wherewith nothing is to be effected or done to the purpose*. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν παλούντων γίνονται 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἀπρακτόν ἐστι τούτοις. id est ὑπὸ τούτων οὐ πεπρακται. Si quid horum ab his patratum non est 430, 14. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἀπρακτα per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἀπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere 1449, 7. = ἀπρακτόν οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος, partem corporis nullam habens, qua non abutatur ad æra merendum Æ. 31, 19. sed v. ἀπρατος.

ἀπραξία] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν, quid miramur, cœpta reipublicæ tam parum prospere succedere, nil effici magnis conatibus Æ. 26, 38.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909, 23. 914, 3.

ἀπρατος, ægre, parum vendibilis. ἀπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον he could not vend or put off his paltry commodities 910, 1.= ἀπρατον χωρίον rus emtorem non inveniens L. 108, 44.

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594, 23.

ἀπροικος] ἀπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014, 23.= I. 41, 2. 38.= θελόντων τινῶν πάνυ πλουσίαν λαβεῖν ἀπροίκους L. 153, 14.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκίτου σωτηρίας τυγχάνειν 672, 14. ἀπροσδοκίτον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνγχεῖν 796, 11.= τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκίτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν Æ. 72, 23.= A. 122, 19.= ἀπροσδόκητος αἰτία L. 108, 21.

ἀπροσδοκίτως ἦγον ἐξ ἀγροῦ L. 92, 35.

ἀπρόσκιπτος improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκιπτους ὀνομάζομεν 1232, 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίᾳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπαβολίαν ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμᾶς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuisset 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset 1251, 2. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniensi nullo utatur patrono 940, 15.

ἀπροφάσιτος promptus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquid aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. αἰτήτητον καὶ ἀπροφάσιστον θυμὸν 1396, 1.= ἀπροφάσιτος εὐνοια L. ap. Suid. in φαῦλον εἶρητ.

ἀπροφασίστως ἥδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιάδας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379, 16.

ἀπτειν incendere. Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμέταις Æ. 27, 7.

ἄπτεισθαι] Εὐβοίας ἤπτετο. tentabat 252, 4. πράγματος 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἄψασθαι τῇ χειρὶ 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπτόμενος 646, 10. οὐκ ἐβέλυσας ἄπτεισθαι τοῦ ἱερίου 1078, 21.= διατρίβων βελτιόνων ἄπτεισθαι Æ. 8, 21. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. ἐπειδὴ τὸ

δεινὸν ἦντο αὐτῶν 73, 30. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων, ad rem accedere 87, 35. = ἀπτομένους τῶν σφαγίων A. 130, 39. ἑμοῦ 146, 7.

ἀπαθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκείσε. illuc amoliri, detrudere 17, 8. a comitatu suo familiaeque abigere 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπάσασθαι 408, 22. = μὴ πάσχειν (scil. τὴν βίαν, vel ὕβριν, vel κακὸν) ἀλλ' ἀπαθεῖν (scil. ταῦτα) ζητῶν A. 128, 35. = ἀπαθεῖσθαι φίλους An. 6, 30.

ἀπαθεῖν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος Æ. 68, 1. = ἀπαθεῖν τοῦ λιμένος procul a portu in tota circum regione A. 132, 34.

ἀπωτάτω quam remotissime 675, pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες remotiores consanguinitatis gradu 1066, 26.

ἀρὰ diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτορκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιτορκίας ἀρὰν] οἶκαδε ἀπενέγκησθε 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget 489, 23. Solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι 1268, 25. = προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris sævis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, siquis hoc pactum violet Æ. 69, 11. = ἀρὰ et ἀρᾶσθαι] ἀρᾶσθαι pro ἐπαρᾶσθαι] τὰς μεγίστας ἀρὰς contra semet ipsum diras pronunciare quam atrocissimas An. 5, 17. = ἀρὰν ἀπάγεσθαι diras averruncare, hominem piacularem a se amovere L. 108, 4. = ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος D. 96, 10. ἀρὰς ποιῆσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν 107, 8.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἱρίδος χόλον 423, 5. = ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu Æ. 9, 20.

ἀργὰς cur dictus sit Demosthenes Æ. 41, 15.

ἀργεῖν] οὐκ ἐν αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μὴ τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38, 19. ἀργῆσαι φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo 819, 16.

ἀργία] ἔστι περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ βαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχεραῖντά ἐστι 1412, 21. = ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει Æ. 49, 39. = ἀργίας actio L. ap. Laert. in Solone.

ἀργὸς] τὰ τ' ἐνέργεια αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργὰ et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant 815, 15. = ἀργὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει Ly. 153, 28.

ἀργυρείον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα officinae metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρειων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα 568, 17. = ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις Æ. 14, 27. κατασκευάζεσθαι τι εἰς τὰ ἀργυρεῖα 15, 3.

ἀργυρεός, vel ἀργυρούς] ἐκπάματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔκινεν αὐτοῖς 384, 13.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν D. 95, 21.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυάνην, ἀργύριον προσ-
ενέγκης, οἴχεται φέρον καὶ καθέλκυσε τὸ λογισμὸν ἐφ' ἑαυτὸ 60, 6. τὸ
συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον ses a se collectum ad redimen-
dum caput et jus in foro standi 329, 13. οἱ δ' ὅτι οὖν ἂν ἀργυρίου
ποιήσαντες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366, 18.
subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item, ποτηρός ἐστὶν ἀργυρίου (subaudi
ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον
πάνυ πολὺ 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas sum-
mulas pecuniæ. aut quia ad multos respicit, a quorum uno-
quoque ille sycophanta æra exprimebat 782, 24. ἀργυρίου δίκας
ἐμοὶ εἰληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adver-
sus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me
aufferendis et extorquendis 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id
est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐκβεβλημένον] ἐκομίσατο ses a me aufe-
rebat id, quo a iudicibus multatus fueram 1162, 18. περὶ μὲν
τοῦ παρόντος ἀργυρίου 166, 1. et tota illa de repartitione ora-
tione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter di-
stribuebatur, pauperesque atque locupletes, e redditibus reip.
quæsitum. id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1. = κατα-
ψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, multæ pecuniariæ addici Æ. 3, 16. εὐ-
πορεῖν ἀργυρίου 8, 25. ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere
14, 24. τάλαντα ἀργυρίου 88, 10. = ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πα-
τράσοις. nescio quas minutas æris summas I. 35, 8. ὥς οὐ εὐπό-
ρησεν ἐκεῖνος τὰ ἀργύριον. procured, raised 64, 14. = ἀργύριον οὐ
πολὺ πραττόμενος An. 13, 29. ἀργυρίου τάλαντα δεξ διανεύμασθαι
17, 33. ἐκπορίζειν τινὶ ἀργύριον 21, 43. = ἀργύριον συμβάλλεσθαι
L. 101, 29. κατατιθέναι 102, 13. στάσιμον 117, 38. δόντες τῷ
ῤῥήτορι 136, 30.

ἀργυρεῖτις gleba argento foeta. Silver-ore 974, 28. ult.

ἀργυρολογεῖν τοὺς Ἕλληνας Æ. 76, 16.

ἀργυρόπους δίφρος 741, 6.

ἀργυρομάτα τι καὶ χρυσάματα ἔτι ἢν διδόναι L. fr. 50.

ἀργυρώτης] ἀντὶ τῶν ἀργυρωμένων δουλεύειν 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε καλύειν 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα
λογιζόμενοι segniter, ut homines faciunt commodorum suorum
incurii 100, 11. 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144,
10.

ἄρδην ὀλεθρος 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821, 25. 824,
4. = plane, prorsus Æ. 67, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιά καὶ πῶ-
λεις ἄρδην εἰσὶν ἀνθρωπασμέναι 73, 11. τὴν ἡγεμονίαν ἄρδην φέρον
ἀνέθηκε Ὀθηαῖος 74, 6. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (στ-

dinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. ἀρετὴν ἀνατετρο-
φῶτα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

. ἀρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum
ejus 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat 505, 10. in-
cendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627, 22.
quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ 642,
13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone
et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ 643, 9.
ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii
prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis 1018,
12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra fu-
nem circumductum 776, 20. ex hoc judicio cum infamia ex-
pulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter ver-
beraret 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege
reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud lice-
bat 1372, 8. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοον πρὸς τὸν δῆμον
ποιουμένης *Æ.* 11, 42. γράφειν εἰς Ἀρειον πάγον, ad Areopagiti-
eum senatum deferre 60, pen. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας
αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θα-
νάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. = locus insignis de Areopagitici senatus in
causis cædium auctoritate *L.* 94, 30. Areopagitis ὑπὸ τῆς πό-
λεως προστίτταται τῶν μοριῶν ἐλαίων ἐπιμελεῖσθαι 110, 43.

. Ἀρειοπαγῖται *Æ.* 11, ult.

ἀρέσκειν οὐκ ἡπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *she could not
conform to his mode of life, as what did not suit her* 1362, 11.
ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἔν τι τῶν ἀδυνάτων 1406, pen. οὐδὲ
πώποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρεῖσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ τι ἂν
μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγῶμαι 1438, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν
συμβουλευόντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον 1481, 4. = ἀρέσκον-
τας τῇ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ *L.* 153, 8.

τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι *L.* 141, 2.

ἀρετὴ] ὃ γῆ καὶ ἥλιος καὶ ἀρετὴ 269, 22. σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὃ καθα-
μα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; 269, 25. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ
λήματος. (subaudi ὑπὲρ) 322, 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιώ τιμᾶ-
σθαι 325, 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώ-
σατε 364, 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης
385, 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία 1394,
4. Arete, dea, numen persona quasi humana indutum. τοι-
οῦτος εἰ, ὅλος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἐρωτὶ γένοιτο. ut si quis filius
deæ Aretæ, seu Virtuti, e deo Amore susceptus, nasceretur
1407, 24. = παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν *Æ.* 16, 33. καλὸν
τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet peregrinas, id est, aliorum lau-
des imitari 25, 32. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε
27, 13. ἐγκωμιάζειν ἀρετὴν 75, 15. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρε-
τὴν κήρυγμα 75, 30. αἵματος ἡ ἀρετὴ ἀνιὸς γῆς 27. ἀγανοθέτης
πολιτικῆς ἀρετῆς 79, 29. ἀγανιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔχετε 79,
31. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ, nemo vobis hoc
laudi imputet. 82, 40. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκὼς 84, 15.

ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, hypocrita, homo impurus, virtutem simulans, affectans. *ibid.* τῆς ἀρετῆς ἄβλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur 90, 31. = ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν *An.* 14, 40. ἀξιοῦ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς ἑμοὶ σωτηρίαν γίνεσθαι 18, 36. οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἦδη τῆς μεγίστης ἐλεγχον ἔδοσαν. optimæ suæ erga vos voluntatis 19, 28. = ἀρετὴ τῶν ἔργων *L.* 193, 12. = οὕτως ἐσχον πρὸς ἀρετὴν *Ly.* 162, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ 162, 16. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγεγενημένην 163, 24.

Ἄρης] ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἄρηα *Æ.* 80, 11.

ἀριθμῆν] ἀριθμῆσι τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, οὐ δρεῖλαι δίκην δοῦναι 508, 5. ἠριθμῆσε Φορμίων τὸ ἀργύριον *he paid down* 1192, ult. ἠριθμῆθησαν αἱ ψῆφοι 1303, 1. = ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit *Æ.* 67, 39. = ἦς βῶν τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους *L.* fr. 2, 8.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγνύειν 618, 9. numerus minor interdum, non ante maiorem, sed post ponitur, non ascenditur, sed descenditur in numerando. τέτταροι γὰρ ἢ τρισὶ μῆσιν ὕστατον 987, 16. = γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, admodum senes *Æ.* 7, 36.

ἀριστα] στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἀριστα *Æ.* 49, 4.

ἀριστῶν prandere. ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παιδῶν ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἔπινον, ἐπειδὴν ἀριστήσασι τάχιστα, ἔλθιν τὴν ἡμέραν 1257, 9. = ἀριστῶν καὶ πίνειν *L.* 97, 23.

ἀριστεῖον] ἦν (Minervam æneam) ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν 428, 15. testimonium et præmium virtutis publicum, monumentumque mansurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime se gessisse et alios superasse 428, 15. ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id est symbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (scil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616, 3. ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων 1378, 5. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν βίον 1399, 2. ὁ δαίμων ἄλλω τᾷριστεία ἐδίδου 1399, 4. = ἀριστείων ἀποτυχῶν *Æ.* 84, 16. = ἀριστεία ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα *L.* 194, 35. = ἀριστεία *Ly.* 156, 40.

ἀριστερά sinistra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. τῆς ἐπαριστερά [scil. πλευρᾶς] εἰς τὸν Πόντον εἰσπλύνει μέχρι Βορυσθένους 926, 2.

ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις *Æ.* 47, 38.

ἀριστεύς] ἀριστεὺς ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος 1392, 4.

ἀριστίνδην αἰρεῖσθαι 1069, 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατιώτας 675, 17.

ἀριτος] πράττειν τὰ ἀριστα τῇ πόλει consilia capere et exsequi reip. saluberrima, agere, gerere, honestissima, præclarissima 254, 11. 310, 19. ὦν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας 300, πεν. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοι-

αὐτὴ μὲν καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας 311, 12. ὑποκριτὴς ἄριστος 329, 26. = διέγνωται ταῦτα ἄριστα τῶν δογμάτων An. 29, 42. inter omnes constat hæc esse optima.

ἀρκεῖν] ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχροῦς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6.

ἀρκοῦντως 813, 8. = ἀρκοῦντως εἰπεῖν μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν I. 69, 13.

ἀρκεύειν. virginem decennem Minervæ consecrare L. ap. Harpocr.

ἀρκτης] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθεισότηκει, excesserat ex orbe habitabili in partem orbis terrarum non habitabilem, et versabatur in regionibus extra (vel ultra) ursam positus Æ. 77, 19.

Ἀρκτοῦρος. post ortum astri Arcturi e Ponto enavigantes multo majus æs scænebre dabant, quam ante, in ratione, ut 300 ad 225. ob discrimina maris, quod tum sævire et tempestatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ' Ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσσωσιν ἐκ τοῦ Πόντου ἐφ' Ἰερὸν 926, 4. ἕως δ' ἐκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ Ἀρκτοῦρον [scil. ἐκπλεῖν εἰσθότων] ἐκ τοῦ Πόντου ἐγένετο 1212, 23. = L. ap. Harpocr.

ἄρμα ἐν ταῖς σάνισιν ἐνεγέγραπτο L. 176, 9. currus nota erat, indicium actæ militiæ equestris.

ἀρμόζειν et ἀρμόττειν] ἐμπέττωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἀρμόσει λέγειν 240, 2. οὐχ ἀρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμεν ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025, 4. ἀρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408, 20. = εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, πῶς οὐκ ἂν σοι ἀρμόττοι. sic, in optativo, ibi leg. est L. ap. Laert. in Socrate.

ἀρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγίς. paxillus Ly. 160, 34.

ἀρμοστής] τὰ κύκλα τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμοσταῖς 258, 6. δεκάτας ἐκεί τῷ ἀρμοστῇ κατατιθεῖς 740, ult. prædæ ex uxorum liberorumque vestrorum venditione collectæ decimas harmostæ dependens, h. e. prætori a Lacedæmoniiis ibi constituto. = ἀρμοστήν παραδεξαμένους Æ. 38, 14.

ἀρνεῖσθαι post se trahit inficiationem οὐ, vel μή. ἀνθρώπους μεσσωτοὺς, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὥς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι 124, ult. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνώνται, τί τῷ ἀδικούντι προσήκει 147, 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρεῖαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundæ 319, 24. ὥς οὐκ ἐκείνος ἐγώργει τὴν γῆν, οὐκ ἡδύνατο ἀρνεῖσθαι 871, 15. ἀρνήται τὴν διαθήκην neget testamentum unquam scriptum atque relictum esse 955, 10. = ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι A. 123, 12. = ἀρνεῖσθαι ὥς οὐκ ἀπίδωκα L. 100, 41. μὴ συγχάρῃσαι 100, 42. μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν (sub. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων) 166, 3.

ἀρνησίς] οὐδ' ἀρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392, 12.

ἄρνιον ἱσσημένον εἰς Διονύσια L. 906, 2.

ἀροτρεὺς βοῦς 531, 19.

ἀρούρ] οὔτως δὲ πυρὸς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ post stipulam terram arat ad triticum conserendum L. fr. 42. = ἀρούται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἀστὺ D. 93, 14.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος 307, 25. Hesychius exponit sic ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἀρπαγῇ] κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422, 9. = ἀρπαγαὶ γυναικῶν ἄλλοτρίων An. 30, 17.

ἀρπαγμα, furtum in republica Æ. 85, 27.

ἀρπάζειν τὰ ὅπλα 34, 8. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλινκος ἀρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάζων 103, 16. 146, 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἀρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078, 5. παῖς με πύξ καὶ ἀρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 8. = ἀρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, remunerationem studii erga rempublicam, vi a republica extorquere, et ante tempus rapere, non expectando, donec respublica ultro tibi deferat significationem memoris sui animi Æ. 57, 10. = εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶον (scil. αὐτὸν) ἀρπάζειν I. 85, 15. = ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα An. 30, 44. = ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης currus radium arripere L. ap. Poll. VII. 26.

ἄρραβῶν] τὸν ἄρραβῶνα δαδωκέναι I. 71, 20. 22.

ἄρρην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄρρενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄρρένων 1084, 6. = ἀνὴρ καὶ ἄρρην τὸ σῶμα Æ. 26, 22. = κρατεῖν τοὺς ἄρρενας I. 85, 23. ἄπαιδα τοῦτον καθιστὰς ἄρρένων παίδων [18, 12. 19, 17.]

ἄρρητος] βῶξ ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. ἔθνεα τὰ ἄρρητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369, 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἄρρητους θυσίας 1370, 14. = ἄρρητους λόγους Æ. 85, 4.

ἄρρηφορία L. 162, 5.

ἄρρωστεῖν] ὅταν δ' ἄρρωσήσῃ, πάντα κινεῖται 155, ult. ἄρρωστεῖν προφασίζεται 379, 15. ἐξόμνυσθαι ἄρρωστεῖν. jurato excusare valetudinem 379, 17.

ἄρρώστημα] ἐὰν δ' ἄρρώστημά τι συμβῇ 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἄρρωστήματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14.

ἄρρωστία] ἥ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λιαν ἄρρωστίας ἀπαλλαγῇ 1459, 26.

ἄρσων σταχύς. proles mascula Ly. 160, 44.

ἄρταν] τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἡρητημένην 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταυθ' οὕτως ἔχειν ἐκείθεν ἡρτῆται 1449, 18.

Ἄρτεμις ἡ Βραυρωνία D. 106, 26.

ἄρτιος] εὐκοσμος καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422, pen. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεαρίῳ διαλάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολοὺς 918, 9. = ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου ἰδόμεναι L. 103, 20.

ἀρχαιοπλοῦτος] φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ ἠψευσμένοι L. 156, 16.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανιστάσας 208,

21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστων ὑμῖν ὑπαρχουσῶν 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione oblitteratus. ἀλλ' ἐκείνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597, 18. c) sors, vulgo *the capital*, cui fœnus, usuræ, *the interest*, opponuntur. iam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπίστησαν. Sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *they became bankrupts* 816, 15. εἰάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεσπῶς 914, 28. οὐ μόνον τάρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *principal and interest* 914, ult. οἷστα δεῖν καὶ τάρχαῖα ἀποστέρησαι, *he imagines, he must rob my father not only of the interest, but also of the principal* 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον 1253, 8. 1292, 8. = ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα Αἴ. 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα 61, 12. = τῶν ἀρχαίων μηδὲν πράττειν I. 60, 9. 12. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum. = ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν νόμιμον. jus, ritus, non solum παλαιὸς antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος a principio inde, ex quo cœpit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus L. 107, 40. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον (*the principal*) ἀπεδίδου. ap. Athen. ad fin. l. 13.

ἀρχαιρεσῖαι comitia legendorum magistratuum 677, 16. et alibi. = l. 66, 16.

ἀρχαῖος] οὕτω δ' ἀρχαῖος ἔρχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123, 20.

Ἀρχεδάμειος πόλεμος L. ap. Harpocr.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἐκόντων 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε 104, 20. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπέλειπεν ὅς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν αἰεὶ βοῦλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144, 17. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητούντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἡρημένοις 195, ult. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρχει τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747, 6. ζῆν ἡρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενός μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου 189, 24. (τῶν πολιτευομένων—διασφαρύντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ραδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκαζοῖν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595, 13. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἥς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἰ τῷ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὧν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερεῖς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 19. quæ ab oratore postulatur, sunt hæc. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθίσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308, 26. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἑκακοτίχουν 932, 7. παν-

τὸς ἀρχομένην σπουδαίου καὶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω
 πρῶτον ἀρχεσθαι προσήκειν 1462, 26. ἂν τις τύπῃ τινὰ ἀρχῶν χει-
 ρῶν ἀδίκων 635, 27. d) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate
 alicujus sunt. μὴ οἴσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππὸν τε χαίρειν καὶ τοὺς
 ἀρχομένους 154, 24. = ἀρχεῖν ἀρχήν, gerere honorem *Æ.* 3, 34.
 ἀρχεῖν τὰς μεγίστας ἀρχάς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχῶν
 τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν 57, 15. ἀρχῶν τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν
 57, 15. ἀντιγραφίᾳς ἀρχήν ἀρχεῖν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχήν ἀρ-
 χεῖν *ibid.* νεωρίων ἀρχήν ἀρχεῖν *ibid.* θεσμοῖς ἀδικοῖς ἀρξάντας 81,
 15. ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἥδη ἀρχεται ἡ τόλμα 4, 16. = πολλῶν καὶ κα-
 κῶν ἤρξεν *I.* 58, 22. ἀρχεῖν ἡξίου τὰς ἀρχάς 67, 24. = ἀρχῶν χει-
 ρῶν ἀδίκων *A.* 126, 5. ἀρξάντα τῆς πληγῆς 126, 8. *who had
 struck the first blow.* ἀρχοντες (*scil.* τῶν πληγῶν) ἀντιπάσχειν
 126, 10. 16. τῷ ἀρξάντι πανταχοῦ μεγάλη ἐπιτίμια ἐτίκειται 128,
 39. = ὀφείλειν εὐθύναις ἀρξας ἀρχάς. *gestorum honorum An.* 10,
 15. οὐδεὶς ἤρξατό μου γένεσθαι δυσδαιμονέστερος 20, 43. *sed ea
 lectio ibi vitiosa est.* ἀρχεσθαι πολεμεῖν 25, 32. = ἀρχεῖν χειρῶν
 ἀδίκων *L.* 101, 32. *ita ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας* 169, 45. *ubi
 leg.* τοὺς ὑπάρξαντας. *Nam σ adhæsit ex priori vocabulo.* inde
 proclive fuit ex συνάρξαντας, συνάρξαντας describere. *TAYL.* ἀρ-
 χεῖν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια (*scil.* τῶν προανηλωμένων) κομίσαν-
 ται 157, 10. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχὰς ἤρξεν, ἀποδείξει
 δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τίς ἐστιν, ὡς οὐ καλῶς ἤρξεν 158, 20. ἀδικεῖ ὅστις ὀλίγας
 ἀρξας ἀρχάς, μὴ τὰ ἀρίστα ἤρξε τῇ πόλει 158, 22. πρὶν ἐκεῖνον δοῦ-
 ναι δίκην, πάλιν ἀρχεῖν ἀξιοῖ 175, 15. ἐν τῷ δικαίῳ ἀρχεῖν ἑκαστον,
 ἥτε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σώζεται 176, 8. *num cum genit.
 construitur, ut in illo ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυ-
 τὸν ἀρχεῖν* 176, 15. οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι (*id est ἀρχθισόμενοι*) παρα-
 σκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξοντες 180, 6. = μῆτε φυγῆς αἰσχυρὰς ἀρ-
 χετε, μῆτε φόβου *Ly.* 163, 2.

ἀρχεῖον. tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα
 καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι—ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. =
curia L. 115, 7.

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀλη-
 θεῖς καὶ δικαίαις εἶναι 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθῆσθαι 29, 4.
 ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια
 πράττειν 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς δι-
 εξῆλθον 288, 10. ἀρχὴν [*præfationem orationis*] ἤρξατο, ἣν οἶμαι
 τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, ὅσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύειν 345,
 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φανατισμοῦ *primi auctores fu-
 isse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus,
 imputabatur* 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν *ita rem ordine enarrare,
 ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente di-
 cit ἀναθῆναι ἀρχεσθαι)* 539, 19. ἢ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. *pro ἡ τῆς ἔχθρας
 ἀρχῇ.* *prima simultatum semina vel exordia* 1257, 7. b) im-
 perium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὐρίσκειν de magna
 et ex insperato oblata potentia 69, 1. 577, 22. interdum seu
 temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fun-

gitur, seu archontem, archontesve, aut prytanes. et universæ honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, ὅλον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου 997, 16. ἡ ἀρχή (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ 1145, 26. 1146, 8. ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244, 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεῖς 1306, 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capessere 1369, 19. πρίασθαι 1369, 20. priore loco est ἀρχή honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 1455, 15.=initium, principium, fons, causa. ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Æ. 2, 28. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ἐπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15. ἐνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, recapessere 40, ult. b) principatus, magistratus. ἀρχειν ἀρχὴν, gerere honorem 3, 34. ἐνδομος ἀρχή, domi 3, 34. penult. ὑπερόριος ἀρχή, foris 3, 34. penult. κληροσὴ ἀρχή 3, 34. pen. 16, 5. χειροτονητὴ ἀρχή 3, 35. penult. 16, 6. 55, 40. gemina via ad honores, λαχάν, ἢ χειροτονηθεῖς. et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragium collatum 15, 11. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους 15, 12. λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν 15, 22. ἀρχειν τὰς μεγίστας ἀρχὰς, summos honores gerere 55, 7. ἀρχή qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησείᾳ 55, 35. ἀρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. ἀρχων τὴν τῶν τεichoποιῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονησθῆαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. ibid. ἀντιγραφείας ἀρχὴν ἀρχειν 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἀρχειν ibid. νεορίων ἀρχὴν ἀρχειν ibid. ἀρχαὶ sunt generis triplicis 58, 1. sq. καταστήναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem 76, 22. 77, 2.=pro viro aut viris magistratu, imperio fungentibus. πέμψας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. to send to the magistrates I. 35, 15. μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν 37, 7. ἐκείνος ἀρχὴ τοῦ γένους 72, 24. [8, 32.] = παραδιδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ magistratui A. 135, 8.=ἐξ ἀρχῆς statim a principio An. 24, 34. ἀλλάττεσθαι δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς 28, 11. τὴν τῆς θαλάττης ἀρχὴν amittebant Lacedæmonii per pugnam navalem adverso Marte cum Conone commissam 26, 19. τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν κατεργασάμεθα 28, 19. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιῆσθαι. incipere secundis rebus uti, secundioris fortunæ initium facere 28, 12. ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευάσασθαι 32, 21.=ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία L. 192, 13. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμαρίας 129, 15. ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ex honore, quem gessit 156, 18. δοκοῦντάς τι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν (scil. τῶν δημοσίων, ἀδίκως) rem fecisse e fraudulenta reip. administra-

tionē 157, 15. = δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος decuplam multam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumpere) accepisset D. 97, 44.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25.

ἀρχηγός Ἑλλήνων 1378, 6. 1398, 18. 21. 27. = ἀρχηγός τοῦ δεδομένου χρυσίου, qui primus accipiens largitiones, exemplum præbit æris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribebatur D. 109, 15.

ἀρχήν, plane, prorsus, omnino Æ. 70, 13.

ἀρχιδίον magistratulus infimi ordinis 314, 7. ἀρχιδίος citat e Dem. Julius Pollux VIII. 83. Sed sine dubio ibi ἀρχιδίος leg. est, et significatur locus Dem. p. 314, 7.

ἀρχιθεωρεῖν architheori munere fungi 552, 4.

ἀρχιθεωρία legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. representet. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας (scil. ἐλεϊτούργησα) L. 162, 5. = D. 100, 30.

ἀρχιθέωρος princeps legationis publice mittendæ, ut e. c. εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαν An. 17, 19. 32, 46. = D. 100, 36.

ἀρχιτέκτων designator, inspector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κτελεῦσαι 234, 23. b) sensu figurato, ut apud Latinos quoque architectus, pro auctore, eonstructore, effectore consilii, vel machinationis 1018, 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286, 10.

ἀρχων] τῷ ἀρχοντι, Eponymo puta, προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀφραυνῶν καὶ τῶν τοπείων 940, 10. οὐδ' ἂν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνη ὅν 264, 1. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376, 17. Archontes novem immunes erant trierarchatuum 465, 18. eorum erat curare, ut dies festi recte celebrarentur 517. Archontibicines choris per sortem distribuebat 519, 1. per ludos gestabat coronam auream 520, 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conviciisve incessisset, is infamia notabatur 524, 27. τὸ τῶν ἀρχόντων οἶκημα senaculum, ubi Archontes ad deliberandum conveniunt 542, 2. Archontum erat, arbitria judicum pedaneorum subscriptione sua confirmare 542, 8. Archontibus erant sui assessores 572, 10. apud archontem denuntiari debebat, si qua uxor maritum deseruisset 871, 2. Archon Eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent 980, 1. 1068, 8. item de possessione legitima injustave hereditatum 1052, 20. 1054, 17. 1080, ult. 1135, 25. quid sibi vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἀρχων. p. 151. — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτός ἐμπρεῖτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθεταὶ δέ, βασιλεῖς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἀρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον [num οὗτοι δὲ ἰδίως δίκας δικάζειν, vel ἰδία δικαστήρια εἶχον] ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκρτον ἀπολογία γράφει. quid scribit? et ubi? ea oratio non est apologia,

sed accusatio. ad curam archontis spectabant orbi et orbæ, atque viduæ domusque desolatæ 1076, 14. apud archontas fiebant ἀντιγραφαι, seu contestationes litis de falso dictis testimoniis 1128, 9. et ἀνακρίσεις, seu scrutinia partium litigantium ante litis contestationem 1324, 14. Cum archontes sic nude nominantur, non semper novem archontes designantur, sed universe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quæstura, prætura, strategatu, præsidentes sive in senatu, sive in dicasterio quocunque. fœdus utique sit error, ubicunque locorum ἄρχων aliquis appelletur, ibi statim cogitatione ad Eponymum deferri. = ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur Æ. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. παρ-εδρεύειν ἄρχοντι 22, 33. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας 74, 18. = πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα. *before what archon the woman had announced and signified, that she quitted her husband voluntarily* I. 45, 42. μισθοῦν ἐκίλεον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀρφανῶν ὄντων 59, 43. ἀπογραφάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων 87, 25. = δεομαι ἄρχοντας ὑμᾶς περὶ τούτων καταστῆναι rogo, ut hac in causa magistratum personam gerere et imperium exercere velitis An. 30, 46. = κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων. sortiri in delectu novem archontum, quo ipsis adscribar L. 169, 25. = tres velut ordines hominum remp. conficiunt, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίστηκεν, ὁ ἄρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis perspicit, ὁ δικάζων, qui jure dicendo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, καὶ ὁ ἰδιώτης homo privatus Ly. 157, 35.

ἀρχῶντης princeps collegii redemptorum vectigalis alicujus publici, ut e. c. quinquagesimæ An. 17, 22.

ἀσφαῖς] οἱ ἄλλοι ἀλάζονες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφεῖ πειρῶνται λέγειν Æ. 67, 36.

ἀσεβείας causæ agebantur in foro regis sacrorum 940, 13. ἀσεβείας γραψάμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λακεδαιμονίου 1301, 15. = σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιγένητο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας Æ. 69, 38. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. = περὶ ἀσεβείας ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γεγόνασι L. 163, 25. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλεία 104, 13.

ἀσεβεῖν] οὐδὲν ἦττον ἡσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347, 24. ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὕβριζουσαν 1349, 6. = Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμῖναις Æ. 27, 7. = ἀσεβῶ pro ἀσεβεῖν δοχῶ An. 17, 21. = ἀσεβεῖσθαι τοὺς θεοὺς L. 191, 10. ΤΑΥΤ. deos violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἡσέβουν. cædem commissam 96, 5. omnis enim cædes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσεβήμασι. facinoribus impiis, infandis, quibus numen deorum violatur, qui genus humanum conderunt, quo superesset, non quo interimeretur.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γίγνεται. culpa impietatis ab illa ad

vos transit 1382, 15. κοινὸν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον 548, 11.=τὸ ἀσέβημα ἡμέτερον γίνεται A. 115, 11. τοῦτο τὰ τοῦτου ἀσεβήματα ἀνατιθέντες 116, 14.

ἀσεβής] ἵνα ἐν ᾧ τοῖς ἀσεβείσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾧ 786, 12. cur Phocenses ἀσεβεῖς appellantur v. Schol. ad 364, 6.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἡσέλγαῖνον 1257, 25.=ἀσελγαίνειν καὶ θορυβεῖν An. 30, 2. τοὺς νέους διαβέβληκεν ἀσελγαίνων 34, 17. τοὺς φανερώς ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες 32, 3.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἥ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131, 11. =εἶναι ἐπὶ πολλῇς ἀσελγείας καὶ ἀφρονίας Æ. 13, 33. ἀρχαῖς ἀδικημάτων μὴ οἴσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. ἀντιπαρεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16.=μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς I. 39, 21.

ἀσελγεῖν] ἡσέλγημένα facinora per petulantiam commissa 521, 2.

ἀσελγής] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους 23, 19.=ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων Æ. 15, 23.=ἀσελγής ὧν καὶ βίαιος I. 73, 42.

ἀσελγῶς τινὶ χρῆσθαι 120, 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 22. ἀσελγῶς ζῆς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας *αἰσχύνεσθαι 958, 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον 1355, 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρήτο αὐτῇ 1355, pen. ἀσελγῶς προσηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυνίανος 1356, 24.=ἀσελγῶς καὶ παρανόμως I. 80, 40.=ἀσελγῶς διακείμενος. id est ἀσελγής L. 169, 32.

ἀσῆμος ἢ νύξ οὐκ ἦν A. 120, 10.

ἢ ἀσθένεια τοῦ γήρως A. 127, 23.=ἀσθένεια τοῦ βίου paupertas De. 179, 23.

ἀσθενεῖν ægrotare 13, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μὴδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύγονται τὴν νόσον —307, pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult.=μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente Æ. 86, 3.=ἀσθεῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε I. 36, 31. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 24. *ἀσθεῶν διακείσθαι 36, 35.

ἀσθενής ὧν τὸ κατ' ἀρχαῖς 12, 25. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀσθενής ἐστὶ 154, 19. ἀφορμὴ ἀσθενέστερα 186, 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσιν ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 16. τάληθες ἰσχυρόν ἐστι καὶ τούναντιον ἀσθενὲς τὸ συνιδεῖναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πρᾶγματα 406, 2. ἀσθενέστερον εὖρεν τὸ δίκαιον 642, 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, εἰς ἀδικεῖται, δύνασθαι λαβεῖν 1122, 8. πάντα τάλλα παρ' ὑμῖν ἑωρακότας ἀσθενέστερα τοῦ νόμου γεγενῆμένα 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637, 18. εἰς ἀφέλειαν ἀσθενὲς 1471, 4. quod parum prodest.=ἀσθενής de paupere L. 92, 2. πρᾶγματα ἀσθενέστερα 130, 14. TAYL.

ἄσitos] ἄσιτους *impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγρόπνους* 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9.

ἀσκήειν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἡσκήκαμεν. *adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palæstricis et campestribus erudivimus* 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκείνος ἡσκηται 124, 16. ἀσκοῦντες τὸν ἐνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους 799, 13. = ἡσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν I. 64, 37. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν 110, 11.

ἀσκησις *exercitatio palæstrica* 1408, 4.

Ἀσκληπιδίς] ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῶ ἡ θυσία *Æ.* 63, 13.

ἄσμα] ἀσμάτων αἰσχυρῶν ποιηται 23, 21.

ἀσμενεῖν μεταβολήν τινα τῶν κακῶν *cupere mutationem rerum, oblatamque avidè atque cum congratulatione accipere* D. 94,

34.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα *libenter in se suscepit* 855, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φασκοντα ἐωρακέναι με 970, 25. ἄσμενον ἀφῆσθαι με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161, 26. ἄσμενος ἤκουσε 1161, ult. = δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁμόσαι ἄσμενος I. 77, 15. = ἄσμενος L. 92, 45. ἀσμένη 92, 39. ΤΑΥΛ. ἄσμενος ἐκάθευδον *suaviter dormiebam et profundum, atque cupide, ut qui dudum opus habuissem quiete, eamque appetissem* 92, 45. ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυνία, ἦκοντα δὲ διὰ χρόνου 92, 39. ἄσμενοι τὰς ὑμετέρας συμφορὰς ὁρῶσι 165, 25.

ἀσμένως ἀκούειν 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἰδῶθῃ τῇ πόλει 295, 21. = L. 99, 4. ἀσμένως εἰρήνην ποιήσασθαι ὁποιαντινοῦν 130, 37. ἀσμένως εἶδον τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς 163, 17.

ἀσπάζεσθαι I. 75, 4. = ἀσπασάμενοι τὰ ὕστατα τοὺς αὐτῶν I. 133, 22.

ἀσπαίρειν] νεκροῖς ἀσπαίρουσι *συντυχόντα* A. 119, 39.

ἀσπειστός, ἀνιδρυτός, ἀμικτός ἀνθραπος 786, 10. *immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere.*

ἀσπιδοπηγίον, vel ἀσπιδοπήγιον *officina fabricandis scutis* 945, 15. et alibi.

ἀσπίς] ἀσπίδα ἀποβάλλειν *Æ.* 5, 2. ἀσπίδας χερσᾶς ἀνέθεμεν 70, 3. = ἀσπίδα ἀποβάλλειν An. 10, 22. = τὴν ἀσπίδα ῥίπτειν L. 117, 2. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε *imperator militis improbi* 137, 26.

ἀσπονδός πόλεμος *implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est* 314, 16. = ἀσπονδοὶ καὶ ἀκήρυκτοὶ πόλεμοι *Æ.* 38, 38.

ἀσπορός] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυῖα 279, 4.

ἀσταθμητός] ὁ μὲν δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. *incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura* 283, 5.

ἀστασίαστος, *quietus, a seditione alienus* L. 195, 38. 914, 16.

ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον A. 132, 8.

ἄστειος] ἂν ἐν ἡ δύο ἄστειά εἴπωσι 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἄστειά τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κακώλυνεν αὐτοὺς 1441, 22. πολλὰ ἄστειά εἴπωσι 1461, ult.

ἄσπεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει 331, 3. = ἄσπεφάνωτος, cui corona aurea, præmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur Æ. 16, 3. 86, 37. ἄσπεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ 79, 3.

ἄστοικτον χωρίον, ager non signatus L. ap. Harpocr.

ἄστοργος τὴν ψυχὴν Æ. 47, 29.

ἄστος] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἄστος ἦν 1307, 24. ἄστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312, 9. ergone ἄστος et πολίτης inter se differunt? Videntur ἄστοι esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσῆγαγεν ἐπὶ ἄστον ἐξ ἄστῆς ἑγγυητῆς αὐτῷ γογγυημένον εἰδῶς 1315, 20. = I. 47, 23. 65, 4. 110, 32. 40.

ἄστράβη mulus clitellarius, ut Moeris Atticista interpretatur. ἐπ' ἄστράβης ὀχούμενος = ἐπ' ἄστράβης ἂν ὀφχούμεν L. 169, 13. 17.

ἄστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Æ. 9, 9. ἀμφ' ἀτραγάλοιςι χολωθεῖς 21, 26.

ἄστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἄστράτειας ἑάλα 533, 10. ἄστρατείας δίκην φεύγειν 999, 6. ἄστρατείας γραφεῖς 1353, 25. = ἄστρατείας ὄφλειν scil. δίκην, vel καταδίκην, vel ζημίαν An. 10, 22. = ἄστρατείας ἀλῶναι L. 140, 10. ἄστρατείας γραφῇ 144, 20. = ἄστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur Ly. 169, 2.

ἄστράτευτος] ἄστράτευτος ῥήτωρ Æ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις ὥστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἄστράτευτον καὶ τὸν λαοιπότα τὴν τάξιν 78, 41. = τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξας L. 115, 26.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γίνηται 792, 21.

ἄστν] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστν δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra moenia oppidi sui copias nostras recipere 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστος 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν 379, pen. = πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. = ἄστν τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται D. 93, 14.

ἄστνγελτων 632, 26. 1381, 23.

ἄστυκός urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεράωντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἄστυκοῦ 1274, 24. = ἄστυκαὶ δίκαι L. 148, 20.

ἄστυνομεῖν honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461, 11.

ἄστυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus 735, 10. = I. 36, 40.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. οὐδεις τῶν ἀσυγγνώμων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547, 8.

ἀσυκοφάντης] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται *Æ.* 84, 34.

ἀσύμβολος] δεῖπνα πολυτελῆ δεῖπνῶν ἀσύμβολος *Æ.* 11, 13.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφαρότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 23. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ἐν τῷ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456, 1. = *A.* 116, 11.

ἀσυνθετος qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383, 6.

ἀσύντοπος] ἀσύντοπα τοῖς πολλοῖς *Æ.* 47, 31.

ἀσύντακτος cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum, corpore fortunisque suis 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὲν οἶομαι γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι 14, 4. μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143, 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης 295, 16. οὐδὲ προνοίας χάραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319, 19. λεπτήν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472, 14. = ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ἂν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα 117, 14. = ἀσφάλεια τῆς ἐπαναφορᾶς *An.* 27, 37. = ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν τοῖς ἱππεύουσι νομίζοντας *L.* 146, 43. περὶ πλείονος ποιησάμενοι τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον 187, 19.

ἀσφαλῆς] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχηται ἀσφαλῆ 31, 19. ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 8. ὥς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλῆς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνος 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. οὐ πάνυ καλόν, οὐδ' ἀσφαλῆς ἢ ἐκείσε πλανᾶσθαι 395, 5. ἀσφαλῆς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλῆς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460, 15. οὐκ ἀσφαλῆς μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιοῦτοις ζῆν ἐν ταῦτῳ 1025, 7. = ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit eum laudare, sed ut laudes quoque in eum colatæ, perennes sint et certæ, ut cum veritate constantes *Æ.* 24, 14. = οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἀσφαλέστερον ἐνόμισεν εἶναι. nam alias, h. e. si hoc minus certo nosset, non induxisset animum, hac de cæde certamen forense sibi tutius et expeditius fore, quam illud alterum de sacrilegio *A.* 116, 4. = εἶναι ἐν

ἀσφαλεῖ φράσαι. id est εἶναι ἐμοὶ ἀσφαλὲς τὸ φράσαι, αὐτὸ εἶναι ἐμὲ ἐν ἀσφαλείᾳ τοῦ φράσαι An. 22, 23. μεθισταμένης πάλιν τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς reddita reip. securitate 20, 44. ἀπάγειν τοὺς κακ-
οῦργους εἰς τὸ δεσμοτήριον ὑμῖν οὐκ ἀσφαλὲς διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς 31, 24 = ἀσφαλὲς ἀγὰν D. 105, 15.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλίστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220, 6. εἰς τὸν ἐαυ-
τῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. διὰ τῶν ἐτέρων κινδύνων τὰ ἐαυτῶν
ἀσφαλῶς σχήσειν 241, 5. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς,
ἀν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ᾧσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεύεσθαι 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ δίδόναι δίκην 555, 26. ægre ferre, quod ad
poenas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονοίῃ, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα
609, 17. κὰν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396, 26. = ἀσχημονεῖν
δεινῶς Æ. 32, 22.

ἀσχήμων] ἀσχημὸν τι ὅνεκα χρημάτων πράξας Æ. 48, 30. ἀσχή-
μων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεί τιν' ἀσχολίαν ἐαυτῷ 94, 16. αὐτοῖς
μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἔξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παρούσαν
1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081, 25. nego-
tium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi.
= ἀσχολία μοι ἦν παρίναι. non vacabat adesse A. 142, 38. 143, 5.

ἀσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36, 4.

ἀσχόλος] εἶχε περὶ τὴν ἀναγῶγην ὦν 900, 18.

ἄσματος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσματος ἐπιδείξων 1024, 22. est is,
qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria
administratione, sed prodigit.

ἄσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025, 19.

ἄτακτεῖν. cum exeundum in castra esset, domi manere, mili-
tix suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari
31, 16. = L. 141, 19.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνόμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774, 8. = qui non
stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocan-
dum Ly. 152, 42.

ἄτάκτως λαμβάνειν 38, 14.

ἄταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών 38, 14. = μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοσαύτην
ἄταξίαν τῶν νόμων προβαίητε Æ. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι Æ. 49, 27. 73, 4.

ἄταφος Ly. 153, 31.

ἀτείχιστος L. 914, 16.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον
173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, esse
p. 464, ult. sqq. enumerantur. τῶν τριηραρχῶν οὐδεὶς ἐστὶν ἀτε-
λὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορᾶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον, etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου
691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νῆϊ λειτουργῶν 1217,
23. ἔξ ἀτελείας ἔξον καλὴν ἑταίραν. a handsome mistress who
cost him nothing 1358, 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων
1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam
publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a mi-

litia legitime abessent. = καταφρονῆσαι προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν I. 55, 40.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι I 461, 15. = exitu carens, irritus, ἀθέμιστα δεῖσεται, rogabit, quæ rogare nefas sit, καὶ ἀτέλεστα, et quæ nunquam eventura sint A. 113, 39.

ἀτελῆς liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένοις τοὺς πλουσίους 260, 10. ἀτελῆς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν 565, 4. ἀτελῇ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσδοτον 816, 8. *clear profit*, lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. ἀτελῇ τὸν σίτον ἐξάγειν *toll-free*, cujus nullum vectigal solvitur 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῇ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσθαι, ἀτελῆς ἴσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa 1055, 1. = irritus, exitu carens. ἀτελῇ τὴν γνώμην ποιῆσαι An. 23, 16. ἄκυρος καὶ ἀτελῆς σῶσαι. penes quem potestas et auctoritas servandi nulla est, qui servandi voluntatem ad exitum perducere nequeat 30, 12. = οὓς ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e. omni relevavit onere contributionum pecuniariorum L. 908, 3.

ἀτη] τὴν ἀτην ὁρῶν στείχουσιν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419, 3. 13. αὐαίνει δ' ἀτης ἀνδρα φυόμενα 423, 2.

ἀτιμάζειν contemtui habere 1016, 20. 25. 1017, 11. = ἀτιμζόμενος τῷ γεγενημένῳ L. 193, 13. δι' ὃ τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμᾶτε 189, 33.

ἀτίμητος δίκη actio est ea, cujus poenam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut aestimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγανίσθαι 543, 16. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur. = ἀτίμητος ἄγων, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est Æ. 84, 7. = ἀτίμητόν τι δίδοναι, sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari I. 41, 24.

ἀτιμία] ἦν ἂν οὕτωςί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι 122, 12. ἀξιούν τῆς προσήκουσας ἀτιμίας 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ὥς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296, 21. περὶ ἀτιμίας χινδυνεύοντας 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eo-que licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere

1322, 10. = ἵνα μὴ μετάρχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας I. 81, 25. = ἀτιμίας causæ diversæ et genera diversa An. 10, 14. = πᾶσα ὁ ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται Ly. 162, 40.

ἄτιμος ἔσται καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200, 11. ἄτιμός τις, exsors alijus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιῆσθαι 200, 15. = ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiae judicio notatus, postquam reus calumniæ factus et peractus esset Æ. 52, 3. = ἐπιτίμους ποιεῖν τοὺς ἀτίμους An. 10, 13. ἄτιμοι εἰς τὰ χρήματα et εἰς τὸ σῶμα. ratione facultatum et quoad ipsum cujusque corpus 10, 23. ἄτιμοι κατὰ προστάξεις sub certis conditionibus atque restrictionibus 10, 25. ἄτιμοι τούτων horum jurium exsortes 10, 29. = ἀτίμους τῆς πόλεως κατίστησαν L. 122, 9. 140, 14.

ἄτιμοὶν privare jure in foro standi. ἐφ' ἧ γὰρ (γραφῇ) ἐκείνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε οὐκ ἐπέβλεπεν 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰδόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἀλλῶ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμᾶσθαι 1231, 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμᾶσθε αὐτὸν 743, 21. ὁ μὲν ἀθλιος ἀνθρώπος [Straton, nī fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, nī fallor. = γραφὰς δόρων ἀλίσκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis Æ. 87, 3. = ἐπειδὴ εἰλομεν, ψευδομαρτυριῶν ἀτιμᾶσαι I. 52, 32. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλευσας ἠτίμωσε 73, 33. = οἱ ἐλευθεροὶ ἀτιμοῦνται καὶ χρήμασι ζημιοῦνται, ἐὰν μὴ τἀληθὴ δοκῶσι μαρτυρῆσαι A. 120, 2. = ἀτιμοῦν reddere aliquem ἄτιμον, efficere, ut infamia notetur L. 118, 7.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον εἶναι θάνατον Æ. 20, 22. παρίεναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere 70, 33. = ultore vel vindice carens A. 123, 18.

ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκῆς ἐκβαλὼν L. 903, 12.

ἄτοκος æs, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250, 12. = foemina sterilis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτὴν I. 41, 31.

ἄτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἄτολμίαν ἢ σὴ σωφροσύνην παρεσκεύασεν 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 17. ἀτολμώτατος πάντων 405, ult.

ἄτοκος] τῶν ἀτοκωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοκον ὄρῳ 141, 26. ὥς ἔστιν ἄτοκον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τίνα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἄτοκος μεγάλη ταραχὴ 215, 12. pro ἀτόκως. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέμας lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17.

ἀτρεμίζειν *immobilis in vestigio stare*. τοῖς εὐτυχούσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάττειν τὴν παρούσαν εὐδαιμονίαν συμφέρει A. 120, 13. οὐκ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζον καὶ μὴ διατρέχον 121, 36. 124, 21. 29.

ἄττα *pro* τινα, *vel* ἄτινα. ὅποια ἄττα ἂν ὑμᾶς παριστῇ τὰ πράγματα 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα *nescio* quæ οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἄτινα. *Etymolog. M.* p. 167, 43. = A. 143, 9.

ἄττειν *subsilire, persultare*. ἄττων δεῦρο κάκεισε 786, 5.

ἄττης, *vel* Attis. ὕψις ἄττης *exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles* 313, 26.

ἄττικίζειν *cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri*. οἱ μὲν ἐφιλιππιζον, οἱ δ' ἡττικίζον 1334, 10.

ἄττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424, 1. *conf.* v. Ἀττικῶς.

Ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370, *pen.*

Ἀττικῶς] εἴτις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεισθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 11. *conf.* p. 1424, 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχούντας περὶ τῶν ἀτυχούντων αἰετ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196, 22. ἀτυχεῖν *de* populis *libertate multatis* 196, 26. *ult.* item *de* privatis, *infamia notatis*, aut ἐπιτιμία sua *denudatis* 533, 22. ἐν οἷς ἡτύχσαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς αἶψαι 314, 26. = ἰκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι I. [17, 9.] ἀτυχοῦντι ἐπιτιμῶν [22, 18.] = τοῖς ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει A. 120, 12.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποίησαντι 173, 11. καίτοι ὅσα τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνεδοκιμεῖν ἀπείκειτο 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν *sc.*) 321, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχῆσαντες 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὥς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434, 19. = βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν *Æ.* 78, 3. = ἀτύχημα ἐμοὶ τι συνέβη πρὸς τὸ δημόσιον I. 81, 41.

ἀτυχῆς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὐτ' ἀτυχῆς εἰμι ἐγώ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὠφελεῖν νομίζων 34, 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχῆς, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς Ἀριστογέιτονα ἐξετάζειν ἑμαυτὸν συμβαίνει 1485, 16. = ἀτυχεστάτος A. 116, 23. = *homo flagitiosus, sceleratus* D. 99, 34.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκειῶν [*ut si in paupertatem deciderint,*] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [*cognatorum puta*] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι—1100, 7. ἀτυχία *peculiariter appellatur capitis imminutione, qua jus in foro standi et sacra participandi perit* 533, 11. = ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας *Æ.* 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (*pro* περὶ τ. γ.) 77, *ult.* = ἐλεήσαντας τὴν ἡμῶν ἀτυχίαν ἰατροὺς αὐτῆς γενέσθαι A. 117, 40. ἡ ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ 118, 1. τῇ ἀτυχίᾳ ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίσω καὶ τῇ τούτων ἔχθρᾳ 119, 20. τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆ-

και 119, 33. δια την ἀτυχίαν τῆς ἀμαρτίας 123, 20. = τὴν τῆς πατρὶδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν Ly. 150, 10. = ἀτυχία Demostheni exprobat, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret agereturque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset D. 100, 6.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423, 2.

αὐδᾶν de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare 531,

2.

αὐθάδης 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9.

αὐθέντης. homicida A. 122, 46. 123, 39. 124, 18. 125, 4.

5. 130, 32. = L. ap. Harpocr.

αὐθήμερόν. adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθήμερόν ἦσθετο 543, 11. 1069, 21. = αὐθήμερόν τεθνάτω Æ. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρὶδος θανάτῳ ἐξημώθη 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλον σοι τῶν αὐθήμερόν λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως Æ. 83, 38.

αὐθις (tempore post, imposterum) ἀποδώσει χάριτας L. 185, 46. = D.* 96, 15.

αὐλειος θύρα 422, 23. = L. 93, 20. 121, 27.

αὐλῇ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155, 26. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἑλευσίνι 1385, 2.

αὐλητῆς] αὐληταῖς κεχορήγηκα 565, 6.

αὐλητρὶς 525, pen. = αὐλητρῖσι δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14. = L. 101, 17.

αὐλία, idem quod αὐλειος θύρα L. ap. Harpocr.

αὐλὸς] οὗ τὴν γλῶτταν εἶαν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι Æ. 86, 29.

αὐξάνειν] ἡξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc est εἰς μέγεθος 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ἡξημένον 19, 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ὥσπερ δεῖν 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ἡξῆται 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ἡξῆται 116, 9. ἐν μέσῳ τῇ Ἑλλάδι αὐξανόμενου ληστοῦ τῶν Ἑλλήνων 140, 18. οἷς ἡ πατρίς ἡξάνατο 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἐτοιμότερον οἱ ἐπὶ τοῦ *ἐμπορίου δανειζόντες, ἐκ δὲ τούτων αὐξήθησεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἥρας χωρὶς αἰσχύνῃς ἡξήθησαν perfectæ sint 1402, ult. 1406, 6.

αὖξει τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος De. 178, 35.

αὖριον τῇ ἡν A. 143, 46.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμῶς ἀναγκάζειν, ἀ προσήκει, πράττειν 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπισικῶς εἰσὶν αὐτ-

OBATT. ATT.

L

ἀρκεῖς ipsæ sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum suffiunt, alieni non egentes auxilii 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις 1393, 9. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. αὐτάρκες κατασχεῖν πράγματα 1464, 14.

αὐτεπάγγελτος 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente 778, 25. = θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος Æ. 27, 38. = αὐτίκα for instance, exempli causa, seu, ne longe abeam, sed id solum commemorem, quod est ad memoriam, seu proximum seu recentissimum A. 137, 19. = An. 1, 18. = L. 156, 3. 157, 38. 185, 6.

αὐτόθεν (illinc) ἄρχετο αὐταῖς πίδαῖς 614, 21. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos 1110, 7. = jam nunc statim, ab hoc momento temporis inde An. 22, 25.

αὐτοκράτωρ ἐπιτοκίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν Ἀθηναίων τινα, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι 1372, 14. = αὐτοκράτορες πρέσβεις, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendo Æ. 62, 35. = αὐτοκράτωρ πρεσβευτῆς περὶ τῆς εἰρήνης L. 130, 29. 32.

αὐτολήκυθος, qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς 11, 23. αὐτόματος ἦκει ὁ καιρὸς 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὐξαισθε, παρίστησιν 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται 1449, 20. = ἄψευδής τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν Æ. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. αὐτομάτῳ τι συμβῇ 77, 33. = τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι L. 105, 26.

αὐτομαχεῖν, suam causam agere L. ap. Harpocr.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς Æ. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugæ ab una parte ad alteram 64, 22.

αὐτόμολος] ἐστιγιμένος αὐτόμολος Æ. 38, 26.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 327, 8. = Ly. 157, 8.

αὐτότης] οὐ γὰρ οἶόν τε αὐτότας ὑμᾶς ἐνίαν καταστήσαι 600;
11.=αὐτότης τῶν ἀδικημάτων D. 110, 10.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360, 5. *αὐτὸς τοίνυν ἐστὶ μοι λόγος 471, 15. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430, 12. ταῦτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*. subaudi ποιήσας 526, pen. *just so, exactly, just so would I have it, so stands the business exactly and no otherwise, it accords to a hair*. Conf. p. 171, 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολουθούς τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ᾠραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι solummodo per astatem 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269, 13. solummodo ea, quæ in primis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τοῦτοίς, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτῇ ὥς ἐμε. ultro, sponte sua redit ad me 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἐκόντα 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταῦτο [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat 1044, 27.=δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat Æ. 5, 33. αἰρέσει τῇ αὐτῇ, eodem consilio, eundem ad finem 10, 17. μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. αὐτοὶ, Athenienses. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Athenis non est 56, 33. αὐτὸς, solus 60, 8. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς, οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14.=ταῦτὸν adverbialiter pro κατὰ ταῦτον. eodem gradu modove I. 84, 40. εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς [22, 30.]

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere δεῖ περὶ τῶν μεγίστων 1414, 11.=αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, artem ruditer et supine exercere, aut ejus discendæ periculum facere in corporibus Græcorum Æ. 76, 12.

αὐτοπραγικοπήθηκος, mera, pura puta simia tragica, *an arrant tragic ape* 307, 25.

αὐτοῦ hic loci, Athenis, in urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε 1207, 6.=ibi L. 191, 4. TAYL. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.

αὐτοφῶρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφῶρ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφείναι 382, 5.=κλείπται ἐπ' αὐτοφῶρ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες Æ. 55, 12.=ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφῶρ μηχαν-

νομίην. deprehensam in ipso scelere, flagrante delicto, cum necem ipsi pararet, ita ut inficiari non posset A. 111, 48. οἱ δούλοι τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσι 135, 7. = ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδείξαι L. 93, 37. quæstio quis ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀνδροφόνος sit, agitur in orat. in Agoratum 137, 43, sqq. = ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται D. 94, 2.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui manibus ipse suis cædem patravit 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ἐβῆναι γενόμενος 534, 4. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse 549, 5. τὸν αὐτόχειρα homicidam ἔχοντες ζητεῖτε 552, 18. = homicida, qui non per alterum, sed per se, sua manu, aliquem occiderit A. 134, 46. 136, 34. = αὐτόχειρ Ly. 165, 8.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτὸς 787, 26. ipse suis manibus raptam.

αὐτόχθων] μόνον γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονες ἐστε κάκεινοι. Arcades puta 424, ult. 1370, 14. ἥς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι 1390, 3. = L. 192, 14. ἀρετῇ 194, 36. = Ly. 153, 10. 160, 30.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι sinentes sibi imponi) δουλοσύνης 322, 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαί, καὶ Πλαταιαί, καὶ τὸ τοὺς Θεβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox poenas daturis, veritatem nobis eripuissent 354, 15. εἴ τις αὐτῶν ἀφείλοι τὸ γινώσκεισθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς 202, 10. τὸ σημείον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεία ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους) quasi homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοίξαι 1041, 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est ἀφελς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione 627, 2. ἀφείλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in scribendo omittere 848, 6. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱερουλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφείλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege poenam carceris 738, 26. b) in passivo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρέσεως 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν—ὄρῶν μὲν ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232, 23. c) in medio. τούτων τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπὸν ἐστὶν αὐτοῦ ἀφελίσθαι difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse 77, 13. constructio hæc est. οὐ χαλεπὸν ἐστὶν ἀφελίσθαι αὐτοῦ τούτων τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελίσθαι φαίνεται 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεται τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet? h. e. vincet negando

vera ea esse, quæ vos contenditis 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφελόμεν (subaudi τὴν ἀφείλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur) 468, 27. 469, 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525, pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. τὴν δωρεὰν 596, 10. μὴ με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi 581, 10. ὅν οὐδὲ ὁ χρένος ἀφελίσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597, 16. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελίσθαι 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῆρσαι δὲ τὴν σαιτουῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis 1223, 1. = ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται Æ. 3, 4. ἀφελίσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. 10, 2. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαξονείαν 68, 9. οὐ τὴν γλωτταν ἴαν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφείλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστὶ 86, 29. ἀφελὼν τὴν ἀλαξονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψήφισματος 87, 35. = ἀφελίσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ I. [27, 49.] τοῦτο *ἀφαιρεῖς 49, 23. τά τε οὖν χρεῖα πάντα *ἀφείλετο αὐτῷ 73, 7. = ἀφαιρεῖσθαι ψήφισμα rescindere, tollere, abrogare An. 22, 37. = L. 132, 2. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν 104, 24. ἀφῆρθητε τὰ ὅπλα 129, 7. τὸν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο 138, 31. ἀφαιρεῖσθαι et ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν 167, 34. vid. ἐξαιρετοί. TAYL. ἀφαιρεῖν pro ἀναιρεῖν de medio tollere, antiquare 104, 24. ἀφαιρεθῆναι βία φησὶν vi se ait ab ara abstractum fuisse 132, 26. ἀφαιρεῖσθαι in libertatem vindicare hominem in servitutem rapiendum, raptorique eripere 167, 22. 30.

ἀφαμαρτάνειν] κἀν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν 181, 21. = *ἀφαμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι δρᾶσαι A. 121, 39.

ἀφανής] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστὶν 24, 8. χάρις ἀφανῆς gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνη μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερά ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῇται. ut pecunias illas cæco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset 1121, 17. τοῖς ἀφανῇ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411, ult. τάφανές ἐξίσωμα τῆς βουλῆς 1485, 7. Conf. φανερός. ἀφανῆς οὐσία sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes feneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc. = διατριβὰς οὐκ ἀφανεῖς διατριβῶ, vitam ago non obscuram, in locis clandestinis cum hominibus sordidis Æ. 17, 13. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανές ἀναφορὰν 41, 41. ψῆφος ἀφανῆς φέρεται 87, 13. = ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανές ἐγένετο 89, 11. = οὐ γὰρ ἀφανῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν

φανερὸς ἔμοιγε ὁ τούτου θάνατός ἐστι A. 123, 15. σύ με ἐν ἀφανεί λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι, per criminationem commenticiam, cujus veritas ad liquidum perducī et in clara luce poni nequit 136, 18.=ἀφανὴς αὐτῷ ἡ σωτηρία L. 105, 21. ἀφανῆ καταστήσαντι τὴν οὐσίαν. *not to buy landed or fixed property, or, to turn his real estate into money.* τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, pecuniam et mobilia, τῆς δὲ φανεράς ἐκοινώνουν 894, 11. fr. 47.=ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα D. 91, 15.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται 616, 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791, 16. κλινοποιούς 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον 821, 25. ἀφανίζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscibilem 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν, quæ mancipia in ratione commorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, destruere, dilacerare 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ ὅλοι τί εἰσιν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatē carpentes, tamen haud valent absumere 589, pen.=ἀφανίζειν ἀργύριον, pecuniam absumere Æ. 14, 24. ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν 14, 38. ἀφανίζειν ναυτικὸν 85, 31.=ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις I. 68, 35. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo.=de medio tollere, ex oculis hominum submovere. τὰ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι αἰτήθησαν A. 112, 22. ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιανίαν ζητεῖ 118, 2. ὅπως ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ 132, 29. ἀφανισθέντα λαθεῖν 132, 35. ἀφανίζειν λόγους 133, 42. ἠφάνισα ἂν τὸ ἀνθρώπων, ὅτ' ἐγὼ ἐμοὶ ἦν 135, 29. οὐκέτι οἷόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. celare ea, quæ publice in foro recitata essent 136, 3.=ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη L. 191, 27. TAYL. ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν 108, 26. 28. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων 151, 11. τοὺς τὴν ὑμῶν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας 186, 33.=ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας Ly. 167, 40. 168, 35. 169, 2.

ἀφειδεῖν] ἀφειδήσαντες τῶν σωμάτων L.—

* ἀφειδῆς (sed ἀφῆδῆς potius leg. est.) injucundum, insuave est. Φανοστράτης τὰς Εὐκτ. συμφορὰς φανεράς καθιστάναι I. 58, 6. ab ἀπὸ et ἡδεσθαι.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδόναι 255, 6.

ἀφελής] ὡς ἀφελῆς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται 1489, 10.

ἀφέλκειν] ἀφείλκοντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν L. 129, 13.

ἀφῆσις τῶν πλοίων 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια,

πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *quittance and discharge* 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφρῃν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἀφρῃν, σσημασμένας εἶσαι καθ' ἑαυτοῦ κίεσθαι 1114, 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονία λαμπροὶ 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547, 25. tot mala perpetravit, ut tanta esset ipsis accusandi copia. = ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὧν Æ. 8, 40. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33.

ἄφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίων ξύλων 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐνοτετέροις 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σίτον ἀνείσθαι 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις—ἐνετύγχανον 1442, 25. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ἐδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470, 12. = πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο Æ. 31, 3. εἰὰν μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς 79, 9.

ἀφθόνως] καὶν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις). ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόροις leg. sit) ἐντύχασιν et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *what the heart thinks, the mouth speaks* 1473, 19.

Ἀφίδναζε 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὰν καιρὸς μόνον οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίει 9, 12. παραπειστικότητα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246, 1. πάντα τὰλλα ἀφίει καὶ παριδῶν 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφίεται absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil sibi reliquit indictum 293, 12. οἷας τότε ἤφει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301, 10. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάβῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365, 25. ἀφιέναι liberum ab accusatione remittere, absolvere 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων* ἀφίσι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam 377, 11. τὰς δίκας ἤφισαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant 540, 11. ὧν προσῆκε σοὶ τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοὶ πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consensibus ordinariis feriente 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγαμάτων 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἂ τῶδε γέγονεν ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπῆλλαξε 952, 16. περὶ ὧν ἂν τις ἀφίει καὶ ἀπαλλάξας

δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονὶ 966, 3. ἀπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τίτακται τὸ πεισθέντας ἀφῆναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεπονηκόσι, scil. τὸν φόνον, τίτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονητάς ἀφίεναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983, 17. αἰδέσθεται καὶ ἀφῆ absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983, 19. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῆ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντά, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξίεναι 983, 22. ἀφειμένη ἐλευθερία (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἶκαδε σωτηρίαν, ὅποτε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφῆσει 1211, 15. πόσα με οἴσθε δάκρυα ἀφίεναι 1225, 19. ἂ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono 1247, 2. ἀφίεναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἀφίσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395, 21. ἀφθεντες τοῦ δέους 1464, 22. ἀφθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480, 11. = ἀφίσθαι λόγων, discedere, aberrare ab argumentis, disputationibus A. 25, 22. ἀφεθεὶς ἀνευ λύτρων 30, 16. ἀφίσθαι τινὸς τινι, cedere alicui aliquid. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. μὴδ' ὅθεν φανῇ ἀφίησι 40, 1. ὑποκηρεξάμενοι τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίσαν ἀπελευθέρους 59, 25. ὑποσπόνδους ἀφίσαν 66, 15. δάκρυα ἀφίεναι 75, 23. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. ἀφίεναι, absolvere 86, 34. = τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφῆκαμεν I. 50, 15. ἀφίμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς 53, 38. ἀφεις τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmississet, quietos siverisset 52, 3. τὰ ὄντα rem prodigere luxuria vel cupiditate 67, 5. εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. οὐδ' οὕτως ἤφλου ἐισίεναι. ne sic quidem sinebant intrare 60, 19. = ἀφίεναι τοῦ τεθνεώτος τὴν τιμαρίαν A. 112, 9. οὐ, τὸν αἴτιον ἀφέντες, τὸν ἀναίτιον διώκομεν 115, 10. 117, 28. οὐδεὶς ἐτοίμην καὶ κατεργασμένην ὀφείλειαν ἀφῆκεν 115, 16. ἐλεύθεροι (id est εἰς ἐλευθερίαν) ἀφίενται 118, 18. τοὺς ἀναίτιους καταλαβόντες, τοὺς αἰτίους ἀφίεναι. to allow the great criminals to escape 120, 26. μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφίεντας, μήτε τοὺς καθαρὸς εἰς ἀγῶνας καθιστάντας 125, 21. ἀφῆκεν αὐτὸν missum eum fecit, in jure persecutus non est 136, 29. = ἀφίεναι ὄρκον remittere vinculum jurisjurandi dicti, absolvere ab obligatione sacramenti An. 13, 19. = ἀφίμενοι τοῦ νεανίσκου L. 98, 2. ἀφειμένους ἐγκλημάτων 98, 33. ἀφίεναι τῆς αἰτίας 109, 7. ἀφίεντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας 161, 10. ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν 908, 4. = ἀφίεναι καιροὺς opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere D. 94, 16.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἀπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιρουσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt 532, 3. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e

peregrinatione negotiationis privatae gratia suscepta 1193, 18. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Iacedaemone puta et Argis) legati huc venerunt 1423, 27. = εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφικνέται *Æ.* 9, 41. οὐκ οὐδὲ τὸ ψευδὲς οὐ παραιτέρω τῆς ἀποῆς ἀφικνέται 48, 12. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνέσθαι τοὺς κατηγοροῦς 55, 10. ἀφικνέται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πωλεγόνων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνέους 69, 30. = εἰς τοσοῦτον τόλμης ἀφικέσθαι *L.* 96, 2. τηνικαῦτα ἀφικνόμενος 93, 42. ἀφικνούμαι *redeo* 97, 25. *TAYL.* scil. e peregrinatione domum aut (ut 96, 2.) rure in urbem. ἀφικνούμαι εἰς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus, illiusve 94, 4. = τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων *D.* 91, 24. εἰς τὴν πόλιν quod 100, 9. additur.

ἀφίλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε—tam amicis denudatus 1246, 11. = ab amicis desertus *L.* 197, 26. 131, 21.

ἀφιλότιμος *I.* 67, 5. = *Ly.* 156, 30.

ἀφιξι] τὴν τότε ἀφίξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο 58, pen. abijtum, discessum, profectionem. ἀφίξις οἰκάδε domum redijtus 1463, 6. 1484, 6. = *L.* 193, 8.

ἀφιστάνειν, ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμῖς ἀπάντων τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ ἀφιστήκατε 78, 21. concessistis, destitistis. γοῦ *have abandoned, foregone.* ἀφίστατε τούτων αὐτῶ 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόρρῳ νῦν ἀφιστάναι δοκοῦντι προσέρχεται 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνων συμφερόντων ἀφίστηκα 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίους συμπερόντων 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφιστήκατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν 294, ult. *conf.* 295, 5. ἀποστάς, ὅταν αὐτῶ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι *exora* hujus causæ volo haberi, *I have nothing to do with the business, I give it over entirely* 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο—ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θαυρίας 380, 21. ἀφιστηκέναι ἀπάντων τῶν κτημάτων 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἐαυτῆς ἀπέστη *has renounced her own* 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφιστᾶσι 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακὸν τι ποιεῖν 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βροθεῖν ἐαυτῶ 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ εἶναι. *concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus* 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου *renunciat hereditati bonorum ejus* 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044, 18. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. *non lens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est* 1167, 12. ἀφιστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. *impendia reformidasse, defugisse* 1230, 7. ἀποστῶ τούτοις τῶν χαρίων ἀποδόμενος 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. *renouces, gives over, disclaims* 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος 1386, 15. λόγον ἔχειν οἶμαι παντάπασιν ἀφιστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446, 1. *distantem, discrepantem.* οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς πόλεως 1468, 18. οὐ γὰρ

μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀρίσταμαι 1485, 1. b) ἀποστήσασθαι curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδείξαμενον καὶ ἀποστήσασμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *who caused it to be weighed* 1199, 24. = ἀφιστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων Æ. 28, 13. ἀποστήναι ἀπολογίας, missam facere defensionem 28, 24. ἀποστήναι, cedere, concedere, missum alicui facere 32, 30. ἀφιστάναι, impellere ad defectionem. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσης 77, 31. πραγματείας ἀποστήση 88, 19. = ἀφιστασθαι vel ἀποστήναι τοῦ κλήρου vel χρημάτων τινι I. 38, 23. 49, 2. 50, 13. 19. 52, 26. 53, 29. = τῶν ἀπὸ σκοποῦ ἀφιστάτων A. 121, 34. ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλευσατο ἀποστᾶσα (scil. ὑμῶν) 138, 17. = ἀφιστάνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. abstrahere a partibus hostium An. 34, 26. = ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον L. 98, 20. ἐπὶ τὰς νήσους ἀποστήσαν ἐπλευσε 142, 26. Χίους, οὓς ἀπέστησε 143, 10. βουλομένους ἀφιστασθαι 143, 7. δοῦλον ἀφιστάτω 167, 12. TAYL. significat animum alicujus ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τηλικούτος ὧν, ἀφίστατο (pro ἐξίστατο vel ἀφίκετο) fr. 45, 3. = οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν καλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam Ly. 160, 8.

ἀφομοιοῦν] ἀφομοιοῖ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσι Æ. 86, 17.

ἀφοραῖν] τὴν πατρίδα ἐνθύνει καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφορᾶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio 1472, 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον οὐδὲν ἐστὶν ὕβρεως 529, 9. = ὑπομένειν Δημοσθένειν ἀφόρητον ὄντα Æ. 30, ult. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος 31, 1.

ἀφορία] ἐκ τούτων (ex hujusmodi delictis) αἱ τε ἀφορίαι γίνονται. sterilitates terrarum, pecorum hominumque καὶ δυστυχεῖς αἱ πράξεις A. 116, 13. τῆς ἀφορίας αἵτιοι γίνονται 117, 28. = sterilitas anni, caritas annonarum Ly. 158, 21.

ἀφορίζειν excipere, eximere, excludere a regula universali 719, 17. ἀφορίσας pro ἀφωρισμένως singulariter, peculiariter, exclusis reliquis 778, 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχιζέειν. palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare. *to mortgage*. ὅσας τοῦτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη. *marked out with poles or stakes, pledged, mortgaged* 1202, 21. = ἀφορίζεσθαι καιρὸν, temporis aliquem ambitum definire, claudere aliquo insigni evento Æ. 61, 19.

ἀφορμαῖν οἰκαδε, in viam se dare, domum redeundi ergo Æ. 33, 22.

ἀφορμή] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμή τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνόητοις γίνεται 16, 1. τοσούτῳ πλείονας ἀφορμας αὐτοῦ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχομεν 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοῦνομα ἀφορμὴν 171, 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186, 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, capital. quod impen-

ditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nēvum rerum gerendarum) ἤπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατὰπτυστον τοῦτον 559, 23. εἰ ἦν αὐτῷ ἰδίᾳ τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ *had he had a capital of his own, invested in the bank* 947, 22. πίστις (*credit*) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3. τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσ-οίσιν conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403, 9. = ἀφορμὴ ἱκανὴ I. 59, 16. = principium, exordium, unde aliquid existendi, aut increndendi capit initium. ἐκ πολὺ ἐλάττωτος ἀφορμῆς μεγάλη γηγένηται ἡ πόλις An. 14, 43. = ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώ-μενος L. 170, 27. ἀφορμῆς δέομαι. *I need a beginning, a little pretext, for the purpose of contriving something thereby* fr. 2, 2.

ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶστα τὴν συμφορὰν φέριν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legiti-mis satisfeceris, atque religione te liberaveris 1160, ult. = ἀφ-οσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς, satisfacio ego, loco civitatis meæ, juribus illis omnibus et sacris, quæ diis debentur e reli-gione patria, eamque civitatem meam pro parte mea civili illis officiis sacris libero Æ. 70, 29. = οὐκ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἶδν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. non perfunctorie, non obiter I. 67, 19.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πό-λιν ἀφραδίασιν ἄστοι βούλονται 421, ult.

ἀφροσύνη] τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι Æ. 72, 32.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν 395, 17. = I. 110, 14.

ἄφυκτος] καὶ τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. proenam et ex- itium effugi non posse 1479, 3. = ἄφυκτος λόγος, argumentum invictum, cujus vis stringens effugi et declinari nequit Æ. 56, 14.

ἀφύλακτος ληφθῇ 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451, 8.

ἀφυλαξία A. 124, 37.

ἄφρων] σοῦ δ' ἀφώνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου 292, 6. πρᾶτ- τεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; ἄφρωνος Αἰσχίνης 294, 19. = τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ut saxa, tigna, enses Æ. 88, 37.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἀγειν 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185, 5. = πόρρωθεν ἀχάριστος, jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratus Æ. 48, 13. = ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum L. 162, 34.

ἄχθεσθαι μάλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἑπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155, 19. natura solent homines ἀχθεσθαι

τοῖς ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μὴδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγίσονται 1478, 9. = ἀχθεσθαι τῇ συμφορᾷ L. 193, 14. τί δέι ὑπὲρ τούτων νῦν ἀχθεσθαι, ἃ πάλοι προσεδοκῶμεν 197, 44.

ἀχολία L. — lenitas animi felle vacans.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπισείκειαν καθίστησι 504, 13.

ἀχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἀχρηστα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίνονται 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θεβαίων, ἐκείνους εἴλετο ἀνθ' ὑμῶν 382, ult. = ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων Æ. 75, 16. = οὐκ ἀχρήστους ἡμᾶς εὐρῆστε πολίτας I. 67, 14. 36. 89, 22. = σοφιστῶν ἔργα λαν ἀχρήστων L. 912, ult. Egregie convenit Libanii locus t. i. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἀσκοῦντας, ἀχρήστους ἀποκαλεῖ. per contemptum appellat, (Anytus puta,) inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, ætate Socratis, homines literis et culturæ mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρήστους fuisse appellatos. = τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ὑπεκτίθεσθαι Ly. 154, 33.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσιν 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona fide uti 459, 20. ἥς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἀπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490, 16. = Æ. 81, 8. ἀψευδεῖν πρὸς τινα, bona fide cum aliquo agere 40, 40.

ἀψευδὴς πρὸς ἀπαντας 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἥθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461, 1. = ἀψευδὴς τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν Æ. 18, 7.

ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων Æ. 51, 37.

ἀψοφητὶ 797, 12.

ἀψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδὲν ἐστιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἔαν ἀκριτον 645, 20.

ἄωρι τῶν νυκτῶν A. 115, 18. 119, 2. τῆς νυκτὸς 119, 38.

ἄωρος] οἰκτείροντες τὴν ἄωρον τελευτὴν A. 121, 4. ἄωροι συμφοραῖς περιβάλλειν 122, 24.

βαδίζειν] τί τὸ καλῶν ἐστὶν ἐκείνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12, 22. δεῦρο β. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἦδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390, pen. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἀνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia 314, 21. οὐγ' ἐπειγέσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆρι 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534, ult. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (Μειδίαν) ὁδὸν 542, 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἦδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit 688, 14. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, καλῶν, καὶ οὐκ ἔων βαδίζειν (subaudi ὁδῶν) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia

prosperere, sine impedimentis, exsequi. ὁδὸν βαδίζειν ἔαν δαί 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873, 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φέγγεται. quæ in signis habebantur scævitatibus, rusticitatibus, superbiæ 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλῇ εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071, 4. ἴσα βαίναν *ὑμῖν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21. τοῖς ἀπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122, 17. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσχυρωστικῶς 1122, 12. 1124, 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis 1251, 20. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἑλαττον ἐβάδιζον. *the price fell, became lower* 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἡστένει 1364, 10. = ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρίδα I. 44, 14. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρώους βαδισῆται 75, 21. = τηρῶν τὴν θεραπείαν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν L. 92, 26. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν fr. 45, 7. = ἐπειγ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι D. 96, 28.

βαδισμα incessus, modus incedendi 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζων spongia detergens 313, 12. = οἱ τριάκοντα ἐκάθητο ἐπὶ τῶν βάθρων L. 133, 10. = σταῶσαν ἐν πόλεως βάθροις Ly. 161, 25.

βαίνειν] ἴσα βαίναν Πυθοκλεῖ 442, 15. ἴσα βαίναν *ὑμῖν, ὑποπεπτακὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120, 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981, 25. = δυαῖν βακτηρίαν χρῶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένον L. 169, 19.

βαλανεῖον] λουῖσθαι ἐν βαλανείῳ 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259, 27. = I. 53, 8. 59, 31. = βαλανεῖον τὸ ἐν Σηραγγίᾳ L. ap. Harpocr.

βαλαντιότημος. sic Demosthenem appellat Æschines Æ. 83, 28.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολέμει, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115, 12. χαράκαμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254, 27. = ἐβαλλέ με λίθοις L. 97, 10.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101, 1. 135, pen. τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόρημα, φάραγας, βάραθρα 793, 6.

βαρβαρικός καὶ Ἑλληνικός παιὰν συμμεμιγμένος L. 194, 16.

βαρβαρός] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51, 24. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς, οὐδ' ἡ βαρβαρός τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ ἀνθρώπου 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἑλλήνος ὄντος—ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ὃ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἐμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὃ τοὺς Ἑλλήνας 180, 25. βάρβα-

ρος 187, 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 289, 13. ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563, 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν οὐς αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111, 1. = τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων *Æ.* 51, 11. βάρβαρος ἐπιστολή. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, ult. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἑλλήσιν 90, 30. = ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον *Ap.* 18, 9.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῆλιν 1103, 17. = βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα *Æ.* 28, 19.

βαρυδαιμονία] εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἤκω *A.* 116, 29. = *L.* 101, 23.

βαρὺς homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι 231, 15. ὁμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται 307, 17. = βαρὺς καὶ ἀφόρητος ἄνθρωπος *Æ.* 31, 1. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων 79, 25. βαρυτέρον τῶν ἔργων, ὃν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16.

βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς 314, 10.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 14.

βασανίζειν] οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δοῦλους βασανίζετε *I.* 70, 4. = οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτοὺς (subaudi εἰ πάντως καὶ πάντοτε πιστοὶ ἦσαν) *A.* 117, 12. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται 118, 17. οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα 137, 38.

βασανιστής] servus ubi esset ex auctoritate iudicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστής, tortor, qui torturæ interesset, caveretque, ne adversarius servum ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatibus a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis 978, 11. = *A.* 112, 29. αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανιστὰ καὶ ἐπιτιμητὰ 133, 18.

βάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torture intererat undecimviri 1254, 1. τὴν ἀπάτην κυριατέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὃ τι ἐστὶ ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum 1120, 5. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπῶδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunæque suas indicibus mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum *Æ.* 45, 8. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = ἔφυγε τὴν βάσανον noluit acceptare sponsionem de mancipiis ad torturam dedendis *I.* 69, 41. 44. 70, 9. παραδοῦναι εἰς

βάσανον 70, 34. τὴν βάσανον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβέστατον ἐλεγχον νομίζετε 70, 2. ἱκανὸν ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς 77, 39. τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων 108, 2. = τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρῆσασθαι περὶ τοῦ πράγματος A. 112, 24. ἐφ' οἷς τὸ πλείστον μέρος ἢ τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι 133, 14. = βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι scrutiny, quæsitio per tormenta, quæ suscipitur ab iis, qui sacrorum Eleusiniarum periti sunt, est res horribilis, formidanda sustinentibus, vel subire illud examen coactis An. 5, 13. = βάσανον ἱκανὴν ἔχουσιν ἑκατέρας τῆς πολιτείας L. 177, 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat τῶν αἰὲ ὑπερχόντων 1370, 13.

βασιλῆις στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant 776, 20.

βασιλεύειν] ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήρῳ βασιλεύει, in republica, quæ libertate et jure civili administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea Æ. 87, 8. = τὸν Κύπρου βασιλεύοντα L. 105, 8. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, eique parere, velut regi 192, 21. 194, 29.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλείας ἀξία χρημάτων ἐστὶ 169, 4. παρὰ βασιλείῳ οἰκάδε ἀφικνεῖσθαι e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire 1185, 20. βασιλεὺς rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis 940, 13. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθνε 1370, 14. = ὁ βασιλεὺς (rex sacrorum) αὐτοῖς τοὺς νόμους ἀνέγνω A. 145, 40. οὗτοσι ὁ βασιλεὺς, (qui nunc honorem gerit) εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσῆλθεν 146, 25. = rex sacrorum. λαχεῖν βασιλεία L. 103, 30. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλεία 104, 13. ξενοῦσθαι βασιλεῦσι 107, 26.

βασιλικός] χρυσίον βασιλικόν, largitiones regis Persarum Æ. 75, ult. νῦν μέντοι τὸ βασιλικόν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν 78, 29. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.

βασιλίσσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθνε) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασιλίσσα οὖσα 1370, 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδὲνα ὀρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διοκρίτης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθεῖρειν πειρᾶσθαι 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν 95, 10. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγῆσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21. το reproach maliciously, το asperse. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεβαίνοτο 348, 28. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόν. οὐδὲν ἔστι τὰ ἐκ τοῦ πάλαισμα 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βέλτατος ὄντης, ποῖός τις. ἢ εἴη 267, 8. βάσκαι ἡ βάσκασις. εὐτὸς, κρὶ μακρῶς 671, 30, πονηρὸν ἢ συνεφάντης καὶ πνευματικῶν βάσκανον καὶ φιλαίτην 307, 20, βάσκανον πράγμα καὶ ταῦτ' ἐπαινῶντες σὺ 380, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ἄλθερον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii erga Aesopum. Demosthenem appellabat 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυζῶς [sic: nuna ὁ μυζῶδης; id est καρυζῶδης, καρύζης μαστός, pituitosus] schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408, 33. = Æ. 41, 14.

βδελυρῦνέσθαι. improbum, detestabilem et conspuendum se gerere 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἐσχύει 1478, 24. = μέθη καὶ βδελυρία Æ. 4, 34. χορηγὸν εἰ λήμναι τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. τίνας οὐκ οἶμιθ' αὐτοὺς ὑπερβαλεῖς βδελυρίας ποιῆσθαι 10, 26. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ ταῖς συμμάχοις ποιῶμενος 15, 16. εὐγνωστός βδελυρία 26, 42. πρῶταίαν βδελυρίαν 27, 17. = καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις I. 73, 38.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσασιν ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405, 12. 27. = ἐσχέμων ἐν τῇ βίᾳ καὶ βδελυρὸς Æ. 89, 3.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11, 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὧμων βεβαιωτάτην ἐπιθέντες 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιότερα κτήσις—165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεκρημένους, οὐδ' ἂν ὧμιν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκεῖν προαίρεσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε δσιον 662, 17. τὰ βέβαια ποιῆσθαι tabulas de aere mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. to procure himself a bond, a note, an obligation 886, 26. τὸ βέβαιον προίεμεθα certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi 1283, 8. ἡ γὰρ πεσθῆσθε, ἂν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιώτερον, περὶ ὧν ἡγνώκατε, ἔσθε πεπεισμένοι 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνους τῶν ἄλλων μένειν 1480, 7. = cui fidi potest, qui promissis et pactis satisfacit Æ. 23, 18. = de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiiis I. 37, 31. 88, 4. ὁ κλέψας οὐπω μοι βέβαιός ἐστι 88, 40. μαρτυρία βεβαιωτέρα 75, 32. = ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας L. 129, 14.

βεβαιοῦν verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare 79, 5. βεβαιοῦσθαι operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητος βεβαιοῦν non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν,

οὕτε τὴν ἔχθραν—τὸν καλὸν κατὰ τὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξι-
 οῦν αὐτῶν βεβαιῶν 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est
 τὴν ζῆν) αὐτῶν ὅσα κίριον 383, 20. βεβαιῶντε τοὺς νόμους ὑμῖν.
 leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potesta-
 tem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis 524, 13.
 βεβαιοῦντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας
 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιῶσαν εὐρήσομεν τὸ πρᾶγμα.
 causam definire, moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e.
 gubernare atque circumscribere iudicium a nobis de facinore
 ferendum, vitæ legitimum, an legibus contrarium 636, 3. quid
 est p. 887, 15. βεβαιῶντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ἀγὴν, vel
 potius utrumque) Menecle nobis venditionem asseverante h. e.
 affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se
 prædem interponente, evictionem præstante. *grave security*
for the validity of the purchase 969, ult. = βεβαιῶν τῇ πόλει
 τὴν δημοκρατίαν Æ. 54, penult. βεβαιῶν, prætorial velut sen-
 tentia jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui ad-
 dicere. μὴ βεβαιῶτε αὐτῶ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem
 has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitās
 possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19.
 = βεβαιῶν τὴν δωρεάν I. 37, 8. τὰς διαθήκας 37, 14. evictio-
 nem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emtio-
 nis aut venditionis 53, 8. 11. βεβαιῶσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi
 in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate
 jus certum, neque fallax 78, 23. = βεβαιῶντες τοῖς θεοῖς τοὺς νό-
 μους L. 105, 38. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιῶσητε λόγον τῶν πάν-
 των πονηρότατον 161, 1. = præstare rem venditam, emptori tra-
 dere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ ex-
 pertem immittere D. 95, 32.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, re-
 apse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132, 20. μένει τὰ συ-
 σταθέντα βεβαίως 154, 9. = βεβαιώτερον I. 37, 11.

βεβαίως] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex
 jubet possessorem emptoremve vindicias dare possessionum, em-
 ptorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, se illa modis
 justis legitimisque acquisivisse Æ. 89, 16. sed vid. hoc de loco
 v. κήρυγμα.

βεβουλευμένος, præmeditate 527, 21.

βελόνη] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

βέλος] πολέμῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσὼν A. 123, 8.

βέλτιστος] τινὲς δὲ τοῦ βελτίστου. scil. μέρους 125, 9. οὐδὲ
 τούτο μικρὸν ἀφελῆν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω
 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων
 αἰετὶ φαίνεσθαι βουλευμένους τὰ βέλτιστα 196, pen. μᾶλλον ἢ παρ' αὐ-
 τῶν βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202, 19.
 διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21. = supre-
 mus, editissimus ordine, dignissimus in republica L. 92, 5.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίῳ τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθε-

πρὸς 332, 19. βαλτίων vin. bonus, probus, honestus, frugi. I. pen. positivo ἀγαθός, ut χεῖρων sæpe est. probus, acceleratus, διὰ τὸ μᾶλλον αὐτὸς δόξας εἶναι πρὸς βαλτίων, μήτε γὰρ πεισθῆναι αὐτὸν. 6. τῶ δὲ μᾶλλον ιστάναι (preces puta) μήτε βαλτίων, μήτε χεῖρων, neque probatiles, neque sequioris generis 728, 19. = ἀκριβεστὶ βαλτίων καὶ ἀπαισθῶν. AE. 8, 21. τὰς διαστάσεις βαλτίων σφάματος καὶ ἐξελισσόμενος ἀπὸ τοῦ 90, 4. = vin. honestus, probus, homo frugi. I. 206, 20. = βαλτίων et κακίων de domo et majoribus. in. βελανίαν. L. 518, 12. βελτίονα ἢ πλουσιώτερον 153, 16. κάκιστος γένεσθαι 153, 15. TAYL. βελτίων et ἀμείνων homo frugi, vin. bonus et, honestus. εἰ δ' ἐκείνους δοκεῖσι βελτίους εἶναι, σάφους, τοὺς φίλους, ὅλως ὅτι καὶ ὑμῖν ἀμείνους δόξεται εἶναι τοὺς ἐχθροὺς παραπρόσωποι. Ep. 1, 22. ἵνα βελτίων ὅς ὑμῶν νομιζομένη. 174, 19. 40.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκείνης ἐκτέμνηται spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἀξία τῶν προγόνων ἵσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην 247, 4. τὸ τίνοος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἴδαι 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359, 16. in iudiciis bini erant suggestus, in quos dicturi ascendebant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος 1176, 2. iudices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοὶ παρελθόντα ἔκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς—441, 2. = ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. AE. 4, 36. ἐξείργειν τοῦ βήματος 5, 15. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος 5, 26. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα 63, ult. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal 64, 5. διαδικασίαν εἶρη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγείον, litem se orsurum, qua disceptetur, utri imperium in copias conveniat, oratoribusne an imperatoribus 74, 19. ἡμιθνής παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος 77, 22. κύκλον περιδιπλῶν σιαιτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀνακηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. βῆμα, tribunal, geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. πρὸς τὸ τοῦ κατηγοροῦ βῆμα.—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος 83, 32. = I. 53, 21.

Βησαιὺς I. 47, 16.

Βησις L. ap. Harpocr.

βία κατέχειν τὰ πράγματα 20, 19. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132, 13, ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάγῃ καὶ βία κατέχῃται τὰ πράγματα 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὁμότητι 289, 9. = cum gen. invitus. βία *ὑμῶν ἐφάσκατέ με συνειναι L. 112, 34. βία παρόντων Πελοποννησίων. invitis Peloponnesensibus 196, 37. Ita Xenophon Hel-

λεν. 1. 3. init. γινώσκεις δὲ Μινδῆας; δὲ οὐκ ἐν δύνανται καλέσαι. βίβ. πᾶν
 παλαιῶν. in iustis cōnitiis. ΤΑΥΤΗ. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 222

causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum, apud Demosthenem.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελοῦσθαι [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγνώσκεις 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίῳ βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγρόνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον vitæ per alimenta tuendæ præsidiiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐαντοτέροις 255, 11. ἂν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὥς καὶ Δημοσθένης φησὶ. Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπαντι ἀνθρώπῳ τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος 258, 20. τοσούτου δέου λέγειν ὥς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥστ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος usus vitæ communis, vita quotidiana 298, 3. ἀντὶ παντός τιμῆσαι μὲν ἂν τοῦ βίου dicere posse, majoris faciam, quam vivere. immortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi 299, 19. οὐ κατήσχυναι οὐδὲν τῶν προὔηργημένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314, 10. λαγὼ βίον ἔξης, δεδιώς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν 314, 24. βίος seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένης 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρὰ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. πᾶν τὸ τεταγμένον omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος e rebus humanis sustulerit 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέραν ἐγγχειρίζομεν 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine superstitæ gestarum 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοῦ βίῳ ætate sua 1479, 15. = quæstus, victus. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior Æ. 2, 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου, (id est ἢ τοῦ βίου) 5, 11. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου 13, 3. πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere 17, 21. κρῖσις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε 25, 31. ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων 26, 16. τῶν σεσαφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρωμένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἰχθρῶν κατηγορίαις 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, penult. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregrisset 33, 35.

οἰκτερεῖν ἐκ τοῦ βίου δοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. δοκιμαστέων ἰκανῶς τοῦ ἑμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, οὐς εἶσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπων γε βεβιώκαμεν 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὑποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὑποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίῳ προσάδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτῇ τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν 86, 33. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, pen. ἀσχήμασιν ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεον καὶ τρόπον σωφρόνα 89, 18. = βίος ἱκανός ἐστιν αὐτῷ I. 110, 10. opes, unde victus. = ὅφ' ὧν ἡκιστα ἐχρῆν, τὸν βίον ἐκλείπων. id est, peremptus, vita coactus decedere A. 113, 38. = ἀνατρέπειν τινὸς πλοῦτον, σωφροσύνην καὶ τὸν ἄλλον βίον An. 17, 13. βίον ἐργασάμεν ἐκ τοῦ δικαίου 18, 42. fortunas, opes competentes vitæ sustentandæ. τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι 21, 7. ἀναμνήσθαι τὸν Ἀλκιβιάδου βίον vitæ rationem, mores, instituta, res gestas 30, 15. ἀρχὴν τοῦ βίου κατασκευάσασθαι 32, 21. = res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει L. 105, 45. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον 105, 46. TAYL. τοῦ βίου λόγον διδόναι 168, 13. σοφιστῶν ἐχρήσταν καὶ σφδρα βίου δεομένων 912, ult. = τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι Ly. 159, 36. ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον 161, 46. ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου 163, 26.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ 322, 17.

βιοῦν vel βιωῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κάμοι βεβιωμένα 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῇ τῇ φωνῇ 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὃ γε βεβιωμένος σοὶ τοιοῦτος ὧν φαίνεται 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτω βεβιωμένα ἔπαισι 600, 17. ἐργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἳ σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. πεκαυδεῦσθαι σωφρόνας καὶ βεβιωμένοι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389, 25. = αἰσχροῦς βεβιωκῶτι προῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. I, 13. ἐν ταῖς ὑμπεραίς διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, οὐς εἶσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν 72, 24. ἀτὴρ ὄντας μετ' ἀρετῆς βεβιωκῶς 84, 15. = εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι L. 145, 34.

βιωτός. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βραχυεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλοῦσι κατεσκεύασεν 801, 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινὶ actione damni injuncti aliquem persequi 522, pen. φίλον ἀγαθὸν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, εἴ ὧν ἀκάκεινοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τὰ παρὰ

τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ὑμετέροις βλάβαις κατασφύδαται 1232, 13. δι' περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciant, ut damnantur et veniente illatum duplo luatur, ab invito, simpliciter 527, ult. = βλάβη περιφανής I. 110, 25.

βλάβος ἐκτίνειν ἀπλοῦν ἐν δικلوῦν 528, 2. = ἐν τοῖς ἀπλοῦσι πλεον βλάβος τὸ μετανοῆσαι A. 140, 17.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑπερέσων καλῶν φθαίη καὶ δεῖβαλλε 323, 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιεῖν, κερδοὶ μὲν ἐμὰ, εἴτα καὶ ὑμᾶς, — 996, 4. est ergo ista actio βλάβης. ἀτόκον, ἀκάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἐβλάψεν, ἀποφαίνειν 1117, 15. = βλάπτεσθαι μεγάλα A. 1, 4. πύθυνας ἡμᾶς βλάπτων 24, 7. = ὁ διαφάρτεσι, οὐδὲν ἥσσον (subaudi βλαφθεῖς) ἀκουστικῶς βλαφθεῖς (id est ἐν τῷ ἀκ. βλαφθεῖται, αὐτὸ διότι ἀκ. ἐβλάβθη, ἡ εἰ ἐκὼν ἐβλάπτετο) ἀδικοῖτ' ἂν A. 123, 18. = τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἐβλάψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι L. 185, 35. = ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινα Ly. 159, 22.

βλαστάνειν] τὴν ροδωνιαν βλαστάνουσιν ἐκτίλλειν 1251, 27.

βλασφημεῖν περὶ τινος 252, rep. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδὲς ἐκάλεον αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τετινέντων βλασφημοῦντες 1022, 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint 1229, 5. = verba infasta, male ominata loqui A. 25, 39. = I. [27, 52.]

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἀς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιούνται τινες 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοῦς 164, 10. τὰς—βλασφημίας ἔργω καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένον 237, 1. βλασφημίας κατὰ τινος ποιῆσθαι 257, 22. ὑπὸ τῆς τούτου τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτους λόγους ἐμπέτειν ἀναγκάζομαι 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἀπασι, καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινα 1259, 17. = βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα A. 24, 4.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσῃεν ὁ τόπτων, ὃν ὁ παθὼν ἔνα οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537, 25.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντιον, οὐτ' οὐδὲν, οὐτ' ἐθέλει 51, 27. μὴδ' εἰς τὴν εὐθείαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐπὶ τραχηλίσθῃαι 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾶν 320, 3. ἔω βλέπειν ad amicitias extraneas respicere 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμᾶσαι 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν αἰὶ βορυβούντα πέπον τῆς ἐκκλησίας 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσασι 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγκαῖς ὑμᾶς, οὐδ' ἐνέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην 1471, 15. = βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι A. 41, 39. πῶς οὐ δεῖν ἔχθρου πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγεῖλντος 52, 28. ὁρᾶν ἐν βλέπειν necesse est, ut inter se differant, nam p. 67, 10. copulantur hæc: ὁρῶντων, φρονούντων, βλέπόντων ὑμῶν. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. παρακαλεῖνται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἐαυτῶν πρόσωπα 89, 25. = ζῶν καὶ βλέπων. sciens volensque, bene sibi conscius eorum, quæ dicat A. 127, 16. ὥσπερ βλέπειν

ταῖς ἐξουσίαις ἐπὶ κατὰ κράτος 128, 14. = βλέπειν πρὸς τι respicere ad aliquid, ejus respectum vel rationem habere Δη. 28, 3.

[βοῶν] καὶ οἱ βοηρόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόντι 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, 27. αἷς σιωπῶ μὲν λαβοῦν, βοᾶ δὲ ῥιναλῶσας, ἐλλ' οὐκ ἐπὶ γὰρ, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχου, παύσῃ δ' οὐδέποτε 252, ult. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄρητὰ ἐνομάζων ὥσπερ ἐξ ὁμάτης 268, 12. βοᾶν et κραῖαν copulantur. βοᾶν δ' βιάσκαρος οὗτος καὶ κερραγῶς 271, 10. εἰ: sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τῶν οὐδὲς ἑμοῦ καὶ βοᾶστές 275, 8. ὥστε μοι παραστάτας ἐνταυτοῖ βοᾶν οἱ ἀπὸνθασί 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 22. ταῦτ' ὡς βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης 377, 22. βοᾶν καὶ κερραγῶς ἰοῦ, ἰοῦ 784, 19. = βοᾶντα καὶ κερραγῶτα I. 97, 39.

βοηρομένων. hoc mense mysteria agebantur 29, ult.

[βοήθεια] ἀπορίζεσθαι βοήθειαν decernere auxilium mittendum 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiae hostem depulso, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus 49, 1. οὐ γὰρ ἔστι βοηθείαις χρημένους non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quaeque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δαόντων κραῖαι 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φίλης ποιῆσθαι 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς συγγράοντα βοηθείας 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονοῖα βοηθεία τοῖς ἀπόροις φενοῦμεν 141, 22. ἡμῶν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπ' ἐργάσασθαι 231, 19. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δέησασθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων subsidium pecuniarium τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις 389, 5. βασιλεύοντων ἡμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539, 12. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τῶς θορυβούντας 1463, 19. ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποστελλομένη διὰ τάχους 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. the proof or document of our contract, on which we depend for attaining our right 1287, 27. = μεταπειπεσθαι ποθεν βοήθειαν ἐπὶ τινα. contra quem Æ. 5, 24. = βοήθεια λόγος auxilium, quod orator consilii dandis ad remp. offert D. 109, 12.

[βοηθεῖν] πρὸ μὲν ἀπέναντι μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθῶντας ἡλευθέρωσε 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν ὅτι συμμέλους 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέραια βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo condiciones quodammodo sint tolerabiles 283, 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δέησασθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις 301, 9. βοηθοῦσι κάτω decurrunt deorsum ad opitulanandum 883, 25. = φυλάττει καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις Æ. 5, 22. βοηθεῖν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum 33, 27.

βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσι δυνάμει 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ 70, 29. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν 78, 3. = βοηθοῦντας ταῖς ταύταις ἀτυχίαις A. 125, 7. = βοηθῆσαι Καλλιὰ τὰ δίκαια L. 102, 40. βοηθεῖν οἷς ἐξημέρηται 112, 25. τοῖς νόμοις τοῖς καμμένοις 164, 27. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπὶ. TAYL. ἐπ' Ἀρτεμίδιον ἐβοήθησαν 193, 28.

βοηθός] βοηθούς αὐτῶν ζητεῖν, ἐξόν τῶν ἑτέροις βοηθεῖν 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς 153, 3. τοὺς τῷ γῆρα βοηθούς λυμαινῶν 733, 26. *leges puta, poenas iis comminantes, si qui parentum senium inops contentui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent.* = A. 111, 41. οὐ τῶν ἀποκτενιάτων ἵστέ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθησαυρότων 113, 40. = βοηθός τοῖς νόμοις L. fr. 31, 1.

βοηλάτης L. 110, 7.

βοήσεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοῖστας 531, 19.

βοῖδιον] ἰάν ὑμῖν βοῖδια boves. macras et annis confectas πέμψουσιν οὗτοι 37, 6.

βοιωτάρχῃν. honore Boeotarchi fungi 1378, 22.

Βοιωτάρχης] κήρυγματι τούτῳ τοῖς βοιωτάρχεις προκηρύττεται. A. 74, penult.

βοιωτιάζειν, crasse et rustice loqui, aut animo esse erga Thebanos propenso, Thebanis studere A. 42, 5.

βόρβορος] ὑποκαλίσαντες καὶ βάζαντες εἰς τὸν βόρβον 1259, 11.

βόρειος] τῆχος βόρειον A. 51, 17.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568, 16. = μὴδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιῆσθαι A. 69, 15.

Βοσπόριχος forum Byzantii 256, 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων 314, 12.

βουβυτεῖν] λευκὴν ἐσθῆτα λαβὰν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουβύτει. quae erant signa gaudii A. 64, 38.

βουκεφάλειον] Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια L. fr. 18.

βουλαία] Ἔστιαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν A. 34, 9. = βουλαῖος Ζεὺς, et βουλαία Ἀθηνᾶ A. 146, 34.

βούλεσθαι] βούλομαι τὸδ' εἰπεῖν citat Hermogen. p. 245, 22. saepe post participium huius verbi, omissus est infinitivus e praemissis a legente quoque tacite subaudiendus. ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὅν οὔτε βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὅν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴονται 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὑστερον, ἔαν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἔαν ὑμῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἡμεῖς τοῦτο ποιῆν] λέξω 202, 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις. scil. με τοῦτο ποιῆν. aut ἀνέσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere) 823, 21. σηκῶνι πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμαρῆσθαι, vel κακῶς ποιῆν, vel κολάζειν] ὅτι ἂν πάσχει, πλὴν θανάτου 1374, 7. ubi ὁ βουλόμενος idem est atque ὁ τυχών. quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἔαν καὶ μὴ βούλονται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βαβούληται καὶ προήρηται

ταυτέρας ἐξάρτησιν ἔχουσιν, οὕτως ἵσται χρήσασθαι 226, 11. ἀν. βου-
 λαμένοις ἀκρίβειν ἢ τοῦτο. id est ἀν. οὗτοι βούλονται ἀκρίβει 229, 4.
 ὑπεύθυνον ἑκάστου δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πιστέουσιν, τῇ στήρῃ, τοῖς και-
 ροῖς, καὶ βουλευμένοι [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἀγαγῶν] 291, 20. οὐχ
 ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοῖται τὰ πράγματα, εἰς δέχασθαι 307, 4.
 πᾶς ὃ φησὶ τὸ μητρῶον βαδίζειν, ἀν. τι βούληθε. scil. παρὰ τὸν νόμον
 μακάριον 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τέχης συλ-
 λαμβανούσης, καὶ τοῦργον γίνουτ' ἀν. 1490, ult. = δοκιμασίαν (scil.
 τῶν ρητόρων) ἐπαγγιλάσθαι ὁ βουλόμενος Αἲ. 5, 17. φόνου δικαίου
 μεγάλης αὐτὸν ἀνακλῆσαι βούλειτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο 39, 41.
 τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σπέρηται,
 τίς ἀγορεύει βούλεται 54, 14. βούλει σι θεῶ καὶ φοβηθῆναι 77, 6.
 παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται
 ἐμβαλεῖν 83, 21. = τὸ τῶν ἑχθρῶν βουλόμενον ἀδικῶ; με ἀπολέσαι
 (id est: ἢ ταύτων βούλησις) Α. 138, 4 = πραττέμενος οὐ πολὺ ἀργύριον
 τῷ βασιλευμένῳ (scil. δαδῆσαι) Απ. 13, 29. πάντων πονηρότατος ὢν
 καὶ βουλόμενος τοιούτος εἶναι. — ὥς μὴ βουλόμεθα πράττοντες L.
 187, 36. = παρ' ἀκούων καὶ βουλευμένων τῶν Ἑλλήνων D. 95, 7.

βουλευσέν, βουλευέσθαι] in activo. auctor alicui esse alicuius
 consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 1347, 22. οὐδὲν
 ἦσαν ὑπεβήκασι οἱ βεβουλευμένοις τῶν ταῖς χειρὶ πράξαντων 347, 24.
 b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. citat Hermog. p. 245,
 12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πρα-
 γμάτων εἰσάσει χρήσθαι τῷ βουλευέσθαι, ἐπεὶ δὲ μετὰ τὰ πράγματα
 57, 11. 139, 15. ὅσα ὀλιγόρως ὑμᾶς εὐρήσει βουλευομένους 189,
 10. δεῖ τοὺς ἀτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχοῦντων αἰετὶ φαίνεσθαι βουλευο-
 μένους τὰ βέλτιστα 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμῖς ἐβουλευέσασθε ἐμοὶ
 πισθέντες 246, 26. ἐνδοχομένους βουλευέσθαι 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ
 φανερῷ βουλευόμενος 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἑχθρῶν ἀπῆλθε βεβου-
 λευμένοι 306, 12. τῶν ἀνθρώπων. οἱ πλεῖστοι πῶνται τέγαρα τῷ
 καλῶς βουλευέσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472, 2. ἑμαυτὸν σωφρό-
 νως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴμαι βεβουλευέσθαι 538, 20. τὸν τοῦ βου-
 λεύεσθαι κακὸν τι χρόνον ἀπείλετο 639, 11. δυοῖν ὄντων ἀγαθοῖν
 πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ
 κτῆσι παραγίνεται 658, 2. μετὰ τοῦ βουλευέσθαι [id est βουλευ-
 σάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ εὐ γνώμῃ διαμαρτῶν 734, 21. παραχρη-
 μα, οὐδὲ βουλευσάμενος, confestim, protinus, sine ulla delibera-
 tione, aut hesitatione 970, 5. βουλευομένων ὅστιν ἀκούσαντας ὁ
 γινώσκει τις σκοπεῖν 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβου-
 λεύεσθαι, πάλιν ἐξ. ὢν δεῖ βουλευέσθαι ἀκούσαι 1430, 11. ὥς ἀν. χρή-
 σατό τις δύναμις, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλευέσθαι, ὁξῶς. δεῖ δὲ
 βουλευέσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας; ποιῶν δὲ τὰ δοκῶντα μετὰ σπουδῆς 1432,
 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἀμεινον βου-
 λεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450, 24. δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν
 ὑμῖν βουλευέσθαι 1473, 5. = βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμενοι Αἲ. 21,
 3. χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βου-
 λεύειν, suadere acelus, et exaequendi modos demonstrare 43, 30.
 ἀνέκον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾄμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ

τῶν ὁσων βουλευέσθαι, 44, 6. ἐκ παρασκευῆς πρῶτα πρὸς βουλεύσας
62, 32. βουλεύσας ἐκινεῖν. ergo senatorius homines erat animus?
64, 25. βουλεύεσθαι μετὰ διελίας καὶ ζηλοτυφίας; in consilio cum
cum inuiditate et emulatione 65, 15. 260 καὶ μὴ μόνον τοῖς
ἑαίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, διαβλέψαντες εἰς ὁρᾶς ἀπ' αὐτῶν, βουλεύ-
σασθε 90, 5. = βουλεύεσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ I. 73, 3. = necne ali-
cujus meditari, eam ex insidiis ipsi comparare. τὴν βουλεύσασαν
ψυχὴν ἀποφελίσθαι αὐτὸν, animam in vicem eripere eam, quae
praemeditato facinore alteri vitam eripuisset. A. 125, 46. βου-
λευτὴς τῆς πλεγῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον οὐκ ἐβούλευσα 128, 29.
ἀποκτείναι με Διόδοτον, βουλεύσαντα * αὐτῷ θάνατον 143, 19, 20.
ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα 143, 29. in medio, deliberare. αὐτὸς βουλεύ-
σασθαι πρότερον καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς 137, 40. ἐκ τῶ
παραχρήμα (suddenly, at a minute's warning) οὐκ ἔστιν ἀρχὴν
ὁρᾶς βουλεύσασθαι 138, 5. ἡ πόλις ἄλλοις ἐβουλεύσατο ἀπο-
στῆα 138, 17. = pro συμβουλεύειν deliberare, consilia agitare
An. II, 31. τὸν βουλεύσαντα (id est πείσαντά τινα. ἄποκ. τι ποῖον
παρόνομον) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12,
37. τοὺς ταῦτα βουλεύσαντας (id est ἐπιβουλεύσαντας) καὶ μεμα-
χανημένους dolore machinatos) ἐφ' ὧν καὶ πρέβαντο; 22, 19. =
pro ἐπιβουλεύειν L. 100, 9. ἐκ τῶν ἡμερησίων περὶ τῶν λοιπῶν
ἄμεινον βουλεύσασθαι 191, 2. βουλευσάμενος κακῶς καὶ τὸν σφετέ-
ρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγερεῖς. 144, 3. βιβουλεύσθαι
ἐκείνους (vel, prout TAYLOR legi vult, ἐκείνοις) ὁρᾶς illos sapiente
certoque uos esse consilio 162, 35. ἀποφάσαις εἰς τὰς αἰδᾶς
τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήδειον ἔσται βουλεύειν 186, 45. οὐ φημι δι-
καιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλεύειν, ἢ—187, 13. μετ' ἐκείνων
βουλεύειν ἀξιοῦτω 188, 9. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δου-
λεύειν ἐκινδύνουν 189, 19. = βουλεύειν θάνατον τινος D. 94, 9. ne-
cem alicui comparare, machinari.

βούλευμα] ζηλοτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάται. A. 51, 8.
= ἢ μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα, iromice An. 27, 15. =
ἀλλὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις L. 196, 31.

βούλευσις praemeditata caedes, aut insidiae saltim structae. ex
illa dictione fori Attici βουλεύειν τινὶ φόρος necem alicui machinari.
γραφὴν βουλεύσεως δύναιεν actione caedis praemeditatae aliquem
persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονῆσαι. id
est ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἴλη τὸν Ἀριστοῦ τῆς βουλεύσεως; 792, 2.
Si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset aerarium se
non esse, tamen sciens et valens, arguisset his better knowledge,
ad aerarium se, ut debitorem, detulisset. Eodem significato
haec dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpoc. ait βου-
λεύσεως δικὴν apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo
praeter jus et fas in aerarios inscriptum esse, in or. 1. in Ari-
stog. h. o. p. 778, 19.

βουλευτήριον]. ἐπιστολῇ, ἢ ὅτετι νῦν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 85, 4. τὰ
παρ' οὐδένει αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἡμετέρεα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ
παρ' ἡμῖν 145, 16. εἰ μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ἀποκρίνεται τὸν στέφανον 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὰ βουλευτήριον 284, 1. ἐξελάνθον ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 28, 16, 1. ῥήτορας αἰτῶ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, αἰτῶ ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἄρδην ἔλασεν ὑπελάμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. 284, 146, 33. 147, 12. καὶ οὗν ἐγγράφεται ἐκ τῆς βουλευτηρίας 22, 35. 1. 557, 4. 158, 8.

βουλευτῆς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς ἀμέρχεις καταλόγους πομπῶν τῶν δημοσίων 1208, 5. κρέβδην φηριζόντων τῶν βουλευτῶν 28, 5, 40. βουλευτῆς ὡς ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii αὐτοῦ 64, 13. = designator, mediator. βουλευτῆς θανάτου A. 127, 29. πληγῆς 127, 32. qui mortem aut vulnus ex delibatio alicui infert 128, 28. 2) senator 146, 35.

βουλευτικοὶ νόμοι de senatu præcipientes 706, 13.

βουλῇ] πεποιήκειν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φησὶ τὰ παρόντα πράγματα προεῖσθαι 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὄψαν τῆς βουλῆς 179, 22. οὐδαὶς περὶ ταύτου προτίθῃσιν οὐδαμοῦ βουλῆς 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsentium. Plerumque sic nuda ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione εἰ πεντακῆσιοι. multis in locis. 284, 1. βουλὴ συναχθεῖσι pro συναχθῆ. aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταὶ. 249, 20. ψήφισματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακῆσιων 397, 16. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοτον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 28, 11, 42. ἐκτελεῖαν δεῖναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. τέλος παρεῖναι ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πάλαι 16, pen. βουλευτὰς ἐξέμενοι βουλευόμενοι 21, 3. προβουλευεῖ ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς προσβουλαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad externos mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat 35, 30. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακῆσιους quo distinguatur hæc βουλὴ α βουλῇ τῇ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 53, 7. 56, 35. εἰς αἰτίαν ἀναγγέλλων καὶ θυσιὰς τὴν βουλὴν κατεστρεψε 76, 23. ἐκπλεῖν μέτος εἰς Σάρμον ἐγχειρήσας, αὐθημερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προσδότης θανάτου ἐξημιώθη 89, 34. καὶ βουλὴ sic nuda est senatus Areopagiticus I. 49, 25. = consilium, idem quod συμβουλὴ, suasio, auctoritas. εἰσηγήσατο ταύτην τῆς βουλῆς 22, 9, 4. τὰς βουλὰς ἀκύρους ἴδεσθε 23, 15. b) senatus. ἐξελεύσασα βουλὴ συνactione honoris decedens 10, 37. ψήφισμα μηδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι 11, 46. προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν 15, 7. ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἐκέλευε 15, 8. ἐπειδὴ ἡ βουλὴ ἦν πλήρης 15, 10. ἀπόρρητα εἰσηγγέλλειν εἰς τὴν βουλὴν 20, 6. α καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρητῇ εἰσηγγεῖλαι 153. 11. = τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακῆσιους per superenarrationem 154, 152, 30.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν 805, 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut æviora, aut leniora suadens. 284, 1109, 15. id quod illi studebant.

βούλῃσις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἢ παρ' ἑκάστου βού-
λησις 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων
παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις 796,
19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλῆσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος 1097, 22.
κατὰ γε τὴν τοῦ διαμαρτυροῦντος βούλησιν 1098, 8. τὴν αὐτοῦ βού-
λησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν 777, 23. = φανεράς κατέστησε
τὰς αὐτοῦ βουλήσεις I. 63, 7.

βοῦς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δοῦς 426, 2.

βοῶνης erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves
coëmendi in ludis mactandas publice 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare 36, 7.
ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βρα-
βεύόντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus
1231, 19.

βραβευτής] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτάς, ἢ πείσαι τινας ἐτέρους
[scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς] arbitros, disceptatores litis
163, 16. = ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτάς τῶν ἀπάντων καταστήσατε I.
78, 28.

βράβης ποëtice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀθῆν κοινὸν ἔθεντο
βράβην 322, 11. constituerunt ipsi sibi Oreum communem præ-
miatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis glo-
riosæ attribueret.

βραδύς] ἡσύχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδύ, καὶ δευρὸν
ἐλαττωθῆναι 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς
τιμωρίας 801, 20.

βραδυτής] τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτήτας, ὀκνους—εἰς ἐλάχιστον συ-
στεῖλαι 308, pen.

Βραυρανία Ἀρτεμῖς D. 106, 25.

Βραυρανόθεν 1264, 20.

βραχίον] ὕψαιμοι βραχίονες 1157, 2.

βραχύς] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις αὐτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα,
ἐνεκα κέρδους βραχέος προίεσθαι βουλήσεται 187, 8. συμβαίνει πολ-
λῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι 343,
2. ἐν βραχεῖσι διεξελθεῖν πειράσομαι 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας
λειτουργῶν 841, 1. = κατατιθέσθαι βραχεία, numerare parum Æ.
56, 26. = pro ὀλίγος. βραχείας οὐσίας ὑπερξάσης I. 82, 23. = ἐν
βραχυτάτοις (scil. ἔπεισι) διηγῆσασθαι A. 113, 21. βραχεῖς τοὺς
λόγους ἐποίησαντο 126, 1. = βραχὺ κέρδος L. 109, 40. ΤΑΥΛ. id
est μικρόν. καθ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est εἰ καὶ βραχὺ τι) ἑκαστος δύνῃ-
ται 138, 36.

βρέχων] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραίνομένους ἰδεῖν μὴδὲ τρεῖς μεδί-
μνους 1278, 22. τὰ γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279, 2.

Βρόμιος Bacchus. ἰσάναι ὠραίων Βρομῖα χάριν 531, 5.

βροντή] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον
μέγαν γενέσθαι 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, ἐν the collar, τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744,
6. ἐπισπασθέντος βρόχου 744, 9.

* Βρυτιάδης. tribulis e tribu Βρυτιάς 1365, 8.

βρωτός. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ κυρτός, μὴ λυγρὸν, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτων κοινοῦσθιν 789, 3.

βύρσα] προσ ανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατὰ στρομα χιλίας βύρσας 910, 9.

βουλὰ Dorice pro βουλή. ἔκ τῆς βουλῆς λαβὼν βήτρην 255, 21. πύθων ποτὶ τὰν βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256, 8.

βαμὸς Διὸς ὀρίου 86, 16. χάριτος βαμὸν ἰδεύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. καὶ ταῦτα ἔκ τοῦ βαμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271, ult. iudices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. χρυσῶν βαμοῖσι 531, 6. βαμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιπτοι μὲν καὶ ἀγιάττοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει 780, 22. ἀπαγεῖν ἀπὸ τοῦ βαμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054, 6. ubi ara Jovis Phratrīi designatur, ut e versu 10 constat. οὐκ ἰδελέσας ἄπτεσθαι τοῦ ἱερείου οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βαμοῦ 1078, 21. = καθίζει ἐπὶ τὸν βαμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ἀἷ. 9, 14. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βαμοῦ 9, 22. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βαμοῦς ἰδρυομένους 18, 10. Ἐτεοβουτάδαις μετῆκει τῶν αὐτῶν βαμῶν 47, 39. παρίστανε τοῖς βαμοῖς τὰ θύματα 70, 31. = ἐπὶ βαμοῦς τοὺς πατέρας βαδίζειν I. 75, 21. 65, 2. = ἱετηρία καίται ἐπὶ τοῦ βαμοῦ An. 15, 11. ἐπὶ τὸν βαμὸν (eam puta aram, quæ illi phratrīæ, seu curiæ, esset propria) ἱερεῖον ἔχοντες, ἦγον τὸ παιδίον ἀπατουροῖς 16, 31. λαβίσθαι τοῦ βαμοῦ 16, 34. = ἵκεται ἐπὶ τὸν *βαμὸν (misericordiæ puta) ἱκαθέζοντο L. 191, 31. ἐπὶ τὸν βαμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιάσιν 132, 4. ἐπὶ τοὺς βαμοὺς ἵεναι. ap. Priscian. l. 18. = ἐπὶ τὸν βαμὸν τῶν δάδεκα θεῶν καταφεύγειν Ly. 159, 28. = ἐν *βαμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες D. 107, 11. verum hæc lectio vitiosa est.

γα Dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γὰς δίδοναι καὶ οἰκῶν 256, 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρίς ἔχει κλέποις τῶν πλείωτα καμόντων σώματα 322, 14. = ἐρεῦθειν γαῖαν ὁμοίαν Ἀἷ. 20, 19. στυγέρος εἰμ' ἐπὶ γαῖαν 20, 41.

γαλαῖα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμος, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὸς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002, 12. συνέβη μοι, δευθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαίδεκάτῃ γῆμαι 1009, 13. ἐπετύσμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ εἶη γεγαμηκὸς 1150, 23. = ἔγημε L. 153, 23. γῆμαι 92, 17. 153, 11. TAYL. = γῆμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις An. 30, 37.

γαμετή I. 39, 23. 110, 44.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατῶρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσένηγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατήρ. [scil. ὁ ἐμὸς] 1312, 12. 1320, 13. = victima, bestia mactanda, quam phratrīæ suæ novus maritus

nomine sponsae suae donabat ad epulas inde parandum L. 45, 33. γαμήλιαν εισφέρειν παρὶ τῆς τῶν φρατέρων γαμήλιας 46: 30. 70, 40. 71, 3.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μαθηταῖσι γάμος χαρακτηρ 290, 10. significat matrem Aechius meretricem fuisse, prostitutas in fornice ad horam novam, h. e. post meridiem. γάμος γαμήλιον rite, legitime, in preputulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002, 12. γάμους διπτοὺς ὑπὲρ αὐτῆς κείτοισα 69, 35. 70, 39. 71, 3. = ἕνεκα τοῦ γάμου διδόναι τι I. 41, 25: πρὸς εὐρὴ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα—τὴν ἱλικίαν οὐ καλῶς διαφιλᾷσιν: μέγαρα γάμου AE. 26, 7.

γὰρ *utique*, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας διδῶσιν ὁ νόμος ἡμῶι καὶ γραφὴν ὕβρεως. διδῶσι γάρ. dat utique, sine omni dubio 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriae. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἰ, Μελίλα. ὕβρεως γὰρ εἰ—580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτο γ' ἀκούει τις "ὦ Δι', ἀκροόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ καθῆναι ἡμῶι τι κακόν." I. 108, 23. ubi respondet Latino αἰγῶι. ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a praefatione transit in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες 701, 23. οὐ γὰρ per modum sanne saepe interjicitur, ut nostrum not true? tu inficari audebis? ὁμοίην γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλὰ γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673, 19. εἴποις γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi saepissime. = γὰρ v. ἀλλά. TAYL. significat igitur, itaque, cum narrationem ingredimur, a praefatione ad ipsam rei propositae tractationem transeuntes L. 92, 17. 190, 34. 108, 32. 112, 34. 116, 26. 130, 14. 142, 4. 187, 12.

γαστήρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾶς, ἐφ' ἣ στένειν σε προσῆκεν 308, 6.

γείνεσθαι] ἥπερ (scil. κήρ) λάχε γενόμενον AE. 21, 4.

γείσων] τοῦ γείσου συντετελεσμένου (tecto perfecto) L. ap. Polluc. VII. 27.

γεινιᾶν 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν 1272, 2. = κραυγῆς αἰσθῆσθαι τοὺς γείτονας AE. 9, 13. = ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum L. 93, 2. = ἐς γειτόνας (pro ἐς γείτονας) τῆς πατρίδος μετοικεῖν Ly. 150, 33.

γελᾶν] ἀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπίζει μετέδωκαν ἡμῖν 1459, 23 = κλαίει οὗτος ῥῶν, ἢ ἄλλοι γελοῖσι AE. 83, 29.

γελοῖα δάκρυα 577, 11. = ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδίας διατριβὰς γελοῖος AE. 17, 41.

γέλωτος ἐστὶν ἐπὶ κοινωμάτων digna. ἐπὶ τῶν γὰρ γέλωτος ἡδίστος χρόνος ἐστὶν τοῖς πράγμασι 47, 6. 136, 23. γέλωτα, ἢ ἀμαλαγῇ [scil. εἰληφέναι] 121, 8. τὸ πρῶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλλόντες 131, 39. «ἐλέων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. inanis est ridiculum, quia si nihil dent 185, 18. χλευασμός, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πάλῃ 454, 3. ἐστὶ δὲ ταῦτα γέλωτος, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία. δευτὴ 364, 31. «τῶν δὲ γέλωτος, δευτὴ ἀδωκα 428, 22. ἐκείνῳ μὲν ἐπὶ φαβερῶ, καὶ προστάτας καὶ φυλακὰς πολλὰς δέματα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλωτος 435, 15. κομῆθι γέλωτος ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτουί 447, 27. «γέλωτος ἀπὸ τοῦ ἀπαιδου. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem blind man's buff dictum 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σπασμῶματα ἐμβαλεῖν πεφάσκειται 1261, 12. οὐκ ἂν ἐλάβετο ὕμῶν οὐδένα γέλωτος, εἰ παρὸν ἐτύχαιεν, ἥνικα εἰλαμένῳ ἔγω 1263, 9. «παύειν ἀπὸ γέλωτος μετὰ βορύβου Αἲ. 12, 11. λῆρος καὶ γέλωτος 19, 9. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινι καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. ἐφ' οἷς γέλωτος οὐχ οἱ τυχεύοντες ἐπὶ ταῦτοις ἐγένοντο 42, pen.

γεμίζον navem alienam, γεμίζεσθαι suam onerare mercibus exportandis 466, 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὸς μᾶλλον τοῦ δέοντος 910, 8. γεμίσας αὐτὴν μεγάλην σίτου 917, ult.

γενεὰ ἢ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον seculum hoc hominum nunc ætatem agens 1390, 25.

γένειον πολὺν Ly. 162, 9.

γενήτης (uno aut geminato v.) γενῆται erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse 1365, pen. = γενῆται consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας I. 64, 35. εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς 65, 2. 66, 7. (conf. 66, 13. ubi συγγενεῖς idem dicuntur) 68, 4.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ἀφελίμους εἶναι 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων καὶ ἀθλητρίσι, καὶ ἐταίραις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅφ' ἂν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Αἲ. 6, 34.

γενναϊότης Ly. 160, 22.

γενναῖος] φέρειν δ', δ' τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναῖος 258, 24. γενναῖος καὶ ἐτοίμος ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25.

γένος] εὐχεσθε αὐτὸν ἐξῶλῃ ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. οὐ γένος ἐστὶ φιλίων καὶ πολεμίων 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας 642, 15. videntur γένος et oīkia differre hactenus, ut γένος sint in descendantē stirpe necessarij, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, si mavis, cognati collaterales 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὅμιν

καταστὰς ἐκείναι. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀφ' ὧν ἔχον αἰσχρὸν 1414, 16.

γεωργίῳ καὶ rusticae operam dare. τοὺς γεωργοὺντας ἐμὴν πλῆθιν ἐν ὁρίῳ ἐμικαθίστασθαι 17, 2. γῆν συνεισπαιμένην γεωργησάμεν, ἵσθιν οὐδ' ὅσαρ φλακταιν πάποτε 175, 11. ἀνέματα ἔχον ἐν Ρουμλίῳ καὶ γεωργίῳ τὰ ἐκείνῳ 239, pen. αἶμα γεωργίῳ ἐκ τούτων καὶ σμυλὸς γέγονας. arator, id est dominus ingentium fundorum 442, 6. γεωργοῦντες seduli in exercenda re rustica καὶ φιλόδοτοι 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργίῳ, ταῦτα ἐργάζονται. hæc agit, hæc exerceat, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitat 794, 22. = τὸ χάριον ἐρύττειν καὶ ἐγείρειν. instruxit plantatis et satis I. 77, 34. = ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργοῦντων An. 12, 28. = deditus esse rei rusticæ colendæ L. 159, 3.

γεωργία] γεωργίαι καμπαλαῖς 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκουάσθη tota res rustica expulata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ L. 161, 4.

γῆ] οὕτε τὴν γῆν [βοχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἵστασαν 426, 20. ἴδαν ἡ γῆ μὲν ἀνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γίνηται 792, 21. ὅτε μῆτε καρπὸν γῆ φέρει, μῆτε ἀποδιδόντα δέξαιτο 794, 26. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις διδασκίαις. who has put out his capital to interest on landed property, or on houses in the town 946, 6. ἡ γῆ rus, villa, οὐχ ὅπως καρπὸν τινα ἔνεγκεν 1225, 12. = μυχὸς γῆς A. 18, 15. βοῦθῆν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερῇ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. μῆτε γῆν καρποῦς φέρειν, μῆτε γυναικας τέκνα τέκτειν γονοῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφιστῆν ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοῦς Ἑλληνας ἀπὸν 72, 26. = πάσης γῆς *ἀμαρτὸν ἀκόντιον A. 123, 4. τρεφίης παρὶδανς τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν 125, 23. = ager, rus, the plain, the flat country An. 12, 28. continens. ληΐζεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 13, 37. ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον 18, 9. = fundus, prædium, rus. γῆν πριάμενος, ἐκ τῶν προσλοττων τοῦς παῖδας τρέφειν L. 906, ult. = γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν Ly. 156, 43. = γῆν ἐντὸς ὧν κατηΐσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent D. 99, 16.

γεφθὶν lætari. γεφθὸς καὶ λαρυγγίζων 328, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἀτυχήμασι φαίδρις ἐγὼ καὶ γεφθὸς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332, 8.

γῆραις ἀποθανεῖν A. 20, 23. = μὴ προαποθνήσκειν τῆς γῆραις τελευτῆς A. 125, 25.

γῆρας] τοὺς τῷ γῆρας βοηθὸς λυμαίνῃ 733, 26. διαμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐρῶδία τῷ γῆρας ἱκανὰ 1204, 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id est φυγὴν ἐν γῆρας] ἐπὶ χεῖρα τῶν ὑπὲρ ὧν πεπονημένων ἔχον 1484, 3. = ὁπονεῖν γῆρας ἀμα καὶ πινίαν A. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σάφρων 25, 37. 26, 2. = ἀπειρηκὸς ὑπὸ γῆρας I. 59, 39. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀνοίαν τοῦ Εὐκτ. 59, 16. = ἡ ἀσθένεια τοῦ γῆρας A.

ΤΟ ΠΗΝΟΜΕΝΟΝ, ἢ Ο ἸΣΤΑΕ. 726, 26. ut si quis aerarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam deprecatur, sih autem aerarium publicum, solummodo duplam, quod hic τὰ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *deus. το γιγνόμενον ἀγγόριον κατὰ τὴν συγγραφὴν, the sum which appertains to any one according to a written agreement* 926, 14. ut p. 10 post, v. 25. ipse exponit, ὁ δὲ γενέσθαι τῶν δυνάμεσιν κατὰ τὴν συγγραφὴν. οὐ δικαίαν, εἰδὲ γιγνόμενῶν χρέων ἐξίστασιν κομίσθαι 992, 3. e promeritis eorum existentem, consequentem, ipsis debitum, τῶν γιγνόμενων δι' ἐκείνα [scil. τὰ ναύαμακα] τήματα ἐξελθὼν ἐκείνοις κατείναν ex illis impendii existentium, eaque consequentium 1090, 8. γίνεσθαι confici e numeris collectis in sumptibus, existeret. τῶν ἐκαστὸν καὶ εἰκοσι στατήρων γίγνεται τριαχίλια τριακόσια, ἐξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu equivalent illis 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur. ut 98, 14. III, 17. quod aut est ἐν δαὲ θεῶν, πρὸ ἢ τῷ γίνεσθαι τὰ πράγματα in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρὸς τὴν γίνεσθαι animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονικεῖν περὶ ὧν οὐκ λέγω, γένηθε 287, 4. πάντι γὰρ παρὰ ταῦτα γίγνεται τὰ τῶν Ἑλλήνων nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum. per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus 305, 3. γεγενόσων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortunis usorum 533, 4. χρήματα ἐγίνετο πομπῇ *carpe op.* ampla redibant vectigalia 141, 13. τῶν κρηθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνόμενων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046, 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γεγένησεν ἄνθρωπος 788, 26. = γεγεγόσιν πολλὸν ἀριθμὸν χρόνου, valde proveci annis, admodum senes *Æl.* 7, 36. ὦν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνελημμένος γέγονε 8, 12. τὰ γινόμενα, ut fieri solet 9, 4. παροντία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γεγένησεν, ad extremam adductus miseriam 9, 27. δεῖν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνεται 11, 4. δοκιμασία ἡ γενομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγενῶς 18, 35. περιμέλειτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα 21, 32. πόθεν οὖν ἰσχυρε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic 23, 38. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἰεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσέλγησις γίνεσθαι 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγνώμεθα, cum redissemus ad splitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis, ejusdem, extraneus nemo adesset 33, 4. ἐφ' οἷς γύλατες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore

[illegible]

γλώττα] αποστρέφειν τὴν γλώτταν 406, 4. ἀλλ' ἐκ οὐδὲν τῆς γλώτταν ἐγκλείσας, ἔχει 418, 26. = γλώτταν ἀποτμήσει, 20. 24, 30. οὐ τὴν γλώτταν, ἐάν τις, ὡς περ τῶν αὐλῶν, ἀφίλοι, τὸ ἰσχυρὸν ὁρᾷ 86, 29. = συνγνώμην ἔχειν ἐάν τι τῇ γλώσσῃ ἀμάρτω A. 129, 43. τὸ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημα, τὸ δ' ἔργον τῆς γνώμης 130, 1. = ἡ γλώττα νῦν οὐτε πολὺν οὐτε μικρὸν ἔχει L. B. 61.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442, 16.
γναφεῖον fullonia L. 97, 38. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ ἐργαζέτο 166, 31. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον 905, 5.

γναφεὺς L. 97, 42.
γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνήσιων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἡσικουστὸς 118, 24. ὡς περ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐδ' αἰ πολλὰς γενεὰς διέβηκε τι μὴ καλῶς 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est δ' γόνου γεγενῶς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποικίτῳ facticio, adoptato 1095, 5. differt a κυρίῳ γνήσιῳ, ab eo, qui pro γνήσιῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κύρος, potestas fuisset. ibid. ἀδύνατον ἔστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλείπειν, ἐάν μὴ γόνου γεγενῶς ἢ τινὶ 1099, 19. γνήσιοι ingenui liberi quoniam a patre, et quamvis a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γένος τῆς πατρὸς πολλοὶ sunt cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπὶ ἡλυσί, et adscriptis civitati 1390, 9. ὡς υἱὸν οὕτως γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος, πολλὰ ἔτη ἦδη. quasi geminus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur 1093, 2. = ἐάν μὴ παῖδες ἀρρενες ὦσι γνήσιοι I. [19, 17.]

γνησιῶς, vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησιῶς μετιχοντῶς τῆς πόλεως 1353, pen. τίς ἔστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτοῦ ἐπαλῆσει γνησιῶς ὑμῖν δοῦναι 1482, 14. = E. 179, 40.

γνώμη alias est id, quod cuique videtur, placet, cū studeat, quod sentit et appetit, quō animus fert, alias forma cogitanti, ratio consiliorum, mens, alias expectatio. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταραττει παρὰ τὴν γνώμην γεγενῶς 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὁμῆς ἀφροσύνατε τῶν πραγμάτων 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἀδλιος, οὐδ' ὅμως τὴν γνώμην 142, 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τούτων τῶν βουλευμένων γνώμην ἀποφηνάσθαι 169, 12. ὑποκείσθαι ταῦτο τῇ γνώμῃ προpositum esse atque infirmum mentis, ut ratum et certum scitum 179, 6. οὕτως διακείσθαι τὰς γνώμας ὁμᾶς 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ἐκτολαμβάνων 281, 16. ταῖς ἑαυτοῦ ἐπακολουθεῖν γνώμαις 284, 8. μὴ γνώμην πάντων φιλικῶς ἰσχυρῶν 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ ἀμύβουλος, puta] περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291, 18. τὰς ἑμὰς γνώμας ἐχειρῶνθαι 309, 27. φησὶν ἢ γνώμην θέσθαι. per synesin pro φησὶν θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφαινεσθαι 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφαινομένου 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνεγένατε πρὸς ἀπαντα τὸν κόσμον, hoc hunc de γνώμῃ, hoc est de analogia et equitate estimationis, referte ad universam legem 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναγνῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσεν ὑπαρχόντων

ὅς 2, 26. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξαις] ἀφ' ὧν αὖ ἀκούομεν, παρὸς τὰς visum illud mentis, quod sententiam pronuntiant, concipit quasi et format in mente, existit ex his, quæ auribus accipiuntur 652, 26. γνώμη διαμαρτὸν ἀποτυχεῖ 710, 30. γνώμη ἄλλον εὐδίας ἔλαβι. *he quite altered his mind* 889, 10. περὶ αὐτῶν μὲν οὐ νομοί, [περὶ τούτων,] γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ ἐραυόμεναι δικάσειν. *according to your best knowledge and belief, with strictest observance of justice and rectitude* 1806, 26. ποὶ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048, 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παρώτρην τὸ σῆμας ἀνήρην 1434, 23. = καταλείπετν ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέρας γνώμας arbitrati vestro relinquuntur *Et*: 27, pen. ἐπισημαίνει τοὺς προέδροις τὰς γνώμας 36, 27. = χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκαστοῦ γνώμη ἀπραινέσθαι, oratione tractare, successive, ordine 54, 3, 15. λύνει τὰς παρὰ νόμους γνώμας 54, penult. ἐπισημαίνει τῆς γνώμας 712, 7, 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησάμεθα 730, 1. = πρὸς ἑτέρω τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. = ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι I. 84, 17. = συμβέβηκε πολὺ παρὰ τὴν γνώμην τούτων. *multo secius evenit, quam in his spectatum fuerat, quite otherwise than had been expected and intended* A. 121, 24. τὸ ἔργον ἁμάρτημα τῆς γνώμης 139, 2. = ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, id est εὐνοίας. *proprius ut Latini, voc. voluntas usurpant* 138, 17. ἐπισημαίνει καὶ λέγων γνώμας, ut prytanis 146, 40. = πελὺ τὴν ἐναντίαν τούτων γνώμην ἔχω multum ab his diversa sentio An. 1, 24. οὐκ ὀλίγω (scil. ὑμῶν) μοι (id est ὑπ' ἐμοῦ) παρὰ (id est ἄλλως ἢ κατὰ) τὴν γνώμην (subaudi τὴν ἐμὴν) εὐρέθη τὰ πράγματα ἔχοντα. *non patulo, id est multo, secius quam pro opinionē mea, vel, quam speraveram* 21, 22. ψευδῆσαι τῆς αὐτῶν γνώμης falli opinionis, spei, destinationis, a cupitis et speratis aberrare 22, 19. εἰ τῶν ὑμῶν διάβολόν τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρίστηκεν 22, 37. ἀντὶ τῆς πρότερας γνώμης ἑτέρα μοι νῦν παρίστηκεν 22, 40. τῇ γνώμῃ ἁμαρτάνειν 22, 38. τὴν γνώμην αὐτῶν ἀτελὴ ποιῆσαι 23, 16. γνώμην περὶ ἡμῶν ἔθεντο—τὴν τῶν ἡμῶν ἀνδραπαύεσθαι auctores fiebant—ut nostri cives sub corona venirent 26, 9. = αἱ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες, ἢ περὶ ἡμῶν αὐτῶν I. 91, 41. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμας 190, 32. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἥντερ πρότερον 191, 36. ταῦτα μὲν γνώμη πάντες χύοντες 192, 42. prudentia, sollertia 103, 41. τῆς αὖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων σοῦτοις ἦρισαν γνώμη 194, 34. γνώμη χύεται ea sunt mente præditi, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὡς πᾶσα γῆ παρὶς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ τὰ περὶ αὐτὰ ἔχει 187, 16. γνώμης ἀποδείξειν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρησάμενους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀνταρξάσθαι 914, 6. pro γνώσει cognitione iudiciali, sententia iudicium γνώμη δικαστηρίου καταγνώσθεις. ap. Athenæum ad fin. l. 13. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν fr. 58. = εἰς τὴν χεῖρῳ τρέπειν γνώμην Ly.

[illegible]

παρὰ: προσήρηται: γράμματα: τῶν γραμματέων. ἐν τῷ ἀπομνημονεύματι
 artimilis, panetis, capitibus, contractus, in tabulis, omnigenis,
 997, 101. codicilli, quibus perscriptae sunt rationes, facillatim
 ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et
 perscriptorum, quas ipse alius credidit 950, 9. et ibi aspre, 102.
 Etymolog. ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ, pen. in Excerptis, meis περὶ αὐτοῦ, γὰρ
 φησὶ ἐν τοῖς γράμμασι παρασθῆναι δοῦν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπομνημονεύματι
 ἀπομνημονεύματι. 99, pen. = σημαίνει καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 1. 65, 131. ἐν
 γράμμασι παρασθῆναι. παρὰ τῷ σημανέοντι. 63, 6. = τὰ γράμματα
 τούτων, the originala, the handwritinge, the documenta, ἐπεὶ ἐστὶν
 1. 901, ult. γράμματα chartae, in quibus perscriptae essent ratio-
 nes acceptorum et expensorum ἐντὶ χρημάτων ἀποδείξει 906, 12.
 μέλις παρ' αὐτοῦ παραλάβον τὰ γράμματα. rationem, gestas, utiles
 literis consignatas 908, pen. ὑμεῖς μὲν οἴσθε καὶ τὰ γράμματα
 καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σμῆνόν. hanc inscriptionem, statum, pec-
 uniam. ap. Aristid. in orat. de paraphraseos, καὶ πάντων
 τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat mater doctum, 1. 101, 19.
 γράμματιον schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτου βεβαιωμένα εἰστί. 101, 19.

tere caribiales, aut simile quid 788, 18. a bond 956, 2. expenso-
 rum et acceptorum codex, quo foenerator consignat quædam, sui
 rationes quotidianas 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμματέων, καλεῖται μαρ-
 τυρεῖν, ὡς μὴτ' ἀφελῆν ἐξ, μὴτε προσθεῖναι τοῖς γραμματέων μέλις
 1115, 3. τοῦ μαρτυρήσαντος τὸ γινόμενον ἐν γραμματέων κατὰ
 τὸν νόμον 1141, 22. κύριος ἐν τῶν γραμματέων, ἐξ ὧν τοῖς ἀρχέ-
 τας ἀνεκάλε. codicum, quibus perscriptae erant demotiarum, no-
 mina 1901, 20. γραμματέων λεξιαρχικῶν, codex, in quo perscriptae
 sunt nomina eorum, qui ad pubertatem proveci in acutissimo
 publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam
 publicamque gerant 1306, 21. = ἡ γράφειν οἱ τὸ λεξιαρχικὸν γράμ-
 ματιον. 11, 3, 28. 14, 31. κατὰ συγγραφὰς ἀνακρίβει καὶ γραμ-
 ματιον 23, 3. κατὰ γραμματέων ταυτῶν καὶ συγγραφῶν, ἐν τῷ
 literis consignato et apud arbitrum depositis 23, 6. = γραμμα-
 τέων ἀλλοτρίων. that a document has been substituted falsely,
 or as changed with another 1. 49, 40. οἱ τὸ νομὸν γραμματέων
 γράφον 65, 9. 10, 11. οἱ τὸ λεξιαρχικὸν γράμ. quod erat peces
 descriptas 66, 14. [8, 32.] = 1. 112, 28. = φησὶν τὴν ἀπομνη-
 μονεύματι ἐν τούτων τῶν γραμματέων (documentis, parate, propositis)
 ἀπομνημονεύματι 1. 897, 8. = γραμματέων λεξιαρχικῶν. 1. 1115, 3. 1116, 1.
 γραμματέων scribam agere. γραμματέων. ἐντὶ 8. ἐκαστοῦ 315, 9.
 γραμματέων Ἀντιμάχου ἐπέλε. 1126, 23. γραμματέων
 γραμματέων ἀδελφός 269, 19. γραμματέων ἐκτὸς οὐκ ἐστὶν, ἀπομ-
 νημονεύματι pro homine vilissima stirpe, quædam ἀρχαῖα, περὶ
 ὑπάρχον, accelerato, audaci 371, 21. ὅς ἐστις γραμματέων ταραχ-
 μήσαντος 306, 20. γραμματέων κατὰ τὴν τρυφάνειαν 720, 20. κατὰ
 τὴν τρυφάνειαν suo peculiari scriba utebatur. γραμματέων κατὰ
 τοῦ ἀπομνημονεύματι 1324, 9. γραμματέων τῶν βουλῶν 238, 11.
 ἐκαστὸν ἐκαστὸν νόμον legem rogάντων πρὸς τὸν ἀπομνημονεύματι καὶ

τὴν γραμμὴν ἀντιθέμενος 485, 18. quā eam in canticis recitaret;
 quē deorsum reversus quisque per oīam de ea meditaretur.
 Primum autē accusator causam dicere; ordiretur, recitabat scriba
 τὴν γραμμήν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo deinde
 gnata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas
 orator provocaret. id quod ex omnibus paene paginis constati-
 nec non testimonia testrum. scriba prytanis decreta prytanis
 ad thesmothetas referebat 720, 21. = γραμματεὺς, προσέλαβεν
 τὴν γραμμήν, seu libellum accusationis ab actore in reum exhibi-
 tum, atque iam actor orationem accusationem exordiretur 487,
 8. ὁ γραμματεὺς λόγον καὶ εὐρίαις πρὸς τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πολ-
 λιστάς 56, 3. ἀντιθέκων τὴν γραμμάν, jubere iam recitari
 scriba deus recitari 81, 26.

γραμματίδιον: a draft, which a person gives upon himself;
ἐν γραμματίδι· ὅσῳ χαλκῷ ταπημένα 1283, 4.

temtum, et probri ergo 431, 24.

γραμματοχύφον homo ita libris affixus, ut curvus ab incurvando fiat 207, 22.

γῆρας] αἰ. ἀνδρός [maritus mulierculae] ἀνδρῶν, καὶ αἰ. αἰ. γῆρας
 ἢ IT 56, 2.

γράφειν] ἐπὶ στήλην χρυσῆν γράψαντες 121, 32. αἱ δὲ οὐδὲ λαρεῖσι
 οὐδὲ γράβειν πόλερον, necque auctor fieri decreti, quo bellum con-
 diceretur 146, 2. οὐ μόνον τῇ γράφῃ [τοῦς νόμους· ὁ Σόλων]· ἀλλὰ
 καὶ κυρίως· ἵνατι 297, 10. τὰ γραφόντα· auctoritates literis· cois-
 signaται 294, 13. γραφεῖς· εἰς τὴν ἀγλῆτα· τοῦτον 260, 18. καὶ ἀ-
 γων καὶ γράβειν ἐξαταξέμεν τὰ θέοντα ὑπὲρ ὁμῶν 286, 4. οὐκ ἔστιν
 μὲν τῶντα, οὐκ ἔγραψα δὲ, οὐδὲ ἔγραφα· μὲν, οὐκ ἐπείσβευσται· δὲ
 288, 8. γράβειν sic nude pro γρ. νόμους· εἰ φησίμενα. πάλαι
 γὰρ μισθοὺ καὶ γράβειν, καὶ νόμους εἰσφέρειν ὄντας 722, 2. ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν λημμένον πολλοῖς γράβοντες, ὅ τι αὖ βούλωνται· τοῖσδε περ
 αὖ πιστοποιῶν, αὖ πείθον, αὖ προποσὶ 687, 25. πρὸς δὲ τὰς θητείας
 γράβοντες· ἐλρήνη 358, 17. γράβονται· in medio accusante, πεισ-
 τὰς ἐστέ· τῇ γὰρ αὐτῇ καὶ τῷ παροφείοντος τὴν γέγραμμένην· incus-
 torum· ἐλῆν 244, 9. τοῖς τὰ θέοντα· γράβοντι· ἀντικατὰ 371, 6.
 αὖ τοῖς τοῦ νόμου γεγραμμένα· quae huius legis capita notandi-
 mus· reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia 486, 1. 14.· ἔγρα-
 ψαν· τῇ· Κλαύδιον· ὁμῶν accusavit· ut· hanc legitimam, et hanc
 medio· ὄντας 507, pen. γεγραμμένη· πᾶσι τὸν νόμον· μοι· ἀπὸ τῶν
 576, 20.· τὸ γεγραμμένον· est summa legis, quod aliquis ab ac-
 cusatore arguatur· deprecatus esse; οὐ quod· actio in eum sus-
 cepit· finit· et· in· libello· accusatorio· nominatim· ea· summa· fuit
 indicata·· τὸν· ἐπείκει· τὸν· γεγραμμένον· res· debitum·, cuius· ποσὶ· ἔ-
 ληται·· ἐπείκει·, καὶ· τὰς· εἰ· τῶν· νόμων· προσέβας· ζημίας· καταβάλλων·
 ἐπὶ· ἑκατέρω· ὑποτίτας· αὖ· legibus· constitutas· 727, 3. ἡμὲν δὲ, ὡς
 ἐκείνην· ἐπὶ· ἑκατέρω·, αὐτὸν· οὐκ· αὖ· ἔγραψατο· ἐπὶ· ἰς· πᾶσι· τοῖς· δὲ· συγγραμμέ-
 ναις· δὲ· νόμοις·· hanc· neglected· to· me· me 129, 25. ὡς· τοῖς· γὰρ· εἰ· τις
 καί· ποτε·· ἡμῶν· πᾶσι· ὡς· αὖ· αὖ· ἔγραψας·, ὡς·, αὖ· ὡς· ἡμῶν· αὖ·, ὡς· ὡς·

[illegible]

nibus ex aliis adque aliis titulis persequi, quatenus et hoc persequi melius 523, 17. erat ergo actio de contumelia oblati, actio publica: ὑγραφήν λαμβανέμεν κατὰ τὸν νόμον ἀποκατάσταται 71, 22. ἀποκαταστάσεως ἀποδείξεις γραφήν: εἴς τε ἡμῖν, ἀλλὰ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους 693, 25. 702, 3. in accusationibus publicis exerceat: erat autem et invidiosum, honestoque iudeorum habebatur. ἡμετέροις νόμοις ἀλλοτρίους γράφον βασιλικῶς πῶς ἐκ ἀπείρας καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐκτελέσκει 701, 20. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασιν γραφήν. leges permissum etiam huiusmodi facinororum actionibus forensibus persequi 1196, ult. γραφήν ψευδοκλασείας ἀποκρίσασθαι 1252, 16. τραύματος πάλιν εἰσι γραφαί. 1262, 25. ἡ δὲ αὐτὴ ἀποκαταστασὶς ἀγώνος, τὰ τοιαῦτα καὶ καὶ εἰσίστημι τὴν γραφήν καὶ τὴν ἀγῶν, 1266, 16. γραφήν ἐξενίας φέρειν καὶ μικροῦ παραρτῆσθαι. 1481, 18. γραφήν ἀποδείκνυται usurpatur, quoque de accusatione criminis privati, ut p. 549, 23. ὅτοι δ. ἀπὸ γραφῶνται γραφαῖς. 151, 1. et universae sententiae quodcumque senatus, aut dicasterio dantur, exhibitum, docendi, aut emendandi, aut rogandi ergo. ἀλλὰ δὲ αὐτοῖς τὴν γραφήν καὶ τὴν καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀναγράφειν τὴν γῆν 723, 5. καὶ γραφή et νόμος, idem sunt, lex. a Timocrate Iuda quidem, verum Demosthene repugnanter, non perlati. et γραφὴν γραφῶνται οὐκ, in aliquam instituere actionem γραφὴ dicta A. I, 2. τὴν γραφήν, seu libellum accusationis, ab actore, id est reperi, exhibitum prelegebat γραμματεὺς, antequam actor orationem accusatoriam exordiretur 1, 8. τταιρήσας γραφὴ 2, penult. γραφὴ ὕβριος 3, 12. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφῇ, actionis auctorem aliquem in libello, accusatorio edere. 30, 3. τραύματος γραφὴ οὐδ' ἀπεδείκνυται 40, 27. γραφῆσθαι τινι τραύματος γραφῇ 40, 28. παρανόμω γραφῇ, quam sint reipublicae utiles, et quanta his inest via ad tuendam libertatem civilem, docetur 54, 20. seqq. καὶ παρὰ τὴν τοῦ τραύματος γραφῇ καὶ δημοσίαις συμβαίνειτα 60, 42. γραφῇ, raro sensu pro imitatio 67, 5. δουλίας γραφῇ 78, 42. παρανόμω γραφῇ ἀντίλον 81, 19. ἀναπείσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρέσθαι εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰς τὴν παρανόμω γραφῇ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τραύματος ἐκ προτέρας γραφῇ γραφέμενος 84, 31. ἀποδείκνυται τὴν γραφῇ, scil. ad iudicium forem 85, 3. 12. ἀποδείκνυται τὴν γραφῇ 86, 31. γραφῇ δόσαν ἀποκαταστάσεως ἀποδείκνυται 87, 3. actio maiestatis, et universae criminis, quae de capite et fortunis agitur I. 73, 35. 87, 9. 13. ejusmodi erant causae ὕβριος, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela: 89, 31. libellus accusatorius, quo quis insinuitur sceleris, quo aut pietas deorum violatur, aut maiestas populi laeditur, quae leges semerantur, aut pax publica perturbatur. οἷς καὶ ἐν τῇ (scil. ἀγῶν) καὶ ἡ γραφὴ ἀγῶν. libellus a me iudicibus exhibitus, quo amplius hanc homicidii ream socii A. III, 42. γραφῇ περὶ αὐτῶν καὶ μεγάλαις δίκαις, εἰδὼς εὐδελίαν 115, 24. scripsit in illis orationibus pro accusatione de sacrilegio usurpatur. A. II, 10, 16. 12. διαιρέσας τὴν ὁμοιοφαντῶν με γραφῇ ἐγγράφω I. 96, 40. ὕβριος γραφῇ καὶ ὕβριος D. 107, 11.

[illegible]

αἰκας, ὅτ' ἐν μεταμαρτάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πινθοῦσαν 88, 24. = μηδὲ γυναικὶ συμβάλλειν πέρα μεδικοῦ κριθῶν I. 80, 30. = διαθέσας, ἣν ἐκείνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθεὶς L. fr. 43.

γωνιασμός] ὅστις δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους γωνιασμός L. fr. 38.

δαίειν τὴν χάραν agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φέλον μὲν ἀλυσιτελῇ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα 180, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἰσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cuiusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415, ult.

δαίμονιος] δαιμονία τινὲ καὶ θεία παντάπασιν ὅσιν εὐεργεσία 18, 9. = δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου Αἲ. 70, 12.

δαιμονίας ἱσπουδακάς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο Αἲ. 6, 25. τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρώπινως, ἀλλὰ δαιμονίως κητῶμενοι 72, 32.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἐκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κεχρηται 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. most fortunately 1173, περ. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος 1395, 20. = σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγίγνετο τῆς τῶν Ἀμφισίων ἀσεβείας Αἲ. 69, 38. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. = τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν Α. 122, 44. μὴ ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε 125, 8. = πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων Απ. 13, 14. = δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχάς L. 198, 5. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιποίησεν 135, 33. = malus genius, tortor, furia, quoquo venit, luctum et stragem secum afferens D. 94, 11.

δαῖς. epulae, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 6.

δαῖς] Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δαῶν ἡμμένας Αἲ. 27, 7. = δαῖδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5.

δάκει καὶ τοῦτο 543, 8. ὅλος, οὐδὲ αἰτιατάι λυκοὺς εἶναι, μὴ δάκνειν 782, 8. οὐδένα πάποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχῃς ἔδρακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκει 798, ult. μὴ πότε ἔκαστον ὑμῶν δῆξεται περιμένετε 799, 5. = χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν Ly. 163, 18.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκαίαν τύχην 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίειν 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πίνθους πλήρη 1399, 12. = δάκρυα ἀφίεναι Αἲ. 75, 23. δάκρυα, quibus orator auditores flectere in partem suam et commiseratione permovere studet 83, 42. 84, 6. = δακρύοις εἰς ἔλεον προάγεσθαι Ly. 152, 13. τὰ μητέρων δάκρυα πολλοὺς ἐθήλωνε 161, 6.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἀπάντων δεικνύναι 790, 20.

δάκτυλος] τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις ἈΕ. 77, 11.=ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους L. fr. 2, 8.=χρυσίον ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος D. 95, 40.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in stupro uxoris 637, 3. ἦν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit 1134, 16.=ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν I. 94, 32.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῶν ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuuum acciperet. *he borrowed money on our property* 822, 14. Chryseippus Phormioni in fœnus nauticum credebatur 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1 $\frac{1}{4}$ ad 4. 914, 5. δανίζειν χρήματα civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere 1225, 15. δανείζειν ἐπὶ ὑκτῷ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἐκάστου 1250, 20. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercandarum valor debebat esse duplus æris crediti. ut 4000 dr. ad 2000 drachmas 908, 20. 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι 922, 10. μισοῦσι, φησὶν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανειζοντας 981, 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (scil. τὰ μικρὰ) 982, 8.=δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus ἈΕ. 15, 16.=πολὺ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂν ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν L. fr. 2, 6.

δάνειον fœnus, interest. προσήειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911, 3. æs in fœnus datum. *money advanced to a person on interest.* καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum 1283, pen.

δάνεισμα money put out at interest ἈΕ. 15, 5.=I. 72, 44.

δαπανᾶν] ὥσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδανῆσθε. insumsisistis 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023, 14.=δαπανῆσαι pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος I. 55, 22. δαπανήσας

πολλά χρήματα 55, 31. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν 67, 18. = *δαπανῶν hominem cruciatibus torturæ in equuleo absumere A. 133, 5. = δαπανᾶσθαι μεγάλα, to go to great expenses An. 33, 20. δαπανῶν τὰ προσταττόμενα 34, 28. = δαπανῶν χρήμασι L. 185, 40. ΤΑΥΤ. δαπανώμενος τοσαύτας δαπάνας 161, 41. ἰδαπανῶμεν πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων 172, 18. πολλά τῶν ἑμαυτοῦ δαδανήκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφὴν 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων 914, 3. = Ly. 167, 31. 36.

δαπάνη] εἰ δὲ τὰ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνον καὶ πραγματείας εἶναι 101, 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελεῖ 183, 12. 14. εἰκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα, would be equal to the necessary expenses 183, 16. οἱ προσβύττειροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐπαρκεῖν 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἑμαυτὸν δαπάνας εἶναι 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393, 1. = ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumptum facere Ac. 8, 16. τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundunt in coemendis cupediis 9, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρώας οὐσίας 27, 26. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης 78, 5. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέλκυεν 78, 29. δαπάνη, propensio ad prodigalitatem et sumptuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. = ἵνα ἐξαρκoίῃ πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.

δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστι I. 110, 11.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμψω γεγαμηκὸς τὴν ἑμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας φησι 1002, 11.

δαρεικὸς numus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἤγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741, 7. = L. 121, 8.

δασμολογεῖν to collect, to exact the imposts. τὰργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα 1355, 8.

δασὺς locus obsitus arboribus L. 109, 3. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας ap. Suidam in ὑπὸ μάλης.

δατητής] εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ad divisorum electionem L. ap. Harpocr. in δατεῖσθαι.

δὲ eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὀλεθρον! O that sorcerer! O that hangman! 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέκτῃ Φίλιππον τοὺς ὄρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύουσιν ἐκ-ορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. look to it well, sirs, that these three things are done. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus,) ut ista tria fiant 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, sed abrupta, restauratur 400, 11. ἐγὼ δὲ οὐδὲ συμπεκρεσβευκέναι φημι σοι. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα

et ita solet de omitti, tametsi μὲν præcesserit ut 598, ult. ἔγωγ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο—ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἴτα πάλιν χρευσίς σταφάνους ἱσταφάνεται 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς καταγνακυίας, εἴτα τοῦ δήμου—702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἔρω,—εἴτα τῶν ἄλλων ἐξῆς ὃ τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἢ 706, I. 1041, 22.=δὲ pro γὰρ An. 22, 29.

δοδῖντεσθαι terrere minis 434, 24. οὐχ ἵνα τηγάλλας ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451, 7.

δέσεις] τῶν παρακλήτων αὐται δέσεις καὶ σπουδαὶ 341, 10. πολλὰς δέσεις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ Ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17.=ἐμοῦ δέσιν τινα ἰσχυρὰν ἰδεῖθι, me etiam atque etiam rogabat Æ. 33, 41. δέσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus iudicium animi cōgruuntur, occupantur, et a vero deflectuntur 53, 2.=δσι-σπατήν δέσιν δέσμονος I. 78, 24.=δέσιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν precibus locum dare accessumque ad se D. 110, 42.

δεῖγμα] δειγµατα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. τοῦτα τὸ δεῖγμα ἐξηγησάμενος περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. μὴ τοῖνον καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δαῖγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἐχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. ὥν ὡσπερὶ δειγµατος ἔνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἐν ἡ δύο ἀκούσαι 641, 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quaecunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. 'Change, ut nos appellitamus. οἱτοὶ δὲ περιπατοῦν ἐν τῷ δειγµατι τῷ ἡμετέρῳ 932, 20. προσίρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δειγµατι 1214, 18.=ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ L. fr. 45, 8.

δεῖδεν. δεδίεναι] οἱ δὲ τοὺς κέλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίεναι 155, 7. λαγὼ βίον ἐξῆς, δεδίως καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκείνον (patrem suum) ἱτίμα καὶ ἰδεῖται (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἡξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδίεναι) 1264, 9.=πύρρωνθεν δεδίεναι τὰ δαινὰ Æ. 42, 7. τὰ Σπάρτης δαινὰ δεδίεναι 45, 40.=οὐδεὶς ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit quod metueret L. 193, 9. δεδίεναι τὰ πεποιημένα. poenas facinorum exhorrescere 105, 3.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19, 10. πολλὰν μετὰστασιν καὶ μεγάλῃν δεικνύνον 21, 24. τοῦτ' οἶομαι *δείξιν 63, 10. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένα 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικνύνον εἶναι μοι δοκεῖ 244, 23. ὥσπερ ἔγωγ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250, 19. νῦν δεῖξάτω ἐν τῷ ἑμῷ ὕδατι 274, 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. δεῖξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292, 8. ut Latinorum ostendere, de spe rerum

prosperarum proposita. ἔδεικνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤχοντα 299, 11. δ. ἐγκώμια κατὰ τινος palam de aliquo prædicare res gloriosas 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse 300, 11. οὐκ ἀμίμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἔδειξατε 300, 18. παρ' ἡμοῖ τὰδίκημ' ἂν ἔδεικνυσεν ἂν 305, 11. εἰ τις ἱατρὸς τοῖς ἀσθενούσιν μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύγονται τὴν νόσον 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est, δειξαί, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404, 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἰ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύται 781, 24. δειξάω ἀνηλκώς, id est, ὅτι ἀνήλωκα 1045, pen. δειξὼν χαλκοῦν ἓνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλκώς. id est ὅτι ἀνήλωκας 1045, 25. ἔδειξαν τοῖς ἱατροῖς 1259, pen. δειξάω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιστελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτὸν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam—1480, ult. = ἄστε μὴ δειξαί τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, iudices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire Æ. 7, 19. δίδεικται φανερά ὁδὸς 13, 5. σημεία μεγάλα τούτων ὑμῖν δειξάω 41, 35. σημεία ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δειξέιν 79, 13. = I. 80, 38. νόμον καλέετε δειξαί 81, 9. = δεικνύμενον ἔσται tantumdem erit, ac si vos ipsi docueritis, planum feceritis, vel, demonstratum, certum erit, inter omnes constabit A. 138, 41. = ἀνδράς ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς δεικνύναι τὰς οἰκισιότηας ἀλλήλοις An. 15, 40. = δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τινι. in conspectum alicujus prodire D. 103, 25.

δελαιαίος] ἐκκοπέις ὁ δελαιαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 24, 31. = πῶς οὐκ ἂν δελαιότατος εἴην L. 170, 22.

δείλη vespera. δείλης ὀφίας ἡρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301, pen. = δείλη ὀφία Ly. 150, 1.

δειλία timiditas exprobrari solebat Demostheni 405, 17. ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἔνεκα 566, 18. = προοίμιον σκοπεῖν καὶ τεθηγκὸς δειλία Æ. 32, 41. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας 65, 15. 16. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. δειλίας γραφαί 78, 42. = δειλίας ὀφλεῖν. scil. δίκην An. 10, 22. = οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία L. 118, 31.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405, 18.

δεῖν vincere. μόνον οὐκ ὀπίσω τὰ χεῖρε δῆσαντες 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δῆσαιμι, ἢ κατὰξαιμι, ὡς δούλον ὄντα 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμοτήριον καὶ ἔδει 745, 18. οὐδὲ δῆσω Ἀθηναῖαν οὐδένα 745, 12. = δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστῖγουν Æ. 9, 11. ἐν πέδαις δεδεμένοι 38, 9. = custodiæ mandare. τῶν ἄλλων ξένων ὅστις ἐγγυητὰς ἠθέλησε καταστήσαι, οὐδὲις πάπορ' ἐδόθη A. 131, 25. = ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις An. 7, 6. 12, 31. προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν. minatus ei est carcerem 31,

17.=διά τὸ ἀμφοτέροις δοῦσθαι (scil. τὰς θύρας) L. fr. 21. συναρπάσαντες ἔδωκαν πρὸς τὸν κλονα fr. 45, 4. II. deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *we must peremptorily have money* 15, 2. δεόν παρὰ *τοῦτο γίγνεσθαι 140, 24. πολλοῦ γε καὶ δεῖ adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρικεν. multum abest, ut definierit. h. e. prorsus non definuit 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est, ubi, alia omnia 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστῆς αἴτο δεῖν εἶναι, quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus 561, 8. ἐνείδεσιν ᾧ δεῖν περιβάλλειν, tibi convenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. *pa-rum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant* 744, 25.=μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς I. 88, 28.=δεῖ pro ἔξεστι vel ὁσιόν ἐστι. si fas et licitum est. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν An. 18, 15.=τοσοῦτου δέω ικανὸς εἶναι λέγειν L. 148, 6. τοσοῦτου δεῖ λειδορία τις γυγνόνται 96, 1. τοσοῦτου ἔδωκεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων 97, 6. οὕτω πολλοῦ ἔδωκεν κριθῆναι 121, 33. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη 113, 32. Πλαταιεύς εἶναι πολλοῦ δεῖ 167, 36. πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν 168, 7. οὐδὲν δέομαι λόγων 93, 38. μικρῶν ἐγκλημάτων δέομενοι 195, 14. ὅτι οὐδὲν *δέήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν 144, 31. οὐτ' ἐκείνοις δέησιν χιλίων νεῶν 194, 45. TAYL. δεῖν oportere, indigere, carere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων 120, 37. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παιδῶν θεραπευεσθαι μᾶλλον, χρήματα ἔχοντες (*on account of their money*) ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορῶντες (*than to be in necessity themselves, and be obliged to live by the charity or liberality of their children*) 155, 18. ἡμῶν πρὶν καὶ δεηθῆναι, πειρασθε ὅλοι ἱσμεν εἰς ὑμᾶς 160, 43. σφόδρα βίου δεομένην 912, ult. οὕτω πολλοῦ ἔδωκα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε—183, 42. οὐδὲν δεόμενος εἰσίσταμι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud jure experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. *I had no desire to be engaged in a lawsuit* fr. 6, 1.=*οὐ γὰρ δὴ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι δεῖ Ly. 167, 26. III. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἀπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180, 19. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι) 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἐκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189, 16. οὐτ' εἰσῆγγο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὣν ἰδεῖτο 276, 6. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν 301, 8. ἐπαρκεῖν πασι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὥν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρεῖα ὥν τυγχάνει 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484, 26.=ἐμοῦ δεησίν τινα ἰσχυρὰν ἰδέσθαι, me etiam atque etiam rogabat AE. 33, 41.=ἀθέμιστα δεῖσεται, καὶ ἀτέλεστα, καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν A. 113, 39.=rogare, deprecari. ἀναβιβάζομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ An. 19, 19.=supplicare. ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χάραν

καὶ τὰ δένδρα *δεῖσθαι Ly. 169, 18. = *καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ θεωροδοκίας, δέονται. quae poscunt fidem D. 110, 35.*

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεινός τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167, 24.

δεινοπαθεῖν 1023, pen.

δεινός] μὴ πανούργος ὢν καὶ δεινός ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10, 2. δεῖναι αἱ εὐπραγίαι συγκρῦψαι καὶ συσκιᾶσαι 23, 27. 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικούντας μεμνησθαι 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὃν δεινὸν 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοὶ 135, 8. πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταῦτά] ποιοῦντας 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἔχειν 241, 4. δεινὸν μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί, πῶς γὰρ οὐ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona. δοκοῦσί μοι Λακαδαίμονιοι μάλα δεινῶν ἔργων ἀνθρώπων ποιεῖν 206, 3. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258, 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον 286, 3. τὰ μὲν ἡμέλλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρὴν 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἡμβεβηκώς 309, 24. pari modo p. 505, 12. quoque haec duo δεινός et φοβερός copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μὲντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318, 1. δεινότητον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τῷ μὴδὲν αὐτῷ συνιδέει (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινόν, [scil. ἐστίν] εἰ *σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωγεῖν τῷ σιωπῆσαι 351, 18. θάμα δεινὸν καὶ ἐλαπινόν 361, 19. ἐστὶ δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σκέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398, 6. ἡ παροιμία τοῦ καθάρματος δεινὴ 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινότητου γεγεννημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferissimo 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστὶ 471, 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et sepiissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret 777, 5. δεῖνὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante 788, 20. εἰάν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεῖνὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellat 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινός οὐ κακοήθης. callidus absque malignitate 1407, 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινός ὢν 1469, 15. δεινότητον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τούνομα παρέχειν 1446, 13. = δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Αἲ. 9, 1. ἀπαιδευσία δεινὴ 18, 36. ὡς δεινός καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum; lacertosum esse 34, 36. συμπίειν δεινός 34, 42. 42, 39. πόρρωθεν δεδέναι τὰ δεινὰ 42, 7. δεινός τοῖς λόγοις Δημοσθένης 43, 6. τὰ Σπάρτης δεῖνὰ δεδέναι

45, 40. προορᾶσθαι τῷ λόγῳ τὰ δεινὰ 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἤπτετο αὐτῶν 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.= ἡ δεινὴ γ' ἂν εἴη I. 44, 21. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι 87, 10.= subtilis, vaser, solers, acer et facundus. ἐμὲ ὡς δεινὸν παγγχάλεπον ἐλέγχεσθαι εἶναι A. 116, 32.=μεγὰ καὶ δεινὸν An. 19, 44. ἡ βασανὸς δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσι. formidabile est a peritis examinari 5, 13. ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι nihil esse illis, quod abs me sibi metuant 9, 18. δεινότατον μὴ καταλυθῇ ἡ νῦν πολιτεία.—maxime verendum esse.=δεινὸς καὶ ἀκριβὴς L. 109, 20. οἰκονόμος δεινὴ 92, 22. περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἰ 117, 1. δεινὸν ἦν (periculosum, capitale erat) τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν 128, 16. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς—ἐν οὕτω δεινῇ καθέστηκεν ad finem tam lugubrem decedit 152, 34. ἔγγυς τῶν δεινῶν γίνεσθαι 191, 35.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἔκει τῇ πατρίδι 307, 26.=ἀληθεία μᾶλλον ἢ δεινότητι εἰρήσθαι A. 129, 45.=Ly. 152, 8.

δεινῶς] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς 33, 22.=δεινῶς καὶ ἀπόρως *ἔχοιμι loco sim futurus admodum iniquo, impedito et perhorrescendo A. 111, 36.=δεινῶς διατεθῆναι τυκτόμενος L. 98, 38.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de coena surgentes 284, 23.=δείπνα πολυτελεῖ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13.=παρ' ἀνδρὶ ἑταίρῳ δειπνῶν A. 113, 23.

δείπνον] ἐπῆνέ με καὶ ἐπὶ δείπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσεν 1210, 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπύοντας 1260, 3. ἐπὶ τὰ δείπνα, ἔχων αὐτῶν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355, ult. ἐπὶ δείπνον ἦσαν ὡς ἐκότερον αὐτῶν 1361, 14.=ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δουλοῦν Æ. 6, 33. δείπνα πολυτελεῖ δειπνῶν ἀσύμβολος 11, 13. καλεῖσθαι ἐπὶ δείπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13.=αἱ γαμεταὶ γυναῖκες οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δείπνον I. 39, 23.

δειπνοφόρος L. ap. Polluc. VI. 17.

δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἡρέθησαν An. 24, 12. γήμας ἐπὶ δέκα ταλάντοις 30, 37.=οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis in urbe ad breve tempus dominati sunt L. 172, 26.

δεκαδαρχία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκαδοῦχος decemvir. L. ap. Harpocr.

δεκαστὴς πόλεμος Æ. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere Æ. 12, 30.=ὡς πεντακόσιοι αὐτοῖς εἶσαν δεδεκασμένοι L. 182, 28.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99, 5.=εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύῃ I. 78, 7.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733, 5.=δεκαπλασίαν τοῦ τι-

μήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέοντας κατὰ νόμου τούτου τῶν ἀδικημάτων D. 107, 12.

δεκαπλοῦς idem quod δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος D. 97, 44.

δεκατάλαντος] δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων Æ. 41, 13.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες εαυτοὺς 617, 22. 758, 4. = δεκατεύειν πόλεις Ly. 158, 6.

δεκάτη] κυρίους ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *so that you could lease or farm out the duty of a tenth laid upon ships, passing through it, outward-bound or inward-bound to Byzantium* 475, 5. Spoliorum bello aliasve juste partorum decimas Minervæ, quinquagesimas reliquis diis consecrabant 738, 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἀρμυστῇ κατατιθεῖς 740, ult. scil. μοίρας, vel μερίδας. b) δεκάτη [scil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro suo agnoscere, ex se nato, eique nomen imponere solebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἔμοι ποιῶν τὸννομα τοῦτο ἔθετο 1000, 18. 1001, 4. 8, 23. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐστιάσαι 1016, ult. = decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur I. 41, 3. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. *ad epulum hac de causa* 41, 17. ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ ταύτης κληθέντες, συνεσιῶσθαι 45, 7. = ὥστε τῇ θεῷ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι L. 160, 14. δεκατηλόγος 679, 26.

δέκατος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας Æ. 52, 11. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως 54, 17.

Δεκελεικὸς πόλεμος 258, 13. 597, 26. 1304, 7.

Δεκελειόθεν L. 166, 34. 38.

δελαάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν βραστῶν καὶ σχολῇ δελεαζόμενον 241, 2.

Δελφίνιον] τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. in causis cædis a rebus inanimatis datæ 644, 20. 1011, 17. unde colligitur, eo in foro etiam actas fuisse causas mulierum affirmantium se ex illis et illis peperisse, viris inficiantibus. = I. 110, 40. = An. 10, 45.

δένδρα τεμεῖν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν (Athenarum puta) L. 142, 37. = ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο Ly. 153, 25. τὰ δένδρα *δεῖσθαι ὑμῶν 169, 18.

δενδροκοπεῖν 256, 1.

δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτείων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332, 9. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστεράς ἀνίσχοντες 531, 12. 1072, 24. ἐμβάλων τὴν δεξιὰν 553, 14. scil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ. = ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν Æ. 85, 40.

δεξιὸς] οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν. *to go to work neatly and cleverly* A. 113, 26.

δεξιόσθαι] δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν Æ. 66, 11. = δεξιόσθαι ἀλλήλους L. 194, 11.

δέον] εἰς δέον λέγειν. opportuna dicere 44, 7. εἰς οὐδὲν δέον *on nothing that is proper, ἀναλίσκειν*. insumere, quo non oportebat 36, 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ *it has now become a matter of*

real and serious convenience to him τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτίλειαν 469, 15.

δέος καὶ φόβος 555, 14. 654, 24. ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. *haec summa est formido, hoc inprimis est metuendum* 10, 2. = τοῦ δέους ἀπαλλάξαντες L. 192, 4. δὴ πολλά καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι 105, 9. τὸ δέος τῶν κατηγορῶν. *metus ab accusatoribus* 159, 34. 160, 2.

δέρμα] δέρματα αἰγία 934, 26. ἤξίαν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δερματι τὸν ἑλεγχον διδόναι. *coarguitionem ex ejus pelle, per nervum* 1200, 26. paulo post 1201, 2. dicit ἐκ τοῦ σώματος τὸν ἑλεγχον ἡξίου γενέσθαι.

δερμιστής, vermis. L. ap. Harpocr. vel potius δερμηστής.

δεσμή fasciculus. αἰγία δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934, 26.

δεσμός custodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747, 18. 20. ὑπὸ δεσμῷ καταληφθεὶς 1133, 13. = δεσμῷ τιμῆσασθαι L. 105, 16. = sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum D. 180, 7.

δεσμοτήριον] ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου προϊόντας τινὰς ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν 151, 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinae miseriae oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμοτήριον ἐκάστω τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609, 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμοτήριον ἀποδομήθη 614, 21. τοῖς ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου. scil. ἀφαιμένοις, αὐτ. ἀποδρᾶσι 779, 3. ἀνέωκται τὸ δεσμοτήριον 764, 22. = ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμοτήριον *Æ.* 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον 75, 2. = ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμ. I. 49, 22. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοτήριον *An.* 31, 24. συγκλείειν τὸ δεσμοτήριον 7, 26. = εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀποτεθέντων *Ly.* 164, 2. = πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν D. 105, 10.

δεσμώντης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι 764, 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36, 26. 690, 10. δεσπότης καὶ κύριος ἀπάντων 175, 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μὴδὲν ἔχειν δεσπότην—ἀνατατροφότες 324, 26. δεσπότη διακονοῦντες 362, ult. = δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυσμήνου *Æ.* 72, 27. = οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες ἐὰν ἐπ' αὐτοφύρῳ ληφθῶσι A. 135, 7. παῖς οὐδὲ δώδεκα ἔτη γεγονώς ἐζήτησε τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι 137, 27.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακείσθαι 216, 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα 305, 5. = συμπερσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ *Æ.* 50, penult. = διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην *An.* 21, 7.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc versus, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, unde veniret 670, 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298, 4. de δευτερολογίαῖς v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102, 103. = καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου *Æ.* 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο 24, 39.

δευτεραγωνιστής actor partium in scena secundarum 344, 7.

δευτεραῖος ἔνδον καίμενος jam in alterum diem I. 60, 21.

δευτέρον] ἔπειτα δευτέρον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἐγγυῖται τὸ δευτέρον ὕδαρ 82, 14. = καὶ δευτέρον καὶ τρίτον φημί. iterum iterumque dico *A.* 126, 13.

δευτέρος] καὶ μόνος, ἢ δευτέρος εἰπεῖν 192, 4. δευτέρου κηρύγματος ἦδη μοι τούτου γιγνομένου 253, 7. οἱ δευτεροὶ τῶν συμμοριῶν 260, 22. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγὼνός, οὐ πρῶτος, οὐ δευτέρος, οὐ τρίτος—328, 25. δευτέρους γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τοὺς οἰκίους 1331, 16. τὸ δευτέρον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quæ adhuc supersunt factu possibilia, primarium, quia vero id factum non est, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem secundarium 1456, 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιὰν intra domos civis cujusque privatas et intra oppidi sui moenia reciperent copias nostras 300, 1. οὐχ ὅσα ἐβουλόμην, ἀλλ' ὅσα δόη τὰ πράγματα, ἴδει δέχεσθαι 307, 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. *ὥς δ' οὐκ ἔδεξαντο, οὐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384, 9. occurrere, argumentationem alicujus idonea responsione refutare et eludere. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε 449, 1. simile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὄρκον σibi delatum puta 1011, 13. τὴν πρόκλησιν 1011, 16. τὴν βάσανον 1120, 10. ἑμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442, 16. δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τάγαθὰ 1460, 17. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἶπὼν οὐκ ἂν ἔδεξάμην ζῆν, nolim vivere, (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem *Æ.* 8, 32. πρόκλησιν οὐ δέχεται 45, 6. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερὰ 69, 19. 70, 38. οὐκ ἂν ἔδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere 85, 5. = οὐκ ἂν δεξαίμην πάντα τάγαθὰ ἔχειν nolim, recusem, oblatam conditionem respuam *An.* 1, 25. 26. δεξάμενοι χρήματος οὐδενός—qui vitam mereri nolint, ut sinant vobis per me bene esse 20, 13. ἔδεξάμην ἂν πάντων χρημάτων 22, 23. = δεξαίμην malim *L.* 118, 4. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est ἀνασχοίμην) ὕβρισθῆναι. non facile patiar 162, 33. pro θέλειν αὐτὸ προαιρεῖσθαι 173, 40. 174, 35. ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελλίας δέχεσθαι 185, 22. = δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην *D.* 102, 23. δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι 108, 22.

δῆ. καὶ δῆ jam dudum 476, 27. quapropter quoque 646, 4. καὶ δῆ καλεῖ. fingam tantisper a iudice vel archonte me citari 996, 26.

δηλονότι quippe. utpote. vel, id quod consentaneum, neque mirandum est 889, 16.

δῆλοι ἔσονται ὡς ὀργιζόμενοι *L.* 128, 27. ita fere ἄδελος. τοὺς καὶ δας ἀδελφούς εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὅντις 95, 2. οὐκ ἂν δῆλος ἦν, παῖς ὢν, ὁποῖός τις ἔσται 141, 14.

δηλοῦν] καθαρώς δηλοῦν 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτῇ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δῆλοι 292, 20. = ἔργῳ δηλώσω εὐ παραγενόμενος. (id est ὅτι οὐ παραγέγονα) *A.*

120, 7. δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν ἀποθανόν. (id est ὅτι ἀπέθανε) perspicuum fit, puerum ab errore ipsummet suo fuisse exanimatum 121, 35. ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι 124, 16. σαφῶς δηλοῦται—περιπεσὼν 124, 28.=πᾶσιν ἐδήλωσε (sub. αὐτὸν) καταφρονῶν. id est ὅτι καταφρονεῖ An. 30, 45.=περὶ ἐνὸς εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλωσεν L. 116, 42.

δημαγωγεῖν ducitare blanditiis 98, 10.

δημαγωγὸς] παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῷ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου An. 32, 37.=δημαγωγῶν ἀγαθὸν οὐκ ἔστι τὰ ὑμῖν ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν L. 178, 33.

δημαρχεῖν magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου 1306, 22.=I. III, 4.

δημαρχία cum quis demi sui magister est 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέται τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ βάπτειν 1069, 12. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317, 18.=L. ap. Harpocr.

δημεύειν fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609, 27.=εἰ ἰσράτο σαζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημεύοντα L. 151, 10. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία 155, 5. δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν 185, 22.=δημεύειν οὐσίαν publicare, proscribere, confiscare D. 109, 9.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὐ μόνου μεταίχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προϋτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἡμεῖς 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345, 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκῶς in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset 441, 6.=αἰσχροῦς βεβιακῶτι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν Æ. I, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτω δημηγορήσας 85, 5.=δημηγοροῦσιν οἱ νεώτεροι An. 32, 4.=βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι L. 144, 5.=D. 92, 22. *δημηγορεῖν τινὶ pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet 104, 26.

δημηγορία] *δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος 750, 11.=διαίρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημοπράτων, pro iis, quæ publicitus vœnum dabantur L. ap. Polluc. X. 24.

δήμιος, carnifex, tortor Æ. 44, ult.=τῷ δήμῳ παρέδοσαν L. 135, 8.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis archontes 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123, 14. ἂ τέχνη πεποιῆται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406, 1.=οἰκέτας δημιουργοῦς τῆς σχυτοτομικῆς τέχνης Æ. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37.=δημιουργοὺς, ὅσοι ἦσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas. ser-

vos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis etc. servientes I. 59, 34. = L. 170, 8.

δημοκῆρυξ] δημοκῆρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκίαν τυράννου Αἷ. 45, 20.

δημόκοινος carnifex A. 113, 33.

δημοκρατίην] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἰ τίς ἐστὶ τῶν πασῶν λοιπῇ 132, 20. = προσάπτεισθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης Αἷ. 69, 36. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμος καὶ ψήφος βασιλεύει 87, 8.

δημοκρατία cur præferenda sit oligarchiæ 195, 16. sqq. 608, antep. συνώκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεύς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονούντα 1396, ult. = τυραννίς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία, inter se conferuntur Αἷ. 1, 19. sq. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσαστο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοκρατίας 51, 12. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἦθεςιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες 52, 4. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν 54, pen. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. δημοκρατίαν αἰτεῖν 82, 18. καταλύει τὴν δημοκρατίαν 82, 31. κατέστη δημοκρατία 83, 35. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προῖσθαι 87, 16. διαφευγούσης ἡδὴ τῆς δημοκρατίας 89, 20. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦτομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. = θύων ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας A. 146, 39. = δημοκρατίας praesidia tria Ly. 148, 13. τὸ σύνεχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄρκος 157, 34.

δημοκρατικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς L. 171, 36.

δῆμος] μείζω χρή νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἢ τοῦ δήμου κατάλυσις 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον democratiam restituere 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229, 13. χάριτος βωμὸν ἰδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετότατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον 383, 5. τῷ δήμῳ δίδόναι τὴν ψήφον 1375, 18. οὐδὲν ἀβλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι 1478, 15. περιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβεβαίως ἐστὶν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὧν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ τι ἀν βούληται 1375, 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta) 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. village, market-town. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστυος 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δῆμων ἐστὲ 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δῆμους δικασταὶ 735, 10. ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ δήμου με ἐλαύνοντες 1281, 21. δῆμοις singulis sui proprii

γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis 1301, 20. = ἐπαγγελίαν τινὲν ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν A. 9, 35. διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοσαν πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 11, 42. *ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον 19, 42. ἐπιγραφομένων τοιούτων ρητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 27, 10. ὁμογενωμένων ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν 29, ult. τὸν δῆμον καταπεπονημένον 33, 8. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον 34, 26. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἔφεν 51, 24. *ἀναφθέντος τοῦ δήμου 51, 42. διαψηφίσαις ἐν τοῖς δήμοις, ὅταν ᾖσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανεῖαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰροῦνται· ergo τριττύς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc 58, 7. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου, τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare 59, 13. ἀνελευθερίαν καταγῶναι τοῦ δήμου 60, 11. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. ἀπεδίδωτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit, h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium, adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. ἐνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε 75, 32. μὴδ' αἰρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων 75, 41. ἀνατεμῆκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου 77, 26. δαροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 32. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10. παλαιχῶσαν δῆμος Ἀθηναίων 81, 13. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. θαυπεύειν τὸν δῆμον 86, 2. τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνέτιθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit ex Asia) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, pen. κατέπεμψε (misit ex Asia in Græciam) τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. οὐ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων 90, 23. = ἐν τῷ δήμῳ in concione I. 54, 38. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur 89, 12. = ψήφισμα οὐδὲν, μήτε βουλῆς, μήτε δήμου, νόμου κυριώτερον εἶναι An. 12, 1. συγκαταλύειν τὸν δῆμον 13, 39. μετὰ τοῦ δήμου ἐκπίπτειν. una cum reliquis civibus in exilium migrare 23, 4. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἔφεν ὑψηλὸν 24, 17. ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ 24, 19. = ἐν τῷ δήμῳ in concione κατεῖποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα L. 163, 31. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις in pagis vel municipiis 188, 24.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum

usurpans, pro ego in prima persona 449, 4. conf. p. 416, 21. 400, 3. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημοσία] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσία δὲ χρηστὸς Αἲ. 5, 9. φήμη δημοσία δύομεν ὡς θεῶ 47, 25. προβολὰς δημοσία ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων 47, 26. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσία χρηστὸς 64, ult.

δημόσιος] Καλλίαν ἔκαινον, τὸν δημόσιον. scil. δούλον. *hantzman.* aut scribam. *actuarium*, vel *registratorem* 23, 20. ταμίαι καὶ δημοσίους 101, 14. 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατασκευάκασι 175, 8. γράμματα δημόσια *chartarium publicum* 243, 25. οὐ μὲν τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δούλος, aut γραμματεὺς. nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑπετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τίταται 381, 2. τὸν δημόσιον παρῆναι προσέγραψε 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἑκάστω 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. *fanum* aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις municipii cuiusque municipilibus proprium 1074, 20. δημοσία (id est ἐπὶ δημοσία χρεια, vel χειροτονία καὶ τάξει) ἀποδημοῦντος ἐμοῦ me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, *τριηραρχοῦντος ὑμῖν* quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem 1102, 10. δημοσία προσέκειναι τεινάναι (subaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1126, 6. τίταται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memorix eorum, qui pro republica dimicantes extra patriam occubuissent 1310, 15. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Αἲ. 1, 10. συνδίκειν τῷ δημοσίῳ 3, 33. δημόσιος ἀνθρωπος, οἰκίτης τῆς πόλεως 8, 27. *δημόσια διαψηφίσεις, quæ fiunt κατὰ δήμους, per singulos quosque demos 16, 12. δημοσία μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς 19, 30. τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. κλέπται ἐκ' αὐτοφώρα τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. θεσιμότηται προστέταται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. τὸ δημόσιον, *respublica* 62, 5. quod etiam in præcedente loco significat. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. πονηρὰ φύσις μεγάλῃς ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. δωροδοκήματα δημόσια, *acceptiones largitionum*, quæstus e muneribus, quæ dantur, quo is, qui ea accipit, pro iis jura et emolumenta publica vendat 84, 6. τὰς δημο-

σίας ἀνελόντα 87, 31. = δημοσία ἀπέκτειναν. jussu populi I. 49, 24. ἡμεῖς τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη apud ærarium; fiebam ærarius 81, 42. = ἀνάς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. ἑγγύας ἑγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον 10, 17. τιμαρίαν ποιῆσθαι οὔτε ἰδίαν, οὔτε δημοσίαν 31, 30. = servus publicus L. 183, 10. = I. γ. 148, 29. = τὸ δημόσιον (scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον interest) res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα D. 95, 4. ὀφείλων τῷ δημοσίᾳ (scil. θησαυρῷ vel χρηματοφυλακίᾳ) κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν 105, 11.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διόνυσου sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impenduntia, offerre 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sibi δημοτελεῖ.

δημοτελεῖς Διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελεῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἑλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θαλασσομένην καὶ ἰκετεύουσας εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελεῖ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat 1374, 2. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 1374, 4. = εἰς δημοτελεῖ ἱερὰ εἰσιέναι Æ. 4, 1. δημοτελεῖ ἱερὰ adire negatum erat mulieri cum mœcho deprehensæ 26, 13. οὐκ ἐξ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 79, 3.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἡμοῦ καὶ κληρούμενος fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315, pen. = ἡρόμεν ὅπου δημοτεύοιτο. quo e demo ceu municipio se dictitaret oriundum L. 166, 33. δημοτευόμενον Δακελιόθεν 166, 38.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης ὅπως δῆποτε 314, 3. 1313, 19. = δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης Æ. 48, 14. = I. 111, 4. = Æ. 142, 42. = οἱ νομοῦνται — οὗς οἱ δημόται εἰλοντο An. 11, 30. = χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας L. 158, 9. 159, 6. 9.

δημοτικὸς civilis, popularis. περιποιῆσθαι παρὰ τοῦ πλῆθους δόξαν ὥς εἰσι δημοτικοὶ 164, 10. Solon dictus δημοτικὸς 227, 15. λόγεις ἃ θεὶ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268, 8. ἢ λόγῳ τοῦς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γινγνωσκομένους 268, 11. ἀν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἀμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ἐλίγων 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένον πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικῶν

αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475, pen. πικρῶς καὶ παραχαυδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ ἀσφρασι καὶ δημοτικῷ, προελίσθαι ζῆν σφαλάρῳ 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν *proprium demotis alicujus demi* 1074, 20. = ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσσηγορίας *Æ.* 24, 36. δημοτικὸν *quæ res constituent* 77, 38. τῇ δημοτικῇ *opponitur* ὀλιγαρχικὸς 77, 40. = *L.* 160, 6. δημοτικώτερος 159, 7. *ΤΑΥΛ.* δημοτικωτάτους ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλονται 173, 33. = *Ly.* 151, 37. = δημοτικὸς ῥήτωρ *D.* 102, 46.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζονσι πράττειν 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719, 8. δημοτικῶς νομοθεῖσαι 1308, 14.

θήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα θήπου τάξας *quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit* 646, 2. = ἐρχόμεθα θήπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν *Æ.* 62, 8.

θῆρις] *vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum.* εἰς θῆριν ἔθεντο ὅπλα 322, 8.

διὰ cum genitivo. in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας. ποιούμενοι. *summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant* 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194, 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. *kept to himself, kept in his own power* 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιούνται *omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt* 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήφεισθαι 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε *ipsi agatis, non aliis agenda mandetis* 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. *Si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituentur et administrentur* 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε χρήματα ὁ Ἑρμῶναξ. *per semet ipsum, non per procuratorem* 988, 4. ἔξ ὧν δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγῶσι *per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione* 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά (*id est ἐν τοῖς λόγοις*) 185, 10. = πειράσομαι διὰ κεφαλαιῶν ὑμᾶς ὑπομνήσκειν *Æ.* 31, 29. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται 70, 34. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὀρκῶν πίστιν 83, 39. διὰ χρόνου λέγων 85, 20. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, *ipse tute temet ore tuo, non per alium defende* 88, 20. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα 89, 41. = ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. *in ipsorum potestate* *I.* 59, 40. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει *per se. in his omni person* 70, 28. τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διανεῖμαι. *cum pluribus herciscam* 110, 15. = ἦκοντα διὰ χρόνου *L.* 92, 40. δι' ἡμῶν. *a nobis* 108, 39. = διὰ τῆς

ἀρχιθεωρίας sub prætextu architheoriæ D. 100, 30. II. cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντ' αὐτῶν οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 16. propter semet, sponte sua. εἰ μὴ διὰ—(quod est idem, atque si integre dictum esset εἰ μὴ διὰ τὸν δαῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκαλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους—εἰ μὴ δι' Ἠγήσιππον—εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβάν, vel ἐμποδὼν γεινόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς 362, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. Si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obetitissetis 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκαλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν ποιοῖσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407, 20. = δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφησιν Ἄθ. 48, 14. οὐδαὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκᾷ 52, 31. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον 72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵ' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρυσώμεθα 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5. = οὐ δι' ἐμὲ, non mea culpa, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πονίαν πολλὴν κατέστην Ἀπ. 18, 40. = ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς. *if it had not been for some brave men* L. 125, 36. ΤΑΥΛ. v. infra sub v. εἰ. simile est illud Libanii t. I. p. 842, 16. ὥς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν, (sub. ἐσώθη). ᾗχόμην. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.

διαβαίνειν] εἰς Σαλαμῖνα διέβασαν (pro διέβησαν) Ly. 156, 28. εὐ μενέτω διαβάς ποσὶν ἀμφοτέροισιν 163, 17.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens 10, 5. ἀπαντας ὑπορᾶσθαι καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μάλλον, ἢ τὰς μάχας, δέδιασιν 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργω μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους in alicujus offensionem incurtere, in invidiam penes aliquem venire 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424, 9. *he will offend or fall out with both* 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτας διαβληθέντος exacerbatō falsis calumniis obtreptantium 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν sermones juventutem meam in invidiam contemptumque adducturi 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς πᾶς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894, 12. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. διαβάλ-

λασθας τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantia, invidiose demonstrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis. = οὐδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται *Æ.* 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38. = διαβάλλειν δεινὸς εἰ calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri et mentes iudicum perplexas reddere. *to confound* *I.* 83, 21. objecto errore decipere 89, 7. = διαβεβλήσθαι τινι succensere alicui, animo erga eum infesto esse *An.* 22, 41. διαβάλλεις τοὺς νεωτέρους πρὸς τὸ πλῆθος ἀσελγαίνων. dissolutæ tuæ vitæ protervia juvenilem omnem setatem plebi suspectam et invisam reddis infamemque 34, 16. = διαβεβλημένος a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus *L.* 110, 35. διαβεβλήσθαι opponitur τῷ εὐδοκμεῖν 112, 45. ὅστις ἐκείνῳ διαβέβλητο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε 142, 10. τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάξωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι 145, 32.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν *Æ.* 87, pen.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux. *II.* 200.

διαβεβαιούσθαι 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσθε 672, 12. = e continente in insulam transportare. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας *Æ.* 66, 12. = *A.* 135, 31. = διαβιβάζειν ναυσὶ *L.* 193, 19. = ἡ τύχη τοῦ Μακεδόνα ἐπὶ τὰ σκῆπτρα (*Persica puta*) καὶ τοὺς Περσῶν θησαύρους διεβίβασεν *De.* 180, 11.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὥσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε *Æ.* 90, 5.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ δῶκων ἰσχύει, οὐκ ἐν τῷ φεύγοντι παρελθεῖν 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὴ ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσιν τὴν ὑπόληψιν, χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [*εἰ ἀσθενεστάτη*] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert *p.* 238, 36. = διαβολὴ γεγεννημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα offensio cum patre, nata e calumnia *Æ.* 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μήδε ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς 29, 24. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῇ 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία *ibid.* πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. = ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς *I.* 108, 2. = μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς non animo præiudiciis et calumniis exacerbato *A.* 137, 40. οἱ πολλοὶ ἀρῶνες τῇ ἀληθείᾳ σύμμαχοι, τῇ δὲ διαβολῇ πολεμιώτατοι 139, 35. διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπάτης 142, 10. = τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε *An.* 5, 11. = διαβολὴ πάντων ἐστὶ δεινότατον *L.* 152, 23. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολὴν offensionem 153, 8. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία 155, 4. τὰς τούτων (*id est* τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι 172, 12. = τοῖς κρινομένοις ἔσται ὁ ἀγὼν ἄνευ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum iudicibus agendum adversus

se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æquo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit Ly. 149, 23.

διαβολὸς] εἴ τῳ ὑμῶν διαβολὸν τι περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. siquid de me sinisterius animo cujusquam vestrum insideat, quod eum mihi reddat infestum et a me abalienet An. 22, 38.

διαβουλεύεσθαι An. 22, 12. 26, 13.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὅποιαν ἂν τὰ πραχθέντα δέξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν 1433, 14. = διαγγέλλει ἡ φήμῃ τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκείστων) πράξεις Æ. 18, 8. διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε 45, 20.

διάγειν intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἁῶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἶσθε 143, 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794, 19. διήγαγεν perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἔνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σκίσσει διάγει 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *to retard, to delay.* ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαιοῖς, aut ἐπιτηδεοῖς] ἀφρονετέροις καὶ εὐανοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255, 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem saluum traducente. μῆνας ἑπτά διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675, 11. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ἄσπερ ἀσθενῶντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse 541, 10. δέκα ἑτῶν διαγενομένων decennio interjecto 833, 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φανακίζων 680, 19. perseveravit. aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. = superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem Æ. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἑπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγγιγῆται 90, 9. = χρόνῳ διαγενομένων μετὰ ταῦτα. interjectis I. 84, 14. = χρόνου μετὰ δι' διαγιγνομένου, interjecto, intercedente L. 93, 6. μετὰ ταῦτα διαγέγοντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι 93, 40. 99, 7.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκειται 269, 24. b) dicuntur iudices διαγινῶναι causam sententia pronuntiata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγινωσθεῖσι 545, 8. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκειν 629, 25. ὅφ' ὑμῶν ἴσως δια-

γινώσκειται. Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γινώσκειται. = επιτρέπειν τινὶ τὸ πράγμα διαγνῶναι Æ. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere 26, 21. διαγινώσκειται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μὴ 82, 26. παιδεία, ἣ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ 90, 32. = I. 85, 2. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνῶναι A. 113, 42. 120, 42. 140, 44. 141, 29. = διαγνῶναι περὶ σώματος An. 1, 28. διγνώσκειται πάνσιν ἀρίστα ταῦτα τῶν δογμάτων. ab omnibus pro saluberrimis et præstantissimis scitis agnoscuntur, habentur 29, 42. = pro simplici γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare L. 100, 12. διαγ. περὶ τοῦ πράγματος 110, 18. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. δι' ἀρίστα διαγνοῖαν περὶ σφῶν αὐτῶν 158, 11. discernere 169, 34.

διαγνώμων A. 122, 40.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων 227, 24. καλῶν, ἣ μὴ τοιοῦτων, τίς διάγνωσις 269, 27. = ῥαδιαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι I. 37, 22.

διάγραμμα descriptio, distributio literis consignata, laterculus, plan, list, register 183, 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150, 4. ubi videtur esse apocha, *an acquittance or discharge, that the ship's tools and implements had been given back, entirely or in part; also what of them had been made good, or what remained in arrears.* τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152, 12.

διαγράφειν cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι causam jam occæptam reprehendere, *to withdraw*, e rotula chartarum judicialium tollendam curare 501, 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν 1174, 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις 1178, 21. διαγραφήναι εἴασε τὴν φάσιν 1324, 12. = ἡ λήξις τοῦ κλήρου διαγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur I. 52, 20. = διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare L. 148, 34. διαγράψασθαι, actionem expungere. ap. Harpocr.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἐνὸς ἀν αὐτῷ διαγωνίζοιτο 78, 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124, 11. 1453, 4. = διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας Æ. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέραις μικρῷ μέρει διαγωνιῖται 74, 34. πύκτας ὁράτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους 83, 22. = I. 84, 45.

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est τὴν τῆς νεῆς τριηραρχίαν 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διαδεξάι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργούντος τάξεως 1045, 10. = τοῖς νόμοις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι, A. 112, 1. = μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρίδουσαν L. 135, 29. τὸν διαδεχόμενον αὐτὴν οὕτω δύναμαι κτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget 168, 35.

διαδιδόναι. distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἀν διαδῶ, ζητήσῃ 186,

15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφήν τοῖς ναύταις 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25. = χρυσίον διαδομένον. diribitum D. 109, 16.

διαδικάζεσθαι committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν ἡσάν ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864, 8. = διαδικάζεσθαι *πρὸς τινὰ D. 105, 4. 111, 1.

διαδικασία lis, contentio 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιῆν ἐὰν ἀμυρσθητῇται τι 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841, 5. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. προσεκλήσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου 1082, 16. διαδικασίαν περὶ τῶν σκευῶν de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147, 1. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράφατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas 1147, 19. 1148, 17. 24. *he put in no judicial complaint against any one, as a person, who had withheld what was due to him.* potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciatur. hoc significabit διὰ in hac compositione = διαδικασίαν ἔφη γράφειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur Æ. 74, 19. = I. 42, 22. = τρεῖς *διαδικασίας ποιῆσθαι ἐν τρισὶ μῆσι A. 146, 15. ubi videtur διαδ. eadem esse atque aliis dicta ἀνάκρισις, examen partium contendentium, privatim habitum coram prætore vel arbitro; domi ejus, vulgo *confronting*. subjicit enim τὴν δὲ δίκην εἰσάγειν τετάρτῃ μῃ. = contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata L. 148, 10.

τὸ διαδίκασμα ἀξίω μοι ψηφίσασθαι. peto ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis L. 149, 7.

διαδοσις distribution of alms or provisions out of charity. ἦκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικῆς] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτῷ] 1091, 24.

διαδοχή] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. the act of relieving 567, 18. διαδοχή τοῦ, id est trierarchatus in ista nave gerendi 1206, 10. = ἔξοδοι

ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui *Æ.* 50, 37.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχῶν] 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχή. = διαδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν *I.* 64, 38.

διαδρομή *A.* 124, 22.

διαδύναι furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύσθαι tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ὥπως μὴ λαιτουργήσῃς 1045, 25. *to wish to steal away, to give the slip.* = τοῖς διαδυομένοις τὰς λαιτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munerum præstandorum *L.* 162, 33.

διάδυσις subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλῆσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετῆσθαι 744, 5.

διαζυγνύναι disjungere, separare. διαζυγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας 1309, 11. = οἱ διαζυγνέτες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιπτο *Æ.* 52, 13.

διαθερμαίνεσθαι incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum 402, 23.

διάθεις idem, quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τεταλευτηκότος ἀμελήσαιμεν *L.* fr. 44.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἦγον κατεσκευασκότες 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίον ὄντων παιδῶν ὁ πατὴρ διαθήται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πόποτε ἐποίησατο 1137, 18. = διαθήκαις ἰσχυρίζομενοι *I.* 35, 11. ἐπαγορεύειν διαθήκας 37, 8. παιδὸς οὐκ ἔστι διαθήκην γενέσθαι 80, 29. περὶ τῶν ἄλλοτριῶν οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας 82, 9. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκεύασε 74, 38. = διαθήκην αὐτῷ διδῶσι *L.* 894, pen. = διαθήκαι ἀπόρρητοι *D.* 91, 18.

διαίρειν diducere. οὐ τοίνυν ἀντίπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγετο ἐναντίον οὐδὲν 375, 14. 405, 26. 536, 18.

διαίρειν discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίου καὶ ὑμᾶς 144, 27. 637, 13. διείλοντο τὰ δεικνύματα inter se partiti sunt flagitia 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε 1115, 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαίρησθαι inter se esse partituros 1169, 27. 1172, 5. διαίρειναι sic distinguo 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελόν. cuique causasse, crimini, accusationi, defensionis modum suum præscribere, distincte docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit 637, 13. = διαίρεισθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum *Æ.*

44, 8. διαιρεῖσθαι καιροῦς, seorsim singula quæque tempora oratione persequi 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰς ἡ παρανόμιον γραφῇ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. = διέρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἑκαστον I. 86, 10. = διαιρεῖν distrahere, demoliri. διαιρεῖν τῶν τευχῶν (scil. μηδὲν) L. 130, 30. 131, 5. οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν 131, 42.

διαιρετός] διαιρετὴ δημηγορία Æ. 36, 31.

δίαται] ὅφρα τὴν δίαταιν. ab arbitro condemnatus est 862, 2. οὐκ ἐπιεικὲς ἔστι ταῖς δίαταις ἰσχυρίζεσθαι 1020, 21. δίαταιν ἀπαφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898, 22. δίαταιν ἐπιτρέπειν τινι 1360, 7. et alibi sæpissime. = δίαταιν ἐμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Æ. 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα ποφυκίται πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαταιν 78, 4. = δύο ἔτη τοῦ δαιτητοῦ τὴν δίαταιν ἔχοντος I. 111, 5. δίαταιν ὅφλον. το be cast at law 111, 8. = δίαταιν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν L. 893, 10. fr. 6, 4. ibi enim δίαταιν est leg. non διαίταν.

διαίταν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἰναυθα γὰρ ἐκάθητο οἱ τὴν Οἰηίδα καὶ τὴν Ἑρσθηίδα [φυλὴν] δαιτῶντες 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata. = δαιτᾶσθαι παρὰ τινι Æ. 6, 36. = commorari I. 57, 40. 58, 17. 69, 34. 77, 30. [24, 38.] = commorari aliquo in loco An. 21, 5. τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῆς δαιτωμένους parce et frugaliter victitantes 33, 20. = habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἔγω μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω L. 92, 31. ἐν Πειραιεῖ διητῶντο 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε δαιτᾶσθαι. (de filiis aliquid certi statuere) fr. 11. sed vereor ne TAYLOR ita vertens erraverit, si nihil aliud, in filiis certe. volebat, aut certe debebat filiabus dare. Verum δαιτᾶσθαι videtur h. l. significare elocari, το get a woman married. aut μεθ' ὑμῶν δαιτᾶσθαι vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἐλποκόπων δαιτωμένος (habitans) ap. Harpocr. in voce ἐλποκόπων. ἐξ ἀγοῦ ὅπόταν ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διητατο. ap. Priscian. l. 18.

δαιτητῆς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν δαιτητῶν 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος δαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545, 3. δαιτητῆς κληρωτός 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἰρετούς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturus esse 861, fine. πρὸς δαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu 601, 23. = ἀγειν δαιτητὰς I. 54, 7. 9. 11.

ἐπὶ διατητοῦ *coram* 110, 40.=ὡς τὸν περὶ τῶν διατητῶν νόμον ἔθεθε I..fr. 6, 4.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότε ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται 155, 26. *num* διανακαλ. αὐτ διαποκαλ.

διακαρτερεῖν Ly. 158, 32.

διακείσθαι] οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διαωροῦγμεθα 118, 11. ὀκνηρῶς διακείσθαι 138, 24. ἀργότατα 144, 10. εὖ γινώμας οὕτω 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς 216, 22. πράως καὶ μετρίως 318, 24. κακῶς καὶ ἐλαυνῶς 366, 23.=οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διακείσθαι πρὸς ἀλλήλους I. 35, 23. οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσι. *non bene animati erga consanguineos* 48, 18. ἐπιτηδείως δίκαιτο [11, 45.] = ἔτι ἀπορωτέρας διάκειμαι A. 121, 17. τοὺς ὁσίως διακείμενους (*subaudi* εἰς vel κατὰ) τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς 139, 7.=διακείσθαι ὀλιγῶρας L. 92, 7. ἡλιθίως 92, 34. οἰκεῖας 95, 22. θεινῶς 101, 25. ἀνοήτως 117, 23. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους 143, 36. ἀηδῶς, κακῶς 145, 36. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος 147, 38. πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς 150, 37. ὁμοίως ἡμεῖς διακείμενους 168, 42. λίαν ἀσελγῶς 169, 32. λίαν ἀπώρας 169, 35. χαλεπῶς 176, 23. οὕτω διακείσθαι ὥστε—99, 40. 137, 13. ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι *though in so deplorable a condition* 126, 42. TAYL. τούτῳ τῷ τρόπῳ διέκειντο πρὸς τοὺς πολῖτας *inverse dictum*, πρὸ τούτῳ τῷ τρόπῳ διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται 137, 30. τοῖς λίαν ὕβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακείμενοις fr. 31, 3.=διάκεινται καταδέεστορον *minore caritate affecti sunt* Ly. 154, 2.=τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς—διακειμένην D. 104, 22.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. οἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι 220, 3.=*universis et viritim singulis mandare* I. 66, 13.=διακελύσαντο τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν L. 174, 17.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνεύσασθαι μέλλουσαν 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διακινδυνεύειν 1477, 17.=πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίλους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν AE. 66, 17.=διακινδυνεύειν τῷ σώματι A. 136, 36.

διακιχράναι] διακισχημένον τάλαντον. *credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in δια)* 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακίλεπται 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν 846, 10.=διακλέπτειν τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν. *in defensione sui statum causae ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et iudicium eripere* L. 179, 19.

διακληροῦν] διακληροσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς. *inter semet sortiti* 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας 80, 13.=διακομίζεσθαι *per mare e Sicilia Athenas referri, redire in nave* An. 27, 22.

διακονεῖν δεσπότη 362, ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει ἐδιακονήθησαν 1206, 18. τῶν καλῶς δεδικονη-

μένει νῦν καλεῖσθαι ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1290, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσαντα πρὸς χάριν 1470, 1. = εἰ ἐθέλῃσι διακονῆσαι οἱ A. 113, 11. ἀμα διακονοῦσα una inserviens ejus auctoritati, aut si sic reddere mavis, inter ancillandum et pocula ministrandum 113, 19. = de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, *for the purpose of sending on errands*; e. c. ut in forum eat obsonatum L. 93, 13.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἑαυτῶ μετεῖναι φημι 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμωτέρα γέγονεν 328, ult. = ἀρχή qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ AE. 55, 33. = διακονίαν φυλάττεσθαι I. [7, 30.]

διακονός] διάκονον, εἰ τις ἐχρήτο, ταύτην ἐνεχυράζειν. ancillam 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑβρίαν χαλκῇ ἀποσφύροντα 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τρέφεζαν παραθήμενοι 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359, 11.

διακόπτει] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22. χεῖλος διακόψαι 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπῆς, ὥστε καὶ ραφῆναι 1270, 2.

διακόσιοι] ἤγωνίσαστο ἐν ἑξακισχιλίοις, καὶ δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε An. 3, 28.

διακριβοῦσθαι I. 41, 42.

διακρίνει] πότερον κάλλιον, ὅπλοισι, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163, 15. 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ *ἔχῃ διακρίνεσθε 890, 1. διακρίναι πάντα τὰ δίκαια 1301, 3. = ταῦτα οὐ διακρίνεται τοῖς μὲν γενέσθαι, τοῖς δὲ μὴ omnibus sine discrimine hæc contingunt An. 20, 23. vel ita sortes humanæ discretæ non sunt, ut aliis accidant, alii hac labe vacent.

διακρούει] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην 523, 14. διακρούσθαι τὸ δοῦναι δίκην ὅν ἐμὰ ὕβριαν 556, 25. a se profligare, effugere discrimen 575, 6. 579, 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς ἔστι πολλὰχῇ διακρούεσθαι 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας objecto errore a poena sumenda retineri 741, 23. ὥς δ' ἔσθ' ὅμην αὐτὸν διακρούμενόν με me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἂ τοὺς κυρίους διακρούσαστο μὴ κατατιθέναι, quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988, 7. ἐπειδὴ οὐκ ἔτι ἐνὶν αὐτῶ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere 1106, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυφθένους. pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκλῶ το στίρ together confusedly, promiscuosisly. τῶν λόγων, οὗς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε 263, 19.

διακωιδανίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διακωιδανίσσον ἀπαντας τίνα τρόπον 393, 17. = διακωιδανισθέντες, explorati L. ap. Etymolog. M.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029, 30. 1036, 5. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διακώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμῶν, καὶ πρώτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25. = οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς διακώλυσαν I. [12, 52.] = impedire, intercedere, absterre A. 116, 37. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γενέσθαι 123, 22. διακωλύοντες τὰ ἱερὰ γενέσθαι τὰ νομιζόμενα. in quo et dedecus et damnum reipublicæ majus est, quam si idem sacris privatis eveniat 139, 10. = διακωλύειν μὴ σώζεσθαι (id est ὥστε μὴ σώζεσθαι) L. 161, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήφομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους palis terminalibus limites distinguere 278, 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τάλλα οὕτως αἰσχροῦς πάντα 832, 4. ἐν τῷ νεορίῳ διελάμβανον κατ' ὀβόλους τοὺς ἄρτους 918, 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares. = διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio Æ. 33, 26. = inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant, h. e. partiri aut sortiri. τὰς οἰκίας L. 120, 41. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτη sic administrare, versare, exercere, dispensare 139, 45. = διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβάνειν existimare Ly. —

διαλανθάνειν Ly. 157, 37.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19, 25. διαλέγεσθαι τι πρὸς αὐτὸν ad animum sibi aliquid revocare 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et discernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484, pen. οἱ νόμοι τοῦτω οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169, 5. 10. ὅτι βούλοιο ἡμεῖς διαλεχθῆναι ἡμῶν τι πρᾶγμα. id est περὶ πράγματος ἡμεῖς προσήκοντος 1221, 11. διαλεχθαίς τι πρὸς αὐτὸν οὕτως ὡς ἂν μεθίσον, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ τι λέγοι 1258, 27. = διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινί, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit Æ. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδέξας καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διέλεγτο 33, 26. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὗς μεθ' ἡμέραν ἐπινοεῖ 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτων πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. ἀπαιδέυτως διαλέγεσθαι

87, ult. = verba facere. ἦτοι διαλεξάμενος παρ' ὑμῖν I. 63, 16. μηδὲνα τῶν αὐτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλίονι 76, 20. 37. = οὐδὲς ἀνθρώπων αὐτῷ ὡς ἀλτηρίῳ διαλόγεται L. 137, 19. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisce, aut pauca loquentes in sermonibus 147, 33. (διαλ. de oratione forensi 147, 33. v. not. 45.) postrema hæc ex indice Taylori repetii.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαιρετος ὅρα τις, ἢ διαλείπει 124, 4. in-
termittat. ἐνιαυτὸν διαλειπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459, 13. διαλειπὼν
ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivi-
sem 1149, 18. διαλειπὼν ἔτη τρία 1239, 24. διαλείποντας μικρὸν.
paulo post 1235, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interstitium
quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει co-
hibet 1449, ult. = orationem sistere currentem, interponere cur-
sui orationis moram aliquam silentii Æ. 12, 7. διαλειπὼν μικρὸν,
post breve silentium 15, 31. διαλειπὼν, interjecta pausa 85, 1.
διαλείπων, interjecto tempore 85, 16. = οὐδὰ δύο ἔτη διαλειπὼν I. 67;
19.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982, 18.

διαλλαγῇ] διαλλαγὰι ἄπιστοι 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ὧς δι-
ῆλλαξαν leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt
1361, 1. διαλλαγὰι formula compositionis inter partes litigan-
tes 1369, 5. = ἀδικῶν καὶ διαλλαγὰς εὐερίσκουσαι Æ. 76, 42. = δια-
λλαγῇς μηδεμίας γυνομένης. reconciliatione gratiæ I. 68, 9. = δι-
αλλαγὰς αἰτίας εἰσὶν, οὐ γινώσκουσιν An. 28, 8.

διαλλακτή[s] τοὺς Ἕλληνας ὅρᾳ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἑκουσίου δι-
αλλακτοῦ 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων 1167, 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλατ-
τόντων rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi
sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur 1402, 17. μηδὲ
πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγῆσονται 1478, 10. ne defunctis qui-
dem placabuntur. = reconciliare, expedire litigium I. 54, 10.
= A. 146, 2. 3. = διαλλάττεσθαι τῆς ἐχθρας a similitudine cum ali-
quo in gratiam redire An. 23, 3.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ὅπερ οὗτος 777, 13. ὁρθῶς
ἔκαστα 872, 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962, 25.
πρὸς τὸν πατέρα. till he had made up his accounts with my fa-
ther 1236, 17. = διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ Æ. 3, 30. = I. 68,
14.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res sunt communes
inter se, ad computandum considunt, quid quisque alteri de-
beat. γενησμένον διαλογισμοῦ. after a complete calculation of
the demands on both sides 951, 20. = παριστάναι διαλογισμὸν, in-
jicere menti cogitationem Æ. 49, 32.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542, 10.

διαλύειν in activo. destruere, labefactare, convellere, corrump-
pere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissol-
vuntur. πάντα ἀντχαίτισε καὶ διέλυσε 20, 27. ἢν πειρᾶται Δ.
κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94,
19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

τὸν ἐφεσθηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν 287, 6. διαλύσει πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας confutabo, diffiabo 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *to acquit oneself of one's debts.* et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρεῖα) 460, 19. πάντα αὐτῷ διέλλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *had paid the value, or price of* 846, pen. διαλύσας πάντα *had settled all the demands,* cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέχοντο οἱ ᾧφειλον, ἀπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων bonis cedebant 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκείου 1030, 12. τὸ ταῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα 919, 10. τὸν ναύκληρον 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἤξιου. rogabat (Midias Aristarchum,) ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret 554, ult. 1032, 4. In medio. amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσει ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliare 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] διαλυσάμενους, τῶν οὐκ εἰδότεων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἡμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἀδελος 867, 13. διαλύεσθαι πρὸς τινα. εἰ satisfacere 869, ult. = διαλυθῆναι τὰ πρὸς τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata Æ. 10, 4. διαλύειν διαβολὴν 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = οὐχ οἶόντ' εἰπεῖν ὥς διελύσαντο τὰς ἑχθρας I. 64, 25. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὄρσανδον [24, 36.] = διαλελυμένος φανερῶς περὶ τούτων reconciliatus in gratiam, vetustis similitudinibus amica compositione obliteratis L. 100, 43.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα—πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάνας ἄλλως χρῆσθαι διαλυμάνθη 1466, 5.

διάλυσις reconciliatio gratiæ. ἤξιου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midias putat,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίνεσθαι τὰς διαλύσεις 553, 20. = διάλυσιν τῆς δίκης *εὐρασθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. = διαλύσεις πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι I. [26, 47. 27, 49.]

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἡμοῖς νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διαμαρτῆται 235, ult. ἐλπιδῶν 255, 13. 1470, 18. δυοῖν χρησίμοις οὐ διαμαρτῆσθαι τὴν πόλιν ἡγουμένην 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398, 21. δοδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτη ne cupita et rogata minus impetraret 401, 22. οὐκ ἂν τοσούτον διαμαρτάνει τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576, pen. ἀλλὰ γνώμη διαμαρτῆν

ἀποτυχῆν 716, 3. 734, 22. διαμαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατέρων 841, 10. διαμαρτῶν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπενήγη 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048, 21. διαμαρτηκῆναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χεῖριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456, 14. = διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου *Æ.* 49, 5. = διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος *I.* 61, 26. = *A.* 122, 2.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαῖων agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem 1088, ult. οὕτως τοίνυν διαμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt 1095, 1. = διαμαρτυρεῖν intercedere protestando μὴ ἐπιδικῶν εἶναι τὸν κλῆρον *I.* 38, 11. ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γηγισία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset courator ejus in sua διαμαρτυρίᾳ in illius gratiam judicium exhibita 38, 22. 42, 17. 52, 19. διαμαρτυρομένων ἡμῶν nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in judicio de eo referre 57, 22. 61, 28.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλγον καὶ διεμαρτυρόμην prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbitr) pronuntiaret 899, 6. διαμαρτυρόμην, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεῖσται φανήσονται. præsentibus antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores existant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse 1047, 24. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21. = διαμαρτύρεσθαι τινα ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obscurdet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum *Æ.* 40, 7. = διαμαρτυρήθη μὴ Πλακαιεὺς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρία, cum esset;

qui actioni obnunciaret, negans eum Platæensem esse L. 167, 40.

διαμαρτυρία est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hereditatis petitorum exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hereditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῇ πρὸς τῷ ἀρχοντι ποιησάμενος 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγωνῶν ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079, 19. = Æ. 30, 33. = I. 38, 21. obtestatio, protestatio 61, 25. 29. 63, 13.

διαμάχεσθαι πρὸς τι 217, 2. = διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων L. 191, 33. 192, 12. περὶ τούτου 100, 38. 190, 6.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332, 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἰδισται 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμένειν δύνησται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432, ult. διαμένειν λέγων pro διατελῶ λ. 107, 21. = Æ. 41, 27. = διαμένειν εἶσθε *ταῖς τοιαύταις I. 40, 45. τὰς ἐχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δοδὴλακε 64, 31. = διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας D. 92, 18.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque artissimo, circumscribere 378, 7, 1252, 12. in medio. *to get measured out to them.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διαμετροῦντο τὰ ἄλφита ἐν τῷ ὀδείῳ 918, 8. καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπέῳ διαμετροῦμενοι 918, 26. = ἐν διαμετρημένη ἡμέρᾳ κρίνομαι, quid est? Æ. 45, 1.

διαμνημονεύειν Æ. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ρηθῆσθαι 27, 14. διαμνημονεύσαι τὰ λεχθέντα 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere 83, 7. = τῷ μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλῆθους. eo quod perlator mandatorum ea, tot numero quæ sint, omnia memoria complecti, et servare, et memoriter atque fideliter ei reddere nequeat, ad quem ablegetur A. 135, 37. = L. 168, 4.

διαμφισβητεῖν. idem quod simplex 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμας ἕκαστος 1317, 6. = διανέμεσθαι inter se partiri τὸ ἀργύριον I. 66, 33. 110, 15. = διανέμεσθαι inter se partiri. ἐξ τάλαντα et τὰ κοινὰ An. 17, 33. 35. = διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις L. 105, 45. τοῖς παισὶν, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν 155, 16. ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τάλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinent 162, 45.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλλησαι, οὐδὲ διανοήσαν ἐνθῆσαι. non modo sperandum non erat, ut illæ serise vini in navem unquam imponerentur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne vene-

rat quidem, ut id facerent 929, 8. διασοῦ, ως πείσαν ἐπειόν.
proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi.
ita te para—1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298, 1. οὐκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνέδυτο. mens illinc refugiebat 406, 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέφατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἀγριον καὶ πιπρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122, 23. τὴν διάνοιαν ἀπάντων εὐρίσκομεν ἡγεμονεύουσιν 1412, 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὅντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436, 6. οἱς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τοῦτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *he is tickled and carries himself highly* 1489, 7.=ὑπολάβετε διάνοιαν τοιοῦτόν τι *Æ.* 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλήσκατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ, ire, pergere aliquo cogitando, se suis eum cogitationibus in locum aliquem transferre 80, 25.=*I.* [13, 56.] =διάνοια ἀνθρώπων *L.* 193, 22. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν 168, 23. διάνοια θιῶν 196, 5. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους 169, 38. τὴν διάνοιαν ἔσχον (id est διανοοῦντο) *fr.* 31, 2.=ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας *I. γ.* 154, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν 156, 9. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν ποτηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παραγοῦσι 159, 19.

διαπειλίσθαι τινι, interminari aliquem *Æ.* 7, 1.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288, ult.=τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν *Æ.* 26, 20.

διαπειράσθαι τῶν διαστώδων ὃ τι γινώσκονται 1180, 4.=διαπειρᾶσθαι id est ἐπὶ διαπειρά ποιεῖν τι, facere aliquid periculi ergo, quo constet, num succedere velit. διαπειραθέντα τὰ ψευδῆ λέγειν *A.* 133, 22.=διαπειρασόμενος ἦκει τῆς ὑμετέρας γνώμης *D.* 105, 15.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio 1188, 23. 1199, 7. διαπιδόντων τῶν στρατιωτῶν.

διαπηγύναι] διὰ τῶν αὐτοῦ πλευρῶν διαπηῆναι *A.* 123, 4.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἱ διπηδήσεν! 726, 5.

διαπιμπλάναι] διαπιμπλησμένος satiatius illa muliere, ut tedium ejus odiumque eum cepisset *An.* 16, 29.

διαπίπτειν, dilabi, in cassum abire, evanescere. ως τὸ συκοφάντημα—διπίπτειν αὐτῷ *Æ.* 33, 19.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870, 26.

διαπιστεύειν certa fide, summa fiducia credere 80, 26. διαπιστεύετο certa fides ei habebatur 145, 3.=*Æ.* 26, 40. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν, prorsus, plane alicujus fidei committere rempublicam 54, 39.

διαπλάττεσθαι simulare 575, 8.

διαπλεῖν L. 121, 31.

διαπολιτεύσθαι, *diversas in republica gerenda partes sequi* Æ. 81, ult.

διαπορεύσθαι Æ. 32, 42.

διαπράττεσθαι *perficere, præsertim turpibus, clandestinis et malitiosis machinationibus*. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μὴδὲς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρημένος 22, 19. ἔκσκοπδοι ἡμῖν εἰσὶν αὐταὶ αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμένα 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε 233, 9. διαπράττεται ἐκαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφασθαι 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται 1079, 11. νικῆσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἡβουλήθημεν 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πέλεμον 1191, 21. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὡς ὀφθαίτατα ἢ διαψήφισις ἢ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ 1336, 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξατο 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττειται 1459, 9. = διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, *artibus nequam, officiis, gratia, largitionibus, efficiebant, ut publice renunciarentur* Æ. 59, 27. 71, 22. 87, 7. *leviter, utcumque, dicis causa, defungi opere* 94, 26. 32. = *sedulo agere, perficere, quibuscumque modis, sed inprimis artibus veteratoriis*. interdum tamen est quoque pro simplici πρᾶττειν I. 39, 40. 42, 2. 43, 10. 59, 11. 60, 39. 61, 38. 40. 62, 2. 87, 11. = ὅταν ἀνευ κινδύνου τι διαπράττονται A. 130, 7. διεπράξαντο *artibus nequam perfecerunt*, ὥστε τοῦτό μοι μὴ ἐγγενέσθαι ποιῆσαι 131, 24. μὴ δυνάμενον διαπράττεσθαι τὰμαυτοῦ πράγματα 131, 29. τὸ ἴδιον (scil. διαφέρον) διαπράξασθαι. *to obtain his private end, to carry his point* 136, 26. ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἥκοντα 139, 4. = διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν L. 98, 22. *lege agere*. μέγα τι ᾧου διαπράξασθαι *consecuturum* 134, 35. 147, 11. οὐ μόνον *τούτῳ διαπράττεσθε. *make for him* 139, 1. *id quod in superioribus erat συμπράττειν* v. συμπ. ΤΑΥΛ. διαπράττεσθαι βία 94, 44. πάντων διαπεπραγμένων *re jam peracta* 95, 19. διαπρ. λαθῶν 109, 24. τὰ δνόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονται τινες, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην 136, 30. 184, 17. οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον. *verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miseros reddere*. ap. Athenæum l. 12. *juxta finem*.

διαπρεπῶς] ὡς ὁλόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ ἔ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους 313, 8. *despuens, h. e. contemnens*.

διαριθμεῖσθαι, *delectu quasi habito discerni et distribui, aliis in hanc partem discedere jussis, aliis in illam* Æ. 83, 32.

διαρκής] ἀφέλειαν ἔχειν διαρκῆ *perennem et necessitatibus omnibus parem* 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέρας τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214, 7.

διαρπάζειν τιὰς τὰ χρήματα βούλονται 102, 26. διαρπασθῆ-
μεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου 299, 15. ἔτερα, ἂ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν
1318, 21.=L. 155, 28.

διαρρεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος
gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαβεῖν (scil.
βουλόμενος) διαρρεῖν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. cavens, ne quotidianis fa-
ciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo
pacto numi inter manus haud sentienti diffuerent 982, 10.

διαρρηγνυσθαι] τῶν διαρρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται frementium
præ indignatione et pæne crepantium 169, 19. οὐδ' ἂν διαρρα-
γῆς ψευδόμενος 232, 12. νῦν διαρραγῶσί τις τοῦταν 254, 12. οὐκ
ἐπιρκῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαρραγῆ 1270, 7. non pejero, neque me
pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vo-
cis et laterum aiat, ut pæne rumpatur.

διαρρήδην 118, 1. ἀντικρυς οὕτως καὶ διαρρήδην ἀπολογία γε-
γραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων 352, 12. διαρρήδην ἔφη ἦκειν
πεπικῶς Φίλιππον 364, 15. διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φι-
λίππου 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075,
10.=διαρρήδην ἀποδεικνύει Αἲ. 1, pen. 2, 19.=I. 76, 26. 80, 29.
=διαρρήδην εἴρηται L. 94, 31.

διαρρηπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευῆρια Αἲ. 9, 8.

διασειεῖν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 12.

διάσειστος] ἀστράγαλοι διάσειστοι Αἲ. 9, 9.

διασκάπτειν τὰ τεῖχη L. 131, 5.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τεῖχη προσήσαν οἱ
πολέμιοι. succincti, armati, instructi 126, 26. διασκευασάμενος
τὴν οὐσίαν cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam
845, 13.=διασκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις Αἲ. 73, 31.=διασκευασμένος
instructus et paratus ad pugnam Ly. 152, 31.=bonis cedere,
decoquere, foro excedere. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita
fisco luenda non posse diluere. to be in arrears to the trea-
sury. to become a defaulter with the exchequer D. 99, 14.

διασκᾶν τὰς πολιτείας 54, 5. μόνον οὐ διασκάσθην ὑπὸ τῶν—58,
7. διασκᾶν στρατιώτας 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι δια-
σκάσασθαι παραβαλεῖτε 136, 15. μόνον οὐχ ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος,
ὑποδύει παρὰ ταῦτα καὶ διασκᾶς 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαι-
ρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασκᾶσθαι. ringi, vel rumpi
vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici 806, 2.

διασκουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασιν τοῖς νόμοις διασκουδάσθαι
ὅπως μὴ γίνηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus
spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspe-
ctione atque summa egit contentione 505, 8. τίνος οὖν ποτὶ
ἐνεκα ταῦτα οὕτω διασκουδάσθαι. tam sedulo quæsitum et labora-
tum est 646, 15. διασκουδάσθαι μὴ λαβεῖν ὑμᾶς nervorum omni
contentione satagit, ut vos ne capiat 681, 21.

διαστρεβλοῦν, tormentis distrahere, dilaniare Αἲ. 85, 38.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ

ἵσου καθῆσθε ἀκροβόμοι 151, 14. διαστρέφαντε; τὰ ληθῆ 1453, 13.
= διαστρέφειν τοὺς νόμους I. 83, 22.

διασύρειν traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνεσε 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε 234, 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες—325, 19. οἱ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μαστὸς εὐθελίας 1482, 27. = διασύρων τὴν ἄλην ἑνστασιν τοῦ ἀγῶνος A. 18, 35.

διασφάλλεσθαι] τῶν γεγραμμένων διασφάλῃ, *he lost the thread of his discourse* A. 33, 2. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας 66, 34.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωσθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ 1053, 26. 1076, 10. διασώθῃ πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῶ χρόνῳ redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos 1304, 9. διασώζονται διῦρο salvi huc perveniunt 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διασώζεται 1396, 6. διασώθημι [to get through, to come off safe, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλεῖω 1478, 24. τὴν δικαίαν εὐνοίαν διασώζειν 1479, 23. = διασώζεσθαι δόξαν L. 197, 11. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται fr. 26, 1. = αὐτὸς δὲ μόνος διασωθείς. medios per hostes e tanta civium multitudine solus evasit Ly. 150, 9. διασώζειν τὸν προδότην. to help through 164, 12.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309, pen.

διατάττειν munia et partes distribuere, dispensare D. 100, 19.

διατείνεσθαι contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διτεινόμενόν οὕτως σφοδρῶς 275, 8. = omni nervorum contentione elaborare. διτεινόντο μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ὑμᾶς A. 134, 41.

διατειχιζεῖν] διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν L. 194, 39.

διατελεῖν] ὅσην εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρχει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243, 21. 255, 23. ὥπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διατέλουν 281, 16.

διατέμνειν τὴν πολιτείαν A. 83, 29.

διατρεῖν cavere, praecavere, μὴ τι πάθωσι 115, 26. ἢ ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088, 22.

διατίθεσθαι. διατίθεσθαι] in activo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστας πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαδώμεν omnes erga nos reddamus suspicaces, omnibus injiciamus nostri diffidentiam 463, 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκας. corruerunt 369, 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec jura constituere 643, 8. In medio a) vendere,

extundere, distrahere. οὐδ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δό-
νωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθήσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων 22, 27.
διατίθεσθαι τὰ φορτία 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum]
τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048, 25. b) testamentum
condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι *he or-
dered in his last will* 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ
who dies intestate. leges de iis latæ 1067, 1. διαθήσθαι τὰ ἑαυ-
τοῦ εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento ca-
vere et præcipere 1133, 9. = διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως Æ. 5,
8. διαθήσθαι, testamentum scribere, quando non liceat 56, 40.
= administrare, gubernare, vel deducere ad locum statumve
quempiam. διαδίνειν καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari
modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in
illa priore. h. e. pari modo dilacerare atque prodigere I. 82,
22. In medio, præcipere, mandare per testamentum. οὔτε δια-
θήσθαι, οὔτε δοῦναι τι τῶν ἑαυτοῦ ἔξεστιν ἄνευ τῶν θυγατέρων, in frau-
dem filiarum 42, 11. διαθήσθαι ἐξεῖναι ὅτῳ ἂν τις ἰδέλῃ 44, 39.
quibus per leges liceat testamentum scribere 48, 1. διαθήσθαι
ἑτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι πάθοι 63, 5. τὰ ἑαυτοῦ διατίθεσθαι per
testamentum legare, donare ὅτῳ ἂν ἰδέλῃ 79, 14. 81, 3. ὥστε
καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est ἐκδοθῆναι. bene et
honeste possint elocari. *were got married, provided for, en-
dowed with a portion* 88, 5. διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας [14,
58.] = διατίθεσθαι εὐ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε An. 22, 16. τὴν ἀπο-
δημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν. quibus rebus et studiis insumserit illud
tempus, quod domo absens Olympiæ per causam ludorum per-
egit. vel qualem se tum gesserit 33, 7. = διατίθεσθαι ἀνοητότερον
πρὸς τὸ μαιράκιον L. 96, 15. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος 98, 38.
εἰ διαθεῖη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν 130, 37. 151, 24. † testa-
mento dare, legare 133, 25. et fors. 159, 29. v. not. 96. cl.
Markland. ad locum. ΤΑΥΛ. διατεθέντες (id est διακείμενοι) οὕτω
παράνομως καὶ βιαίως 115, 36. = κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ D.
106, 22.

* διατραγαδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem par-
vam exaggerare. ἡλίκην νῦν διατραγάδεις καὶ διεξῆεις 232, 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reverentia
cujusdam ab instituto absterri 798, 20.

διατρέχειν A. 121, 36. 122, 2. 124, 22. 37.

διατρίβειν agere, commorari, rerum suarum satagere. οὗτ' ἐπὶ
τοῖς ἰδίοις ἰώμενοι διατρίβειν 22, 25. συμβάλειν μοι, καίπερ ἐκποδῶν
διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum
verser 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut men-
tem, h. e. acuire, exercere, continere in studio et exercitatione
alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει
785, ult. χρόνος διατρίβετο συχνὸς consumebatur 1013, 7. = δια-
τρίβειν περὶ τι, satagere in re aliqua Æ. 6, 42. διατριβὰς οὐκ
ἀφανεῖς διατρίβω, vitam ago non obscuram in locis clandestinis
cum hominibus sordidis 17, 13. διατριβὰς, ὅς μιν ἀλλήλων ζών-

τες διατρίβον 20, 35. = ὅπως ἐν ᾧσται διατρίβοι A. 113, 4. = διατρίβειν παρὰ Λυσισμάχου L. 97, 22. ὀλίγον χρόνον διατρίψαντες 97, 26. ΤΑΥΛ. = διατρίβειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω D. 105, 10.

διατρίβη mora, impedimentum. διατρίβαι πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβάς ἱμνοῶν 1158, 8. b) res, qua agenda animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholae magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleae et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατρίβῃ *prastime* οὕτως ἰδίᾳ mere privato 537, 18. μὴ τὰς ἐπιτολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβάς ἀγαπᾶν 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατρίβης 1490, 12. = διατριβάς ποιῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου A. 6, 28. διατρίβων βελτιόναν ἄπτεσθαι 8, 21. διατρίβη, locus, ubi ludicris otium fallitur, et sodalitiū ibi ea de causa congregiens 8, 24. 25. διατριβάς οὐκ ἀφανεῖς διατρίβω 17, 13. ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδέας διατριβάς γελοῖος 17, 41. διατρίβαι, loci et congressus multorum et elegantium hominum. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγωναῖς, ut homo in luce vitae lautae et liberalis elegantisque educatus. *comme un homme, qui s'est son monde* 18, 35. διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διατρίβον 20, 35. συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς 21, 1. αὐτομολαῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς 23, 2. γέλωτα καὶ διατρίβην τινὶ καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se praebere 25, 1. ἐπὶ τῇ διατρίβῃ τῶν μεираκίων, in coetu puerulorum, inter quos versatur, qui penes eum sunt, ut ab eo discant, aut cum eo confabulentur 25, 3. διατρίβαι καὶ συνήθειαι μετ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. διατρίβην πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, in respondendo ad meam orationem erat copiosissimus 33, 15. ἀγενεῖς διατριβάς ἔχειν 48, 4. διατρίβαι εὐγενεῖς quae sint 48, 5. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διατρίβην ὁ λόγος αὖ μοι παρέσχεν, multum hoc de loco disputare possem, posset hic oratio mea late evagari 78, 38. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβάς καταμέμφομαι 84, 40. διατριβάς Δημοσθένους οὐκ ἐξήλωκα 85, 3. = commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατρίβην περὶ τὴν—ποιησόμενον I. 87, 36. = αἱ τῶν νέων διατρίβαι οὐκ ἐν γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν δικαστηρίοις εἰσιν An. 32, 3. = τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πύτους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβάς ποιοῦνται L. 146, 35.

διαφάνης ἐν τούτοις ἦν A. 50, 2.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive praestare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discernere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλείστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291, 17. οὐ γὰρ αὖ διαφίρομεν ἀλλήλων οὐδὲν *there would then be no difference nor distinction between people* 983, 3. b) praestare, excellere. μηδὲν τῶν

ἄλλων ζῆται διενεγκεῖν 1416, 22. c) obstat, intercedere, vetare, τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676, 12. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnetur. d) pertinere, pertingere, porrigi, ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκων) 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὥς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. id est ὥς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil interest penes eum, æstate an hyeme bellum gerat 124, 3. εἴπειν μὲν οὖν μοι ταῦτα—οὐδὲν διαφέρει 1239, 14. ubi μοι non cum eipēin, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *I derive neither profit nor hurt therefrom—its all one to me.* f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si iudices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρῶτην ψῆφον διενεχθῆναι 795, 1. In medio οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰ πολιεῖν καὶ διαφέρεισθαι τοῦτοις 236, 5. εἰκόβασιν ὧν ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες καὶ πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἔπαινοῦσι 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, βλάβης μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022, 16. διαφερόμενον περὶ τίνος πλεονεκτηματος 1144, 26. οἶομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διόισσθαι. nulla in re repugnaturum esse 1215, 5. διαφέρονται δὲ, ὥς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296, 24. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident.=τὴν ὅψιν ἐτέρων διαφέρων, formosior aliis *Æ.* 11, 13. ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὄρα, percellere, in admirationem rapere formæ decore 19, 4. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν 25, 42. ἐτέρων τὴν ὅψιν διαφέρων 76, 37. διενεγκεῖν τὴν πρῶτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20.=διαφέρεισθαι πρὸς τινὰ dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure *I.* 50, 11. 81, 43. 107, 11. τὰ διαφέροντα discrimina, momenta ad damnum accipiendum aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφερόμενα εἴη 47, 35. 48, 35. εἰκόβασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεισθαι αἱ μητρικαὶ καὶ αἱ πρόγονοι 110, 22.=εἰ μὴδὲν ἡμῶς διέφερε τῆσδε τῆς πόλεως. *had my abode in this city been a matter of no consequence* *A.* 130, 46. διεφέρετο τοῦτοις discrepabat, repugnabat. contrarium est συνεφέρετο 134, 22. οἱ τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ λόγους λέγοντες πιστότεροι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς 135, 22. οὐδὲ χρόνος πολὺς δὲ διαφέρων. neque multum temporis intercedit. differentia vel intercapedo temporis magna non est 140, 35.=ὥσα διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπουργημάτων quantopere genus hoc officiorum differat et præstet illi alteri *An.* 21, 41. τὰ διαφέροντα ἐπιστάμενος gnarus quid intersit inter observationem legum atque violatio-

nem, h. e. quam expediat eas observare, quam noceat migrare 31, 34 = τούτοις μεγάλη τὰ διαφέροντά ἐστιν οὐ τε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀνεπιτηδεύειν, *to them great is the difference* L. 187, 13. 892, 1. ΤΑΥΛ. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis præstare seculi virili 190, 38. ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν (a facinoribus utramvis in partem insignibus) ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γινώσκεισθαι 103, 37. διαφέρει πλείστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων 103, 42. διαφέρεισθαι περὶ τῶν ὀνομάτων 116, 39. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερώμεθα ne de pretio secum contenderemus 165, 31. = διαφέρειν ἐράνους. dependere contributiones Ly. 150, 38. = διαφέρεισθαι τινι cum aliquo similitudines et odia exercere D. 110, 33.

διαφερόντως diverso modo L. 188, 35.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum opportunitates 57, 16. ὁ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν 139, 17. τοὺς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύγεται 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοις ἀπεχώρησε 1155, 11. = διαφευγούσης ἤδη τῆς δημοκρατίας, dilabentis, et e manibus effluentis, atque dispareuntis Αἲ. 89, 20. = οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γινώσκεισθαι I. 63, 14. = A. 128, 36. = διαφεύγειν ἀνθρώπους L. 94, 19. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους 198, 2. διέφυγον τὰν θάνατον 129, 15.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitigare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλομένον τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὴν, τὰ ὅσα πρῶτον ὑμῶν ἰᾶσθαι. διεφθαρταὶ γὰρ 170, 2. διεφθαρταὶ [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ cecidit 1182, 3. διεφθαρμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, iudicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ἀνείται, ἢ διαφθείρει 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθεῖρεσθαι pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαῖναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ἀνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μὴδὲ διαφθαῖναι, νενίκηκε τὸν ἀνούμενον 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακώς ἐαυτὸν ἐλάνθανε 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διεφθείρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit 520, 7. = μειράκιον ἐλευθέρων διαφθείρειν erat Athenis capitale Αἲ. 7, 3. διεφθαρμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς 14, 30. διαφθείρειν ποιήματα, corrumpere, adulterare, alia reddere, quam ab auctore profecta erant 19, 20. καλλίστην ὥραν ὅπως ἀκλείστατα διαφθείρας 22, 38. νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν 38, 10. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει, corrumpit, infidas et suspectas reddit notas, unde probi agnoscun-

tur 67, 42. ἐπισκεῖς φύσει διαφθερεῖται 79, 32.=de muliere abortuum patiente. προσποιουμένην διαφθεῖρειν (scil. τὸν τέκνον) ἄκουσαν I. 73, 4. γνώμην τινὸς 61, 9. ὑπὸ φαρμάκων διαφθάρται. dementatum esse 78, 37.=αἱ νῆες διεφθάρσαν. classis vestra apud Ægospotamos lacerata est An. 18, 32.=διαφθεῖρειν γυναῖκα pudicitiam ejus violare L. 92, 10. 93, 16. 95, 17. 136, 3. ΤΑΥΛ. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκειοτέρως αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι 94, 46. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν 105, 16. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὃς περὶ στήλην, διαφθεῖρονται. evertunt aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἱράνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur fr. 2, 5.

διαφθορά, cum de navigio agitur, naufragium. *Θὸν καὶ ἡ διαφθορά τῇ νηϊ συνέβη* 910, 10. 15.

διαφίναται τὴν δύναμιν copias dimittere 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ discidium, discordia. οὕτω μιλῶν ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181, 13. varise causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος—recensentur p. 1144, fin.=αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν I. 58, 12.=ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, οἷς ἤκιστα ἐχρῆν A. III, 38. ὁ κίνδυνος ἡ τε αἰσχρὴ μιλῶν οὕσα τῆς διαφορᾶς 118, 16.=θεσθαὶ καλῶς τὰς γενομένας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς An. 18, 21.=οὐ περὶ πολιτείας αὐτοῖς εἰσὶν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων L. 172, 2.

διαφορεῖν differre, h. e. discernere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῇ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442, 25. ὦν κοινῇ διαπεφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent 822, 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων 1120, 25. διαφορῆσαι ἐποχείρησαν τάνδοθον 1319, 13.=discernere, dissipare, differre, prodigere I. 60, 13. διαφορήσαντες τὰς προσόδους 60, 31. 62, 26. 87, 12.

διάφορος inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγνόμην εἰσπράττων πολλοὺς—multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes *the rent* 1318, 19. b) τὸ διάφορον lucrum damnumve ex aliqua re existens. ἡλικα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῶ τῶν διαφόρων 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset, *reimbursement of expenses for travelling, for hinderance, and for costs of law* 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα *with which he looks to the plus and minus, the meum and tuum* 1148, 14. 1149, 3.=I. 36, 7. 37, 17. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, *that which is of consequence, of importance to a person, id quod tua interest, sive ad vitandum, sive ad impetrandum.* ἄρα μικρὰ

τὰ διάφορα ἐκατέρους τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστὶ 84, 46. διάφορος ὢν ἡμῖν [9, 38.] = διάφορος τοῖς οἰκαίοις *at variance with his relations* L. 144, 2. διάφοροι περὶ τῶν ἡμῶν *contententes mecum de jure possessionis bonorum meorum* 110, 4.

διαφόρως *eximie, excellenter* 761, 26.

διαφυγγάνειν] διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων *Æ.* 55, 13.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως 218, 15. τὴν εἰρήνην 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προῖεμένους 922, 18. = ὥς εὔρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν (*pudorem et castitatem virginalem*) οὐ καλῶς διαφυλάττασαν μέχρι γάμου *Æ.* 26, 7. = L. 193, 29. = διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα *L.* 152, 12. φιλίαν 167, 11. = *reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat* D. 105, 23.

διαχειρίζειν *administrare*. ὢν ἡ διαχειρίσασθαι *what I have had the management of*, ἡ πεπολιτευμαι 263, 26. τὸν οἶκον, *pupilli puta*, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων 818, 8. = διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν, *administrare rem familiarem* *Æ.* 14, 32. 24, 25. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. *secundum genus, de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines* eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. = διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν *I.* 48, 26. = διαχειρίζειν χρήματα *pecunias administrare, manibus versare* *An.* 19, 12. τὰ ὑμέτερα πράγματα 21, 42. = L. 115, 16. διαχειρίσας τὰ τῆς πόλεως πάντα 156, 13. χρήματα 170, 35. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεπονημένοι περὶ ὧν οὐδαὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διαχειρίζεν 909, 7. διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν *fr.* 26, 2.

διαχειροτονεῖν *dicitur plebs, cum rogata suffragia ab epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione* 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσῃ. *deliberante senatu atque certante adhuc, utrum—an* 1152, 8. *per manuum sublatarum arbitrium decernere* 1346, 17.

διαχειροτονία *deliberatio, decretum, utrum—an—ἡρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδουσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciscendi*, ὅτῳ δοκεῖ *δογεῖς ἀξίως ἢ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μὴ* 596, 5. *διαχειροτονίαν ἐφ' ἡμῖν ἐποίησαν optionis vestrae fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ καίμενοι ἀρκεῖν* 707, 25. *διαχειροτονίας γενομένης οὐδαὶς ἀντεχειροτόνησεν* 1346, 25. *διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν in suffragia mittere plebem τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ καίμενου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὐ, ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι* 710, 20. = *διαχειροτονίαν δίδόναι τῷ δήμῳ, id quod erat τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, jus et copiam suffragandi dare* *Æ.* 59, 13.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δ' αὐτοῦ με 1221, 26.

διαχρῆσθαι ἑαυτὸν, *sibi manus inferre violentas* *Æ.* 84, 18. εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν 88, 38. = *interficere* A. 113, 45.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, per-punctam 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare. *to give the lie to one.* ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσιν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς operam suam mercede elocant ad eas res reci-piendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482, 26. in medio. κατὰ διέψευσται spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis 15, 13. διαψεύσθητε τῆς ἀλη-θείας περὶ αὐτοῦ 1476, 14. τῷ διαψεύσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *has a false notion of him, does not see him in the right light.* pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.=διαψεύδου An. 6, 38. idem quod simplex ψ.

διαψηφίζουμαι dare, ferre suffragium suum alterutram in par-tem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ἢ quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est 747, 11. διαψηφί-ζεσθαι [id est τὰς αὐτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα] ἢ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat 842, ult. δέλτος ὅπλις ἡρέξαμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere 1301, pen.=I. 65, 6.=A. 130, 13.=διαψηφίζουμαι κρύβδην An. 29, 28.=L. 175, 11.

διαψηφίσεις latio suffragiorum, quæ viritum fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνά-γκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.=διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις Æ. 11, 21. διαψηφίσεις *δημόσιαι, cum per demos ju-dicatur de demotis singulis quibusque, sintne veri demotæ, an subdititii et surreptitii, eoque ejiciendi 16, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις ὅτ' ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32.=ῥάδιαν ὑμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψηφίσιν πεποιήκε L. 123, 18.

διδασκός] τὰ διδασκὰ τέχνη [id est διδάχῃ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συν-ηθία κατασχεῖν δυνησάμεν 1413, 24.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313, 11.=Æ. 88, ult. ἦν ὤραν προσήκει εἶναι τὸν παιδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον 2, 20.=A. 142, 33.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέ-ρησε 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δι-καίως οἰκουρεῖν *διδάσκαλον 1374, 13.=διδάσκαλοι quibus legibus teneantur Æ. 2, 12. παρακατατίθεμεθα τοὺς ἡμετέρους παιδας τοῖς

διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. *ibid.* εισηγητῆς καὶ διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32. = τῶν διδασκάλων, ὅποι ad quos ἐφοιτῶμεν I. 77, 33. = διδάσκαλος χοροῦ A. 143, 31. = διδάσκαλος δεινοτάτων ἔργων L. 127, 25.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est 130, 2. αἷς ἔστιν ἄτοπον, [subaudi τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. εἴτα τότε οὐκ ἔλογες ταῦτα παραχερῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς 349, 3. αἷς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390, 8. διδάσκειν τραγικούς χορούς 533, 9. = τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν A. 16, 31. κατεπαγγέλ- λεισθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus 16, 32. διδάσκειν τοὺς νόμους, docere, quid leges de crimine quoque statuant 27, 37. σημεῖα μεγάλα διδάξαι 87, 41. = μὴ ὁρθῶς δι- δαχθῆναι A. 126, 38. ἐδίδασκον pueros curabam artem saltandi docendos 142, 34. = διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν L. 141, 38. = ἀδύ- νατόν ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν Ly. 149, 24.

διδόναι] diversa significat, dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. δίδοναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332, ult. οὐκ ἐψη- φίσαντο πολιτεῖαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173, 7. γνώμην δίδ- και auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην αἷς δυνα- τὸν δικαιοτάτην 704, 5. διαχειροτονίαν δίδοναι in suffragia mittere 506, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν ἀπόφασιν εἰς τὸ στρατήγιον. *to give in a list of debtors to the admiralty or navy office* 1043, 11. γυναῖκα δίδοναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant 954, 23. δικάζεσθαι φόνου. copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῶ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην δίδοναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτελεῖ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ πα- θόντος] ἤνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖον κτελεῖν 633, 10. δι- κην, vel δίκας δοῦναι pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis, τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271, 18. 1009, 2. δραχμὰς πενήτηνκοντα αὐτοῖς ἐδίδου offerebat, *he tendered to them* 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα δίδοναι 255, 7. δίδοναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258, 18. οὐδαὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατάρθρωσε μεθ' ἀπάντων 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐβέλησει δοῦναι 1482, 14. ἔδωκα ἑμαυτὸν ὑμῖν

ἀπλῶς 288, II. 294, 3. εἰσπράξει] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς
 δειλόντας τὰ σκευὴ εἰσπράξει. nobis, tribulibus, aut collegiatis,
 attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e
 tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum
 facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per
 vim adeo exigendi 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἐλαγχον διδόναι.
 de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent 1200,
 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἐλαγχον. *the artificer will be known by
 the work.* ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid
 de artificis facultate judicandum sit. licebit jam cuique de re
 ex ejus natura judicium facere 44, 15. ἑνδειξίν libellum accu-
 satorium ex titulo ἑνδειξέως demonstrationis prætori exhibere,
 agere in aliquem ex illo titulo 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης
 81, 1. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum
 esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi.
 τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam,
 ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset
 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δάσομεν ζητεῖν 230, 17. κράτος
 πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381, 13. κρίσιν
 διδόναι copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut
 judicium habeatur 692, 5. λόγον διδόναι gemino modo usurpa-
 tum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui
 dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro
 se dicens verba facit. prior significatio p. 20, 18. obtinet, po-
 sterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυ-
 ρίας μεγάλας δεδόκασι κατ' αὐτῶν 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων
 δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσιν
 ἔδωκαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 15. ὅρκον et ὅρκους
 deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus ad-
 mittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235,
 13. 860, 20. 1002, 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsi
 juramenta οὐκ ἠθέλησαντα ὁμνῦναι 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ δι-
 δόμενα ὁμολογῶν ἔνομον εἶναι 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης
 exceptionem de foro non competente judici exhibere 912, 15.
 πείραν] τούτου πείραν ὑμῖν ἔργῳ δεδοκότες τοῦ χρόνου 209, pen.
 262, 14. εἴ γε μὴδ' ἔς πείραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοία 293, 20.
 πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam
 in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam,
 jusjurandum se dicturum reciperet 1250, ult. σύλας διδόναι
 volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorum-
 dam, ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, di-
 ripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλας δεδομέναν Φα-
 σήλταις κατ' Ἀθηναίων 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium
 rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδοκός 383, 22.
 leges οἳ τε τοῖς ἀγαθὸν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς præmia δίδοντες ἀσι-
 γνantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τάναντία πράττουσι
 τὰς τιμαρίας 504, 4. τιμαρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui
 tribuere privilegium ultionis 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογόνους

τας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμαρίας τῷ γ' εἰς τὸ σῶμα ὑπερ-
 σμένῳ δεδοκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condo-
 nassee, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltem
 pro ignoscendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πισθεῖσι,
 τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291, 18. χρήματα] πρίασθαι
 τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187, 23. χρόνον δὲ
 δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399, 19. χά-
 ραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδόναι. ne
 cautioni quidem salutis suæ locum dare 301, ult. ψῆφον δίδόναι
 dicitur epistata, cum prytanas, aut præsēs iudicii, cum asse-
 sores suos, seu juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tra-
 dendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542, 18. Aliæ
 dictiones miscellanæ. οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξα-
 σθαι δύναισθ' ἂν 43, 21. φασὶ δ' *εὐνοία δίδόναι, καὶ τοῦτο τοῦ-
 νομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε
 αὐτῷ τοῦτο. concedite. allow him this 274, 1. = τῶν ἐπιτηδείων
 οὐδὲν ἐδίδου Æ. 14, 39. ἀνακοινοῦσθαι τινι, εἰ δὴ 36, 24. εὐθύνας
 δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. δίδεται τὸ σῶμα τῷ
 κινδύνῳ 52, 29. δίδόναι ψῆφον δὲ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ
 ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ 56, 13. διαχειροτονίαν δίδόναι τῷ δήμῳ 59, 13.
 ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑπ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72,
 15. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ με
 αἰτέιτε· οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. = μὴ μέλλουσι δῶκεν ἔλεγχον, ἀλλ'
 ἤδη δεδοκόσι I. 69, 38. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν
 ἀγχιστιάαν δίδωσι 83, 25. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν 84, 38.
 c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi pro-
 prium. ἀτίμητόν τι δὴ 41, 24. εὐχέτο ἡμῖν ὑγίειαν δίδόναι καὶ
 κτῆσιν ἀγαθὴν 70, 29. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλήν τινα οὐσίαν
 δοθείη 88, 13. d) deferre, to tender, εἰ τις αὐτῷ ὅρκον δίδοι 77,
 16. e) collocare in matrimonio 53, 26. 64, 17. f) per
 testamentum donare, legare 61, 29. g) concedere, veniam,
 facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων 63, 8. 65, 13. = δίδόναι
 εἰς βάσανον A. 112, 38. ἔλεγχον. 112, 40. ἂ ὁ νόμος δίδωσί μοι,
 μὴ τυχῶν, scil. τούτων 123, 29. = πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους ἀλλή-
 λους δόντες An. 14, 29. λόγον σφίσιν αὐτοῖς ἔδοσαν, deliberationes
 inter se habebant, vel, ad animum sibi revocabant 17, 34. ὑμῖν
 ἔλεγχον τῆς ἀρετῆς ἔδοσαν 19, 29. φοβούμενοι ἔλεγχον ὑμῖν δίδόναι
 rationem vobis reddere rerum a se gestarum, aut, copiam sui
 arguendi et convincendi vobis facere 20, 15. δίδόναι pro ἑᾶν,
 vel ἐπιτρέπειν, vel ἐξουσίαν δίδόναι. permittere aliquid fieri 21, 13.
 οὐκ αὐτοὶ δίκην τῆς σφετέρας ἀμαρτίας δίδωσιν. errorem suum non
 ipsi suis corporibus luunt 22, 3. = δίδόναι τὴν ψῆφον L. 144, 26.
 ΤΑΥΛ. τῶν ἑαυτοῦ de suo largiri 195, 43. δίδόναι, ut Latinorum
 largiri, pro concedere atque assumere tantisper pro vero, de
 quo dubites, aut quod neges reapse verum esse 101, 8. ἐμοῦ
 ἀπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας (offerente, spondente me traditu-
 rum) οὗς φησὶ παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε 112, 10. =
 δίδόναι πίστιν Ly. 157, 36. 41. αἰδίων σίτησιν ἐν πρυτανείᾳ 158,

45. δίκην 159, 17. δάσω θύσαι. id est πρὸς θύμα 161, 17. = δίδόναι πείραν τρόπου καὶ λαβεῖν D. 108, 10.

δίδυμος] ἀδελφός δημοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος; 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset 1358, pen.

διεγγύησις 724, 6.

δεικτεῖν] διειρημένον expressis verbis cum sit definitum atque denuntiandum 219, 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελεῖ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465, 20. *orders once for all, so that it must be acquiesced in.* οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μὴ 666, 13.

δειρεῖν] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσι Æ. 77, 27.

* διανοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διανοχλῶ πάσαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446, 25. compositum pro simplici ἰνοχλεῖν.

διεξέρχασθαι] πάντα διεξελέλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελέλυθεν ἦδη. omnia ista obsolescere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαι καὶ διεξέρχασθαι 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευταῖας διεξῆλθον 288, 11. διεξελεγήλυθαι πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant 541, 22.

διεξιώναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τὰλλα διεξιών 228, 8. ἡλικὴν νῦν * διατραγᾶδεις καὶ διεξήεις 232, 23. = διεξίεμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, ad vos percensebo leges Æ. 2, 4. ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult? 5, 38. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξίοναι: de præcone recitante præscripta in formula decreti 75, 35.

διεξόμνησθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίῃ τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσεις τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κάκεινα 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore 25, 14. 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto* 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998, 25. = κατεσκευασμένους λόγους διαλθεῖν, verba loqui, multa calliditate, arte, et exquisitis orationis officiis constructa Æ. 67, 15. = διαλθεῖν εἶδει με τρεῖς θύρας L. 121, 28.

διρωτᾶν] οἱ διρωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34, 22.

δίστες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίστες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. = ὅσοι ἐπὶ δίστες ἡβῶσι Æ. 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ δίστες ad biennium ἡβήσειαν I. 72, 17. 80, 46.

διευκρινεῖσθαι 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24.

δυστυχῆν τῇ ὁσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἶδεται 1040, 5. τοὺς δυστυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν 1410, 7.

διήγησις] προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν *Æ.* 34, 1.

δημερεύειν ἐν τῷ κυβεῖῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται *Æ.* 8, 21.

διάρχειν] διῆξα, ad finem gessi magistratum *L. ap. Harpocr.*

διέναι (ab ἡμῖν) transmittere, alicui transitum per agrum suum concedere. μήτε Θηβαίων διέντων 276, 9. ἡ *διέντας αὐτοῦς ἐφ' ἡμᾶς 299, 10.

διπλόλια *A.* 120, 10.

διωτάνειν] εἰς μέρος πολλὰ diducere, distrahere, discindere 245,

22. ἡ Πελοπόννησος διωστήκει 231, 5. διωτάναι discordare, dis-

sidere 26, 20. διωστηκόταν εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι 132,

12.

διωχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διωχυρίζομαι 447, 25. = διωχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου *Æ.* 25, 9. = *I.* [14, 59.]

δικάζειν de iudice sententiam pronunciante, causam discep-

tante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς δῆμωμοκέναι 227, 16. δι-

κᾶσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e.

hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factu-

que necessarium 860, 9. αὐτὸς αὐτῷ ἐδικασεν ipse sibi hanc sen-

tentiam dixit, tanquam iudex sibi a semetipso datus, admo-

nente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit,

ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hereditatis partem ad

se pertinere 1051, 24. ἐδικασα ἔγωγ τοῦτᾳ καὶ οὗτος ἡμῶν inter nos

in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegi-

mus, sine interventu iudicii 1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῶν αὐ-

τοῖς re privatim inter nos a nobismet amice composita 1176, 17.

δικάζειν ψήφισμα scitum aliquod iudicio suo comprobare, ratum

facere 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα 642, 6.

In medio. jure experiri in foro, causam coram iudice agitare,

construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel

titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam,

et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην

δικάζονται Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur 1280,

23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι 972, pen.

παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὃν [id est χάριν ὃν, vel προφάσει ὃν]

δικάζομαι 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum,

publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum

sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ

προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his

verbis. εἰ μὴ προὔβαλλόμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικάζομεν, etc. ὑφ' οὗ τε

πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τοῦτᾳ καὶ δικάζομαι, καὶ

μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus

verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alpha-

beticum proponere: ἀργυρίου] δρεῖλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον,

οὗ δικάζομαι αὐτῷ 1196, 26. ἐγγύης] ἐδεδικαστο γὰρ ἂν μοι τῆς

ἐγγύης egisset in me de sponsione 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες.

ἂν οἱ τοῦτου τῶν ἡμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο 1124, 11. contenderent

in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἰδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὃν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, —καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκαλύθη 896, 20. διδῶσιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ἃν ἂν μὴ διδῶ φόνου δικάσασθαι 122, 15. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε Αἲ. 89, 8. = I. 39, 1. = δικάζειν τὰ δίκαια. ex æquo jus reddere A. 114, 37. εἰ δέοι ἀμαρτάνειν ἐπὶ τῷ *δικάζειν 140, 12. In medio. τὴν οὐσίαν, οὐ δικαζόμενον, non calumniis fo-rensibus, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον 117, 34. τὴν δίκην τὴν δεδι-κασμένην παραβαίνειν. pronuntiatam sententiam 139, 38. ποίαν δίκην οὐ δικάσονται' ἂν 147, 10. = δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὔτε δίκην ἰδικασάμεθα L. 120, 27. 95, 41. δικάζεσθαι κακη-γορίας postulare aliquem convicii 116, 22. 118, 13. 117, 16. ἰδικαζόμεν τῆς οἰκίας τοῖς ἔχουσι 148, 33. de judice. φόνου δίκας δικάζεσθαι 117, 12. TAYL. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judices refertur, sed ad partes inter se contententes. Θέωμι κακηγορίας ἰδικάσω 117, 16. 118, 13. αἰ-σχρὰς δίκας δεδικασμαι. turpium criminum me reum esse factum 163, 15. δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ap. Harpocr. in καρπῷ δίκην. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας fr. 55. = παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους αὐτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν Ly. 167, 42. = πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα D. 96, 6. οὓς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε 110, 14.

δικαιολογεῖσθαι] δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν Αἲ. 31, 2. = jure repetere L. fr. 18.

δικαιολογία, allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam De. 179, 19.

δίκαιος justus, æquus, legitimus, οὐ γὰρ χρόνον τινα δίκαιους αὐτοὺς φέτο ἢ πόλιν δεῖν εἶναι, εἴτα κλέπτας, ἀλλ' αἰεὶ δίκαιους 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλευῶν, τοῦ πιστευθῆναι ἔνεκα, δίκαιος γεγονέναι 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ 1399, 13. Si quis recte vereque æstimet. ἀπορία δικαίων λόγων argu-mentorū, excusationum verarum et justarum 407, 18. dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans mere-tur, dignus est, qui — ut οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπειθεῖν haud convenit eum abire 268, 26. προδότης τρίς, οὐχ ἀπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227, 3. 1455, 7. ἐλαεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούν-τας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλείου τῶν μηδένα ἐλαούντων 547, 6. εἶδειν δ' ἂν οἱ πρεσβύτε-ροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὶ δίκαιοι 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. 1430, pen. δίκαιος εἰ ἀγαθὸν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi

sumo, ut doceam 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μάλλον, ἢ ἐκείνοις, ἔσμεν δίκαιοι 1432, 21. σιωπᾶν ἔστέ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991, 26. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes res illud, tamen nos incusare. δαρεῶν δίκαιοις εἶναι τυγχάνειν 243, 6.

Fœmininum δικάια. ἀπολογία δικάια καὶ ἀπλῇ quæ sit 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικάια γενήσεται 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικάια καὶ συμφέρουσα 328, 2. νῦν δ' ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικάιας ὁδοῦ 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικάϊαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικάια 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικάιας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς 325, 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114, 24. οὐ γὰρ ἐστὶ δίκαιον, ὅντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392, 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπουδάζειν 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικάιος διαφυλάττειν 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὐρημένου δικαίου 642, 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291, 11. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. μηδεμίαν μῆτε χάριν, μῆτ' ἀνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον 143, 7. ἀνγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ράδιον] δόξαν δ' οὐ ράδιον χρημάτων πρίασθαι. pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 3. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον 164, 24. πάντῃ ἂν ἀχθόμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum—477, 6. τούτῳ ταῦτ' δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων, idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τοῦτο 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὥς νῦν φήσει, οὐ παρεσκύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους 1272, 16. In plurali. τὰ δίκαια. sive æqua et justa; sive jura, et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων οἱ κρατοῦντες ὀρίσται τοῖς ἥττοσιν γίνονται 199, 17. ἐπὶ δίκαιοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitimæ præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus 1134, 16. τῶν

ἰδίαν δικαίον τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ
 ἴσῃν ἔδωσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 14. ubi τῶν ἐν
 ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens
 τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778, 22. τὰ τουτοῦ τοῦ
 ἀγῶνος δικάδιά ἐστιν ἰσχυρὰ 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλαν δικαίων
 παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990, 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικάσις πᾶσιν
 ἐάλασκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis
 aliquem actione ἐνδείξεως premere 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ
 decora καὶ δίκαια jura ἀναιρεῖν 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν
 ἀναπλεῖν in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo
 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἷσι 778, 22- πῶς γὰρ οὐ
 δεῖον, τῶν αὐτῶν δικαίων ἡξιωκέναι dignum censuisse, ut eædem
 pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς
 ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μὴδ' εἰ κρίσεως
 ἄξιον ἐργάσσονται τι δήλους 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura
 sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218, 5. προσέρχῃ
 πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ'
 αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικάσις unde exclusus es per omnia
 universi juris civilis capita 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique
 convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata
 atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ
 τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36, 7. εἰκόντες τοῖς ὑμετέροις δικάσις
 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μετ' ἑαυτοῦ δείξων ἐκάτερος ὄντα τὰ τῶν
 νόμων δίκαια ἰσχυρὰ 771, 2. μόνου τῶν τότε ρητόρων ἐξετάσαντος
 ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλ-
 λόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικάσις 206, 1. μὴ πρό-
 φασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητῆν in-
 quirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda,
 tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci 188, 21. τί
 οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc
 in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti
 atque exegisti eā, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de
 jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide red-
 dendis caveret modis solitis atque debitis 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ
 ραδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθύς, εἴ τι ἥδικου. jus tuum repe-
 tisses 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐ-
 τὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα in exer-
 citio æqui juris ἐώραν αὐτὸν ὑψημένον honestis artibus 19, 22.
 δεῖ σκοπεῖν αἰεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ
 συμφέροντα ἔσται ταῦτα 204, 19. ταύτην ἀπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν
 εὐρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208, 16. τὰ δίκαια πάν-
 τες, ἂν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύονται μὴ πράττειν
 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράτ-
 τειν opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra
 sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet 214, 6. τῶν
 ὑμετέρων δικαίων προϊστασθαι 700, 22. τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅπως
 ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνε-
 σθαι 199, 4. ἂ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ

ταυτ' ἔξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγῶν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπὼν 874, ult. = τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debite nancisci *Æ.* 9, 22. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον 25, 20. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε 27, 36. χαίρειν δικαίοις λόγοις 28, 10. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι φόρου δικαίου βούλοιτο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν 39, 41. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδὲν ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ 56, 13. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestrae erga se fidei fiducia 66, 1. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια 81, 33. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται 82, 27. ὑπερηδᾶν τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29. = οὗτ' ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι *I.* 54, 22. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν 54, 36. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιον ἢ μή.—τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν 83, 30. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο 85, 30. τοῖς *μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιοῦτους πορίζεσθαι λόγους 89, 6. εἴπερ τὸ δίκαιον ἐφρόνει 108, 3. τυγχάνει τῶν δικαίων. jus suum vel æquum impetrare 107, 17. τὰ δίκαια tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστὶ 67, 13. ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια. postulationes hæ sunt æquitatis urgentis et evidentis 87, 26. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. *their whole rights, privileges, customs, usages* 65, 7. = τεκμήριον δίκαιον *A.* 112, 31. οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἕνεκα δίκαιοί ἐσμεν meriti sumus τοιούτων κακῶν τυχεῖν 122, 13. οὐ δίκαιοι τὰς τούτων ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμεν 122, 21. οὐ δίκαιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 19. τῷ ἀμαρτῶντι συμφορὰ δικαία γενέσθαι ἐστίν. par est errore lapsum poenas erroris dare 123, 21. πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστὶ 123, 37. οὐδενὸς ἀμαρτεῖν δίκαιός ἐστιν, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολλάζονται 125, 40. μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες (scil. πληγῶν) ἀντιπάσχειν εἰσὶν 126, 10. δικαιοτέρός ἐστι φονεὺς εἶναι multo magis convenit eum homicidam haberi—128, 33. οὐδ' οὕτως ἐστὶ δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι 128, 38. ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν *δίκαιοί ἐστε. decet vos magis absolvere, quam condemnare 129, 5. τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ κατὴρ δίκην ἰδίᾳ διδόναι 138, 33. in neutro τὸ δίκαιον. ποῖ τις τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον 112, 7. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντες καὶ μαρτυροῦντες 125, 28. ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐν τῷ ἐμῷ. id est οὐχ ἦσσαν ὑμῖν προσήκει δέχεσθαι ταύτην τὴν αἴτησιν, ἢ ἐμῷ προσήκει ὑμῖν προσφέρειν 130, 9. ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει, ut etiam par est.—βοηθεῖτε τῷ δικαίῳ 139, 1. ὁ νόμος et τὸ δίκαιον inter se opponuntur, jus scriptum et usu tritum, cum eo, quod in se per naturam rerum justum foret et deberet esse 139, 33. τὸ δίκαιον bona causa, οὐ οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ πλείονος ἄξιον, id est οὐ ἐντιμότερον

καὶ σπουδαιότερον οὐδὲν δεῖ εἶναι ἀνδρὶ καλῶ κάγαθῶ 140, 25. ἀποστερῶν ἑμαυτὸν τὸ δίκαιον. me jure meo defraudans 141, 2. = δίκαιος ὠφελήθηται L. 187, 6. οὐτ' ὀφείλω, οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι 115, 8. 159, 6. 160, 38. TAYL. τὰ δίκαια βοηθεῖν 102, 40. οὐ δίκαιος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non ideo meretur noxia affici 159, 6. πολλῶν δικαιοτέροι ἐστε τούτοις χαρίζεσθαι, ὧν πεπειράσθε. vos multo magis decet 161, 13. δίκαιός εἰμι (nisi potius ei leg. est in secunda persona) μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' ἅπαντα εἰπεῖν fr. 6, 3. = *δίκαιος, in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset Ly. 147, 39. δίκαια κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet 149, 11. = πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ D. 101, 13. ἐκ τῶν προκλήσεων μαθούσῃ τὸ δίκαιον. verum et æquum 90, 30. ἄκυρος ἐστὶ τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse 91, 4. *τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῶ δικαίῳ ἀπονέμοντες 97, 14. τῇ συγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῶ δικαίῳ προσθέμενοι 97, 22. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων 103, 35. λύειν τὰ δίκαια 103, 37. τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων 110, 15. δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνδρείαν ἡγοῦμαι 199, 5. = διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν Æ. 25, 42. προπηλακισμὸς δικαιοσύνης 90, 22. = περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σημαντοὺς λόγους L. fr. 2, 3.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218, 15. δ. ἀκούειν ἀπολογουμένου 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304, pen. δ. καὶ ἀδωροδοκῆτως 310, 21. εἰκότως καὶ δ. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἀπλῶς πεπολιτευμαι 325, 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habentes 1108, 18. καλῶς καὶ δ. ἀκρύσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γινώτε 1180, 25. = καὶ δικαίως. and that with good reason I. 105, 13. ὀρθῶς καὶ δικαίως optima fide 105, 19. = δικαίως καὶ ἀδίκως. quocunque pacto An. 17, 37. ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε 22, 41.

δικαίως, idem quod δίκαιον. titulus juris, quo causam tuam confirmes. ἐτι πλείονας νόμους καὶ ἄλλας δικαιοῦσεις παρασχέσομαι L. 115, 5.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ—οἱ δ' ἀντιδικοὶ—770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιοτάται 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Helisea. id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque. = ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου Æ. 16, 15. προσεστά-

ναί πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 16, 34. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, πεη. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi iudicio, quam abire non condemnatus, errore quodam iudicium 25, 29. ἐπανίεναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανέ 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παράνομον γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, strophæ, argutia, præstigiæ judiciales 83, 19. = οὐδ' ἀκροασόμενοι ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον I. 35, 5. τὰ ὠμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 50, 13. τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη 60, 2. εἰδῶς ἀφειμένην ἐν τῷ δικαστηρίῳ 105, 21. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου 107, 18. = δικαστήριον θεσμοθετῶν An. 4, 40. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 3. = δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους *πληρωθῆναι ἀδύνατον L. 175, 37. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ, οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε 157, 4. ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ *δικαστήριον 186, 42.

δικαστῆς] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν 53, 22. ἐνοχλεῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν 600, 1. ἀγορανόμος, ἡ ἀστυνόμος, ἡ δικαστῆς κατὰ δήμους γενόμενος 735, 10. δικαστὴν αὐτὸν αὐτῷ γενέσθαι 864, 10. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nolle æquo et justo concedere 1240, 18. *to recollect himself, to see the injustice of his proceeding, and submit of his own accord.* δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, ὅλος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343, 25. *judeæ dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὃ τι γνώσκονται 1180, 4. = κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται Æ. 23, 31. τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους 24, 40. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ὅρκος δικαστῶν et locus ex eo 54, 28. ἐξαιριῦσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ Ἰσου ἀκούωσιν 61, 35. = *δικαστὰς I. 59, 5. = αὐτοὶ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἤξιωσαν δικασταὶ γενέσθαι A. 112, 42. ὅπως διδώσι δίκην οἱ ἀδικούντες, τούτου ἕνεκα καὶ δικασταὶ ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε 114, 2. τῶν ἔργων δικασταὶ ἐγένεσθε. h. e. sententiam de poena facinoris latam a vobis, ipso facto executi estis 135, 5. = δικαστῶν τοσοῦτων (subaudi, ὄντων vel δικαζόντων, vel ψηριζόμενων) μετέλαβεν οὐδὲ διακοσίας ψήφους An. 3, 29. = περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην τοιούτους ὑμᾶς ἔμοι δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἱοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες L. 91, 1. μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι 139, 40. = οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ

καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἐδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de poena ipsius legem constituere imposte-
rum valituram, ut de poenæ genere nulla postmodum exsistere possit dubitatio Ly. 149, 1. δικαστῆς ἀπαράιτητος 148, 5. χαλε-
πώτατος 167, 14. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἄρχων, ὁ
δικαστῆς, ὁ ἰδιώτης 157, 35. v. δικάζειν.

δίκελλα, ligo, Æ. 70, penult.

δίκη Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest,
injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα,
ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα etc. 422, 11. τὴν ἀπαράιτητον καὶ
σεμνὴν δίκην, ἣν Ὁρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθήμενῃν 772,
25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit,
quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, poenæ. δίκαι com-
memorantur hæ: Ἀμφικτυονικαὶ 331, ult. βλάβης 522, pen. δη-
μόσιαι publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli
læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in
foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset.
οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρι-
νεῖν 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione
damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat.
εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς, τῇ πόλει παραχωρῶ
τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰδόμεν τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μὴδὲν ἐστὶ λῆμμα
λαβεῖν ἐμοὶ 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταβείς, ἢ ὅσα σοι
δίδωσι, καταγελᾷς 563, 27. publicis in judiciis sic procedeba-
tur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi per-
mittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat. quo facto populus
causam ad Helixæam minimam, seu D. virorum, aut ad me-
diam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat,
pro gravitate causæ 702, 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua
differant 522, pen. ἐμπορικαὶ mercantile affairs, and court of
judicature, where affairs of commerce are adjusted and settled.
ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus puta
cum Atheniensibus, ante Philippum regem 79, 22. δίκην ἐμπο-
ρικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὲ
λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ 853, 18.
ἴδια 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν 502, 26. δίκαι
ἴδια ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον
1102, 16. μεταλλικαὶ 976, pen. πατρώων, id est ὑπὲρ τῶν πα-
τρώων. ἦν ἵκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις 539, 23.
δίκης ἀργύριον est aut illud æs, de quo ista in causa certatur,
aut mulcta reo dicta 1162, 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐχομίσατο.
mulctam a me aufferebat. nam interdum δίκη idem significat,
atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης.
heres poenæ, ad quem jus devolutum est poenas a violatore repe-
tendi 521, 18. δίκης παρὰ τινος τυγχάνειν 561, 1.

δίκην δίδοναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν δικαίως μεθ' ὑμῶν
ἐν τοῖς διδοῦσι γενόμεθα 1300, 9. poenas sumunt, repetunt,
seu actor, seu judex; poenas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδῶς

271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων. scil. εἰς τὴν πόλιν, aut εἰς τὴν ἀγορὰν 268, 3. εἰσέρχεσθαι] οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα 1159, 3. 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare 277, 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sævam bestiam, necessitate litigandi eum implicare 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἱ γε πεισθέντες 521, 16. λαγχάνειν 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτῇ παρ' αὐτῆς λήψεται 110, ult. ipsa sese puniet. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγυς 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὄφλειν debere pœnas, h. e. a iudicibus ad pœnas dandum condemnari 1158, 19. ποιῆσθαι δίκην dicuntur iudices ultionem exercentes 1018, 16. συντελεῖν δ. κατὰ τινος 277, 14. τελείσθαι perficere, ut dies et forum sibi, actori, adversus reum a iudice detur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς, περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῶ νῦν ἔτι δίκην τελείσαισθ' ὑμῖς 990, 2. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta usurpatur, ut 1159, 3. 17. = ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην A. 3, 17. λαγχάνειν τινι δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem 9, 24. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο 9, 29. διάλυσιν τῆς δίκης εὐρέσθαι 10, 5. ἐγκαλεῖν τινι δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare, ibid. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. δεκατаланτοὺς δίκας λαγχάνων 41, 13. δικῶν ἥττα 69, 16. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. = δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς διακάζεσθαι I. 38, 38. μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν 42, 28. (scil. de mala parentum tractatione.) οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἐφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης 44, 16. δικῶν οὐσῶν, quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus 51, 4. πρὸ δίκης antequam hæc causa ad iudices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset 51, 27. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φησι. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti 87, 22. τούτω δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως [24, 37.] = justitia, jus æquum. b) causa, lis, controversia forensis, de qua iudicibus disceptandum est. εἰσάγειν δίκην A. 146, 16. 17. παραδίδόναι δίκην φόνου 146, 19. c) sententia iudicum de controversia ferenda seu lata. ἀνάγκη τῆς δίκης νικᾶσθαι. concedendum et parendum est sententiæ a iudicibus latae, παρὰ τὸ ἀληθὲς etiamsi iniqua et veritati adversa fuerit 139, 40. οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ 140, 4. ἡ δίκη ἰσχυροτέρα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς 141, 31. χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ. esse in auctoritate iudicum, parere edicto legis 141, 32. 42. d) Dea, numen. δίκη δὲ κυβερνήσειεν 113, 3. e) magistratus, XI viri 112, 33. f) satisfactio, luitio, pœna. ἔχοντός γε τὴν δίκην τοῦ φονέως 124, 45. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ ἐργασα-

μένει ἐπιθέντες 125, 37. τοῦτοις ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἀνάδικοι δίκαι 12, 7. οὐκ αὐτοὶ δίκην δίδουσιν 22, 3. = δίκην, γραφὴν, εἰσαγγελίαν L. 146, 38. ὅσας ἡ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἡ γραφὰς ὅσας ἐγράψατο, ἡ ἀπογραφὰς ἀπέγραψεν 135, 42. δίκην λαβεῖν pœnas sumere 94, 27. παρ' ἐμοῦ 102, 30. ἐτέρου 104, 19. τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ 123, 27. δίκην ἔχειν 191, 10. δοῦναι 100, 10. et passim. τοῖς θεοῖς 104, 11. δίκας δίδοναι 176, 19. δίκην ἀσεβείας παρ' ἐτέρου λαβεῖν. TAYL. ταῖς γραφαῖς causis publicis opponuntur αἱ δίκαι causæ privatæ 95, 40. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι 98, 13. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς δίδοναι δίκην 104, 11. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασιλέα apud regem sacrorum de sacris violatis aliquem postulare 104, 13. δίκαι οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ 148, 19. ὅτε πρῶτον αἱ ἀστυκαὶ δίκαι ἐδικάζοντο 148, 20. δίκην δίδωσι, non, ut alias, significat, pœnas dat, sed iudicio se sistit, discrimen iudicii subit 158, 26. δίκην οὗτος ὑμῖν δίδωσιν. hic sui vobis facit copiam, ut, si velitis, pœnas de se sumatis 160, 4. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι 166, 46. ἀνταμοσία τῆς δίκης 167, 38. ἐκτίνειν τὴν δίκην solvere mulctam a iudicibus irrogatam 167, 42. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis 179, 14. = μισθοῦ τὰς δίκας λήγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare D. 104, 19.

δίδος] δίδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον Æ. 75, 9.

διοδύρεσθαι] διαδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 1248, 19.

διοικεῖν rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda ἀπὸ τούτων his e vectigalibus δέοι διοικεῖν 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα [id est εὐτρεπίζοντα] Φίλιππῳ 58, 18. τὰνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται 77, 27. ὥσπερ ἂν εἰ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγωνῶς γνήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ᾧ Καλλισθένης διώκησε 467, 17. ὅπως ἂν, εἰ τινας ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθηναῖα, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *may be furnished, provided* 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διαίκηκεν. egregie collocavit. *excellently married, well provided for* 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. præstanda præstare. *to be equal to, or able to answer the expenses in imposts and donations* 832, 23. ἀπορῶ τᾶλλα ὁπάθειν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ *he carried on the business of a banker* 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ nego-

tium ita gesturum esse e re meaque suaque, ὅπως ἐκάτερος ἡμῶν
 ἔξει τὰ δίκαια 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν
 εὐπορίαν παρῆχεν, quem corpore quæstum factitabat, is tantum
 haud referebat, *did not bring in so much, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν,*
that the house could be kept or maintained with it 1357, 7. τὰ
 πρὸς ὑμᾶς διοικήσω *I may give you your dues* 1484, 3. In
 medio ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præ-
 sertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cu-
 pita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας
 πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικῆσεται 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν
 ἰδία τι συμφερόντων 179, 24. Ἰνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶ-
 σιν ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμῃθα ᾄμεν διακημένοι. peregerimus, adepti
 simus 287, ult. τίσι τὰ πλείστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διακῆ-
 σατο 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥαδίως 1089, 8. διοικούμενον
 οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis
 artibus hamantem 1092, 5. 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα
 colludens cum Ct. clandestino pacto inito 1327, 23. προσήκει
 τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι, διοικεῖσθαι.
 prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus per-
 ducere, ita inter se transigere atque componere 1328, 4. = διοι-
 κοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφ' ὧν ἔχονται *Æ.* 1, 20. = εἰ τι
 αὐτῶν κακῶς διαφύκουν *I.* 85, 5. = διοικεῖν ἀκριβῶς πάντα *L.* =
 administrare, curare, peragere *Ly.* 150, 38. = διοικεῖν πολέμους
 καλῶς *D.* 98, 46.

διοίκησις administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e.
 fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *housekeeping,*
cash, expenditure. bini erant Athenis Strategî, seu prætores,
 alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus
 238, 14. ejus erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus stipendia nume-
 rare 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ
 ærarium sufficiat sumtibus faciendis 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναι-
 ρεῖ τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσλάν. administrationem reddituum publico-
 rum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum
 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως exclusa quotidianorum
 alimentorum præbitione. præter diaria. *besides the daily out-*
goings in keeping house 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς
 διοικήσεως. *the overplus, what remained in cash, after deduct-*
ing the necessary expenses 1346, 20. ἡ διοίκησις συχὴ sumtus
 in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *the*
outgoings were considerable 1359, 9. ἐκείνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ
 τὴν διοίκησιν [scil. μέρεϊ] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset
 administrationi rei fiscalis 1474, 13. = *Æ.* 58, 14. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ
 τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰλασθε 48, 9. = ὅταν ἔχη χρήματα ἱκανὰ εἰς διοί-
 κησιν. *to bear the necessary expenses* *L.* 185, 21. = συνεσκευα-
 σμένος τῆς διοικήσεως ὁκτὰ τάλαντα *D.* 100, 25.

διοικίζειν dispescere, diducere habitationes hominum, quæ
 olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere pas-
 sim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικεῖν. 59, 15. civitatem, quæ nunc

una sit, unis moenibus conclusa, plures per vias esse dispersurum. διοικισμένοι κατὰ κόμης 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445, 26. = διοικίζειν et διοίκωσις de migratione L. 902, 1. TAYL. ὅτ' ἐκ Καλυπτοῦ διοκίζετο εἰς τὴν Φαιδρου οἰκίαν. cum domicilium illinc huc transferret.

διοίκωσις emigratio e vetusto domicilio, et in aliud novum immigratio L. 901, ult.

διολλύναι] διολώλεκας οἶκον κακῶς καὶ αἰσχροῦς I. 55, 20. χρήματα πολλά διόλεις 58, 11. 106, 22.

διόμνυσθαι dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco *δια*) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu inficiari, cum execratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα [scil. κοινὸν] 320, 7. ἀ γὰρ τὸ θεοῦντων τῶν πραγμάτων ἡγνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπαισεν ἡ πόλις ἀμολογήσατε 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὃ τινα αἰτιάμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642, 15. διομῆ ἐπὶ Παλλαδίᾳ cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse 1160, 25. διόμνυσθαι τινα rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuriam vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα 1161, 16. ἀξίῳ αὐτὸν ἀναβάττα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190, 12. διομόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐρόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204, 22. μαρτυροῦνταν καὶ διομνύμενον 1305, 10. 1310, 16. 1312, 20. = jurare simpliciter Æ. 49, 9. διόμνυσθαι τὴν Ἀθηναίαν 74, ult. = I. 83, 32. = A. 114, 23. ἔρπον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον 130, 33. 39. 131, 15. 140, 7. 44. 143, 17. 147, 13. ubi διομόσαντες legitur in activo, quod suspectum est, et alias, et quia extra usum est 147, 25. = διόμνυσθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ἔρπον L. 96, 5. 98, 18. 101, 7. διαμόσατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπέκτεινε. asseveravit jurejurando, caedem a reo commissam esse 117, 16. = de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant Ly. 165, 43. = διόμνυσθαι τοὺς θεοὺς per fidem deorum jurare D. 96, 12.

διομολογεῖσθαι πρὸς τινα 840, 9. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284, 13. palam spondentes reddendum foenus in utrovis horum emporiorum. = ad alterum aliquid polliceri, obstrictum se ei ea de re reddere sua professione Æ. 34, 32. διαμολογήθη αὐτῷ, condictum ipsi et promissum est 69, 33. = εἰ μηδεμίαν προῖκα μὴδ' ὃ διδοὺς, μὴδ' ὃ λαμβάναν διαμολογήσατο ἔξω ἐπὶ τῇ γυναικὶ I. 40, 37. 40. 41, 29. διομολογοῦνται inter se depeciscuntur περὶ τῶν δοθησομένων 41, 45. 71, 22. *he concerted with me.* οὐκ ἂν ταῦτα διαμολογεῖτο 71, 26. πρὸς Κλίσωνα διαμολογήσατο cum Cleone decidisset 77, 14. 85, 42.

διομολογία] οὐκ ἐντὴν κοινωνίαν οὐδὲ διομολογίαν pactum ποιήσασθαι περὶ—I. 86, 4. 15.

Διονυσία] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ

καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses 50, 8. τὰ μεγάλα 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo 517, 25. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis 614, 23. = πομπὴ Διονυσίαν τῶν ἐν ἄστει Æ. 6, 40. Διονύσια κατ' ἄγρὸν 22, 26. θίαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι 35, 10. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. προσεδρία εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. πομπὴ τῶν Διονυσίων 48, 22. παρεληλύθει τὰ Διονύσια 63, 25. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutæ palmarum in Liberalibus 87, 4. = εἰς Διονύσια εἰς ἄγρὸν ἦγεν ἡμᾶς I. 70, 24. = A. 142, 34. = ὁμόστατε τὸν νόμιμον ὄρκον πρὸ Διονυσίων An. 13, 21. ergone ante Liberalia Athenienses identidem novo sacramento adigebantur? = ἄρνιον ἐκνημένον εἰς τὰ Διονύσια L. 906, 2.

Διονυσιακὸς νόμος, lex de Liberalibus Æ. 58, 36.

Διονύσιον templum Liberi patris ἐν Ἀλμναις I. 72, 40.

Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1360, ult. 1371, 2. ἐν τῷ ἄρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Ἀλμναις 1371, 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398, pen. = θύων τῷ Διονύσῳ I. [9, 39.]

διοπτεύων τὴν ναῦν 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessariorum sufficientes adessent copię, ut merces salvę conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumperebantur, ut remiges nautęque facerent officium, et satis pascerentur.

διορθοῦσθαι] διορθωσάμεν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου periculum mihique et peregrino imminens præcavi, et prudenti occupatione averti 895, 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463, 18. = θεσμοθεταὶ προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους Æ. 59, 7. = διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν De. 179, 23.

διορίζειν definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνους ἥθεσι *διορικέναι 317, 24. κἀν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. legislator puta 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἀπάντων λέγω καὶ διορίζομαι 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοὶ καὶ διορίζεται 239, 10. δ. νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διορίζετο definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit 263, 25. ἐγὼ γε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διορισμένα καὶ τεταγμένα πως τὰ τοιαῦτα 317, 15. βουλόμενος ἀγωνί [certamine forensi, iudicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διορισθαι confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τάναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410, pen. παραβὰς τὸ διορισμένον præscriptum et assignatum ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διορισμένα operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges 760, 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum

disertis verbis cavissemus, excepissemus 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγῆσθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διαρίσθη 1376, 24. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. διαρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381, 17. = διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ *Æ.* 13, 31. διορίσθαι, asseverare claris et distinctis verbis 70, 27. = διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ ἀπάντων τούτων *I.* 43, 14. = διορίζομαι περὶ τούτων τοσούτων. affirmo, assevero, vel ita has res distinguo *An.* 25, 8. τέλος ἔχει καὶ διάρισται τούτων ὑπὸ τέρῳ ἐστὶ 30, 9. = διαρισμένος, absolute et impersonaliter. cum præscriptum et præfinitum ipsi esset *L.* 183, 24. = ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διάρικε *Ly.* 149, 2.

διорύττειν sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει 73, 8. διορύξας τὸ δεσμοκτήριον ἀπὲδρα 787, 13. τοίχους διορύττοντες καὶ καίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακέιμεθα καὶ διορυνύμεθα 118, 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται 1111, 2. = διορύξας τὸν Ἄθω *Æ.* 72, 25. = διορύσσειν τὸν Ἄθω *L.* 193, 24.

Διοσκουρεῖον 390, 26.

διοχλεῖν *L.* 103, 38.

διπλασιάζειν τὸν φόρον *An.* 30, 27. = alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπεὶ δ' ἐσώθη salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ ἰδιπλασίασε duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centenæ minæ sumptus ducentenas lucri pepererint *L.* 908, 9.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἑλλήσι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλάσιαν [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] iudices eum ad depensionem dupli condemnanto 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738, 24. = προσῆχε τῷ διπλασίῳ μου *A.* 122, 34. = εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειν *An.* 10, 18. σκηρὴν περικὴν διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν 33, 8. = διπλασία ἡ νῦν ἐστὶ *L.* 156, 32.

διπλασιῶς ἄμεινον *Æ.* 44, 20.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617, 21. = οἰκίδιον διπλοῦν domuncula duarum contignationum *L.* 92, 28. = διπλᾶ τὰ ἰμάτια ἐμπεπορημένους *Ly.* 153, 5.

δις δις. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰς] δις ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσσωμένοι 151, 2. δις συμπαταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300, 15. οὐκ ἐῷσιν οἱ νόμοι δις πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνas εἶναι 502, 2. οὐδ' εἰ δις τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστὶ 767, 7. = δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat *Æ.* 5, 33. = καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἶσεν ἂν αὐτοὺς καρποῦ.

σθαι I. 81, 38. = οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἐν L. 123, 35.

δισμύριοι 45, 12.

δίστασις dubitatio, controversia, discidium. ὁσίων ἀνευ διστάσιος ἐψηφίσαντο 1318, 10.

δισχιλίοι] ἐν δισχιλίοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο. *judicium illud populi constabat bis mille viris* L. 133, 5.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεάν 329, 17.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαι εἰσι τοῖς Ἑλλησι πρὸς βασιλεία 199, 9. = γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν I. 69, 35.

δίφρος ἀργυρόπους 741, 6.

διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι 14, 17.

διχόθεν] δι' ἀπληστίας τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 13. δ. μισθοφορεῖν 739, 6.

διχοστασία discordia, seditio. διχοστασίας ἔργα παύει 423, 4. διαθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεσθούντο 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην *amoliar, defendam, profigem*, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῇ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν 1342, 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51, 20. αἰετὰ συμβαίνοντα διώκετε *eventus consecramini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus extirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa* 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπίς ἐκ πολλοῦ [*scil. τοῦ διαστήματος*] διώκοντας τὰ προσιμένα εἰλεῖν δυνηθῆναι 1440, 7. b) *sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid.* εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. *nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphontæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere*—244, ult. *ψευδομαρτυριῶν* δ. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς δ' νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, *id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι* 988, 22. δίκην διώκειν, *id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν.* *actione forensi aliquem persequi* 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. *habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus* 1368, 8. = *γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας, οὐδεμίαν εἶλεν* A. 115, 24. διώκειν καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον 125, 20. = *ἔτυπον καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν βία ἄγειν ἐξήτουν* L. 99, 35. † *διώκων*—*φεύγων* 144, 21. 98, 39. 118, 41. *TAYL. καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ οὔσας διώκειν.* *et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere* 893, ult.

διαμωσία *idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διαμωσίας ταῦτα a reo autem præstanda sunt ea-*

dem circa juramentum mutuum 643, 3. = A. 139, 41. 141, 44. = L. 117, 13.

Διώνη mater Veneris, ejusque oraculum 437, 10. 531, 20. 1487, 2.

διώξεις] ὁμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ διώξεις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam 1116, pen. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] διώξιν εἶναι. leges edicunt, ut hero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi 1160, 24. = ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισθαι, ὧν ἡ διώξεις ᾖ, de solis illis judicare, quæ incusata sint Æ. 22, 12. = ἀποφυνεῖν καὶ ἀλῶναι ἀμφοτέρας τὰς διώξεις lites, causas forenses A. 118, 25.

διαρρυχῇ] οὗ ἡ διαρρυχῇ ἔμελλε Χερρονήσου ἔσσεθαι 86, 17.

δόγμα] δόγματα κοινὰ pacta conventa, in quæ utrinque consensus fuit. δόγμα Ἀμφικτυόναν, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator foederis Græcorum declaratur 278, 26. τὰ τούτων δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774, 19. = προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι Æ. 63, 31. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. ἀποδιδόναι δόγμα 71, 16.

δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅτινὰ μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτὰ 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσιν ἀνδροφόνου 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἤκούσατε 1442, 4. = τῶν ψήφων ἡ τετρασημένῃ, ὅτῳ δοκεῖ (πεπορευθῆναι Τιμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μὴ Æ. 11, 34. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν ibid. μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν 61, 9. = δόξαντές του εἶναι ἄξιοι I. [17, 7.] = οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν *δοκουμένων ἔλεγχος οὐδεις A. 119, 5. = εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ si vincar in culpa fuisse L. 96, 33. οἱ δοκοῦντες ἀδικεῖν, ἐξηγημένοι εἰσιν, οἱ δ' ἡδικηκότες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν 159, 19. 183, 5. μαρτύρων ἀπορίαν οὐκ ἔσσεθαι μοι δοκῶ 116, 15. TAYL. δέδοκται καταψηφίζεσθαι 181, 42. *ἀλλὰ, καίτοι ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρὰ τισιν 177, 9.

δοκιμάζειν] πόλιν—οὐκ ἐκ τῶν ὀνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ 144, 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγώ, [scil. ἰδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, capto-rem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis 449, 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλευεῖν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρου 551, 1. λαγχάνει βουλευεῖν Ἀπολλόθεωρος. δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὁμῶς τὸν νόμιμον ὄρκον—1346, 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν—συμπαράγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζο-

μένων, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆι εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης—ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὣν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθῶ 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ—1381, 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας probatos in scrutinio ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λεθίνῃ 1381, 10. δοκιμάσαι ὃ τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημαῖον ἐστὶ 1408, 8. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμαῖν ἅπαντα ὁρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἶσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνεται ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν αἰτήσῃ 1442, 6. = οἶκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξιόους τῆς πόλεως εἶναι Αἲ. 43, 4. = ἐν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα I. 67, 10. = δίκην δεδοκιμασμένην παραβαίνειν Α. 141, 39. = δοκιμαῖν τοὺς νόμους potest duo significare, 1) examinare in vim, valorem, pretium, probitatem aut etiam noxiam ejus inquirere, *to put to the proof*. 2) probare, h. e. eam ratam, legitimam, idoneam, salutarem et in vitam inducendam habere *to approve of, to ratify* An. 11, 22. 29. = L. 140, 26. et alibi.

δοκιμασία πρότερα 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusi quærerent, num quis, municipalem suum qui se ferret, civis esset, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι 1417, 10. = causa ejusmodi, qua reus, vitæ flagitiose actæ accusatus, necesse habebat, mores suos purgare ad iudices. ἐπήγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν Αἲ. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγελάτω ὁ βουλούμενος 5, 17. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις 14, 41. ἀπολειφθεὶς τῆς δοκιμασίας, cum non interfuisset probationi, seu scrutinio, seu recensionī. ibid. = δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβὼν I. 66, 46. = ἐν ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον πάντος τοῦ βίου λόγον δίδόναι L. 146, 25.

δοκιμαστὴς modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστάς τῶν τούτῳ πεπραγμένων 556, 17. δοκιμαστάς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γινομένους 1167, 20. = δοκιμαστάς ἱκάνους τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω Αἲ. 47, 30.

δολιχοδρομεῖν Αἲ. 66, 32.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε 401, 26.

Δόλοψ. Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum 246, 2.

δόμος] ὡς ὁμοῦ ἐτράφειν περ ἐν ὑμετέροις δόμοις, in tuis tuorumque parentum ædibus Αἲ. 21, 12. = ὄρνις, ἢ, πλάσθι δόμον Ly. 166, 35.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσι θαυμαστοὶ 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων 35, 11. σοὶ μὲν πατὴρ καὶ πατὴρ ἀδὲξαι 150, 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154, 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐκ' ἀνδρίας, περιδεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξαν ζώντας 155, 3.

περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλῆθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοῦνομα 171, 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180, 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργα μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191, 10. αἰεὶ περὶ πρωτείαν καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔκαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθῶτων ἐγίγνοντο 252, 10. ἀνευ τοῦ καλῆν δόξαν ἐνεργεῖν. *præterquam quod insignem gloriam attulit* 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσιν 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλεον, ἢ ἑλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269, 8. ἥς μὲν οἰκοθεν ἦκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελησθαι 303, 20. μεταβῆσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξίων ὑμᾶς 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459, 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλούτου πεποιήται μικρὰ 617, 8. πρὸς μὲν κτῆσιν χρημάτων οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλλων 617, 9. ἢ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσασι παρίσταται. *opinio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicium, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt* 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689, 26. εἰθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765, 15. τοῖς ἡμεληκόσι δόξης ἀδεια γέγονε ποιεῖν ὃ τι βούλονται 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι *opinatione suspicantes* 1400, 4. *Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δικαιοσ.* τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδὲς τηλικαῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος *opinationis* et *famæ vulgaris* de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium 1433, 11. φαύλην δόξαν *existimationem* ἢ πόλις λαμβάνει 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου 1479, 5. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς *Æ.* 7, 32. ληστῶν δόξης ἀντιπλάτο 37, 23. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίστε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, *prave, perperam de rationibus existimantes* 62, 9. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. = ἡ δόξα τῶνπραχθέντων *existimatio, opinio de rebus gestis*, πρὸς τῶν δυναμένων λέγειν ἐστὶ *h. e. penes disertos est, ut prout ipsi velint, sic secusve de rebus judicetur, prout illi mentes audientium oratione huc aut illuc flectere et impellere velint* *A.* 121, 21. δόξῃ μὴ ἀληθείᾳ ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν 121, 20. = δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι *L.* 190, 44. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης (*opinionis*) τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα 155, 7. καὶ πολλοὺς οὐδὲ *δόξαν ἀδικεῖν 104, 29. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὺν μέτρῳ σοῦ τὴν δόξαν ἔσθησε. *ap. Ulpianum ad Mithianam.* = δόξαν ἐγκαταλείπειν *Ly.* 154, 4. αἰέμνηστος δόξα 163, 34. δ. κατ.

αισχύνειν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἵματος τῇ πόλει συνειλεγμένην 163, 35. = τὰ δίκαια προέσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις D. 93, 35. δουλεύειν ταῖς δόξαις 110, 38.

δοξάζειν L. ap. Suid.

δοξαστῆς opinator. δοξασταὶ (subaudi τῶν ἀδήλων) τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν A. 140, 38.

δόρυ ἀπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis hastam præferre 1160, 14. = ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Ly. 161, 2.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν 289, 7. = δορυάλωτον τὴν πόλιν εἰλες Æ. 32, 33.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις 214, pen. 218, 23. δορυφοροῦντες τὴν ἐκάστου τούτων σωτηρίαν 661, 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβὼν 683, 3.

δόσις legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis I. 47, 25. et sæpe locorum.

δουλεία] τῆς ἰδίας ραθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138, 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424, 9. = ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem Æ. 9, 26. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν, directas, in captivitatem abductas 76, 3. = δουλείαν ἀντὶ ἀρχῆς ἀλλάττεσθαι An. 23, 11. = οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (puta, ἣν αὐτοὶ ἐδούλευον) ὑμῖν μεταδοῦναι ἥλωσαν ne servitutis quidem suæ vos sinebant participes esse L. 175, 13.

δουλεύειν ὑμεῖς οὐτ' ἐθελήσετε, οὐτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δούλευσσι 117, pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἐτοίμας εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120, 14. ἂν γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 4. μήτε ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλω 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212, 20. φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλειᾷ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου 296, 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiat, nullas sit, quamvis duras, condiciones recusaturus 389, 7. ἂ πάντα θνητὰ ἔστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis uti, frui, semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eum invitum, nec opinantem deserunt 1412, 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, hæc exsistat sententia. quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείκναι, καὶ αὐλητρίαι, καὶ ἑταιραῖς, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενός δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γυναικῶν Æ. 6, 33. 34. = μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίαν ἐδούλευσαν L. 129, 24. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν * ἐκινδυνεύετε 189, 19.

δουλικός] πολλά ταπεινά καὶ δουλικά πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313, 2.

δοῦλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλων ἀνάγκη 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετιδῶκατε. [τῆς παρρησίας puta] 111, 10. τοὺς δούλους ἀγανοθετήσαντας πίμπει 119, 13. δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171, 17. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studii ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 25. δούλῃ de oppido in potestatem redacto. δούλῃ κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑπερέαν 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *his conscience smote him, he durst not answer nor stir himself; but swallowed and eat his words, for fear his opponent should otherwise let out still more* 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλάνθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοὶ ὑβρίζεσθαι 529, ult. δούλου et ἐλευτέρου differentia 610, 5. sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατὴρ ὑπὲρ υἱέων γράφωντος τοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντες 1109, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς αὐτὰ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλῃν ἔλθειν ἐξουσίαν ἔδωσαν οἱ νόμοι 1374, 2. πάντων ἀκούοντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 6. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unumquodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annum retulerint. Mercedem operæ, quam servi conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini auferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur 1253, 1. = φόνον ἐπεξελεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου loco et nomine servi, qui, ut peremptus, verba pro se facere nequit, τῷ δεσπότην ἔξεστι A. 135, 8. ubi et alia jura servorum commemorantur. = δοῦλος ὁμολογούμενος An. 31, 23. = δοῦλος elliptice abest L. 135, 38.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θίντες δουλοσύνης 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte observabatur ei καταδουλοῦται p. 249, 2.

δράκων] τὴν σῦνεσιν *αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνδράπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δράμα fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta 418, 3.

δράν] πῶς οὐ δεῖνόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἡμισήσατε τὸν δράσαντα,

γὺν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremptus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας, [scil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331, 1. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δράσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἵστί λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα 1372, 2. = ἤλπιζε δράσας (id est μετὰ τὸ δρᾶσαι) καὶ λήσειν ἀποκτείνας (id est ὅτι ἀπέκτεινε) bene habet ille locus, quem ita si accipimus, omnis difficultas evanescit. commisso facinore, in occulto mansurum esse, cædem ab ipso patratam esse A. 115, 31. τούτων δὲ μᾶλλον ἂν εἰκὸς ἦν δρασάντων. hi latrones si id potius fecerunt, quod latrones in simili loco facere consentaneum est, quam ut contra fecerint. h. e. si potius vestibus spoliarunt a se interemtus, quam ut eos vestitos omiserint 119, 40. = conferre beneficium Ly. 160, 25.

δραπετεύειν 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἤκατε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφιδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν 1348, 7. = δραπέται καὶ λειοκίπτες τὴν τάξιν πόδες Æ. 75, 13. = D. 100, 37.

δρασκάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκειν aufugere L. 117, 36.

δρασμός] ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις δρασμοῦ χρήση Æ. 56, 38.

δραχμῇ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumve dr. 403, 21. εἰὰν δὲ καὶ καταψηφίσῃσθί του, πέντε καὶ εἰκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938, 17. τιθέντος δὲ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190, 5. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem mensuam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459, ult. = ἀποστρεῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς 68, 26. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοκτήριον ὅμιν οὐκ ἀσφαλὲς, διὰ τὰς χιλίας δραχμὰς An. 31, 24. quod paulo post sic exprimit διὰ τὸ τετάχθαι χιλίας δραχμὰς. = ὅσας ἀξίος ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας εἴληφε δραχμὰς L. fr. 62.

δρέπανον Ly. 158, 38.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν *δρέψεται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, interea dum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur 10, 6.

δρομικὰς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408, 15.

δρομοκέρυξ *Æ.* 45, 20. v. δημοκέρυξ.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος, διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πικρὴ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν θάλατταν βασιλεία 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408, 21. = orbita, vel area, in qua curritur. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν *Æ.* 25, 10. εἰ μὴ δρόμον μάλιστα ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6.

δύειν] ἡλίου δεδυκότος *Æ.* 2, 18. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου 72, 27. = ἡλίου δεδυκότος *L.* 93, 42.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiae rei cujusque, praesertim militares et pecunariae ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικούντα καὶ ἐπιπορούντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτήσθαι 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν συνεστηκυῖαν αἰετὶ περὶ αὐτὸν, καὶ προσιδὼς ἂν βούλεται πράξει, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς ἂν αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92, 23. οὐχ ἦν πειράται Διοπίθης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108, ult. τὸ εὐσεβεῖς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἂν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνει, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκεία χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερος τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ὥς τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δὲ τις, ὥς τοὺς Ἑλλήνας 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180, ult. φιλοπονίῳς ὑπὲρ δυνάμιν 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλείστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίου ὄντας 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322, 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et, quae facundiam consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est civitati 450, 11. οὐ γὰρ ἄπτο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστήσαι 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus. ut in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει. Φορμίων 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403, 15. = τιμαρρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει *Æ.* 43, 17. ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίσταν 46, 10. προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν 66, 10. ἐπιστράττεον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανὴν 69, 6. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρειὸς κατεβεβήκει 77, 8. = οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως *I.* 36, 2. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμεως 74, 13. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] = τῆς τούτου δυνάμεως ἡμπερος οὖν

quam potens hic in rep. esset, ipse malo suo expertus A. 115, 27. ἡ τῶν νέων δύναμις φοβούσα σαφρονίζει. vis et impetus animorum, potentia in rep. lacertorum robur, facundia 127, 23. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθιστάναι 129, 26. ὑμέτερα ἔσται ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις. vos eritis in honore atque auctoritate, penes vos erit summa rerum 138, 45. = auctoritas, persuasio, facundia, dignitas, gratia, minæ, quibus quis alterum movere et flectere potest An. 20, 28. = δύναμις μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρίᾳ δὲ πάντων πρῶτος ἦν L. 143, 13.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἡδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam ge-
gis 581, 8. 742, 23. 1187, 8. = περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνησά-
μαι Æ. 8, 15. οὐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς ἐδυηθήτε 12, 13. οὐκ ἡδύ-
νατο ἀναμένειν τὸ πλεῖον 13, 40. ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν οὐκ ἡδυηθή 33, 2. δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore 40, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἡδύνατο σφῆλαι 71, 20. = τοῦτ' γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, quærit, intendit, significat, valet I. 61, 25. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μὴδὲν ἰσχυσάτω 78, 27. = τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δι-
καίως σώζειν. id est τὸ ὑμᾶς δύνασθαι ἐμὲ σώζειν A. 138, 3. = δύνα-
σθαι παρὰ τινι (sub. πολὺ) An. 32, 21. = δύνασθαι χρήμασι L. 107, 26. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων 168, 26. ἐλατ-
τούσθαι οὐ δυνάμενοι tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui 196, 32.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117, 4. ἀθῶος τῆς Φι-
λίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν 1467, 16. = δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούντες Æ. 54, 12. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκεύασεν 74, 16. δυ-
ναστείαν ἑαυτῷ αὐτὸς καταλέλυκεν 87, 10. = tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες L. 192, 15.

δυνάστης] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἡ δυνάστου, ἡ πόλεως δημο-
κρατουμένης Æ. 69, 36.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται μέγχι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολέμοισι 193, 10. = δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν Æ. 25, 34.

δυνατῶς] μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, prompte et valide orna-
teque dicere Æ. 34, 23.

δύνειν] εἰδὼν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττανται, πολέμους κρίνειν 197, 7. = ἡλίου δύνοντος Æ. 2, 31.

δύο] οἰκέτας δημιουργούς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὴ ὅβολους ἀπέφερε τῆς ἡμέρας Æ. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖσι 14, 27. δύο

μοι λάλειπται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγγερόμην δύο ἔτη 50, 32, προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλώματων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.=redundat. δυοῖν κατῖσκειν κειμένοιν Ly. 169, 12. poterat enim dualis sufficere.

δυσγενής Ly. 160, 25.

δυσδαιμονίας τῆς ἑμαυτοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθον An. 20, 27. eum ad locum, vel gradum, vel culmen quasi meæ infelicitatis, quæ mihi quodammodo domestica et fatalis est.

δυσδαίμων] οὐδεὶς ἑμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος An. 20, 43.

δύσεως L. 101, 19. nisi leg. est δύσερις aut δύσρηις. TAYL. Fallitur vir doctus; bene habet vulgata, significans, misere, infelicitur, stolidè amantem.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785, 6.

δύσκληια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18.

δυσκολαίειν 970, 27.=τὸ παιδίον ἐδυσκόλαινε L. 92, 36. TAYL. de puerulo mali moris, querulo et clamoso.

δυσκολία] ὁρᾷ τὰ πρᾶγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57, 2. δυσκολίῳ τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73, 4. εἰ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἥνικ' ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291, 21.=οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio Æ. 62, 10.=πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων I. 107, 16.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381, pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475, 20.

δύσκριτος] προῖστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἓνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν 1393, 20.

δύσμαχος difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὁ δυσμαχώτατός ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10, 8.

δυσμεναινέιν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναινῶν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἶκοι καθῆτο 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61, antep. ἤκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου—προῖστάμενος 1469, 13.=δυσμένεια τῶν ἀλιτηρίων A. 125, 28.

δυσμενής χθονός (pro χθονί) infestus patriæ 419, 5.=δυσμενής τοῖς νόμοις Æ. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εἶρον πρῶτος 80, 12.

δυσνομία παρέχει πόλει πλείστα κακὰ 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41, 8. 156, 9.

δυσπραγία A. 120, 13.

δυσπραξία μεγάλη τὸ ἔξαμαρτάνειν *Αν.* 20, 22.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421, 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδαρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι τις ἄνθρωπος 73, 4.

δυστυχεῖν] δυστυχισάσης τῆς πόλεως *I.* 51, 5. = τὰ ὑφ' ἐτέρων δυστυχθέντα *L.* 197, 13. *TAYL.* πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχῆ-
κασιν. in rep. gerenda infelicitur versati sunt 148, 32.

δυστύχημα] οὐκιδίζω τὸ δυστύχημα *Æ.* 64, 41. = μῖσος τῷ δυστυ-
χήματι φέρεσθαι *Αν.* 21, 2. = τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς
τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι *L.* 168, 22. πάντας τοὺς τι ἔχον-
τας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίνεται 187, 39. οἱ τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγγεγό-
νει 188, 23.

δυστυχῆς] τίς οὕτω δυστυχῆς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους,
πατρίδα, κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται 187, 6. = δυστυχεῖς αἱ
πράξεις γίνονται. *negotia exitus sortiuntur sinistros A.* 116, 14.
δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται 120, 15. = τό γε δυστυχέστα-
τος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω *Αν.* 20, 40.

δυστυχία solebat Demostheni exprobari, h. e. sors nascendi
fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret 1486.
epistola 4, 2. = τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν
πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων *L.* 182, 20. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπι-
βουλὴν ἐποίησαν 187, 40.

δυσχεύρατος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ βραθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπο-
λῆς δυσχεύρατα ἔστι 1412, 21.

δυσχεραίνειν] ὑφορῶμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240,
14. τὸ πρῶγμα δ. 542, 9. δ. ἢ προσίσθαι ποτηρίαν 770, 8. δυσχε-
ραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274, 24. τοὺς ἑρα-
στάς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας 1402, 6. οἱ ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται,
τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489, 7. = δυσχεραίνειν τι *Æ.* 8, 26.

δυσχερεία] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213, 22.

δυσχερής] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν
ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλον-
ται 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου
226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμήσκων
257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους
εἶναι 439, pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους *puta*]
491, 17. οὐκ εἶσθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογιζέσθαι, ἀλλ' ἂ
κατορθώσας διαπράττειται 658, 20. δυσχερὲς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λει-
πόμενος βίος γένοιτ' ἂν 1396, 16.

δύσχηστος *difficilis, saevus, intractabilis* 1342, 1. = δύσχηστόν
τι ἔχει ἢ πονία *inhabile quid, negans tractari De.* 179, 23.

δυσχωρία] στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον *Æ.*
66, 7.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127, 25.

δάδεκα] ἐπὶ τὸν βαμὸν τῶν δάδεκα θεῶν *Ly.* 159, 28.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλὼν *mensuras vel sextarios vini de-*
nis binis drachmis vendens 1045, 5.

δαμάτιον cubiculum L. 93, 18. 94, 7. 18. 121, 5. τὰ ἐν τῇ δαματίῳ quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et suppellectilis 896, 2.

δαρεά] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δαρεὰς οἰκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157, 6. τὰς πολιτικὰς δαρεὰς οὕτως ἐκείνοι τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμῖς οὐκ ὀρθῶς 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ senæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δαρεαί, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλὰ μείζονας ἐτι δαρεῶν δικαίος εἶναι τυγχάνειν 243, 6. δαρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264, 17. μείζονας ἂν δοθεῖη δαρεὰ συμπασῶν, ἂν τοῖς ἄλλοις δεδοκᾶτε 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur 461, 17. sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἦν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δαρεάν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθύς αὐτὸς ἐκομίσαστο 1019, 22. οὐχ ὅτι δαρεὰς περιουσίαις καὶ προσόδους income ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475, 2. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclare gessisse 594, 25. sqq. ἵνα σώζηται ἡ δαρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ut memoria tributi beneficii etiam ad posterios prodatur atque propagetur 1381, 12. = δαρεὰ, de qua sermo est Æ. 15. antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσῃτε τὰς ἀφθόνους ταύτας δαρεὰς 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δαρεὰ 81, 1. τὰς δαρεὰς εἰς βελτίω σάματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε 90, 4. = legatio bonorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δαρεάν I. 37, 8. τὴν αὐτῶν δαρεάν. id est τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν 37, 28. τὴν ἀπέχθειαν εἰλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δαρεᾶς [7, 30. 8, 32. 13, 56.] = θάνατον τῇ μνηστῇ δαρεάν ἀπόδωσαν A. 133, 26. = δαρεὰς εἰς χρήματα (ἐν money) μεγάλας An. 22, 31. = quæ fragmenta supersunt orationis LYSIACÆ, περὶ τῆς Ἰφικράτους δαρεᾶς de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur ap. Ulpianum ad *Midianam*, Plutarchi *Apophthegmata*, et ap. Aristid. in *orat. de paraphthegmate*. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δαρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβε ap. Ulp. ad *Mid*.

δαρεὰν adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δαρεάν τὰ λύτρα 394, 20. διτάλαντον εἰχες ἔρανον δαρεάν 329, 16. δαρεάν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι 1044, 21. = * γῇ δαρεάν δεδομένη An. 1, 22. = L. 108, 34.

δαροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodatur atque vendatur, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δαροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120, 24. τῶν ἐν τῇ πολιτευσθαι καὶ πράττειν δαροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240, pen. οὗτος ὅμιν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δαροδοκήσετε, περιποιεῖ 242, 6. τὸ δαροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam 427, 5. ὃν ἂν δαροδοκοῦντα ἴδῃτε, τοῦτον καὶ προδότῃν εἶναι νομίζετε 427, 8. = δαροδοκίας, ἃς ἰδαροδόκῃσαν Æ. 62, 4. δαροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. = εἰ δαροδοκεῖν ἐπὶ

τῇ τῆς πόλεως κακῇ L. 163, 36. ἔνιοι ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἰδωροδόκουν 173, 11. συγγνώμην τοῖς δωροδοκοῦσι καὶ κλέπτουσιν ἔχειν 179, 33. 180, 25. 181, 41. 182, 24.=D. 92, 5. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi 98, 34.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere p. 446, 20.=ἰάσθαι δωροδόκημα, malum avertere et sanare, existens, aut metuendum, ne existat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum conjecisset Æ. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια 84, 6.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς, ἢ δεχόμενος corrumpendi juris ergo in foro dicundi 1137, 3.=δωροδοκίας κατηγορεῖν Æ. 28, 12. καταπτύει δωροδοκίας 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἰδωροδόκησαν 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, invidentia, quod alter plura et splendidiora dona tulisset, atque tu 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus 84, 29. δωροδοκία περὶ τοῦς Ἀμφισσίας καὶ Εὐβοίας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus 87, 36.=δωροδοκίας poena erat gemina D. 97, 41. δωροδοκία dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέφετε 104, 40. εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας 96, 7. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyōm, scelerositas in largitionibus accipiendis 100, 6. ἐκκαθαίρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως 105, 32. τῶν παρόντων καιρῶν, οἱ πίστεις, οὐ δωροδοκίας δέονται 110, 35.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245, 15.

δώρον] οὐτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263, 7. ὁ τὸν νόμον τίθει· ἀπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata πάντα μὲν οὗτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὗτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὖρημα καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. δῶροις, ἢ δι' ἄλλης ἡγοισοῦν ὁμιλίας ἐξαρτέσθαι 1396, 25.=ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. γραφὰς δώρων ἀλισκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis 87, 3.=δώρων (sub. ἐνεκα λεφθέντων) ἐκρίθησαν. largitionum rei facti sunt L. 178, 7.=δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος D. 91, 47. δῶρων γραφαὶ ἀζήμιοι. actorem hujusmodi causarum mulcta nulla manebat 107, 11.

δωροξενία, corruptio judicum in causa peregrinitatis L. ap. Harpocr.

δωροτελεῖν præstando munere voto, ut hostia e. c. aut dona-

rio, necessitate voti se exsolvere. *to perform his vows* 1072, 26.

ἐὰν pro ἂν simpliciter. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ. præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λύσαι μηδὲνα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710, 18. μηδὲ—[scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφίσσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένον Ἀθηναίων τὴν ἀδειαν πρῶτον 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολιταῖς 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *est autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium 720, 26. = L. 169, 43.

ἐὰν ταῦτα ἐαθόντα καὶ παροφθόντα 133, 18. ἐὰν δ' ἐῷμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐὰν ἐν ὑπαμοσίᾳ 260, 24. τοὺς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319, 7. τὰλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω silentio transmittam 519, 18. ἐὰν in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὼν ἑμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206, 27. λύσαι μὲν τοίνυν τὸν νόμον—ἐῷσι δὲ—id est μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῷσι κυρῶσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῷσι κατὰ χώραν, non moventibus, non abolentibus 638, pen. ἐὰν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832, 21. ἐὰν τινὰ in sensu forensi, aliquem pacatum in otio reprehendere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἰς ἂν ἡμὲ 983, 7. τοῦτον δὲ οὕτως τὸν ἐχθρὸν εἴσατε 1336, 11. = ἀτιμώρητον ἐὰν θάνατον Æ. 20, 22. ταχύ γὰρ ἂν εἴσατε, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemptu, atque inficiatione) permisisset 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλφ' μοιχὸς 26, 12. ἐάσετε οὖν (id est ἀθρὼν ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προστρόπαιον 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐὰ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. οὐκ ἐὰ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 79, 3. μὴ ἐάτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιστάσθαι 83, 24. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶαν τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. = χρόνον οὕτω πολὺν εἴασαμεν scil. παρελθεῖν ἄνθρωπος δίκης I. 81, 29. τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας 83, 15. εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν 110, 23. = ἐὰν τὰ γεγεννημένα præterita sinere esse quæcunque sunt, ea non movere, nil inquirere, sine nota transmittere An. 11, 14. = ἐὰν χαίρειν L. 95, 13. = ἐὰν ἔρημον τὸν ἀγῶνα deserere vadimonium Ly. 164, 27.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278, pen.

ἐαυτοὺς in sec. pers. pro ὑμᾶς αὐτοὺς L. 112, 37. ΤΑΥΛ.

ἐβδομεύεσθαι] ἐβδομευομένου (septem dies nato) L. ap. Harpocr.

ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον Æ. 37, 12. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8. = ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας L. fr. 2, 7.

ἔβδομος] ἐβδόμη ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῇ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiae Æ. 64, 37.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγαιος.] συμβόλαιον ἔγγαιον

æs mutuo datum super fundis pignori oppositis. *money lent on a real estate.* ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἔμοι πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου 893, 15.

ἐγγεῖος] πλὴν τῶν ἐγγείων præter nata in solo, eique infixa hærentia, immobilia 872, 12. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος, æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis, *on real estates, not on bottomry* 914, 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἐγγεῖοι τόκοι ibid. ἐκ τῶν τούτων ἀπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt; tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus 926, pen. ἐγγεῖος οὐσία 945, 25. = ἑκατὸν μνᾶς κακομισμένοι ἐγγεῖους (nam sic leg. videtur, non ἐγγύους, ut vulgati dant) ἐπὶ τόκῳ sub pacto fœnoris terrestris datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur L. 902, 3. τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἐγγεῖον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiationi maritimæ credidit, et incertis maris et tempestatum tradidit fr. 59.

ἐγγενής] ἐπιχάριος οὐκ ἂν οὐδ' ἐγγενής ἡμῖν *Æ.* 31, 15.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων ἐισιδόντων παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγεννημένων annis multis interjectis post ἀναγκαστῆν 966, pen. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγελοφυλίαν προσέχευ ἐγγενέσθαι 247, 18. = χρόνον ἐγγεγεννημένων, cum tempora interceserint et anni *Æ.* 85, 25. = μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγινομένης. interveniente I. 47, 1. ἐγγεγόμενον ἡμῖν. cum nobis licuisset 52, 31. = ἐγγίνεται ζῆλος, innascitur, existit L. 196, 15. = ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν πονηρίαν, nasci, existere in urbe D. 105, 23.

ἐγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτῃ προσεψηφίσασθε 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλείους ἐγγόνοις 290, 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἐπαμψε Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράφαι. id est, adhuc impuberem 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίανος ἐτόλμησεν ἐγγράφαι, scil. in tabulas ærarii 762, 14. ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν Ἀκροπόλει, scil. in ærariis, seu fisco debentibus 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791, 10. 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψι. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ 825, 19. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διεπλοῦν τῷ δημοσίῳ 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998, 26. κυρίαν [τὴν δικήν] ποιησάμενος *ἐγγεγράφη.

cum quis Boeotum inter aerarios scribi curaverit 998, ult. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. *δτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες* [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλῃν debere, ἀπ' ἧς ἂν ὄφλη qua mulcta ei dicta fuerit a iudicibus, ἵαν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἵαπ τε μὴ 1328, 11. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐπίσῃ 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφῆσσεσθαι Ἀπολλοδώρου τριάκοντα τάλαντα ὀφείλῃν τῷ δημοσίῳ 1347, 15. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφῆσσεσθαι ἔμελλεν ἢ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρου δημοσία εἶναι 1347, 20. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας 1313, 19. πῶ, πρὸς ἄλλους δημότας ἔλθων καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πείσαι, δεῦρο ἡμαυτὸν ἐνέγραψα 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτοὺς 1365, 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἵαν εἰς συμμορίαν ἐγγράψωσιν 997, 1. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Æ.* 3, 28. 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφῶν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου 48, 1. δι' οὗ εἰς δημότας ἐνεγράφης 48, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere 56, 30. ἐπὶ τελευταῖης ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. = ἐγγράφεται εἰς τοὺς τριακοσίους *I.* 62, 22. εἰς τὰ κοινὰ [phratorum] γραμματεῖα 63, 4. 65, 7. 10. 11. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, quod erat penes demotas 66, 14. εἰς τοὺς γενήτας. vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς 66, 12. ἐν γραμματείᾳ 75, 40. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε 84, 14. 111, 11. εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει [19, 18.] = ἔτι καὶ νῦν ἐγγέγραπται τὸ ψήφισμα τῷ βουλευτηρίῳ adhuc prostat, reperitur exaratum in tabulario curiæ *An.* 22, 35. = τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραψε, (scil. ἐν ταῖς στήλαις, quamquam alii ἀνέγραφε legi malunt, ut usitatius) τοὺς δ' ἐξέλειψε *L.* 183, 16. recurrit ἐγγράφειν hoc sensu 183, 27. 30. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. *to put to account* 908, 12. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Ly.* 157, 18. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν 167, 19.

ἐγγραφή cum magistratus reos a se factos in tabulas aerarii, ut aerarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἐτέρᾳ πρακτόραν 778, 18. αὐτὸν [Euergum] αἰτίον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996, 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *to become bail, to give security for.* ἦν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατήρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός,

ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρας θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὖσας 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιάσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὄρατο ποιῶν, ἥν ὡς ἐλευθέρους ἐγγυήσατο 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχέσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμίνοντα 899, 25. μάρτυρά μοι φημι τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυῆσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδικαστο γὰρ ἂν μοι τῆς ἐγγύης 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένους παρόντας τῷ πατρὶ 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας 1362, 17. = ἐγγυᾶν in manus dare, despondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκδιδόναι τὴν ἀδελφὴν I. 45, 4. ἐγγυηκῶς pro ἐγγεγγυηκῶς sine augmento 42, 5. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι spondere, recipere facturum vel præstiturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπὲρ τινός. ταῦτα ἠγγυᾶτο αὐτῷ Λεοχάρης 52, 28. 54, 16. item cum accus. personæ. οὕτε Λ. ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτόν. *that he, Leochaeres, had become bail, or passed his word for him, Dicæogenes* 52, 35. 40. οὐ φησιν ἐγγυῆσασθαι (scil. ταῦτα) ἀ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat spondidisse de iis, de quibus tamen testes eum arguunt spondidisse 53, 18. = An. 7, 4. ἐγγύας ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον ἑεραρίου caverē de alicujus fide, sua interponenda 10, 17. = ἐγγυᾶσθαι L. 153, 44. ἠγγυῶντο καὶ ὁμολόγουν παρίξιν 132, 2. quid inter se distent ἐγγυᾶν et ἐγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυησάμενοι παρίξιν 167, 28. TAYL.

ἐγγύη (pro ἐγγυήσις) sponsio. τὸν νόμον, ὃς καλεῖται τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἂν με τὴν ἐγγύην 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην 900, 26. ἀκένησθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν καλεῖσιν τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῶ τὴν ἐγγύην 1255, 2. = I. 40, 39. = cautio, sponsio, satisfactio, fidejussio. ut, cum bona tua pro fratre tuo ærario oppignerēs, si e. c. frater tuus vectigal aliquod redemerit An. 10, 17.

ἐγγυητὴς sponsor, præses. καὶ τίς ἐγγυητὴς ἐστὶ τοῦτου 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστὶ τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγματος 101, 26. ἐγγυητὰς καταστήσαι (τοῦτο ἐστὶν bail) τῶν ὀφλημάτων 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula οὐ δῆσσω Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας 744, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895, 18. = ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης Æ. 52, 9. = ἐγγυητὰς καθιστάνειν I. 50, 14. = ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον A. 131, 23. 25. = ἐγγυητὰς καθιστάναι An. 7, 3.

ἐγγυητὴς] ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ I. 45, 42.

ἐγγυθεὶν ἰδίῳ βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξ ἧν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα 31, 2.

ἐγγυθήκη] περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι (non adeo sollicitè armarium repetissem) L. fr. 18.

ἐγγυος vid. sub ἐγγυος L.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος 171, 14. οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis 229, 12. οὐκ ἔποιοιεν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. ἐγγύς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἶόν τ' εἶδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγύς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὐρῆσθαι 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὁρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427, 8. = ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitur 15, 30. = ἡμεῖς ἐγγυτέρω γίνεαι προσήκομεν I. [11, 45.] = τὰ ἐγγιστα nuperrime A. 115, 25. τοῖς ἐγγιστα proximis necessariis 129, 14. = ἐγγύς τῶν δεινῶν γενόμενοι L. 191, 35. ἐγγύς ὄντων ἀπάντων τῶν δεινῶν 194, 15.

ἐγγύστατος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου κατηλείου L. 94, 5.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἥδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiae excitata rebus invigilat suis, attenta suis com- modis et opportunitatibus rei bene gerendæ 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483, 1. subor- natis, immissis.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem iudex cogens ad cau- sam præsentem et diverticulis in res alienas reverti 15, 83, 25.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας 114, 19. τύραννον 214, 20.

ἐγκαλεῖν] εἰδὼς δ' ἄρα μὴ συμβῆ κατατυχεῖν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάττωσιν 288, 3. ἵνα μὴ ἐγκαλέσαι, μὴδὲ μέμψασθαι μὴδὲ ὕστερον ἔχητε 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μαμφόμενοι 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλες. me in jus vocabas ob 80 minas, quas tibi deberi prætendebas 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὐτ' ἐγκαλοῦντες, οὐτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμὰς laying claim to 3000 drachmæ. eas querens sibi per nefas denegari 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλουν 1014, 8. = ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare 15, 10, 5. = ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρὸν nulla de mala fraude alicujus queri. nihil

mali sibi evenisse, de quo queratur I. 36, 19. = οὐδέν μοι πάπον' ἐνεκάλεσεν οὐδείς L. 98, 10. ἐγκαλεῖν ἀργύριον apud judicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata 98, 37.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485, 9. = Æ. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθῆναι 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω 61, 28.

*ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν Æ. 64, 31. nisi legendum est οὐκαταγέλαστον. sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταγερᾶν] ἐγκαταγογγρακυῖαν ποτηρίαν ἀδύνατον κωλύειν D. 105, 21.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti 127, 15. οὐδείς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἀγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quæ interea, dum pax conducta jurejurando sancitur, intercipiuntur 388, 12. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi Æ. 30, 9. εἰάν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων, septus, clausus 88, 2. = ἐγκαταλαμβάνεσθαι occupari, prius deprehendi, quam effugere possit Ly. 159, 42. 44.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκείνῳ ἤδη πορεύεται 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ραθυμίαν ἐγκαταλείπειν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158, 10. ἐγκαταλείπων τουτονὶ Λ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς—1087, 7. ἐγκαταλελοίπασιν τοὺς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulsiessent 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλείπειν 1483, 13. = deserere Æ. 49, 42. 66, 26. 37. = ἐγκαταλείπων τὴν μάχαιραν τῇ σφραγῇ ᾤχετο φεύγων A. 137, 28. = ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere Ly. 148, 7. 19. 151, 17. 156, 34. et alibi. τὰς τῶν προγόνων θήκας 148, 38. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam 154, 5. = ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cœpta pro rep. inchoata relinquere D. 102, 31. prodere, deserere nuda et indefensa III, 6.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. in this account I comprehend I. 88, 36.

ἐγκαταστῆναι de tyrannis, in republica existentibus L. 196, 10.

ἐγκατοικοδομεῖν, in aliquo ædificio concludere, conclusum tenere, mœniis vallatum. ἐγκατοικοδόμησεν αὐτὴν μεθ' Ἰππου εἰς ἔρημον οἰκίαν *Æ.* 26, 7.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare 294, 23.

ἐγκέφαλος] ἔπερ ὑμῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88, 1.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418, 26.

ἐγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῖς ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσέας ἐταράχθη 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φωνῶν, μηδέποτε δ' ἐξέλεγχθεις ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνεται ἀνὰ ταῦτα δικαίως 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἐγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἐγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσιν 912, 1. γεγράφασιν εἰς δ' νῦν ἐγκλημα διάκουσιν 988, 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. = ἀποτρίβεσθαι (amolari a se, refutare) τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα *Æ.* 25, 29. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = ἀφῆκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων *I.* 50, 16. = ἐγκλημα ἀνόσιον ἐμοὶ προσέβαλες *A.* 126, 20. criminationem, cujus si vere sum reus, sum impius, aut si tu me falso insimulas, tute es impius. = ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι *L.* 195, 14. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος. ecquid querimini de me? quam ob culpam? 118, 10.

ἐγκράτεια] διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν *Æ.* 25, 42.

ἐγκρατής] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίου εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487, 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερούσιαν 489, 19.

ἐγκταῖσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, settled men, men that have possessions of their own, peculiat, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208, 27.

ἐγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. αὐτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήμαθ' ὡς ἐν οἰκίᾳ 87, 6. = *An.* 25, 20.

ἐγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari jure, atque cives Byzantii nati 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones 463, 13. 496, 16. ὃ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίαν μετουσίαν διδάσκειν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792, 16. = ἐγκύκλιοι χοροὶ *Æ.* 2, 23.

ἐγκαυμάζειν] ἐγκαυμάσασαν αὐτοὺς 1229, 4.=ἐγκαυμάζειν ἀρετὴν *Æ.* 75, 15. ἐγκαυμάζειν ἑαυτὸν 88, 15. *Conf.* p. 66, 7.

ἐγκώμιον] ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον 68, 3. τρεῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300, 3. οὐς μὴδὲ τῶν ἐχθρῶν μὴδὲς ἀν' τούτων τῶν ἐγκαυμάτων καὶ τῶν ἐπαινῶν ἀποστερήσειε 441, 24.=ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον *Æ.* 42, 41.

ἐγχεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδαρ οὐδεὶς ἔμοι 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἐκάστω ἐγχεῖαι τῶν ἀμφισβητούτων 1052, 21.=ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδαρ *Æ.* 82, 13. τὸ δεύτερον 82, 14. τὸ τρίτον 82, 16.=ἐγχεῖν τὴν σπονδὴν *A.* 113, 25. 26. 29.

ἐγχειρεῖν τινι *adoriri aliquem, insidiari* 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξὺ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἀπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς 252, 22.=*instituire, capessere* *Æ.* 12, 25. 33. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθιμερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς πρόδοτος τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34.

ἐγχείρημα *machinatio, coeptum subdolum et clandestinum.* οὐ μικρὰς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστὶ 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου *coram iudicibus* ἄνεν ἐγχειρίδιου *sine sica* χρῆσθαι ὅ τι ἀν' βουλήθῃ, ὡς μοιχῶ ὄντι 1367, 17.=ἐγχειρίδιῳ πλήττειν *L.* 101, 13.

ἐγχειρίζειν] λόγος—τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειριῶν 151, 25. τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρόσβεισιν ἐγχειρίζει 398, *pen.* οἱς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγῶς 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀρόβω 814, 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν 869, 25. ἐγχ. ἐτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάνας 1439, 29.=οἱς αὐτὸν ἐνεχείριζε *Æ.* 87, 19.=θαν' ἂ περὶ πλεῖστον ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι *I.* 64, 29. ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν [13, 56.] =ἐγχειρίζω ἑμαυτὸν τῇ ἀτυχίᾳ *A.* 119, 20.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδαρ ἐγχωρῇ *aqua si capiat, h. e. si per aquae ad dicendum mihi infusae mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit* 1094, 3. ἐνεχώρει τούτῳ πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277, 22.=πῶς ἐγχωρεῖ datum est, licet *A.* 112, 18. 140, 12. 145, 41. 146, 32.=ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ (*permittat, sinat*) ἄλλον (*aliu regem sacrorum*) ἀποκληρῶσαι *L.* 175, 33.

ἐγῶ] μοι *pro* καρ' ἑμοῦ. ἤξιουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217, 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [*scil. λέγε*] μυρίους, μὴδὲ δισμυρίους ξένους 45, 12.=παρ' ἑμέ. *id est* εἰς τὴν ἑμὴν οἰκίαν *L.* 97, 10. οἴκαδε ὡς ἑμέ 93, 45.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλη τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακακλειμένης 803, *pen.* διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος 883, 22.

==περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται Æ. 72, 41.=ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia I. 88, 22.=ἔδαφος ἐλευθερον τῆς πατρίδος Ly. 168, 21.=ἔδαφος τῆς πόλεως D. 102, 40.

ἔδος] ἔδη et ναὸ et τεμένη copulantur Ly. 168, 17.=signum Minervæ Poliadis a Praxitele factum in arce dedicatum D. 108, 37.

ἔδραν ποιεῖν de senatu considente deliberandi ergo An. 15, 9. idem, quod paulo ante καθέζεσθαι dixerat.

ἔζεσθαι] βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν Æ. 21, 3.

ἑὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ρητόρων ἀπαλλαγέσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὐτ' ἐθελήσετε, οὐτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε I. 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐτ' ἐθελούσης, [scil. ἄδειν] οὐτ' ἐπίσταμένης 402, 25.=συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν Æ. 41, 3.=ἐθέλω potius quam θέλω L. unde ἠθέλησε passim, quam formam sequitur ἡδύνατο. TAYL.

ἐθελέχθως] μὴ ἔχε πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἐθελέχθως animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci 1005, 15.

ἐθελοντῆς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρήσαι Φιλίππῳ 247, 24.=L. 181, 36. 182, 9.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἰθισεν ὑμῶν ἀκούειν 477, 21.=ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiae Æ. 3, 20.=οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιήκασι. you must not allow the custom to be introduced, of drawing things to the upper courts of justice, which the ordinary rules of proceeding refer to the lower courts I. 87, 13.=εἰδιόμενος ἀναισχυντεῖν An. 20, 17.=δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ποιεῖν ἐθίζεσθαι τὴν βουλήν L. 164, 19.

ἐθισμός assuefactio. ἐθισμός τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιοῦτους εἰσπλους 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι I. 17, pen. b) genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἰ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668, 10.

ἔθος] τοῦτω τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας I. 42, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας. aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, ut perinde valere atque si lex scripta sit 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate

tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638, 13. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, ὡς περ τότε 1163, 11. ἔθελον τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας 1440, 16. = ἀποφύγεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος ἈΕ. 13, 37. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. τοιοῦτον ἔθος παραδεδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιήσθε 79, 20. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρὸν 81, 32. = ἔθος τι δίκαιον καθέστηκε πᾶσιν ἀνθρώποις L. 187, 41. = τοιαυτὸ ὑμῶν ἔθνη καθιστάντων D. 103, 45.

εἰ μὴ διὰ—nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetit per—εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίου etc. v. διὰ. εἰ δὲ μὴ—*sine autem. alias vero si istud, quod modo dixi, secus habeat* 529, 20. = εἰ pro εἴτε. καὶ εἴ τις φίλος ὦν τυγχάνει, καὶ εἴ τις ἐχθρός. *sive—sive* An. 18, 23. = εἰ quasi interrogative L. 137, 32. ΤΑΥΛ. ἀπολέσαι παρσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς 125, 36. v. διὰ. tota dictio plena foret hæc. καὶ ἀπώλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐκωλύθη γενέσθαι, nisi per viros bonos stetit. εἰ iteratum 156, 25. collata cum 156, 26. εἰ κατεφρόνησαν ὑμῶν etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis 115, 32.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν, οἶδα. *simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse* 243, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχίσθαι, περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024, 5. ὃ τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μὴδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι 1024, 9. = λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων ἈΕ. 41, 17. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόρρητον 67, 25. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς 76, 26. = εἰδέναι χάριν L. 192, 42. ut Galli *scavoit gré*. εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν 106, 22. 181, 7. εἰδέναι περὶ 141, 46. εἰδέναι πρόφασιν τῆς ἐχθρας 115, 18. ΤΑΥΛ. ἡγούμενοι εἶναι ἄνδρὸς ἀγαθοῦ ἀφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι 157, 20.

εἶδος] δύο μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη, duo capita accusationis supersunt ἈΕ. 16, 27. = εἶδος ἀγαθῶν Ly. 162, 39.

εἰδότης] εἰδότης καὶ σαφῶς ὑμᾶς διδάξω ἈΕ.—

εἰδωλὸν ἐρίσεται Πατρόκλου ἈΕ. 20, 29.

εἶεν. satis de hoc loco. hæc hactenus. recte 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 579, 17. 24. = A. 126, 11.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάζει. *suspicitur* 207, 12. τῷ γὰρ εἰκασίῃ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408, 24. = οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς ἈΕ. 76, 26. = εἰκάζειν ἐξ ἴσου καὶ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ A. 137, 3. τῷ μὴ ἐργασαμένῳ χαλεπὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν 137, 9. εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδὼτας ψηφίζεσθαι 143, 32. = εἰκάζειν ἔχω πολλὰ χόθεν τεκμαιρόμενος L. 105, 8. = εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων Ly. 151, 29.

εἰκάς] ταῖς εἰκάσι die mensis vigesimo proximisque insequentibus, ut primo, secundo, tertio et quarto post An. 16, 8.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ 10, 3. οὐκ εἴξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272, 20. τὸν δαίμονα, ὃ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη 1400,

23. = εἶπεν v. εἰκέναι Æ. = εἶπεν ταῖς τύχαις L. 149, 33. = εἶπεν χρησμοσύνη καὶ στυγερᾷ πένει. ab egestate vinci Ly. 162, 38.

εἰκῆ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθρας οὕτως εἰκῆ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. = εἰκῆ καὶ ἀλογίστως L. 109, 20.

εἰκὸς] εὐλόγα et εἰκότα, ut cognata, copulantur 1106, 1. = ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων Æ. 13, 10. = καὶ ὅτι οὐκ εἰκὸς παραλάβητε, etiamsi quamvis tenuem suspicionis auram odorati sitis, vel umbram probabilitatis captaveritis, τούτῳ πιστεύειν A. 115, 8. τὰ εἰκότα τοῖς ἀληθέσιν ἴσα ἡγεῖται 117, 31. εἰκότως μὲν, ἀνοσίως δὲ, ἀπέκτεινεν. occidit, in quo tametsi fecit id, quod prudentia et amor sui quemque hortatur facere, alii que omnes simili loco deprehensi faciunt, nihilominus tamen impium factum est 118, 35. οὐκ εἰκότως, ἀλλ' ὄντως φονεὰ μὲν φασιν εἶναι. non solum probabiliter, sed etiam reapse 120, 16. οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χράμενος 128, 14. τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἔστιν 134, 24. In comparativo. εἰκότερον ἢν 116, 35. 117, 14. 118, 21. οὐδένα ὅστινα οὐκ εἰκότερον εἶναι 119, 36. ἀρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερον 127, 20. = verisimile L. 98, 31. ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων 99, 10.

εἰκοσίμινος ἔρανος. viginti minarum L. fr. 9.

εἰκοσιν ἄνδρας εἴλασθε τῆς πόλεως ἐπιμελεῖσθαι, ὥς ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν An. 11, 17.

εἰκόστος navigium viginti remis agile 926, 8.

εἰκοσταῖος A. 113, 32.

εἰκότως ἐπεβούλευσεν, verisimile est eum insidiatum esse, aut, si fecit, non sine speciosa causa fecit A. 115, 28. εἰκότως ἀμυνόμενος τὴν ἔχθραν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. occidit merito, et sic, ut patratæ cædis suspicio non posset in eum non incumbere, ut qui sic vetustam simultatem ultus esset 115, 28. εἰκότως μὲν, ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα tametsi cædem reapse non commissem, suspicione tamen ejus, eaque admodum probabili, urgerem, causasque, si commissem, sat speciosas, et idoneas haberem 117, 22. οὐ γὰρ ἐδόκουν εἰκότως ἀποκτεῖναι. subaudi εἰ μὴ μεγάλα ἀδικηθεὶς ἡμυνάμην 117, 25.

εἰκὼν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses 478, 4. ἐκκαίδεκάπηχυς 256, 11. = περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος orationis LYSIACÆ fragmenta v. ap. Ulpianum ad *Midianam* et Aristid. in *oratione de paraphthegmate*. = τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες Ly. 164, 29. εἰκόνα χαλκῇν ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσισθαι 167, 14.

Εἰλήθια] καθήμενη ἐν τῷ τῆς Εἰληθείας ἱερῷ I. 55, 4.

εἰμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γενεῆσθαι, τὸν τῆς εἰμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296, 18. τὴν εἰμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὢν 1394, 26. = πρὸ τῆς εἰμαρμένης τὸν βίον ἐκλυπῶν A. 113, 38.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτε' εὐ πράττουσιν εὐ φρονῆσαι 1435, 15. εἰ

μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἶμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντας ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν 28, 9. οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire 274, 16. ἡμῖς μὲν οὖν ἐν θυσαίς ἤμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζουσιν 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixā 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἡδικηκέναι 358, 22. σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites 616, 21. τὴν μὴ οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendæ 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατήρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεῦειν 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediēte 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανεῖσιν, vel ἔγνωσμένοις] ἐπιεικίσι παρακατατίθεσθαι 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκείνόν ἐστι. scil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108, 2. οἶμαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαξονίαν τὴν τουτουί. scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus—1241, 23. εὐχέσθαι μὲν ὡς εὐγνώμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse 1486, 2. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Αἷ. 1, 18. οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν 2, 13. ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη 2, 20. ἐνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδί ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα 3, 1. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεῦσθαι 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὦν 8, 40. ἀργαλέος ὦν τὴν ὄψιν, foedus, turpis visu 9, 20. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστὶν 15, 30. περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτῃς ὦν 16, 6. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἑμαυτῷ 17, 17. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 18, 8. τάττομεν εἶναι Ὀμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφισθαι, ὦν ἡ διαξίς ᾗ 22, 12. κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπιτηδεύματος 22, 29. πολλὺς ἔσται ὁ Φίλιππος 23, ult. ἀμουςός τις

οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι 24, 2. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος 25, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ 26, 5. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, αἷς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ταῦτά ἐστιν ἐκάστω ποιῇ 27, 9. θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος 27, 38. ἀπίθανος ὦν πρὸς τὴν ὑπόψιν αὐτὴν 28, 12. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα 28, 20. ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω 28, περ. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα 30, ult. ἐπιχώριος οὐκ ὦν οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν 31, 15. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θείσα παιδὶον ὄντα 32, 2. ὥς ἦν σιωπὴ 33, 3. ἀγχόνῃ τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τοῦτ' 33, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν 33, 21. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαινοῖς καὶ ἐπαυχῆς 33, 29. ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν 34, 8. λῆρὸς ἐστὶ ταῦτα 34, ult. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν 38, 19. ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι 41, 39. οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. ἔορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις 43, 14. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία 47, 20. ἀμφισβητεῖν ἀνῆρ εἶναι 47, ult. 48, 1. οὐ καθαρὸς ὦν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. διαφανὴς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης 50, 5. ἀνελέητός τίς εἰμι 50, 8. ἀνεπίφθορον εἶναι μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. οὐ μισοδῆμος ὦν—ἀλλὰ μισοπόνηρος 51, 6. εἶναι pro ἐστίν. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum 52, 19. διαψήφισεις ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. κλέπτει ἐπ' αὐτοφῶρα τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄσπετι ἀναρρηθῇ, ἰδὼν Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὅτ' αὖ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ εὐσκόλος τὴν φύσιν 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπιά ἢ θυσιά 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἴη 63, 41. βουλευτὴς ὦν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασιν μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. μέσον οὐδὲν ἦν 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἔσται 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 67, ult. ἤτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης 70, 40. πολὺς ἐπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφωμεν 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσώμεθα 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι 73, 11. ἀβίωτον ἡγήσάμενος εἶναι 74, 40. ἀθύττων καὶ ἀκαλλιεργῆτων ὄντων τῶν ἱερῶν 75, 12. ἀπαρασκευάων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὅποτε-ρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὅποτερου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν

πονηρίαν οὐκ ἐπὶ χάριδος ἐστὶν 78, 25. ἦν pro ἦσαν 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος 80, 37. ἵναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου 83, 19. καταφυγάνη, ἐπίορκος ὄν, εἰς τὴν διὰ τῶν δραστῶν πίστιν 83, 39. οὐκ ἐστὶν, ὅποι ἀναπτήσομαι 83, ult. ἀποδίδεσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. οὐδέν ἐστι, nil valet, nullius usus est, οὐ τὴν γλωτταν ἔάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι 86, 29. οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν ἐθθύαι βίου 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρύσιον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14. = τούτου δ' ἦν αὐτῷ. scil. σκοπός. hoc designabat, parabat I. 47, 22. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀγχιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis 84, 28. κατὰ δύναμιν εἶναι [24, 40.] = εἶναι pro ἵέναι. τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ οὖσαν. pro ἰούσαν vel ἰλθοῦσαν vel ἦκουσαν A. 116, 36. 39. 117, 8. = ἐστὶν ἔτι adhuc in vivis superest An. 16, 4. ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι 21, 8. = τὸ γ' ἐπ' *εἰκένω εἶναι. quantum in eo erat L. 135, 14. 180, 42. χρῆσαι δ' τι εἰς ἀργύριον, id est, παρσίη, vel ὑπάρχοι. commodato dare sibi, quicquid esset pecuniæ paratæ 154, 2.

εἰπεῖν et εἰρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226, 18. εἰτ' ὦ—τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρησθαι 384, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἀν ἐχθρὸς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθεῖ 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ α. legibus præfinito 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἰρητὸν finem dicendi cum fecisset 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρησθαι [scil. τοῦτο θέλω] 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat 1466, 16. ἃ γὰρ εἰπεῖν ἂν τις ὀκνήσαι καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν 1489, 13. = *προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν Æ. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα 33, 32. ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἑτῶν εἰπόντος 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν 34, 23. ἐν τῷ ἑμῷ λόγῳ εἶπε 35, 32. = εἰπεῖν suadere, hortari, auctor esse consilii An. 11, 10. = εἰπεῖν præcipere, imperare, edicere, de legibus. διαγρήδην εἰρηται L. 94, 32. εἰπεῖν oratione soluta dicere, ποιεῖν carmine. εἰπὼν cum fratrem hac de re ad-

monuisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret atque fieri sineret 154, 46. * εἰν μὴ τις γὰρ εἴπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργει' οὖν, εἴργει' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἱ σοὶ βαβίονται, ἐπιτηδεύοντας 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666, 4. b) vincere, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴξατε δέκα μηνῶν 159, 4. εἴξεν Ἀγάβαρχον τὸν γραφεῖα 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367, 10. εἰν τις ἀδίκως εἴρῃ ὡς μοιχὸν 1367, 11. = εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere Æ. 26, 15. ὑδάτων ναυματιῶν μὴ εἴργειν 43, 15. εἴρξεται (pro εἰρχθῆσεται) τοῦ ἱεροῦ 71, 1. = εἴργειν, ὃν ὁ νόμος εἴργει τοὺς ἀποκτείναντας A. 121, 4. εἴργοντι (lege interdicente) μήτε δικαίως, μήτ' ἀδίκως ἀποκτείνειν 122, 7. μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων non exclusi locis iis, unde eos excludi oportebat 123, 40. 44. 126, 12. εἴργεσθαι προαγορεύουσι τοῖς τοῦ θόνου φεύγουσι τὰς δίκας 130, 23. εἴργεσθαι τῶν νομίμων. unde abesse lex et mos vetustus jubet 145, 23. = coercere domi suæ, neque sinere exire An. 31, 25. 28. = εἴργειν τῶν νομίμων Ly. 156, 13.

εἰργνύειν eodem significato, quo εἴργειν An. 32, 36.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164, 4. οὐς ἐν τῷ πολέμῳ συμμαχοῦς ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης 240, 22. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις 356, 7. καὶ μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτον μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχυρᾶς αἰρετώτερος. citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 45, a. 35. = ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην Æ. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης 49, 36. ἀργίαν εἰρήνην οὐ τρέφει 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ᾔρην 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36. ἀπορρηξάει τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην 65, 32. = συγχωρεῖν τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι, verbis quidem, seu oratione, non refragari suadentibus pacem An. 23, 31. αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ᾔρην ὑψηλὸν 24, 17. εἰρήνην λαβόντες num Græcis usurpatum fuit pro εἰρήνης τυχόντες 24, 18. κατεργάζεσθαι εἰρήνην 24, 26. σκοπεῖν ab εἰρήνῃ differunt 24, 40. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. πρεσβεύειν εἰρήνην 26, 21.

εἰρηνοφύλαξ Æ. 76, 19.

εἰρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἰρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764, 11. τοῦναιδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471, 16.

εἰρωνεία simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus,

quod est. πᾶσαν ἀφελὲς εἰρωνείαν omissa omni cavillatione, salsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos fuitiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi 42, 7. εἰ μὴδὲνα καιρὸν οἴσθε ἤξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. *either, to give himself airs, to lord it; or, to look stupid, to feign ignorance.* τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακία μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394, 13. = simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἰτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς *you delude, play the hypocrite to yourselves.* aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis D. 106, 21.

. εἰς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θεταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταῦτά φρονούντα *ἔσχον ἑμολ 327, 3. εἰς ἐν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεισκέυασαν 358, 14. οὐδὲ καθ' ἐν 552, 13. nullo pacto 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθισόμενον λόγον παντὸς ἐνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicumque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri 171, 12. ἐν γὰρ μὴδὲν ἐστίν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται 518, 26. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, undè non constet, eum mortis meruisse supplicium. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι p. 17, 31. ed. Wesseling.) ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γίνεαι πολίταις οὐδὲ ἐν quodcunque tandem, quantumvis ingens χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλὸν ἐστίν ἐλεσθαι 953, 24. = ἓνα πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεὶς A. 122, 34. = ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα An. 27, 15. = ἐνὶ λόγῳ. ut omnia uno verbo complectar. *once for all* L. 133, 14.

εἰς modo æquivalente præpositioni κατὰ, ratione, respectu; modo διὰ, propter, ob; significans causam et efficientem, et finalem; modo πρὸς, ad, modo ἐν, in; usurpatur quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris; ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione,

respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393, 1. b) ob, propter. γραφεῖς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260, 18. οὐκ αἰσχύνη τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλπον προδίδωκας 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα ἡλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit, *he lent not money unadvisedly, or without reflection, on these slaves* 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *who took up money on our property*. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822, 14. οὐδὲ ταυθ' ἐπὶ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa census hunc ob, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis 838, 4. εἰς πίστιν δίδωκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret 886, 25. ὡν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. incusabant ob male gestam tutelam 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδοχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἀμαρτήματα 352, 19. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι *ad rem præsentem* facere 961, 8. 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθιζόμενος 586, 23, δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610, 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610, 9. οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδὲν 715, 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρός quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσεῖναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ αἰ τετάρτην 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἐβδομήκοντα μνᾶς παραδιδόκασι 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816, 24.—εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν *conveni senatum* 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 19. ubi dedi ejus loco ὡς. = ἦν ὥραν προσήκει εἶναι τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρων εἰς διδασκαλεῖον Αἲ. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici 3, 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικά σώματα 3, 19. ὅλος δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς οἰοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 3, 28. 14, 31. προχείρας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐκτεπλεῦκατε εἰς Σαλαμῖνα 4, 27. ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δασμωτήριον 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία 9, 1. εἰσπηδῶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν 9, 7. 24. διαρριπτῆιν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutum 9, 26. ἀφαιρῆσθαι εἰς ἐλευθερίαν 9, 29. ult. εἰς τοῦτον (forum piscarium) ἀφίκεται 9, 41. ἀποφῆρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. λεπτά ἔργα εἰς τὴν ἀγο-

ρὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα 14, 3. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. κατασκευάζεσθαι τι εἰς τὰργυρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 15, 19. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά. de juraturo 16, 15. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα 16, 25. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονούσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν 19, 34. λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque 21, 38. κατανείμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινα 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἰς τινα 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλὰ 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (πρὸ ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 31. εἰς συνῆθαι τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν 23, 37. πλημελεῖν εἰς τινα λόγῳ 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν 24, 26. ἤκειν εἰς τὴν ἀκρόασιν 24, 37. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν 25, 10. παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικώτατον 25, 24. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας 25, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν 25, 34. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σῶφρον 25, 37. ἐγκαταποδόμησεν αὐτὴν μεθ' Ἰππου εἰς ἔρημον οἰκίαν 26, 7. τὸ πᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησεν 26, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεχίας 26, pen. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει 27, 9. καθῆκον εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος 31, 27. εἰς χεῖράς τινος καταστῆσαι τινα 32, 1. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θέισα παιδίον ὄντα 32, 2. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους 33, 18. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινα 33, 28. σκώπτειν εἰς ἑαυτὸν 33, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν 33, 40. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι 35, 10. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον 37, 12. καταλύειν εἰς ταῦτ' οὐκ ἀποδοχεῖον 41, 4. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν 41, 41. προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. ὑπεργμῆναι εἰς τινα ὑπηρεσίαι 42, 23. προεδρία εἰς τὰ Διονύσια 42, 31. καταδύναμις εἰς σκότος 42, 37. προάγων εἰς ἐλπίδας τινας ὑμᾶς 43, 42. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 46, 31. μὴ συναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτ' 47, 26. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράψης 48, 14. ἐπανάγειν εἰς ὀνειδὴ τὴν τιος εὐαγωγίαν 48, 20. ἐπιδημῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιουῖντα συμπαραπέμπων 50, 35. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν 51, 20. χίλια τάλαντα νομίσματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν 51, 38. εἰς pro ἐν. ὅσον εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, quantum repetere memoria possum 52, 19. ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον 52, 36. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10. ἀναλίσκειν τὴν πατρῶαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. φέρειν εἰς ἀπολογίαν 58, 36. τοιοῦτον ἔθος παραδίδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. μὴδ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύ-

την ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. γράφεσθαι εἰς Ἀρειὸν πάγον 60, pen. ἴν' εἰς ὑποδοχὴν ἀπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττει Φιλοκράτει 62, 32. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφαι 63, 32. πρᾶξαι εἰς προδρίαν καλῶν 64, 26. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβειν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. προὔπεμψεν εἰς Θήβας 64, 30. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. εἰς τοῦτο φέρων περιστάσει τὰ πράγματα 65, 24. στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλισμένον 66, 7. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 66, 20. συνίδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. ἀριθμῶν εἰς ὅποτε ἴσται 67, 39. πλημμέλημα εἰς θεούς 68, 35. πυλαγόραν τῶν εἰς Δαλφούς ἀφικνουμένων ἐκείνους 69, 30. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δαλφούς 71, 6. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἱσομένοις μετ' ἡμᾶς ἔφωμεν 72, 24. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, imposuit 74, 3. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοτήριον 75, 2. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. καλεῖ ὁ κηρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. ἀγομένας γυναῖκας εἰς δουλείαν 76, 3. ἐπὶ μὲν πορθμείας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθμύοντας 76, 10. αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα 76, 12. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν 76, 22. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατίσθησε 76, 23. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλῶν 77, 14. εὐκ ἔα εἰσεῖναι εἰς τὰ δημοτελεῖ ἱερὰ 79, 3. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἰσχάτην ἀδυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων 79, 24. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ἀπαντῶν εἰς τὴν τήμῃσιν 82, 21. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους 83, 26. καταφυγγάνη, ἐπιόρκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὀρκῶν πίστιν 83, 39. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτὸν 84, 30. ἔνδειξις εἰς Ἀλέξανδρον 85, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν 87, pen. περίπλους εἰς Κερκύραν 88, 32. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἰδικάζετε 89, 8. ἐπατάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεον καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. παρακαλεῖσθαι ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25. ἐκπλεῖν μένος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐτῇμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογώτερους ἀνδρας ἀπόθεσθε 90, 4. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλευσάσθε 90, 5. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν 90, 10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. ἐπιθῆμειν εἰς τὴν πόλιν 90, 23. = τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte I. 41, 32. 39. ληθόντες εἰς τοὺς πολεμίους 64, 13. ἐγένετο εἰς ἡμῖν ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat 86, 7. εἰς ἔω 71, 28. = ἡμαρτεν εἰς ἃ εὐκ ἡβούλετο πατάξας A. 128, 28. μὴ ἄλλα κατηγορήσιν μοῦ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον 130, 34. 142, 20. = οἱ εἰς Σικελίαν στρατηγοί. sub.

ἀποδεδειγμένοι vel ἡρημένοι An. 2, 30. εἰς τὸν μῆνα εἰσιόντα 6, 38. ἄριστα ἂν εἰδότες τὰ γινόμενα λέγοιεν εἰς τούτους. pro πρὸς τούτους ad hos, judices puta, vel ἐν τούτοις. coram his 9, 44. ἀτιμοὶ εἰς τὰ χρήματα quod ad fortunas et εἰς τὸ σῶμα ratione personæ suæ 10, 23. εἰς τοὺς πράκτορας ἐπιγράφεσθαι 10, 35. εἰς ξύλον (vel πρὸς ξύλῳ vel ἐν ξύλῳ) δεῖν 12, 31. δύο θυγατέρες, αἱ ἐγένοντο, εἰς τοὺς ἐμὲ καὶ Λέαγρον. mihi cedebant, et Leagro, in sortem et peculium nostrum 15, 37. εἰσάγειν εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. ἀρχιθέωρος εἰς Ἴσθμόν καὶ Ὀλυμπίαζε 17, 20. εἰς πέναν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην 18, 42. μήτ' ἐμὲ (ἀποστερήσῃτε) τῶν εἰς ὑμᾶς ἐλπίδων spe, quam in vobis positam habeo 19, 28. ἀρετῆς τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος 19, 29. εἰς τινα μὴ εὖ φρονεῖν (pro πρὸς vel ἄς τινα) 20, 15. εἰς τοσοῦτον ἦλθον 20, 27. μεθισταμένης τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς 20, 44. ἐμοὶ μὲν τὰ εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 22, 9. δωρεὰς εἰς χρήματα μεγάλας 22, 31. οὐδὲν ἂν πλείον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν 29, 34. τοῖς πομπείοις εἰς τὰ πινάκια χρῆσθαι 33, 1. = ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν in remp., in reip. commoditatem L. 157, 32. εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα *spendit in your service* 162, 34. εἰς τοιοῦτον καιρὸν, *at such a time as that* 146, 6. εἰς χρήματα, *in regard to his money* 157, 25. et modo οὐ μόνον ἐς δόξαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χρημάτων λόγον λυσिताλεῖ v. περὶ et πρὸς. πρόθυμος εἰς τὴν πόλιν 160, 37. 161, 6. ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐς κοράκας ἐκ τῶν πολιτῶν 137, 26. TAYL. .εἰς ὑμᾶς ἐπισκήπτεσθαι 99, 38. εἰς τοσοῦτον ἦκομεν. eo res rediit, decidit, nostra 178, 35. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρέπω pro ἐπιτρέπω τῶν παιδῶν 894, ult. = cum genitivo. εἰς γαιτόνων (scil. ἔθῃ) Ly. 150, 33. causam finalem indicat. τελευτῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas salva maneat 153, 37.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97, 1. ad senatum populumve denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἶη Νικόμαχον ἀπεκτονὰς 554, 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, de me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπάλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσῆγγελλον οὗτοι 481, 5. γενομένης τῷ Θεοφύμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσῆγγεῖλα 1152, 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἔωρα, εἰσαγγέλλοντα 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλοι ἂν ἦν 374, 8. ὁπόσοι Ἀθηναῖον κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι 720, 19. νόμον ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ 1204, 18. = ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι *Æ.* 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγνηται 65, 4. = ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίας οὐκ ἐπιστίν *I.* 42, 30. ἴσχαται τιμωραὶ ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίας ἐπεισι 42, 34. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem dare litem, vel eum condemnare 84, 2. εἰσαγγέλλειν denunciare aliquem de crimine majestatis πρὸς τὸν ἄρχοντα 42, 26. οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγέλαντες μεταλάβωσι 42, 31. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν 42, 32. 40. = περὶ ὧν εἰσῆγγεῖλα εἰς

τὴν βουλὴν A. 145, 27. 33. furtorum, peculatus aliquem reum facere, indicare apud senatum populumve. = εισαγγέλλειν ἀπορρητὰ εἰς τὴν βουλὴν An. 20, 6. vel ἐν ἀπορρητῷ εισαγγέλλειν τῇ βουλῇ 22, 24. = ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εισαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν L. 185, 22. εισαγγέλλειν de ancilla amasium heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante 93, 32. Λυσίθεος Θεόμνηστον εισήγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ὄπλα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν, L. actionem εισαγγελίας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo scuto infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adeundi amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem est sollicitatus 116, 17. = εισαγγελία actio in proditores patriæ Ly. 147, 43. 148, 22. = εισαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι D. 102, 17. εισαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εισαγγελίας nomine venientibus 720, 23.

εἰσάγειν causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὰν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστάς, vel εἰς τοὺς εὐθυντάς 266, 8. ἔρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσῆγαγε τὸν Πολύζηλον 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur iudices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι δυηθείμεν 703, 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσῆγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι 1025, 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἡναγκάσθη 1011, 24. 1313, 18. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορότατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341, 20. 608, 25. f) ἱατρὸν. θεραπεύειν τὴν ἀνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἱατρὸν εἰσάγειν 1159, 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο—τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε 425, 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσῆχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικὸν 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὗτ' εἰσῆγετο ὧν ἔδειτ' αὐτῷ 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918, 23. οὐδοτιοὺν γὰρ εἰσῆγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι 931, 18. l)

φρουρὰς εἰσαγωγόχτας εἰς αὐτά. [scil. τὰ πολίσματα] 238, ult. = φρουρὰν εἰσάγειν *Æ.* 73, 30. = εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν) *I.* 36, 33. reum ad iudices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad vestrum forum 38, 13. εἰς τὸ δικαστήριον 51, 37. in collegium phratorum et genetarum, seu cognatorum 45, 22. 70, 44. 80, 22. 81, 46. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur 45, 24. 65, 5. 80, 11. εἰς τοὺς θιάσους Ἑρακλέους 77, 44. = οὐ προσήκον μίasma εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται *A.* 125, 39. εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 145, 43. 146, 16. εἰσῆγον εἰς τὴν βουλὴν reos feci apud senatum 147, 14. = εἰσάγειν γραφὰς εἰς τὸ δικαστήριον *An.* 10, 39. εἰς τοὺς κήρυκας 16, 38. εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων deferre apud plebem 17, 37. τὰ ἐπιτήδεια importare necessarios commeatus 21, 20. = εἰσάγειν δίκας *L.* 144, 29. ὅσα ἔτη γεγονῶς εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆχθη 183, 10. εἰς τὸ δικαστήριον 183, 19. = εἰσάγειν ἐμπορίαν *Ly.* 155, 13. = εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος *D.* 93, 4.

εἰσαγωγεὺς, qui causam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, mandat ei quaestionem. id quod est archontis, aut thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. *περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς* 976, 14. 17.

εἰσαγωγή κλήρου. scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον *I.* 47, 31. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τῶν εἰσποιήτων γίγνονται 80, 25.

εἰσαγωγήμιος causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam iudicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 882, 2. 939, 12. ἂ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλας οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσαισθε. quæ ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus decernatis? 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δεῖξιν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν 908, 10. = ἀντεγράψατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι *I.* 167, 1. occurrebat mihi exceptione fori non competentis. = εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et iudiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire *D.* 96, 7.

εἰσαρκάζειν] οὐκ εἰσαρπαθεῖς (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς οδοῦ *L.* 94, 17. 97, 25.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον 907, 5.

εἰσβαίνειν] ἔστι φανερὸς ἐκβὰς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν *A.* 132, 10. 133, 1. = εἰσβαίνειν εἰς ναῦς *L.* 193, 27. ἐμβαίνειν 193, 39. 194, 27. *TAYL.*

εἰσβάλλειν] ἐάν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν obscurum est, quid sibi velit 927, 2. = εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματεῖον *A.* 135, 45. = εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν *Ly.* 160, 13.

εισβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι. 1004, 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219, 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτὸν 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἑμὸν χωρίον 1276, 12. = An. 16, 39.

εἰσδύναι clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκῶς 153, 14.

εἰσελαύνειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμου εἰσελαύνειν Æ. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti, velut subessor ad retia bestiam feram repellit 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτ' ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὼν τὸ νόημα τὰς ἐν Ἑλίδι σφαγὰς πεποίηκε 424, 22. 27. 425, 6. cum accusativo. γραφὴν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἐτέρων 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύον εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποίησατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem causæ ejus, cuius præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit 516, 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285, 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη οὐσα εἰσῆλθεν ὃ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναῖον, τοσοῦτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157, 17. εἰς τὸ στάδιον.—ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331, 5. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tam nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis διακρυφόμενος ἅπαντα τὸν ἐμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν—item in illis εἰ τις ἡ τετελεύτηκα τῶν γραφαιμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἡ πεισθεῖς—501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλευσάσθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς 260, 19. πρὸς ὑμᾶς 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἂν τις ἡμᾶς ἐκ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081, 13. ult. reus 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὐθὶς περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἥς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τὰ δικήματ' ἐνῆν. ἐκ δὲ τοῦ δις ἡμᾶς εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιστάτο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα· εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν 704, 11. judices denique dicuntur ε. τὸν καλὸν κάγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῶν αὐτῷ βαβαιῶν—318, 21. ἴν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὁμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας

εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773, 8. εἰδ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες 778, 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παῖδια, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο 1155, 17. = ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legend. est) Æ. 72, 42. = εἰσέρχεσθαι adire forum, litem capessere, jure experiri. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς I. 56, 24. 60, 32. = οὕτως ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν (scil. εἰς τὴν ἀρχὴν) A. 146, 25. = convenire ad judicandum, considerare An. 5, 2. ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας εἰσῆλθέ μοι 21, 6. = εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus D. 94, 8. de reo ad judices producto, coram iis stante 103, 36. 97, 10.

εἰσηγεῖσθαι proponere consilium, auctor ejus fieri 276, 23. = εἰσηγεῖσθαι βουλήν auctor fieri consilii An. 9, 4. πίστιν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην 9, 31. = τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν, βουλόμενος ποιηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιο τοῖς πολεμίοις ἃ χρεὴ καταλαβεῖν L. 143, 5.

εἰσῆγημα, rogatio Æ. 12, 3.

εἰσηγητής] εἰσηγητής καὶ διδάσκαλος ἔργων Æ. 24, 28.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης εἰσιέναι 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσιέναι κατ' αὐτῶν 480, 26. 1008, 5. in orat. adv. Boetum pro dote materna. de reo 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίας ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν βραδίας φέρει, πολλὰκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι 1028, 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφὴν 1386, 16. et δίκην 840, 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερ ἐτετάρτην 539, 27. 912, 26. πρὸς τινὰ εἰσιέναι agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσιῶ, τότε ἔρῳ 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. ἀρχὴν honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῆει τὴν ἀρχὴν 1133, 8. ὅτε εἰσῆει εἰς τὴν ἀρχὴν 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coëuntibus, et consessus auspiciantibus 1269, 10. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus 1144, 8. δ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆειν cum ad partes reip. gerendas accederem 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις in forum aviarium 417, 21. εἰσῆει (pro ἐπῆει) μοι φθονεῖν in mentem veniebat invidere 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica representare 418, 14. = μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι Æ. 2, 20. δημοτελὴ ἱερὰ εἰσιέναι 4, 1. οὐκ ἔἴα εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελὴ ἱερὰ 79, 3. εἰσιέναι, de causa, quæ in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τραγῶδων μελλόντων εἰσιέναι 83, 11. = εἰσιέναι scil. in forum. εἰσῆει δίκη, the suit commenced, the thing was undertaken

I. 52, 21. εἰσίσταμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ 74, 11. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου 85, 40.=εἰσίνοντες εἰς ὑμᾶς. *prodeuntes ad forum vestrum* A. 138, 41. εἰσίνοντες (scil. εἰς τὸ βουλευτήριον) οἱ βουλευταὶ προσεύχονται 146, 35.=εἰς μῆνα εἰσιόντα. *proximo mense ineunte* An. 6, 38.=εἰσιέναι εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν L. 92, 10. 100. 27. πάντα μοι εἰς τὴν γνάμην εἰσθῆι 93, 18. 21. εἰσιέναι νύκτωρ ἐπὶ γυναίκα εἰλευθέρας 98, 25. TAYL. οὐδὲν δεόμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι fr. 61. ὥστε μηδένα γυνῶνα τῶν εἰσιόντων (qui nos convenirent, domum nostram frequentarent) ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὔσιαν fr. 46, 3.

εἰσιτήρια sacra, quæ senatus faciebat consessum quemcunque *auspicans* 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837, 12.

εἰσκομιζέειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219, 18.

εἰσοδοὶ clandestini et furtivi introitus moechi ad adulteram L. 93, 33.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare Æ. 17, 31.

εἰσοπίσω Ly. 162, 42.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπετέμθησαν quarum tuendarum et exercendarum causa—776, 25. παιδαρίον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251, 26=immittere subornatos homines An. 20, 16.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρὸς με νύκτωρ 522, 5. εἰσπηδήσαν εἰς τὴν οἰκίαν 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσπηδήσαν 1257, pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεκηδηκόσιν ὀργιζομένη παραξύνετο 1314, 10. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati.=εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν Æ. 9, 7. 24.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμχανῶντο 219, 13.=εἰσπλεῖν ὡς τινα Æ. 144, 30. 38.=εἰστέπλυσσε Λύσανδρος εἰς τοὺς ὑμέτερους λιμένας I. 133, 2. δόξετε ὑμῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμέτερους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον) 165, 40.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψάμεθα δὲ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγούς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσποικηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τεταλευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποικητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088, 3. φῆς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδην, πρὸς ὃν, [id est εἰς ὃ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσποικηθῆς 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομα τινα τὸ τοῦ Ἀρχ. εἰσποικηθῆναι 1091, 14.=artogare. εἰσποιῶν (scil. Νικοστράτωρ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος) τὸ παιδίον (sub. αὐτοῦ) ἐξ ἐταίρας (scil. αὐτῷ γεγεννημένον) I. 47, 22. εἰσποικήσαν παιδας εἰς τὸν οἶκον

58, 32. υἱὸν οὐκ εἰσποιεῖν 66, 31. εἰσποιοῦν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον 81, 22. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετὰσχῶσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας 81, 24. εἰς ὑπὸ χρεων οὐσίαν εἰσποιοῦν σφὰς αὐτοὺς 81, 25. 110, 5. 7. 26. = εἰσποιεῖν αὐτὸν κοινωτὸν τῶν πραττομένων. sese ingerere D. 94, 23.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παιδων ὁμοίους εἶναι 1390, 8. = L. fr. 33.

εἰσπράττειν construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπράξαι φήσιν 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῶ μήπω παρ' ὑμῖν οὐσης, οὐχ ὁλός τ' ἔσταιτο εἰσπράττειν, ὅσα—946, 7. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπράξαι μοι τὰ ἀναλώματα 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερήμερους εἰσπραττόντων 518, 9. οὐδεὶς πάποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε 1123, 4. οὐτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα τοῦτον ἔχειν ὀπθεν εἰσπράξειεν 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκευὴ ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει 1145, 9. = exigere, postulare æs debitum a debitore. *to press for payment, to call in debts.* εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλήριον I. 64, 7. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat 87, 26. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπό τινας 73, 30. εἰσπράττεσθαι τινας ab aliquo exigere vel redigere 81, 35. εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας οὐκ ἠδυνήθημεν 108, 25. = εἰσπράττεσθαι ἀργύριον exigere L. 142, 13. 148, 28.

εἰσφέρειν plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσφέρειτε κατὰ συμμορίας 26, 22. ἐμὲ οἶσθ' ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσόισιν, ὑμεῖς δὲ νημεῖσθαι 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἐμελλεν οὐδεὶς εἰσόισιν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606, 26. τῷ πάποτε εἰσήνεγκας 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα 1248, 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, ubi δικὴν subauditur, de magistratibus quæstionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ θόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταὶ εἰσι, τῷ βουλομένῳ 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέη, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα 15, 1. ἅπασιν προσήκει τῷ τοιούτῳ ταῦτά εἰσφέρειν, ἵαν που καιρὸς ἢ χρεια παραστῇ 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσόισοιμι 1249, 5. τὴν ἡμιστέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενεγγμένην 814, 11. οὐ γὰρ οἶσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579, 26. τῷ ἀπειρηκῶτι τὰ ἐαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est ἐν τῷ εἰσφέρειν] 735, 2. τῶν φρατῶραν, οἱς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρώον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον mercium nihil in navem importabant

883, 16. κομισάμενον ἄπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσηνεγμένος 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσηνεχάσιν 825, 3. = εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum, de quo agitur *Æ.* 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum,) proponere deliberandi ergo 5, 38. δόγμα εἰσφέρειν (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. = εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας) *I.* 45, 33. τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε 71, 4. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον in *æ*rarium, contribuere. τὰ εἰσηνεγμένα 108, 8. ἀργύριον 108, 6. εἰσφοράς 54, 38. 40. 67, 29. 89, 21. = πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσφοράς εἰσφέροντα *A.* 117, 32. = εἰσηνεγκεῖν χρήματα ἐπὶ τινι. in fraudem alicujus pecuniam conferre *An.* 17, 16. = οὐκ εἰσηνεγκεν αὐτῷ non contribuit ei de suo *L.* 159, 5. = εἰσφέρειν ἱκανὸν εἰς τὴν σωτηρίαν *Ly.* 168, 18.

εἰσφοιτῶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον) *Æ.* 2, 19. = εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες *L.* fr. 35.

εἰσφορά contributio *æ*rariorum dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἔμοι δὲ λογίζεται 828, 6. πᾶσαν ἀδειαν εἶσθαι τοῦ μὴ τίθῃναι τὰς εἰσφοράς 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς 617, 24. = contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον *I.* 54, 36. 108, 5. 7. = αἱ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγαὶ ἱκανὸν μὲν εὐδαιμονίας σημεῖόν ἐστι *A.* 118, 33. = εἰσφοράς μεγάλας εἰσηνεχάσιν *L.* 150, 1.

εἰσφρεῖν] καὶ τοὺτους εἰσφρήσσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδόσσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immi-
grandi dabant 473, 6.

εἶσω] οὐ λέγειν εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ—ἀλλὰ πρσβεύειν 421, 18. οἱ εἶσω Πυλῶν Ἕλληνας 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιαν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσῃεν εἶσω [scil. τῆς αἵμασιᾶς] 1278, 4. εἰ μὴ δάνα καιρὸν οἴσθε ἔξειν, ὅστις εἶσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat 1428, 3. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἴτα et nihilominus tamen, eo non obstante. εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16, 11. εἴτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα 349, 2. εἴθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ—468, 1. initio responsionum ad præmissas objectiones ponitur 1243, 10. = *An.* 18, 5. itane vero 18, 10. = εἴτα iteratum *L.* 156, 25.

εἰ τε pro ἢ, post πρότερον et ἢ *An.* 2, 11.

εἰσθῆναι] κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἰσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν *Æ.* 67, ult.

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine præne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὁ ἐστὶ χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παγεληλοῦτος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40, 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ * τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643, 8.

δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. αἰτ οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὀρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa 572, 2. item λόγους, οὓς ἂν τις δέομενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἰποι ἂν 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras καὶ σεμνὸς γέγονας 440, 7. τῶν πολιτῶν μηδὲνα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελεῖ. *propterea* quod, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit 463, 4. ἐξ ὕβρεως quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὃν πεποιήκειν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως secundum tenorem libelli accusatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσῆχθη 727, 6. μηδέποτε ἐκ λόγου secundum ratiocinium, vel verisimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὃν ἔργῳ πείραν εἰλόφατε 783, 2. ψηφίσεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων 1130, 5. ἐξ ὃν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπ. potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *according to the then circumstances*. item 1175, 9. πλουτεῖν ἐκ τίνος. pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγὼ· εἴληφα γὰρ οὐδ' ὅτι οὖν * ἐξ ὑμῶν 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλεῖσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in posterum, *from this time henceforth* 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, jussu senatus 720, 19. ἐκ γένους ἱερωσύνης, ἣ τελετῇ [scil. παραδεδομένη] 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent 1351, 3. ἐκ (id est ἀντὶ) πῶσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum, *the Agio, the difference between current money and exchange money, or, the premium which must be given in the exchange of money* 1216, 18. = ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων, e pueris excedere *Æ.* 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα 11, 33. ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ

τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μὴδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σάφρων 25, 37. ἐπανίεναι οἰκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου 26, 26. ἱερασύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ᾤν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. κατὰγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης 37, 22. αἰκοθεῖν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξιόους τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παιδων 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς 50, 37. πολιτεῦσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας 52, 3. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευεῖν 62, 32. βουλευτὴς ᾤν ἐκ παρασκευῆς 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθεὶς 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἱναγῇ 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχροὺν σιωπήθησεται 75, 36. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρηγμένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη 78, 26. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων 79, 3. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε 79, 20. τὸ αἰμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγγάμενοι, μὴ μνησικακεῖν 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας 83, ult. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφῆς γραφόμενος 84, 21. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίαν 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου 90, 10. ἐκχηρῶν τειν ἐκ τῆς πόλεως 90, 24. = ἐξ ἐκείνου γεγονότες proles ab aliquo prognata I. 72, 11. 30. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu 64, 8. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζειν 68, 34. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας 71, 13. 16. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 77, 40. ἐκ πληγῶν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν 76, 23. = ὥνὰς πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. ἐπικασπίαν ἐκ τῆς σῆς ἐκλέγειν 12, 28. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς μεγάλη γεγένηται ἢ πόλις 14, 42. κύειν ἐκ τινος 16, 29. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ (id est δι' ἐμοῦ) πρᾶξαι. opera mea 20, 13. ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι (pro τούτοις π.) 21, 16. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺν ἔχειν ἐκ (pro ἀπὸ) τῶν πολιτῶν 22, 14. δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ῥέθησαν 24, 12. ἐκ τῆς ὑπερορίας τὰ ἴδια οὐκ ἀπολαμβάνειν 28, 9. ἐξ ἀρχῆς statim a principio 24, 34. ἐξ ἐπιταγμάτων

ποιεῖσθαι τὰς σπονδὰς *secundum vel in conditiones præscriptas et imperatas* 24, 41. οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται τοῖς πολίταις, non æquo et pari secum modo vel jure 32, 35. οὐδεὶς ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν δῆμον ἔσωσε 27, 38. ποιεῖσθαι υἱὸν ἐκ τινος ex aliqua muliere filium procreare vel suscipere 32, 7. κρίνειν τινὰ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων 33, 28. redundare videtur in illis. τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κινδύνου μεγάλων ἀπήλλαττον 8, 39. = ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν L. 191, 1. ἐκ τῆς μάχης ῥάδιον γινῶναι 99, 22. ἐκ μέθης μαχόμενοι 100, 13. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοιδορίας ibid. ἐκ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων ὑμεῖς ἀφελείσθε 147, 32. ἐκ πάντος τρόπου *by all means* 145, 31. οὐδέποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύσατο 107, 17. ἐκ τῶν παρόντων *in the present circumstances* 121, 3. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. *secundum tuam orationem, quantum tuam orationem audio.* κλύσιος ἐκ πένητος 92, 12. ἐκ βελτιόνων. *of a better family* 118, 12. δοῦλος καὶ ἐκ δούλων 135, 37. ἐκ γειτόνων ἀνάψασθαι *in the neighbourhood* 93, 2. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocratem p. 150, ed. Steph. ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μεταοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σκόπει πρὸς Διὸς εἰ ἐν γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα, καὶ μὴ πάνυ διεστηκότα. ΤΑΧΥ. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. *intra paucos dies, post apparatus ad dicendum paucorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concessio* 190, 19. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illa oratio habenda aut illa res gerenda sit 190, 22. δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίσασθαι 98, 13. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρ. 127, 33. μνήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίαν καταλείψειν 193, 2. ἐκ τῆς οδοῦ ἦγον βίᾱ. *media de via correptum.* = ἐκ idem quod διὰ *per* Ly. 152, 24. τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίαις 148, 16. τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας 152, 17. ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπιστῖν 155, 32. = ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. *solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς* D. 95, 42. ἐκ τῶν ἄλλων. *pro diὰ τὰ ἄλλα* 96, 9. 106, 24.

ἕκαστος] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν *Æ.* 5, 30. οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτω δὴ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζήμιαν) ταλάντου ἕκαστω 16, 10. τέλος πορνικῶν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πολεῖ 16, penult. ἐπεξελεῖν ἕκαστον καθ' ὄνομα πικρῶς 22, 40. ταῦτά ἐστιν ἕκαστω ποιητὴ 27, 9. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγτο 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἕκαστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὴς, ὃς καθ' ἕκαστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῶ δῆμῳ 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθεῖν τοὺς ἐν τῇ δημοσίᾳ νόμους 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἕκαστος εἶδει 67, 17. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἕκαστους 69, 37. ἐπιδόξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἕκαστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. = ἕκαστος omititur *An.* 8, 27. = ἕκαστος ὑμῶν *insequente plurali ἀπολελυκότες* D. 98, 33.

ἐκάστοτε subinde, identidem, *from time to time*, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐποικιον I. 58, 23.

Ἑκαταῖα sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν I269, 10.

ἐκάτερος] ἐπιτήμια ἐκατέρω ἴσα πεποίηκε Æ. 2, ult. ἐκατέρω αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim 9, 24. = *ἐνεμάσθη τῶν υἱῶν οὐδὲ δέκα τάλαντα ἐκατέρω L. 156, 5. ἴδωκα δυοῖν ἀνδρῶν λ' δραχμαῖς ἐκατέρω 147, 7. ΤΑΥΛ. ἐξίδωκα δύο ἀδελφάς, ἐπιδοὺς ἐκατέρω τριάκοντα μνᾶς unicuique seorsim 146, 29. πρὸς ἐκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα 193, 45.

Ἑκατομβαιῶν. primus mensis anni Attici, saltim in functione regis sacrorum A. 146, 26.

ἐκατὸν] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἐκατὸν τάλαντα Æ. 30, 4.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἑαστον τῶν προὑπαρξάντων κρίνεται 12, 6. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπате αὐτοῖς 252, 16. ἐκανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad istæc delapsus, evagatus sum 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰδόμεθα. citat schol. Herm. p. 64. = A. 132, 10.

ἐκβάλλειν domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστῆσας τῶν βασιλείων 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτόν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς] 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φασίδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἀνθρώπον, ὡς ἐνικυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἐαυτῆς] ἢ βουλῇ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητὴν 542, 21. histriionem scena. ὄγε—ἡγωνίζετο, ἐξεβάλλετο αὐτὸν καὶ ἐξουρλίτετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλλωσιν. e navi in mare 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστηκυῖαν 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν. = ἐκβάλλειν τινὰ, aliquem se procul facessere, et tacere jubere, os ei comprimere Æ. 12, 15. ἄλλον ἔπος ἐκβαλον, irritum verbum projeci 20, 13. ἐκβάλλειν, cum sibilis ejicere actorem seu causæ seu fabulæ 28, 20. *ἐκβάλλειν εἰς τὴν ἀγορὰν 23, 32. = αἰθεῖν, ἐκβάλλειν, καλύψειν συνθάπτειν I. 71, 36. ἐκ τῶν πατρῶων. = τοιαῦτα ἀνέχεσθαι ἀκούοντας, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιόν ἐστι repudiari, cum fastidio et indignatione explodi A. 127, 13. = ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως L. — τὰς θύρας 98, 24. id quod supra ἐκκόπτειν ΤΑΥΛ. τοὺς παῖδας ἐπιτυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς

αὐτῶν ἐν τριβανίοις, ἀνυποδέτους 903, 4. fr. 45, 4.=ἐκβάλλειν θέσμις προγόνων Ly. 161, 23.=ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere D. 94, 10.

ἐκβολή jactura mercium e navi in mare 926, 17.

ἐκγίνεσθαι datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι liceret, copia daretur. ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302, 19.=ἡμῖν ἐξεγένετο ἄν, poterat nobis evenire, erat in potestate nostra Aë. 61, penult.=ὅσα ἡμῖν ἐξεγίνετο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat I. 52, 24.=μόναις ἐκείναις οὐκ ἐξεγένετο. solis illis negatum erat L. 191, 1.

ἐκγονος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους I. 72, 12.

ἐκγράφειν] ἐκγραφεμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὄφειλε 1197, 6.=ex indice aerariorum expungere An. 10, 37.

ἐκδεῖα reliquiae aeris alieni nondum depensi. τὴν γεγονῖαν ἐκδεῖαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται 890, 14.

ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων 61, 25. insidiari fortune eorum et e re nata eos carpere. ἐκδ. τὴν αἰτίαν crimen in se suscipere 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδίδοναι, excipiens ἐκδέχεσθαι 371, 18.

ἐκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἐκδηλα 24, 10.

ἐκδιδάσκειν] ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους A. 131, 8. num ἐκ in hac compositione idem atque Latinum *de* valet, *dedocet* conf. 141, 24.

ἐκδιδόναι elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὅσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem 521, ult. tradere alicui, quod ei venderis, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducatur, ceu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Aeschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο 420, ult. χάρας ἐκδεδωκώς 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγορούντων ἐκδίδοτε 524, 4. 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδίδωκε 763, 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τὰλλα ὀπόθεν διοικῶ 834, 18. συνοικεῖσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χρηρεῖουσαν, ἐξέδοσαν 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταῖραν] λείψαι aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδίδωκας ἑταῖραν. aliam alicui nuptum elocas cum addita dote e tuo 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο Polyeuctus filiam 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότες ἐκδιδόναι 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν

πληγῶν παῖδας 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus 941, 9. 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην 1241, 26. = οὗ τειλο-
τήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος Æ. 90, 21. = elocare
mulierem matrimonio I. 38, 34. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀν-
δράσι γυναῖκας 44, 22. = ἐκδίδοναι poscenti servum tradere tor-
quendum A. 134, 2. 144, 28. = ἐκδίδοσθαι μελλούσας nuptui elo-
cari πολλῶν θυγατέρας ἐκάλυσαν L. 122, 10. 897, 9. ἐξέδωκε τὰς
ἀδελφὰς ἐπιδούς τριάκοντα μνᾶς ἐκατέρᾳ 146, 29. ναυτικὰ ἐκδοδόμενα
in fœnus nauticum elocata ἐπὶ τὰ τάλαντα 895, 1. ἐπισκευάσαι
αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκεν εἰς τὸ χαλκεῖον fr. 18. eam misit ad fa-
brum serarium.

ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταί) οὐκ ἐξεδίκασαν L. 148, 35.
TAYL. imo vero οἱ ναυτοδίκαι iudicium vel tribunal disceptan-
dis causis nauticis et mercatoriis consecratum litem hanc non
disceptavit.

ἐκδικεῖν ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικεῖ-
μενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum 801,
24.

ἐκδικῶκειν] ἐκδικωόμενος [scil. e navī] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασ-
σαν 883, 27.

ἔκδοσις est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebre, seu
mulieris nuptui. ἔκδοσιν παρὰ Εὐθύρα pecuniam credito et pro
fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem 816,
26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην
1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242, 2. b) συγγνώ-
μην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τὰμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγα-
τρὸς ἔκδοσιν 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις
τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἡξίου τὸν Ἐπαίνετον
τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλίσθαι 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἰκέτην ἔκδοτον διδῶσιν.
in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habe-
atis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere
recusent 648, 25. δίδωσιν ἔκδοτον censet eum dedi oportere, τὸν
ἀβῶν ἀφαιρέμενον ἐν τοῖς νόμοις 692, 16. = ἔκδοτον ποιεῖν, alicujus ar-
bitrio permittere Æ. 64, 9. 19. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαί-
οις 73, 41. = ἔκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν hostibus prodere, tradere Ly.
155, 25. 158, 30.

ἐκδοχῇ] ἐκδοχὴν ποιῆσθαι πολέμου, excipere ab alio relictum Æ.
32, 18.

ἐκδύειν subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδε-
σκέναι τὰς λειτουργίας 457, 8. καὶ οὐκ ἂν οἷός τ' εἴη πάντας ἐκδύειν
spoliare vestibus 763, 26. 1259, 11. = τὸ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-
μαῖόν ἐστιν A. 117, 2. = ἐκδεδύσθαι τὸν χιτωνίσκον L. 117, 6.

ἐκῆι] * τῶν ἐκῆι σκυθρωπῶν κύριος senatus Areopagiticus appel-
latur Æ. 56, 31.

ἐκῆθεν] θεωρεῖσθε ἐκῆθεν τὸν λόγον Æ. 89, 31.

ἐκείνος ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκείνος 301, 18.
ἐκείνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκείνο μὲν γὰρ [scil. τὸ

ῥᾶστον] ἡ φύσις αὐτῇ βαδίζειται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι 129, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξιόους ἐπιδεικνύει, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto. = ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν Æ. 15, penult. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνата θέισα παιδίον ὄντα 32, 2. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrere ei sic 57, 6. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκεῖνον 76, 40. ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας 81, 9. ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ ἐκεῖνο 83, 39. = pro suis I. 71, 16. = ἐκεῖνος ad propius refertur, οὗτος ad remotius L. 146, 14.

ἐκείνως isto modo 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23. = isto modo, ut jam statim dicam Æ. 62, 6. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38.

ἐκείσε] διαγγέλλειν τὰνθένδε ἐκείσε Æ. 45, 20.

ἐκθεραπεύειν, officiositate male sedula aliquem promereri Æ. 24, 15.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere 1253, 15.

ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως D. 105, 32.

ἐκκαιδεκάπηχυν εἰκῶν 256, 11.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιοτο ὑμᾶς provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet 52, 15. = τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους Æ. 24, 40. ἐκκαλεῖσθαι ὀργὴν 28, 11. = ἐκκαλέσας με ἔνδοθεν L. 97, 8. 99, 6.

ἐκκαλύπτειν] ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν Æ. 61, 28.

ἐκκαρποῦσθαι carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐκκαρπωμένων ὑμᾶς 700, 19.

ἐκκείσθαι πρὸ τῶν ἐπανύμων dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus eponymis suspensa 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις 1324, 10.

ἐκκηρύττειν voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut abstinere 347, 11. = ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως Æ. 90, 24. = ἐκκηρύττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν L. 100, 25. ἐκ τῆς πόλεως 123, 22. ἐκ τοῦ ἄστεος 173, 25. si valeat nostra emendatio. TAYL. 129, 16. ἐκκηρυττόμενοι πανταχῇ 173, 25. 187, 23.

ἐκκλείειν excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἰς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιςτίας 1099, 7. = ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας Æ. 39, 23. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην 42, 28. ἐκκλείειν τῶν ὀρκῶν 64, 19.

ἐκκλέπτειν suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἡδικοῦτα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἑνδεκα 726, 5. τὸν καιρὸν—ἐκκλέψας 728, 9. = τοὺς ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαβόντες L. 158, 27.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης 238, 2.

249, 12. *ἔπειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθισομένων τὸ πρῶ-
τιστον ἐλθεῖν* 1455, 1. = *ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ* *Æ.* 9, 17. *προγράφει*
τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, penult. *εὐημερή-
σας τὴν ἐκκλησίαν ἀρχόμεν φέρων* 36, 18. *ἐκκλησίαν καθαίρειν* 49,
23. *προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν* 63, 17. *ἐκκλησίαν τῶν Ἀμ-
φικτυόνων ἐποίει, et quid eo vocabulo designetur* 71, 8. *ἐκφέρεται*
προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν 71, 21. *ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας*
71, 23. *ὅσοι ξίνοι περίστησαν τὴν ἐκκλησίαν* 85, pen.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de
rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἔλθειν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάζασιν Ἀθη-
ναίων ἐλθεῖν 1463, 2. = *ἐκκλησιάζετε* (in imperfecto) *ἐν ἡμέρᾳ τῇ*
ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας *L.* 126, 45. *τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ*
ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε 175, 15.

ἐκκλησιαστικὸς πῖναξ album eorum, quibus jus et fas est con-
cioni interesse. *εἰς τὸν Ὀτρυνέων πῖνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν*
ἑαυτὸν 1091, 6. unde patet unicuique demo surum talem codi-
cem fuisse proprium.

ἐκκλητεύειν *Æ.* 37, 3. *ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τάλῃθ' μαρτυρεῖν,*
pati malit, ut ego se judicio aut negati, aut falsi dicti testimonii
persequar, quam vera testari 7, 17.

ἐκκλητος πόλις, civitas, quæ foro carens proprio necesse habet,
alieno uti, aliunde jura petere *Æ.* 12, 39.

ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον *De.* 180, 16.

ἐκκολάπτειν 1318, ult.

ἐκκομίζεσθαι χρήματα, arcessere, curare ad se mittenda, tran-
sportanda *Ly.* 151, 19. sed 152, 36. usurpat eadem in notione
in activo.

ἐκκόπτειν ληστὰς 77, 27. *ἑώραν τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκο-
πομένον* 247, 11. *ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόβῃ* [scil. τῇ], *ἀντεκκόβῃ*
παρασχέιν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. *ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόβῃ,*
ἄμφω ἀντεκκόβῃν παρασχέιν 744, 20. = *ἐκκοπεῖς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους*
τοὺς ὀφθαλμοὺς *Æ.* 24, 31. = *ἐν αὐτῶν ἐκκόβῃμαι ταύτην τὴν ἱεροσυ-
λίαν* *I.* 73, 26. = *ἐκκόπτειν θύρας effringere* *L.* 97, 1. v. *κόπτειν.*
μορίας excindere 109, 3. *συκοφαντίας* 180, 2. *ΤΑΥΛ.* = *ἐκκόπτειν*
τὰς προφάσεις *D.* 105, 28.

ἐκκρούειν machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis
excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere.
ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἑμαυτὸν ἐκκρούσω
me ipse dstringam atque distineam, quominus ad rem præsen-
tem pervenire queam 329, 19. *ἐξέκρουόν με interpellabant me*
*loquentem, obstrepebant, made me lose the thread of my dis-
course* 348, 14. *ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecis-
set, extraxisset per artes vafra* 385, 26. *τοσαύτας τέχνας καὶ*
σκήψεις εὗρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me 540, 26. *οὐχ ἵν' ἐκ-
κρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν* 944, 9. *ἐκκρούειν δίκην (ut διακρού-
εσθαι)* 1021, 14. 23. *ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta*
1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν. to prattle, to blab. τίς ὁ ἐκλαλήσας 354, 23.

ἐκλαμβάνειν, accipere, intelligere, interpretari L. 117, 19.
 * ἐὰν μή τις γε εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν 119, 25.

ἐκλέγειν redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49, ult. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου 435, 37. περὶ τῶν ἀνουμενῶν τὰ τέλη *in respect to the farmers of the tolls*, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ἀνουμενούς τὰ τέλη] *and in respect to the sureties of these farmers*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων *and of those, whose office it is to collect and get in the monies* 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760, 4. excerpere. In medio. sibi deligere, amplecti. εὐθείας τὸ κάλλιστον ἐξελέξατο τῶν ἔργων 314, 5. τὰ σημαντάτα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξατο 1408, 20. τοῦτο γέγονεν οἰκείος, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120, ult. = ἐκλέγειν τέλος πορνικὸν Æ. 17, 3. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν a præternavigantibus exigere vectigalia 69, 29. = ἐκλέγειν τὰς ἐπικαρπίας exigere, redigere An. 12, 29. 32. τὰ χρήματα 17, 31. = L. 113, 26. ἐκλέγεσθαι τὸν κάλλιστον θάνατον 198, 8.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλείπειν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296, 6. ἐκλείπειν γραφὰς deserere, jam inchoatas missas facere 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν 1174, 15. = πάντων ἤδη ἐκλελοιπότων. *when all were now dead* I. 84, 26. = ἐκλείπειν τὸν βίον A. 113, 38. = ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα L. 194, 26. 193, 40. βίον 115, 22. TAYL. pro ἐπιλείπειν. ἐκλελοιπασιν ὑμῶν αἱ προφάσεις 113, 39. = ἐκλείπειν τὴν πατρίδα Ly. 148, 37. τοὺς νεῶς 151, 13. = ἐκλείπειν τὴν κρίσιν defugere iudicium, non comparere, sui copiam nullam facere D. 110, 10.

ἐκλειτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν I. 67, 28.

ἐκλογεῦς] πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεγραφόμεθα L. fr. 5.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι—555, 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem præsentia 1225, 19. = secum existimare Æ. 9, 38. = ἐκλογίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων ἀνθρωπίνως An. 8, 27.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευὰς 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε 411, 4.

ἐκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ μαλακίαν 219, pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418, 22. = διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρῆσώμεθα Æ. 73, 1.

ἐκμαρτυρεῖν, scripto, non ore, absens ad absentes testari 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχεται—1131, 2. = Æ. 30, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν, calamitatem suam, quam celari satius erat, proferre in publicum 15, 19. = ἐκμαρτυρησάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην.

cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc ex-
testimonium sibi scribi I. 40, 26.

ἐκμαρτυρία testimonium absentis. ἐκμαρτυρίαν καλεῖουσιν οἱ νό-
μοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse ju-
dicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines
Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματεῖᾳ 1130, pen. εἰδὲν δὲ μὴ
ἀναδέχεται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cu-
jus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ
μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἔστασαν τῶν ψευδομαρ-
τυριῶν.] tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem
falsi dicti testimonii præstanto 1131, 2.=testimonium absen-
tis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit I. 40, 6. ἐκ-
μαρτυρίαν ἐν ἀστει ποιοῦμενος 40, 16. facta vita defuncti appel-
lat ejus ἐκμαρτυρίας 45, 38.

ἐκμελετᾶν idem quod simplex, exercere A. 121, 41.

ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἐταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad
corpore merendum Æ. 2, 41. ἐκμισθοῦν, quod alter conduxe-
rit, clam isto (vel isto etiam conscio) rursus alteri elocare. τοὺς
μυρίους ἔξηους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας 74, 22.=L. 108, 35. elo-
care mercede annua.

ἐκνευρίζειν] ὑμῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιτρημένοι χρήματα
37, 3.

ἐκνέπτειν] οὐδέποτε ἐκνέψη σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεί πεπραγμένα 274, 23.

ἐκούσιος] ἐκουσία [scil. γνώμη] sponte sua, ultro 527, 26.=
A. 114, 19. 140, 19. 22.=οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
γίγνεται L. 187, 39.

ἐκουσίας A. 112, 10. 118, 4. 121, 34. 123, 11.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e
manu domoque sua emittente 1364, 3.=ἐκπέμπειν τινα παρ' ἐου-
τοῦ, e domo sua emittere vel ejicere Æ. 8, 17. ἀθύτων καὶ ἀκαλ-
λιεργήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς
στρατιώτας, πρὶν καλλιεργῆσαι 72, 21. ἐκπέμπειν, legatum aliquo
ablegare 74, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυ-
νον 75, 13.=εἰδὲν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ domo expellat, repu-
diet I. 41, 25. 29. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio
ablegare, ne secretum prodatur 73, 37.=ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν
βουλὴν immittunt senatui L. 131, 25. ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα, repudiavit, e manu domoque sua remisit 142, 19. ἐξέπεμ-
ψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ 145, 46.=ἐκπέμπειν ἐς
μάχην doros Ly. 161, 2.=D. 93, 23. quod quid sibi velit dubi-
tatur.

ἐκπεπληγμένως] μὴδὲν ἐκπ. διακείσθαι 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263, 11.=ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς L.
97, 27.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ]
προσαναγκάσει 1276, 25.=A. 113, 30.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ἀσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121, 5.
ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593,

9. ἐκπεσῖν ejectus, expulsus esse ὑπὸ τούτου βία ἐκ τῆς μισθώσεως 968, 7. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298, 10. = ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας *Æ.* 25, 26. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. = ἐκπίπτειν εἰς γῆν βάρβαρον errore vagationis deferri, aut vi procellæ ejici *An.* 18, 9. μετὰ τοῦ δήμου una cum reliquis civibus expelli, in exsilium migrare 23, 4. = ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exulare *L.* 100, 30. et absolute ὑπὸ τούτου *by his means* 137, 10. *TAYL.* ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν 151, 1. ἀβλῖως ἐκπεπτωκότις scil. τῶν πατράων. *their property shamefully made away with* 898, 8. μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτοντα fr. 2, 2.

ἐκπλεῖν] ἄπαντες ὅσοι πόποι' ἐκπεπλεύασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί 95, ult. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλεῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκώς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὑστερον ἔκπλουν Τιμόθεος 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεύσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὖροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας 1232, 6. = ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμίνα *Æ.* 4, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αἰδημερόν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημικώθη 89, 34. = *I.* 57, 32. 75, 14. 76, 5. 14. 84, 10. = ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως *L.* 99, 12. ἐκπλεύσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς συνειληφθαι 165, 27. ἐκπλεύσαντες κοινή εἰς Ἑλλάσποντον fr. 3, 1. = *Ly.* 154, 44. 155, 11.

ἐκπληξίς] τοῦτ' ἐκπληξὶν πολλὴν παρέχει *A.* 130, 5.

ἐκπλήττειν τινα διενεγκὼν κάλλει καὶ ᾠρᾷ, percellere, in admirationem rapere formæ decore *Æ.* 19, 4. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, — ἐκπεπλήχθαι δὲ τῷ κατηγορῶν 24, 39. = ὁ φόβος ἐκπλήττων *A.* 115, 30. ὑπὸ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον 117, 10.

ἐκπλους 1186, 11. ἐκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτουῶν 1212, 24.

ἐκποδὼν διατρίβοντι peregre agenti mihi, procul patria 1474, 7. = ἐκποδὼν τούτους ἀμωσγέως ποιήσασθαι ἐβούλοντο *L.* 130, 22. ἐκπ. ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ἐδόκει 132, 5.

ἐκποιεῖν filium in alienam domum e paterna elocare *I.* 66, 4. = ἐκποιεῖ sufficit *L. ap. Polluc.* IX. 8.

ἐκποίητος ejusmodi filius elocatus. ἐκποίητον γενέσθαι quando non liceat *Æ.* 56, 40. = *I.* 65, 41. μητὶρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐκποίητος 66, 2. οὐδεὶς πώποτε ἐκποίητος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου, ὅθεν ἐκποιήθη, εἰὰν μὴ ἐπανεῖλθῃ κατὰ τὸν νόμον 78, 14.

ἐκπολεμῶν] ὡς Ὀλυμπίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ὥμομαθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου 30, 20.

ἐκπορθεῖν τὴν χώραν *Æ.* 68, penult. = ὦν οἰκίας ἐξεπόρθησαν *L.* 127, 43.

ἐκπορίζειν ἀργύριον extundere, undeunde conquirere et comparare pecuniam *An.* 21, 43.

ἐκπρηνίζειν] ἐκπρηνίζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη 1073, 27. et pen.

ἐκπρίσθαι χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον. mercedis magnitudine mihi persuadere, ut nil recusem caput ipse meum huic discrimini objicere A. 136, 36. = ἐκπρίσμενοι τοὺς κατηγοροὺς accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus L. 159, 20. μέρει τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, redimere, h. e. avertere soliti sunt 178, 16.

ἐκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπινεν αὐτοῖς 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἡ θυμιατήρια, ἃν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617, 3. 1249, 11. = ἐκπώματα καταχωρεύειν D. 99, 4.

ἐκρίπτεσθαι, exhibilari, explodi Æ. 48, 40.

ἐκσκευάζειν] ἡ γαστριὰ ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica 872, 11.

ἐκσπονδὸν εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσασιν 216, 7. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκστρατεύειν An. 7, 11. = ἐκστρατεύεσθαι Ly. 162, 27.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449, 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437, 14.

ἐκταῖος γὰρ ἦκον ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225, 3. sexto die post reditum meum in urbem illa (mater) exspiravit.

ἐκτείνειν] ἐκτείνειν τὸν θυμὸν (si lectio bene habet) An. 27, 25.

ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκείται ἐξέταμνον τὰ πρέμνα L. 110, 6.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288, 20. = ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐκωνύμων Æ. 59, 11. = ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρὸς τοῖς ἐκωνύμοις An. 11, 28.

ἐκτίλλειν τὴν βεδωνιδὴν βλαστάνουσιν 1251, 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998, 25. ἀγωνίαν ἀπασαν. το δο his utmost, το spate no raïns 1398, 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥῶον ἐκτίσαι, ἡ πέντε δραχμαὶ ἀνέχεσθαι πρότερον 1481, 23. = μὴδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ Æ. 11, 15. = ἐκτίνειν τὴν δίκην (pro κατὰδίκῃ) mulctam dependere L. 167, 42. τῷ δημοσίῳ 159, 4. χρήματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πῶθεν ἐκτίσομεν 161, 7.

ἐκτισίς] εἰς τὴν ἐκτισιν τῆς προικὸς 1025, 1. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἐκτισιν δεδάκατε 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἐκτισιν 834, 27. = luitio pecuniæ debita. ἡ ἐκτισίς ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας An. 10, 17. debitores fisco debita persolvere tenebantur nona quaque prytania. = δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτισιν ἐκτιθέντες κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος D. 107, 12.

ἐκτός] τὸ ἔκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612, 3.

ἐκτὸς] ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων Æ. 4, 29.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124, 7. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπτεσθῆναι τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐκικάμψαντες ἀκπολείονται τὸν ἐκβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσπονδουλοσθῆναι. ἐστὶν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπτεσθῆναι. ἀπὸ μωπει

φορὰς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεται με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet 411, 12. = τὴν ἑαυτοῦ μαρίαν εἰς ὑμᾶς ἐκτρέψαι. ab ipso semet sublatam in vestra capita transferre iisque affricare A. 119, 3. τὰς συμφορὰς τῶν ἀμαρτάντων εἶναι, καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι 123, 26.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε 270, 11. 419, 20. τὸν Κίρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252, pen. = I. 78, 37. = ἐλπίς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι L. 152, 34. = Ly. 150, 33.

ἐκτροπή] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate, si qua conetur a re præsente oratione demonstranda ad aliena dilabi et erepere Æ. 83, 26.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἣ ἂν προδῶνται 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητῆν τὰ γράμματα. I fetched him the account, or trade-book, gave it into his hand, and allowed him to seek for the place himself 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323, 2. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξηρηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτοὺς 1251, 1. ἐξηρηνοχῶς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125, 20. ὅταν γε τοιαῦτα, ὁλὰ περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482, 13. πόλεμον 15, 16. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156, 13. 1157, 18. τὰ συνθήκας in medium proferre 897, ult. 898, 3. In medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis 176, 2. δέξαν ἐκφέρεσθε auffertis τοῦ δοκεῖν εὐ λέγειν 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενηχθείη proferatur ore, vel potius re effectui detur 1403, 20. = λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα Æ. 14, 3. ἐξενέγκασθαι, efficere, consequi 36, 36. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere 50, 22. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur 71, 21. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit 78, 27. = ἐξηρηνοχότες εἰεν εἰς τὴν πλεσιὸν οἰκίαν I. 60, 26. = τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐξενηχθὲν A. 121, 29. τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὁ παῖς ἐξέφερετο, qua puer efferebatur (domo puta) humandi ergo 143, 40. 145, 22. = proferre, demonstrare, ex ædibus suis elata in publico proponere, ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχουσιν ἂν ἐξενηχθεῖν L. 154, 33. de funere elato fr. 11. = ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις D. 103, 38.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378,

ult. 412, 10. ἐκφεύγει οὐδεις αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντ' αὐτοῖς *παραίνειν 1445, 5. πάντ' ἐπιβουλεύματος τρόπον καὶ πάσχον κακῶς, ἐκπέφυγα 555, ult. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602, 2. ἅνπερ ἅπαξ ἐκφύγη ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit 632, 12. = ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicium Æ. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μολις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνῃ 89, 12. = τό γε δυστυχιστάτος ἀνθρώπων εἶναι οὐδαμῇ ἐκφεύγω An. 20, 40. = L. 97, 31.

ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes Æ. 52, 36.

ἐκφορά exsequiæ funeris. ἐπιτελεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160, 14. = οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφοράς (exsequias) τῶν τελευτησάντων εἶναι τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι Æ. 87, 22. = ἐπ' ἐκφοράν ἀκολουθεῖν L. 92, 24. μετὰ τὴν ἐκφοράν.—δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἰλθεῖν 128, 17. ἐπ' ἐκφοράν πολλοὶ ἤξουσιν 128, 21. ἐπ' ἐκφοράν αὐτοὺς ἤξειν τούτου τεθνεώτος fr. 2, 6. = ἐπ' ἐκφοράν ἰλθεῖν exsequias ire Ly.—

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἐτι σκευή. curabant per servos suos exportari 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσῃτο μοι ὡς πλείστα 1162, 1. = ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας I. 60, 27. 29. et in medio ἐκφορεῖσθαι 60, 16. τὰ ἐκπεφορημένα 60, 22.

ἐκφορὴν demens. οὕτως ἐκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426, 23. = ἐκφρων παντάπασιν ἐγένετο Æ. 75, 6.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Næeram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. = per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere Æ. 15, 41. ult.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748, 15.

ἐκχωρεῖν ex hæreditate excedere, ei renunciare 1029, 17.

ἐκῶν] εὐρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἐκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101, 25. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὀργή κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317, 16. οὐχ' ἐκῶν, ἀλλ', ὡς οἶόν τε μάλιστα, ἄκων 1167, 16. = παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν Æ. 62, 3. = ἐμοὶ δ' οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν τυμφορὰν κατίστησε. quam mihi cladem invitus dedit, ea nil ideo minor est, quam si volens dedisset A. 121, 2. = ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι. id est ὑμᾶς βούλεσθαι An. 21, 8. = ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς Ly. 161, 22. = παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων D. 95, 7.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγσθιν 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν 1251, 23. =

ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν L. 108, 25. πτώματα ἐλαιῶν, (oleae deciduae,) ap. Harpocr. v. μορία.

ἐλαιοπώλης 784, 18.

ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν, τὸν ἀρξάντα ἡμύνετο A. 128, 37.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ἂν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τούτον τὸν ἀγῶνα 226, 13. εἰ γὰρ μὴδὲν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων 1089, 1. ἐλαττοῦσθαι τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδοικοι εἶναι 1287, 17. = ἐλαττοῦν τὴν πόλιν L. 130, 31. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι 196, 32.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ 275, 9. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἐλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἐξαμισχιλίαν 715, 3. 719, 16. = οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἐλαττον ἔχειν I. 81, 31. περὶ ἐλάχιστου ποιῆσθαι 37, 25. = οἵτινες ἐλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι L. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων 903, 15. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῇ τῶν ἡδονῶν 94, 13.

ἐλαύνειν injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μὴ τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124, 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὕβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες 241, ult. ἔχθρα ἐλαύνοντά τινα, ἐκ προαιρέσεως, ἐφ' ἅπασιν 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον 1481, 17. Sensus proprio navem remis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἑμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211, 18. ἄσπιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223, 9. πέρα ὁροῦ ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, αὐτ' ἐλάσῃ 557, ult. = Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας δασὶν ἡμμέναις Æ. 27, 7. = civitate expellere Ly. 166, 39.

ἐλαφροβολίων præcedit mensem Munychionem Æ. 40, 21.

ἐλαφρόστικτος L. 131, 27.

ἐλαφρὸς] δόξῃ γ' ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν καταστήσετε A. 124, 3.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοῦλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078, 8. = συμβάλλειν οὐκ ἐλάχιστον μέρος An. 18, 38.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεία ποιήσας ᾗδε 420, 5. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκφύσαντας τὰ ἐλεγεία ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινανούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. = ἐλεγεία Tyrtæi Ly. 162, 29. ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10.

*ἐλεγκτής A. 119, 31.

ἐλέγχειν denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et

robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρητα τῆς πολιτείας 805, pen. = οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι A. 139, 22.

ἐλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία πεχωρισμένων ἐστὶν ἐλέγχου 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἐλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπων τὸν ἐλεγχον γίνεσθαι 1143, ult. ἴδεις ταῦθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐξελέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip. est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἐλεγχον διδόναι scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττειτε, ὡς ἐλεγχον δεδοκῶτα 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἐλεγχον δώσει 44, 15. = φοβούμενοι τὸν ἐλεγχον, argui, convinci mendacii Æ. 67, 37. = ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν I. 48, 35. = μὴ ἠθέλησεν ἐλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων A. 112, 17. θέλοντος ἐμοῦ ἐλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος 112, 40. ἐλεγχον παρασχῶν 120, 2. = οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης ἐλεγχον ἔδωσαν An. 19, 28. φοβούμενοι ἐλεγχον διδόναι 20, 15. = ἐλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς L. 195, 9. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἐλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε 157, 27. εὐνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν 188, 46. εἰς ἐλεγχον ἵέναι περὶ τῶν πραγμάτων 899, 2. = ἐλεγχος σαφῆς Ly. 153, 35. * ὁ γὰρ τῶν πάντων ἐλεγχον φυγῶν 151, 35.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς 753, 11. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835, 6. οὐχ εὐρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας 432, 15. = τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας Æ. 26, 41. = oratione miserabili commiserationem ciere I. 82, 6. = ἥτις οὐκ ἤξιασεν ἐλεῆσαι τὸν αὐτῆς ἄνδρα A. 114, 15. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίοις 114, 18. ἐλεοῦντας τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων 121, 3. ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς μὴ * ἀδικούντας, κινδυνεύοντας 138, 2. = ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως L. 108, 15. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τεῖχη εἰ πεσεῖται 131, 9. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμασθήσονται 161, 10. οὐδέποτε ἠλέησα nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio 163, 42. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε 180, 42. οἱ μὲν ἀδικούντες ὑμᾶς ἐλεεῖν, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δὲ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε 178, 42. = ἐλεεῖν τινὰ ἐν κακοῖς D. 92, 34.

ἐλεεινός] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574, 25. = τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμῖς ἀγρίως ἀποδέχσθε L. 168, 40. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσι miserabilem in modum lamentantur 178, 42. = ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν D. 103, 21.

ἐλεεινότης conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ * ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366, 23.

ἐλεημῶν] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν L. 168, 40.

ἐλαττειν, si verbum est boni commatis A.—

ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων (cum iis, qui silvas caedebant) διαιτώμενος L. ap. Harpocr. in ἐλεοκόπων, mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius *coquiunt*. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat, κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος. et ἐλεός est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.

ἔλεος] οὐδεὶς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577, 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum 735, 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίαν ἔλεον οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον 794, 27. = ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχεν I. 51, 23. 87, 43. = μὴ τυχεύσῃς μήτ' αἰδοῦς, μήτ' ἐλέου, μήτ' αἰσχύνης A. 114, 21. εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταφεύγω 121, 18. 122, 39. = τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου *ἡξιώθησαν Ly. 167, 46. 152, 13. = λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέησιν, μὴ ἔλεον D. 110, 42. ἔλεοι in plurali. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita 104, 1. 22.

ἐλευθερία] καὶ γὰρ ἂν ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ἡμῖν γ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129, 4. ἢ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396, 6. ὅσοι ἐλευθεροὶ [e servitute liberi] γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπότης, ἀλλὰ μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἅπανταν ἀνθρώπων μάλιστα 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam aere mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφ' ἰέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα, quo posset aere illo collaticio libertatem mercari 1355, 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελῆσθαι vindicare in libertatem. ut τὴν K. θεράπειαν 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμισυ τοῦ τιμήματος [multæ, qua lis fuerit aestimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελῆσθαι 1328, 8. 1358, 18. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἡναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις 1377, 27. = ἀφαιρῆσθαι εἰς ἐλευθερίαν Æ. 9, 29. ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτεδας γυναῖκας, ὅψι μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. = ἐξαιρῆσθαι εἰς ἐλευθερίαν I. 105, 20. = ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο A. 133, 10. τὴν ἐλ. ἐλπίσας οἴσεσθαι 133, 12. ἐλ. προτείνειν 135, 16. = οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι An. 18, 34. πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν 25, 30. = τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι L. 192, 16. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτήσθαι 914, ult. ἐλευθερίας ἀπογινώσκειν 195, 7. ἐξαιρῆσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν 167, 19. = ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνετάφῃ τοῖς τούτων σώμασι Ly. 154, 15. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον μόνοι 154, 13.

ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος *Æ.* 17, 4.

* ἐλευθεριώτερόν με κακῶς λέγετε *L.* 113, 40.

ἐλεύθερος] ἀφαιμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς [id est eis tñn ἐλευθερίαν] 1155, ult. δούλου et ἐλευτέρου discrimen qua re cernatur 610, 5. sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευτέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbētibz debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλευθέρα χρήματα bona non obœrata 930, 4. 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῶ 1044, 23. = ἦν ἄραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλευθέρον εἰς διδασκαλεῖον *Æ.* 2, 20. ἐνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμου 2, 36. μειράκιον ἐλευθέρον διαφθεῖρειν, erat Athenis capitale 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβὰς 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὧν ἐλεύθεροι 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris vel conviciis 45, 5. = ἐλεύθερος κλῆρος. *that has no debts.* libera debitis incumbētibz *I.* 81, 26. = οὐ βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίστανται *A.* 118, 18. δούλω μαρτυρεῖν κατὰ τοῦ ἐλευτέρου ἔξεστι 135, 8. = ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο *L.* 192, 17. = ἐλευθέρον ἔδαφος *Ly.* 168, 21.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467, 2. = οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλευθέρωσαν *Æ.* 72, 30. = ἐλευθεροῦσι τοὺς δούλους. manu mittunt *A.* 133, 25. = καὶ τὰς ψυχὰς ἡλευθέρωσαν *L.* 192, 5.

ἐλευθέρως παιδευθεὶς *Æ.* 75, 25.

Ἐλευσινάδε *L.* 112, 35. τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραφωμένων 172, 1.

Ἐλευσῖνι *An.* 15, 5. = *L.* 103, 32.

Ἐλευσίνιον templum Cereris Eleusiniæ Athenis *An.* 15, 7. 17, 18. = *L.* 103, 32. 108, 1.

Ἐλευσινόθεν *An.* 15, 4. = *L.* 107, 13.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819, 24.

ἐλικτῆρ] ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο *L.* 121, 44.

ἐλινύειν interponere otium unius diei, quo sacra fiant 531, 27.

ἔλκειν] ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερόν ποιεῖ 563, 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἀλοῦς εἰς τὸ δεσμοπτήριον ἔλκεσθαι 609, 16. ἀποστρεφομένης τῷ χεῖρι καὶ ἐλκομένης νι obtorto collo raptata 1157, 4. 1263, 9. ἀναδησαμένους ἔλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere 1213, 3. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην *Æ.* 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἔλκειν τῶν τριχῶν 49, 19. = μεθύων εἰλκας αὐτὴν *L.* 92, 41. εἰλκον τὸ μειράκιον 97, 29. vellicare, tractare, raptare, ut juvenes lascivi puellas procaces ad libidinem proritandam.

ἐλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare *Æ.* 83, 37.

ἔλκος] *ταῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον 422, 13. ἔλκη

ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248, 26. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἐλκῶν 1260, 18. = ἔλκος λαμβάνειν *to get a bruise or blister*. vibicem, sugillationem L. 100, 4.

ἐλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' αὐτὸν ἐχθροὺς εἴλκυε 611, 10. ἐλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρώμην 1216, ult.

Ἑλλάς] ἀλιτῆριος τῆς Ἑλλάδος Αἲ. 72, 19. 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12.

ἐλλεβορίζειν helleboro fuligines atras mentem occæcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις cur veterum tibi non detrahis 268, 3.

ἐλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. *the residue* 606, ult.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἡδικομένον μέρος αἰεὶ ἐλλείψει 27, 5. *to be in arrears, to remain indebted*. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν 257, 2. 607, 3. ἐλλικῶν οὐδὲν τῶν δαινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset 607, 20. ἐλλ. τὰς εἰσφορὰς 753, 22. ἴν' εἰ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἶη 895, 22. ἐλλείπεται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. *per me nihil vobis deesset* 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐδὲν 1267, 25. = οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων L. 153, 38. ἐλλείπειν ταῖς ἰδίαις. forma corporis inferior, deterior esse, cedere 190, 39. ἐλλείπομαι τῷ λόγῳ (id est ἐν τῷ λέγειν) τῆς κατηγορίας 187, 5.

Ellipsis vocabuli πλέον. *τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύης I. 41, 28. quid illi proderat despondisse mulierem? aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse ἀντ', quid habiturus esset (emolumenti puta) pro desponsione? = Ellipsis v. ἀποδεδειγμένοι, vel ἡρημένοι in illo οἱ ἐς Σικελίαν στρατηγοὶ An. 2, 30. ἕκαστος αὐτὸς 8, 27. μὴ προσῆκον, in illo *οὐδ' ἄλλο τι πείσομαι 12, 24. neque aliud quid patiar, vel committam, indecorum. διδόναι in illo παρττόμενος ἀργύριον τὸν βουλόμενον 13, 29. volentem, scil. dare. μᾶλλον, post λυσίτελεῖν 16, 26. ἐπὶ τῷ in illo αἰτουμένων ἐμέ παρ' ὑμῶν σῶσαι. id est ὥστε σῶσαι vel ἐπὶ τῷ σῶσαι ὑμᾶς ἐμέ. deprecantur me a vobis, quo nempe vos me servetis 19, 18. = Ellipsis ἐκ με διὰ. διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου L. — εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς. scil. τοῦτο ἐγίγνετο vel ἐκαλύετο 125, 37. δοῦλος. — ἄλλος. οὐστinas (scil. ἄλλους) ἢ ὑμᾶς 163, 37. ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι. id est ὥστε μηδένα εἰδέναι 110, 2.

Ἑλληνικός] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοὶ 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439, 26. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. = ἀνῆκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἅμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλευέσθαι Αἲ. 44, 6.

Ἑλληνοταμίας A. 137, 31. = Ἑλληνοταμίαι τῶν κοινῶν χρημάτων. id est ταμίαι τῶν τοῖς Ἑλλήσι κοινῶν χρημάτων An. 28, 16.

ἐλλιμενιστής publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *toll-collector, receiver of the customs* 917, 10.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42, 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. scil. λήψεσθαι 374, 1. ὁ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν *ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα 655, 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἂν τι παθεῖν σωτὸν ἤλαπις, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 416, 12. = τίς νομοθέτης ἤλαπιν (suspiciatus unquam fuit) ἀμαρτήσεσθαι τῶν πελατῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν L. 189, 23. 28.

ἐλπίς] ἤθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21, 2. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχῃτε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167, 11. ὣν ἥδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοισιν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῶ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. ἔμοι δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένου ἐλπίδα 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12. = ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Αἲ. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδος τινὸς 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομέναν 67, ult. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων 68, 2. = ἐλπίδων ἔτι πολλῶν οὐσῶν I. 36, 36. = ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσας ἐλπίσι θάμεν αὐτῶ εἶναι. fingamus tantisper, causæ ipsi tantundem fuisse ad sperandum quam ad metuendum, et sive ad obtinendam absolutionem, sive ad incurrendum in condemnationem, in utraque causa æqualiter, tam cædis quam sacrilegii; spem metumque in ambabus prorsus parem fuisse propositum Α. 118, 25. τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ἐν ταῖς ἐλπίσιν 141, 37. τῆς ἐλπίδος, ὅπερ (subaudi ἀγαθὸν, nisi si ἡπερ mavis legi) ἀνθρώποις μέγιστόν ἐστι τοῦ βίου ἀγαθὸν 141, 38. = μὴθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε, bonis, quæ vos a me sperare potestis, μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς, quæ ego a vobis An. 19, 28. = ἐλπίδος κοινῆς ἀμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano. nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus L. 191, 20. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuturi, ut Dionysio persuaderetur 153, 33. μεγάλη 190, 40. μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου 173, 23. = ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε D. 93, 31. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε 103, 18. ἐλπίδας μοχθηρὰς ποιεῖν 103, 44.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. to go on board 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermo-

genes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἠέλουνσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209, pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λήμβον 884, 5. ἐμὲ οἶσθε τρηφαρχήσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι 579, ult.=ἐμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν L. 196, 8.=Ly.—

ἐμβάλλειν] εἰς προὔπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβ. 32, 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52, 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλατα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151, 19. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβάλεσθαι. in animum inducere, mente concipere 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitias inter se committere 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [scil. εἰς τὴν τοῦ ἐτέρου δεξιὰν] 553, 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι 716, 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732, 21. 751, 25. ἔχρην αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχινον ἐμβαλεῖν 1106, 20. 1107, 14. ἰνδεκνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσποτήριον 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis, grafted, inoculated 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλατα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261, 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη. τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [scil. εἰς τὰ χωρία] 1274, 22. ἐμβαλὼν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρις τὰ χωρία ἐλυμήνατο 1274, 26. τὸν χλιδὸν ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον 1302, 27. In medio ἐμβάλλεσθαι infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἔχινον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων 1014, 25. 1104, 6. ἐμβολομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἔχινον 1203, 26. 1266, 17.=*ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγορὰν Æ. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν 47, 23. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιὰν 85, 40.=λόγον ἐμβεβλήκασι I. 47, 7.=λίθον αὐτῶ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν A. 132, 27.=ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, impressionem, incursionem facere L. 193, 7. κριτὴν alicujus nomen referre inter iudices sortientes 101, 8.=ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀγτικὴν Ly. 158, 28. εἰς τὴν ἀγορὰν 148, 24.=ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς D. 109, 15.

ἐμβάς] ἐμβάδας καὶ τριβάνια φορεῖ I. 51, 33.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευσεν εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν 1085, 24. 1086, 19.=εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσεν. immigravit. he has taken arbitrary possession of the estate I. 74, 42.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους 372, 13. εἰς τὴν ναῦν 1223, 1.=ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει Æ. 27, 9.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἱ ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 913, 4.

ἐμβροντῶν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse 413, 10.

ἐμβρόντης] ἐμβρόντη. stulte, furiose tu, qui es 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165, 1. ἐμμ. τούτοις εἶναι ἑπάναγκας 897, 5. τοῖς ὑφ' ἑτέραν ὀρισμένοις δικαίοις 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare coeperit in proposito recta suadendi perseveret 1463, 15.=ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν I. 54, 8. 84, 18.=ἐμμένειν τοῖς ὁρκοῖς L. 187, 3.=ἐμμένειν τοῖς γενομένοις judicato, vel etiam cuicunque rei eventui acquiescere D. 101, 17.

ἐμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391, 17.

ἐμμηνος] ἐμμηνοὶ τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ βοηδρομίου μέχρι τοῦ μουνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quæque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum 900, 4. 966, 17.

ἐμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σφῶι καὶ ἐμμισθοὶ 242, 9.

ἐμός] ἡλικιωτὴς ἐμός καὶ συνέφηβος Æ. 7, 37. οὐθύνας ἐμὰς βλέπτων 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμούς λόγους 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπὲ 35, 22. δοκιμαστάς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην 52, 19. οὐδεὶς ἡμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἔγῳ καὶ ὁ νόμος 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετρίότης παρεσκεύασεν 85, 6.=τὰ τεκμήρια ἐμὰ, a parte mea stant, οὐ τούτου, non ejus A. 120, 15.=τὸ ἐμὸν ὑμῖν οὐκ ἐμποδᾷ ἔσται. pro ἔγῳ ὑμῖν οὐκ ἔσομαι ἐμποδᾶν. ego vobis non officiam, impedimento non ero L. 114, 8. ut illud apud Herodianum libro 3, 2. τὰ ἐκείνων γηράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλοις σύντριβίντα τοῖς μὲν Μακεδόσι εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δούλα γεγένηται. id est ἐκεῖνοι μὲν γηράσαντες et συντριβέντες—εὐάλωτοι et δούλοι γεγένηνται.

ἐμπαυδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαυδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Arch. quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educunt 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι 17, 11. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ τις ἐμπ. τοιαύτη 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν οὖσαν 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τούτ' ἐμποιοῦσι. [scil. τὸ νῦν ἔχειν] 1452, 18.=ἡ ἐμπειρία τῶν (ὑπὸ μέθης) παρανομουμένων A. 127, 22. ἐβουλόμην τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ Ἰσοῦ μοι καθεστάναι 129, 27. 32. ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους 131, 8. verum 141, 24. simplex διδάσκει legitur.

ἐμπειρος] ἀνὴρ ὅλος ἐμπειρος πολέμου 23, 7. πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσσεθ' ἐμπειρότεροι 286, 7.=ἐμπειρότερος Æ. 12, 5.=A. 115, 26. 130, 6.

ἐμπείρους] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρους 1351, 7.=ἐμπείρους θεραπεύειν τοὺς κάμνοντας De. 178, 29.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543, 24. ἀπέπικον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες 1265, 13.=ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑπ' ὑμῶν αὐτῶ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data Æ. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσοῶν στεφάνων 86, 34.=ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο L. 180, 3.

ἐμπιπράναι] μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας 845, 19.=ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας Æ. 71, 4.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73, 17. ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέση. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat 146, 1. ἐμπέπτακα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἀρμόσει λόγειν 240, 1. 244, πεν. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέση 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτακεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424, 3. ἐμπέση τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς 557, 1. εἰς τὸ δεσποτήριον 788, 17. 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς ἀσχίστοις ἐμπεπτακότες εἰς τὸ οἶκημα 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004, ult. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273, 8.=εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν Æ. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, εἰς τὴν ἐμπροσθέντα ἀποκτείνῃ 88, 36.=ἐμπίπτειν εἰς νόσον A. 113, 31. εἰς ὑποψίαν 116, 37.=ἐμπίπτειν εἰς τὸν μύλωνα L. 93, 24.=ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσποτήριον D. 106, 14.=ἐμπίπτειν εἰς μέσσην τὴν τῶν ῥητόρων δυσμένειαν De. 178, 33.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων est agens in rebus, (factor, commissarius) quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et dividendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884, 11.

ἐμπλήθειν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Æ. 24, 27.

ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor Æ. 24, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὲς ὀνειδίζειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiique, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa 50, 10.

ἐμπνους A. 116, 6. 118, 9.

ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes 730, 13.=ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς Æ. 85, 35.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30, 17.

ἐμποδῶν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ 548, 22.=ἐμποδῶν πάντων ὄντων omnibus ejus criminibus simul se ingerentibus et me enarrare conantem obruentibus atque præpedientibus, et ad initium enarrationis eniti haud sinentibus An. 30, 16.=τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. ego vobis non officiam L. 114, 8. ἐμποδῶν ποιεῖσθαι tu mi se aliqua excusatione, latere pone aliquid

veluti propugnaculum. ἐμποδὼν γὰρ ἢ ὄρκους, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνεῖσθαι 138, 18.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποῖητε τοῖς πράγμασι 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβὰς 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν 1452, 18. ἐμποιοῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342, 10.

ἐμπολεμεῖν τὴν χάραν παρέχουσιν An. 26, 41.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐνέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893, 7. = δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere Æ. 21, 39.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922, 10. ἐφ' ἑτέρα ἐμπορία ἀποδημῶν 1236, 23. = αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι L. 908, 10. = ἐμπορίαν εἰσάγειν Ly. 155, 13.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαιι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαιι οὐκ ἴσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, αἱ κατὰ μῆνα, ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας 79, 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940, 20. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922, 4. ἐν ἐμπορίᾳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957, 27. οἱ ἐπιμελεῖται τοῦ ἐμπορίου. the court of judicature for adjusting or arranging affairs of commerce, arbitri bursæ, vel causarum mercatiliū judices 1324, 18. = τὰ ἐμπορία κεκλεισθαι L. 165, 28. = portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπόριον ἐπιμελεῖται D. 106, 19. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ὑμέτερῳ ἐμπορίῳ (Piræo) ἢ ἐν τῷ ἄστει 102, 27.

ἐμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας *ἐμποροὶ 164, 3.

ἐμπορῶν] διπλὰ ἱμάτια ἐμπροσθημένους Ly. 153, 5. milites in castra euntes dupla saga fibulis adstricta gerebant.

ἐμπουσα] ἦν Ἐμπουσάν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270, 25.

ἐμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν Æ. 76, 3.

ἐμπροσθεν] τοὺς ὁρθῶς τῷ πολέμῳ χρησόμενους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἡδικοχότων ἐμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores esse jure 1297, 26. = ἐμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere Æ. 57, 11. = ἐμπροσθεν τῶν ἐκωνύμων I. 54, 40.

ἔμψυος exulceratus, suppuratus 1260, 26.

ἐμπαλεῖν. ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν. *by the sale of which they obtained*—quorum e venditione redegerunt I. 88, 26.

ἐμφανής] ἐμφανείς οὐδέπω καὶ τήμαρον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας 898, 4. ἐμφανῇ καταστήσαι τὰ χρήματα 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανής 1283, 26. ἐμφανῇ καὶ ἀνέπαφα παράσχης 1294, 8. 15, pen.=ἐμφανῇ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχεῖται Æ. 14, 18.=προσεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν I. 59, 22.=ἐμφανῇ παρέχοντας τὸν ἄνδρα. *in medio proponentes. to exhibet in person A.* 133, 34.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῇ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει 188, 13. τὸ πιστὸν 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὀφείας σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισι (deus puta) 1405, 11.=quasi præsens coram exhibere et sistere oratione Æ. 18, 13.=ἐνεφάνισι τὰ χρήματα. *indicavit, protulit, numeravit, representavit pecuniam I.* 105, 18.

ἐμφανῶς συνῆν ὅποτε βουλευθείη πανταχοῦ 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα 406, 5.=οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas Æ. 85, 32.=ἐμφράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀδικίας Ly. 165, 25.

ἐμφρουρος. incessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρουρούς ἐποίησε 289, 10.

ἐμφρων] ἔτι ἐμφρονα εὐρόντες. *yet in his senses A.* 118, 10.

ἐμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίοις πάτρια, οὐτ' ἀνεκτὰ, οὐτ' ἐμφута 295, 25. τὴν ἐμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν 1389, 4.=laudatur a Lysia Carcini poetæ illud τὰς γὰρ ἐμφυτους ὁρθῶς παγαίσας φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν L. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος.=ἐμφυτος αἰσχροκέρδεια D. 104, 5. πονηρία 110, 32.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεσάφουον ἂν spectassent ex iis subsellis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur 234, 24. ἐν pro διὰ propter. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὐχέσσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει 308, 7. pro διὰ cum genitivo per. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλαγχομένοις 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετε 1475, ult. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν—εἰρημένων 1098, 18. pro ἐπὶ. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἀξίός ἐστι μισεῖσθαι 615, 1. pro κατά. ἐν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται. id est κατὰ τοὺς π. ὅ. νόμους 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χαρπὶον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο 1249, 19. redundat ante v. κοσμοῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμοῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς res vestræ civiles 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consensu, consentientibus et jubentibus Nomothetis 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in judicio

vestro 764, 15. 813, 10. ἐμοὶ ἐν χιλαῖς [scil. δραχμαῖς] ἔστιν ὁ κίνδυνος 701, 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter. = λυπεῖν τινὰ (molestia afficere) ἐν εὐθύναις Æ. 1, 2. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας 1, 24. ἐν πλείστῃ ποιῆσθαι ὑποψία 2, 19. μηδὲνα τῶν ἐν ἡλικίᾳ 2, 35. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτῆδειον ἡγήσασθαι εἶναι συμπολιτεύεσθαι 3, 24. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω 4, 1. πομπὴ Διονυσίαν τῶν ἐν ἄστει 6, 40. ἀφελῆσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην 7, 30. ὃν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε 8, 12. οὗτος μὲν οὖν ἄπεισι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ 8, 19. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἰδεξάμην ζῆν 8, 32. ἀφρονία ἐν τοιαύτῳ ὢν 8, 40. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam 9, 27. ἐπαγγέλλαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam in concione populi interminari 9, 35. νυκτερεῖν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις 11, 12. διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις 11, 21. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει, senatus Arcepagiticus 13, 11. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρεῖσι 14, 27. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν 14, 40. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem 15, ult. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένους 16, 41. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco 17, 40. ὥς ἐν διατριβαῖς γεγωνὸς 18, 35. ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις 19, 7. τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν 20, 4. τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σοφῷ κεῖσται 20, 34. χρυσῶν ἐν ἀμφορεῖ, in urna 21, 11. ὥς ὁμοῦ ἐτράφειμιν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι 21, 12. καμπαδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ 22, 26. ἀπορεῖν εὐχάμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. γεῶφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασι εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. καταλείπεται ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις 27, penult. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληθῆναι νομίζω 28, 21. ἐν ἅπασι τοῦτοις τέταγμασι 29, 15. ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ 29, 23. ἑλάω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει 33, 26. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ 33, 30. τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος 34, 20. ἐν τῷ ἡμῶν λόγῳ εἰπέ 35, 32. Διονύσια τὰ ἐν ἄστει 36, 3. ἐν πίδασι δεδομένον 38, 9. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν 39, 16. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ 39, 35. ἀποκινδυνεύειν ἢ τινι, in aliquo periculum facere 41, 42. ἔθορον ἦν ἐν τοῖς ὄρκοις 43, 14. ἐν μονοξύλῳ πλοῖφ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὥς Φίλιππον 44, 30. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρῖνομαι 45, 1. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπύδων γίνεσθαι 45, 8. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ 46, 22. ἀριστεύειν ἐν τοῖς κινδύνοις 47, 38. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπων γόητι 48, 32. σκάπτειν ἐν ἀμπελοურγείᾳ 49, 13. ἀναστρέφεσθαι ἐν ὑμῖν 49, 23. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιῆσθαι 49, 24. διαφανῆς ἐν τούτοις ἦν 50, 2. προῖδεν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς 50, 4. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. αἱ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις ἔξοδοι 50, 38. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις 50, 40. ἐν τοῖς πολέμοις

ὅπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. θόρυβον τὸν τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. διαψηφίσαι ἐν τοῖς δήμοις ὅταν ἦσαν, ut rei memorabilis meminit 52, 32. χαρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι 54, 3. 15. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονιστάτον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς ἀγῶσι 55, 14. ἀρχαῖς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησεῖα 55, 35. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐσχεταὶ ψῆφον 56, 29. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν 58, 26. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφαι 59, 2. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διαρθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. ἐν σανίσι ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρὸςθεν τῶν ἐπαυύμων 59, 11. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἀπελευθεροῦν οἰκίτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ 59, pen. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ᾧ αἰετὶ ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες 60, 17. προαγῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι 63, 31. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ 64, 22. οὐ δίκαιον ἡγοῦμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι 66, 1. ἐν ῥητῷ χρόνῳ 71, 12. σύλλογος ὁ ἐν Πύλαις 71, 27. οὐκ ἐπιδιμῶντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου 71, 41. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ 72, 1. οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλευθέρωσαν 72, 30. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθῆσονται 72, 37. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις 73, 31. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ πεναῖς χώραις 74, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιῖται 74, 34. γίνεσθαι μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. μὴ τρόπαιον ἰσάτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ 75, 40. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ 77, 9. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 79, 17. οὐ γὰρ ὦντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, pen. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὐρημένους 82, 7. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ 82, 40. δαροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σῶζεσθαι 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1. ἀσχήμεν ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρὸς 89, 3. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15. = pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγγίνετο υἱὸς ποιητός. hac lege, ut non nisi trientem hereditatis cerneret I. 52, 10. ἐν παντί τῷ οἴκῳ ἐπικληρὸς ἐγγίνετο. ut esset hæres ex asse 80, 3. = penes. ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγνώναι A. 113, 42. ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανέται 116, 44. ἐν τούτοις ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀφέλεια 133, 15. b) inter, apud, coram, in cœtu vel corona. ἐν ἀνδράσι γε καλοῖς καγαθοῖς (sub. λέγοντι) καὶ ἀνευ τῆς αἰτήσεως ὑπάρχειν τὴν ἀκρόασιν 129, 40. = ἐν τῷ ἡμῶν λόγῳ An. 4, 31. 5, 43. 8, 19. ἐν ὑμῖν ἦσαν οἱ λόγοι. in concione

vestra 6, 10. ἐν ἐκείνῳ pro ἐπ' ἐκείνῳ penes eum, in ejus potestate 6, 19. ἐν ἀπορρήτῳ συλλαμβάνειν 7, 5. ἐν ἀπορρήτῳ ἴσασι 22, 11. ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα 22, 24. ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις 7, 6. ἔνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν ὁσπερ 11, 6. ἐνέχασθαι ἐν τῷ αὐτῷ. ubi ἐν videtur redundare. ὁ ἄγων ἐν τῷ ἑμῷ σώματι καθέστηκε 14, 16. τοῦτο μόνον ἰσχυρὸν εὐροι τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. ἐν αὐτῷ τούτῳ per id ipsum. ἐν ᾧ ἐγὼ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι 21, 1. εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ 22, 23. πάνυ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο pro magno gaudio, loco magni gaudii 22, 27. id est, foret hoc mihi perquam jucundum. ἔτι καὶ νῦν ἐγγράπτῳ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, id est εὐρίσκεται γογραμμένοι ἐν τῷ βουλευτηρίου ἀρχεῖῳ 22, 35. εἴ τῳ διαβολὸν τι ἐν τῇ γνώμῃ παρέστηκεν. ubi ἐν redundare videtur. pro εἰ γνώμῃ τινὸς ὑμῶν παρέστηκε διαβολή τις κατ' ἐμοῦ 22, 38. αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ 32, 4. num recte habet dictio p. 4, 2. οἱ φεύγοντες ἐν τοῖς μυστηρίοις, pro ἐπὶ τοῖς ἐν τοῖς μυστηρίοις πεπραγμένοις, ob facinora in sacris Eleusiniis perpetrata? num recte habet dictio *ἐν ἀνδρία νικᾶν? 34, 29. = ἐν ὑμῖν ἐστὶ L. 95, 5. in vestra potestate situm est. ἐν ὑμῖν apud vos, coram vobis 115, 13. ita ἐν τοῖς λ. coram triginta tyrānnis 120, 34. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν *for four or five years together* 154, 28. Proxima τρία ἔτη συνεχῶς. et 156, 30. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ v. Ἀνάγκῃ. ΤΑΥΛ. οὐδὲν λήσει ἐν *αὐτῇ, id est ἐν τῷ αὐτῇ δέρματι, vel διὰ τῆς βασιάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μηνυούσης ἕκαστα 102, 14. ἐν pro ἐπὶ vel διὰ. δις ἐν ταύτῳ ἐνδείκνται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα 105, 42. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ) 130, 43. ἐν δισχιλίαις (sub. ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψηφίσατο. id est μετὰ δισχιλίαν ψήφων. iudicium illud populi conflatum erat e bis mille viris sententiam ferentibus 133, 5. τίνα χρὴ ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ἢ penes facultates sit τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μὴ 178, 4. = ἐν pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere Ly. 151, 25. *ἐν ὑμῖν ἐστὶ. penes vos est 154, 25. redundat in isto, ἐλεγεία ἐπιγογραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = prope, apud. τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν νικᾶν D. 110, 21.

Hendiadyōin. ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγγίνετο. id est aut ἡ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἡ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut ἡ ναυμαχία καὶ ἅμα αὐτῇ καὶ ἡ συμφορὰ L. 124, 12.

ἐνάγειν] ταῦτα τηνικαῦτα ἐνῆγεν ἐμὲ ποιήσασθαι I. [21, 25.]

ἐναγής, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum Æ. 69, 5. ἐναγής τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ 70, 14.

ἐναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵεναι χεόμενον καὶ ἐναγιόυντα I. 61, 20. ποῦ οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. suffiunt et libant 62, 40. ἔσται τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων 66, 25.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς

τοῖς ξίνοις αὐτῶ pro τῶν ξίνων αὐτοῦ 15, 24. Nominativus absolutus pro genitivo. ἄ—ἔνια. pro ὧν ἔνια 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro genitivo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσονται 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro singulari. ὅπως ἡ βουλή συναχθῶσι. pro συναχθῆ, αὐτοὶ οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι 249, 20. πάντες δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει 569, 1. ὅ τι γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἐμμένειν 1302, 21. ἴαν τις τὰ τῶν συκοφαντούντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι 1325, 9. c) Generis. ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιὰ καὶ ἀναιδὴς αὐτῇ κεφαλῇ, ἐξεληλυθῶς (pro ἐξεληλυθυῖα) quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος 552, 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, *δ [pro ἡ, vel ὅση] ἀποτίσθῃ τῶν φιαλῶν 1203, 13. ἃ οὗτος κατατιτᾷ περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἔξομν. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro infinitivo. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι—ἔσται γὰρ ἅπαντα καλῶς. pro ἔσσεσθαι 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διάρρυσεν 631, 5. Infinitivi pro indicativo. ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγεγραπται) 1107, 10. Optativi pro infinitivo. δεοί, pro δεῖν 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς, pro ἐπειδὴ φῆσαιεν πάντες οἱ δικασταὶ 766, 1. e) Temporis præsentis pro præterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ—ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333, 3. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν θέλω 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾷ 181, 10.

ἐνάλλεσθαι 1259, 11. insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere.

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα consentanea, nil concedentia τούτοις εὐρεθῆσεται καὶ τὰ λοιπὰ 786, 27.

ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, coram I. 76, 29.

ἐναντίον coram. adverbialiter, aut præpositive. μηδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Æ. 75, 41. = I. 88, 28. = ἐναντίον μαρτύρων A. 114, 25. = ἐναντίον τῆς ἀδελφῆς L. 133, 25. 138, 7. 148, 12.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἐτέρῳ τινὶ] 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὶ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαῖοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν 361, 26. = πρᾶγμα εἶρηκε τὸ πάντων ἐναντιώτατον. scil. τῷ λόγῳ, repugnantissimum I. 86, 17. = πολὺ τάναντία ἐστί. multo aliter res se habet. just the reverse A. 118, 34. 120, 11. = σπεύδειν τὰ ἐναντία τῇ αὐτοῦ ἀφελείᾳ An. 20, 4. πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον (pro adverbio ἐναντίας) εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον 15, 16. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον 24, 16. πολὺ τούτων ἐναντίαν γνώμην ἔχω I, 24. = δόξαν ἐναντίαν τῆς προτέρας. γρ. τοῖς προτέροις L. 190, 43. TAYL. signo illo γρ. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ut dativus genitivo substituetur; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν partem causæ inferiorem, pejorem verbis tueri 113, 19. = τὴν *ἐναντίαν ἔχοντες Ly. 165, 28.

ἐναντιοῦσθαι τοῖς ἔργοις, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται An. 23, 33. = ἐναντιοῦσθαι τοῖς πράγμασι L. 131, 35. περὶ ἐλευθερίας 131, 16. cl. Markland. ὑπέρ. ita ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν 158, 33. TAYL.

ἐναντίας ἀκούειν animis infestis 450, 10.

ἐναποτιμᾶν] ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ. A has given up to B his slave, in place of the whole demand which B had upon A—has put the slave to his account, instead of ready money 1253, 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥαθυμίᾳ 218, 14.

ἐναργῆς καὶ σαφὴς 179, 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326, 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφές παράδειγμα οἱ ταλαιπώροι γεγονότασιν Ὀλύμπιοι 425, 11. ἐναργῆς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797, 24. ἐναργέστατον ἐστὶ τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435, 8. = ἐναργὲς καὶ οὐ πεπλασμένον Æ. 18, 9.

ἐναργῶς ἐξελεγχέσθαι 552, 11. = οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται Æ. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἐτήκεται τὰ κανᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbis, et mola salsa inde deprompta et in caput victimæ sparsa Æ. 70, 31.

ἐναύειν τινι πῦρ copiam ignis lucisve alicui facere, suam facem ad tuam accendere volenti D. 106, 12.

ἐναυλος] ἐναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat Æ. 81, 18.

ἐνδεής] οὐδενὸς ὦν τῶν μετρίων ἐνδεής Æ. 6, 31. = οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας I. 36, 25. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 72, 21. = οὐδ' ἡστινοσούν λειτουργίας ἐνδεής ἡ πόλις γεγένηται (παρὰ τοῦτον puta.) ille in causa nunquam fuit, ut resp. careret ullis ludis, aut ullo munere A. 138, 26. μαρτύρων ἂν τοὺς λόγους φαίη ἐνδεεῖς εἶναι 145, 2. = οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι L. 193, 31. ἐνδεής τῶν ἐπιτηδείων 130, 36.

ἐνδεῖα] τοῦ δι' ἐνδεῖαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχροὺν ἀπηλλαγμένοι 38, 6. οὐ λόγον ἐνδεῖα δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχροὺν ποιήσονται δι' ἐνδεῖαν 312, 23. μετὰ πολλῆς ἐνδεῖας ἐτράφης 313, 10. ἴν', εἴ τις ἐνδεῖα γίγνοιτο, ἐκ τῶν παιδῶν τὰ ἐλλείποντα εἶη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur 805, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδεῖαις ὄραν 957, 17. εἴ τι δι' ἐνδεῖαν εἶδε ποιοῦσας, ὦν οὐ χρὴ 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδεῖας αἴτιος 1118, 23. ὀργίλας ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδεῖας 1121, pen. τῇ ἐνδεῖαν, ὦν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466, 20. = I. 55, 3.

ἐνδειγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423, 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύειν] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κωλύειν ἐνδεδοῖσθαι 33, 1. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere.

ἐνδείξεν ὡς προδότην 126, 11. ἠνδαικνύειν τοὺς φεύγοντας 636, 10. 14. ἠνδαικνύεις ἡμὰ καὶ ἡμβάλλεις εἰς τὸ δεσμοτῆριον 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἠνδείξιν.) οἱ θεσμοθέται εισαγόντων τοὺς ἠνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707, 4. In Medio, ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἠνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσαιεν ἂν τοιοῦτον, ὅφ' οὐ πεισθέντες ὑμῖς 67, 19. ἠνδείκνυσθαι εὐνοίαν τῇ πατρίδι 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἠνδαικνύμεθα αὐτοῖς 61, pen. ἠνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν 535, pen. τῶν σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὐνοίαν, οὐ χρήμασιν, ἠνδείξατο 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἢ ἠνδείξεται ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι 78, 8. ἠνδαικνύμενοι τοῖς πρόσβασιν τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι 357, 21. ἠνδαικνύμενοι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερβολακιστούντες 391, 19. 579, 5. 725, 11. = ἠνδαικνύται, sese jactat, velut per insultationem monstrat *Æ.* 55, 21. ἠνδαικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum studium ipse ostentans et jactans 84, pen. = deferre aliquem ad magistratum, ut maleficii reum. κακοῦργος ἠνδαιγεγμένος, tametsi actio ἠνδείξω, adversus me, ceu maleficum, esset instituta, tamen in accusatoris ipsa actione non maleficii, sed cædis insimulor, φόνου δίκην φεύγω *Α.* 130, 17. ἠνδείξει τῷ δικαστηρίῳ τὰ δεικνύμενα 145, 40. = indicare populo, deferre apud populum, aliquem qui ei adversus, infestus et noxius fuisset *An.* 2, 10. 21, 27. differt a κατηγορεῖν. illud præcedit, hoc sequitur. illud est deferre apud magistratum, hoc, reum actione apud iudices persequi 10, 4. reum agere profanatarum religionum 16, 8. si quis exercitui hostium commeatus aut arma adduxisset 21, 27. ἠνδαικνύται (pro ἐπιδείκνυται, id est, ἐν τούτῳ δείκνυσθαι αὐτὸν) jactat sese ἀξίων, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν 31, 34. = homicidam ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, h. e. ad magistratum deferre *L.* 104, 34. = *D.* 106, 32.

ἠνδεῖν] μάλλον δ' ἅπαντος ἠνδεῖ πόρου 14, 23.

ἠνδείξις denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, ærarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504, 24. ἠνδείξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi 636, 25. 1322, 6. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἠνδείξιν ἔδωκε μοι ὁ πατήρ 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἠνδείξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν illos licere persequi per actionem ἠνδείξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἠνδείξεις εἰσιν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γυγραμμένοι 1337, 24. ἠνδείξιν κατ' αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἠλιάζεσθαι 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq. = ἠνδείξις εἰς Ἀλεξάνδρον, ostentatio, jactatio studii erga Alexandrum *Æ.* 85, 12. = *An.* 12, 8. = *L.* v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. TAYL.

ἑνδεκα] ἀποτισάτω (scil. τῇ ζήτησιν). ἐν ἑνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην *Æ.* 3, 17. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1.

οἱ ἑνδεκα Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἑνδεκα τοὺς τοιχαρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940, 8. τοῖς ἑνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ 608, 13. 720, 24. 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἑνδεκα 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur 1254, 2. = ὑπὸ τῶν ἑνδεκα, οὓς ὑμεῖς δημοσίᾳ ἀπεκτείνετε *I.* 49, 24. = παραδεδομένος ἦδη τοῖς ἑνδεκα *A.* 137, 36. = οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν *L.* 138, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἑνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι 164, 19.

ἐνδεκάζειν festos, laetos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335, 7. ἐνδεχέσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλασαν *Ly.* 164, 38.

ἐνδεχομένως, qua pote, quia licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βουλευέσθαι 283, 5.

ἐνδεῶς] οὓς ἐτιμωρησάμεν ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν 162, 3.

ἐνδημεῖν *L.* 114, 36.

ἐνδημος ἀρχή, domi *Æ.* 3, 34. pen.

ἐνδιέτριβειν commorari. ἐνδιέτριβεν αὐτόθι 893, pen. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ἀμολογημένων] ἐποίησι 1172, ult. = in rebus a causa alienis inherescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causæ consecratum consumere *Æ.* 82, 33.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῶ *καιρὸς patiatur, permittat 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permisit 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, causas, prætextus præbere, suppeditare 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑπόψιν ἐνδίδους τοῖς ἄλλοις 1407, 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444, 2. = ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς *Æ.* 65, 22. = χωρίον *ἐνδόντα *I.* 58, 36.

ἐνδον] domi, vel in arca numaria; vel in penetrati virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, observatum, custodia tenetur. *under lock and key.* ἀργυρίου ἐνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς 816, 25. σῦτος ἐνδον ἀποκείμενος 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἐνδον. (fort. τὰ ἐνδον) 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἐπὶ ἐνδον οὔσης τότε; καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis 540, 4. = ἐνδον κείμενον δευτεραίῳ *I.* 60, 21. ἐπεδείκνυσαν τὰ ἐνδον ὡς εἶχε 60, 24. ἰδεῖν τῶν ἐνδον (scil. τοῦ ἱεροῦ) οὐδὲν 61, 16. ἐπὶ δὲ ἐνδον (in arca, parata pecunia) ἐννακοσίας δραχμὰς 88, 27. = ἐνδον ἂν αὐτοῦ recte mente sibi constans, conscius eorum, quæ agat, sedate et compositè agens, non trepidans, non exsternatus formidinis. (nam opponitur ei ὁ πεφοβημένος) *A.* 134, 37. = ἐνδον (id est ἐν τῷ βουλευτηρίῳ) καθήμενος *An.* 6, 41. = ἐνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναί. septem minæ nobis erant, quas arca servabat *L.* 154, 2. ἐνδον ἦν τὰ πολλὰ maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, ser-

vis, equis, veste, mundo, auro, argento facto, vasis pretiosis
156, 7.

ἐνδοξος] τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῇ δῆμῳ
Æ. 86, 42.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πισθέντες 246, 25.

ἐνδυκέως τρέφειν Æ. 21, 18.

ἐνδύναι] ἐνδὺς στολὴν veste sacerdotali indutus L. 107, 37.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, ut chorega-
tum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. 496,
19. 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι 796, 11. ὅταν
τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. [id est
προσήνεγκεν] solet afferre 801, 18. τὰ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἀμαρτήματα
οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incom-
modant 801, 17. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν 365, 12. ἦν δὲ ταύτ'
ἐνέδρα μετὰ χλευασίας 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἐνηδρεύθηναι 836, 12. ἐνεδρεύσασα
τὸν πατέρα μου 1011, 3. = ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει Æ. 83, 25. = τοὺς
πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύεσθαι L. 96, 12.

ἐνῆναι] pro συνείναι, vel παρῆναι praesto esse. οὐ γὰρ δὴ τριή-
ρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνοις, ἢ ὑμῖν, *ἐνούσας 69, 1. si locus bene
habet. οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετρίωτατα χρήσομαι. quam fieri per
rerum praesentium naturam et rationem potest prudentissime
atque modestissime 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμ-
ματικῷ γωγραμμένῳ, cum semel prostent in libello scripta] ἀναι-
σχοντιῶν 1113, 6. = ἐνεστιν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία.
quod confidere possim me salvum fore, hoc debeo vestro juri-
jurando A. 141, 3. = τὰ ἐνόντα. scil. ἐν τῇ κιβώτῳ, quæ in arca
essent L. 121, 6.

ἐνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per de-
creta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud
quidquam praeterea requireretur, quam) ut essent decreta scri-
pta 32, 16. ἐνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς θέλειν ποιεῖν 130, 14.
μέγαν εὐθείας τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἐνεκ' ἀσφαλείας 144, 25.
possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis
externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gra-
tia populari vallati. εἰ πάντῃ χρηστός ἐστιν, ὥς ἐμοῦ γε ἐνεκά ἔστω.
etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) and,
as far as I am concerned, so be it, I am content, I have nothing
to object to it 461, 11. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἐνεκ' ἀναιδείας δοκεῖ πᾶν ἂν
ετοίμως ἔργον ποιῆσαι 721, 15. si nihil aliud obstat, neque inter-
cedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausu-
rus sit. Ita Herodotus 20, 54. ubi interpres male reddidit. =
ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἐνεκά Æ. 6, 26. ἀσχημὸν τι ἐνεκά
χρημάτων πράξας 48, 30. κλοπῆς ἐνεκά τὰς εὐθύνas ἀφληγῆς 55, 17.
εὐφημίας ἐνεκά 66, ult. = ἐνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοὶ τε μηδὲν ἐξημαρ-
τῆσθαι, καὶ ὑμᾶς γινώσκειν τὰ δίκαια. si quidem aliud nihil hic
agatur, quam fiducia mea, qua certus sum, et a me peccatum

nihil esse, et vos æqua et vera pronuntiaturus esse. *did the question come merely to this—were this the only thing to be thought of in the business, a consciousness of my own innocence, and a confidence in your scrupulous administration of justice; so would I boldly, and without any hesitation—*A. 130, 13.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονήν. *ἐνεξαπατηθῆναι καλὴν 1411, 10.

ἐνεπιорκεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret Æ. 75, 1.

ἐνεπισκῆπτεσθαι, δημευθῆναι τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis A. publicatis 1197, pen. 1198, 5. 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδотροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις 1396, 22. creant, injiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας 1402, 13.

*ἐνεργεῖν industrius esse Ly. 159, 36.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda Æ. 75, 1.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, æs, quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τὰ τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργὰ 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ᾧσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent, quod agerent. *whereewith they might commence, undertake something* 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291, ult. *to put it out to interest again, to practise usury with it.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτ' αὐτὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294, 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθαι 1069, 9. 632, 2. εἰς πένης δι' ἐνδειαν ἀμάρτη τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέχεται 1231, 15. = τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾧστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀσπράτευτον καὶ τὸν λαλονότα τὴν τάξιν Æ. 78, 41. = ἐνέχεσθαι τοῖς αὐτοῖς (sub. ἐπιτιμίοις) pœnis iisdem teneri, quibus—An. 7, 4. τὸν βουλευσάντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι, καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον 12, 37. = ἐνέχεσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις) L. 94, 41. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλυμένα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. subaudi οἱ οἱ κλέπται αὐτοὶ 182, 23.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus 518, 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere secum 762, 4. ἐνεχυράσαν ἤλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφάνου 1163, 16. = ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator fa-

cultates eorum, qui gestorum honorum rationes adhuc debent, reipublicæ oppignerat *Æ.* 56, 41. = ἡνεχυράσθη οἰκίτης αὐτοῦ σιγματίας *L. ap. Athenæum ad fin. l. 13.*

ἐνεχυράσιαν μου ποιήσασθαι supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec—1162, 11.

ἐνεχυριάζειν *Æ.* 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. ἐνεκαυμάζειν.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς αὐτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα oppignerata sunt 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, (ὅν ραίστην) οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν 1185, 12. οἰκίται ἦσαν αὐτῶν, οἱ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200, 2. = ἱκανὰ ἦν τὰ ἐνέχυρα, ἃ εἶχετε αὐτοῦ *A.* 138, 20. ἐνέχυρα βία *ἀφαιρῶν 142, 35. = ἐνέχυρα ἡμῶν ἔλαβον τὰς ναῦς *An.* 28, 22. 25.

ἔτη perendie, seu die abhinc tertio *A.* 143, 46.

ἐνθάπτειν] χαρίων,—εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν *Æ.* 14,

13.

ἐνθένδε illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγεννημένον 19, 1. = διαγγέλλειν τάνθενδε ἐκείσε *Æ.* 45, 20. = *ἐνθένδε λαποδύτην ἀπήγαγε *L.* 136, 9.

ἐνθίσκειν] ἐνθανόντων πλείστων *L.* 147, 13.

ἐνθρυπτα 314, 1.

ἐνθυμίσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε *λογίζεται 52, 17. = ἡ ἐνθυμηθεῖσα quæ primum sceleris cepit consilium, καὶ χειρουργήσασα manibusque id ipsa suis exsecuta est *A.* 113, 34. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων (scil. ὑφ' αὐτοῦ) ἀλλὰ καὶ τῶν ἰσομένων (scil. περὶ αὐτὸν ἐκ τῶν λεγομένων) ἀνάγκη ἐνθυμίσθαι animo versare debet atque meminisse non solum dicendorum a se, sed eorum quoque, quæ suam orationem sint consecutura 130, 4. ὑπομνήσαι καὶ ἐνθυμηθῆναι. to sharpen the consciousness 146, 42.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε *Æ.* 42, 27.

ἐνθύμιον a matter of conscience, a scruple of conscience *A.*

121, 2. 125, 1. 4.

ἐνθύμιος ὑμῖν γενήσεται causa fiet sollicitudinum poenitentiaque conscientiam vestram cruciantium *A.* 119, 7.

ἐνιαύσιος unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος 833, 17.

ἐνιαυτός] ἔξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ toto anno, ὑλαγωγούσι 1041, 2. οἱ δαδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτός ἐξῆλθεν 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ἀνολύγεται τὸ ἱερὸν 1371, 6. = τέλος πορνικὸν ἢ βουλή καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν παλεῖ *Æ.* 16, pen. θεσμοθέταις προστέταχται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. βουλευσάς ἐνιαυτόν. ergo senatorius honos erat annuus 64, 24. = φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

yielding in yearly rent a profit of I. 54, 27. τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ. anno proximo superiori 64, 39. = ἐνιαυτὸν (id est εἰς ἐνιαυτὸν ἐνὰ) ἀρῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν L. 908, 4.

ἐνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Æ. 7, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δέλφους ἀφικνουμένων ἐνίους 69, 30. = ἐνιοι cum τινὲς copulatum in illis ἐνιοὶ τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο L. 187, 31.

ἐνίῳτε] εὐχερῶς γὰρ ἐνίῳτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίῳτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8.

ἐνίστασθαι] instituire. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὁρθῶς 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐστησάμενος 227, 3. ὁ τότε ἐνστάς πόλεμος *instans* 255, 9. 1466, 21. ἐνειστηκυῖων αὐτοῖς τῶν δικῶν 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. πῆ quid obstat. (de impedimentis, in quæ torrens incurrit) 1274, 20. = ἐνεστηκὼς ἐτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens Æ. 35, 27. = δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν I. 88, 40. 44. = ἐνστάς ἔβαλλέ με λίθοις L. 97, 10. = ἐνίστασθαι δικαίως τὰς κρίσεις. *institute* Ly. 152, 5. = τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως D. 110, 25.

ἐνισχυρίζεσθαι. urgere aliquod argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἐνισχυρίζόμεθα 1082, 26.

ἐνναίτης incola. ἐνναίται χώρης 86, 23.

ἐννατα] ἐλθὼν εἰς τὰ ἐννατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die nono a funere Æ. 86, 4. = τὰ ἐννατα ἐπήνεγκα I. 73, 25.

ἐννατος] ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας An. 10, 17.

ἐννέα] ἀρχόντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur Æ. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος 3, 32. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐνnea ὀβολοῖς 15, 16.

ἐννεάκρουνος L. ap. Harpocr.

ἐννομος] ἴσῃν καὶ ἐννομον πολιτείαν ἔχειν Æ. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἐννομον κηρύσσειν 57, 7.

ἐννοὺς γίγνεται (*he recollected himself*) animum advertēbat 876, 13. = ἐννοὺς γεγονέναι pro συνιδεῖν, συνιέναι L. 117, 45.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδέποτε μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituiisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179, 23. = φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam I. 58, 23. = εἰ μὲν χωρίῳ ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est ὑπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος) εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἐνεκεν ἀμφισβητεῖς) ἐνοικίου age in reum ex titulo locaris L. fr. 15.

ἐνοικοδομεῖν] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνερκοδομημένα Æ. 70, 23.

ἐνορᾶν 401, 18. = pro συνορᾶν. ἐνορῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους L. 916, pen.

ἐνορκος παρακαταθήκη depositum alicujus fidei demandatum,

cum jurejurando dicto, de sancte servando et fidehiter reddendo commissio, ubi reposeatur 773, 5. = ἑνορκον ἢ ἐν τοῖς ὅρκοις *Æ.* 43, 14. μὴ μνησικακεῖν ἑνορκον ἡμῖν καταστησάντων 51, 41. ἑνορκος, in foedere cum aliis comprehensus, foederis consors 63, 6. ἑνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29.

ἑνος vocabulum obsoletum, et pæne rituale, pro παλαιός. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίεναι 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἑνῆς καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ 1229, 7. ante diem postremum mensis. = ἑνὴ καὶ νέα *L.* 167, 8.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλούμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *the property was pledged to him for his cash, he has a claim on it* 1197, pen. ἐνοφειλούμενου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου 1249, 23. *the estate being given in mortgage for the debt.*

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἑπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226, 24. νῦν δὲ ὅτι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παροράτε 398, 7. ἵνα μὴ πλείον ἐνοχλῇσθε περὶ τούτων 139, 4. ἠνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφωθῆναι τῆς χορείας 519, 15. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterent, aut defugerent. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς 622, 12. = ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδίκημένοις *L.* 107, 9. οὕτως ἐνοχλεῖ—ᾧστε 112, 29. *TAYL.*

ἑνοχος] ἑνοχοὶ δεσμοῦ γεγόνασι 1229, 11. ἑνοχος ταῖς ἀραῖς 404, 4. ζημίαις 796, ult. = ἑνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ *Æ.* 2, 36. = οὗτ' ἐνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰκίαις οὐδὲ κατὰ μικρὸν *I.* 85, 9. = οὐκ ἐνοχοὶ εἰσὶ τῷ φόνῳ *A.* 112, 38. μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφίεντες, μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντες 125, 20. ἐνοχοὶ τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἐσμὲν 125, 33. 40. 126, 13. ἑνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ 130, 18. cum genitivo * οὐδὲν ἐνοχος τῶν κατηγορημένων 129, 2. nisi οὐδὲν legas. = ἐνοχος εἶναι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις) ἐν ὧσπερ—*An.* 11, 6. = ἐνοχος λοιποταξίου *L.* 140, 1. ζημία 111, 29. ταῖς κειμέναις ζημίαις 140, 19. αἰτία 118, 5. ἀπαγωγή 137, 46. γραφῇ 144, 11. ὅλα τῷ νόμῳ 140, 9. οἱ Σ. διωμόσατο 96, 35. τοῖς βιαίτοις 167, 33. *TAYL.* = ἐνοχος ἅπασιν ὁμοίως *Ly.* 149, 4. = ἐνοχος ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γινόμεναις *D.* 96, 11. τοῖς ζητουμένοις 97, 15.

ἑνστασις, susceptio, ingressio causæ forensis. διασύραν τὴν ἄλην ἑνστασιν τοῦ ἀγῶνος *Æ.* 18, 35. ἑνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36.

ἐνταυθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245, pen.

ἐντάφιον] ἐντάφια προπαρσκειασάμενος *I.* 73, 15.

ἐντείνειν] ἐντείνειν ἡμῖν πληγὰς. verbera nobis intenterunt, comminatio sunt 1258, 1. = ἐντείνεσθαι τὴν φωνήν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξύαν καὶ ἀνόσιον ἐντείνάμενος *Æ.* 49, 15. = ἐντείνας πολλὰς πληγὰς *L.* fr. 45, 4.

ἐντελής] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς 1217, 25. = πλούσιος τριήρης καὶ ἐντελής *Æ.* 51, 32.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἐτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα abundantissime 219, 20.

ἐνταῦθα, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum.
nam comparatur cum insequente ὅταν, cum Æ. 1, 26.

ἐνταυξίς Φιλίππου, quomodo Philippus nos exceperit Æ. 34,
19.

ἐντέχνως L. ap. Phrynichum.

ἐντιθέναι] οὗτ' ἰσχύει ἐντίθῃσιν, οὗτ' ἀποθήσκειν ἐξ 37, 26. 1460,
3. τοῦτοις βελτίω τινα νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε 332, 20. τὰ σώ-
ματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων
840, 10. ἐντιθείς ἡμῖ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς
πλοῖον χρήματα, *to cause the goods to be brought on board, to
get the ship freighted* 885, 16. 968, 4. ἐνδεμένης εἰς τὸν κόλπον.
sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente 1156, 26.
= A. 134, 32.

ἐντίκτειν νεοσσούς Ly. 166, 36.

ἐντιμῶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα. μναῖς ἐντιμᾶτο τὰ χρυσία
καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036, 12. cui 40. minæ in dotem pro-
missæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem re-
liquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ.

ἐντιμός] ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλπον τὸν σῖτον. *at a tolerably high
price* 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μόντοι ἐντὸς ὧν εἶπεν. ista dixisse, cum secum non
esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in re-
bus, non in re præsentē, versante 913, 18. 917, 18. ἐντὸς ἀνε-
ψώθητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in
consanguinitate sunt, quam consobrini 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτ-
ρων ἐπικατατέμνειν 977, 7. *to break into his shaft*. perrumpere
in alienum cuniculum in metalifodiis. = μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγο-
ρᾶς περιρραντηρίων πορευίσθαι Æ. 4, 2. = ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. im-
puberes L. 195, 22.

ἐντριβής in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νέ-
ουαισιν ἐντριβής 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363, 1. αὐ-
τος δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ' ὅτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππου
396, 8. congregiēns cum Ph. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχῳσι, quid
est? 1424, 20. = ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις παῖσι, cum vestris libe-
ris congregiatur, consuescat Æ. 2, 25. = παρὰ τοῦ ἐντυχόντος ab
obvio quoque I. 44, 9. 75, 43. = A. 119, 35. = ἐντυγχάνειν τινὶ
congregi cum aliquo D. 100, 30.

ἐνύπνιον] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ Æ. 29, 23. συμπλάττειν
ἑαυτῷ ἐνύπνιον 64, 34.

ἐξ] παρακατατιθιμένα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ
ἀνάγκης Æ. 2, 12. καταπλεῖ δαῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου 8, 34. μαστι-
γοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς 9, 12. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας
τοῦνομα ἐνεγκάμενος 18, 29. περιμάχῃτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι 19, 4.
κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιῆσθαι
21, 33. ἐστασίς τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. παιδοποι-
οῦμενοι ἐξ ἐταιρῶν 52, 3. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριπτύες καὶ οἱ δήμοι ἐξ
ἑαυτῶν αἰροῦνται 58, 7. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἰσού ἀκούωσιν 61, 35.

ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελέλυθεν 72, 42. ἐξ ἰθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιείσθαι 79, 20. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἀνθρώπος 86, 27. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιάθη 89, 34.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσι γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος 45, 3. = ἐξαγγέλλεσθαι, per tertium nunciari, quem non miserit ille, de quo quid nunciatur Æ. 6, ult. 69, ult. = ἐξαγγέλλειν ultro sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nuntiatum I. 60, 3. 15. = arcana propalare. *to confess, to discover* L. 158, 36. = Ly. 158, 26. = ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολέμοις D. 109, 31.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χάρας γιγνομένων οὐδὲν 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας hinc (ex urbe) coëgi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τάνδράποδα 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *he has turned us out*, φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aliens illa bona sua esse 1090, 10. ἐξαγομένῳ τῶν παιδῶν ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917, 26. ἀπειτῶν καὶ καλῶσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276, 13. 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἵμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278, 3. hoc significato dixit Thucydides p. 61, 88. μαίζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἰ τις σισυπᾶν ἐγνώκειν, οὐν λέγειν ἐξάγομαι 411, 9. ἂ τις ἄφρων, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθὴ πράττειν 527, 18. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀτήκεστον ἐξαχθέντα πράξει 538, 22. 1458, 13. = ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῇ Æ. 70, 14. = vi manumque deducere. ἐξῆγεν ἂν ἐκ τῶν πατρώων I. 44, 15. 53, 7. 8. = ἐξάγειν (scil. ἐκ τῆς ὀρχήστρας) τῶν χορευτῶν—An. 31, 37. ἐξάγεσθαι efferri, exportare nomine mercaturæ ex aliquo portu 21, 13. = πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι L. 196, 16. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum 117, 7. ἐξήγαγον ἀνδράποδον ἐντευθενὶ 136, 7. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε clam extulit, furto subduxit ἔξω fr. 32. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit. = ἐξάγειν ἔξω ἐκ τῆς χάρας Ly. 151, 10. τοὺς αἰρθέντας nexos e carcere 164, 4. = ἐξάγεσθαι extra se rapi, mente amoveri, ab impetu vehementioris perturbationis D. 92, 3.

ἑξέκστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἑξαγίστους ὀνομαζομένους. ex-
secrabilēs, pīculares 798, 6.=ἑξάγιστα καὶ ἑπάρτα χρήματα
Æ. 69, 34.

ἑξαγριῦσθαι] τόπον δεινῶς ἑξηγριωμένον Æ. 14, 11.

ἑξαγωγή] τὴν ἀδελφὴν ἐκ' ἑξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut
ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763, 13.
787, 8. ἑξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu expor-
tandi, καὶ ἀπέλκεαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti,
ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως δνόματι eo prætextu, quoniam præ se
ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri 917, 27. ἑξα-
γωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adi-
eramus, deducti essemus 1090, 23.=deductio de prædio, vi
manuque facta I. 40, 12.

ἑξαγώνιμος βοήθεια Ly. 151, 18.

ἑξαίτης vel ἑξέτης sexennis. *ἑξαίτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο L.
183, 15.

ἑξαίρειν excipere, excerpere, item eripere. ἑξέιλεν ὑμῶν τὰ χω-
ρία eripuit 658, ult. ἑξέιλες τὸ μέρος τούτων præteristi, transmi-
sisti, excepisti 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. sepa-
rare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam
avulsis 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἑκτισιν τῆς προι-
κῆς, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herci-
scundæ hereditatis massa separatam 1025, 1. ἐπισκοποῦμεν, εἴ
τι ἐξαιροῦνται ποθεῖν ἐκ τοῦ πλοίου 932, 26. ἐπωδὸν τάχιστα ἐξαιρεθῆ
τὰ χρήματα, ut primum merces e navi exemptæ, exoneratæ
essent 909, 17. ἐξειλόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὥσιν Ἀθηναίοις. navibus
exoneratis, mercibus in continente expositis 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι
τὸν σίτον frumentum e navibus expromere 1211, pen. τὸν γόμον
ἐκῆϊσε ἐξειλόμενος 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελεῖσθαι πάν-
τας ἀνθρώπους δεινοὶ vindicare 135, 6. ἐξείλετο ἄμμι ἐκ τῶν μεγά-
λων κινδύνων 256, 2. τὸ γινῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς
ἂν ὑμῶν ἐξελεῖσθαι eripere δύναται' ἂν 711, ult.=ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς
τοιαύτας φύσεις exterminate Æ. 27, 12. ἐξαιρεῖσθαι, eripere.
τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἐξαιρεῖ-
σθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, impedire iudices ma-
lis strophis, objicere callidam quandam fraudem, qua exclu-
dantur facultate reum iudicio persequendi, qui per se ipsis
obnoxius esset 57, 10. Βυζάντιον ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου
90, 10.=ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων tabellis iudicum e cistulis exem-
tis, effusis I. 52, 23. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua
massa hereditatis detractum seorsim ponere et alicui, ut privum
quid et proprium ipsi, attribuere 53, 40. ἐξειλόμην εἰς ἐλευθε-
ρίαν, asserebam, vindicabam in libertatem, raptatum in servitu-
tem 105, 20.=μὴ οὖν τοῦτο ὑμῶν ἐξέλγεται μηδεὶς. nequis hoc
vobis eripiat, extorqueat A. 134, 40.=τοὺς ἰκέτας ἐξελεῖν L. 92,
2. ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὄτων ἐξείλετο 121, 44. ἄσπε τῇ θεᾷ
τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι 160, 14. aliquem in servitutem abdu-

cendum in libertatem vindicare 167, 19. 22.=ἐξαιρείσθαι τὸν εἶπον exonerare frumentum e navibus Ly. 150, 13.

ἐξαιρεῖν ἄνω τὸ πρᾶγμα Æ. 29, 24.

ἐξαιρετός] οὐδ' ἐστὶν ἐξαιρετός ἄρα τις, ἣν διαλείπει 124, 4. ἐν ἅπασιν τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαιρετόν ἐστιν ὡς γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς 418, 12. ἐξαιρετός, φέλαξ τέτακται 505, 10. ἐξαιρετόν αὐτῷ γέγραφε 681, 7. τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας ἐξαιρέτους ἐποίησάμεθα, sequestravimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus 1012, 21. 1026, 13. εἰ δὲ ἂ θεοὶ ἐξαιρεῖ ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιόσπετος τυγχάνειν 1487, 24.=τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαιρετόν περιποιούμενος Æ. 66, 22.=ἐξαιρετός, τῷ δήμῳ, privus, proprius plebi, consecratus ejus solius usibus An. 24, 19.=ἐξαιρετόν, quod Latini Icti privilegium. ἐξαιρετόν τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὃ τι καὶ βούληται L. 116, 25.=ἐξαιρετός χάρις Ly. 167, 38.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, precibus et gratia veniam, salutem alicujus impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut servum. ἐξαιτῆσοντάς τινας τῶν φυγάδων 197, 6. 239, ult. 848, 21. 23. ἐξήτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981, 17. 1135, 11. 1151, 9. ἐφ' οἷς ἐξητεῖτο. ob quæ a Macedonibus ad supplicium deposcebatur 1475, 14. ἐξαιτῆσεται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per hæc, istæc jactando ipse semet exorabit a vobis 546, 21. 563, 27. 793, 19. 331, ult. 581, 16. 1187, 13.=ἐξαιτεῖσθαι ἐταίρους, precibus eripere sodales judicum severitate Æ. 24, 35. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant 82, 8.=deposcere ad deditionem vel traditionem I. 60, 27.=ἐξαιτούσι (scil. τοὺς θεραπόντας) οὐκ ἠθέλησαν ἐκιδιδόναι A. 144, 28.=ἐξητύντο φεύγοντας ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων L. 129, 9. ἐξαιτῆσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. *to get any one, or a prisoner released by way of intercession* 141, 20. deprecando pro aliquo eum judicio eripere, liberare 159, 19. 37. ἐξαιτούμενοι passive, deprecationibus amicorum severitati vestræ animadversionis erepti 160, 40. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς exorant, h. e. leviunt et flectunt vos precibus 161, 15. οὐκ ἂν εἰκότως ἑταροὶ με ἐξητήσαντο παρ' ὑμῶν 163, 12. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ὑμῶν 178, 45. 186, 15.=precibus exorare, flectere judicem, ut reum absolvat Ly. 167, 13. 28.

ἐξαιτήσις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπίσχυον. destitit Æschrionem ad tormenta deposcere 1200, pen. οὐθ' ἡ τῶν συγγενῶν, οὐθ' ἡ τῶν φίλων ἐξαιτήσις (deprecatio) ἀφέλησεν αὐτὸν 1385, 9.

ἐξαιρῆς] *νῦν δὲ τότε γ' ἐξαιρῆς ἐπίσχυον αὐτὸν ἐκείνοι 278, 10.=εἰ δὲ τίσιν ὑμῶν, ἐξαιρῆς ἀκούσασιν, ἀπιστότατος προσπέπτωκεν ὁ λόγος Æ. 62, 6.

ἐξάκεις I. 47, 10.

ἐξακισχύλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ

ἐλαττον ἐκαστοῦ 715, 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλείφειν ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976, 23. ὁ νόμος τοὺς γονίας ποιῇ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦτομα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλείφειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξει 1006, 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὄρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ 1318, 24. ὑμεῖς δ' ἐπὶ σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [scil. τὴν νόμον] ἐξαλείφειν 468, 1. ἐξαλήπται τὸ ὄφλημα 791, 12. = ἐξαλείφειν τοὺς νόμους *Æ.* 16, 41. ἐξαλείφεται ἡ δωρεὰ 81, 1. = *I.* 111, 11. = ἐξαλείφειν ψηφίσματα expungere *An.* 10, 30. 11, 2. 14, 7. = ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους *L.* 96, 10. ἐξαλειπτὸν τοὺς νόμους 104, 4. τὰ ἀμαρτήματα 106, 34. ἐκ τοῦ τῶν ὑπλιτῶν καταλόγου 144, 37. τοὺς μὲν ἐνέγραψε, τοὺς δ' ἐξήλειψε. *leges puta* 183, 16. 30. εἰ μὴ τὰυτα ὑμῖν ἀρίστη, ἐξαλείφειν κελεύει 185, 14. = ἐξαλείφειν νόμον *Ly.* 156, 18.

ἐξαμαρτάνειν *idem*, quod simplex *ἀμ.* 259, 4. 17. = ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα *Æ.* 3, 19. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν 4, 4. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτὸν 7, 23. δαιμονίου τινὸς ἴσας αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου 70, 12. = ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτὸν *I.* 39, 35. = *idem* quod simplex *A.* 130, 3. = peccare, labi per imprudentiam. μεγάλη καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία *An.* 20, 22. = ἐξαμαρτάνειν εἰς *L.* 96, 8. 191, 18. 192, 9. 96, 46. 109, 37. 110, 32. et passim. πλείστα εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτηκεν 128, 25. *ΓΑΥΛ.* ἐξαμ. τοιοῦτον ἀμάρτημα 94, 14.

ἐξανάλισκειν] ἐξανήλκωνται οἱ τε ἱδιοὶ πάντες οἰκοὶ καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174, 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὄρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213, 6. = ἐξανάλισκεσθαι, sumtu faciendo penitus exhauriri, exinaniri, *Æ.* 68, 19.

ἐξανδραποδίσθαι in servitutem redigere, sub corona vendere ἐξανδραποδίσθη Τήνος καταληφθεῖσα 1207, 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239, 1. = *An.* 26, 10. 32, 6.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανιστάσας 208, 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δεικνύοντες 284, 13. ἐξαναστήσας cum jussisset surgere 1259, 3. = ἐξαναστῆναι, e medio actu judicii, vel e medio consensu surgere *Æ.* 45, 3. = ἐξανιστάναι jubere emigrare *Ly.* 158, 22.

ἐξαπατᾶν *idem* quod simplex. ῥᾶστον ἀπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν 33, ult. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λόγων ἀφρονῇ 319, 26. ἐξηπατήθη. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374, 18. est lex vobis, ἐὰν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἀλφ, θανάτῳ ζημιούῃ 498, 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690, 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur 725, 26. ἐξηπατῆμένοι ὑπὸ πολλῶν τῶ λόγῳ 1213, 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577, 26. = *idem* quod simplex *A.* 147, 24. = ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις *D.* 101, 39.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτης deceptio, illusio. ἐξαπάτης ἔνεκα 487, 10. τοὺς ἐκ' ἐξαπάτῃ νῦν ρηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγους 1116, 2. ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251, 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μόνον οὐ κώδωνας 797, 13.

ἐξαῤῥασθαι, precibus, sacrificiis, cæterisque ritibus, consecrare templum et dedicare Æ. 70, 4.

ἐξαργυρίζειν] ἦν ἐνθάδε ἐκείνητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59, 5.=ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. *to turn in into money* I. 55, 21.

ἐξαρίσκειν] εἰν τοὺς κυρίους ἢ δόροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμολας, ἐξαρίσθεται 1396, 26. ἐξαρίσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, οὐ δυνατόν τοῖς αἰσχροῖν τι πεποιηκόσιν 1397, 3.

ἐξαριθμεῖν dicitur debitor ses alienum diluens, et in mensa nummularii numis præsentibus refundens, *to pay in ready money?* ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξαριθμήσει 832, 4. 1238, 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicujus excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολαλώσι τῶν συμμέχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναῖξιν 373, 12. datum, in potestate positum esse 497, 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis 664, 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel opportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπὶν ἐξαρκέσει 817, 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823, 24. οὐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non sufficisset in sextum annum 833, 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολλίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παροῦσαν 1033, 11. καὶ ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istæc a me abstulisse 1155, 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati injurias inulto, usque acquiescere et eas contemnere 1273, pen. ἐπεὶ πρὸς γε τουτονὶ τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat schol. Herm. p. 128, 7.=ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας I. 67, 28.=An. 30, 18. οὐ ταῦτα μόνον ἐξήρκεσε non hoc solummodo valuit efficere 31, 1.=εἰς γε τὰς πατέριους θυσίας ἐξήρκεσεν ἂν L. 185, 8. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν fr. 45, 5.=Ly. 151, 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818, 24. οὐκ ἐξαρνοῦνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709, 19.=Æ. 89, 24.

ἐξαρνος] τοιούτους θεῖς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἐξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570, 21. ἐξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἀς ὁμοσε 677, 22. ἐξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679, 20.=ὕμεις δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ Æ. 16, 10.=ἐξαρνος γίνεσθαι τὴν μαρτυρίαν. pro ἀρνεῖσθαι I. 40, 9. ἐξαρνοὶ εἰσι τὰ ὁμολογημένα 53, 24.=ἐξαρνος ἦν διὰ τέλους A. 135, 25.=An. 2, 37. 16, 30.=ἐξαρνος ἦν inficias ivit L. 93, 27. ταῦτα ἐξαρνός ἐστι 98, 40. inficias ire quæ facta sunt. Plautus. TAYL. ἐξαρνος ἦν pro ἡρνεῖτο 93, 27. ἐξαρνον γενέσθαι ἀ ποίησας 138, 38. τοὺς οὐχ οἴους τε ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν 159, 36. δὲ ἐτόλμησε τὰ μὲν ἐξαρνος γενέσθαι id est ἀρνεῖσθαι 904, pen.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adjungere, et

pone se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam avis alas habet sibi appositas 123, pen. = τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις *Æ.* 77, 11.

ἔαρχος καὶ προηγεμὸν choreæ auctor, præsulor 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελῆσθαι. vindicare 100, 8. = ἐξαφαιρεῖσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν *Ly.* 159, 23.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fidejussores spon-
derunt 713, 1. ἐξεγγυημένοι datis pro se fidejussoribus dimissi
394, 9. μὴδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδὲνα 724, 6. *to be bail for no
person.* = ἐξεγγυᾶσθαι dato præde, libertatem adipisci quoquo
velis eundi *An.* 7, 2. = ἐξεγγυᾶσθαι fidejussorem se præbere *L.*
167, 20. ἐξεγγυήθη 167, 23. satis datum pro eo fuit.

ἐξεγγυήη idem quod simplex ἐγγυή *I.* 50, 24.

ἐξεγγυήσις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel ut
Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξέλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976,
ult. 977, 1.

ἐξείναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξείναι ἀφίλτο. citat Demetrius Phale-
reus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea. = ἄστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει
δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν *L.* 140, 27.

ἐξείπειν] ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξείπον 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου 572,
12. 18. = ἐξείργειν τοῦ γυμνασίου *Æ.* 2, 35. τοῦ βήματος 5, 15.
περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. = ἐξείργειν ἐκ τῶν
παρ' αὐτοῖς ἱερῶν *L.* 104, 37.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089, 1. = ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ
βουλευτηρίου *Æ.* 16, 1. = *A.* 147, 12. = inde ἐξελεῖν possit repeti
An. 29, 26. nisi si quis malit ab antiquo ἐξέλλειν. = ultra aciem
procurrere. de milite *L.* 160, 30.

ἐξελέγγειν] μὴ οὖν ἐξελέγξετε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά 188,
25. ἐξελέγγονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἶαι τε
οὔσαι ποιεῖν 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγγονται [scil. ψευδόμενοι] 92,
9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξελληλογμένοι jam dudum e multis constite-
rat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse con-
temnendas et nullius momenti 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγγαι
με 1216, 19. = περιβοήτως ἐξελέγγθη κλέπτῃς ὦν *Æ.* 16, 6. ἀλα-
ξουπόμμενος ἂ παρὰ χρῆμα ἐξελέγγῃ ψευδόμενος 85, 10. = *I.* 70, 7.
= ἐξελέγγειν τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις *A.* 147, 6. = *L.* 123, 5.
φανερῶς ἐξελέγγεις ψευδόμενον τὸν κατήγορον 109, 17. 110, 10. ὅσα
μὲν περὶ τεινεσάτων λέγουσιν, οὐ πάντῃ δὲ θαυμάζειν. οὐ γὰρ ὑπ' ἐπεί-
νων γε ἐξελογθεῖεν ἄν.—

ἐξελευθερικὸς νόμος citat e Demosthene Julius Pollux III.
81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418, 10.

ἐξεπίτηδες data opera, de composito, ex conducto inter se *D.*
102, 44.

ἐξεραῖν effundere (aquam.) ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965, ult. 993,
17.

ἐξεργάζεσθαι] τάφρους ἐξεργάζεσθαι *Æ.* 58, 9. ἐξεργασμένον

τοῦτο τὸ πῶδον ὑπὸ τῶν Ἀμφιστάων, satis excultum 70, 22. συμ-
μαχίαν ἐξεργάζεσθαι, efficere, perficere 88, 6.

ἐξερημῶν] ἵνα μὴ ἐξερημῶσῃ ὁ οἶκος 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μάλ-
λον ἄνθρωποι ἐξερημώσκειαν οἶκον, ἢ εἰ—1076, 24. ubi docet, qui-
bus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος *ap. eap̄tict*
family 1073, 14. = τῷ ἄρχοντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν οἴκων, ὅπως μὴ
ἐξερημῶνται, προστάττει jus civile I. 66, 28. πάντες οἱ τελευτῶντες
πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξερημώσῃ τοὺς σφετέρους
αὐτῶν οἴκους 66, 24. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχροῦς καὶ δεινῶς ἐξερημαμέ-
νον 66, 34.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τάκολουθα τούτοις πράττειν
312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθόντων, qui ob caedem patra-
tam e patria ultro emigrarunt 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως
χρόνοι 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657, 15. praeterierant.
ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἦδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, extincta,
obliterata, exstirpata 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἑνιαυτῷ 900, 27.
τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo praeterito 978, 3. ἐξῆλθέ
μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est 1209, 18. 1210, 26.
στρατείας ἐκείνης οὐκ ἐξελθὼν 1353, 24. in illa castra non egres-
sus. = τοῦ ἐξελθόντος ἑνιαυτοῦ anno praeterito, proximo superiori
I. 64, 39. = ἡ ἐξελθούσα βουλὴ senatus defunctus, qui anno pro-
ximo superiori sedijt An. 10, 37. = οὐκ ἂν ἐπασκεν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως τὸν ἕτερον πόδα D. 100, 35. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐξελθεῖν ἔξω τῆς
πατρίδος 103, 14.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id est
ἐξελεγχθήσεται 23, ult. οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται
τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα 26, 4. πρὸς
πλουσιλίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζειν
67, 16. δύναμις ἐξετασμένη (*muistered*) καὶ παρεσκευασμένη 180,
3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψύσσα μου, ἐξετάσω 229, 2. καὶ
λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. *gessi me, I*
have been found, I have shewn myself 286, 4. ἐξὲν αὐτῷ μετὰ
τῶν μηδὲν ἡδικοτάτων ἐξετάζεσθαι 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς
τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331, 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας,
τοιαῦτ' ἐξεταζόμενα φαίνεται 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητά-
ζετο [*id est* εὐρίσκετο] 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν
ἐξεταζόμενον 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχθρὴν τὸν Φιλότιμον
566, 27. οὐδαμῷ τῶν συγχαιρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθῃ 579, 20.
ἐξητάσθης οὐδενός τούτων κατήγορος 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς
δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701, 21. παρὴν καὶ ἐξητάζετο 795, 8. τριῶν
ἦδη καιρῶν κατειληφτότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε
918, 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμῃρον ἐξήτασται. *ad*
magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam con-
spectuendum praebuit 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προ-
θυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν
τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους *called to account*. οὗτος
δ' αὖ τούτωντιον τὸν δεσπότην ὁ δούλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα ποικρὸν καὶ
ἄσαστον ἐπιδείξαν 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς 1125,
21. ἐξήταζες τὸν ἡμίτερον πατέρα ὅστις ἦν 1126, 13. ἐν ἅπασιν

ὅσοις περ ἵκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πάποτε ὡς ξένος 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φατήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος *me meimet copiam fecisse, I was the first to make my appearance*, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκὼς 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469, 22. τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμεν ὑπὲρ ὑμῶν 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζειν *comparare, exigere* 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἔνεκα ἐξητασμένη. *comparata, excogitata*, (*disciplina Platonica*) 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον. = φιλοτιμώτατον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν *Æ.* 27, ult. ἐξετάζω τὸν τρόπον, *mores specto* 64, 41. = ἐξετάζεσθαι τῶν ἀγαθῶν εἰς. in bonis numerari *An.* 29, 20. = τοῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἶδομεν. *sese proferentem, in conspectum prodeuntem* *D.* 103, 12.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. οὐ παραιτοῦμαι 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμός] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμόν ποιεῖσθαι. *aequum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari.* Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι 230, 14.

ἐξεταστής τῶν ξένων, *inspector et censor militum mercenariorum*, qui missus est, quo videat, omnesne adsint, quos mercede conduxit *respublica*, et sintne omnes bene valentes, et integre armati *Æ.* 16, 7. ἐξεταστής liber erat a militia, et necessitate in castra exeundi 52, 2. conf. Demosth. p. 97, 1. ed. Paris.

ἐξεταστικὸν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est τοῦ παρῆναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον. merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξετάζοντο, praesto essent, *copiam sui*, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces praesentiae* 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρέργωγος ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata 215, 9.

ἐξευρίσκειν *comminisci. meditando indagare.* προφάσεις ἀδίκους ἐξευράν 152, 6. τὰς εἰκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *to raise, to acquire with trouble.* unde, unde extundere 1354, 27. = αὐτὸς σκαυτῶ τοὺς νόμους ἐξευράν *Λ.* 130, 37. 132, 39. = *An.* 17, 3. = *L.* 93, 9. ἐξευράν οὐ δειπνοῦμεν 97, 7. 99, 6. excogitare, *comminisci* 112, 40. οὓς ἐξευρίσκοιμι Δικελίαν 166, 37. ῥαστώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς 169, 10. δίκην fr. 2, 1. τὴν θύραν ap. Suid. in οἷς. TAYLOR locum 99, 21. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἑμαυτοῦ πρόνοιαν. addens si sana sit lectio. Est utique.

ἐξέχιν de sole oriente, ultra oram coeli exsurgente. πρὶν δὲ ἥλιον ἐξέχιν 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσονται μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα 1160, 13.=respondere consulentibus de jure sacrorum, ceremonias interpretari An. 15, 25. 28.=ἐξηγεῖσθαι *verbum rituale* est, inquit TAYLOR. καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται consulentibus de jure sacrorum respondent L. 104, 9.

ἐξηγητής magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, *the instigator, the ringleader*. Λάκρυτος ἦν ἀπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *he prepared the darts, which another was to shoot; the one is the author, and another the executor of the affair* 928, 20. interpres ceremoniarum et juris sacri. ἔλθων ὡς τοὺς ἐξηγητάς, ἵνα εἰδῶν, ὃ τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων 1160, 4.=ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας Æ. 33, 25.=I. 73, 24.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ᾧ μῆπω ἢ προθεσμία ἐξήκει. tempus præstitutum nondum elapsum est, *whose term is not yet expired* 1055, 4. μαλλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερμερίας 1154, 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς εἶναι τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250, 18. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας 1211, 9. 1212, 26.=ἐξήκει χρόνος L. 109, 14.

ἐξήκονταταλάντια 183, 8. 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἐξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722, pen.

ἐξείναι] ὁ μὴδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire 558, 15. εἶτα τότ' ἐξίμεν. tum exhibimus in castra 730, 10. ἐξόδους λαμπράς ἐξιούσαν 1182, 27. in publicum. μήτε τοὺς ἐξείναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι 1437, 1.=οὐτ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήειτε An. 20, 38.=ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς L. 114, 40.

ἐξίς τῆς ψυχῆς Æ. 27, 2.

ἐξισοῦν ἤθελον τὸ πρᾶγμα τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασι A. 126, 3.

ἐξίστάναι et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστασιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *this is what disturbs, confounds them*. de statu mentis dejecit 537, ult. ἐκστῆναι decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξέστης τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον 143, 13. ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδὲν ἐμὶν concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331, 7. ἐξιστῇκει τῶν ἑαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis cesserat 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκείνος καὶ τῶν ὄντων ἐξίστη *he became a bankrupt*. decexit 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα inficiatum, oratione a se amolitum. *to shift off* 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξίστησαν

defugerunt 460, 1. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα devito, declino 891, 3. σταμνοὺς ἐγδοήκοντα ἐξιστηκότες οἶνου corrupti, acidi facti 933, 25. = ἐξέστην ἑμαυτοῦ Æ. 28, 18. ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανής ἦν 33, 21. = τῆς οὐσίας ᾗδεν ἐκστησόμενος. prævidebar mihī necessarium factu futurum, ut bonis cederem A. 117, 18. = ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας renuncio vestræ amicitiae eamque vobis intactam relinquo L. 114, 2. Lysias e Carcino laudavit ista οὐ καίνος ἐξίστησε non ille eum dementavit, ap. Harpocr. in Καρκίνος.

ἐξοδος expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πιάς, στρατείας 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182, 27. = ἐξοδοὶ ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui Æ. 50, 37. αἱ ἐν τοῖς ἑκατόμοις ἐξοδοὶ 50, 38. ἐξοδοὶ ἐν τοῖς μέρεσιν ibid. πανωστάτην ἐξοδὸν γράψαντα, ejus expeditionis, quæ omnium postrema fuit 88, 40. = ἐξοδος scil. εἰς τὴν στρατείαν in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere I. 76, 10. = τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πρώτων ποιοῦμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν L. 147, 28.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. Μέγαράδ' ἐξώκησε 845, 19. = Æ. 17, 30. = ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερρίαν migravit in solum peregrinum sub dictionem alienam L. 187, 29.

ἐξόμνησθαι jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis 378, 18. ἐξόμνησθαι ἄρρωστέιν. jurato valetudinem excusare 379, 17. ἐξόμνησθαι ἀναγκάσω cogam eum juratum inficiari, aut factum id esse, aut se scire id factum 396, 19. 1119, 10. 20. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνήμενους 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβουλίδης. non facile ausit Eub. hæc jurato inficiari 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354, 4. = ἐξόμνησθαι τὰς ἀληθείας, ejurare testimonium de veritate rei Æ. 7, 21. ἐξόμνησθαι πρεσβείαν 40, 30. 34. = I. 76, 30. 31. = Ly. 150, 26.

ἐξοργίζειν, ad iram concitare. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργισί Æ. 27, 19.

ἐξορίζειν exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διανοίαι 808, 15. = Ly. 159, 6. τὰ ὅσα ἔξω τῆς Ἀττικῆς 164, 7. 16.

ἐξόριστος 548, 27. = ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως D. 100, 11.

ἐξορκίζειν jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βαμνὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265, 6. = Æ. 39, 24. 36.

ἐξορκῶν idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (to push one to an oath, to make him swear upon) 1369, ult. 1371, 16. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecreare 535, 23.

ἐξορμᾶν] τῆς νεῶς ἦδη *ἐξορμώσης περὶ τὴν ἀκτὴν Ly. 149, 46. nisi potius ibi leg. est ἐξορμούσης. ab ἐξορμαίν.

ἐξορμῆν] ἐξορμῆς ἐκ τῆς πόλεως *Æ.* 84, 4.=extra portum stare ad anchoram. ἡ ναῦς ἐξόρμει *Μουνυχία* *I.* 59, 7. 8.=An. 2, 31.

ἐξορμίζειν navem e portu eductam tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος 895, 8. *II.* 900, 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073, 26.=τὴν μορίαν, ἣν οὐχ οἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα *L.* 110, 33.

ἐξορχεισθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχστο ἐξορχούμενος 614, 22.

ἐξοστρακίζειν *An.* 33, 23. 25.=*L.* 143, 27.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη. actio unde vi manumque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται expellitur 528, 12. ἐξούλης λαχὼν 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agere patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasve alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543, 27. ἐξούλης ἂν ἔφρευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti 1240, 22.=ἐξούλας ὄφλιν damnari in iudicio causæ unde vi, h. e. debere fisco mulctam pecuniariam, irrogatam damnato in actione ob bona per nefas occupata et detenta *An.* 10, 15.=ἐξούλης δίκη *L.* ap. Harpocr.

ἐξουσίαν καταλείπειν 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur 290, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403, 25. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσία τετραμμένη 1362, 13. ἀνουθέτητος ὦν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477, 14.=λαμβάνειν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν *Æ.* 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλως ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31.=τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν ἡγούντο σφίσιν εἶναι τάλλοτριά κεκτῆσθαι *I.* 51, 13.=ἐξουσίαν ποιεῖν *L.* 107, 6.=ἐξουσία τῆς ἀπολογίας *Ly.* 152, 23.

ἔξοχος] *κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν *Æ.* 80, 22.

ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεοὺς *L.* 191, 19.

ἐξυηρετεῖν προθύμως τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ *L.* 122, 16.

ἔξω foris, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod domi, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι 16, pen. ἔξω τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copię) foris, sub dio, sub pellibus agerent 299, ult. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε 49, 25. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas respectare 332, 15. ἔξω αὐτῆς οὐσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή 403, 4. τοὺς δὲ χεῖρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηροῦς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt 798, 3. ἔξω πέντ' ἔτων post quinquennium 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὰρ τῶν ἄλλων ἔξω (id est

χαρίς) 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὐσι 519, 21. ἔξω μέσαν νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ἄραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν 1308, 22. nefanda verba jactare, a causa præsente aliena. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *which knows nothing thereof* 1490, 13. ἔξω με προπηλατισμοῦ γενέσθαι 1471, 19. = ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium manum habentes exsertam *Æ.* 4, 25. vid. ἐκτός. διίσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου 25, 9. προξενίας εὐρίσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθυστήκει 77, 19. ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2. μὴ ἴατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι 83, 24. = ἔξω αἰτίας ἑμαυτὸν καταστήσω *A.* 143, 13. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πᾶν νόμιμον ὑμῖν ἐστίν *L.* 100, 27. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν *Ly.* 149, 12. 22.

ἔξωθεν] ἔξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν excludar opportunitate dicendi 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a præsente alienis ἡγμένος 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλευόντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεσι 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανεισματος 1284, 22. = ἐπιστάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere *Æ.* 23, pen.

ἐξώλεια] ὅμνους κατ' ἐξωλείας jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας 642, 15. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ 1305, 12. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. ἐπαρᾶσάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747, 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχρους αὐτοὺς ποιεῖν 1315, 11. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτῷ *Æ.* 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρᾶμενος αὐτῷ 67, 38. = ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι *A.* 130, 34.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε 332, 22. εὐχεσθαι αὐτὸν ἐξώλῃ ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395, 7. ὅν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342, 7. = ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν *Æ.* 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. = ἐξώλης αὐτὸς καὶ τὸ γένος *An.* 13, 22. καὶ ἡ οἰκία 16, 35. = *D.* 107, 10.

ἐξωμοσία jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex Orat. de falsa Legat.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare *Æ.* 63, 7. = largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους *L.* 169, 39.

ἐξωρος, exoletus *Æ.* 13, 35.

δοικέναι] μῆτε γῆν κάρπους φέρειν, μῆτε γυναῖκας τέκνα τίττειν,

γονεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes *Æ.* 69, 15.

ἐορτῇ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἐορτὰς 14, ult. εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351, 27. = τὴν ἐορτὴν ἡγομεν παρ' αὐτῷ I. 70, 25. = τῆς ἐορτῆς ἐπιμελείσθαι L. 103, 32.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi 602, 11. = ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denuntiationem diei ad causam dicendam interminari *Æ.* 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem 9, 36.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad thesm. apud eos denunciare 600, 22. ἐπαγγελίας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν cum denunciasset, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperasset 1041, 5. 1069, 11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθεῖ καὶ ἐπαγγέλλειεν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν 1122, 19. ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἀνθρώπον 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἦκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγειλεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam 1336, 13. ἐπαγγελλάντες πανδημίαι στρατεύειν 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελλέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207, 12. In medio a) postulare 354, 11. 401, 17. 21. b) profiteri artem. *to give out, profess.* καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *this is a point, on which he will be strong* 938, 7. 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231, 19. 660, 16. ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσασιν 884, 12. = ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam iudicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν *Æ.* 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ρητόρων) ἐπαγγείλατο ὁ βουλόμενος 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. = ἐπαγγέλλεσθαι ultro sese offerre. *to offer himself voluntarily*, aut, præ se ferre, prædicare I. * 77, 19. = ἐπαγγέλλεσθαι promittere, recipere facturum An. 3, 11. = ἐπαγγέλλειν profiteri, recipere facturum L. 190, 18. ἐπαγγέλλεσθαι in antecessum denunciare 179, 36.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa 397, 3. = ἐπαγγέλματα, pollicitationes *Æ.* 24, 14.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant 37, 9. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας 160, 15. αἰτίαν ψευδῇ τινὶ ἐπάγειν. *to bring upon a person, to impute to him.* in aliquem conferre 275, 4. 22. ἐπάγειν δίκην causam querelæ dare 277, 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοὶ 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὃ τι χρεὶ παθεῖν, ἢ ἀποτίσται 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλοῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκῳ imputat, insinuat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur 548,

24. ἐπήγαγέ μοι φόβου αἰτίαν ψευδῇ 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem 970, 16. ἀλλ' εἴαστε καθ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἑάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229, 16. παραινοῦντων ἑμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. *to bring up on my back* 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424, 9. = *ἐπάγειν ψήφισμα *Æ.* 42, 30. ὃν—ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, pen. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίαν 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον 73, 28. ἐπάγειν λιμὸν τ' αἰθῶνα κρατερόν τ' Ἀρῆα 80, 11. = ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ *τούτους ἐπάγοντες. *to bring upon a person's back* I. 47, 8. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγων 69, 2. = ἐπάγεσθαι συμφορὰν L. 102, 25. ἐπάγειν τοὺς ἀρχοντας *in rem præsentem adducere* 110, 16. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις adversus civitatem nostram civitates Græcas alias instigantes atque in armis adducentes.

ἐπαγωγὸς blandus, illix, lenocinans. ἐπαγωγὸς λόγους, οὓς ἂν τις δέοιμος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπεν ἂν 1368, 18.

ἐπαινέει] natura solent homines ἀχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226, 22. ἐπῆνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos 414, 8. ἐπῆνεσέ μοι καὶ ἐπὶ δέιπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210, 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022, 13. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγείσθαι 1234, 11. = ἐπαινέειν num ab Antiph. usurpatum est pro συναίνειν consentire, consensu suo confirmare A. 141, 22. = αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινέειν L. 124, 5.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργὸν 752, 2. = ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν *Æ.* 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύμαι 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης 62, 36.

ἐπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινοῦ τιμᾶν 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαινων ἀποστερήσειε 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέγιστοι τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἐπαινοὶ τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἰδίων κτῆμα 441, 26. = ἐπαινον κατὰ τινος ποιεῖσθαι θεραπεία, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare *Æ.* 22, 31. ἐπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14. πολλὺς ἦν τοῖς ἐπαινοῖς καὶ ἐπαχθὴς 33, 29. σπογγιᾶς ἐπαινος 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνas ἐπαινοῖς καὶ κηρύγμασιν 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαινοῖς καὶ στεφάνοις 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἐπαινοὶ, laudes Demostheni tributæ 60, 35. πολλὺς ἐπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. ἐπαινοὺς καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρωμεν 88, 17. μὴ βεβαιούτε αὐτῶ τοὺς ἐπαινοὺς, negare ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitæ possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite 89, 19. = ἐπαινοῦ μᾶλλον ἀξίος ἢ φθόνου L. 168, 16. = ἐπαινοὺς μόνον ἄλλον τῶν κινδύνων Ly. 153, 36. 163, 34.

ἐπαίρειν tollere, ut e. c. vocem. τηράλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν

φανῆν 449, 13. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι 208, 6. impellere praeſtigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπᾶραι (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῆρεν, οὐδὲ προήγετο—προδοῦναι 325, 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum 284, 14. κέρδεισι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους 851, 14. τῶ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρεμένος 967, 3. ἐπᾶρας αὐτὴν οὗτος τῷ λόγῳ καὶ φουθήσας 1357, 27. ἐπῆρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι jactare se in magnificentia vanae orationis 302, 13.=ἐπαίρεσθαι μισθῶ, impelli, moveri, duci mercedula A. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἀμαρτάνειν 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρεμένους 87, 24.=impellere. ὁ φόβος ἐπῆρε θεομώτερον ἐπιχειρεῖν A. 115, 31. ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι 127, 22.=illicere. τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς ἐπαρθεῖς An. 6, 6.=τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι L. 95, 11. ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαίρεσθαι 191, 22. ἐπαίρεσθαι κέρδει 107, 29. ἐπαρθένης (inducti vel decepti) ταῖς τούτων διαβολαῖς 115, 40. ἐλπίδι 116, 6. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως 147, 41. ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι 163, 22. τῷ δύνασθαι λέγειν ἐπαρθεῖς 187, 2. οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν e Carcino. ap. Harpocr. in v. Καρκίνος.

ἐπαισθάνεσθαι 24, 5.

ἐπαιτιάσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου 552, 1.=δ ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην A. 112, 29.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quaestionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλοσίαν et τὴν δεκαπλοσίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαίτιοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovīs, et tum præterea decuplum illius valoris 733, 5.=ἐπαιτιώτατος κίνδυνος certamen forense impimis impeditum et inextricabile, atque reprehensionibus obnoxium L. 111, 38.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει consecrari 284, 6. γνώμαις 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν obsequi, cedere 805, 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθεῖν τῇ τούτων ἀπονοίᾳ 1402, 14.=ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo A. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθεῖν simplex usurpat.)=ἐπακολουθεῖν τῇ Δ. πονηρίᾳ servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur D. 101, 20.

ἐπακούειν auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ πρόστινται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων 1142, ult.=ἐπακούειν τῆς κρίσεως A. 54, 40.

ἐπακτος ὄρκος. jusjurandum exactum L. ap. Harpocr.=ἐπακτος λεῶς ἄλλοθεν Ly. 160, 29.

ἐπακτροκέλης, myoparo, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exerceere A. 27, 9.

ἐπαλξίς] ἐπάλξις, ἃς κονιῶμεν 26, 16.

ἐκαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439, ult.=ἐκαμῦναι τῇ πόλει *Æ.* 5, 4. ἐκαμῦναι ἑαίρω κτεινομένω 21, 26.=*L.* 97, 43. conf. μεταμύνειν. ἐκαμῦναι ζῶσιν οὐκ ἡδύνασθε 129, 29.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196, 7. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391, 22.=ἐπανάγειν εἰς ὀνειδῆ τὴν τιнос εὐαγωγίαν *Æ.* 48, 20. ἐπανάγω ἑμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad—61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν καλεῖσθε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18.

ἐπαναγινώσκειν *L.* 117, 40.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod simplex. ἐπανάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν 974, 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068, 8. ἐπανάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστόν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460, 20.=*An.* 31, 16, 26.

ἐπάναγκαις necessario 706, 21.=ἐπάναγκαις τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα *Æ.* 3, 1. ἐπάναγκαις περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18.

ἐπαναλίσκειν præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum adhuc plus erogare sumtum 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμνησκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδὸτα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνήσαι βούλομαι 74, 7.

ἐπαναπλεῖν 1292, 2.

ἐπαναφέρειν to put to account 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτε ἀλαζονεῖαν ἐπανόσει 59, 25. ταῦτα τὰ ἐκ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὴν ὡς ἑαυτὸν ἐκάνειν· οὗ 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει 829, 4. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat.=consilia, deliberationes, executiones negotiorum ad superiorum arbitrium referre *An.* 27, 36.

ἐπαναφορά relatio consiliorum ad superiores *An.* 27, 37.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα—*Hermog.* 417, 10. ἀλλ' ἐκείσε ἐπάνειμι, ὅτι—281, 26.

ἐπανέρεσθαι *Æ.* 82, 40.

ἐπανέρχασθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii 837, 14. 904, 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς 1087, 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι 1351, 23. *442, 20.=redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam mancipatus *I.* 78, 16. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται 83, 9.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia 357, 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτῇ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὰ 1156, 3.=domum redire *Æ.* 62, 36.

ἐπανίναι remittere (a v. ἰναί asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σίτος the price of corn has fallen 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26, ante. τὸν παρόντα φόβον 287, 7. b) ἐπανίναι (ab ἰναί eundo, cum

leni) εἰς τὴν πατρῶαν οἰκίαν 1087, 23. = ἐπανέναι οἶκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου *Æ.* 26, 26. = ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. *scil.* τὸν λόγον *I.* 51, 35. ἐπανέναι (*scil.* εἰς τὸν αὐτοῦ πατρῶον οἶκον) ὁ νόμος οὐκ ἐξ, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλήτῃ (*scil.* ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ἐπανέρχεται) γήσιν 60, 37.

ἐπανιστάναι] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione *Æ.* 71, 23. = ἐπαναστῇ τυραννεῖν (id est ὥστε τυραννεῖν) insurgere ad tyrannidem exercendam *An.* 13, 13. = ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι *D.* 92, 31. res novas moliri.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι 12, 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81, 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι 570, 10. ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere 922, 16. τὰ *παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἀμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσιν 1232, 9. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα 1295, 20. ἀμείνους ὥστε τὰ τῶν ἄλλων δεῖν ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447, 2. = αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι *Æ.* 1, 10. = ἐπανορθοῦν διαθήκας *I.* 37, 8. [8, 31.] = ἐπανορθοῦν τὰ ὑφ' ἐτέρων δυστυχήεντα *L.* 197, 13. = ἐπανορθοῦν τὸ ἱππικὸν *D.* 102, 24.

ἐπανόρθωμα τῶν ἀκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων 707, 7.

ἐπάνω] οἱ τοῦτ' ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐπῆραμαι καὶ διετηνάμην οὕτωσι σφοδρῶς 275, 5. ἐπαρᾶμαι ἐξώλειαν ἑμαυτῷ 747, 13. 1204, 11. ἐπαρᾶσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268, 25. ἐπαρᾶμενος ἐξώλειαν αὐτοῦ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρᾶσάμενος δ' οὐτ' ἐγένετο, οὐτ' εἰδέν, οὐτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενὸς 1348, 15. = τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι αὐτοῦ *Æ.* 16, 17. ἐξώλῃ τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρᾶμενος αὐτῷ 76, 38. = ἐξώλειαν αὐτοῦ καὶ γένει (liberis) καὶ οἰκίᾳ (necessariis) ἐπαρᾶμενον *A.* 130, 34. = ἐπαρᾶμενος αὐτοῦ καὶ τοῖς παισὶν ἐξώλειαν *L.* 121, 4.

ἐπάρατος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα *Æ.* 69, 34.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316, 1. ὅσα ἐδυνάμην ἐκάστη ἐπαρκέσαι administrare, præbere 1214, 5. = suppetias ferre *L.* 138, 42.

ἐπαρτῶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρητημένων φόβον δότα καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῇ 332, ult. τοσοῦτος ἐπῆρτηται φόβος 666, 14. = ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις, metum injiciens, et velut saxum horribile suspendens supra eorum capitibus *Æ.* 25, 5.

ἐπάρχειν πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων *Ly.* 153, 13. πάσης ἐπάρξεντα τῆς Ἀσίας 135, 40.

*ἐπαρχος (lectio corrupta) 521, 27.

ἐπασκεῖν δυνάμιν ἀνθρώπων ἀπίστων *Æ.* 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων 79, 24. 26. ἐπασκεῖν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγογένηται 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πηδῶ ἐντοκοδομημένα *Æ.* 70, 23.

ἐπαυλις βοῶν καὶ προβάτων *De.* 180, 14.

ἐπαυξάνειν τὴν βαθυμίαν 38, 1. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν αὐτοῦ
βῶμην τοσοῦτον ἐπηύξεται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43, 14.
σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν πᾶσιν, οἷς ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν
ἐπαυξάνει (*exaggerat*) τῷ σώματι 1406, 6.

ἐπαύρισθαι *frui, fructum percipere.* εἰ τι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐξ
ἐμοῦ ἐπαύρισθαι *An.* 20, 2.

ἐπαυτοφώρα ἐξιλέγγειν 378, 12.

ἐπαφροδίτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος *Æ.* 33, 35.

ἐπαχθής] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι 269, 20. ἐπαχθής *qui sit*
580, 17. *ad* 22. = πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής *Æ.* 33, 29.

ἐπαγγεῖν] πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσσπον βλέπειν ἐπαγγεῶντος *Æ.*
52, 28.

ἐπαγγυᾶν *L.* 117, 34.

ἐπαγείρειν *L.* 94, 2.

ἐπαγκαλεῖν *queri de, vel cum aliquo, expostulare L.* 112,
18.

ἐπειγῖν] ἵνα μὴ δακῶεν ἄλλαν ἔχειν ἐπειχθέντες *in eo, quod ita*
festinassent 394, 17. διὸ ταῦτα πράξαι ἠπειχθήσαν 867, 4. = ἐπι-
γῶσθαι σφῶδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς *Æ.* 13, 41. *festinare, studere, la-*
borare 20, 25. = οὐχὶ τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, non hi,
qui festinant, res prospere agunt A. 140, 36.

ἐπειναι] ἐπόντας τοῦ φόβου τοῦτου hac formidine imminente 517,
15. εἰ μὴδεις ἐπὶ ἄγῶν, μὴδὲ κίνδυνος si nullum certamen mane-
ret, expectandum, vel timendum foret 517, 17. ἔδειξα καὶ δια-
μαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἔπεισι τῇ ἐσχατιᾷ 1040, 16. 1047, 23.
= ἐπιτίμιον οὐδὲν ἔπεισι. *manet hanc legem migrantes I.* 42, 30.
ἐσχαται τιμαῖραι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι 42, 34.

ἐπειπεῖν *superius dictis adjungere Æ.* 49, 15.

ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita,
causæ immiscere Æ. 23, pen. ἐπεισάζει τὸν γόητα 83, 28. ἐπεισ-
άγειν, post aliam rem (in theatro) gestam introire, vel in sce-
nam producere. (scil. fabulam) 86, 38.

ἐπεισακτος ἀλιunde importatus. σίτα πάντων ἀνθρώπων πλείστην
χρῶμεθ' ἐπεισάκτω 254, 21. 466, 21.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *over and above, etiam*
insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gre-
gem ovium abegerunt) I 155, 8.

ἐπεισιέναι *ex improvise supervenire conclusis alicubi, irrum-*
pendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est. εἰσιέναι
ἐπ' αὐτοὺς) 776, 18. = post recitationem aliquam, aut præconium
aliquod, inferri, prodire in scenam: de fabulis Æ. 75, 24.

ἐπεισπηδᾶν *ex improvise cum vi alicujus in domum irrumpere*
I 156, 8.

ἐπειτα δεύτερον, tum secundo loco *Æ.* 2, 1. 6. ἔπειτα οὐ κατα-
λευσθήσεται 23, 24. ἔπειτα, nihilominus tamen 86, 26. = nihilo-
minus *I.* 78, 11.

ἐπιμεβαίνειν τῷ καιρῷ opportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπιμεβάσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητίον ἐστὶ 595, 10.

Epexegetis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους 776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, D viros. = τὰ ἴδια τὰ σφέτερα αὐτῶν, pro τὰ ἴδια σφίσι αὐτοῖς ὄντα An. 28, 9. = ὁρρανοὺς καὶ πατὴρ ἐστερημένους L. 163, 45. nam potest esse ὁρρανος, cui pater supersit, sed mater decesserit.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἐν δ' ἐπεξεργάσατο τοιοῦτον—274, 18.

ἐπεξέρχεσθαι litem persequi 501, 14. 1324, 24. = ἐπεξελθεῖν ἔκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς Æ. 22, 40. = persequi aliquem aut ultione sanguinis aut actione forensi. πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπισκήψατο τῶν μαρτύρων I. 51, 16. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων ποτ' το commence an action on this account 81, 39. = ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι A. 111, 36. 114, 3. cum accus. ἡμεῖς οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον 115, 9. τούτου μίasma ἐπεξερχόμεθα 127, 46. φόνον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου τῷ δεσπότῃ ἔξεστιν 135, 9. = pone aliquem egressum e loco, e. c. e curia, vel etiam regressum ad illum locum, exire ad multitudinem foris stantem An. 15, 13. = μετὰ *στρατοπεδουμένων L. 140, 10. diem dicere ἐπεξῆλθον αὐτῷ 116, 22. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οὐκ ἐπεξῆλθε. litem non persecutus est 167, 40.

ἐπεξιέναι] ἐπεξήρμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαιφῷ memento hunc impurum in jure persequi 583, 23. ἂν ὁ καθὼν (peremptus) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι 983, 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν καλεῖται ὁ νόμος 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι 553, 3. = τραύματος γραφῇ οὐδ' ἐπεξιῶν Æ. 40, 27. = ἐπεξήρει τοῖς καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν I. 51, 37. = ἐπεξίωμι τοῦ παιδὸς τὸν φονέα A. 112, 35. οὐδένα ἐπεξιέναι neminem fore, qui coeptam litem persequeretur et urgeret 115, 33.

ἐπέοικε πάντα νέοις Ly. 163, 13.

ἐπεργάζεσθαι πεδῖον Æ. 69, 28. = ἐπεργάζεσθαι μορίας solum, in quo antea sacræ oleæ stetissent, arare satisque excolere L. 110, 25. 45.

ἐπέρεσθαι interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπῆρτο ὁ ἐπιστάτης 594, 26. = φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς τί ἐδικάζετε Æ. 89, 8.

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρήμα ἐνίοις ἂν εἰπὴν ἐπελθεῖν 9, 7. 1420, ult. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124, 25. 173, 18. ἴσως δὲ τίσι θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668, 4. ἀλλ' ἔασσω τό γ' ἐπελθὼν εἰπεῖν μοι 206, 27. οὐκ ἀπὸ

ταυτομάτου τσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροκλῆνι *incessisse. has befällen, attacked, seized* 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὃ τι ἂν ἐέλθῃ τούτοις 1050, pen. ὦν ἔνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστὶν 1464, 4. b) *invadere hostiliter, cum armis* 278, 22. = ἐπέρχεσθαι ἀπασαν τὴν οἰκουμένην. *peragere* D. 91, 45.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030, 19. ἐπερωτᾶ [scil. τὸν θεόν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου 1072, 12. = *Æ.* 42, 12. ἐπερωτᾶν non id, quod proprie interrogare dicitur, sed proponere causam ad deliberandum et decidendum, ut Latini quoque quærere usurpant. εἰ ὁ κῆρυξ ὑμᾶς ἐπερώτα τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα 11, 33. = *A.* 112, 31. = ἐπερωτᾶν τὸν θεόν *Ly.* 158, 23.

ἔπεσθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται *Ly.* 162, 40.

ἐπεσόμενοι, posterī *Æ.* 80, 15.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος καλεῖται τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649, 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274, pen. = ἐπεύχεται αὐτοῖς, *apprecatur* votendo illis diras et atroces has calamitates *Æ.* 69, 14. = *formulæ jurisjurandi* a se dicti subjungere, seu bona vota bonorum, si jurata præstet, seu imprecationem dirarum, si sciens fallat *An.* 13, 21.

ἐπυσανίζειν *to sell at a low price.* vilis indicare, vili vendere 687, 24.

ἐπίχειν inhibere, insistere. ἐπισχῶν, ὦν ἄρμης 179, 14. ἐπισχεῖν ἀπὸ τινος τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπίσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. *cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. you suspend judicial proceedings, clauditis fora* 518, 20. ἐπισχεῖν ἰδεῖτό μοι τὴν διαυταν 541, 24. ἐπίσχεις est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πέπασο. sæpiissime locorum occurrit v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχῆστε 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254, 9. b) *obtinere, dominari, eminere.* τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 22. = μικρόν ἐπισχῶν, paulo post, *mox* *Æ.* 45, 15. 55, 16.

ἐπῆλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπῆλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390, 6.

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι 331, 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500, 15. ἐπηρεάζειν ἡμολ συνεχῶς 519, 13. = *I.* 58, 31. = *A.* 131, 22. 142, 16. = πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο *L.*—

ἐπῆρεια ἐχθροῦ 229, 8. ἐν ἐπηρείᾳ τάξει καὶ φθόνου 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείας 522, pen. πρὸς ἐπῆρειαν δημηγορεῖν 1426, 17. = *tormēt, plague, mockery, malicious intrusion* *I.* 46, 44.

ἐπὶ cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολ-

λῶν ἂν τις ἰδεῖν δοκῇ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γενομένην
 18, 1. ubi æquipollet præpositioni ἐν. sequitur enim statim οὐχ
 ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνε-
 σθαι 42, 5. οὐχ οἷός ἐστιν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων.
 iis acquiescere 42, ult. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐκ' αὐτῆς τῆς
 ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per
 coram. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ
 καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν
 298, 13. ubi possit etiam ex reddi. τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν
 πραγμάτων. scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum,
 iis præsumunt 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέοντο θρασὺν ὄντα καὶ βδε-
 λυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου
 μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων 526, 21. ἐφ' ἐκάστης μαντείας 532, 3. ἐπὶ
 τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ
 κόρρης 564, 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθεῖν πρόφασιν λαβών.
 arrepto prætextu, se id fecisse in pompa et temulentia 573, 1. ἐπὶ
 ταύτης τῆς ὑπερφρανίας ὄντα 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς
 ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου 655, 18. ἐπὶ τῆς ἐκάστου φύσεως πάλαι
 τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. in vel coram 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολε-
 μεῖν ὄντες 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπίζης 1189, 20. conf.
 p. 946, 13. ubi cum dativo constructum legitur. b) per. ταῦτα
 περάσσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta
 eundo, capitulatim 1390, 23. c) propter. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀρ-
 γίσεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animad-
 vertere 574, 3. potest etiam ad super n. a. referri. d) de. κοι-
 νοὺς ἐπὶ πάντων ἐκαίνοὺς ποιήσομαι 1392, 23. e) apud. τὴν ἐπὶ τοῦ
 ποταμοῦ μάχην 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου
 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) coram.
 ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 1367, 17. g) ætate, memoria. ἐκ' ἐμοῦ γάρ,
 οὐχὶ πάλαι, ταῦτα γέγονε. mea ætate, me superstitute 28, pen.
 τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34, pen. ἐφ' ὑμῶν ætate vestra, et res
 gerentibus vobis. αὐτ., auctoritate vestra 984, 3. h) cum. οὐτ'
 ἐκ' ἀληθείας (id est μετ' ἄλ.) μηδεμιᾶς εἰρημένα 230, 19. ἐγὼ μὲν
 ἦν ἐκ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione
 et usurpatione, gessi id et usurpavi 1000, 21. i) sponte, vel
 spontis. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν sponte vestra, per vosmet ipsos, sine ad-
 venticio magistro, monitore, vel instigatore, οἷός τε ἦτε ταῦτα συν-
 ἰέναι 656, 7. ἐφ' ἐαυτοῦ sponte sua, arbitrato suo 688, 26. τὴν
 βουλὴν (senatum Arcopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἐαυτῆς
 suæ spontis εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, ne-
 mine interpellante 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐ-
 τῶν per se, in natura sua, simpliciter, destituta ab omni fuco
 adventicio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῇ ποιῆσαι 1106, 13. k) pro. vel
 ex. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et necessitudine
 temporis cujusque latas 484, 20. occasionally, according to
 the occasion, and exigence of circumstances then existing. =
 ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου ΑΕ. 6, 12.
 καθῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου 6, 17. διατριβὰς ποιῆσθαι ἐπὶ ἱατρείου 6, 28.

καθίσταται ἐπὶ οἰκημάτων 11, 3. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφρονίας 13, 33. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra reum 16, 15. ἴσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo 25, 16. γίνησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἐτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα, cum accusationem hanc perageret, cum oratio ejus in hoc crimine versaretur exagitando 28, 20. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thraciam 29, 20. 64, 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem 33, 4. ἐπὶ κεφαλῶν ἀπηγγελάμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν 37, 31. συμπαρίεσθαι ἐφ' ἵππου 42, 36. ἀπείναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἀρχῶν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. ἴν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω 64, 31. ἐφ' ἡμῶν, ætate, memoria nostra 72, 23. μὴ τρόπαιον ἴσται ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, contra vos. nisi potius ἀφ' ὑμῶν leg. est 75, 40. κύκλω περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος 77, 29. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης 84, 11. ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, (nisi legendum est ἐκ) pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ pascit, accedere ad gerendam rempublicam 85, 20. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit 88, 1. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλείοντα 89, 41. ἐπὶ τελευτῆς ἦδη τοῦ λόγου 90, 14. = *coram*. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου I. 107, 18. ὅρκον ὁμῶσαι ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐπὶ Δελφίνῳ 110, 40. = ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. sponte sua, auctoritate sua, teste nullo, sed ipsis solis negotium hoc per se agentibus A. 134, 45. ἐφ' ἑαυτοῦ 146, 17. est vel pro se, sponte sua, marte et periculo suo, vel se adhuc honorem gerente, imperio potiente, sub magistratu suo = ἐπὶ ζεύγους in carrucha ἄγειν εἰς πρυτανεῖον An. 7, 13. ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας 10, 17. ἰσθηγία κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 15, 11. οἱ ἐπὶ στρατείᾳ ὄντες 21, 29. = *tempestate*. ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχοντος L. 109, 10. Σουριάδου 109, 15. τῶν τριάκοντα sub XXX tyrannis in rep. obtinentibus 110, 34. 176, 9. *sub protectione et tutela*. μετοικίον κατατιθεῖς ἐπὶ προστατοῦ ᾤκει. = *ante*. ἐπὶ τῶν θυρῶν ante fores ædium Ly. 153, 1. ἐπὶ προστατοῦ subaudi ἐξουσίᾳ sub patrocínio, tutela, potestate patroni 168, 29. = *in*. ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων hoc in ære D. 109, 10. = ἐπὶ τινος in alicujus causa De. 178, 44.

Cum dativo constructum significat *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*. in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest 946, 13. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλουσιόσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet 928, 11. b) *in*. οὗτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις δάμνοισι διατρίβειν 24, 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηότα (subaudi εἰλημμένον)

378, 12. τινῶν γεγονότων ἐπὶ συμφοραῖς 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ἀνῇ 738, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἶονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744, pen. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι καλεῖνται. id est ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803, 14. c) *penes*. in arbitrio et potestate alicujus. οὗς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum vestram in potestatem dedissent 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστήσας τὸ πρῶγμα 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὅποτε βούλοιο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185, 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λογόντων πλεονεξίᾳ 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκόνους ἐφ' ὑμῖν 1341, 10. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia, nobis noxia 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινὰ 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ᾤσαθε τὸ εἶδος τοῦτο κατεσκευακότες 1236, 5. ὑπερῆρην ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes 1395, 23. e) *ob, propter*. sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. existens, efflorescens e facinoribus, ea consequens 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ pro mercede τι λέγοιεν 398, 18. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἀμαρτάνειν πεισάντων 58, 8. ἐπ' ἀνδρία δόξαν ἔχειν 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γι non enim profecto benevolentiae ergo 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν ob reatum cædis contractum 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ—550, 8. ἐπ' οὐδενὶ nulla de causa, vel nullum ad finem 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, iudicii causa, cujus exitum præstolaretur 572, 1. ἐπὶ χρήμασι 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσπεμῆθησαν quarum tendarum et exercendarum gratia 776, 24. παλλακὴν ἣν ἂν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχη potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos: quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largito-

res dicatur 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσουσιν κατηγοροῦσι 1300, 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράξας φέρειν 1339, 21. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὶ, διαφθαρέντων, το παλαιάιν which, you are there, you have been commissioned 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam 1481, 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβαλλάτε. ob eadem ipsa. vel, earum obtentu 1483, 26. f) *pro*, studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῶ, scil. τόκῳ, sub pacto magni fœnoris, *under condition and promise of a large interest* 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλῳις τόκοις 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58, 5. ὅρκους παρὰ τινας λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviat 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἵπποισθε τὴν εἰρήνην 238, 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρισθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur 293, 1. ἐπ' ἀργυρίᾳ λέγειν pro mercede, seu sperata, seu jam data 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἀμιλλαν ποιῆσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita 490, 2. ἐφ' ἐαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque poenas earum in jure repetere 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὕβριζειν. sive inimicitias incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet 532, 14. μήτι γε ἐφ' ᾧ ἐτέρους εἰσπράττειν. id est ἐπὶ τῷ ἔτ. εἰσπρ. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις secundum leges, vel earum tuendarum ergo 718, 8. ἐπ' ἀργυρίᾳ πράττειν τι 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανισμένον ἀργυρίου τάλαντον 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς δρεῖλαιν τὴν προῖκα 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυᾶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναις. despondens ei matrem meam sub conditione 80. minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γυνόμενος ἐπὶ τούτοις sub conditione, ut iis pactis staret 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν ἄς mutuū alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885, 17. ἐπὶ ἐτέρᾳ ὑποθήκῃ sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris 908, 20. ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ δρεῖλαιν χρεῖα πολλὰ 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνοχύρῳ, *on pledge*, οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232, ult. ἐπ' ὀκτῷ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navī, ut ea creditori oppigneretur

pro arrha seris reddendi 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. on this compact 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκία χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur 1337, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προίκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῶ τῶν θεῶν ὀνόματι. in the name and on the account of the gods 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) post, secundum. τὴν ἐπὶ Κυρί. scil. δύντι ᾠραν. post occasum Caniculæ 927, 3. 936, ult. i) apud, vel coram. τόπον τινα ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646, 9. = ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσι Æ. I, 10. ἐφ' ὕβρι (quo dedecoretur) πιπράσκειν τὸ σῶμα 5, 5. ὑπεραισχύνησθαι ἐπὶ τῶ πράγματι 5, 21. μισθαρῶν ἐπ' αὐτῶ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν, aliud ex alio 13, 37. τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς 15, 7. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 15, 16. ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος 20, 28. ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῶν μεираκίων 25, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐὰ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλφῶ μοιχὸς 26, 12. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῶ 26, 24. ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται 27, 12. φέρον ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χάραν 32, 22. ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν 33, 21. ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ 39, 35. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο 42, pen. ἐπὶ πιπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio, veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29. κλέπται ἐπ' αὐτοφάρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, ea lege, ut terra ista, nullo genere arationis sationisve colatur 69, 1. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ἐφ' ὅτῃ μὴ ἐπιγράψαι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο 84, 14. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις 86, 1. = cum Dat. constructum multifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus interpretandi e multis sit præferendus. cum, pro, sub conditione, vel sponsione, causa, ad, apud, in. ἐπὶ προικὶ ἔχειν mulierem cum dote, vel ea lege, ut dotem una cum muliere habeat, vel ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret I. 81, 37. πῶς οὐκ ἐπὶ κληρῶς ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἦν ἡ ἐμὴ μήτηρ 82, 1. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδωκε suam filiam. with my mother's own property he gave his daughter a dowry 80, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum passus esset pater meus sibi matrem meam desponderi, non cum toto patrimonio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ 81, 34. ἐπὶ ταύταις διαθεσθαι. una cum filiabus. hæc testamentum scribere, quo filiæ non exclusæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat, is necesse habeat, una filias quoque domum ducere 44, 40. τὸν κληρὸν ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. to fall to, or devolve upon

my mother. in jure, potestate et arbitrio meæ matris 80, 16. ἐπὶ τινὶ καταλείπειν τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiat 63, 17. 66, 29. 83, 11. προῖκα ἐπ' αὐτῇ ἔλαβε. *he received a dowry with her*, sive, quo eam duceret, sive propterea quod eam duceret 69, 35. [17, 6.] vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa vel nomine 40, 40. 41, 30. 88, 12. ἐπὶ *παλλακίδι δόντες (nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες) τὰ ἑαυτῶν 41, 44. ἐπὶ τῷ ἐγγυσημένῳ ἦν penes eum, in ejus arbitrio, potestate 41, 28. ἐπὶ ἅπαντι τῷ οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον 45, 23. 51, 10. ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in tantis latifundiis 55, 24. ἐπὶ τῇ διαθήκῃ παραγενέσθαι interfuisse scriptioni testamenti 43, 31. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλήθησαν, quibus testamenti tabulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent 47, 41. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι 59, 44. ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ pro 42, 2. ἐφ' οἷς ad quæ ἀπέκρισιν οὐ δέδωκε 83, 33. ἐπὶ τούτοις ob hæc ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζει 85, 7. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς sub pacto novem obolorum, nomine fœnoris menstrui in minam 88, 24. ἐπὶ διαβολῇ invidiæ conflandæ ergo 89, 22. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι contra me, in caput meum 77, 24. ἐπὶ Δελφινίῳ in Delphinio 110, 40. = ergo, vel ad, ut causam finalem significet. πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φασκουσάν διδόναι, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις A. 112, 27. non quo necem patri conscisceret, sed quo eum amore sui accenderet. ἐψεύδετο ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ 133, 39. b) ὁ. ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίῳις παθήμασι μᾶλλον προσήκει, ἢ τοῖς ἐκουσίῳις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι 114, 18. ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι, ob vestes, quo homicida vestibibus perempti potiat 117, 2. 5. 119, 40. c) ἐπὶ τῷ γυμνασίῳ 121, 26. d) *pene*, in arbitrio, potestate. ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις εἶναι, ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. non posse facere, quominus judices pronuntient magis secundum criminationes accusatorum, quam secundum rei gestæ veritatem 129, 37. ἅπαντα τὰ ἐν ἀδῶλῳ ἔγ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ magis fortuito casui permittenda sunt quam ut ea liceat prudentia gubernare 130, 4. e) in fraudem alicujus. ἡ πᾶσα παρασκευὴ γεγέννηται ἐπ' ἐμοὶ κακείνῳ 138, 37. χρήματα λαμβάνουσιν ἐπ' ἐμοὶ 147, 8. 12. = ἐφ' ὑμῖν γενόμενον cum res in potestatem vestram devenisset An. 11, 14. τὰ ὑμῖν αὐτῶν δικαίως ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν 22, 15. πρᾶττόμενος ἀργύριον ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις, ἔξης. mercede, quam exigebas, infamis patientiæ, vitam tolerabas, vel victum quærebas 13, 29. ἐπὶ τινι, in fraudem alicujus, ejus pessumdandi ergo εἰσενεγκεῖν χρήματα 17, 16. ἐπὶ παντὶ, quocunque loco, occasione, prætectu dato arreptove 20, 18. τοὺς ταῦτα βουλευσάντας ἐφ' ὑμῖν hæc in pestem vestram machinatos 22, 19. ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ ob eam, quæ mihi nunc est, vestri studiosam voluntatem 22, 44. ἐπὶ ῥητοῖς σπονδὰς ἤγομεν 26, 15. στήλαι σταθῆσονται γεγραμμέναι ἐπὶ τούτοις aut post hæc pacta, aut secundum hæc pacta, h. e. iis convenienter, aut quo hæc pacta ad omnes promulgarentur, aut ut essent documentum et monumentum horum pactorum 27,

43. γήμας ἐπὶ δέκα τάλαντοις cum duxisset uxorem eo pacto, ut una cum ea dotis nomine decem talenta acciperet 30, 37. = ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις L. 91, 5. βαρέως φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς 197, 44. ἐπ' αὐτοφάρῳ 93, 37. conjunctim ἐκ αὐτοφάρῳ 112, 8. ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι 92, 19. ἐπ' ἐκείνοις οἰκίαν γεγενῆσθαι. 95, 2. οὐδὲν ἦττον τὸ γ' ἐπ' ἐκείναιον πεποιῆσθαι 100, 10. ubi ἐκείνοις mavult cl. Markland. Add. 102, 28, 109, 38. 134, 3. 145, 1. 3. 122, 28. unde etiam recte Scaliger τὸ γ' ἐπ' *ἐκείνῳ εἶναι 135, 13. *as far as lay in his power* Add. 180, 40. ἐπὶ τούτῳ εἰς propter 95, 11. οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκινῶν 106, 1. ἀδειαν, ἐφ' ἣ μνηστῆς ἐγένετο 107, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' ὅσπερ 113, 8. ἐπὶ μνηδὲν ὕγει 114, 32. ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἰσὶν εἰρήνην ποιῆσθαι 130, 25. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ δωροδοκεῖν 163, 35. ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως 165, 13. ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. Locutio usuraria. ὀφείλειν ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς fr. 2, 2. ἐπ' αἰσχυραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι 107, 8. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν 94, 32. ἐπὶ ταῖς θύραις ante aedes suas 98, 38. ΤΑΥΤ. μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι penes eam, in ejus arbitrio positum esse ὃ τι βούλῃται ποιεῖν 92, 19. πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν εἶναι 95, 2. μὴ περιιθῇ με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον 102, 28. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, quoad in ipsis fuit, penes eos stetit 180, 40. b) *propt.* ἐπὶ κατεργασμένοις ἐλθεῖν post confectum jamdudum negotium 187, 32. ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε θεοὺς φοβῆ—903, 14. οὔτε σὺ πυροῦς ἐπὶ καλᾷ ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum conserendum fr. 42. c) *pro in.* ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus 94, 34. εἰπεῖν ἐπὶ τινι 190, 24. dicere de aliquo. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες εἶναι existimantes posse omnibus contingere 191, 21. d) *coram.* ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις coram ostio domus suæ 98, 38. 99, 4. e) *ob.* sive causam efficientem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις 91, 5. ἐπὶ μνηδὲν ὕγει κατεiléχθαι 114, 32. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ 163, 36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, ut bona vestra vestris hostibus et prædonibus vendat, eos impune rapere sinat 182, 24. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἦδ' ἐπὶ κλοπῇ τῶν (ὑμετέρων vel δημοσίων) χρημάτων ἀπεκτείνετε 185, 34. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς quo resp. eo juvaretur 124, 25. ἀργύριον ἐφέλῃ ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς (scil. εἰς τόκον) sub pacto menstrui fœnoris ternarum drachmarum fr. 2, 2. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει mei causa, vel, mea opera 105, 5. = *in.* ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας Ly. 153, 40. *ob.* ἐπὶ τοιούτοις στεφανοῦσθαι 167, 32. = finem rei, ob quam fit, vel conditionem, sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως, quo respublica in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen conjiceretur D. 90, 26. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 102, 16. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ 106, 2. quo proderet patriam. b) *ob.* ἐπὶ προδοσίᾳ ob insimulatam prodicionem, ob crimen perduellionis 98, 16. c) *contra,* in damnum alicujus. ἐπὶ τῷ δήμῳ

ἑώρα λαμβάνειν quo jura, commoda, majestatem plebis minuat 104, 28. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι δ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat 108, 22. d) *super*. ἐπὶ τοῖς ξένοις γίνεσθαι præesse, præfici mercenariis militibus 99, 32. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet 104, 29.

Cum accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad*. ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234, 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τούτον κατεστήσατέ Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituitis 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χράσιμος 779, 15. ἐπὶ κεφαλὴν præcipitanter, festinato, sine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἀμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, salutare esse 1072, 15. ἐφ' αἰστικοῖθι, quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi) 1091, 25. 1295, 15. ἐπὶ διετὲς ἡβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium, *to summon, to cite for the day after to-morrow* 1151, pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγγυον 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῇ διδόναι 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras 1225, 14. b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἢ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *were paid back to the bank* 896, 7. ἀποστареῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρεός. *the monies, which stood in the bank* 900, 14. προσάφειλε τὰ ἑνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *indebted to the bank, so that they could claim it of him* 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *he is indebted to the bank* 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἰτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ hæc in caput vestrum struuntur 73, 27. ἀρπάξων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάξων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις αἰεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χράνται 209, 26. ἐπιτελίσματα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. πονηρία δυνάμειος δόξαν εὐρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450, 11. ἔχει ὄργην ἐπὶ Μειδίαν 537, 5. τότε ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρῆ 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. — = μὴδ' ἐπὶ κηρυκεῖαν ἀποστελλέσθω Æ. 3, ult. μεταπέμπεσθαι ποθεν βοήθειαν ἐπὶ τινα, contra quem 5, 24. τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον 7, 21. φοιτᾷ ἐπὶ τὴν οἰκίαν 9, 4. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν 9, 14. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία 12, 27. καταφεύγει ἐπὶ τινα 19, ult. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen. ἐφιστάνει ἐπὶ τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας 25, 5. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ 25, 30. ἐπιγραφόμενων τοιούτων

ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε 27, 37. ἐγγράφεισθαι ἐπὶ γραφὴν 30, 3. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 31, 36. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον 34, 13. μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συστῆτους καὶ συσπόνδους 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. συνιστάναι ἐπὶ τινά 38, 27. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν 39, 6. συνιστάναι ἐπὶ τὴν πόλιν 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινὰ 46, 21. πλάττεσθαι τι ἐπὶ τινά 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἴλῃσθε 48, 8. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζεται 48, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια 49, ult. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἦκουσι 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν καχειροτονημένοι 57, 25. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα 61, 29. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον 62, 5. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμοὺς 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς παρυσκευάζων 66, 22. παραγγέλλειν στρατείας ἐπὶ τινά 66, 28. ἐπιστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 66, 37. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἰσρὰν γῆν 70, 19. ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι 70, 42. ἐπιστράτευειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας 71, 39. ὧς—ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσῃν 72, 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ τὸν πρὸδῆλον κίνδυνον 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ταφὸν τῶν τελευτηκότων 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμύοντας 76, 10. ἡμιδνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18. φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον 77, 34. ἀναπῆδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα 78, 29. καλαῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλαῖς 82, 41. ἀναφέρειν ἐπὶ τινά αἰτίας 84, 36. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιοῦτους λόγους 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα 86, 28. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ 89, 14. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγενέσθαι 90, 9.=ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἔρχεσθαι I. 39, 24. ἐπ' ἐκείνον τρέψεται τὸν λόγον 50, 23. ἐπὶ τὰ ἰσρὰ ἄγειν 63, 2. ἐπὶ διετὲς ἡβᾶν 72, 17. 80, 46. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἤλθεν 78, 11. 79, 5. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἔλθειν 108, 4. ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρίσκεισθαι προφάσεις 48, 28.=ἐπὶ τὴν ἐττίαν ἐκαθίζοντο An. 7, 1. ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τρόχον 6, 44. συνήνεγκε τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον 10, 35. ἐπὶ τὸν βωμὸν ἄγειν 16, 31. τραπόμενοι οὐκ ἐπὶ τιμαρίαν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν 18, 19. *ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. λύπας ἐπὶ χρόνον πλείστον ἔμελλον οἶσιν 20, 36. παραγενομένης τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφορὰς 20, 42.=βοηθεῖν ἐπὶ Ἀρτεμίσιον L. 193, 28. εἰς Πλαταιὰς 195, 4. v. 146, 45. et quæ nos ad. p. 692. not. 39. add. 160, 13. ἀνελθὼν εἰς τὴν Κατάνην. πρίσβεις ἦκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 38. ἐπὶ Φυλὴν 137, 29. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλὴν. the occasion of his deliverance at Phyle 137, 16. TAYL. a) ad, versus.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας (sub. στρατεύσαντας) 191, 26. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν 193, 28. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιξε 113, 36. ἤκον πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium 153, 38. ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν 187, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. si bene habet ista lectio 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit. ἐλπίζοντες ἐπικούρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. b) *adversus, contra*. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄσπεος ἐποίησαν 125, 17. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coissee in sodalitum, conjurasse in fraudem negotiatorum 165, 40. 166, 16. c) *apud*. ἐπὶ Φύλῃν τινὲς εἰσι 137, 10. 12. 16. d) *ad, in numero, circum*. εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου 130, 26. οὗτοι δ' *ἐπὶ τήτες συνανούμενοι φαίνονται 165, 7.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη 12, pen. = ἐπιβαίνειν τῆς Ἀττικής Ly. 163, 23.

ἐπιβάλλειν convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετεκληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστα σοὶ 317, 1. b) *irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν*, αὐτ ἐπιβολὴν 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος 1076, 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὄγκους 282, 14. 27. = ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν *Æ*. 57, 33. = L. 159, 13. ἀργύριον 114, 39. *irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολὰς* 144, 35. 159, 13. 183, 18.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *the mariners*, aut vectores quicunque, præter milites classarios. nam hi eo nomine non veniunt 883, 13. 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classarios ἐπιβάτας appellari. = L. 107, 18.

ἐπιβιῶν et ἐπιβιῶναι. ἐπιβιῶντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3. = I. [19, 19. 28, 55.]

ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι D. 99, 22. v. ἀποβλέπειν.

ἐπιβλῆς trabs L. ap. Harpocr.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572, 19. = *Æ*. 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν 57, 33. = ἐπιβολὰς ὄφλειν condemnari mulctis arbitrariis An. 10, 16. = L. 105, 13. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιούντες 159, 13. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς 183, 18.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφοτέρα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865, 5. ἐπιβουλεύειν μὴδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932, 7. ὥς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πράξαι 973, 19. οὗτος εἰς τε χρήματα καὶ

τὸ παρ' ἡμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπιβουλεύῃ 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύον, τοῦ πιστεῦσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι 742, 10. ἂ τοὺς ἄλλους ἐπιβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι 900, 13. = ἀντιθέτως ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγείσθαι *Æ.* 28, 18. = *machinari*. τῶν χρηστῶν *creditoribus* ἀφελέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβουλεύσαντων *L.* 36, 26. τοῖς ἄλλοις ἐπιβουλεύειν 106, 17. = τὸν ἐπιβουλεύσαντα καλεῖται ὁ νόμος τὸν φονέα *ἔκκα* *A.* 126, 21. ἐπιβουλεύειν θάνατον 114, 25. φόνον 126, 32. ἐκ πολλοῦ καταψυσμένα ὦν ἐπιβουλεύουσι, σκοποῦντες 115, 7. τὰ ἐκ πολλοῦ καταψυσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα 131, 35. τὴν πρόνοιαν (*necem præmeditatam*) ἐκ πολλῶν (*scil. σημείων, καὶ τεκμηρίων, καὶ ἐπιχειρημάτων*) δεῖ φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεωμένην (*malim ἐπιβεβουλευμένην*) *nece* *esse*, *ut multis indicibus aut molitionibus antegressis sese prodiderit alicujus voluntas ex insidiis aliquem interimendi* 136, 9. = οὐ κατέσχον ἂ ἐπιβούλευσαν. *non obtinebant ea, quæ clandestinis machinationibus efficere conabantur* *An.* 15, 4. λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλιὰ 31, 2. = ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον *per insidias alicui struere, comparare, machinari necem* *L.* 96, 1. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἦκει 108, 31. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν (προ τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας) 130, 38. ἐπιβουλεύειν ὑμῖν ἐν ᾧ περ οὐδ' οἱ πολέμιοι 165, 28. οὔτε ζῆν αὐτὸν εἶναι τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα. *ejusmodi facinora animo agitantem, designantem* 180, 13. ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει (*sub. τῷ ὑμετέρῳ*) ἀποδείξω 184, 3. = ὡς ἐπιβουλεωμένοιον τῶν νεωρίων *D.* 102, 17.

ἐπιβουλῇ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται τὰ πράγματα 154, 10. = ἐπιβουλὴν οὐ προοράσθαι *Æ.* 33, 39. = ἐξ ἐπιβουλῆς φονεύς *A.* 111, 44. τῆς μὲν ἐπιβουλῆς τοῦ θανάτου μηδὲνα κοινὸν ποιήσασθαι. *id est, τοῦ ἐπιβουλεύσαι αὐτῷ τὸν θάνατον. ad ipsam patrationem necis ex insidiis comparatæ neminem socium adasciscere* 137, 25. = ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι *L.* 131, 19. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν 187, 40.

ἐπίβουλος] βουλόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος εἶναι *L.* fr. 45, 2.

ἐπιγαμεῖν uxori priori adhuc superstiti et in domo mariti manenti superinducere aliam *An.* 16, 46.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινὶ *jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ* 256, 6. ποιήσασθαι 291, 4. = ἐπιγαμίαν Εὐβοιεύσιν ἐποιούμεθα *L.* 920, 1.

ἐπίγαμος θυγάτηρ nubilis 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀρρωστίας Πασίωνι 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπέληφε. *the rents that were due. statis providendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes* 947, 7. οἱ ἐπιγινόμενοι post nascentes, posterī 689, 16. 1371, 2. = ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset *Æ.*

86, 12. = accedere, supervenire. τὰ ἐναντία ἐπιγινώμενα βύλησι. pœdest et salutem affert succedens priori conditioni rerum alia nova, isti contraria A. 116, 28. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγιννομένοις Ly. 149, 5. 158, 8. 159, 21. = παράδειγμα τοῖς ἐπιγιννομένοις posteris καθιστάντες; D. 108, 12.

ἐπιγινώσκειν nocitare, diligentia inspectionis deprehendere An. 33, 6.

ἐπιγνώμων censor, æstimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τοῦ καιδὸς 978, 11. = inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν L. 110, 28.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν 491, 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελαὶ ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρεμάτων εἰς τοσούτου ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti 985, 11. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata. = ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι * ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἐπαινῶν I. 54, 40.

ἐπιγράψειν] φουσηθεὶς ὁ Πανσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκλῆψαντας τὰ ἐλογεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινανούσας τοῦ ἔργου 1378, 12. b) item æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantum mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram 847, 7. In medio curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabulis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπ. κλητῆρα 542, 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097, 6. 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251, 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῇ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266, 17. ἐπιγραφάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτὸν. cum Boeotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur 1359, 17. b) ἐπιγραφάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ pro legitimo herede scribi curans 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξόνον καὶ ξένην τοὺς ἑμαυτοῦ γονίας ἐπιγραφάμενος 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκανος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γ'εγραμμένον. = ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια. de legislatore criminibus sævas poenas irrogante Æ. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint iudices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei poena sit irroganda lege de

pœnæ genere tacente 3, 15. ἐπιγράψαι ἑκάστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid mulctæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere 5, 36. paulo post v. 40. ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis 26, 38. νομοθέτας ἐπιγράψαι 59, 12. ἐπιγράψαι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γινόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare 77, 34. ἐφ' ὅτι μὴ ἐπιγράψαι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. = ἐπιγράφαντες σφὰς αὐτοὺς ἐπιτρόπους I. 59, 42. In medio. ἐπιγραφῆσθαι τῷ κλήρῳ τρία τάλαντα in libello quo quis hereditatem petit, eamque se jure petere iudicibus affirmat, tribus talentis eam æstimare, ut si contrapetentem vincat, is sibi pro mulcta tantundem præstare debeat 38, 10. Θρασυμάχου ἐπιγράφαντο τὸν Νικόστρατον. in libello suo petitorio scripserunt, vel a commentariensi publico in tabulis publicis annotari curarunt, se petere hereditatem illius Nicostrati, qui filius esset Thrasy Machi 46, 33. ἐπιγραφῆσθαι γυναῖκι ὄνομα pro simplici, operam dare, ut mulieri alicui nomen aliquod certum in tabulis publicis consignetur 41, 13. in pass. πῶς οἶόν τι τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγραφῆσθαι 46, 40. = ἐπιγεγραμμένοι εἰς τοὺς πράκτορας, quorum nomina, in pittaciis perscripta, exactoribus tradita sunt, ut debita reip. ab iis exigant An. 10, 35. = ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagyrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit L. 136, 35. 137, 5. ἐπιγεγραμμένοι scil. ἐπὶ τοῦ σανιδίου, pro ἐγγεγραμμ. 146, 8. ῥάδιον γινῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι 148, 40. δόξαν ἡμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφομένα eorum inventionem sibi arroganti. ap. Suid. in v. ἐπιγραφομένα. = ὄνομα Διὸς σωτῆρος, ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν Ly. 167, 21. τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις 168, 10. = τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασι ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ D. 94, 1.

ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων I. 46, 31.

ἐπίγυον, rudens a *ship's cable* L. ap. Harpocr.

ἐπιδανύειν Æ. 39, 22.

ἐπιδανίξειν] ἐπιδανίσκεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἑμοῖς χρήμασι 914, 2. ἐπιδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas credito summisset, corrogasset a vestris negotiatoribus 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανεισάντος 930, 18.

ἐπιδεικνύν] ἐπέδειξα τὴν ἀνθρώπων foeminam sic cubantem medico et testibus demonstravi 1159, 27. ἐπιδεικνυτε exemplo vestro proposito docetis ταύταις ποιεῖν ὅ τι βούλονται 1383, 13. = ἐπιδεικνύσθαι φανερώς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν Æ. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι 52, 11. σημείον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω 60, 8.

αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχαιν ἐπιδείξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = I. 53, 43. = ἐπιδειξάμενοι τοιαῦτα ἔργα An. 25, 40. = ἐπιδείξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακείμενον L. fr. 45, 8. = ἐπιδείκνυσθαι πᾶσιν ἔργῳ τὴν ἀρετὴν Ly. 162, 16.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς populares, τοὺς δ' ἐπιδαικτικούς εἶναι προσήκει. ostensionales, pompaticas 1401, pen.

ἐπιδεῖν A. 138, 35.

ἐπιδείξαι exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *a specimen, a piece of work made by an artist, or handicraft, to prove his capacity.* ἐπιδείξιν τινα φανασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319, 9. ἐπ. τῆς αὐτοῦ ποτηρίας ποιούμενος 785, 17. = ἐπιδείξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade Æ. 72, 36. = ἐπιδείξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἑλλήνας Ly. 161, 42.

ἐπιδέκατος denus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι 1074, 24. = τὸ ἐπιδέκατον ἔστω τῆς θεοῦ. Minervæ esto decimum quodque An. 13, 7.

ἐπιδέξιος] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore quam alii Æ. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος Æ. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν 139, 1. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας ποτηρᾶς Æ. 7, 32. = capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν D. 94, 13.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπεδήμησεν εἰς (οὐ, vel per) μυστήρια 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρά 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus 1173, 5. 1175, 1. = ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domi et esse domi Æ. 35, 36. 42, 36. 10, 11. ἐπιδημῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. venire in urbem 90, 23. = I. 76, 44. = A. 146, 40. = ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι hac in urbe versantur L. 123, 22. ἐπεδήμησε τὸν τῶν πολεμίων στρατόπεδον copiar, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant 126, 36. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι 160, 2.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant 1357, 9.

ἐπιδιαθήκη, pactio interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδέξατο τὸν ὄρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, εἰὰν μὴ ὁμόςῃ τὸν ὄρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo 896, 22. = pactionem facere interposito argento L. ap. Harpocr.

ἐπιδιδόναι ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τὰνα-
λωμένα ἐπέδωκα. *I made them a present of* 264, 15. ἐφ' οἷς
ἐπέδωκε, τετίμηται 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ 266, 21. εἰς
σωτηρίαν ἐπέδιδον. quo tempore agebatur de servanda patria,
in salutem ejus.—τρίτῃ ἐπέδωκε 566, 11. 13. ἀ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ'
ἔστιν, ὧν οὐδὲν γέγραπται 267, 3. ex Orat. pro Corona. ὧν ἐκ τῆς
ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι 263, pen.
ἐπεδῶκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918, 21. 27. de patre usurpatur filiae
dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009, ult. b) con-
ferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408, 15. c) increbescere,
gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου
κακινῆσθαι καὶ ἐπιδιδῶκεναι 123, 14.=προῖκα ἐπιδούς dote addita
ἐκδόναι τὴν ἀδελφὴν I. 38, 34. ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ. in concione
populi ultro recepit, et sponndit se collationem pecuniariam
gratuitam serario largituram esse. dixit se largiri velle 54, 38. 40.
=ἐπαυθ' οἱ πρυτάνεις ἐπέδωσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βου-
λὴν L. 164, 17. τὴν μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν elocat nuptui ἐπιδούς
addita dote π. δρ. 897, 9. 146, 28.=largiri Ly. 167, 35.=ἐπι-
δόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ultro de suo conferre D.
100, 28. ἀρχιθέωρον αὐτὸν *ἐπέδωκε τῇ βουλῇ sese obtulit 100, 37.

ἐπιδικάζειν in activo dicitur magistratus petenti hæreditatem,
aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sen-
tentia sua adjudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in me-
dio, cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum
genitivo rei petitæ. ἐπιδίκασεν ὁ ἀρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις
τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174, 17. ἐπιδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίου
κατὰ τοὺς νόμους 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν
κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἀρχοντι,
καθότι ἐπιδικάσατο, οὐδ' ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inqui-
rere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæredita-
tem in jure petierit atque impetrarit 1055, 5. ἐπιδικασάμην τῆς
τούτου μητρὸς 1075, 25.=ἀπόδοτέ μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον
I. 86, 29. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου. subaudi τὴν κτῆσιν 42, 7. 19.
τῶν πατρῶων 43, 44. δοθέντων 44, 2. οἷς προσῆκε τῆς ἡμῆς μητρὸς
ἐπιδικάσασθαι 80, 41. τῷ υἱεὶ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι 80, 7.
ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν. sententia vestra mihi ad-
judicatum 85, 35.=An. 16, 1.

ἐπιδικασία ἀτελής adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa
1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæ-
reditas utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur 1084, 15.
=τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι I. 43, 40. 43. τὰς
ἐπιδικασίας οἱ εἰσπόλῃτοι πάντες ποιοῦνται 44, 12. τὴν ἐπιδικασίαν
τῆς θυγατρὸς ἀποστερεῖσθαι 45, 16.

ἐπιδίκος controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ
κλήρου 1074, 1.=controversiæ forensi, petitioni et adjudica-
tioni obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. δια-
μαρτυρεῖν μὴ ἐπιδίκον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere
nostræ matri hereditatem petere I. 38, 11. 42, 17. ἐκδοθῆσας

καὶ συνοικοῦσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδικούς, ὁ νόμος εἶναι καλεῖται 44, 25. ἐπὶ ᾧ πάντι τῷ κλήρῳ ἐπιδίκον καταλείπειν 45, 23. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλήρος ἐπιδίκος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi 84, 23. ἐπιδίκον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον 86, 20.

ἐπιδιώκειν a tergore persequi L. 99, 23.

ἐπιδόξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκαστην ἡμέραν ἀλῶναι Æ. 77, 19. = ἐπιδόξον ὄντα ἐτι μεῖζω κακὰ πάσχειν. cum ei metuendum esset, ne adhuc majora pateretur A. 115, 22. ἐκ τῶν μεταβολῶν (scil. reipub.) ἐπιδόξος αὐτοῖς ἐστὶν ἡ δυσπραγία μεταβαλεῖν 120, 13. spes est fore ut mutetur—. = expectatus L. y. 148, 44. ἐπίδοσις incrementum. ἀπάντων πολλὰν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123, 11. ἐπιδ. ἐτι πολλὰν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως 1407, 27. ἐπιδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάζειν τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415, 13. profecit. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates patriæ 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπίδοσεις ἐπιδόντες 285, 19. = largitio erga rempublicam Æ. 57, 5.

ἐπιδρομή] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῦχος ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559, 25.

ἐπισείκεια fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπισείκειαν ἀποβάλλωμεν 919, 4.

ἐπεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπισείκει προσέχειν 606, 2. τί δὲ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπεικὴς εἶναι 606, 3. ἐπισείκεις δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἶόμενος ἐπισείκεις εἶναι ἀνθρώπους 925, 10. ἐπεικῇ δόξαν ἔχων 1343, 2. = ἐπισείκεις φύσεις διαφθερεῖτε Æ. 79, 32. = ἐπεικὴς τῇ πόλει L. 153, 7.

ἐπισεικῶς sæpenumero, crebro, plerumque 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπισεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σίτον hinc proficiiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. at a tolerably high price 1285, 17. ἐπισεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode 1364, 27. = ἐπισεικῶς εὐτύχει. sic satis. vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus I. 58, 10. = ταῦτα μὲν οὖν ἐπισεικίσταρον παρήσω. transmittam hæc silentio, animi cum æquitate et lenitate, majore etiam quam par erat A. 117, 39.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὼν [id est ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσσομαι se eversum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἐκάστω τύχης μὴ οὕσης προδήλου 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris 1487, 5. c) in mentem venire. οὐτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῆει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576, 27. = ἐπῆει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura Æ. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας 71, 12. ἐπιὼν κίνδυνος 74,

36.=ἐπιούσα συμφορὰ imminens An. 14, 27.=τῆς ἐπιούσης νυκτὸς L. 121, 31. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ 103, 18. οὐχ ὁ ἐπὶ αὐτῇ καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων 916, 1.=τῶν ἐπιόντων φόβος Ly. 154, 10. ἐπὶ αὐτῶν κίνδυνος 156, 32.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ καίμενοις ἐπιζημίους 280, 15. locus perobscurus, enigmati simillimus.=ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant Æ. 7, 13.

ἐπιζητεῖν idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ senatus Areopagiticus ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβεῖσα—271, 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημούντος. morti propinqua 1225, 1.

ἐπιθέσις aggressio, invasio. μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει A. 117, 41. ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως 118, 37.

ἐπιθέτος] ἐπιθέτους ἐπιστολάς. literas, quæ alicui aliquo proficiēcenti adduntur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit L. ap. Harpocr.

ἐπιθήμα καλὸν ἐπέθηκα I. [26, 44.]

ἐπιθυμῆν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπόλεσαν 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου 1272, 3.=ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων ἀισχυρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ Æ. 85, 6. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμούντα 89, 15.=ἐπιθυμῆν ἀργυρίου I. 42, 2. *ἀδίκων 54, 22. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμῆν 106, 20.=ἐπιθυμῆν τινὸς aliquem studiis et officiis promereri, vel, partibus ejus studere, cum eo facere An. 32, 43.=pro ἐρᾷ. ἐπιθυμῆσαι (id est τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνιστίν L. 96, 38. 40. λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμῆν ποιοῦσι 141, 39. 144, 4. ἐπιθυμῆν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων 146, 4. 37. διαφερεσθαι μάλιστα πρὸς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' *αὐτῶν ὄντων ἐκπίπτωσι 150, 46. ἐπιθυμοῦντες πρὸς cupiditate, h. e. siti auri et opum exaggerandarum studio 156, 30. ἵνα τῶν ἐτέρων μὴ ἐπιθυμήσωσι 163, 4. θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμούντας 179, 35. τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε 179, 45. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες 180, 34. τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμούντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολίτας) 187, 13. τοὺς βαρβάρους ἐποίησαν, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμούντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστέρησθαι 914, 10.

ἐπιθυμητῆς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἰθὺν καὶ νόμων 661, ult.=ἐπιθυμητὰς πλείστους ἔχει An. 29, 44.=ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες L. 128, 28.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est τέλος, vel παύλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658, 15. τὸν εὖ φρονούντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρεῖττω τῶν ἐπιθυμῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438, 11.=ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων καθίστησι A. 115, 29.=ἐπιθυμία τῆς μετ' ὑμῶν πολιτείας εἰσηλθέ μοι An. 21, 6. τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν 27, 34.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *the agent, book-keeper, principal assistant of a banker* 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν *ulcus amburendo sistere* 795, 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπικάειρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. *opportuni* 234, 14.

ἐπικαλεῖν *de defuncto queri* 1241, 6. = τὸν Ὁραιοτὴν ἐπικαλούμενον I. 68, 45. = ἐπικαλοῦνται μάρτυρας A. 114, 33. *arg-cessunt, advocant.* b) *incusare, insimulare.* ἐκόντα μὲν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι 121, 1. οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται, *accusatur* 121, 33. ἐπικαλούμενος 122, 10. 124, 26. = ἐπικαλεῖν τινὶ *incusare, queri de aliquo* L. 112, 31. 157, 24. 178, 7. = ἐπικαλεῖσθαι *βοηθὸν* Ly. 153, 15. θεοὺς 150, 7. 168, 16.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν *e vectigalibus, redditibus annuis*, ἢ τὰρχαῖα ἀναλίσκων διώκηκε 829, 7. 834, 2. = ἐπικαρπίας ἐκ τῆς ὠνῆς ἐκλέγειν *vectigalia exigere*, h. e. ea quæ in portubus aut portis urbium de mercibus instantibus aut exeuntibus dependi debent An. 12, 28.

ἐπικατατέμνειν [scil. *fodinas metallicas*] τῶν μέτρων ἐντὸς 977, 7. *cuniculos suos in alienos adigere.* *to break into his neighbour's shaft.*

ἐπικεῖσθαι] τῷ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλη τὰ ἐπιτίμια ἐπικείται A. 128, 39.

ἐπικηρυκία *induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per fecialem indicta.* διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκίαν 61, 23.

ἐπικηρυκεῖσθαι *depecisci, decidere cum aliquo* 888, pen.

ἐπικηρύττειν *præconis voce mercedem publice ei promittere*, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῶ τοὺς Θεβαίους χρήματα ἐπικηρυχέειν 347, 25. = ἐπικηρύττειν δάσειν ἀργύριον L. 104, 45. ἐπικηρυχθέντων ubi bona istæc sub hasta venierunt 148, 42.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δατῆσαντι. *merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare.* *the property now traverses the sea at the risk of the creditor* 915, 31.

ἐπικίνδυνος *anceps, periculi plenus.* ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. *vectigalia dubia* 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι 1452, 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἔθους καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470, 13. = ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τοῖς οὐδὲν ἀδικοῦσι τὸν βίον L. 102, 44. 111, 10.

ἐπικλῆρος *virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia*, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἦκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976, 12. *nam archon eponymus earum causas disceptabat.* ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940, 10. ἐπικλήρου *qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi* 1134, ult. sqq. *jura quædam earum* 1137, circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311,

17. = κακοῦσθαι τὴν ἐπικλήρον ὑπὸ τοῦ εἰσπολέτου I. 42, 27. ἐξὸν τῷ βουλευμένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν 42, 29. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπικλήρος ἐγένετο 80, 3. 45. 82, 1. = An. 16, 7. = ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὕσης, ἀμφισβητήσαν ἔχει L. 169, 28.

ἐπικληροῦν per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλας ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἐν χρηστὸν ἐκάστη 183, 21. εἰτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς 184, 6. 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς 519, 1. ἐπικεκληρωμένοι ἦδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi 978, 8. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut vicus urbis, ubi quisque negotium suum ageret 1145, 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλίνει τὰ πράγματα. subaudi ταῦτα 30, ult.

ἐπικλύζειν] νῦν μέντοι τὸ βασιλεὺς χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν, tantis rex Persiæ largitionibus eum obruit, ut quamvis magna prodigalitate tamen dissipare illas divitias nequeat Æ. 78, 29.

ἐπικοινωνοῦν τῷ communicare cum aliquo causam, vel consilia 855, 6. ubi vitiose dant libri ἐπικοινωνήσαντες. pro *ἐπικεινώσαντες.

ἐπικοινωνοῦν] τίθῃσι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ—Æ. 59, 37.

ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, de victu necessario sibi prospicere Æ. 4, 38.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσσεσθαι σοι ἡγοῦ 1199, 11. = οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι βοηθοῦσι τοῖς προδότης Ly. 166, 11.

ἐπίκουρος miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχῃ μισθοῦσθαι L. 125, 32.

ἐπικουφίζειν allevare. ἐπεκούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως 643, 11.

ἐπικρατεῖν] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. = ὅτι οὐχ ὅλοι τε ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατεῖν L. 165, 37.

ἐπικρίνειν de iudice causam arbitrans. περὶ δὲ τῶν ἀδονάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς 238, 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τὰ λήθῃ 216, 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων 1415, 3. = ἐπικρύπτειν τὴν ἀδικίαν L. 115, 36.

ἐπίκτητος χώρα, quæ tibi patria non sit, quam tute tibi delegeris, ad commorandum Ly. 154, 2.

ἐπικυροῦν τὰ προηρημένα συμφερούση τῇ πράξει 200, 26. οὐ γὰρ αὐτὸς (id est ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦ τ' ἐπικυρῶσαι 1430, 12. ἐπειδὴν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἀπαντας ἐκταίνει καὶ συμπράττειν 1444, ult. = ἐπικυροῦν γάμῳ I. 67, 41.

ἐπιλαγχάνειν subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte

cum fuisset declaratus, probationem haud sustinuerat. οὕτε λαχὼν, οὕτ' ἐπιλαχὼν 1331, 5. = οὕτε λαχὼν, οὕτ' ἐπιλαχὼν Æ. 62, 31.

ἐπιλαμβάνειν in activo, inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydrae, ut effluxum aquæ impediret 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio, celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμῖς δὲ, ὅσες ἀπαντες ὄρατε, ἐρημίας ἐπιλημμένοι 174, 10. ἀπειλίας ἐπιλημμένοι, nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum auferunt 464, 8. ἐπιλαμβάνοντον τῇ χειρὶ 533, pen. ἃν ἐπιλαμβάνοντο οἱ ποτηροστολόγοι 558, 18. quibus manus injiciebant. ἐπιλαμβάνοντο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντες. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* 571, 23. ἐξαγομένων τῶν παιδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895, 10. 896, 19. οὐκ εἴχομεν ὅτε αὖ ἐπιλαβοίμεθα. *we had, or saw nothing, on which we could take hold* 931, 16. ἐπιλαμβάνοντο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνιδέναι nam conscientia eorum menti lingueque frenum quasi imponebat 406, 20. = πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς Æ. 74, 31. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo 75, 2. = ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ I. 39, 18. 45, 36. [25, 41.] = ἐπιλαμβάνεσθαι τινος aliquem injecta manu vindicatum et raptori ereptum ire L. 98, 1. 99, 30. ἐπίλαβέ μοι τὸ ὕδωρ 166, 43. 167, 16. inhibe. = εἰ ἐπιδύφονται τὰς Ἀθήνας. derepente obruent Ly. 158, 23. = ἐπείληπτο τῆς γραφούσης χειρὸς inhibebat meam manum ista scribentis De. 179, 35.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ 289, 16. = ἐπιλανθάνεσθαι περὶ τῶν πεπραγμένων. facta oblivisci An. 19, 16. = εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τοῦτω πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιδύσεσθαι L. 106, 13.

ἐπιλείπειν deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρήναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἢ ἂν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186, 16. (*they drain the water.*) οὐκ ἔτι χρήμας ἡμᾶς ἐπιλείπειν 186, 22. de arboribus, silvis. ἔξωθεν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότες, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις εὐτελέστατα καθισταμένη 219, 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324, 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπείλειπεν 1225, 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι βήτορες 1341, 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους 1460, 23. = ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἀρχεται. ἢ τόλμα Æ. 4, 16.

ἐπιλείπουσα· μὴμῃ 88, 42. = ἔμοι μόνω· ἐπέλιπε μὴ ἀφελεῖσθαι τῷδε τῷ νόμῳ. (id est ἐπ' ἔμοι μόνω ἔλιπε τὸ ἀφελεῖσθαι ἐν τῷδε τῷ νόμῳ. in me solo desiit hæc lex salutaris esse A. 131, 27. = ἐπιλείπειν τὸν χρόνον L. 120, 14. ἵας ὁ συνεσσημένους σίτος αὐτοῦς ἐπέλιπε 165, 17. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις 185, 6. 9.

ἐπίλεκτος] μάχη ἐν τοῖς ἐπiléκτοις Æ. 50, 40.

ἐπίληπτος obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπiléπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς δὲ ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ, quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit 794, 3.

ἐπιλήσμων Æ. 10, 35. 85, 24. = σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐθείας ὑμᾶς νομίζοντες εἶναι L. 128, 15. πάντων ἐπιλησμονέστατος 917, ult.

ἐπιλογίζεσθαι reputare secum. οὐκ ἐπιλογισάμενος 1090, ult.

ἐπίλοιπος] θέντα τοῦ ἐπιλοιποῦ ἀργυρίου ὅσον ἰδεῖ σοι, ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneret 1250, 12.

ἐπιλύσεσθαι L. 174, 38.

ἐπιμαρτύρεσθαι antestari. πολλοὺς παρίστανται, [scil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι—id est ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis testibus declarantes et testatum facientes 915, 12. εἰ ἠτόκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, si testem adduxissetis et ἐπ' αὐτοῦ coram illo teste, vel etiam ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere 1273, 18. οὐδαίς οὐτ' ἐπεμαρτύρατο, οὐτ' ἐνεκάλεσε. neque protestatus, neque questus est 1273, 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐσομένους 618, 8. ἐπιμέλεια de præteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226, 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν 1414, 10. = παραλαμβάνειν τὴν τίνος ἐπιμέλειαν Æ. 20, 12. ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ 55, 33. = ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἰχε I. 64, 37. = εἰ μὲν ὑπὸ μηδεμιᾶς ἐπιμελείας θεοῦ γίνεται ἡ ἀτυχία. si numen ab hoc infortunio abfuerit. *if it proceeded merely from human error, and not from a wise and well-considered ordinance of God* A. 123, 20. = ἐπιμέλειαν θεῶν πάσας τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις ἐπισκοπεῖν Ly. 159, 33. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συντάξαντο 162, 23. = ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων D. 110, 13.

ἐπιμελεῖσθαι] ἀρχὴ ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη Æ. 2, 20. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἡ τοῦ βίου) 5, 11. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεύχη 57, 39. εὐεξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8. = ἐπιμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὥσπερ τῶν αὐτοῦ I. 36, 26. ἐπιμελεῖτο τῶν ἡμετέρων [9, 35.] = οὐδὲν ἤττον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν L. 162, 40.

ἐπιμελεσθαι L. 110, 28.

ἐπιμελής] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιῶν 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἶδέναι 359, 21. μαινομένην γὰρ ἂν, εἰ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἶη

937, 25. = ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν *Æ.* 61, 32. = οὐδὲν ἐπιμελὲς ἢ ταῦτα σκοπεῖν *A.* 119, 44.

ἐπιμελητῆς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *aldermen of a ward* 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν *masters of a guild* 1145, 15. 21. alii τῶν ναυαρίων *lords of the admiralty* 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *deputies to the courts of justice, where matters of commerce are decided* 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519, 17. = οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων *A.* 131, 26. = *L.* 111, 2. = ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου *D.* 106, 19.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος 727, 27. = ἐπιμένειν ἐν τῇ πόλει *An.* 10, 25.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γοναῖκα τοῦ βασιλέως ἀσπὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἐτέρῳ ἀνδρὶ 1370, 20.

ἐπιμιμησέσθαι *Æ.* 20, 29. = κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῆναι. *rem leviter perstringere* *I.* 62, 14.

ἐπιμιξία] πλείους τότε ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι *commercía* πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79, 18.

ἐπινέμειν *pasturam, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium.* τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδίζόντων 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὃ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσει 232, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560, 7. = ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι, *assentiri* *Æ.* 62, 11. 24. = *A.* 117, 11.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ὃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυσον, εἰσιτάτο ἑλθὼν 280, 22. ἐστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἄρματος 1356, 17.

ἐπινοεῖν] ἀφαρματάνοντες ὦν ἂν ἐπινοήσωσι δρᾶσαι *A.* 121, 39. 44. 123, 3.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. *sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant* 1413, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκείνον ἐπιξενῶσθαι πολλοῖς. *propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas* 1224, 2.

ἐπίξηνον *citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.*

ἐπιорκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιорκεῖν, ὥσπερ ἐκαίνω καλὸν 189, 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὄρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204, 20. ῥᾶον ἀμύνεται καὶ ἐπιωρκῶν, ἢ ὅτιοῦν (*scil. ποιεῖν*) 1269, 12. = ἐπιωρκεῖν τὸν ὄρκον *Æ.* 16, 20. διαλέγεσθαι φησιν αὐτοῦ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς

μεθ' ἡμέραν ἐπιорκαῖ 64, 36. ἐπιорκαῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. = ἐπιорκαῖν in vetusta lingua Attica significabat idem atque simplex ὀμνῦναι jurare L. 117, 35. ἐπιорκήσασα κατὰ τῶν παιδῶν τῶν ἡμῶν τὸν βίον καταλιπεῖν 901, 3. = ἐπιорκαῖν ὄρκον Ly. 157, 21. = ἐπιорκαῖν τὰς σιμνάς θεὰς D. 96, 11. ὄρκον, ὃν ἄμασε 108, 36.

ἐπιорκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιρκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκαίνου 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιρκίαν οἰκᾶδε ἀπενέγκηθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a praecone dictas 409, 21. τὴν ἐπιρκίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παῖσι καὶ τῷ γένει 642, 24. πρὸς τοσοῦτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιρκίας προσκτήσῃθε 409, 9.

ἐπιρκος] καταφυγγάνη, ἐπίρκος ὦν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν Aë. 83, 39. = τούτους νομίζειν ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπιρκοτάτους εἶναι A. 147, 11. = ἐπίρκων poenae Ly. 157, 39.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐκελθεῖν Ἀνδροταῖνι, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς θεοῦ ἐπιπεμπθεῖσαν 738, 13. = ἐπιπέμπειν alicui aliquem subornatum immittere L. 93, 7. δέη πολλά καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι 105, 9. 111, 43.

ἐπίπεμπτον, quintum L. ap. Harpocr.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκίνας τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173, 23.

ἐπιπλα supellex. ἐπ. δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν I. 72, 41. 88, 17. 26. = ἐπιπλα πολλὰ καταλειοπίνειν L. 154, 32. 39. 472, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίετο. noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὸς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίστωρ τῷ ναυκλήρῳ 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεὸς 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406, 24. = ἐπίπληξιν ἔχειν, reprehendi, culpari, objurgari Aë. 25, 18.

ἐπιπλήσσειν increpare 200, 22. ἐπιπλήξαι ῥῆδιον 983, 2. τοῖς ἀφανῇ καὶ ταπεινῇ τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὴν μὴ καλῶς τι πράττουσιν, ἐπιπλήττομεν 1412, 1. = ἐπιπλήττειν τινι ισχυρῶς, objurgare, increpare Aë. 25, 38.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔσσι, οἷς ἐπιπολάζει 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales, which glide along the soul, which do not adhere, which leave neither trace nor fruit behind 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ραθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχειρώτα ἐστίν. vel illa ipsa quoque, quae superficialia in se sint, levemque atque tumultuariam operam possant 1412, 21.

ἐπιπόλιος, incanus, qui incipit canescere 1267, 21.

ἐπίπονος βίος L. 192, 7. ταύτην εἶναι λειτουργίαν ἐπιπονεάτην διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σάφρονα 163, 21.

ἐπιπροσνύειν] ἐπιπροσέειπε τὴν πόλιν 143, 6.

ἐπισημαινέσθαι rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare 310, 21. = *ἐπισημαινόμενον* ὄρων τὸν δῆμον, cum approbatione et assensu accipientem *Æ.* 34, 26.

ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν *Ly.* 166, 10.

ἐπισίτια, cibaria *L. ap. Harpocr.*

ἐπισιτίζεσθαι] οἳ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτε ἀν ἐπισιτίζαντο. *ære* carebant, unde de *commeatu* necessario sibi prospicerent 1223, 8.

ἐπισιτισμός *commeatus*. *ἐπισιτισμὸν* ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280, 11. *copiæ frumentariæ*, et facultates eas adipiscendi 671, 18. *σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ* una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι noscitare, adspectu explorare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. *ἐπισκεψομένους* ἔρη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὐνοίαν 113, 25. 249, 26. *ἐπισκεψάμενος* τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος 1161, 3. = οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος *L.* 148, 38.

ἐπισκευάζειν reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδοὺς 30, 17. τὰ φρούρια 379, 27. τὰ πομπεῖα 615, 3. 755, 7. *ἐπισκευάσθη* navis rupta καὶ πλώϊμος ἐγένετο 1294, 24. 1295, 18. = reparare *I.* 53, 40. = *ἐπισκευάζειν* ναῦς reparare, sarcire *An.* 25, 17. = *ἐπισκευάζειν* αὐτὴν (*engythecam puta*) βουλόμενος, reparari, ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον *L. fr.* 18.

ἐπισκευαστὴς πομπεῖων 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευή τειχῶν *reparatio moenium* 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta 819, 25. = *ἐπισκευή* τειχῶν ἢ πύργου, in *sensum* flagitiosum detortum *Æ.* 11, 36. = *I.* 53, 34.

ἐπισκῆπτειν in activo, præcipere, mandare, præsertim cum moriens facit 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκῆψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη 954, 15. in medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. τούτων οὐδὲν ἐπισκῆψασθε 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ἢ τινι [scil. μαρτυρίᾳ] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυρίαν [scil. πρόφασιν] ἐπισκῆψατο 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπισκῆψατο, δηλονότι τάλῃ μεμαρτυρηκίας εἰδώς 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκῆψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τάλῃ μαρτυρεῖν ποιήσεται; quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii 904, 12. *ἐπισκῆψάμενος* ταῖς μαρτυραῖς ὁ ἀδικηθεὶς 1139, 7. = *ἐπισκῆψαι* ψευδομαρτυριῶν *Æ.* 18, 27. *ἐπισκῆπτειν* τινι, mandare 20, 29. 31. 76, 6. = mandare, injungere. ἐπέσκηψαν ὑμῖν ἐπιμαλῖσθαι τοῦ παιδίου *I.* 45, 2. 8. ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις ὅτε ἀπίθνησκε 76, 33. in medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocationi) actionem falsi, seu mendacii dicti. *insimulare* aliquem mendacii 38, 13. 39, 12.

14. 25. 44, 34. 51, 16. 52, 19. = mandare, praesertim cum moriens facit, ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελεῖν τοῖς αὐτοῦ φωνῇσι A. 111, 36. ἐπισκήπτουσι τιμωρῆσαι σφίσι αὐτοῖς ἡδικημένοις 114, 30. ἐπισκήπτω ὑμῖν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 120, 24. 128, 4. 129, 8. = ἐπισκήπτω ὑμῖν πρὸς *ταῖν θεῶν An. 5, 22. ego vobis mando, injungo, per ambas deas, Cererem et Proserpinam, adjuratis. = ἐπισκήπτεσθαι εἰς τινα et τινα de aliquo apud aliquod judicium queri L. 99, 38. 44. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τὴν ψευδομαρτυριῶν δίκην) cum testem contra se productum falsi dicti testimonii incusasset, οὐκ ἐπεξῆλθε 167, 40. ἐπισκήπτειν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, praesertim moriens. ὃ τι μέλλοντες ἀποθήσκειν ἐπέσκηψαν 130, 11. ἐπέσκηπτεν ἡμῖν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον 133, 27. ἐπέσκηψαν ἡμῖν ἀποθήσκοντες 138, 34. 896, 1. et ap. Harpocr. ubi Taylor reddidit, *obtestari*. idem in vernacula sua reddidit activum, *to give in charge*, et medium, *to prosecute*. = controversiam falsi obmovere. οὐδεὶς ἐπισκήψατο ὡς ψευδεὶ οὔσῃ τῇ μαρτυρίᾳ D. 96, 42.

ἐπίσκηψις titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τὴν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissae 1130, ult. μάλιστα μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154, 22. b) mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commissum, καὶ οἰκέτης ἦ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui caede, et de poenis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur 1161, 11. = mandatum, praeceptum, praesertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσετε I. 78, 34. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones 48, 14.

ἐπισκοπεῖν inspicere, speculari, lustrare, noscitare. ἐπισκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνται ποθεν ἐκ πλοίου 932, 25. in medio de amicis ad aegrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant 1261, 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι 1364, 11. = ἐπισκοπεῖν ἡγοῦμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις Ly. 159, 33.

ἐπίσκοπος epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunas ejus inquirens, eamque gubernans et tuens 421, 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν 23, 26. 155, 23. οἰκίαν ἀποδομήσῃ τοσαύτην, ὅσπερ πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ 565, 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχου 744, 9. εἰς ἐπισπασθῶσιν ἑκαστοι πραιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς 62, 4.

ἐπισπᾶν Ly. 162, 4.

ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαι σε χρὴ περὶ

τῶν μεγίστων 1414, 11. = τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς
Æ. 15, 7.

ἐπίστατιν ἄλλοις 1412, ult.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὧν 264, 26. princeps prytanum quo-
que die 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπρῶνων ἐπιστάτας
ἐλίσθαι 785, 13. = ἔλκειν τὸν ἐπιστάτην Æ. 5, 35. ἐπιστάτης τῶν
δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγε-
μονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4.
ἐπιστάτης τῶν προέδρων, cujus erat jus et copiam suffragandi po-
pulo dare 59, 13. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ 85, 29. = pensitator, arbi-
ter. ἐπιστάτας τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν γενέσθαι An. 30, 45.

ἐπιστέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα 249, 26.
= mandare per literas A. 114, 34.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὐ παρὰ τὴν ἐπι-
στήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil
conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus il-
literato præstet 1413, 26. ἐπιστήμη λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε
παρὰ τοῦ παριόντος 108, 26. ut optima quæque vobis suadeat,
eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu
suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum explora-
tur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἡγαυαζόμεθα ἐπιτελεῖν
1415, 16. = διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην L. 914, 15.

ἐπιστολῇ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἔργοις, πολεμῇτε Φιλίππῳ 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν
τοιαύτας 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἡμμεῖναι συμβουλῇ,
ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret
1463, 15. = ἀποδιδόναι ἐπιστολὴν Æ. 34, 8. νυκτερινὴ ἐπιστολὴ 44,
38. τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις 77, 11.
κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὕβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87,
pen. ἐπὶ τελευταῖς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1.

ἐπιστολιμαῖος] μὴ μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξίνους, μηδὲ τὰς ἐπι-
στολιμαῖους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare
—illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non
pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes,
sed exanimas, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas
ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed
spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45, 12.
ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in il-
lis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῇτε 48, 19. literis
scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est
hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνου-
σίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p.
285, 7. ἐπιστολιμαῖοι συμβουλῆαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομῇν ἡμᾶς ἔρη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85, 4.
= Æ. 42, 28.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255, 26. = ἐπέστρατευον ἐπ' αὐτὸν τη-
λικαῦται δυνάμεις Æ. 66, 37. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας 71,

39.=ἐπιστράτευσεν ὁ βασιλεὺς τῇ Ἑλλάδι An. 14, 26.=L. 191,
34.=Ly. 160, 15.

ἐπιστράφειν] οὐκ ἐπιστράφη pensi non faciebat 665, 5. οὐδὲν ἔφροντίσατε, οὐδ' ἐπιστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini *you recollected yourselves* 133, 24.

ἐπιστροφῶς καὶ ῥητορικῶς Æ. 10, 30.

ἐπιστροφή animadversio, attentio mentis, cura. οὐδεμίαν ἐπισκοπᾶτε ἐπιστροφήν 158, 24. 439, 14. *to take to heart, to have an insight into a matter.*

ἐπισυμμαχία 160, 13. *mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere.*

ἐπισύρειν tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *to rush with a noise over a thing* 496, 23.=ἐπισύρειν τὰ πράγματα *to pass over hastily, negligently, superficially.* res, de quibus vel maxime agitur, et quas enucleari quam diligentissime oportebat, leviter perstringere, et festinare, ut earum tractatione quam citissime defungaris, defunctorie et præcipitanter agere, quo dissimules atque involvas ista præcipitatione id, quod e re tua est celari, et absconsum manere L. 175, 19.

ἐπισφαλὲς] τὴν δύναμιν ἐπὶ ἐπισφαλεστέραν κατεστυβάσκειν, ἥπερ ὑπάρχει φύσει 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος θέσως γίνεται 399, 12. πολυτελὲς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus 1354, 13.=ἐξ ἐπιταγμάτων σπουδᾶς ποιῆσθαι An. 24, 41.

ἐπιτάττειν 1288, 8. οὐκ ἔτι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιῶν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27, 1.=ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πᾶν ῥάδιον Æ. 1, 13. ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν: verbum ob-scœnum actum significans 10, 29. 11, 16. ἐπίταγμα ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ἐπιτάττειν, injungere, demandare, imponere partes 25, 42. ὅταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, εἰον τάρρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι 58, 10.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιῶντες 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπτείνειν ἐπὶ μᾶλλον. *he strained the strings still higher* 1287, 2. ἐπετέταντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incalcescebant 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coërceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. *to put on the nose, like a pair of spectacles* 99, 2. τυραννίδα 133, 22.=ἐπιτειχισμένης Δεκελίας cum Decelos esset munita adversus nos, nobis velut castrum opposita, quod nos contineret Æ. 38, 5.=ἐπιτειχίζειν τῇ πατρίδι An. 13, 36.=L. 142, 26.

ἐπιτειχισμα castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno velui quodam injecto, coërces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχον ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χάρας 41, 19. ἐπιτειχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὐβοίαν 106, 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μὴδ' ὅτιοῦν παρακινεῖν 193, 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343, 10.

ἐπιτειχισμός machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. Ἱπτερον ἐπιτειχισμὸν ἐξήτει 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 335, 8. *might be brought to a conclusion.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus 1018, 8. = ἐπιτέμνειν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν Æ. 40, 29.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἰ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδεια ἔκτειναι παθεῖν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον γε οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίνεσθαι 610, 20. 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 5. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὐτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μακαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *not to endure hunger, not to live upon a little* 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχων καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360, 21. = ὅλας δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὅτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι Æ. 3, 24. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. ἐπιτήδεια, necessaria vitæ. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου 14, 39. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι 86, 33. = τὰ ἐπιτήδεια necessaria, victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες I. 51, 24. 72, 21. = εἰσάγειν τινὲς τὰ ἐπιτήδεια alimenta necessaria, commeatus An. 21, 19. ἐπιτήδειος ὀστρακισθῆναι. dignus ostracismo castigari 34, 2. τοὺς τοιοῦτους τῶν πολιτῶν ἐπιτηδείους μᾶλλον ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν 34, 32. = παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις amicis familiaribus L. 95, 28. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος 93, 41. 121, 18. 97, 23. ἐπιτήδειος μηνυτής. *a proper informer* 131, 23. ἐπιτήδειον γνάμην εἶπεν 159, 42. τὰ ἐπιτήδεια alimenta, victus necessarius 93, 44. γνάμη χρώνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἔχῃσι 187, 16. ὀλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες 188, 25. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων 897, 8. σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔχεις τὰ ἐπιτήδεια 898, 5.

ἐπιτηδείας διέκικοτο I. [11, 45.]

ἐπιτήδεις. *on purpore* L. 92, 37. 165, 7.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες I. 110, 28. = οὐ πρέπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι A. 123, 23. = *to make it their business.* τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύον-

των L. 91, 6. 94, 28. 183, 10. ὅσα αἰσχροῦ τούτου ἐπιτηδεύεται 135, 40. 142, 10. Æsch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀπονήσκειν τε καὶ τεθνάναι. Plato Phædone. ἀλλὰ σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους ἀποφθείρειν Xenoph. Apol. Socr. TAYL. ἐπιτῆδευε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν affectabat servos ita appellitare, in eoque sibi placebat, gloriamque aucupabatur. ap. Harpocr. in Μουσαῖος.

ἐπιτῆδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβιαῖται 618, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417, 6. ὑποῖ ἅττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτοὺς] 37, 12. 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες 1412, 6. = ἐπιτηδεύματα πράττειν Æ. 6, 4. γινώσκασθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος 7, 7. οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτῆδευμα τοῦτο 10, 12. κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπιτηδεύματος 22, 29. = οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἕνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαι ἰσμεν A. 122, 12. = κρίνειν τινα οὐκ ἐκ τῶν ἀγώνων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων An. 33, 28. = διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας L. 115, 38. καύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων 189, 13. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα 190, 12.

ἐπιτηρεῖν] ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε, observate, acriter vigilate Æ. 83, 26. = observare, præstolari aliquem exeuntem, ut cum eo congrediari, insidiari opportunitatibus congressum. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπειαν L. 92, 26. 93, 10.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, αἷ σοι ἐπέθηκαμεν 915, 17. ἐπιθεῖς σοι, εἰ οὐκ ἔ' ἦν, τὴν οὐσίαν 1126, 2. πίστιν jurejurando aliquid confirmare 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἑμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejungere sororisque mee 854, 16. 860, 18. 1196, 17. ult. 1243, 17. τοσούτοι ἐπιθεῖναι τῖμημα χρημάτων mulctam irrogare 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἡδίκουν 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus percussos funditus perdendi 643, 10. = τῖμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα Æ. 30, 4. ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου 87, 25. = ἐπιτιθέναι πίστιν confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando κατὰ τῶν ἱερῶν per sacra I. 65, 4. 10. 76, 31. = λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν (scil. τῇ εὐχαρίᾳ) A. 113, 24. ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργασμένῳ ἐπιθέντες. homicidæ imposita, inflicta poena, par injuriæ, quam peremptus ab eo acceptam toleravit 125, 37. τοῦτοις ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην 126, 36. = ἐπιτιθέναι δίκην An. 4, 24. ἐπιτίθεσθαι τινὶ aggredi aliquem malitiosis artibus 17, 15. = TAYLOR ad hanc vocem istæc dedit (ἐπιτιθέναι insidias facere L. 130, 22.) Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et significatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην poenam, supplicium decernere, vel infligere. de legislatore 94, 35. ἐπιτιθέναι τέλους

βίῳ θάνατον 105, 11. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ animum quæstui naviculario exercendo adjicere 105, 4. = ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι Ly. 165, 26. = irrogare mulctam, de legibus, judicibusque D. 107, 13. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἡδικηκόσι 109, 21.

ἐπιτιμᾶν increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν βῆδιον καὶ παντὸς εἶναι 15, 26. cum dativo 558, 27. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπιτίμων ὥς ἐπάγουσι τὸν Πέρσῃ 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ 502, 12. μῆδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231, 7. τοῖς ἀμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258, 17. ἐπ. ὅμιν τι πειραμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνευχα 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπιτιμήθη pretium annonarum accensum fuit, crevit 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεὶ τὸν σῖτον 1208, 2. = poenam, mulctam æstimare et irrogare alicui. ὑμῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἐκάστῳ Æ. 16, 10. = ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται I. [22, 28.]

ἐπιτίμησις 1475, 18.

ἐπιτιμητῆς] αὐτοὶ ἦσαν βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. gubernabant torturam servi pro arbitrio suo et extorquebant ab eo prædicationem eorum, quæ ipsi vellent ab eo prædicari, ipsique statuebant pro lubitu suo pretium servi torquendi, quantum scil. domino ejus reluendum esset, si contingeret, ut servus per tormenta luxaretur, aut debilitaretur, aut alio modo inutilis et inhabilis fieret operis postmodum præstandis. *Valueurs, estimators of their own profits* A. 133, 18. = secundus æstimator L. ap. Harpocr.

ἐπιτίμια caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτίμιαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελίσθαι 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτίμιαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilem recuperandam 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτίμια. = φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἐπιτίμιας Æ. 39, 42.

ἐπιτίμιον poena, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέντες. poenas in tabulis contractus consignatas dependisti 915, 1. προσφθλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939, 27. poena istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσιν ἐπιτίμια 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτίμοις 238, 11. = ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε Æ. 2, ult. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια 3, 7. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτίμοις ᾤστο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λειοπύτα τὴν τάξιν 78, 41. = ταῖς πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰσαγγελταῖς οὐκ ἔπεισι I. 42, 30. = ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτίμοις ἦσαν A. 125, 33. 40. 126, 13. τῷ ἀρξάντι πανταχοῦ μεγάλα τὰ ἐπιτίμια ἐτίκειται 128, 39. τῷ ἀμυνομένῳ οὐδὲν οὐδαμοῦ ἐπιτίμιον γέγραπται 128, 40.

ἐπίτιμος oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ἄν τὰ χρήματα ἐπίτιμα quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἄλλοι τες ἐπ' ἀκουσίᾳ φόνος—634, 13. ἐπίτιμον ὄντα in functione honoris publici versantem 534, 15. = τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιεῖν An. 10, 13. = μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσῃτε L. 161, 16. ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους ὑμῖν γενέσθαι 159, 40. 104, 21. = ὁρίσῃσαν τῷ δημοσίᾳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραπεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ D. 105, 11.

ἐπιτομή τῆς κεφαλῆς, vulneratio scalpello et incisuris facta Æ. 60, ult.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere 78, 18. ἴσῃ καὶ κοινῇ δικαστηρίῳ 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διατιτῇ 1020, 19. περὶ τῶν πλεονῶν ἐπιτρέπειν ὃ ἐὰν καλέσω Ἀθηναίων 1152, 14. ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβουλόμην 1274, 10. = ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγῶναι Æ. 9, 30. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. = εἴσαν καὶ ἐπέτρεψαν I. 110, 23. = πονηρῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθεὶς ἀπέθανεν. commissus in fidem curamque medicationis A. 126, 17. τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι, qui ei auctores fuimus, ut corporis sui curationem pateretur medico permitti 127, 37. εἰ μὴ ἐπιτρέψαμεν (scil. αὐτὸν ἱατρῷ), ὑπ' ἀθεραπείας ἂν ἔφη διαφθαρῆναι 127, 38. βιασάμενος ἡμᾶς τῷ ἱατρῷ ἐπιτρεφθῆναι (imo vero ἐπιτρέψαι) 128, 22. καὶ ἀνωμότοις ὑμῖν ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἡμοῦ διαψηφίσασθαι 130, 13. = ἐπιτρέπειν (scil. ποιεῖν ἃ βούλονται) An. 17, 40. = ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ταυτοῦ L. 198, 7. τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιτρέψατε 180, 40. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαίταν 893, 10. fr. 6, 4. ἐπιτρέψαν ἀνδράσιν, constituit tutores. Harpocr. in v. ἐπιτροπή. = μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ D. 96, 25. ἀξίον γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι (subaudi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτοὺς) κινδυνεύειν μέλλοντας 100, 31. constituere, de iudicibus, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν 110, 14.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurre, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκ ἂν ἡγήσθ' αὐτὸν κἄν ἐπιδραμεῖν 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν pessumdare, affligere. τοὺς ἀπέρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρσας κακῶς ὑποκρινόμενος 288, 20. = L. 135, 17.

ἐπιτρηράρχειν imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτρηράρχημένον ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπιτρηράρχησκέ μοι 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτρηράρχημα productio trierarchalis imperii ultra terminos

legitimos 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτηράρχημα ἀποδίδοναι τοῦ χρόνου, οὐ διανή-
λασα ὑπὲρ τούτου ἐπιτηραρχῶν 1223, 13.

ἐπιτριπτον κίναδος An. 13, 23.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀποδέξατο
παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευμένοις καθε-
στάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι
et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112, 27. = ἐπιτροπεύειν τινὲ
tutelam alicujus gerere I. 51, 25. num bene Græce dicitur
ἐπιτροπεύειν διαυαν pro ἐπιτρέπειν? 54, 6.

ἐπιτροπή. id est ἐπιτρέψις, permissio, qua causa scil. arbitrio
judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτρο-
πὴν ἤρχοντο 897, 1. λύσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπὴν. arbitrium,
causæ definitionem per arbitratum 897, 23. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ
τούτω πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est,
ex quo lis hæc arbitro commissa sit 900, 1. = tutela I. — = ἐπι-
τροπῆς δικάζεται. gesta tutela L. fr. 15.

ἐπιτροπία gesta tutela, I. — = si bene habet ista lectio L. ap.
Dionys. Halic. in Isæo.

ἐπίτροπος (tutor) καὶ κηδεμὼν 988, 2. = τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ
κύριος καὶ ἀντιδικὸς ἦν I. 51, 22. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ
τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν vel λαγχάνειν) 86, 35. = εἰς τοῦς παῖδας
ἐπιτρόπῳ (pro τῶν παιδῶν) L. 894, ult. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότη-
τας οὐδὲν μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι 894, 20. καὶ ταῖς
ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις 906, 17.

ἐπιτυγχάνειν] ἰάν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus
consequamini 1168, 1. ἐπιτύχη τοῦ ἀγῶνος vinceret causam
1175, 16. opponitur in continenti ἰάν δ' ἄρα ἀποτύχη. δόξης ἐπι-
τυγχάνων 1490, 10. = ἐπιτυγχάνειν μάχῃ, prospere pugnare Æ.
77, 16. = μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine
de trivio arrepto, fortuito oblato I. 39, 25. = ἐπὶ τῶν πραγμά-
των ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων (pro simplici τυχόντων) ἐπιβουλεύεται. ab
hominibus mediocribus, contemnendis A. 115, 1. = ἐπιτυγχάνειν
τινὶ occurere pro ἐντυχ. L. 121, 10. ἐπιτυχτὴν αὐτῷ βαδίζοντι
136, 22. τοῖς παιδῶν ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ 902, 1.

ἐπιφαίνεσθαι repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo
522, 9.

ἐπιφανείαν τινα ἐποίησεν. it made some show I. 64, 34.

ἐπιφανής] τοὺς ἐπιφανοστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων ἰάν τιμωρῆσθε,
πάντες πύσσονται L. 140, 37. = Ly. 149, 28.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς αὐτοῦ πασι καὶ τῷ γένει ἐπενεγκόμε-
νος. dedecus, culpam, poenas et pestem perjurii consciscens —
to bring upon his children 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre,
imputare 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὄπλα inferre 977, 7. ἡ
μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη secum in domum afferens,
vel inferens 1014, 4. 22. ἐπενεκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exae-
quius proferre, præferre hastam 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ'
ἐμὶ] conjicit, intorquet. προφάσεις ἀπόρους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ

αἰτίας ψευδείς 1177, 15. 1309, 1. 1350, 18. τῆς ἀσελῆχτου νόου ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471, 11. 1475, 27.=ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας *Æ.* 58, 33. ἐπιφέρειν ψῆδος 59, 21. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους 77, 5. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον de uxore bene dotata, quæ magnam pecuniam secum in domum mariti affert 78, 18.=edere nomen alicujus, indicare μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπενεγεῖν (scil. τούτον vel τούτου τοῦνομα) παρ' οὗτο εἰλῆφαι *I.* 82, 16. ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν in nos conferant. to charge us 63, 16. τὰ ἔντα ἐπήνεγκα scil. ἐπὶ τὸν τάρον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον 73, 25.=ὁ φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν. impendentium, ingruentium *A.* 115, 30. ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον (scil. ἐμοὶ) ἢ φοντο (scil. ἀληθῆ εἶναι, vel ποιήσῃν ἀληθῆ δοκεῖν) 134, 7. 136, 1.=ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδεύμασιν προσηκούσας *L.* 115, 38. οὐδὲν ἐπιφερομένην nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem 153, 12.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι 495, 10. prætexens honestum et speciosum deorum nomen.

ἐπίφθορός ἐστιν invidia publica ardet 981, 25.=ἐπιφθονώτατον, turpissimum, invidia, odio, detestatione, dignissimum *Æ.* 59, 26.=ἐπίφθορον πρᾶγμα ποιῶν *I.* [22, 28.]

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illætari 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ ὑπερίδῃτέ με καὶ τὰς ἑμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἑμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κύλαξιν ἐπιχάρτους γενομέναις 1127, 11.

ἐπίχειρα, merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484, 4.=τὰ ἐπίχειρα ἔχει, ὣν ἡ ἀξία dignam facinore tulit mercedem *A.* 113, 32.

ἐπιχειροῦν τινι insidiari, adoriri 179, 8. dicitur etiam ἐπιχειροῦν τινι 179, 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν 248, 14. ἐκ τούτων βραδύς τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροῖ πρᾶγμασιν 234, 17.=ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπιχειρήσας *Æ.* 29, 22.=μηδὲν ἀφελούμην οὕτως ἀδίκῳ πρᾶγματι ἐπιχειρῆσαι *I.* 110, 13.=οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν *A.* 115, 7. θερμότερον ἐπιχειρεῖν 115, 30. ὁμῶς δὲ καὶ τοῦτο (si bene sic habet, pro τούτῳ) ἐπιχειρητέον 116, 40.=οὐδ' ἐπιχειρήσαντες ne conati quidem *An.* 26, 13. κτείνων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρῶν 13, 17.=ἐπιχειροῦν τοιούτοις ἔργοις *L.* 109, 23. 28. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι, οὐδὲ τολμῆσαι, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν fr. 2, 3.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὴν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita 235, 9. ἐπιχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα] 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκας. plebis voluntatem χειροτονία significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων solennitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ, ratæ ju-

bebantur esse 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπεχειροτονησάντων οὐσῶν in suffragatione, in comitiis 1330, 17. εἰν δέ τις τῶν προέδρων δῶ τινη τὴν ἐπιχειροτονίαν ejus causa mittat in suffragia 716, 19.

ἐπιχώριος οὐκ ὦν, οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν Æ. 31, 15. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν, quapropter etiam nequitia ejus nequitiam nostris hominibus cognatam multum excedit 78, 25.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου principis prytanum. δ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717, 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378, 27. = ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας Æ. 36, 27. ἐπιψηφίζειν, suffragia colligere 64, 15. 71, 7. 41. = A. 146, 40. = An. 10, 34.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον—ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτῶ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἐκάστου. ita ut 50 minæ tulerint fœnoris annui 600 drachmas, seu 6 minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπακοδόμησε 1278, 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274, 22.

ἐπομύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12. = ἐπομνύναι et δμνύναι differunt; hoc est, jurejurando aliquid asseverare; illud jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsent, vindices et ultores. ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. Ἔστιαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν 34, 9.

ἐπονείδιστον ἦδη τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπικρίεσιν ὑμῶν ἐστὶ 806, 6. = I. [27, 50.] = Ly. 167, 17.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσιν καὶ φυλάξουσιν δύναμιν 168, 13.

ἐπόπηγος] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενος ὕψις ἀττης 313, 26.

ἐπος] ἄλιον ἐπος ἐκβαλον, irritum verbum projecit Æ. 20, 13.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας L. 191, 26. sub. στρατεύσαντας.

ἐπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304, 12.

ἐπωβελία multa pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834, 25. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600 minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600 minas

amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem; hoc est 100 minas, multæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835, 14. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἐξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251, 2. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660 drachmæ, seu 36 minæ cum 60 drachmis 1284, 2. = ἐπωβελίαν προσόφλαιν καὶ ἄλλην ὕβριν Æ. 23, 25.

ἐπαρδῇ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπαρδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793, pen. = ἐπαρδὴν ἀκροᾶσθαι Æ. 81, 30.

ἐπανυμία cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, a nickname. ἐπανυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηται 1261, 16. = Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπανυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο Æ. 76, 24.

ἐπάνυμος] qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπάνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπανύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπανύμῳ τῆς αὐτοῦ φυλῆς 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ κατασχὼν ταύτην [scil. τὴν Δίχην] ἧς ἐπάνυμός ἐστι. according to which he is named, δικαστὴς 773, 2. ἦρας ἀρχηγέτης, οὗ ἐπάνυμοι ἐστὶ 1072, 25. = αἱ ἐν τοῖς ἐπάνυμοις ἔξοδοι Æ. 50, 38. ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπανύμων 59, 11. = ἔμπροσθεν τῶν ἐπανύμων I. 54, 40. = τοὺς νόμους ἐκτιθέναι πρὸ τῶν ἐπανύμων An. 11, 28. = ἐπάνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν Ly. 151, 11. est Minerva.

ἐρᾶν] ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι Æ. 19, 19. ἐρᾶν σωφρόνας 21, 28. = μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι L. ap. Philostratum. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιησάμενος οὕτω διέθηκε fr. 2, 7.

ἐρανίζειν cum dativo stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐρ' οἷς ἐρανίζει τοῦτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat 999, 24. cum accusativo exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας collaticia stipe ab amicis collecta 1484, 2. = ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῇ Æ. 60, 4. = πολλοὺς (nisi potius πολλοῖς leg. est) ἐρανίζοντα me solere multos contributionibus vel largitionibus pecuniariis gratuitis sublevare A. 117, 33.

ἐρανιστής L. ap. Harpocr.

ἐρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coëuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticius sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obærat, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *pious foundations, or contribution-chests, to help the necessitous out of their distresses. Fisci ad pias*

comas. unde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον dicitur, et πληρωτής ἐράνου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωσται 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. a *pretty contribution, or a reputable spare-penny*. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas 1491, 1. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός (a *loan-chest, to which all and every citizen, without exception, contribute their part,*) ἐστὶ πάνθ' ὅσα, ταξάντων τῶν νόμων, ἕκαστος ἡμῶν ποιῇ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis 776, 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι rependere, refundere, *to repay*. τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεκεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι *to pay him with his own money* 1348, 3. συλλέγειν 1249, pen. τάργυριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendæ libertatis ergo 1355, 3. φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὀρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων, δικαίως (in *properly full measure*) φέρειν, καὶ ἐκόντως ὑποτελεῖν 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν ἀξιοῦν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ὅσα πράττουσιν 547, 9. 574, 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσδοίσοιμι 1249, 11. εἰ μὴ τῆς ἡμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾔμην 1217, 14. ἐράνους λέλοιπε πλείστους *he quitted many cluods, or he remained in arrears to them, did not pay his quota* 821, 14. = ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare alicui societatem amicorum, qui pecunia sua collatitia ejus necessitates sint sublevaturi Æ. 33, 27. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30. = ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσενεγεμένα I. 88, 28. = ἐράνους συνείλεται L. fr. 2, 5. εἰκοσίμῳ ἔρανος fr. 9. = τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere Ly. 150, 38. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν 168, 18.

ἐραστὴς 1402, 6. 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422, 16. = amabilis Ly. 163, 15.

ἐργάζεσθαι laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048, pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσιν τὴν οἰκίαν 1358, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειε τις θητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται inicit πόθον τοῖς ἰδοῦσι 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου ἐργαστο αὐτῷ εἰς ἐμὲ. in passivo. quod est inventu rarius 1252, 20. rem familiarem

exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *in bottomry, through trade and brokerage by sea and land*, augere, quæstum facere. μέτρια δ' ἔχων, τούτοις πειρᾶμαι ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσι 922, 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἀνθρώποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλονται. *who rented not a strange bank, but occupied their own, on their own account, at their own risk* 960, 8. εἰργασται πλίαν καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δις ἢ τρίς. *with the same capital to make money twice or thrice over* 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλεσιάζειν 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίᾳ ὅν *Change καὶ χρήμασιν and with exchange of money ἐργαζομένοις to exercise their trade* 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobæi sub v. διαβολή. = quæstum exercere *Æ.* 85, 21. = ζημίαν εἰργασμένος. *who has incurred a penalty* I. 58, 19. = τὴν οὐσίαν οὐ δικαζόμενον, ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον. quæstu honesto, exercitatione rei rusticæ, aut negotiationis per mare A. 117, 34. = ἐργασάμενοι ἔργον τοιοῦτον An. 14, 34. βίον victum quærere 18, 42. τὴν πάλιν ἀγαθὸν τοσοῦτον 21, 8. 40. ἄξια μεγάλων ἀγαθῶν ἐργάσαντο ὑμᾶς ἐκείνοι 21, 19. πολλῶν αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργασται 34, 15. = ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον aratro solum exercere L. 110, 28. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset 894, 12.

ἐργασία. quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *trade, occupation.* ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡσπερ ἐργασία τις ἢ 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946, 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. *of a forge* 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανῆς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*since property in circulating money paid no tax to the public chest, who could know what any person possessed in property of that description*) neque necesse haberet

pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia aerario publico erant dependenda 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. praesidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *he married her out of a brothel* 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὦν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebre negotiatione 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *property consisting of real estates*, ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἢ δ' ἐργασία *traffic in money* προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους 948, 1. ἔχων τό τε δάνειον *the capital borrowed from us*, καὶ τὴν ἐργασίαν *and the money which had been made by that capital* 1283, pen. = mercaturæ exercitatio Ly. 154, 44. 155, 11. γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίας. quæstum exercere 155, 18. = ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus De. 179, 26.

ἐργαστήριον collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *a gang, a kennel*. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεὶ ad pestem negotiatorum 855, 1. 978, 6. κατασκευάσας μετ' αὐτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995, 8. 1010, 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc extinctus, secum trahebat, in schedis suis concacatis totam Germaniam longe lateque persultans et omnia terrore famaue sui permiscens. b) lupanar, ubi scorta corpore sera merent. vel popina, ganea. ὑπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθονται 1367, 25. 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τετραμμένον ἐκ παιδὸς 1486, 7. = ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister servorum, servus primarius officinæ Æ. 14, 2. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις 14, 27. = I. 40, 11. = L. 120, 44.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γαργυρίαν ἐργάται 933, pen. ἐργάτην ἀνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνελεγεμένον 1362, 11.

ἔργμα] πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι 422, 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784, 25. ἔργολάβηκεν αὐτὸν ipse semet ipsi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri 885, 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat 1323, 22. ἐργολαβοῦσι κατ' ὕμῶν εἰς ὑπόδοχὴν (*in expectation*) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς 1482, 26. = Æ. 24, 37. ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον 42, 41. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, renunciationes publicas coronarum sibi tributarum habere provinciam, seu opificium quæstuosum, quo alliciat et contrahat greges operam ejus conducentium 58, 26.

ἔργον] οὐ λόγους ἔρουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἔχουσιν 21, 17. οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὐτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἔωμενοι διατρίβειν.

quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25, ult. τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros aestus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi 281, 7. ἔργον negotium molestum 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *the interest* 816, 16. ἰάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαίων *the principal* καὶ τὸ ἔργον τῶν δάδεκα ἐτῶν. *12 years' interest* 819, 2. ἔργα res arte et manibus confectæ 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039, 18. 1044, 9. 17. 1046, 2. = λεπτὰ ἔργα (subtili arte texta aut suta vestimenta aut ornamenta muliebria) εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα *Æ.* 14, 3. ἀπορεῖν εὐχαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων 24, 28. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare 25, 8. ἀφστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων 28, 13. προσδοκίας τῶν ἔργων εἶναι ἀπαιτεῖν 52, 10. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων, abesse a foro et judiciis, propter negotia domestica 54, 41. ἐπιστάτης τῶν δημοσίων ἔργων 55, 41. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χράνται δικαστηρίου 56, 1. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. ἐπιστάται δημοσίων ἔργων 58, 4. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγούμαι, rem habeo longiorem, copiosiore, quam quæ possit a me oratione enarrari 60, 41. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 81, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde mulctatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent 81, 23. ἔργον, veritas ejus, quod asseveratur, res ipsa. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδείξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. ἀπτεσθαι τῶν ἔργων 87, 35. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὃν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται 88, 16. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τούνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. σαφῶς πάνυ καὶ διαρρήδην * ἔργῳ μαρτυροῦντες 14, 5. = θεωρεῖν χρῆ τὴν ἔννοιαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον *I.* 36, 28. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν Θήβαζε εἰς τὰ ἔργα ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica 40, 10. ὡς τὸ ἔργον, quæstus, redditus a sorte redeuntes, *interest*, ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, at 9 obols or 1½ drachms paid monthly for every mina 88, 24. = οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσι *A.*

139, 23. 147, 7. = σημεία ἀπὸ τῶν ἔργων An. 22, 44. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. τοῖς ἔργοις ἐναντιοῦσθαι, ἀφ' ὧν ἂν εἰρήνη γένηται 23, 33. = οὐδὲ γὰρ ἐνὸς ἔργου κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν L. 129, 26. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν 131, 2. = ἔργα functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπίειναι D. 100, 20.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411, 9. = τὰς φιλοτιμίας καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες Æ. 52, 1.

ἐρείπειν, dejicere, demoliri, ἐρείπειν πύργον πόλεως ἐλόντες Æ. 69, 23.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis 426, 1.

ἐρεῦθειν γαίαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem Æ. 20, 19.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788, pen. = A. 133, 1.

Ἐρχεσθῆναι (pro Ἐρχεσθῆναι) 1397, 18. = Ἐρχθῆς φυλῇ A. 142, 32.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμῃ h. l. est usurpatum] δεικνύοντα [scil. δίαιταν, aut δίκην] pronunciassse adversus Midiam, ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνωσεν τὴν δίαιταν 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν δαιτυγῆν, ἐρήμην κατεδήγησεν 1013, 21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπῆντα 540, 22. = ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς L. ap. Athenæum ad fin. l. 13. v. proxime post in ἔρημος.

ἐρημία] ὅσας ἅπαντες ὁρᾷτε ἐρημίας ἐπισημειωμένοι 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἡρεμίας 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. to make good use of the absence of some adversaries 171, 23. = solitudo, ubi aut nulli aut pauci sunt homines Æ. 2, 18. 12, 4. = ἐρημίων ἡμῶν πολλὰν καταγόντες rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse I. 35, 11. = ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο A. 115, 19. = ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων L. 129, 24. 151, 30.

ἔρημος desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν—ἔρημον ἀνείλετο 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145, 15. χῶραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488, 17. * κατηγόρων ἔρημον 542, 20. τὸν νόμον ἔθικαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis 953, 3. ἔρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκισιότατων γηροτρόφων 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρουμένων γένησθε 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμῃ [scil. δίαιτα, vel δίκῃ] usurpatur 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδήγησατο 1272, 8. = ἐγκατωχοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἡππου εἰς ἔρημον οἰκίαν Æ. 26, 7. = ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον I. 66, 29. 67, 40.

= ἐρήμην ὄρλειν (scil. δίκην) committere, ut contumaciæ condemnaris, A. 131, 1. ἐρήμην ἵσσεισθαι (scil. τὴν γραφήν) reo comparente in iudicio defuturum esse accusatorem, eoque litem illam veluti desertam, ad nihilum esse evasuram et sublatum iri 116, 1. = ἐρημότατος L. 192, 30. ἐρήμην αὐτὸν εἶλον κατηγοροῦντες 159, 33. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδόκων. pauciores hoc in certamine operam mihi navant, quam exspectaveram 181, 21. ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι 921, pen. = ἄν τὴν φυλακὴν ἐρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλειπεν Ly. 150, 4. ἐρημον τὸν ἀγῶνα ἐάσαντα 164, 27.

ἐρημοῦν τὴν χώραν An. 26, 10.

ἐρίζειν sponsione contendere. — = ἐρίζειν τινὶ γνώμῃ καὶ ἀρετῇ L. 194, 34.

ἐρίθος qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *day-labourer*. τιτθαὶ πολλὰ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτραι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσταὶ γυναῖκες 1313, 6.

ἐρίς καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231, 9.

ἐρκίος Ζεὺς 1319, 27.

ἐρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν 422, 24.

ἐρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986, 17.

*Ἑρμεῖα (non Ἑρμαῖα) aræ et sæculæ Mercurio consecratæ, in ostiis palæstrarum, apud quas religione fungi necesse erat intrantes et exeuntes Æ. 2, 21. 34.

ἐρμηνεύειν. verbis declarare A. 121, 17.

Ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγγαλον 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιδυριστὴν Ἑρμῆν 1358, 16. = Ἑρμᾶς τρεῖς λίθινους Æ. 80, 4. Ἑρμῶν στόα 80, 5. = Ἑρμῆς Ἀνδοκίδου An. 9, 10. = Ἑρμῆς πατρός L. 104, 16. τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς 166, 36.

ἐρρωμένος 24, 4. = ἐρρωμένεσται καὶ λέγειν καὶ πράττειν An. 34, 6.

ἐρρωμένως fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione 13, 14.

ἐρυθρίαν pudefieri. καὶ ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσει 270, 1. = τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθρίαν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Æ. 15, 7.

ἐρυθρὸς] μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν 438, 19.

ἐρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν εἰλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν 1458, 10. a vobis proficisci ad eos, qui — ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου instet, immineat, prope accedat 1396, 23. Cum præpositionibus. a) εἰς. εἰς ἀνάγκην εἰλθαμεν ποιεῖν 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] εἰλήλυθεν ὁ δῆμος 159, 20. εἰς κρίσιν 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας 161, pen. εἰς ταῦτ' ἐλθεῖν ἡμεῖς 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur iudices] εἰλήλυθεν. progressus

est ad vos 813, 8. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine eis τὸ δικαστήριον. οὐτ' ἐγκαλῶν οὐδείς πάποσ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος 1272, 22. eis πᾶσαν ἀπέχθειαν τοῦτ' ἐλθὼν 896, 4. eis ἐπιτροπὴν ἔρχοντο descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitratorum arbitratui permitterent 897, 1. b) cum ἐπὶ τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἐλθόντων 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555, 3. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτοὺς 625, 14. οὐ κατάρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδὸν 701, ult. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια marito et patre absente irrumperе ad uxorem et liberos ejus 1164, 3. ἐνεχυράσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163, 16. c) cum πρὸς. εἴ τι [id est κατὰ τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἑάσαντας 1446, ult. d) ὡς. quod idem est atque πρὸς. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383, 8. = γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν *Æ.* 9, 14. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδριῶν ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἐρχόμεθα δῆπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξas ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8. ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα 86, 4. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτείναι, pæne occidissent 90, 24. = ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον *I.* 35, 5. ἐπὶ δαίπνα 39, 24. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. *to seize upon, to take into possession* 49, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε 106, 23. τῷ δύο ταλάντῳ ἐξάκις ἦλθετον scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν 47, 10. ἐπὶ τὸ κρίας. — εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν. devenit, confugit 87, 8. ἐπὶ λογισμὸν 108, 4. = πρὸς τίνas οὖν ἔλθοι τις βοηθοῦς *A.* 112, 5. οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον 117, 20. εἰς ἀκουσίας αἰτίας ἦλθεν 121, 28. ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ἐλθὼν ἐβλήθη. confixus ideo fuit, quod sub teli venit ictum 121, 31. τὸ πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὼν 122, 6. ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τοῦτο. ne conatus quidem id est facere, ne significatione quidem ulla prodidit, id se velle. *he had not once assumed an appearance of doing that* 136, 28. οἷα τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. aggressi sint, susceperint hanc contentionem 143, 37. = εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἑαυτοῦ δυσδαιμονίας *An.* 20, 27. = εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι) *L.* 97, 4. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον 159, 17. 27. *TAYL.* Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτον μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι 165, 13. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν 187, 18.

ἔρως contentio, rixa cum altero, super amore communi 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἰ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς

υἱὸς Ἐρωτὶ γένοιτο 1407, 24. = περιμάχῃτος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι *Æ.* 19, 4. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27.

ἐρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς 242, pen. εἰτά μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιώ τιμᾶσθαι 325, 4. τοῖν ἀντιδίκων ἐπ' ἀνάγκης ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον 1131, 27. ἦδη γάρ σ' ἐρωτῶ. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνῃν μᾶλλον, ἢ τιμῇν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμμένα 1401, 8. δ' μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem 1401, 14. = ἐρωτικά ποιήματα *Æ.* 19, 10.

ἐρωτικῶς τὸ κορίον μεταχειρίζετο *L.* fr. 2, 8.

ἐς] ἐς τὴν νῦν, scil. ἄρην, usque ad hodiernum diem *Æ.* 8, 5.

ἐσθῆς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθεῖρειν 519, 17. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet. = λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει *Æ.* 64, 38.

ἐσθίαν κατέφαγε citat Hermogenes p. 252, 17. ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως data opera, præmeditata fraude ποιῶσιν ὑμᾶς κακὸν 749, 8.

ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δ' ἀγγέλλων 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἴόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. = καταρᾶσθαι στὰς πρὸς ἐσπέραν *L.* 107, 40.

Ἑστία] Ἑστίαν ἐπάμωσε τὴν βουλαίαν *Æ.* 34, 9. = ara Vestæ stans in aditu curiæ Athenis. ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθίζοντο *An.* 7, 1. = οὐδ' ἐπὶ τὴν ἐστίαν καταφυγὼν *L.* 94, 17. = οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησάς *Ly.* 166, 30.

ἐστιᾶν] ἐστιάκα τὴν φυλὴν 565, 20. τὰ ἐπινίκια 1356, 8. 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἐστιάσαι 1017, 7. = ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας, (scil. τῶν φρατέρων) θεσμοφóρια *I.* 46, 10. γάμους 70, 39. 71, 3. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι ἐστιῶνται 76, 41. = *A.* 113, 15. = ἐστιῶντά με ξένους κατέλαβον *L.* 120, 42. ἐστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρὸςβεύοντας 154, 23.

ἐστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἐστιάτωρ qui in ludis populo epulas de suo præbet 463, 15. 996, 24.

ἐσχάρα 1385, 2.

ἐσχατιά villa, prædium procul urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμενῃ Κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατίαν αὐτοῦ 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἐπιστῇ ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040, 17. = *Æ.* 13, penult.

ἐσχατος] τοῦτο γὰρ ἦδη τοῦσχατον 109, ult. εἰς τοῦσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐὼν 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοῦσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον 1261, 1. ἐπ' ἐσχατῶν γῆς 1488, 9. = τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχατὴν ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε *Æ.* 79, 12. = ἐσχαταὶ τιμαίαι *I.* 42, 33. = τὰ ἐσχατα, extremæ, atrocissimæ inju-

τις An. 32, 9. = τὰ ἔσχατα παθεῖν L. 104, 20. 135, 21. ita loquuntur Icti Romani. ἔσχαταις ζημίαις 123, 31. ἔσχατα καὶ αἰσχίστα ποιεῖν 105, 20. TAYL. ἔσχάτην ταύτην δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν 123, 34.

ἔσω] vid. εἶσω.

ἑταῖρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταῖρας ἦξει 1384, 3. ἑταῖρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνοῦσων 1354, 7. ἑταῖρας et παλλακῆς discrimen 1386, 20. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταῖρας, αἱ μέχρι φθόγης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεκόμφασιν αὐτὸν 1481, 22. = ἑταῖραις δουλεύειν Æ. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταῖρας πολυτελεστάτας 11, 14. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. = ἑταῖρας ἐκπείσκειν εἰς τὴν οἰκίαν An. 30, 41. = ἀνηβος ἑταῖραν ἔχων L. 142, 17.

ἑταιρεία consuetudo impudica, quæstus meretricius. ἑταιρείας μοι μνεῖαν ποιῇ, objicis mihi probrum pellicatus, seu quod pro scorto meruisse An. 13, 27.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἑταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πορνεύσθαι 612, 5. οὐδὲ τὸ σῶμα ἑταιρηκός οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616, 14. τίνα τῶν πολλῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125, 9. = ἐκμισθῶν παῖδά τίνα ἑταιρεῖν, elocare puerum pro mercede, ad corpore merendum Æ. 2, 41. ἑταιρεῖν differt a πορνεύσθαι. πορνευμένος, ἢ ἑταιρηκός 5, 5. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus 8, 8. collato versu 16. = οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἑταιρηκάσι L. 143, 33. ubi meam versionem libens damno. TAYL. Verterat nempe (annon multi eorum cum scortis concubuerunt.)

ἑταιρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis poenas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuisset, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat 599, 24. = ἑταιρήσεως γραφή Æ. 2, pen.

ἑταιρία factio, sodalitiū, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλόσει τοῦ δήμου 1137, 4. 1335, 23. = πιστεύειν. ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς I. 106, 22.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταῖρους. his gangr 521, 11. ἑταῖρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244. = ἀπάνευθεν ἑταῖρων φίλων Æ. 21, 2. ἐπαμῦναι ἑταίρω κτεινομένῳ 21, 26. ἐξαιτεῖσθαι ἑταῖρους 24, 35. πρὸς *ἑταῖρους φιλονεικίαι καὶ μάχαι 19, 14. = παρ' ἀνδρὶ ἑταίρω δειπνῶν A. 113, 23. = ἑταῖροι οὕτω καλούμενοι L. 124, 13.

Ἑτεοβουάδην 573, 10. = Ἑτεοβουάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βρωμῶν Æ. 47, 39.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χεῖματα sunt numi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item

reditus in illud emporium, ubi numi creduntur. οἱ δανίσται εἵχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἐτερόπλοα δανίσαντες. *who advanced money merely on the outward passage, but not also on the homeward* 909, 25. 914, 4. ἐτεροπλόω τῷ ἀργυρίῳ περημένος. qui usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque expectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatitiam sumserat 916, 3. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος, mea culpa in ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς 911, 7. ἐτέραν οὐδὲν ἐλθόντες 1157, 13. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est τὰ ἐναντία ἡμῶν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσανται οἱ δικασταὶ 1175, 19. ἐτέραν [id est ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερώς βορύβου 242, 16. c) aliquis, nescio qui, quicumque tandem, infinite. ἐπὶ ἐτέρᾳ ὑποθήκῃ 908, 21. opposito pignore nescio quo ἐφ' ἐτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορία 1236, 23. in negotiatione nescio qua. = τὴν ὅψιν ἐτέρων διαφέρων Ἀ. 11, 13. μηδὲν ἐκτίνη αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. ἐπιτάγμα ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ ἐπιτάττειν 13, 37. ὑποβαλῶ σοι ἕτερον λόγον 17, 9. ἐπιδέξιοι φύντες ἐτέρων μᾶλλον 25, 21. γένησθε τὰς ψυχὰς ἐφ' ἐτέρων 25, 26. περιελαν αὐτοῦ τὴν τύχην ἐτέρᾳ περιδείῃ 34, 39. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. ἐτέρων τὴν ὅψιν διαφέρων 76, 37. πρὸς ἐτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. παρεμβολῇ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἐτέροις παρακαχώρηκεν 89, 29. = ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν D. 92, 22. quod idem paulo plenius et planius 96, 15. sic effert ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα 100, 35.

ἐτερόφθαλμος 744, 18.

ἐτέρωθι alibi L. — ἐτέρωθεν aliunde 148, 28.

ἐτέρως secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἐτέρως συμβάντων 298, 22. εὐ εἰδώς ἢ καὶ ἐτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odys. β'. p. 1448, 2. his verbis τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὐ εἰδώς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καὶ πως ἐτέρως.

ἐτέρωστε βλέπειν 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας 48, antep. 93, 13.

ἐτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφήν εἰσιν ἡτοιμασμένοι 690, 7. = ἐτοιμαζόμενόν μοι κακὸν ἐφαίνετο An. 21, 39.

ἐτοιμας] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμὶ 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἐτοιμοὶ ἦτε 1479, 24. ἔτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν 1481, 15. = πότημος ἐτοιμος Ἀ. 21, 23. =

οὐδαὶς ἐτοιμῇ καὶ κατειργασμένην ἀφέλειαν ἀφῆκεν Ἀ. 115, 15.
*ἐτοιμοὶ σταῖεν (pro stent) se paratos stare, h. e. esse, ad tradendum 134, 10. = κακῶς πάσχειν ἐτοιμότατοι L. 917, ult.

ἐτοιμότης promptus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἷα ὑπάρχει 1268, 7.

ἐτοιμῶς] οὔτε τὸθ' οὕτως ἐτοιμῶς πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλιεύειν 120, 13. ῥαδίως καὶ ἐτοιμῶς προΐεμενον 247, 14. μαρτυρεῖν 1137, 26. δημηγορεῖν 1424, 20. ἐτοιμῶς καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25. ἐτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ.] citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus. = πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερον I. 47, 45.

ἔτος] ὑπερβολὴν τίνα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἑτῶν εἰπόντος Ἀ. 33, 34. συνεχῶς ἔτος ἦδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. πῆλυτος τῆς χάρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32. = ἦκον ἐκ Κύπρου τρία ἔτη. pro τρίτον ἔτος τοῦτό ἐστιν ἐξ ὅτου ἦκον tertio jam anno præterito ab reditu meo e Cyprio An. 17, 17. ἔτος τρίτον. anno abhinc tertio 17, 23. = ἐν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὧν δὲ ἡμέραις L. 158, 39.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων rebus adhuc utens secundis 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα. Stobæus citat, ut dictum Demosthenis p. 55. εὖ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλαῆσθαι 316, 8. ὑμῶν ἔκατος οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412, 6. τοῦτο τοῖνον ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus 667, 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμῆσθε 427, 18. = ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν Ἀ. 4, 16. ὥς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότες τοῦ νομοθέτου 55, 21. οὐ γὰρ ὦντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων 79, pen. = εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν I. [19, 18.] = εὖ. v. πράττειν et φρονεῖν An.

εὐαγγελία] εἰς αἰτίαν εὐαγγελίαν καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur, aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuntium de cæde Philippi Ἀ. 76, 23.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiolem possit facere 332, 9. = εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας Ly. 150, 8.

εὐαγῆς pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγῆς ἢ τὸ ἀποκτείνειν 222, 16. = ὁσιος ἵστα καὶ εὐαγῆς An. 13, 8.

εὐαγωγία, mores sedati et liberales, pudor. ἐκανάγειν εἰς ὁσιδὴ τὴν τιнос εὐαγωγίαν Ἀ. 48, 20.

εὐαδίκητος facile obnoxius accipiendis injuriis inulto An. 31, 7.

- εὐανδρία νικᾶν (si probatur Taylori conjectura) An. 34, 29.
 εὐαρμοστία τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας
 1407, 4.
 Εὐβοϊκός] συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον Æ. 67, 12.
 εὐβουλα] τῆς εὐβουλίας sapientiae et felicitatis in capiendis consiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416, 17. = εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμῆσθαι Æ. 37, 42.
 εὐβουλότατοι ἄνδρες An. 18, 18.
 εὐγενής] κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερουσύνης 1313, 20. = διατριβαὶ εὐγενεῖς quae sint Æ. 48, 5.
 εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας Ly. 160, 23.
 εὐγνωμοσύνη] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου, probitas animi praefrenda eloquentiae Æ. 78, 8.
 εὐγνώμων bene animatus, commodus, aequus, humanus. εὐχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486, 1. = Æ. 78, 6. εὐγνώμων ψυχῇ 19, 18.
 εὐγνωστος βδελυρία Æ. 26, 42.
 εὐδαιμονίαν θαυμαστήν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν 145, 20. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324, 25. λέγεται ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης 561, 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Aristides de dictione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 27. = A. 118, 33. 34. 120, 11. 138, 34. = τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλύσαι L. 151, 25.
 εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσεις καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην 314, 3. πολλὰ [id est κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἅπαντων 362, 12. αὐτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονίῃ 550, 20. 910, 16.
 εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερός πᾶσιν Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις 106, 12. εὐδαίμων εἰς ἡ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172, 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299, 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὴν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ἦ καὶ ὁ δεῖνα 1461, 7. = εὐδαίμων εἶναι ἰδόκει I. 58, 9. = εἴητε ἄνδρες *εὐδαιμονέστεροι An. 20, 25. = εὐδαιμονεστάτους τούτους προσήκει ἡγεῖσθαι L. 198, 5. ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας 903, 10.
 εὐδαῖν] εὐδοῖντα πόλεμον ἐπεγείρει 422, 15.
 εὐδία A. 116, 25.
 εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406, 10.
 εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81, 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν 383, pen. εὐδοκιμῶν οὐ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκιμῇ πρᾶγματος ἢ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457, 12. = μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκιμεῖν Æ. 86, 19.
 εὐδοξεῖν 94, 26. 500, 14.
 εὐδοξία] μέλλει συνοῖσιν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228, 2. εὐδοξία, ἢ ζῶντες ἐκτίσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθεῖν 1389, 19. εὐδοξίαν πλείστην ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400, 14. εὐδοξίας πατρώας

κληρονομεῖν 1400, 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτοῦ 1407, 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468, 2. 1476, 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332, 6.

εὐελπίς D. 102, 3.

εὐξία] γυμναζομένων εὐξίαι. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐξίας Æ. 26, pen. εὐξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis 494, 3. ὅποσοις πέρ ἐστι καὶ ἡτισοῦν εὐεργεσίας πρόφασις πρὸς ὑμᾶς 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἐπαράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν το λαὸν ὑπὸ τῇ ἡμῶν 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομνήσκαι μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ὀνειδίζειν 316, 10. = ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας. εὐεργεσίας, ἃς ὑμῖς ὑπῆρξατε Ἀμύντα, τῷ Φιλίππου πατρὶ Æ. 31, 31. ὑπολογίσεσθαι εὐεργεσίας 82, 4. = εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι D. 110, 26.

εὐεργετεῖν] οὐτ' ἔχθρον ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐεργέτησα L. 115, 21.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390, 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12, 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407, 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὐ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446, pen. = ἀντιπαρεταγαμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσίλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας Æ. 90, 16. = εὐεργέτης μέγιστος ἐδόκει εἶναι An. 9, 2. = εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἡλείου L. 159, 39. = τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπονέμειτε Ly. 154, 23.

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν affluentium rerum venalium copias et pretiorum salutem 144, 12. 149, 28.

εὐήθεια] μὴδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124, 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθε μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἵεσθαι 251, 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθ' ὁδὸν 773, 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δαΐ ὑμᾶς διδόναι 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μειστὸς 1482, 27. εἰδὼν δὲ δειλῆς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11. = ἀπολαύειν τῆς τινὸς εὐηθείας, tondere oviculam auream, ex alterius simplicitate et tarditate fructum percipere, ditescere Æ. 8, 38.

εὐθεία τοῦ λόγου 23, 10. εὐθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. = εὐθείας καταφρονεῖν D. 103, 28.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὐθες ᾠήθης 228, 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως 1467, 22. = μὴ εὐθεῖς αὐτῷ δοκῆτε εἶναι L. 175, 32.

εὐήμερεῖν] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν φχόμεν φέρων A. 36, 18.

εὐθαρσεῖν An. 21, 38.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν 1237, 21. = εὐθέως παραχρῆμα ἀπονήσκει A. 113, 31. = οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ἤκοντα, παρεκάλεσέ τινας τῶν ἐπιτηδείων L. 97, 21.

εὐθνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94, 26. εὐθνεύοντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων 322, 7. τὴν πόλιν εὐθνεῖσθαι 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. *defensionem ita peragere, ut reus districte neget crimen, et a se amolitur, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis* 908, 7. προλαβὼν δέ μου ὥστε πρότερον λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσεῖναι 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba scholiastæ ad Hermog. p. 115. = *directa et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur.* εὐθυδικίᾳ εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς I. 56, 24. 60, 32. 61, 30. εἰ μὲν ἑωρῶν ὑμᾶς ἀποδεχομένους μᾶλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐθυδικίας 63, 13.

εὐθύνειν πόλιν gubernare civitatem 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς 423, 3.

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥάδια 17, 14. δικαστὰς οἰκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖς 308, 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνas ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνas κατηγορεῖν in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis 366, 21. τοῦτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι 367, 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνas δικάσοντας 382, 3. εὐθύνas λόγων ὑφίξει 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθύνα reperitur 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνas δίδοναι ποιοῦσι 1459, 5. = λυπεῖν τινὰ ἐν εὐθύναις A. 1, 2. εὐθύνas ἐμὰς βλάπτων 24, 7. εὐθύνas δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνas ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνas ᾠφληκῶς 55, 17. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις 55, 25. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνas πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. εὐθύνη εὐνοίας 56, 16. εὐθύναι βίου

οὐκ εἰσι παρ' ὑμῖν 86, 33. = εὐθύναις ὄφλειν An. 10, 15. *condemnari mulctæ, titulo male gesti honoris, ὅσων εὐθύναις τινές εἰσι καταγενοσμένοι*, quibus mulctæ hoc titulo dictæ fuerint, quicunque tandem illi fuissent honores ab iis gesti. (hæc vis inest pronomini *τινές*) 10, 38. = εὐθύναις δοῦναι L. 143, 18. ὄφλειν 118, 25. ὑπάρχουν 183, 21. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἰνδεκα 117, 32. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχοντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνῃν διδόναι 174, 26.

*εὐθύντης, censor, qui rationes gestorum honorum a defunctis exhibitas suscipit, examinat, probat aut reprobat An. 10, 39.

εὐθὺς ἰδόντες statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639, 10. εὐθὺς ἀπεικτονῶς Κότυν. id est εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεικτονέσθαι Κότυν 662, 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *directly after, so soon as he was brought into the house.* εὐθὺς παραχρῆμα statim in continente ὑπ' αὐτῶν ἐξελογχθήσεται 1178, 14. = ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ποτηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Æ. 2, 28. = εὐθὺς παραχρῆμα I. 36, 17. 38, 30. 42, 38. = εὐθὺς παραχρῆμα D. 102, 16.

εὐκαιρῶς πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414, 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικούτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. ult.

εὐκατέργαστος] πολλὰ πάντα εὐκατέργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464, 15.

εὐκλεῆς] νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον L. 192, 38. = εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται Ly. 154, 11. τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε 159, 16.

εὐκλειαν ἀγῆρσαν καταλειλόπασι 1399, 15. = εὐκλειαν καταλύειν Ly. 158, 14. 161, 11.

εὐκόλως εἶχον L. 101, 23.

εὐκοσμία τῶν παιδων Æ. 2, 6. εὐκοσμίαις ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15.

εὐκοσμος 422, pen.

εὐκρινής] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἦδε ἡ γνώσις ἦττον εὐκρινῆς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu I. 79, 12.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μὴδὲν ἑξαμαρτάνειν 1408, 2. εὐκτὸν θηητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρὰς δεῖται 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν suspicionem, metum, καθιστάνειν 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβαιώσιν 1403, 1. = εὐλάβεια τούτων πολλὴ ὑμῖν ποιητέα ἐστὶν A. 123, 43.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φόβον 321, 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιοῦτοις 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβής] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται 1450, 17.

εὐλογία τῶν ἀγαθῶν Ly. 153, 35.

εὐλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφασαν 277, pen. εὐλογα et εἰκότα ut diversa copulantur 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὐτ' εὐλογον, οὐδ' ἀπλοῦν, οὐδ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἐαυτῷ φαίνεται 1114, 15.

εὐμαθής] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705, 11. = εὐμαθής λόγος, oratio plana et ad facile percipiendum accommodata *Æ.* 2, 9. εὐμαθής κρίνειν 60, 34.

εὐμαθῶς παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) *Æ.* 16, 29.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625, 22.

εὐμενής] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53, 6. = εὐμενὲς ἀκούειν *An.* 30, 2. id est εὐμενὲς ἀκροατής. vel εὐμενὲς ἐν τῷ ἀκούειν vel πρὸς τὸ ἀκούειν.

εὐμενῶς ἔχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας qualescunque sunt 1486, 1. = εὐμενῶς ἔχει τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι *Ly.* 159, 46.

* εὐμνημονεῖν *Ly.* 150, 23.

εὐμνημόνευτος 1296, 11.

Εὐμολπιδαί] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur. = *Æ.* 56, 23. = *L.* 104, 9.

Εὐνεΐδαι] *L.* ap. Harpocr.

εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ὑμῖν *L.* 131, 1.

εὐνοία] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα 12, 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὥρῳ ὑμῖν ἐνοῦσας 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοία διδόναι, καὶ τοῦτο τοῦνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχεται 154, 7. μείζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἀπάντων ἐκόντων ἀνυπόκτου τυχεῖν εὐνοίας 191, 24. ὅσην εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρχει μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225, pen. 227, ult. εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226, 10. πάντων ἀποστειρεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227, 7. ἢν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίση, οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὐνοίαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα αἰεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427, 15. πόλις, παρ' ἣ πλείστην εὐνοίαν ὑπάρχουσιν ὑμῖν ἡπιστάμην 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐκ' εὐνοίας καὶ φιλίας μέμψιν ποιησαίμην 1483, 19. = ἴση εὐνοία ἀκούειν, reum pari benevolentia audire, atque actorem *Æ.* 29, 10. πατρικὴ εὐνοία 31, 30. εὐθύνη εὐνοίας 56, 16. = οἱ ἀντίδικοι κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα (scil. τὴν ἐκαστὴν πρὸς ἑαυτὸν) *A.* 124, 8. οὐκ ἔτι ἢ ἐκ' ἐκείνου τὴν αὐτὴν εὐνοίαν εἰς ὑμᾶς παρέχουν 138, 19. = ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ. scil. τῇ ἐμῇ πρὸς ὑμᾶς *An.* 22, 44. = δι' εὐνοίαν τοῦ ὑμετέρου πληθὺς (id est πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος) ἀπέθανε *L.* 118, 26. ἐκ' εὐνοίας φασὶ τῇ ὑμετέρα (erga vos) ταῦτα παρανομήσαι 165, 21. vestri studio. εὐνοία μᾶλλον, ἢ ἐλέγχω ταῦτα δοκιμάζεται 188, 45.

εὐνοϊκός] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστῆκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν 1299, 12.

εὐνοϊκῶς 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκατέρως 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὐκрасμα καὶ ἄρτια 421, pen. b) numen, τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένης, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772, 23.

εὐνομισθαι legibus bonis uti, ab iis regi, contineri, iisque obtemperare. εὐνομουμένη πόλις 744, 2. = Ἄβ. 1, 26. 75, 27. εὐνομουμένη οἰκία, domus, cuius re familiari bene prudenterque geritur 24, 24. = εὐνομουμένη πόλις Ly. 166, 5.

εὐνοὺς] οὐδεὶς ἂν τοῖς αἰῶνι γένετο, ὃς ἂν ἂν τι κακὸν πείσσειαι προσδεχέ 1448, ult. = εὐνοὺς τῷ πλάθει L. 130, 33. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἐκείνῳ εὐνοῦστατός ἐστιν ὁ δῆμος 159, 31. τοῖς ἀδικούσιν εὐνοῦσται εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ὅμιν 179, 3.

εὐδοεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ἢ μὲν ἂν εὐδοῇ iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται 1274, 19.

εὐδοὶ σαβοῖ 313, 26.

τὸ εὐδοκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστι ποιησίῳ 654, 5. ἃς εὐχ ὅπως εὐδοκήσει πρόνοιαν ποιήσεται 1204, 5.

εὐδοκος] εὐδοκα γινώσκεις δικασταὶ 310, 15. εὐδοκον θέσθαι ψῆφον 522, 19. 626, 27. εὐδοκα ταῦτ' ὅμιν ἐστὶ 525, 12. τὰ εὐδοκα ἐσσεῖν ἐψηφισμένοι 605, 20. εὐδοκατέρων περὶ αὐτῶν θέσσει τὴν ψῆφον 846, 3. εὐδοκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312, 25. = εὐδοκα ψηφίζεσθαι, iudicium ferre consentiens religioni iurijurandi a iudicibus ad audiendam causam accedentibus dicti Ἄβ. 55, 2. = πᾶς οὖν εὐδοκα (id est εὐδόκως) ἐντομασμενός ἐσται A. 112, 22. ὅμιν εὐδοκα γίνονται. cum religione vestri iurijurandi conveniunt 139, 25. 143, 10. 18. = εὐδοκατάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν Ly. 149, 24. = εὐδοκας ψῆφος D. 107, 32.

εὐπειθῶς A. 124, 38. = εὐπειθῶς νεικηχότα τοὺς στεφανίτας ἐγγῶνας Ly. 154, 22.

εὐπιστία, facilitas obsequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Ἄβ. 9, 1.

εὐποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν L. 172, 36.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπερίστατος χρόνον 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἐπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33, 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόροι, νῦν δ' εὐπορήσει 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem 1019, 12. οὐκ εὐπόρουσιν ἀργυρίου 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri, εὐπορήσας αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spondidisset 10 minas ipsi daturum 894, 19. = εὐπορεῖν ἀργυρίου Ἄβ. 8, 25. = πρὸς ἐκπορίζειν unde unde extundere aes. to raise money, to get money with pains and difficulty. ἔως οὐ εὐπορήσειεν ἐκείνος τὰργύριον I. 64, 14. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ποίητος 89, 5. = μὴ ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ εὐπορήτε. in quo ipsimet vos progressum et exitum haud sitis reperturi. where you yourselves would be unable not to miss your way A. 137, 12.

εὐπορία] τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἀγούσι 59, 3. ὀργίλας

ἔχειν μᾶλλον ἀξίον ἐστί τοις μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, pen. τοὺς φανερώς ἐξ εὐπορίας πονηροὺς 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis poenas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρῆχεν 1357, 7. = εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιοῦμενος, socios vestros habens tanquam pro fundo, unde vectigalia percipiat, fovendæ tuendæque suæ impuritati Æ. 15, 16. = τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δέουσης I. 110, 10.

εὐπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει 1045, 23. εὐπορα [scil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *safe debts* 1209, 3.

εὐπόρως διέκειντο abundabant pecunia 900, 17. pro βαδίας. εὐπ. λύσειν 276, 26. εὐπ. εἰπεῖν ἔχει 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα δυνάται 23, pen. 155, 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς βύσως εὐπρέπεια σαμννομένου 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθρὸν 1404, 21. = εὐπρέπεια τοῦ σώματος Æ. 18, pen.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα 1016, 24.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπρόσωπους καὶ μύθους συνθεῖς 277, 4.

εὐρημα] οὐδεὶς τούτων ἐστὶ καινόν, οὐδὲ ἡμέτερον εὐρημα 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἱατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται 808, 14. inventis scite et solerter excogitatis. = εὐρεμα vel εὐρημα ἔχειν ὃ τι ἂν λάβοι. velut ex insperato repertum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, haud admodum ægre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto I. 77, 25. = opportunitas ex insperato oblata rei bene gerendæ. μὴ εὐρημα ἡγεῖσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti meæ nolite insidiari, eaque abuti ad oppugnandum me lite forensi, qui per ætatem minime idoneus sim causis in foro agendis L. fr. 6, 2.

Εὐρίκος] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ Εὐρίπου Æ. 66, 27.

εὐρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta 26, 8. εὐρήσει τὰ σαβρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52, ult. ὅσα ἡλπίσαμεν τίνα πράξειν ὑπὲρ ὑμῶν, καθ' ἡμῶν εὐρηται 54, 18. effecit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχὴν τίνα εὐρηκε 69, 1. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. εὐρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὐρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *will present itself of itself, the thing itself will conduct you thereto* 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὐρη prodat 376, 2. ὅσ' ἂν οὐδὲ καταράμενος εὐρέ τις αὐτοῖς commentus sit, acri meditatione extuderit, τσαῦτα πεπόν-

θας· κακὰ 188, 12. ὁμοῦ τοῦθ' εὗροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363, 1. ὁ δίκαιον ἦν εὔρειν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν ὅπως ἄδεια γνησεται κακουργεῖν, εὐρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἵσσεσθαι 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγείς εὐρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, ut existant 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὁ πεποιήκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748, 24. εὐρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457, 8. 461, 18. 661, 23. ὁ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὐρεθήσεται 771, 25. εὐρίσκεσθαι impetrare ἄφισιν τῶν τέκνων 1293, 6. μὴ εὐρομῆν παρὰ τοῦ δήμου, qui non impetrarit 1381, 2. = διάλυσιν τῆς δίκης εὐρέσθαι, impetrare litis abolitionem Æ. 10, 5. ἀλήθεια εὐρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὐρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum 13, 41. παρεμβολαὶ λόγον πολλοὶ εὐρίθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26. εὐρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὐρίσκεσθαι 76, 42. ἀμηχανίην δυσμενέαν εὗρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur 80, 12. σιτήσεις ἐν περτανειῳ εὐρημένοις 82, 7. = valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente, *to be worth, to cost so and so much, to stand one in so and so high*. δισχιλίας εὐρίσκουσιν, invenientem emptorem, qui tantum pro ea det I. 72, 40. εὐρεθείη ἂν οὕτω ῥαδίως. facile confiat numerando 88, 39. εὐρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus sonticas, prægnantes, inevitabiles 48, 28. = προφάσεις εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος comminiscuntur, excogitant sibi A. 137, 8. τὴν ἀλήθειαν εὔρειν τῶν γεγενημένων 138, 1. τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγμάτων 139, 31. = εὐρίσκεσθαι ἄδειαν. impetrare An. 3, 14. στήλην 26, 14. 22. τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὐροὶ τις ἂν ἐν τοῖς λόγοις 20, 17. πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἐγὼ ἔχων 20, 40. οὐκ ὀλίγω μοι παρὰ τὴν γνώμην εὐρέθη τὰ πράγματα. id est ὑπ' ἐμοῦ εὐρέθη vel ἐγὼ εὕρισκον 21, 22. = εὐρίσκειν ἀγαθὸν τῇ πόλει L. 130, 32. 131, 6. ἄδειαν 135, 4. comparare. Ita Terent. Andr. *rem belle reperire* et Plautus *invenies infortunium*. εὐρίσκεσθαι χάριν 161, 7. 25. Ita נָצַח apud Hebræos v. Genes. xxvi. 12. Suidas v. Εὐρεῖς. ΤΑΥΛ. εὐρίσκεσθαι impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἶοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρήσεσθαι 130, 32. 131, 6. δεηθέντες οὐκ ἠδύναντο εὐρέσθαι 141, 25. παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἄξιον 161, 25. = εὔρειν κατηγορίαν comminisci Ly. 149, 17. παρ' ἑαυτοῦ e semet excogitare 157, 43. = deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. * εὗρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit D. 100, ult.

Εὐρυβάτης, pro quovis proditore, impuro, sacrilego et consc-
lerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, εὐ πλάως, οὐδ' ἀνθρώπων χρη-
στῶν διαπράττεσθε 233, 8.

εὐρύς] ἡ τῶν γε στρατῶν εὐρὴν ἐπέωλεσεν, nationem numerosam,
frequentem hominibus, late fusam, perdidit Æ. 73, 7.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς 531, 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως 428, 14.= L. fr. 38.

εὐρωστός 1397, 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397, 8.

εὐταρκός Æ. 6, 29.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας
226, 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227, 21. ὃ τι μέλ-
λαι συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω 228, 3, τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας
ἐν ἐκάστω ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam
pudoremque religionis 533, 17.= τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατ-
ήγαγον Æ. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod
geritur ob hoc, ut causa dei, cujus violata est religio, in impiis
vindictetur 72, 7.= A. 112, 8. αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων
εὐσέβειαν 120, 25. 122, 22. officium pietatis erga nil delinquen-
tes observandæ. τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας φονεῖς εἰσι 126, 35.= εὐ-
σέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ὑμῖν ἀνέγραψε. in legibus conscriben-
dis pietati magis tuendæ, quam parsimonix in sumtu sacrorum
prospexit L. 185, 14.= τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα Ly. 168, 33.=
εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς προήσσεθε. pietatem diis debitam
prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo D. 101, 3.

εὐσεβεῖν. εὐσεβεῖσθαι A. 123, 40.= εὐσεβεῖν βουλόμενος δικαστῆς
Ly. 153, 21.

εὐσεβής] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quæ ab
hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis,
ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio,
habeantur 280, 10.= σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα I. 61, 13.= οὕτε
τὸ ὑμέτερον εὐσεβές παρὲς (id est τὴν ὑμέτεραν εὐσέβειαν) non hoc,
quo vestræ pietatis rationem nullam habeam A. 141, 2.= τῶν
εὐσεβῶν χάρος Ly. 160, 2.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum
salva religione hunc absolvere potest 407, 8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς
εὐσεβῶς ἔξει 1460, 9.

εὐσύνοπτος Æ. 70, 21.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους præclare copiose-
que de iis disputari potest 1391, 16.= elegans, literatus, bonis
artibus et liberalibus innutritus Æ. 19, 41.

εὐσχημένως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὀραῖσθαι τὰ δεινὰ
1400, 10.

εὐτακτον καὶ χρήσιμον ἑμαυτὸν παρέσχον 1226, 3. 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην 1125, 1.= εὐτάκτως
ἀκούειν Æ. 41, 26.

εὐτέλεια frugalitas L. 185, 14.

εὐτροπῆς] εἰδὼς εὐτροπεῖς ὑμᾶς 45, 2.

εὐτροπέειν] πᾶνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτροπέειν τρέφειν 12, ult. εὐτροπέ-
σθαι μόνον τοὺς ἐνθάδε 683, 24.

εὐτυχεῖν] τοῖς εὐτυχοῦντας αἰεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχοῦντων τὰ βέλτιστα
βουλευομένους φαίνεσθαι 196, 23. οἷς εὐτυχήσαν (Thebani) ἐν
Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ
ματρίας ἐπέχρηστο 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπα-
χθεῖς ποιεῖν 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυ-
χεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658,
2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034, 16. πάντα τᾶλλα εὐτυχῇ τὴν πόλιν
κρίναν, ἐν οὐδενᾷ ποτε εὐτυχεῖν τοῦτο νομίζω—1460, 23. φέτο δεῖν,
ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράτταν φαίνεσθαι 1477, 15.
= I. 58, 10. = A. 120, 13. = εὐτυχοῦντας ὑμᾶς ὁρῶν ἐτόλμα προδι-
δόναι L. 187, 36.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων
1122, pen. = εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιοῦτους εἶναι Ly. 156,
22. = D. 105, 29.

εὐτυχίης] εὐτυχεστέτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ὑμετέ-
ραν ὑπολαμβάνω 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes 59,
ult. ἔλοιτ' ἂν τις οὐχ ἦττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου
156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος
καὶ σοφίας ὥς κρατοῦσαν 59, ult. = τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυ-
χίαν μεταστῆναι A. 119, 34. = εὐτυχία μεγάλη τῶν τοιούτων πολι-
τῶν ἀπαλλαγῆναι L. 144, 11. = Ly. 155, 34.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασιν πάντα τὰγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13.
εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεχόμεν 1472, 5. = εὐφημία λό-
γων, humanitas, comitas, liberalitas orationis Æ. 24, 13. εὐφη-
μίας ἑνεκα, decori in verbis ergo 66, ult. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφη-
μίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. = μετ' εὐφημίας πολλῆς D. 106, 38.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435, 21.

εὐφραίνειν] αἰσχροῦν, ᾧ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν
ἀπαγγεῖλαι 1409, 18. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες,
τούτοις κακῆληνται Æ. 27, 12.

εὐφροσύνη 422, 6.

εὐφυῆς] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ Æ. 25, 41.

εὐφυῶς] εὐφρέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414, 1.

εὐφωος 320, 27.

εὐχαριστεῖν. gratus esse 257, 2.

εὐχαριστία gratus et memor animus 256, 19.

εὐχέρεια] εὐχέρεια τῆς πράξεως Æ. 17, 33.

εὐχερῆς] τὸν μιᾶρον καὶ λίαν εὐχερῇ 547, pen.

εὐχερῶς] ὀνειδῆ φέρειν 34, 7. ὡς λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὃ τι ἂν βου-
ληθῇς 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315, 3. sine cun-
ctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396, 24. εὐχ. ἀκούειν
1450, 14. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀπὸ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε
Æ. 25, 31. = εὐχερέστερον προσδέεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων
D. 97, 16.

εὐχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὐχασθαι, παραλείπει. εὐχασθαι γὰρ ῥάδιον, πάνθ, ὅσα βούλεται τις, εἰς ταῦτ ἀβροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33, 16. τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις 225, 1. ἐπειδὴν εὐξήται ὁ κήρυξ 706, 9. vota conceptis verbis fecerit ἅπαντας ἅπασι πάντα τάγαθὰ εὐχεσθαι 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliolorum partem omnibus esse dedicaturos 1467, 1. εἶτα ἂ Φίλιππος εὐξάιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν. citat Hermog. p. 179. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξήται Αἲ. 4, 10. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = I. 70, 29. = ἐκείνοις εὐχόμενοι ἂ οὐκ ἔμελλε τελείσθαι. deos rogantes ea, quæ exitum essent nullum sortitura A. 113, 25. εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὐξάιτο 141, 16. = εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας L. 163, 3. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακὸν 163, 32. εἰπερ εὐχεσθαι χρὴ τοὺς εὐ πεπονθότας τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεποιηκότων 163, 38. = εὐχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone D. 106, 38.

εὐχῇ] τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θεβαίους 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελούσα simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis conductum 1405, 20. = καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξήται Αἲ. 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ποιεῖσθαι 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. = εὐχὰς εὐχεσθαι ὑπὲρ τίνος L. 103, 31.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408, 15. ergo differunt ista inter se. sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiat. εὐψυχία autem impetus animi, prompti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis. = L. 190, 37. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι 191, 13. 44. *εὐψυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις κτήσασθαι 194, 35.

εὐψυχος καὶ ἀνδρεῖος D. 100, 19.

εὐανος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐανωτέροις 255, 10. εὐανον σίτον ἀνούμενοι 409, 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σίτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐανώτερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285, 12.

Εὐώνυμοι, pagus Euonymi L. ap. Harpocr.

ἐφάμιλλος] ἐφάμιλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνομίας πᾶσι κειμένης 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὐ ποιεῖν 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύσαν ἔτε-

ρος καθεδεῖται 61, 3. οὐκ οὐκ βούλονται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100, 10. 135, 9.

ἐφεκτός] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἄγγελοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus 914, 10.

ἐφέλκεσθαι τὴν κλεῖν e foramine claustrum clavem extrahere et secum auferre L. 92, 43. Taylor reddidit in indice, *subducere*.

ἐφεξῆς οὕτως καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρπάζων λυπεῖ 103, 15. ubi οὕτως non cum ἀρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino prorsus. in the gross.* ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὤψεσθε ἐφεξῆς 576, 12. *486, 6. = τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus Æ. 2, 1. 7.

ἐφίσμιον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνώσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78, ult. *he draws the appeal from you to himself.*

ἔφεισι] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφειν 1301, 3.

ἐφέτης] ἐφέται quidam Athenis. ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632, 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἰς 1069, 6. = An. 10, 45.

ἐφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον ἀναγινώσκων 438, 18. = Ly. 157, 19. = ἐφήβων ἐπιμέλεια D. 110, 13.

ἐφηγεῖσθαι præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἰ; τοῖς ἀρχουσιν ἐφηγοῦ 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτῆδεις ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὅτι οὖν παθοῦσι 231, 2. τοὺς νῦν περιφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428, 8.

ἐφίεναι. ἐφίστασθαι] ἐφίενται μὲν, ἵαν τις ἐφ' 193, 11. ἐφίκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913, 23. ἐφίστασθαι τῶν ἀλλοτρίων 937, pen. ἐφιάσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε 1487, 24. = ἐφίεναι (aut ἀφίεναι) I. 60, 19. = ἐφίστασθαι τῶν ἀλλοτρίων A. 138, 37.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφ. τοῦ τριηραρχεῖν pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis 465, 24. ἐφ' εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri 494, 3. ἐφίεται πάντων ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τοῦτου κακοπραγμοσύνη 800, 17. = ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem Æ. 81, 9.

ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφιστηκότες ἔτι τῶν πρεσβυτέρων 346, 2. b) rebus præesse, ut præsumt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφιστηκότες 26, 12. 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436, pen. δυνάμεις, ὡς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάνας 1439, 24. τῶν ἐφιστηκότες στρατηγῶν

1466, 3. *πυλάκας* τῇ τοῖς ἐπιστάταις ἄλλως χρῆσθαι, διαλυμένη 1466, 6. *super aliquo aliquem collocare, seu praesidem, vel vigilem.* *κένα ἀγνήνη καὶ φαῦλον σὺδαίς ἀν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσσει φυλάττειν* 807, 3. *δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοῖς ταπεινὰ πράττοντας* 807, 5. *figere palos in fronte agrorum, vel praediorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse.* *ἔρους ἐπιστήσαι ἐπὶ τὴν οὐλίαν* 1029, 25. c) *instare, urgere, premere.* *ἐφιστῆται αὐτῷ Καλλίστρατος* 1187, 6. d) *super aliquid aliquem, praesertim repente, ducere, admovere, immittere.* *ut copia, quibus eum opprimit.* *ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα* 444, ult. *ἐπιστήσεται μέγας δυνάμει* subito superveniet 66, 23. *μηχανήματα* 115, 8. 17. 124, 2. 254, 27. *συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας* 264, 7. e) *ἐπιστῆσαι accedere ad remp. gerendam* 245, 10. 305, 9. f) *animum attendere.* *διὰ ταῦτ' ἐγγήγορεν, ἐφίστηκεν* 70, 16. g) *imminere, impendere.* *τὸν ἐφιστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον* 287, 5. = *ἐφιστηκός, magistratus, principes.* *διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφιστηκότων* *Αἷ.* 1, 20. *ἐφιστάνειν ἐπὶ φύλακα τῶν νόμων, constituere aliquem custodem legum, iisque praeficere* 2, 3. *ἐφίστασθαι, urgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et poenarum.* *ἐχθρῶν ἐφιστηκόντων* 15, 22. *ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad iudicium, cum ageretur, eique adesse contra reum* 16, 15. *εἰδωλὸν ἐφίσταται Πατρόκλου* 20, 29. *ἐφιστάνει ἐπὶ τινα.* *ἐφίστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκίαν, actori admovi, et adjunxi quasi ejus lateri, atque apposiui, ut saevos et implacabiles adversarios, eum non missuros, Philippum, &c.* 25, 5. *ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους* 26, 32. *ἐφιστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων* 65, 5. = *ἐπὶ τῶν ἐφιστηκόντων (a principibus, magistratibus) ἀρπάζεται* *Λ.* 162, 38.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων 34, 16. *decem legatis in comitum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, ut enormem, et inauditam liberalitatis, praedicat Demosthenes* 390, 23. *οὐδ' ἔδδεν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν* 441, 2. *ὅμην δ' οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοιτῷ* 690, 8. *ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμας* 787, 18. *ἐφόδιον λαβὼν τὸ ἀδινικυλο, praetextu usus* 917, 14. *ἀποδοῦς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προστίθεις* 1212, 19. *διαμύσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῇ γῆραι* *ἱκανὰ* 1204, 22. = *ἐφόδια τῆς φυγῆς* *Αἷ.* 24, 29. *ἐφόδια φυγῆς τινα ἀποστρεῖν* 50, 25. *ἐφόδια πεπόρισται τῇ σπαντοῦ ἀνανδρία* 84, 5. = *ἐφόδια τοῖς ἵπποις παρασκευάζειν* *Αἷ.* 33, 9. = *ἐξέδωκεν αὐτοῦ ἐφόδια μοι δοῦναι* *Λ.* 121, 9. *ἐφοδίων ἀπορῶντες* 147, 5.

ἐφοδος τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων *Λγ.* 165, 25.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἢ χρῆ πράττεσθαι 38, 12. *ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων* 772, pen.

ἐφορεία, magistratus Ephorum *Λ. sp. Polluc. II, 4.*

ἐφορία, scil. ἀγορά, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. *ἐφορίας ἀπαισχημένον* 631, ult. 632, 23. 26.

ἐφορμαῖν τοῖς ταυτοῦ καποῖς πόλιν μεγάλην 30, 19. insidiari suis oppportunitatibus, rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consecretantur et oppressas expilant. βεβήθειαν κολῦσαι τὴν εἰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ ποταμὸν τριήρεις *ὁμόστε ἐφόρμουν 444, 26.

ἔφοροι nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis L. 124, 13. 22.

ἔχειν ἔσυχίαν 13, 12. πῶς ἔχουσι [subandi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22, ult. ἔχοντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοικῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet 37, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἔχει τὰ πράγματα, ἀναμνησθαι ὑμᾶς 230, 25. ὁ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἐκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81, 3. ἴσθι γὰρ ἔχειν καὶ τάλλοτρία, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83, 15. αἰτίαν. ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίοις ἔχειν καλὸν 998, 8. βούλησιν. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ 794, 16. διάνοιαν 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi 890, 3. διαιτητῶν ἔχοντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608, 8. ἔχθραν βαβαίαν ἔχειν 11, 5. νόμον 794, 16. εἰ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μαιδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537, 5. Κερκυραίων τῶν, τῶν ἔχοντων νῦν εἰν πόλιν e numero principum, romp. Corcyream nunc in potestate habentium 763, 9. οὐκ ἔχω τοῦτου πρότερον πρόσταγμα 1485, 9. scil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μετέι μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας 311, 13. χρεῖα πολλῶν ταλάντων εἴ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. outstanding debts 957, 4. χρήματα. subaudi ἀπαρτεῖν. to have a claim. αἰτιώμενοι πολλὰ πλείονος ἄξια ἔχειν they had still more to demand ὡς ἐδοδάκειμεν χρημάτων, ἵκανα what we had advanced 970, 4. simpliciter pro posse. τούτου ἔμην δεῖν ἔχειν καὶ ἀπαρτεῖν 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορῶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123, 25. c) secum habere. subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχεις ἀνθρώπον 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [subaudi τὰ τούτου,] οὐδενὸς ἠφάμεν 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, to lay an embargo on 886, 5. f) in corpore gerere, ut vestem. τρίβωνας ἔχουσι 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἔστι, ne consilium quidem in promptu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insinulare. τῷ τὴν κατη-

γορίαν ἀδικήματ' ἔχειν 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχει αὐτοῦ. desine 1109, 6. In Medio. ὁ πληγὴς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. h. e. consecratur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et præterdit, ubi jam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμεν, iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitasset 251, ult. = ἴσῃν καὶ ἔννομον πολιτείας ἔχειν A. 1, 25. ἔχω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων 4, 29. πολλὰς ἔχω τοσαυταῖς 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνῃν 19, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταῖρας πολυτελεσιτάτας 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας 13, 14. ἐπίπληξεν ἔχειν 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες 26, 33. φιλοτιμότερον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἔξετάζειν 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων 33, 39. ἀγενεῖς διατριβὰς ἔχειν 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μὴδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοδοῦν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔξετε 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι 80, 16. πρὸς ἑτέρω τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσodon ἔχει 84, 23. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας 84, 27. αἰσχρὸν ἔστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδειξάι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον 86, 22. = τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θ. I. 76, 38. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. so very strictly do they adhere to their old rights, charters, privileges, so stoutly they maintain their usages, or observances 65, 8. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν διαίταν ἔχοντος. for two whole years left the matter undecided 111, 4. ἔχων οἰκεῖόν τινα mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ 71, 14. ἔξετε πιστεῖς ἱκανὰς 74, 13. προῖκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί. dicitur dans perinde atque accipiens 40, 40. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ καὶ—73, 44. ἔχειν pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχέσθαι ὅτῳ οὖν τρόπῳ μαρτυρίαν 76, 26. cum adverbis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν 39, 34. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει 66, 9. ὀλιγώρως 41, 33. 40. οὕτως ἐχόντων. scil. τῶν πραγμάτων 72, 13. συμφερόντως 84, 11. οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων [9, 37.] = ἔχειν τὰ ἐπὶ χεῖρα A. 113, 32. τὰ ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων συγγνώμην ἔχει secum ferunt, natura sua important, h. e. merentur 140, 20. = οὐκ ἂν δεξαίμεν πάντα τάγαθὰ ἔχων An. 1, 25. ταῦτα οὕτως *ἔχει 2, 20. τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο habebant et possidebant jure, quo quis optimo 10, 20. vel etiam, habebant vetustas, et novas, quas vellent, acquirebant. ὅπως ἂν πιστότατα ἔχοι τοῖς Ἀθηναίοις 11, 7. ut quam certissime

confiderent Athenienses. ἔχει τύχη ἀγαθὴ 16, 6. ἰσρεῖον ἔχοντας (nempe secum) ἦγον τὸ παιδίον 16, 32. ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν οὕτως. impersonaliter, scil. τὸ πρᾶγμα, causa de qua agitur. vel, est etiam hoc tenendum, vel, si mavis, verendum 19, 5. μέρος τῆς αἰτίας ἔχειν 20, 40. πράγματα παρὰ γνώμην ἔχοντα 21, 22. αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺς ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχειν 27, 34. πλείστους ἐπιθυμητὰς 29, 44. τέλος ἔχει. scil. τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, vel ἡ κρίσις 30, 9. = καλῶς L. 94, 1. 95, 23. εὐκόλως 101, 23. ἀσφαλῶς 113, 1. 178, 14. ποιήσας 143, 7. ἀναγκαίως 103, 37. ὀλιγόσας τῆς δοκιμασίας 176, 6. δίκην μεγίστην 191, 10. πράγματα h. e. molestiam 99, 14. 108, 21. πρᾶγμα 104, 18. αἰσχροὺς αἰτίαν 135, 32. χάριν 170, 37. συγγνώμην 171, 2. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. lost nothing by keeping silence 124, 35. οὐκ ἔχω εἰπεῖν 101, 12. πολλαχῶς ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν 105, 8. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μεῖράκιον 99, 12. οἰκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν 101, 16. τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν 101, 14. ὀλίγα ἦλθον ἔχοντες χρήματα 153, 40. 179, 40. ἀξιοὶ ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι. id est ἡσυχῶς 106, 13. τὰ τοῦτοις ἐπόμενα κακὰ 168, 46. TAYL. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει exercet 93, 17. αἰτίαν 103, 3. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων 122, 3. ἔχειν δίκην potestne idem significare, atque δαδαικέναι δίκην 191, 9. ταῦτα γὰρ οὐτ' ἔλογχον, οὔτε βάσανον εἶχεν. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant 123, 4. ἔχόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος 130, 35. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum habere pro existimare 152, 24. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως hoc nunc agitur, ut ne nesciatis. Scire vos velim, rem ita se habere 161, 3. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιοῦτον 169, 8. = ἔχειν τινα ὑπὸ τῇ ψήφῳ Ly. 148, 4. ἐν τῇ ψήφῳ 151, 25. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον 154, 13. οὕτως (subaudi τῆς γνώμης) εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν. id est διάκειντο. hoc animo præditi, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti 163, 19. ὥς εἶχον (scil. τὴν γνώμην αὐτ τῆς γνώμης) πρὸς τοὺς προδότες 164, 40.

ἔχθραν βαβαίαν ἔχειν 11, 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιῆσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιῆσθε 192, 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς 530, 7. ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεῖς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185, 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεται μοι 1301, 18. = αἱ ἰδία ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. Æ. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27. = ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο I. 36, 11. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῶ πρὸς τούτους οὗσης 66, 19. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες 110, 37. = διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος A. 116, 34. τῇ τούτων ἔχθρᾳ ἐγγιγρίζω ἑμαυτὸν 119, 20. δι' ἄλλην τινα ἔχθραν. non ob scelus vere commissum, sed ob aliam quampiam simultatem privatam mihi cum illis contractam 125, 30. = διαλλαχθέντα τῆς ἔχθρας

Αν. 23, 4. τὰς ἰδίαις ἔχθραις καταδείσαντα 29, 17. = ἔχθραν πρὸς τινα κατατίθεσθαι L. 192, 35. ἔχθραι sunt privatorum inter se similitates 116, 13. πρότερον εἶδει τὴν ἔχθραν ἐκιδεῖξαι τοὺς κατηγοροῦντας 120, 16. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε 179, 14. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, nihil aliud auferetis, quam similitates 181, 8. ἔχθραν ἰδίαν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος 187, 1. μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδακλέους ἔχθραν ὑμῖν ἐμποδῶν γενέσθαι fr. 60.

ἔχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἔχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτε 104, 26. 143, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἔχθρὸν εἶδε τὸν αὐτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων 439, 19. τοὺς ἔχθρὰ ποιῶντας ἐν ἔχθρῶν μοῖρα κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἔχθρὸς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλους, ἰδίᾳ δὲ ταῦτά πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335, 4. οὔτε γὰρ ἔχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαίους μᾶλλον ἔχθρὸς ἂν τούτων εὖροιτε 1448, 26. οὗς καὶ ἔχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι 1479, pen. ἔχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἔχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611, 15. ἔχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἔχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat schol. Hermog. p. 45. = ἔχθρῶν ἐφεστηκῶτων Αἴ. 15, 22. μετέρχεσθαι τοὺς ἔχθρους 20, 22. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινόμενων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἔχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. πῶς οὐ θειὼν ἔχθρου ποδῶσπον βλέπω ἐπεγγελῶντος 52, 28. = πάντων ἐκείνων ἔχθιστος ἐνόμιζε I. 61, 38. 76, 18. = οὐτ' ἔχθρὸν ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐηργέτησα L. 115, 21. ἔχθιστος ἀπάντων ἀνθρώπων Ἐργολκλῆ 182, 7. εἰ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἔχθρος ἦν, ἐκείνου ἐπιλάθεσθαι 906, 13. ἄστε τοὺς ἔχθρους βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι fr. 31, 3. τοὺς οἰκείους νομίζειν ἔχθρους fr. 58.

ἔχυνος vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. the document-bag, the paper-case. ἔχινον ἦδη σπονημένον 999, 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἔχινον 1104, 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλείστος ἄλεγχος, ταύτην οὐχ εὖρον ἐνούσαν ἐν τῷ ἔχινῳ 1119, 1. τὸν ἔχινον νεκιστηπέναι 1119, 4. οἱ ἔχινοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143, 25. τὰ ἀντήγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἔχινον 1180, 24. 1265, 14.

ἔχις] αὐδὲνα πάσθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔθακεν, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798, ult. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperae similem] τὴν φύσιν ἀνθρώπον ἂν ἴδητε 799, 4.

ἔωθεν σχετλιάζειν Αἴ. 49, 1.

ἔωλοκρασία] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς αὐτοῦ ποτηρίας κατασκεδάσας 242, 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρά τὰ τούτων ἀδικήματα ὥς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551, 13.

ἔως] εἰς ἔω in crastinum diem, on the following day, ἐκέλευε τὰργύριον εἰσενεγκεῖν I. 71, 28.

ἔως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab urbe aberam 968, 4. = ἔως ἀντήκει ἡ οὐσία Αἴ. 13, 31. = οὐ πρότερον ἔως, pro eo

πρότερον ἢ ἴως L. 126, 35. 144, 42. 174, 6. Taylor duas facit hujus particulæ significationes, alteram *dum*, quo refert 148, 16. 156, 2. 148, 30. alteram *donec*, quo refert p. 429. et 565.

ζεῖρα, vestis. L. ap. Harpocr.

ζευγύνειν, ponte jungere. ὁ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον Æ. 72, 26. = ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον L. 193, 23.

ζεύγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565, 27. ζευγῶν ἀφαιθέντων 1409, 23. = ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι Æ. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = ζεύγος ὀρικὸν I. 55, 24. 59, 32. = ἐπὶ ζεύγους ἄγειν in carruca εἰς τὸ πρυτανεῖον An. 7, 13. ζεύγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε 32, 27. = ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο D. 93, 42.

Ζεὺς φράτριος 1054, 10. Διὸς ἐρκείου 1319, 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἀνακτα 937, 21. τὸν Δαδωναῖον 1466, 27. 1487, 1. Διὶ τῷ Νεμίῳ 552, 5. Διδς τοῦ ὀρίου 86, 18. Διὶ ὑπάτῳ 531, 7. κτησίῳ 531, pen. ὡμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321, 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ 375, 24. = Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε I. 70, 27. = ἱερά θύειν Διὶ κτησίῳ A. 113, 12. 22. Διδς βουλαίου ἱερὸν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 146, 34. = Ζεὺς σώτηρ D. 110, 8.

ζῆλος, εἰ τις εἰληφέ τι 121, 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἀν ἀναρρηθῇ 267, 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300, 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίσασι 616, 20. 757, 1. ἀ καὶ ζῆλον καὶ τιμὴν τινα φέρει τῇ πόλει βρθέντα 641, 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756, 19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζήλου τὸν Ἑλλήνων γέγονε 1396, 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῇ ζήλῳ 1399, 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχόμεναις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317, 9. = ζῆλος τῶν γεγενημένων L. 195, 13.

ζηλοτυπεῖν Æ. 9, 4. ζηλοτυποῦν ἀρετὴν κάθαρμα, virtutem simulans, affectans 84, 15.

ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας Æ. 65, 16.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500, 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504, 8. ζηλοῦν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβασιτάτους ἔχοντας 1402, 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461, 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται 22, 17. = διατριβὰς Δημοσθένους οὐκ ἐζήλωκα Æ. 85, 3. invidentia et æmulatione aliquid exagitare 86, 24. = ζηλοῦται ἀρετὴ L. 193, 12. ἐζηλωκὼς τῶν νέων τοὺς ποτηροτάτους fr. 45, 5.

ζήλωμα 424, 17. = τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε Æ. 27, 13.

ζηλωτῆς τῆς ἡλικίας μεираκίου Æ. 50, 26. ζηλωτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μὲν ἐστὶ καὶ λαμπρὰ 362, 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελθὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615, pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σάφροσιν 17, 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰληφε 155, 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν 796, 11. = παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπὲρ τινας

Æ. 30, 31. = *ζημίαν εἰργασμένος*. crimine commissio, cuius poenam metuebat I. 58, 19. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant 65, 39. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδαμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων 85, 38. nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ poenas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint. ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπεσεῖν [12, 48.] = τὰς μεγίστας ζημίας μικρὰς ἡγεῖσθε L. 91, 6. ζημίας ἑμαυτῶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφθνήμι 109, 32. οὐ δῆπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιούμεαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι 110, 30. ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἥττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει 908, 11. μέγεθος ζημίας 92, 6.

ζημιοῦν θανάτῳ. — πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε. — ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291, 10. = ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον *ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη Æ. 89, 34. = μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι I. 47, 26. = ζημιώσομαι pro ζημιωθήσομαι An. 10, 11. = ζημίαις ταῖς ἐσχάταις ἐζημιούτο L. 189, 16. fraudare, emungere 909, 11. ζημιουῖσθαι θανάτῳ 104, 34.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ῥημένον 22, 21. οὐκ αἰσχύνονται Φίλιπποι ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80, 27. 157, 7. ὥστε τῶ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247, 15. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων 248, 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος 330, 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε 330, pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411, 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθηκε 434, 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς vitam quietam et jucundam degimus, quoad res privatas, quæ nobis sunt inter nos mutux 760, 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν καλῶς ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097, 3. ἀφῆρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ταῦτα ἀρ' ἂν ἔζη 1123, 1. τίνος ἐνεκεν εὐχαιτο ἂν τις ζῆν, τούτων στερηθεῖς. matre, uxore, liberis 1225, 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου honestis artibus victum quærere 1309, 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν 1341, 26. ὃν εἰ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582, 2. ἂν ἀνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665, 4. τί ποιῶν ζήσεται quia arte exercenda victum sibi parabit 794, 19. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, istam haud meruerō (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem Æ. 8, 32. διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον 20, 35. οἱ διαζυγάντες (distracti, separati, avulsi) ἑμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιτο 52, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, εἰ conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere etiamsi vita mihi diutissima offeratur 85, 5. = ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτιμίας ἐπειράτο ζῆν I. 67, 26. ζῶντος καὶ εὐ φρονούντος 68, 3. = ζῶν καὶ βλέπων. bene sibi conscius eorum, quæ dicat, sciens volensque A. 127, 16. = ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἀργύριον πραττόμενος, ἔζης. victitabas, victum tibi quære-

bas, vitam sustentabas An. 13, 29. = ὥστε τοὺς ἔχθρους αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι L. fr. 31, 3. = ζῆν ὥστε μὴ εἰς ὀπορίαν ἐλθεῖν τοιοῦτων ἀδικημάτων Ly. 165, 30. = ὥν ἐνίαν ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. quod dictum respicit ad oppositum αἱ μνήμαι D. 95, 9. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ.

ζητεῖν desiderare, non invenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδοῖ, ζητήσῃ 186, 15. (ἱμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. Or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384, 4. ζητοῦντας ταῦτα τοῖς παρὰ σοὶ 1217, ult. ἐξήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθνη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362, 12. ἐξήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἣτις ἦν καὶ ἐξέλεγγε 1372, 10. νῦν ἐκαίμου τεθνεώτος ζητεῖ τινὰς ἢ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται 1466, 11. = κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 5, 26. = ζητεῖν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν Ly. 159, 41. = ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις crimini, de quo quæritur, verum an falsum sit D. 97, 14.

ζήτησις] ζήτησιν τινος ποιῆσθαι Æ. 6, penult.

ζητηταὶ quibus inquisitio demandabatur, num penes quem aliquid esset opum publicarum 703, 11. = quæsitores, qui reos aliqujus criminis in deos, aut in remp. commissi examinabat An. 3, 6. 5, 46. 6, 21. = δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν L. 163, 6. et ap. Harpocr.

ζυγίτης 1068, 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996, 15. de nomine cum aliquo contendere, cuius sis necessarius, a quo avelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et inevitabilis vitæ consuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι passi suis cervicibus imponi] δουλοσύνης 322, 12. ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784, 9. ἂν γὰρ ὅσπερ εἰ ζυγὸν ἰσότητε 1461, 17. = ζυγῶ ἰστάναι L. 117, 40.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν Ἀΐδου, μετὰ τούτων περιέρχεται 786, 12.

* ἢ δηλονότι 475, 24.

ἢ] ἀλλ' ἢ præterquam. *vel*, sed solummodo. ὁ νόμος οὐκ ἔα τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον τινὰ, ἢ) τοὺς παῖδας ἐπὶ διετέες ἤβησαντας I. 80, 45. pro *num* vel *an* 81, 23. = * γῇ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον L. 154, 27. TAYL. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia. redundat in illo Lysiae proprio loquendi more, ut post τούτου velut explicandi ergo repetat ἢ, quod minus est necessarium et sine damno sententiæ abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι—id est τοῦ τεθνάναι δηλονότι 118, 28. simile est illud 197, 24. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαιρότερον, ἢ τεκεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ— 173, 35. Item redundat, vel delendum potius est in illis ἐλέγετο Στεφάνῳ πλέον εἶναι ἢ πεντήκοντα ταλάντων 156, 3. contra deesse videtur ante ἔως pone πρότερον. ut in illis

μὴ ἂν πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ὥς ἂν ἰδοιμὰς θῶσαν 144, 42. 174, 6.

ἡβῶν] ἔαν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβῶν ἐπὶ διετεῖς, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135, 4. ἔαν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι 1136, 12. = ἐκἀναγκᾶς τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι, τρέφειν τὸν πατέρα ΑΒ. 3, 1. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημῶν 47, 4. ὅσοι ἐπὶ διετεῖς ἡβῶσι 70, 42. = ὅποτε ἐπὶ διετεῖς ἡβήσειαν. *anno altero a pubertate exacto* I. 72, 17. 80, 46. = οὗς οὕτω ἵστε εἴτ' ἀγαθοί, εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται L. 161, 11.

ἡβῶν] ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτρεφε ΑΒ. 75, 32. = ἄφρ' ἅρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη Ly. 163, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσασιν ἂν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὐ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρὴ 51, 17. *gubernare res et tractare pro sensu tuo. praeprare et instruere necessaria, quo fiant, quae factu opus sint, et quo mala imminetia defendantur, praere et viam monstrare rebus, quatu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illae rapiant. imperare rebus, non servire.* ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου 571, 4. τῇ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδῶς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόντοια ἡγεῖται 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἑλλήσι 1377, 27. = ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὕβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι ΑΒ. 3, 24. ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι ἑμαυτῷ 17, 17. ἱκανὸν μὴδὲν ἡγεῖσθαι, *insatiabilis esse* 27, 8. ἡγεῖται, ὅταν τι ψευδῆται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχυντῶν ὀφθαλμῶν 48, 33. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι 60, 41. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. οὐ δίκαιον ἡγούμενοι τὴν ὁργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι 66, 1. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι 74, 40. = τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἡγοῦνται censent, (h. e. δίκαιον ἡγοῦνται) καὶ δικαιότατόν ἐστι· *non jus solummodo civile hoc censet aequum, sed etiam reapse est aequissimum* I. 48, 37. = num pro ὡφῆγεσθαι praere verbis docendo, et exemplo Α. 142, 37. = οὐδὲν ἂν εἶδει τῶν στρατηγῶν οὐδὲ γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο L. 141, 31. 144, 42. ἐτέροις ἡγούμενος. *aliis ducem se praebens* 188, 23. = cum gen. praesesse exercitui cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου D. 99, 25.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσιν τοῦ βίου. *philosophiam* 1412, ult. ἡγεμονεύει ἀπάντων ἢ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412, 15.

ἡγεμονία] ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217, pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246, 23. = ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν ΑΒ. 55, ult. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χροῦνται δικαστηρίῳ 56, 1. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας 72, 7. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν

Πέραν, principatus belli adversus Persas, et jus in eos ducendi Græcos 72, 29. τὴν ἡγεμονίαν ἀρδὴν φέρον ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. = *ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίᾳ προεστίται γενέσθαι Ly. 155, 38. = λαμπροὶ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνιοι, quod Græcorum terra marique duces toties fuissent D. 99, 43. ἀπέδωκε καὶ προῦδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα 109, 39.

ἡγεμῶν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26, 24. ἡγεμῶν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172, 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436, 26. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγεγόνει ἐπὶ δέκα 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς ποτηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γενήνεται 1263, 25. = ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, magister operarum Æ. 14, 2. ἡγεμῶν, de femina 24, 24. = ἐνεσκήκοντα ἐπὶ ἡγεμόνας τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν Ly. 157, 2. = ἡγεμὼν τῶν συμφορῶν princeps, hoc est auctor, concitator cladum D. 94, 12. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γήγνησθαι τοῖς πόλεταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων 99, 36.

ἴδισθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι *ποιήσαιεν ἂν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οὔχεται 1442, pen. = ἴδεται ὁμιλῶν, et ξυνὼν Æ. 21, 40. 42. = ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις ἤ. si vos juvet audire, si volupe sit A. 142, 14. = ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἡσθησαν L. 193, 10.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη they would fain see it 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris esse 1418, 11. = ἥδιον ἐμὰ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν L. 111, 41.

ἦδη] μὴ τὴν ἦδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664, 24. ὡς ἦδη τι καὶ παρ'. ἐλπίδας ἐξέβη nam sæpernumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses 210, 6. τῆς τῶν ἐπείων βοηθείας ἦδη δέιν. pro ἔτι 567, 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἦδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum—746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παιδων ὁ ἐλεγχος ἦδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἦδη ὁ δῆμος ἀπάντων 1376, 18. = ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἦδη ἀρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16. ἦδη, protinus, statim, confestim, e vestigio 7, 2. κριτῆς λόγων πολλῶν ἦδη ἡρέθη 21, 34. συνεχῶς ἔτος ἦδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἦδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. ἦδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσης 70, 40. νῦν δ' ἦδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. διαφευγούσης ἦδη τῆς δημοκρατίας 89, 20. ἐπὶ τελευταίᾳ ἦδη τοῦ λόγου 90, 14. = jam nunc, ab hoc statim temporis articulo An. 22, 37.

ἡδονή] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13, 23. δ' μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437, 3. 6. ταῦτά

τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos hæc juvent 806, 8. ἡδονὴν οὐ πάσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἰρεῖσθαι χρᾶν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt. = ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς δουλεύειν Æ. 6, 33. ἐπειγασθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς 13, 41. προπετῆις τοῦ σώματος ἡδοναὶ 27, 8. ποια κρατῆθεις *ἡδονῇ 48, 29. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς 88, 12. = πάντῃ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. pro gaudio sit, h. e. gaudium An. 22, 27. = τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν *ἐποίησας. (nisi potius ἐποίησω in medio leg. sit) L. 94, 13. τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰδισμένοι 152, 41. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἡδονὴν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχοι 154, 35.

ἡδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδέας διατριβὰς γυλοῖος Æ. 17, 41. ἡδὺς καὶ ἱπαφροδίτος ἀνθρώπος 33, 35. = ἥδιστον ἀνθρώπῳ μὴ γενέσθαι αὐτῷ μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος A. 141, 15.

ἡθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἦθει μένοντας 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἦθει τῷ τυραννικῷ 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψυδὲς καὶ χρηστὸν 461, 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἦγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναίότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμῆσθαι 613, 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς οὐσίας σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἡθῶν ἐνεφάνισεν 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406, 6. = δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἦθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες Æ. 52, 4. = δι' ὑγρότητα τοῦ ἦθους εἰς ἔλεον προάγεσθαι Ly. 152, 12. τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρώμενοι 167, 11.

ἦθεος juvenis nondum maritatus, ἦθεον ἔτι ὄντα. while he was yet a bachelor 1352, 8.

ἦκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἦκει. τίς οὗτος 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἦξει 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἦκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154, 14. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἦξειν 241, 4. τὸν ἦκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant 281, 5. νυνὶ ἐπὶ τόνδε ἦκειν infesto cum animo aggredi, adoriri 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρὸς βασιλῆα ἦκε 350, 14. ἦκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. comes upon them, hits them 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξεως, τὰ αὐτὰ ταῦθ' ἦξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959, 10. ἦκουσι τὴν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα, πλεον ἢ τριῶν ταλάντων 1047, 27. ἦξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049, 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225, 14. ὅθ' ἦκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntēs ab expeditione Euboica 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθούς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἦκω receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκαις.

(ubi ἔχεις, si quis velit, accipi potest pro φαίνη) 1404, 2. ἀ δ' εἰς αἰσχύνην ἔχει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἔκον οὗτοι his non redeuntibus 479, 4. ἔξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ αἱ λόγι confugiet ad usitatum sibi excusationem 1002, 16. = παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν εἰς τὴν ἀπρόσιν Ἄ. 24, 37. ἔκιν, redire illuc, unde excesseras 48, 31. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἔκουσι 52, 6. ἔκιν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 70, pen. πανθημεὶ ἔκον 71, 6. = ἔκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν I. 57, 26. ἔκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσαν 73, 45. ἔκει διαθήκας φέρων οὐ γενομένης 77, 4. ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλήρον ἔκιν. invadere, sibi arrogare 79, 5. ἔκιν ἂν ἐπ' αὐτά. petitem isset istam hereditatem 87, 2. b) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος 66, 11. = τῆς ἀμαρτίας εἰς τοῦτον ἡκούσης Α. 122, 4. εἰς πολλαπλασίας τούτου συμφορὰς ἔξω 122, 15. usurpatum pro redire 132, 45. ἡγουμένη ταύτην τὴν τιμωρίαν οἱ ἔκιν τῶν ἡσθενημένων 140, 30. ἐφ' ὑμᾶς ἔκουσιν ἐξαπατήσοντες 147, 24. = ἐκ Κύπρου ἔκων τρία ἔτη huc rediens tertio abhinc anno, aut triennio abhinc jam præterito An. 17, 16. ἔκουσιν ἀθροαί 22, 22. αἰσθόμενος δ' Εὐφίλκτος ὡς *ἔκοιμι 9, 7. = ἔκει ἡμῖν ἐκείνος ὁ καιρὸς L. 127, 26. ἔκον οἱ πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν 153, 37. = ἔξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνον τὸν λόγον φερόμενος Ly. 155, 22. = χρήματα καθ' ὑμῶν ἔκοντα, quæ Athenas mittuntur, vel importantur, in damnum reip. D. 108, 3.

ἡλιάζεσθαι (in curia Helixæa judicare) L. ap. Harpocr.

ἡλία ἀδικίαν majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi iudicium illud agebatur. ἡ δίαίτα ἦν ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθητο οἱ τὴν—φυλὴν δισαίωντες 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Helixæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult. = L. 117, 31. et ap. Harpocr.

ἡλιακὴ] ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιακὴν τῶν θεσμοθετῶν Α. 143, 40.

ἡλίασις jus in illo iudicio sedendi, et functio iudicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἔνεκα 747, 7.

ἡλιαστῆς] ἡλιαστῶν ὄρκος 746, 16.

ἡλιαστικός] ἐκ τῶν ὁμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὄρκον 706, 20.

ἡλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἡλίθιον ἐστὶ 83, 17. 1148, 4. = μὴ δοκοῦντα εἶναι ἡλίθιον I. 75, 35. = Α. 116, 33. = L. 117, 33.

ἡλιθίως 822, 3. = ἡλιθίως διακείσθαι L. 92, 24.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ ætatem militarem agentes 17, 11. ἐστὶ τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἶη 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων 220, 5. εἰ δέ τις ὦν ἐφ' ἡλικίας ἐτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν 413, 27. ἥς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρον, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἤκη πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύχεται τῶν δικαίων 1341, 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἐκάστης 1351, 12. νεωτέρα

οὔσα, διὰ τὸ μέτωπον τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παραῖσαι quia nondum ad nobiles annos, ad ætatis maturitatem et justam stature proceritatem modumque virium idoneum pervenisset 1352, 11. ὥς εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ὅθως καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν περᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῇ σώματι ὑπενεργεῖν 1471, 18. = μηδὲνα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, neminem eorum, qui ætatem plenam virilem adepti sunt, idoneam gerendis honoribus et armis Æ. 2, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονούσαν ἡλικίαν 19, 34. ἡλικία, flos ætatis. ὁ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, qui decerpit florem ætatis 23, 18. ἡλικία, pudor et castitas virginalis. ὥς εὖρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, qualis fuerit ætatem agens florentissimam 38, 19. ζηλωτῆς τῆς ἡλικίας μειρακίου 50, 26. = τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμαρμυράμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effecto, ad novam prolem procreandam invalido I. 64, 40. ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν [16, 5.] = ἐν τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες, ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰς τὰ πράγματα ὤσι A. 115, 4. αὐτὴ ἡ ἡλικία τὸν νέον κατέκρινε 128, 16. = πρᾶττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν. studere rebus ætati suæ parum consentaneis An. 34, 17. = ἡλικίας ἀπάσης ἀπούσης ut Latini, omni juventute peregre agente, h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere L. 195, 17. οἱ ἐντὸς ἡλικίας 195, 22. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque gerunt 153, 10. ἀλλ' ὁρᾶτε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἱκανῶς ἀποτρέπειν 158, 14. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύσας fr. 2, 8. ἡλικία τῆς πόλεως. ap. Suid.

ἡλικιώτης æqualis ætate 1026, 2. = ἡλικιώτης ἡμῶς καὶ συνήφθορος Æ. 7, 37. = ὅστις ἡμῶν ἡλικιώτης τυγχάνει L. 161, 22. = Ly. 168, 23.

ἡλίκος post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino quiam. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκᾳ καὶ συμφέροντα ἰδοὺς πεπρωχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint 348, 24. οὐ τῷ μεγάλᾳ, ἢ θαυμάσιᾳ ἡλίκᾳ δοῦναι 469, 18. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκευάσµα τῆς διαθήκης 1109, 17.

ἡλιξ] μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων ἀκοντίζειν A. 121, 26.

ἡλιος] ἔαν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀκαλλάττωνται, πολέμους κρίνειν 197, 7. τῶν ὑπὸ τούτου τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ὀσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν oriri, ultra horizontem ascendere 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum. τί ποιήσασι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λόχον ἀντιβλέπειν. = ἡλίου δεδοκός Æ. 2, 18. δύνοντος 2, 31. μὴ πρό-

τερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ 2, 17. ἀνόντος ἡλίου 2, 31. τῶν ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀπ' ἡλίου ἀνόντος μέχρι δυσμέμου 72, 27.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολαύοντες qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt 107, 8. ἡμέρα ἐκεῖνη ἀνδρα ἐκάλει 285, 21. πολλὰ μὲν ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνοῦσιν 618, 9. ἐν ἡμερῶν αἰμέρᾳ die stato veniente, quum rite sit, atque legitime 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἔδιδου 1214, 6. τῆς ἡμέρας. subaudi ἐκάστης. in dies singulos 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ 1262, 1. = ἀποτιστέω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἔνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην Æ. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δοῦναι 8, 15. ἀποφάσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος 13, 37. οἰκέτας, δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὴ ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem existant aliæ ex aliis 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. πρὸς ἔνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετρορημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis, facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die 64, 28. 70, penult. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῶν νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιорκεῖ 64, 36. ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τεταλευτηκυίας, septimo die a morte filis 64, 37. ἦδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσῆς 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀτήρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat 72, 31. ὅτι παρὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιέται 74, 34. ἐπιδόξος ἦν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεῖσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. Πύθια μέλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. = πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἔνδεσις I. 51, 23. = μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν γιγνομένην A. 137, 43. ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνομένη est, aut processus temporis in longinquum, diurnitas, aut differentia temporis, h. e. quod aliquid hoc die, non alio fiat, neque citius, neque tardius. αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν 145, 38. = ἐν ἐβδομήκοντα ἔτεσι μηδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ὅτῳ 8 ἡμέραις L. 158, 39. ἅμα ἡμέρα. at break of day. aurora vix dum illucescente fr. 2, 6. = ἡμέρα ἡ ἡμέρον D. 103, 41. 105, 17.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081, 26.

ἡμερος] ἡμεροὶ ἀνθρώποι καὶ φιλόανθρωποι 530, 3.

ἡμέτερος] παρακατατίθεμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης *Æ.* 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς 70, 29. = τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν τοιοῦτον. ejusmodi non erat conditio nostra *I.* 86, 1.

ἡμίσκτον] τὰ ἀλφίτα καθ' ἡμ. μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918, 11.

ἡμιθνής παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα *Æ.* 76, 18.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε in jure postulavit dimidiam hæreditatis partem 1173, 6. 17. 1175, 14. 1178, 22. = τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος *I.* 66, 5. μεταδώσειν τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου 86, 18.

ἡμιμάνης νεανίσκος *Æ.* 24, 25.

ἡμιμέδιμνος 1278, 22.

ἡμιμναῖον semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδαροδοκῆτῳ 1333, 11. una mina cum dimidio.

ἡμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἡμισυ τοῦ γένους αὐτῶ συμβαλόμενοι 691, 16. = τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἡμῶν τὸν ἀν' ἀπεστέρησα *A.* 122, 33. = *ἡμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως διπλασίου λυκουμένου *L.* 106, 7.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est 2 talent. et $\frac{1}{2}$ 956, 18. = πλέον ἢ πένθ' ἡμιταλάντων οὐσίαν. substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem *I.* 88, 14. 20.

ἦν, pro ἦσαν *Æ.* 80, 9. v. etiam in εἶναι.

ἡγορέα] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέας *Æ.* 80, 24.

ἦξαν] 1155, 10. dubium, utrum ab αἰγῇ, an ab αἰσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

ἡπειρος Asia major minorque. στόλον ἐξ ἀπάσης ἡπείρου ἐλθόντα 1392, 6. = εἰς τὴν ἡπειρον διαβιβάσαι est, aut in Epirum sic proprie dictum, partem Græciæ occidentalem, Illyrico finitimam, aut in Asiam minorem, trajicere *A.* 135, 30. 138, 29.

ἡπιος] πάντες ἡπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γιγνέσονται 1464, 22.

ἡπίως] ὑμᾶς δ' ἡπιωτέρας ἔχειν πρὸς αὐτοὺς mollius, clementius 1296, 7.

ἦπου] φόνου δικαίου μηδεὶς ταυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιοτο, ἦπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο *Æ.* 39, 41. = ἦπου ἄρα ergone uspiam? cui respondet οὐ δήπου non profecto, nuspiam *D.* 97, 24.

Ἡρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἡρᾷ 1068, 10. = διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἡραν *Æ.* 85, 14.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὐσης 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἰερᾶς οὐκ ἐν τῇ Ἡρακλεῖ 1313, 20. 1318, 16. = εἰς τοὺς θιάσους τοῦ Ἡρακλέους ἐκαίνον εἰσῆγαγε *I.* 77, 43.

ἥριον monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἥρια ταῦτα 1319, 27.

ἥρωϊκός] οὐδ' εἰς τὴν ἥρωϊκὴν ἐπανήκται τάξιν 1391, 22. locus fabularum de heroibus.=ἥρωϊκά πάθη, calamitates, quas perpassi sunt heroes Æ. 75, 23.

ἥρως Καλαμῆτης stramineus 270, 10. μὴδ' ἥρως τινὰ τὸν τυχόντα 288, 18. ἥρως ὁ ἱατρός 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε 1072, 25. εἴτε ἥρως ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649, 9.=θαρόντων ἥρως Æ. 20, 15.=οὔτε θεός, οὐδ' ἥρως, οὐτ' ἀνθρώπους δεισάσσει A. 114, 20.=ἥρως εἰ κατὰ τὴν χάραν καὶ τὴν πόλιν ἱδρυμένοι Ly. 147, 43.

ἡσυχῇ] ἀναμνησθήσεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν Æ. 33, 1.

ἡσυχίαν σχήσει 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλείονας ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν 63, 20. ἡσυχίαν otium ἐκεῖνα ποιοῦσι πράττειν ὃ τι βούλονται 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρους ἔασαι 145, 20. ἦγον ἡς. 227, 20. 246, 19. 622, 24. ἡς. ἀγειν ἀδικὸν καὶ ὑπουλον 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328, 2. δαιτὶς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡς. nemine interpellante 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσήκειν, ἡσυχίαν εἶλον, ab iis me abstinui, ea omisi 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμπερόντος 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδεῖα.=ἡσυχίαν ἔχειν, quiescere, secum habitare Æ. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει 84, 38.=ἡσυχίαν ἀγειν L. 98, 11. 99, 7. 108, 20. πρὸς τοῦτους ἔχειν 180, 10. 106, 13.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἰρῇ 150, 11.=αἱ συμφοραὶ καὶ τοὺς ἡσυχίους τολμᾶν βιάζονται A. 121, 12.

ἡσυχιότης, modestia, pudor, sedatio in moribus L. 175, 27.

ἡτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est 1260, 22.

ἡττα] τῆς μὲν ἡττης οὐ μετέχειν 1394, 22. βεβαίους ποιεῖται ἡττας 1448, 1. ἡ περὶ τούτων μετὰγνασις ἡττα τῆς προαιρέσεως γίγνεται mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. coepta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa 1466, 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἡττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὐ φρονούσι γίνεται 1486, 3.=ἡτταν αὐτοῖς εἶναι καλέμου, semper eos inferiores bello esse Æ. 69, 16. ἀγορᾶς ἡττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἡττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos dentur. ibid.=ἡττης αἰτίους οὐκ ἄξιον εἰπεῖν τοὺς ταῖς διανοαῖς μὴ πῆξαντας Ly. 154, 9.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ * ἡττῇται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53, 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mer-

cenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317, 10. ἡττώσθαι ἄλλον τινὸς δέξτε videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessasse 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται *must give place*, τοῦ φθόνου 792, 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε *care not for it; allow not yourselves to be disturbed thereby* 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο.—ἡττησθε δὲ οὐδὲ ἀπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου.—οὐδαμοῦ πώποτε, ὅποι προσβευτῆς ἐπέμφθη ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν τῶν Φιλίππου πρίσβεων.—= οὐκ ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν I. 86, 3.= τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται (si boni posthabebuntur a vobis, inferiore loco penes vos erunt) τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ προιοῦντες L. 161, 2. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃν ὑμεῖς ἡττήσεσθε (pro ἡττηθήσεσθε) 180, 19. οὐκ ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἡττᾶσθαι 180, 27.= τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς δικαίως φήσειεν ἡττηθῆναι Ly. 154, 11.

ἡτταν] ἡ φύσις καὶ νόσων ἡτταν καὶ γήρας cedit, succumbit L. 198, 5. μᾶλλον ἢ ἡττον. plus, minus 104, 13.

Ἡφαιστεία festi dies vel ludi Vulcani. γυμνασιάρχος Ἡφαιστείας An. 17, 19.

Ἡφαιστείων templum Vulcani 898, 6.

ἤχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in orat. de falsa Legat. et in prima in Aristog. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

1948. 1949.

